T. C.
MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI
RAĞIP PAŞA KİTAPLIĞI
MÜDÜRLÜĞÜ
Sayı: 1

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

الٓمٓ ذَٰلِكَ ٱلْكِتَٰبُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

ای انا الله اعلم منم خدای که میدانم این قرآنی است که هیچ شکی نیست در آن راستی است

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِٱلْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ ٱلصَّلَوٰةَ وَمِمَّا

آنهایی که بگروند بنهان وبپای میدارند نمازرا وازانچه

رَزَقْنَٰهُمْ يُنفِقُونَ وَٱلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ

روزی کردیم ما ایشانرا نفقت میکنند وآنهائی که بگروند بدانچه فرو فرستاده

إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِٱلْءَاخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

تو وبدانچه فرو فرستاده شد پیش از تو وبسرای آخرت ایشان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ۝ الرحمن الرحيم ۝ مالك

شکر و سپاس و ستایش مخصوص ذات کبریای اوست در روزگار جهانیان روزی دهنده و مهربان بادشاه

يوم الدين ۝ إياك نعبد وإياك نستعين ۝ اهدنا

روز جزا و حساب تو خداوندا را می پرستیم و خاص تو را می خواهیم ای یگانه ثابت بدار ما را

الصراط المستقيم ۝ صراط الذين أنعمت عليهم

بر راه راست راه آنکسانی که نعمت کرده بر ایشان

غير المغضوب عليهم ولا الضالين

نه خشم کرده شده بر ایشان و نه راه گمراهان آمین چنین باد خدایا

لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ

مرایشانرا چون که بگروید بخدا مردمان گویند ای بگرویم ما نخداک بگرویند بیخردان

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ

بدان بدرستی که ایشان ایشند بیخردان ولیکن نمیدانند وچون برسند بدانها

آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ

که بگرویدند گویند بگرویدیم ما وچون خالی شوند با رؤسای خویش گویند که ما باشماییم جز این نیست که ما

مُسْتَهْزِئُونَ ۝ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ

استهزا میکنیم خدا جزا استهزا ایشان بدهد ودرکشد ایشانرا تا در گمراهی خویش

يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت

سرگشته شوند آن گروه آنهایند که بگرفتند گمراهی را بجای راه راست پس سود نداد

تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ

بازرگانی ایشان ونبودند ایشان راه یافتگان مثل ایشان چون مثل آنکسی است که برافروخت

نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي

آتشی را وچون روشن شود آنچه پیرامون آنست ببرد خدا نور ایشانرا ویگذارد ایشانرا در

ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ۝ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝

تاریکیهائی که نبینند کرانند گنگانند کورانند پس ایشان بازنمی گردند از گمراهی

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ

یا چون بارانی است که از آسمان آید که در آن تاریکیهائی ورعد وبرق

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

آن گروه بر راهی راستند از پروردگار خود وآن گروه ایشانند رستگاران بدرستیکه آنها

كَفَرُوا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

کافر شدند یکسانست بریشان ای انکه بیم کنی ایشانرا یا بیم نکنی ایشانرا نخواهند گرویدن

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ

مهر نهاد خدا بردلهای ایشان وبر شنوائی ایشان وبر بینائیهای ایشان پوششی

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ

مرایشانرا بود عذابی بزرگ واز مردمان کس هست که میگوید بگرویدیم بخدا

الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا

وبروز آخرت ونیستند ایشان بگروندگان بپندارند که میفریبند خدایرا وآنانرا که بگرویدند

وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ

ونمی فریبند مگر تنهای خودرا وایشان نمیدانند در دلهای ایشان بیماریست

فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝

پس بزیادت کناد ایشانرا خدا بیماریرا ومرایشانرا بود عذابی دردناک بدانچه نبودند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝

وچون گویند ایشانرا که تباهی مکنید در زمین گویند که ما کاریم باصلاح آورندگانیم

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ

بدان بدرستیکه ایشانند تباهی کنندگان ولیکن ایشان نمیدانند وچون گویند

اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۭ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌۢ

انگشتهای خودرا در گوشهای خود از ترس بانگهای هایل و از ترس مرگ و خدا دانا است

بِالْكٰفِرِيْنَ ۝ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ۭ كُلَّمَآ

بحال کافران نزدیک بود که آتش در رباید بینائیهای ایشانرا هرگاه

اَضَاۗءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيْهِ ۙ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا ۭ وَلَوْ

که روشن شدی مرایشانرا رفتند در آن وچون تاریک شدی برایشان بایستادند واگر

شَاۗءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ

خواستی خدا برانداختی ببردی شنوائیهای ایشانرا وبینائیهای ایشانرا بدرستی که خدا بر همه چیزی

قَدِيْرٌ ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ

توانا است ای مردمان بپرستید پروردگار خودرا آن خدائی که آفرید شمارا

وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ

و آنهارا که پیش از شما بودند تا مگر که شما بپرهیزید آن خدائی که پدید کرد برای شما

الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَاۗءَ بِنَاۗءً ۠ وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَاَخْرَجَ بِهٖ

زمینرا بمثابت فرشی و آسمانرا چتری و فرو فرستاد از آسمان آبی پس برون آورد بدان

مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

از میوها روزی مرشمارا پس پدید مکنید مرخدائرا همتایانی و شما میدانید

وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰي عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ

و اگر هستید شما در شکی از آنچه فرو فرستادیم ما بر بنده ما پس بیارید سورتی مانند آنرا

محمد

وَادْعُوا شُهَدَآءَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۝

بخوانید گواهان خود را از جز خدا اگر هستید شما راست گویان

فَاِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ

پس اگر نکنید و هرگز نکنید پس بترسید از آتش آن آتشی که هیمه افروزه آن مردمان باشند

وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا

وسنگها کوکرد بیاراده برای کافران وبشارت ده آنهارا که بگروند

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

وکارهای نیکو کردند آنگ شد مرایشانرا بستانهائی که رود از زیر آن جویها

كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هٰذَا الَّذِي رُزِقْنَا

هرگاه که روزی داده شوند ازان ازمیوهائی روزی گویند اینست آنچه روزی دادند مارا

مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ

پیش واورند ایشانرا مانند آن میوها ومرایشانرا بود درانجا همخفتگان پاکیزه

وَهُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيِي اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا

وایشان درانجا همیشه باشند بدرستی که خدا شرم کرم ندارد که بزند مثل

مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ

پشه یا آنچه بالای آن بود پس اما آنها که بگروند پس میدانند که آن حق است

مِنْ رَبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا

از پروردگار ایشان واما آنها که کافر شدند پس میگویند چه خواست خدا بدین

أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى

میدانم آنچه شما نمیکنید و درآموخت آدم اسماء الله را همه آن پس عرض کرد آن مسمیات را بر

الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝

فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا بنامهای این گروه اگر هستید شما راست گویان

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ

گفتند پاک و منزهی تو نیست دانشی ما را مگر آنچه درآموختی تو ما را بدرستی که تویی دانای

الْحَكِيمُ ۝ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ

محکم کار گفت خدا ای آدم بیاگاهان ایشانرا بنامهای ایشان پس چون اگاهانید ایشانرا

بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَ

بنامهای ایشان گفت نگفتم مر شما را که من میدانم غیب آسمانها

الْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا

زمینرا و میدانم آنچه آشکارا میکنید شما و آنچه شما بازمی پوشانید و چون گفتیم ما

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ

مر فرشتگانرا که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که سر باز زد و گردنکشی کرد

وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ

و بود از جمله کافران و گفتیم ای آدم آرمگیر تو و زن تو

الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ

در بهشت و بخورید از انجا خوش و گوارنده هر کجا که خواهید و فزا نزدیک این

مَثَلًا يُضِلُّ بِهٖ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهٖ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ إِلَّا

مثل زدن گمراه کند بسیاری را وراه نماید بدان بسیاری را ودر راه نشوند بدان مگر

الْفَاسِقِينَ ۝ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهٖ

فاسقان انهائی که باز می شکافند عهد خدا را از پس استوار شدن آن

وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ اللَّهُ بِهٖٓ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

وبی برند بدانچه فرمود خدا که بدان بپیوندند وتباهی میکنند در زمین

أُولَٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا

ان گروه ایشانند زیانکاران چگونه کافر میشوید بخدا وحال آنک شما مردگان بودید

فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَ ثم يحييكم

پس زنده کردانید شمارا پس میراند شمارا پس باجزاء او باز کردانیده شوید اوست آن خدائی که آفرید

لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰٓ إِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ

مر شمارا آنچه در زمینست همه پس قصد کرد بآفریدن آسمانها پس آفرید انهارا هفت

سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي

آسمانها واو بهر چیزی داناست وچون گفت پروردگار تو مر فرشتگانرا که من

جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوٓا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَ

گرداننده ام در زمین خلیفه وپیشوائی گفتند ای میکنی در آنجا انکه تباهی کند در آنجا

يَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي

وریزد خونها وما تسبیح میکنیم بستایش تو وبپاکی صفت میکنیم ترا گفت که من

الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا

درخت گندم مروید پس باشید از جمله ستمکاران پس وسوسه داد ایشانرا دیو از آن جهت که بیرون آورد آدم و حوا را

مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ

از آنچه بودند در آن و گفتیم ما فرو شوید بعضی شما مر بعضی را دشمن باشید و مر شمارا

فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ

در زمین آرامگاهی و برخورداری تا هنگامی پس فرا گرفت آدم از پروردگار خود

كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْنَا اهْبِطُوا

سخنانی یعنی رنا ظلمنا پس بخشود بر او بدرستی که او توبه پذیرنده مهربان است گفتیم فرود آیید

مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ

از آن جنت همه پس هرگه که آید بشما از من رای پس هرکه پیروی کند راه مرا

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

پس ایشانرا هیچ ترسی نبود بر ایشان و نه ایشان اندوهگین باشند و آنها که کافر شدند و بدروغ داشتند

بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَا بَنِي

نشانهای ما را آن گروه اصحاب دوزخ اند ایشان در آنجا همیشه باشند ای فرزندان

إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا

یعقوب یاد کنید نعمت مرا آن نعمتی که کردم بر شما وفا کنید

بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝ وَآمِنُوا بِمَا

بعهد من تا وفا کنم بعهد شما واز عذاب من بترسید و بگروید بدانچه

أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا

فرو فرستادم براست دارنده مر آنچه باشماست و مباشید اول کافر وندهندگان بدان و

تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ۝ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ

فرا مگیرید بنشانهای من بهای اندک و از من بترسید و بهم برمیامیزید حق را

بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

بباطل و باز می پوشانید حق را و شما میدانید و بپای دارند نماز را

وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ

و بدهند زکات را و رکوع کنند با رکوع کنندگان ای میفرمائید مردمانرا

بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ أَفَلَا

بنیکوئی و فراموش میکنید تنهای خودرا و شما میخوانید کتاب را ای پس

تَعْقِلُونَ ۝ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ

استعمال عقل نمیکنید و یاری خواهید از خدا بصبر کردن و نماز گزاردن و بدرستی که آن هرآینه بزرگست

إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۝ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَاقُو رَبِّهِمْ وَ

مگر بر نیکاران آنها که ایشان یقین دانند که باز رسندگانند بسوی پروردگار خود

أَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ

و آنکه ایشان بسوی او باز گردندگانند ای فرزندان یعقوب یاد کنید نعمت

الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝

آن نعمتی که کردم بر شما و آنکه من افزونی نهادم شمارا بر جهانیان زمانه شما

حزب

خمس

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ

وبترسید از آمدن روزی که نبگزیراند هیچ تنی از تنی چیزی وپذیرفته نشود ازان خواهشی

وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُم

وذا گرفته نشود ازان بدلی ونه ایشانرا یار کنند وبیاد کن چون برهانیدیم ما شمارا

مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ

از آل فرعون درمی چشانیدند شمارا بدی عذاب میکشتند پسران شمارا

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ ۚ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

وزنده میگذاشتند زنان شمارا ودر آنتان آزمایشی بود از پروردگار شما بزرگ

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ

وچون بشکافتیم ما برای شما دریارا پس برهانیدیم ما شمارا وغرق کردیم آل فرعون را وشما

عشر

تَنظُرُونَ ۝ وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ

می نگریستید وچون وعده دادیم ما موسی را بهل شب پس فرا گرفتید شما

الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنتُمْ ظَالِمُونَ ۝ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم

گوسالهرا بمعبودی ازپس آن وشما ستمکاران بودید پس درگذشتیم ما از شما

مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى

از پس آن تا مگر بود که شما شکر کنید وچون بدادیم ما موسی را

الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ

توراة وکتاب فارق میان حق وباطل تا بود که شما راه یابید وچون گفت موسی

لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ

مر قوم خود را گفت ای قوم من بدرستی که شما ستم کردید بر تنهای خود بزا گرفتن شما گوساله را بعبودی

فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ

پس باز آیید با آفریدگار خویش پس بکشید نهای خود را آنتان بهتر بود مر شما را

عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

نزدیک آفریدگار شما پس بخشید بر شما بدرستی که اوست توبه پذیرنده مهربان

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ

وچون گفتید شما ای موسی هرگز باور نداریم مر ترا تا باز نمائی ما را خدا بمعاینه آشکارا پس گرفت شما را

الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ

بانگی هائل و شما می نگریستید پس بر انگیختیم شما را از پس

مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ

مرگ شما تا بود که شما شکر کنید و سایه بان کردیم بر شما ابر را

وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

و فرو فرستادیم بر شما ترنگبین و مرغ بریان گفتیم ما بخورید از پاکیهای آنچه روزی کردیم ما شما را

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا

و ستم نکردیم ما ایشانرا ولیکن بودند بر تنهای خود ستم میکردند وچون گفتیم ما

ادْخُلُوا هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا

در روید از در این دیه پس بخورید از آنجا هر جا که خواهید شما خوش گوارنده

خمس

وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ

ودر روید از در دیه سجود کنان وبگویید فرو نه ازما بار گناه ما تا بیامرزیم مر شمارا گناهان شما

وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ

وزود بود که یاداش دهیم نیکوکاران را پس بدل کردند آنها که ستم کردند گفتاری جز آنچه گفته شد

لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

مر ایشانرا پس فرو فرستادیم ما بر آنها که ستم کردند خواری از آسمان بسبب آنچه ایشان

يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ

فسق میکردند وچون آب خواست موسی مر قوم خودرا پس گفتیم ما بزن

بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ

عصای خودرا بر سنگ پس روان شد ازان دوازده چشمه بدرستی که میدانست هر

أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا

گروهی آبشخور خودرا گفتیم بخورید وبیاشامید از روزی خدا ومشتابید

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ

در زمین تباهی کنندگان وچون گفتید شما ای موسی صبر نداریم بر یک طعام

وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَ

تنها پس بخوان برای ما پروردگار خودرا تا بیرون آورد برای ما از میرویاند زمین از ترهٔ آن

قِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي

وخیار آن وسیر آن ونیز وی آن وپیاز آن گفت ای بدل میکنید آنچ

هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۚ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ

آن بدتر است بدانچه آن بهتر است برین پس باشتی که ترا شماراست آنچه خواهید شما

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ۗ

ونهاده شد برایشان خواری ودرویشی وسزاوار شدند بخشمی از خدا

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

بسبب آن بود که ایشان بودند که کافر شدند بنشانهای خدا وبکشتند

النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝

پیغمبران را بناحق آن بسبب آن بود که ایشان عاصی شدند وبودند از حد در میگذشتند

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ

بدرستی که آنها که بگرویدند وآنها که جهود شدند وترسایان وازدینی بدینی شدند هرکه بگروید

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا

بخدا وبروز آخرت وکارهای نیکو کند پس مرایشانرا بود مزد ایشان نزد پروردگار ایشان

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ

وهیچ ترسی نبود برایشان ونه ایشان اندوهگن باشند وبیادکن چون فراگرفتیم عهد را از شما

وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا

وبرافراشتیم ما بالای سر شما کوه طور را گفتیم فراگیرید آنچه بدادیم ما شمارا بقوت ویادکنید

مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ

آنچه در آنست تا بود که شما بپرهیزید پس برگشتید شما از پس آن

فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

پس اگر نه فضل خدا بودی بر شما ورحمت او مر اینه می بودید شما از جمله زیانکاران

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ

و بدرستی که دانستید شما آنهارا که از حد در گذشتند از شما در گرفتن ماهی در شنبه پس گفتیم مایشانرا

كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا

باشید بوزنگان نومیدان از رحمت پس گردانیدیم ما آنرا عقوبتی وعبرتی مر آنچه در پیش آن

وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللّٰهَ

و آنچه از پس آن بود و پندی بود پرهیزکارانرا و چون گفت موسی مر قوم خود را که خدا

يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ

میفرماید شمارا که بکشتید ماده گاوی را گفتند ای فرا سخریه میگیری ما را گفت پناه میگیرم

بِاللّٰهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا

بخدا که باشم از جمله نادانان گفتند بر خوان برای ما پروردگار خود را تا روشن کند ما را

مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ

که چیست صفت آن گاو گفت که خدا میگوید که آن ماده گاویست نه پیر و نه جوان میانه این هر دو

فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ

پس بکنید آنچه فرموده شدید گفتند بر خوان برای ما پروردگار خود را تا روشن کند ما را که چیست صفت آن گاو گفت

إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

که خدا میگوید که آن ماده گاویست زرد زرد رنگ آن شاد کند نگرندگانرا

عشر

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا

گفتند برخوان برای ما پروردگار خود را تا بیان کند مارا که چیست صفت آن گاو که گاو مانده شده است ما و بدرستی

إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ

اگر خواهد خدا هرآینه راه یافتگان باشیم گفت گوید خدا میگوید گاوی که آن نه رام کرده که بکاود

الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ

زمین را و نه آنکه آب دهد زراعت را تسلیم است از عیبی هیچ رنگی مخالف در وی نیست گفتند اکنون آوردی

بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَإِذْ قَتَلْتُمْ

حق را پس بکشتند آنرا و نه نزدیک بود که بکنند و چون بکشتید شما

نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝ فَقُلْنَا

تنی را پس ستیزه کردید در آن کار و خدا برون آورنده بود آنچه بودید شما پنهان میکردید پس گفتیم ما

اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ

بزنید آن شخص مقتول را ببعضی ازان ماده گاو همچنین زنده کند خدا مردگان را و باز نماید شما را نشانهای خود

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ

تا بود که شما دریابید پس سخت شدند دلهای شما از پس آن

فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ

پس آنها چون سنگها اند یا سخت تر بسختی و بدرستی که بعضی از سنگها است که روان میشود

مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا

از آن جویها و بدرستی که از سنگها است چیزی که شکافته میشود پس برون آید از آن آب و بدرستی که از آن است

نصف

خمس

لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ اَفَتَطْمَعُونَ

که هرانه فرود افتد از کوه از ترس خدا و نیست خدا غافل از آنچه شما میکنید ای پس طمع دارید که

اَنْ يُّؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلَامَ اللّٰهِ

بگروند مر شما را و بدرستی که میشنید گروهی از ایشان می شنودند کلام خدا را

ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ وَاِذَا لَقُوا

پس بی گردانیدند آنرا از پس آنچه دریافته بودند آنرا و ایشان میدانستند وچون برسند

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ

بدانها که بگرویده اند گویند بگرویدیم ما وچون خالی شوند بعضی ایشان سوی بعضی گویند

بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

بدانچه بر گشود خدا بر شما تا در خصومت افگنند شما را بدان نزد پروردگار شما ای پس درنمی یابید

اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝ وَمِنْهُمْ

ای ندانستند که خدا میداند آنچه پنهان میکنند وآنچه آشکارا میکنند واز ایشان

اُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ

نانویسندگان که نمیدانند کتاب را مگر آرزوهائی ونیستند ایشان مگر گمانی می برند

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ

پس وای مر آنها را که می نویسند کتاب را بدستهای خود پس میگویند این از نزد یک

اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۗ فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ

خدا است تا فراگیرند بدان بهای اندک را پس مر ایشانرا از آنچه نوشت دستهای ایشان

وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُونَ ۝ وَقَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً

وای مرایشانرا ازآنچه اندوختند وگفتند هرگز نرسد بما آتش مگر در روزهای شمرده شده

قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِندَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى

بگو ای فراگرفتید شما نزدیک خدا عهدی را پس هرگز خلاف نکند خدا عهد خودرا یا میگوئید بر

اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ بَلَىٰ مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ

خدا آنچه نمیدانید آری هرکه اندوزد بدی وگرد درآید بدو گناه او پس آن گروه

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

اصحاب آتش باشند ایشان درآنجا همیشه باشند وآنها که بگروند وکارهای نیکو کنند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ

آن گروه اصحاب بهشتند ایشان درآنجا همیشه باشند ویاد کن چون فراگرفتیم ما عهد را

بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ

از فرزندان یعقوب که میپرستید مگر خدارا ویا مادر وپدر نیکوئی کنید وباخویشاوندان

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

ویا یتیمان وبینوایان وبگوئید مردمانرا نیکوئی وبپای دارید نمازرا

وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنكُمْ وَأَنتُم مُّعْرِضُونَ

وبدهید زکاترا پس برگشتید شما مگر اندکی از شما وشما برگردندگانید

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُم

وچون فراگرفتیم ما عهدرا از شما که نریزید خونهای خودرا وبیرون نکنید تنهای خودرا

عشر

مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ

از سراهای شما پس اقرار کردید شما و شما گواهی میدهید پس شما اید آن گروه میکشند

أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ

تنهای یکدیگر را و بیرون میکنید گروهی را از شما از سراهای ایشان هم پشت میشوند

عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ

بر ایشان ببزه و دشمنی و اگر آیند بسما در حالی که اسیر باشند باز میخرید ایشانرا

وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ

و آن حرام است بر شما بیرون کردن ایشان ای پس میگروید ببعضی از کتاب

وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ

و کافر میشوید ببعضی پس نبود پاداش آنکه کند آنرا از شما مگر رسوائی

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ

در زندگانی دنیا و در روز قیامت باز گردانیده شوید بسخت ترین عذابی و نیست خدا

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ

غافل از آنچه شما میکنید آن گروه آنها اند که خرا گرفتند زندگانی دنیارا بدل آخرت

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

پس سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشانرا یاری کنند و بدرستی که بدادیم ما موسی را

الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ

توراة و در پی داشتیم ما از پس او رسولانرا و بدادیم ما عیسی پسر مریم را معجزات و نیرو دادیم

خمس

بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ

ای پس هر گاه که آمد بشما رسولی بدانچه نخواست تنهای شما گردنکشی کردید شما

بجبرئیل پاک

فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۢ بَل

پس گروهی را بدروغ میداشتید شما و گروهی را میکشتید و گفتند دلهای ما در غلافی اند بلکه

لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَٰبٌ

بلعنت کرد ایشانرا خدا بسبب کفر ایشان پس اندکی اند آنچه بمی گروند و چون آمد بدیشان کتابی

مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ

از نزد خدا براستدارنده مر آنچه با ایشان بود و بودند از پیش طلب فتح میکردند

عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِۦ ۚ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى

بر آنها که کافر شدند پس چون آمد بدیشان شناختند کافر شدند بدو پس لعنت خدای باد

ٱلْكَٰفِرِينَ ۝ بِئْسَمَا ٱشْتَرَوْا بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ

کافران بدست آنچه خرید و فروخت کردند بدان تنهای خودرا که کافر شدند بدانچه فرو فرستاد خدا

بَغْيًا أَن يُنَزِّلَ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ

از بیشتی که فرو فرستد خدا از فضل خود برانک خواهد از بندگان خود پس نزاوارث بخشمی

غَضَبٍ ۚ وَلِلْكَٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَآ أَنزَلَ

بر خشمی و مر کافرانرا بود عذابی خوارکننده و چون گویند ایشانرا که بگروید بدانچه فرو فرستاد

ٱللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا

خدا گویند بگرویدیم ما بدانچه فرو فرستاده شد بر ما و کافر شدند بدانچه جز آن بود و آن حقست براست

عشر

لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

آنچه با ایشانست بگو پس چرا میکشتید پیغمبران خدارا از پیش اگر هستید شما مومنان

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ

و بدراستی که آمد بشما موسی با معجزات پس فراگرفتید شما گوسالرا معبودی از پس او

وَأَنْتُمْ ظٰلِمُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ

و شما ستمکاران بودید و چون فراگرفتیم ما عهد را از شما و برافراشتیم ما بالای شما کوه طور را

خُذُوا مَآ آتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَ

گرفتیم ما فراگیرید آنچه بدادیم ما شمارا از سرقوت و بشنوید گفتند بشنیدیم ما و فرمان نبردیم ما

أُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ

در دلهای ایشان پرستیدن گوساله بسبب کفر ایشان بگو بدست آنچه میفرماید شمارا بدان ایمان شما

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ

اگر هستید شما مومنان بگو اگر باشد مرشمارا سرای آخرت نزدیک خدا

خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

خالص از جز مردمان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید شما راست گویان

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظّٰلِمِينَ وَ

و آرزو نکنند آنرا هرگز بدانچه فرا پیش داشتند دستهای ایشان و خدا دانا است بکاران ستمکاران

لَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ

و هرآینه یابی ایشانرا حریص ترین مردمان بر زندگانی و از انها که گرویدند آرزو کند یکی از ایشان

لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ط وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ط

اگر زندگانی داده شود هزار سال ونبود او رهنده از عذاب اگر زندگانی داده شود

وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ

وخدا بینا است بآنچه ایشان میکنند بگو هرکه باشد دشمن مر جبریل را که بیمبر پس بدرستی که او فرود آورد

عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى

قرآنرا بر دل تو بفرمان خدا براست دارنده مر آنچه از پیش آنست وراهنمونی وبشارتی است

لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ

مر مومنانرا ۝ هر که باشد دشمن مر خدائرا وفرشتگان او را ورسولان او را وجبرئیل را

وَمِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ

ومیکائیل را پس بدرستی که خدا دشمنست مر کافرانرا وبدرستی که فرو فرستادیم ما بتو نشانهای

بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ۝ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا

روشن را وکافر نشوند بدان مگر فاسقان ای هرگاه که عهد بستند عهدی

نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ

گروهی ازیشان بلکه بیشترین ایشان نمی گروند وچون آمد بدیشان رسولی

مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

از نزدیک خدا براست دارنده مر آنچه با ایشانست گروهی از آنها که بداده شد ایشانرا کتاب

كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا

کتاب خدائرا واپس پشتهای خود گویا که ایشان نمیدانند وپیروی کردند آنچه خواندند

عشر

الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَٰنُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ

دیوان بر پادشاهی سلیمان وناپسندی نمود سلیمان ولیکن دیوان

كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ

کافر شدند که درمی آموزانیدند مردمانرا جادو وآنچه فرو فرستاده شد بر دو فرشته از زمین بابل هاروت

وَمَارُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ

وماروت نام ودر نمی آموزانیدند هیچ یکی را تا میگفتند که ما سبب آزمایشی ام

فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ۚ وَمَا هُم

پس ناپسندی منمای پس درمی آموختند ازان هر دو آنچه جدائی می افکنند بدان میان مرد وزن او ونبودند ایشان

بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا

زیان رسانیده بدان هیچ یکی را مگر بفرمان خدا ودرمی آموختند آنچه زیان میکرد ایشانرا

يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۚ

وسود نمی کرد ایشانرا وبدرستی که دانستند که هر که اختیار کند سحر را نبود مر اورا در آخرت هیچ بهره

وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا

وبدرستی بد چیزیست آنچه فروختند بدان تنهای خودرا اگر ایشان بدانستندی واگر انگه ایشان بگرویدندی

وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ ۖ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

وبپرهیزیدندی هرآینه پاداشتی از نزدیک خدا بهتر بودی اگر ایشان بدانستندی ای آنها

آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

که بگرویدید مگویید لفظ راعنا وبگویید بنگر ما وبشنوید ومر کافران راست عذابی دردناک

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ

آرزو نکردند آنها که کافر شدند از اهل کتاب و نه ایشان از فرا وارندگان که فرو فرستاده شود

عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

بر شما هیچ نیکی از پروردگار شما و خدا خاص گرداند برحمت خود آنرا که خواهد و خدا

ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا

خداوند فضل بزرگست آنچه حکمش از مکلف برداریم از آیات قرآن یا زایل گردانیم آنرا آوریم بهتر ازان

أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ

یا مانند آنرا ای ندانستی تو که خدا بر همه چیزی توانا است ای ندانستی تو که خدا

لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

مر اوراست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست مر شما را از جز خدا هیچ دوستی و نه یاری کنی

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ

یا میخواهید که درخواهید از رسول خود همچنانکه درخواستند از موسی از پیش و هر که بدل کند

الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

کفر را ببدل ایمان پس بدرستی که گمراه شده باشد از راستی راه آرزو کردند بسیاری از اهل کتاب

لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ

که برگردانند شما را از پس ایمان شما از کفر و حسدی که نزد یکی تنهای ایشان بود

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

از پس آنچه روشن شد مر ایشانرا حق پس درگذرید و چشم فرو گزارید تا آورد خدا فرمان خود

حزب خمس

عشر

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَآتُوا الزَّكَوٰةَ ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا

بدرستی کہ خدا بر ہمہ چیزی تواناست ۝ وبپای دارید نمازرا وبدہید زکات را وآنچہ فرا پیش دارید

لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَقَالُوا

برای تنہای خود از نیکی یابید آنرا نزدیک خدا بدرستی کہ خدا بآنچہ شما میکنید بینا ست ۝ وگفتند

لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا

در نرود در بہشت مگر آنکہ باشد جہود یا ترسا آنست آرزوہای ایشان بگو بیاورید

بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

حجت خودرا اگر ہستید شما راست گویان آری ہرکہ خالص گرداند دین خود مرخدارا واو نیکوکار بود

فَلَهُ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَقَالَتِ

پس مراورا بود نزدیک پروردگار او وہیچ ترسی نبود بریشان وایشان اندوہگین باشند وگفتند

الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ

جہودان نیستند ترسایان برچیزی وگفتند ترسایان نیستند جہودان

عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ

برچیزی وایشان میخوانند کتابرا همچنین گفتند آنها کہ ندانستند مانند

قَوْلِهِمْ ۚ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

گفتار ایشان پس خدا حکم کند میان ایشان روز قیامت درآنچہ بودند

يَخْتَلِفُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ

اختلاف میکردند وکیست ستمکارتر ازانکہ منع کرد مسجدہای خدارا کہ یاد کنند درانجا نام او را

وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ

وبشتافت در خرابی آن آن گروه نبود مرایشانرا که در روند درآنجا مگر ترسکاران

لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ

مرایشانرا بود در دنیا رسوائی ومرایشانرا بود درآخرت عذابی بزرگ ومر خدائرا است مشرق

الْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ

ومغرب پس هر کجا که روی فرا کنید پس آنجاست قبلهٔ خدا بدرستی که خدا فراخ رحمت داناست وگفتند فرا گرفته است

خمس

اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۖ بَل لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ

خدا فرزندی پاک ومنزه است او بلک مراوراست آنچه درآسمانهاست وزمین همه مراورا فرمان بردارند

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ

آفریننده آسمانها وزمین وچون خواهد که بگزارد کاری را پس گوید مرآنرا که باش پس باشد

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ ۗ كَذَٰلِكَ

وگفتند آنها که نمیدانستند چرا سخن نمیگوید با ما خدا یا چرا نمیاید ما را نشانی همچنین

قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۘ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ

گفت آنها که پیش از ایشان بودند مانند گفتار ایشان بهم مانند شده است دلهای ایشان بدرستی که روشن کردیم نشانها

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْأَلُ عَنْ

برای گروهی که یقین کنند بدرستی که فرستادیم ما ترا بحق بشارت دهنده وبیم کننده ونپرسند از تو از

أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ۝ وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ

حال اصحاب دوزخ وخشنود نشوند از تو جهودان ونه ترسایان تا پیروی کنی تو

مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي

ملت ایشانرا بگو بدرستی که راه خدا آنست راه راست و ترا اگر پیروی کنی تو خواهای ایشانرا پس از آنچه

جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ

آمد بتو از دانش نبود ترا از خدای هیچ دوستی و نه یاری کنی آنها که بدادیم ما ایشانرا کتاب

يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

میخوانند آنرا چنانکه حق خواندن آنست آن گروه بدان میگروند و هر که کافر شود بدان پس آن گروه ایشان

الْخَاسِرُونَ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي

زیانکارانند ای فرزندان یعقوب یاد کنید نعمت مرا آن نعمتی که کردم بر شما و آنکه من

فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا

فرونی نهادم شما را بر جهانیان زمانه شما و بترسید از آمدن روزی که نگزیراند هیچ تنی از هیچ تنی چیزی را

يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ وَإِذِ ابْتَلَىٰ

و قبول کرده نشود از آن تن بدلی و سود نکند آن تن را خواهشی و نه ایشانرا یاری کنند و یاد کن چون آزمود

إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي

ابرهیم را پروردگار او بسخنانی چند پس تمام کرد آنها را گفت که من گردانیده ام ترا برای مردمان پیشوائی گفت و از فرزندان

قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا ۖ وَاتَّخِذُوا

گفت خدا نرسد عهد من بستمکاران و یاد کن چون بکردیم ما خانه کعبه را جای بازگشتن برای مردمان و ایمنی گرفتا کنید

مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا

خمسة

بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ

خانهٔ مرا مطواف کنندگانرا ومجاوران کنندگانرا ورکوع کنندگان وسجود کنندگانرا وچون گفت ابراهیم ای پروردگار من

اجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ

گردان این شهر مکّه را شهری ایمن وروزی ده گیاهان آنجا را از میوها هرکه بگرود ازیشان بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ

وبروز آخرت گفت وهرکه کافر شود پس برخورداری دهم اورا اندکی پس بیچاره کردانم اورا بعذاب آتش

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا

وبد بازگشتیست دوزخ ویاد کن چون برآورد ابراهیم بناهارا از خانهٔ کعبه واسمعیل که ای پروردگار ما

تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ

بپذیر از ما که توئی شنوای دانا ای پروردگار ما وبگردان مارا منقادان ترا

وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

واز فرزندان ما نیز گروهی منقادان مرترا وبازنمای مارا عبادتگاههای ما وببخشای برما بدرستی که توئی

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ

توبه پذیرنده مهربان ای پروردگار ما برانگیز در میان ایشان رسولی را از جنس ایشان تا بخواند برایشان

آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ

نشانهای ترا ودر آموزاند ایشانرا کتاب وحکمت وتزکیه نفس ایشان کند بدرستی که توئی غالب

الْحَكِيمُ ۝ وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ

محکم کار وکدام کس رغبت بگرداند از ملّت ابراهیم مگر آنکه بیخرد شمرد تن خودرا وبدرستی که برگزیدیم اورا

عشر

فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ

در دنیا و بدرستی کو در آخرت مر آنرا از جملهٔ نیکوکاران بود چون گفت مر او را پروردگار او که منقاد شو گفت منقاد شدم

لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ

مر پروردگار جهانیان را و فرمود بدین دین ابرهیم پسران خود را و یعقوب نیز که ای پسران من بدرستی که

اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ

برگزید مر شما را دین پس نمیرید مگر که شما منقادان باشید یا بودید شما حاضران

إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي

چون حاضر آمد یعقوب را اسباب مرگ چون گفت مر پسران خود را چه چیز خواهید پرستید پس از من

قَالُوا نَعْبُدُ إِلَٰهَكَ وَإِلَٰهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَٰهًا

گفتند خواهیم پرستید خدای ترا و خدای پدران ترا ابرهیم و اسمعیل و اسحق خدای

وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ

یکتای یگانه و ما مر او را منقادانیم آینه گروهان که گذشتند مر آنهارا بود آنچه اندوختند و شما را بود

مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَقَالُوا

آنچه اندوختید و نپرسند از شما از آنچه ایشان کرده باشند و گفتند جهودان

كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا ۗ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ

باشید جهود یا ترسا تا راه یابید بگو بلکه ملت ابرهیم را داریم حنیف و نبود

خمس

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

از جملهٔ ابازقرادران بگویید بگرویدیم ما بخدا و بآنچه فرو فرستاده شد ما و بآنچه فرو فرستاده شد بابرهیم

وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَآ أُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَ

واسمعیل واسحق ویعقوب ونوادگان وآنچه بداده شد موسی وعیسی را

مَآ أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ

وآنچه بداده شد پیغمبرانرا از پروردگارایشان هیچ جدایی نمیکنیم میان هیچ یکی ازیشان وما مراورا

مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَآ ءَامَنتُم بِهِۦ فَقَدِ ٱهْتَدَوا ۖ وَإِن

مسلمانیم پس اگر بگروند بمانند آنچه بگرویدید شما بدان پس درستی که راه یافتند واگر

تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِى شِقَاقٍ ۖ فَسَيَكْفِيكَهُمُ ٱللَّهُ ۚ وَهُوَ ٱلسَّمِيعُ

برگردند پس درستی که ایشان در بدبختی اند پس زود کفایت کند ازتو نزد ایشانرا خدا واوست شنوای

ٱلْعَلِيمُ ۝ صِبْغَةَ ٱللَّهِ ۖ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ ٱللَّهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ

دانا ملازم دین خدارا وکیست نیکوتر از خدا بدین وما مراورا

عَٰبِدُونَ ۝ قُلْ أَتُحَآجُّونَنَا فِى ٱللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ وَلَنَآ أَعْمَٰلُنَا

پرستندگانیم بگو ای خصومت میکنید باما در راه خدا واوست پروردگار ما وپروردگار شما ومارا عملهای

وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ ۝ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ

ومر شمارا عملهای شما وما مراورا خالص کنندگانیم یا میگویید که

إِبْرَٰهِـۧمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا۟ هُودًا

ابراهیم واسمعیل واسحق ویعقوب ونوادگان بودند جهود

أَوْ نَصَٰرٰى ۗ قُلْ ءَأَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ ٱللَّهُ ۗ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَتَمَ شَهَٰدَةً

یا ترسا بگو ای شما دانا ترید یا خدا وکیست ستمکارتر از آنکه پنهان کند گواهی

عِندَهُ مِنَ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا

که نزدیک او بود از خدا و نیست خدا غافل از آنچه شما میکنید آنند گروهان که گذشتند مر ایشانرا

مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

آنچه کردند خواهند داشت و مر شمارا بود آنچه کرده باشید شما و نپرسند از شما از آنچه

يَعْمَلُونَ ۝ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ

ایشان کرده باشند زود گویند بیخردان از مردمان چه برگردانید ایشانرا از قبله ایشان

الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُل لِّلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ

آن قبله که بودند بر آن بگو مر خدایرا است مشرق و مغرب راه نماید آنرا که خواهد با

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا

راه راست و همچنین کردیم ما شمارا گروهی میانه تا باشید

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا

گواهان بر مردمان تا باشد رسول بر شما گواه و نکردیم ما

الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ

تحویل قبله را آنکه ستی تو بر آن مگر که تا جدا باز کنیم آنرا که پیروی کرد رسول را از آنکه باز گردید

عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ

بر مردو پی پای خود و بدرستی که هست آن هرآینه بزرگ مگر بر آنها که راه نمود خدا و نخواست

اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ

خدا که ضایع کند ایمان شمارا بدرستی که خدا بمردمان مر رأفت مهربان رحمت کننده است بدرستی که می بینیم گردیدن

وَجْهَكَ فِي السَّمَآءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ

روی خودرا در آسمان پس قبله که بپسندی آنرا پس فراکن روی خودرا سوی مسجد

الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا

الحرام وهرکجا که باشید شما پس فراکنید رویهای خودرا سوی آن ودرستی که آنها که

الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

بداده شده ایشانرا کتاب میدانند که آن حق است از پروردگار ایشان ونیست خدا غافل ازآنچه شما میکنید

وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ

وهرآینه اگر بیاوری آنهارا که بداده شده ایشانرا کتاب هرنشانی ومعجزه پیروی نکنند قبله ترا ونیستی تو

بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ

پیروی کننده قبله ایشانرا ونیستند بعضی ایشان پیروی کننده قبله بعضی را وهرآینه اگر پیروی کنی تو

أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ● خمس

مرادهای باطل ایشانرا از پس آنکه آمد تو از دانش بدرستی که تو آنگه هرآینه از جمله ستمکاران باشی

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ

آنها که دادیم ما ایشانرا کتاب می شناسند محمدرا همچنانکه می شناسند پسران خودرا ودرستی

فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ● الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ

که گروهی ازیشان هرآینه بنهفتی حق را وایشان میدانند که حق از پروردگار تست

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ● وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ

پس مباش ازجمله شک کنندگان ومر هر را سوی روی آورنده اوست ایشان پیش گیرید نیکیها را

أَيْنَمَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمِنْ حَيْثُ

سرکجا که باشید شما آورد شمارا خدا همه بیارم بهر سستی کرخدا بر همه چیزی توانا است و از سرکجا

خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا اللَّهُ

که بیرون آوی تو پیش فراکن روی خودرا بسوی مسجد مکه و بدرستی که آن هرآینه حق است از پروردگار تو و نیست خدا

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ

غافل از آنچه شما میکنید و از سرکجا که بیرون روی تو پس فراکن روی خودرا بسوی مسجد

الْحَرَامِ ۖ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ

مکه و سرکجا که باشید شما پس فراکنید روهای خودرا بسوی آن تا نباشد

لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي

مردمانرا بر شما حجتی مگر آنها که ستم کردند از ایشان پس مترسید از ایشان و بترسید از من

عشر

وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ كَمَا أَرْسَلْنَا

و با تمام کنم نعمت خودرا بر شما و تا بود که شما راه یابید همچنانک بفرستادیم ما

فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ

در میان شما رسولی را از جنس شما تا خواند بر شما نشانهای ما را و تزکیه نفس شما کند و در آموزاند شمارا

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝

کتاب و حکمت و شرایع آن و در آموزاند شمارا آنچ نبودید شما

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شمارا بر حمت و شکر کنید مرا و کافر مشوید در من ای آنها که بگرویده اید

خمس

اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِينَ ۝ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ

یاری خواهید بصبر کردن ونماز گزاردن بدرستی که خدا با صابر انست ومگویید مر آنرا که کشته شدند

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ

در راه خدای مردگانند بلکه زندگانند ولیکن شما نمیدانید ودرآنه می آزمائیم شما را

بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ

بچیزی از ترس وگرسنگی وبکاستن از مالها وتنها ومیوها

وَبَشِّرِ الصّٰبِرِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ

ومژده ده صابران را آنهائی که چون برسد بدیشان مصیبتی گویند که ما خدائرائیم وما با او

رَاجِعُونَ ۝ أُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولٰئِكَ هُمُ

بازگردندگانیم آن گروه بر ایشان درودهائی از پروردگار ایشان ورحمتی وآن گروه ایشان

الْمُهْتَدُونَ ۝ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللّٰهِ ۖ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ

راه یابندگانند بدرستی که صفا ومروه از نشانهای خدایند پس هر که

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا ۚ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

پس نیست گناهی بر او که طواف کند میان آن هر دو وهر که بطوع ورغبت خود کند

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ

بدرستی که آنها که باز می پوشانند آنچه فرو فرستادیم از حجتها وراه

لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۙ أُولٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ۝ إِلَّا

برای مردمان در کتاب آن گروه بلعنت کرد ایشانرا خدا ولعنت کردند ایشانرا لعنت کنندگان مگر

الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

آنها که توبه کردند وکار باصلاح آوردند پس آن کرده سهل کنم برایشان ومنم توبه پذیرنده مهربان

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ

بدرستی که آنها کوکافر شدند ومردند وایشان کافران بودند آن کرده برایشان بود لعنت خدا

وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ

وفرشتگان ومردمان همه همیشه باشند درآتش سبک کرده نشود ازایشان عذاب

وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِيمُ

ونه ایشانرا زمان دهند وخدای شما یک خداست نیست خدائی مگر او بخشاینده مهربانست

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ

بدرستی که در آفریدن آسمانها وزمین ودر اختلاف شب وروز وکشتی

الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ

آن کشتی که میرود در دریا بآنچه سود کند مردمانرا وآنچه فرو فرستاد خدا از آسمان از آبی

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ

پس زنده کرد بدان زمین را پس از مردن آن وپراکنده در آنجا از هر جنبنده ودر گردیدن بادها

وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَمِنَ

وابر رام کرده درمیان آسمان وزمین مرانه نشانهاست مرگروهی را که استعمال کنند عقل

النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ

مردمان کسیست که فرامیگیرد از جز خدا همتایانی را دوست میدارند ایشانرا همچون دوستداشتن خدا وانها که

خمس

اٰمَنُوٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ۗ وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ

که بگروند اند سخت‌تر ند دوستی مرخدا را واگر بدیدندی آنها که ستم کردند چون ببینند عذاب را که قوت مرخدا راست

جَمِيْعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَذَابِ ۝ اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ

همه وآنکه خدا سخت عقوبتست چون بیزار شوند آنها که ازانها

اتَّبَعُوْا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ۝ وَقَالَ الَّذِيْنَ

وبینند عذاب را وبریده شود میان ایشان اسباب وصلت وگویند آنها

اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا ۗ كَذٰلِكَ

اگر بودی مارا بازگشتنی بادنیا پس بیزار شدمانی ازیشان همچنانک بیزار شدند ازما همچنین

يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ عَلَيْهِمْ ۗ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ۝

بازنماید ایشانرا خدا عملهای ایشان اندوهمانی برایشان ونباشند ایشان بیرون آیندگان از آتش

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوْا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا وَّلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ

ای مردمان بخورید از آنچه در زمینست حلال پاک وپیروی مکنید راههای

الشَّيْطٰنِ ۗ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوْٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَ

دیورا بدرستی که او مرشمارا دشمنی روشنست بدرستی که فرماید شمارا بدی وناشایست

اَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا

وآنکه گویید برخدا آنچه ندانید وچون گویند مرایشانرا که پیروی کنید آنچه فرو فرستاد خدا گویند

بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۗ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْـًٔا

بلکه پیروی میکنیم آنچه یافتیم پدران خودرا ای اگر بودند پدران ایشان هیچ نمی دانستند

عشر

وَلَا يَهْتَدُونَ ● وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً

وَنِدَاءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ● يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ

فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ● إِنَّ

الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ

مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ● أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ

خمس

بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ● ذَلِكَ بِأَنَّ

اللهُ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ

خدا فرو فرستاد کتاب را بحق وبدرستی که آنها که اختلاف کردند در کتاب هرآینه در بدبختی اند

بَعِيدٍ ۝ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ

دور از حق نیست نیکوئی بانک فرا دارند رویهای خود فراپیش مشرق ومغرب

وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَ

ولیکن نیکوی آنست که بگرود بخدا وبروز آخرت وبفرشتگان وبکتاب

النَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ

وبپیغمبران وبدهد مال را بر دوستی خداوندان خویشی ویتیمان را وبیچارگان را

وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ

وابن السبیل والسائلین وفی الرقاب واقام الصلوة واتی الزکوة

(در معاونت بندگان تا خود را باز خرند)

وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ

ووفا کنندگان بعهد خود چون عهد بندند وصبر کنندگان در بدحالی وسخت حالی

وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝

وهنگام کارزار آن گروه آنهانند که راست گفتند وآن گروه ایشانند پرهیزکاران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ۖ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ

ای آنها که بگرویده اید نوشته شد برشما کارزار درحق کشتگان آزاد بآزاد

بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ

ببندگ بندگ وماده بماده پس هرکه عفو کرده شد از برادر خود چیزی را پس پیروی کردنی باید بنیکوئی

حزب

وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ

آنرا گفتیم سبک کردنی است از پروردگار شما ورحمتی پس هر که از حد در گذرد پس

ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

ازان پس مر او را بود عذابی دردناک ومر شما را در حق قتل مساوات زندگانی تمام ای خداوندان خردها

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن

تا بود که شما بپرهیزید نوشته شد برشما چون حاضر آید یکی از شما اسباب مرگ اگر

تَرَكَ خَيْرًا ۖ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

بگذارد مالی را وصیت کردن مر پدر و مادر را و خویشاوندان را بنیکوئی واجبی بود بر پرهیزگاران

فَمَن بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

پس هر که بدل کند آنرا پس ازانچ بشنود آنرا پس بدرستی که بره او برانها بود که بدل کردند آنرا بدرستی که خدا شنواست

عَلِيمٌ ۞ فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

دانا پس هر که داند از میلی یا بزه پس کار باصلاح آورد میان ایشان پس بره نبود بدرستی که خدا

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا

آمرزگار مهربانست ای آنها که بگرویدید واجب شد برشما روزه داشتن همچنانک

كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن

واجب شد برآنها که پیش از شما بودند تا بود که شما بپرهیزید در روزهای شمرده شده پس هر که

كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ

باشد از شما بیمار یا بر سفر پس عوض باید از روزهای دیگر و برآنها که طاقت روزه ندارند

عشر

فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ

دیتی بود طعام دادن بمسکینان پس هر که بطوع رغبت خود کند نیکی پس آن بهتر بود مر او را واگر روزه دارید بهتر بود

لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ

مر شما را اگر هستید شما میدانید ماه روزه آن ماهیست که فرو فرستاده شد در آن ماه قرآن

هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ

راه نمونی برای مردمان وحجتهائی از راه راست وفارق میان حق و باطل پس هر که در حضر بود از شما

الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ط

در آن ماه پس باید که روزه بدارد و هر که باشد بیمار یا بر سر سفر پس عوض بدارد از روزهای دیگر

يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ

میخواهد خدا بشما آسانی ونمیخواهد بشما دشواری وتا تمام کنید شمار را

وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذَا

وتا ببزرگی یاد کنید خدا را بر آنچه راه نمود شما را وتا باشد که شما شکر کنید وچون

سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ط أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

پرسند ازتو بندگان من از من پس من نزدیکم پاسخ کنم خواننده را چون بخواند مرا

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ

پس باید که پاسخ کنند مرا ویا که بگروند بمن تا بود که ایشان راه صواب یابند حلال کرده شد مر شما را در شبهای

الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ط هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ط عَلِمَ اللَّهُ

روزه صحبت داشتن با زنان خود ایشان پوششی اند مر شما را وشما پوششی اید مر ایشان را دانست خدا

خمس

أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ

که شما بودید که خیانت کردید با تنهای خود پس بگرد بر شما و درگذشت از شما پس اکنون

بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ

مباشرت کنید با ایشان و بجوئید آنچه نوشت خدا مرشما را و بخورید و بیاشامید تا

يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ

روشن شود مرشما را رشتهٔ سفید از رشتهٔ سیاه از بامداد پس

أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ

تمام بدارید روزه را تا بشب پس مباشرت مکنید با ایشان و شما معتکفان باشید در مسجدها

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ

آنست حدهای خدا پس نزدیکی منمایید آنها را همچنین روشن میکند خدا نشانهای خود را برای مردمان

لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا

تا بود که ایشان بپرهیزند و مخورید مالهای خود را میان یکدیگر بباطل و فرو هلید

بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ

آنرا با حاکمان تا بخورند گروهی از مالهای مردمان ببزه و شما

تَعْلَمُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ

میدانید می پرسند از تو از حال ماههای نو بگو آن نشانهاست برای مردمان و حج کردن و نیست

الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ

نیکوئی بانگ بنایید بخانها از پشتهای آن ولیکن نیکوئی آنست که بپرهیزید و بیائید بخانها

الخيط الابيض من الفجر
الخيط الاسود الليل

عشر

مِنْ اَبْوَابِهَا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝ وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

از درهای آن وبترسید از خدا تا بود که شما رستگاری یابید وکارزار کنید در راه دین خدا

الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ۝

با آنها که کارزار کردند باشما واز حد در مگذرید بدرستی که خدا دوست ندارد از حد در گذرندگان را

وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ

وکارزار کنید با ایشان هرکجا که یابید ایشانرا وبیرون کنید ایشانرا از آنجا که بیرون کردند شمارا

وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى

وشرک وکفر سخت تر بود از کارزار وکارزار مکنید با ایشان نزدیک مسجد الحرام تا

يُقٰتِلُوْكُمْ فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ ۗ كَذٰلِكَ

کارزار کنند باشما در آن پس اگر کارزار کنند باشما پس کارزار کنید با ایشان همچنین بود

جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ۝ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَقَاتِلُوْهُمْ

پاداش کافران پس اگر بازایستند پس بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست وکارزار کنید با ایشان

حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى

تا نباشد شرک وکفر ویاشد دین مرخدارا پس اگر باز ایستند پس هیچ دشمنی نیست مگر بر

الظّٰلِمِيْنَ ۝ اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى

ستمکاران ماه حرام ببدل ماههای حرام بود ومحرمات سر بسر پس هرکه از حد درگذرد

عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا

برشما پس از حد درگذرند بر او بمانند آنچه از حد درگذشته بود برشما وبترسید از خدا وبدانید

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ

که خدا با پرهیزکاران است و نفقت کنید در راه خدا و نیندازید خودرا بدستهای خود در تهلکه

وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ

و نیکوئی کنید بدرستی که خدا دوست دارد نیکوکاران را و تمام کنید حج و عمره را برای خدا پس اگر

أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

پس آنچه آسانتر بود از قربان و متراشید سرهای خودرا تا برسد

الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ

قربان بمحل خود پس هر که باشد از شما بیمار یا بدو رنجی از سرو

فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ

پس بدل بود از روزه یا صدقه یا قربانی پس چون ایمن شده باشید شما پس هر که متمتع گیرد بعمره

إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

بسوی حج پس آنچه آسانتر بود از قربان پس هر که نیابد پس بروبود پس روزه داشتن در حج

وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ

و هفت روز چون بازگشته باشید شما آنست ده روز تمام آن مر آنراست که نباشند اهل او

حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

حاضران در مسجد الحرام و بترسید خدا و بدانید که خدا سخت عقوبتست

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا

حج کردن در ماههای دانسته بود پس هر که تمام کرداند دران ماهها حج کردن پس نباید که جماع کند و بیاهی نکند

جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ

پرهیزگاری است

وخصومت نکند در حج گزاردن و آنچه کند ازنیکی میداند آنرا خدا وتوشه برگیرید که بهترین توشه

وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۝ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا

وبترسید از من ای خداوندان خردها نبود برشما گناه که بجویید فضلی

مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ

از پروردگار خود پس چون بازگردید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزد مزدلفه

الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ

یاد کنید او را همچنانک راه نمود شما را واگر چه بودید پیش آن مر از گمراهان

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

پس بازگردید از آنجا که بازگشتند مردمان و آمرزش خواهید از خدا به درستی که خدا آمرزگار

رَحِيمٌ ۝ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ

مهربانست پس چون بگزارده باشید شما مناسک خود را پس یاد کنید خدا را همچون یاد کردن شما

آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا ۗ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا

پدران را یا سخت تر بیاد کردن پس از مردمان کسیست که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا

وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا

عشر

ونبود مر او را در آخرت هیچ بهره وازیشان کسیست که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

نصف

نیکوئی و در آخرت نیکوئی وبازدار ما را عذاب آتش را آنگروه مر ایشانرا

نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ

بهره ازآنچه اندوخته باشند وخدا زود شمارست دیاد کنید خدارا در روزها شمرده شده

فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ

پس هرکه پیش گیرد در روز پس بزه نبود برو وهرکه باز پس ایستد پس بزه نبود برو ازآنرا پرهیزد

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ

وبترسید از خدا وبدانید که شما باو حشر کرده شوند واز مردمان کسیست که بشگفت می آرد

قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

گفتار او در زندگانی دنیا وگواه میگرداند خدارا برآنچه در دل اوست واو سخت خصومتست

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ

وچون برگشت بشتافت در زمین تا تباهی کند درآنجا وهلاک کند کشت را ونژه وزادرا وخدا

لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ

دوست ندارد تباهی کنندگانرا وچون گویند اورا بترس از خدا بگیرد اورا حمیت جاهلیت بزه پس بسنده است اورا

جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

دوزخ ودرآنه بد درجیت آن واز مردمان کسیست که بازمیخرد تن خودرا ازبهر جستن خشنودی

اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً

خدا وخدا مهربانست ببندگان ای آنها که بگرویدید درروید درفرمانبرداری همه

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ فَإِنْ

وپیروی مکنید راههای دیورا بدرستی که او شمارا دشمنی روشنست پس اگر

خمس

زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

بلغزید شما از پس آنچه آمد بشما حجتها پس بدانید که خدا غالب محکم کارست

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَ

ای هیچ چشم نمیدارند مگر که آید بدیشان عذاب خدای در سایه‌های از ابر و فرشتگان

قُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُمْ

نصف عشر

وگزارده شود کار عذاب و با خدا است بازگشت کارها بپرس از فرزندان یعقوب چند بدادیم ما ایشانرا

مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَتَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ

از نشانهای روشن و هر که بدل کند نعمت خدا را از پس آنچه بیاید بدو پس بدرستی که خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ

سخت عقوبتست آراسته شده مر آنهارا که کافر شدند زندگانی دنیا و بسته میخندند بر آنها

آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ

که بگرویدند و آنها که پرهیزیدند بالای ایشان باشند در روز قیامت و خدا روزی دهد آنرا که خواهد

بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ

بی شمار بودند مردمان بر یک دین پس بفرستاد خدا پیغمبرانرا بشارت دهنده

وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا

از زمان آدم تا نوح و ترسانندگان و فرو فرستاد با ایشان کتاب را بحق تا حکم کند میان مردمان در آنچه اختلاف کردند

فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ

در آن و اختلاف نکردند در آن مگر آنها که بدادند ایشانرا آن پس از آنکه آمد بدیشان حجتها

بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ

از پسهی میان یکدیگر پس راه نمود خدا آنهارا که بگرویدند مرآنچه اختلاف کردند دران از حق بفرمان او

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا

وخدا راه مینماید بآنرا که خواهد براه راست یا نه که پنداشتید شما که درروید

الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ۖ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ

در بهشت ونیاید بشما مثل آنها که گذشتند پیش از شما برسید بدیشان بدحالی

وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ

وسختحالی ودرجنبانیده شدند تا میگفت رسول وآنها که بگرویده بودند باو کی خواهد بود

اللَّهِ ۗ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ ۞ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ

خدا بدان بدرستی که نصرت خدا نزدیکست می پرسند که چه چیز نفقت کنند بگو آنچه نفقت کنید شما

مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

از نیکی پس مرمادر وپدر را بود وخویشاوندانرا ویتیمانرا وبیچارگانرا ودرماندگان راه را

وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۞ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ

وآنچه کنید از نیکی پس بدرستی که خدا بدان داناست نوشته شد برشما کارزار

وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَ

وآن بکراهتست مرشمارا وشاید بود که کاره دارید چیزی را وآن بهتر بود مرشمارا

عَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

شاید بود که دوست دارید چیزی را وآن بد بود مرشمارا وخدا میداند وشما نمیدانید

خمس

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ

می پرسند از تو از حال ماههای حرام قتال کردن در آن بگو قتال کردن در آن بزرگست وبرگشتن

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ

از راه خدا وکافر شدن بدو واز مسجد حرام وبیرون کردن اهل آنرا از آن

أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ

بزرگتست نزدیک خدا وشرک وکفر بزرگتست از کارزار وهمیشه خواهند

يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ

که کارزار کنند با شما تا برگردانند شما را از دین شما اگر توانائی داشته باشند

وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ

وهرکه برگردد از شما از دین خود پس بمیرد واو کافر بود پس آن کردند

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ

باطل شده بود عملهای ایشان در دنیا ودر آخرت وآن کردند اصحاب آتش آنند ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي

در آنجا همیشه باشند بدرستی که آنها که بگرویدند وآنها که هجرت کردند وجهاد کردند در

سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

راه خدا آن کردند امید میدارند رحمت خدا وخدا آمرزگار مهربانست

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ

می پرسند از تو از خمر خوردن وقمار بگو در آن هر دو گناه بزرگست وسودها مردمانرا

وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ؕ

وبزه آن هر دو بزرگتر است از سود آن هر دو ومی پرسند ازتو چه چیز نفقت کنیم بگو افزونی مال

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۙ فِى الدُّنْيَا

همچنین روشن میکند خدا برشما را نشانها تا بود که شما اندیشه کنید در آفریدن دنیا

وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى ؕ قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ؕ وَاِنْ

وآخرت ومی پرسند ازتو از حال یتیمان بگو اصلاح حال ایشان بهتر بود واگر

تُخَالِطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ؕ وَ

پس برادران شمایند وخدا میداند تباهی کننده را از باصلاح آورنده

عشر

لَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ

واگر خواستی خدا مرانرا بدرستی که خدا غالب محکم کارست ونخواهید زنان مشرکه را

حَتّٰى يُؤْمِنَّ ؕ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا

تا بگروند وسرانه پرستار مؤمنه بهتر بود ازین آزاد مشرکه واگرچه بشگفت آورد شمارا

الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ؕ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ؕ

مردان بت پرست را تا ایمان آورند وسرانه بنده مؤمن بهتر بود ازین آزاد مشرک واگرچه بشگفت آورد

اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ

شمارا آن گروه میخوانند یکدیگررا با آتش وخدا میخواند بهشت وآمرزش بفرمان خود

وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ

وروشن میکند نشانهای خودرا برای مردمان تا بود که ایشان پند گیرند ومی پرسند ازتو

عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ

از حال زنان حیض دار کیو آن رنجیست پس باکیسوی شوید از زنان در حالت حیض وفرا نزدیک انشیان روید

حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ

تا پاکشوند پس چون سرو تن شسته باشند پس بیائید بدیشان از آنجا کفرمود شمارا خدا بدرستی

اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ۝ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ

کهخدا دوست دارد توبه کارانرا ودوست دارد پاکانرا زنان شما چون کشت زاری اند

لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ

مر شمارا پس درایید بکشت زار خود از هر جا کهخواهید شما وفرا پیش دارید نیکی مرتنهای خودرا وبترسید

وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً

ازخدا وبدانید که شما بازرسنه کانید باجزاداو وبشارت ده مومنانرا ومکردانید خدارا حاجزی

لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

لایمانهای شما که نیکی کنید وپرهیزکاری نمائید وکار باصلاح آورید میان مردمان وخدا شنوا

عَلِيمٌ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ

وداناست فرا نگیرد شمارا خدا بناوجام درقسمهای شما ولیکن فرا گیرد شمارا

بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ لِلَّذِينَ

بآنچه اندوخت دلهای شما وخدا آمرزگاریست وبردبار مر آنهارا

يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ۖ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

کهسوگند میخورند از زنان ایشان چشم داشتن بچهار ماه پس اگر باز آیند پس بدرستی که خدا آمرزگار

يَطْهُرْنَ

خمس

رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَالْمُطَلَّقَاتُ

مهربانست واگر دل نهند بر طلاق پس بدرستی که خدا شنوا و داناست وزنان مطلقه

يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا

باید که چشم دارند بتنهای خویش سه پاکی یا سه حیض وحلال نیست مر ایشانرا که باز پوشند آنچه

خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ

آفرید خدا در رحمهای ایشان اگر ایمان دارند بخدا وبروز آخرت

بُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي

وشوهران ایشان سزاوارترند بر گردن ایشان در آن اگر خواهند کار باصلاح آوردن وبر ایشانرا بود مانند آنچ

عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

بر ایشان بود بنیکوئی ومر وانرا بر زنان مرتبه ودرجات وخدا غالب محکم کارست

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ

طلاق رجعی دو بار بود پس نگه داشتنی بود بنیکوئی یا رها کردنی بود بنیکوئی وحلال نیست

لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا

شمارا که فرا گیرید از آنچه بداده باشند ایشانرا چیزی مگر آنگه که دانند که نخواهند داشت

حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

حدهای خدایرا پس اگر ترسید شما که نگه نتوانند داشت حدهای خدایرا پس نیست گناه بر ایشان

فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ

در آنچه بازخرد زن خویشرا بدان این حدهای خدا پس در مگذرید از آن و هر که در گذرد از حدهای

اللهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۝ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْۢ بَعْدُ حَتّٰى

خدا پس آن گروه ایشانند ستمکاران پس اگر طلاق دهد زن را شوهر پس حلال نبود مرد او را از پس آن تا

تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهٗ ؕ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يَّتَرَاجَعَآ اِنْ

در نکاح در آورد شوهری را جز او پس اگر طلاق دهد او را شوهر دوم پس نیست نبود بر ایشان که مراجعت کنند اگر

ظَنَّآ اَنْ يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ

دانند که بجای توانند آورد حدهای خدا را و آنند حدهای خدا روشن میکنند آنرا برای گروهی که میدانند

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ

و چون طلاق دهید شما زنانرا پس بلغ کنند بمدت خود نگه دارید ایشانرا بنیکوئی

سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ ۪ وَّلَا تُمْسِكُوْهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوْا ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ

یا رها کنید ایشانرا بنیکوئی و نگاه مدارید ایشانرا برای زیان رسانیدن تا از حد در گذرند و هر که کند

ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَا تَتَّخِذُوْٓا اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۠ وَّاذْكُرُوْا

آن پس بدرستی که ستم کرده بود بر تن خود و فرا مگیرید نشانهای خدا را باستهزا و یاد کنید

نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ وَالْحِكْمَةِ

نعمت خدا را بر شما و آنچه فرو فرستاد بر شما از کتاب و حکمت

يَعِظُكُمْ بِهٖ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ وَاِذَا

پند میدهد شما را بدان و بترسید از خدا و بدانید که خدا بهمه چیزی داناست و چون

طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ اَنْ يَّنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ

طلاق دهید شما زنانرا پس بلغ کنند باجل خود پس باز مدارید ایشانرا بسبب حمیت جاهلیت اول

که نخواهند بخشان خود

إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ

چون تراضی جستہ باشید میان ایشان بنیکوئی آنست کہ پند داده میشود بدان آنکہ ست از شما ایمان دارد

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ

بخدا و بروز آخرت آنان پاکیزه تر مرشما را و پاکتر و خدا میداند و شما

لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ع

حزب

نمیدانید ۵ و مادران باید کہ شیر دهند فرزندان خودرا دو سال تمام

لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ

مر آنرا کہ خواهد کہ تمام کند شیر دادن را و بر پدر بود خورش ایشان و جامہ پوشانیدن ایشان

بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا

بنیکوئی تکلیف نرمانیم هیچ تنی را مگر بقدر طاقت آن نباید کہ گزند رساند مادری بسبب فرزند خود

وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ

و نہ هیچ پدری مادر را بسبب فرزند خود و بر وارث بود مانند آن پس اگر خواهند از شیر باز گرفتن از خشنودی

مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوا

از ایشان و مشورت با اهل علم پس نیزه نبود بر ایشان واگر خواهید شما کہ از شیر باز گیرید

اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ

فرزندان خودرا پس نیزه نبود بر شما چون تسلیم کنید شما آنچہ بدهید بنیکوئی

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ

و بترسید از خدا و بدانید کہ خدا بآنچہ شما میکنید بیناست و آنانکہ بمیرند از شما

وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا

ونگذارند زنانی را باید که چشم دارند بتنهای خود چهار ماه و ده روز پس چون

بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنفُسِهِنَّ

برسند بمدت خود پس نیست بر شما در آنچه کرده باشند در تنهای خود

بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا

بنیکوئی وخدا بآنچه شما میکنید آگاهست ونیست بر شما در آنچه

عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنتُمْ فِي أَنفُسِكُمْ

تعریض کنید شما بآن از کالای زنان یا باز پوشانید شما در تنهای خود

عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِن لَّا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا

دانست خدا که شما زود بود که یاد آورید ایشانرا ولیکن وعده مدهید ایشانرا پنهانی مگر

أَن تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۖ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ

آنکه گوئید گفتاری نیکو ودل منهید بر عقد زناشوئی تا

يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ

برسد بمدت عدت بآخر بوعده خود وبدانید که خدا میداند آنچه در تنهای شماست پس بترسید ازو

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَّلِيمٌ ۝ لَّا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ

وبدانید که خدا آمرزگار بردبارست نیست بر شما اگر طلاق دهید شما زنانرا

مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ

مادامیکه نرسیده باشند بدیشان یا باز بریده باشند مر ایشانرا مهری ودهید زنانرا آنچه منتفع شوند برتر انگردد

خمس

قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

مقدار طاقت او بر درویش بود بنیکوئی واجبی بر نیکوکاران

وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً

واگر طلاق دهید ایشانرا از پیش آنک رسیده باشید بدیشان وباز بریده باشند مر ایشانرا تعیینی

فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ

پس نیمه بود آنچه باز بریده باشید شما مگر آنک درگذرند ایشان یا درگذرد آنکسی که بدست اوست عقد

النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ

زنا شوهری واگر عفو کنید نزدیکتر بود بپرهیزکاری وفراموش مکنید فضل وافزونی میان یکدیگر

إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى

ای داوموا

بدرستی که خدا بدانچه شما میکنید بیناست مداومت نمایید بر نمازهای پنج گانه خاصه نماز پیشین ودیگر

وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ۝ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ

وبازایستید مرخدارا فرمان بردارانش پس اگر ترسید شما از دشمن پس پیاده بگزارید یا سواره پس چون ایمن شده باشید

فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝ وَالَّذِينَ

پس یاد کنید خدارا همچنانک درآموخت شمارا آنچه ندانستید شما وآنها

يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا

که بمیرند از شما وبگذارند زنانرا وصیت کردنی بود مر بجفتان خودرا برخورداری

إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ

تا بیک سال بیرون کردنی پس اگر بیرون روند نیست بر شما در آنچه ایشان کرده باشند

عشر

فِيٓ أَنفُسِهِنَّ مِن مَّعۡرُوفٖۗ وَٱللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٞ ۝ وَلِلۡمُطَلَّقَٰتِ مَتَٰعُۢ

در تنهای خود از نیکوئی وخدا غالب محکم کارست ومر زنان طلاق داده را برخورداری

بِٱلۡمَعۡرُوفِ حَقًّا عَلَى ٱلۡمُتَّقِينَ ۝ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمۡ

نیکوئی واجبی بر پرهیزکاران همچنین روشن میکند خدا مرشمارا نشانهای خود تا بود که شما

تَعۡقِلُونَ ۝ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَٰرِهِمۡ وَهُمۡ

دریابید ای نگریستی بدانها که بیرون آمدند از سراهای خود وایشان

أُلُوفٌ حَذَرَ ٱلۡمَوۡتِ فَقَالَ لَهُمُ ٱللَّهُ مُوتُواْ ثُمَّ أَحۡيَٰهُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَذُو

هزاران بودند از ترس مرگ پس گفت مرایشانرا خدای که بمیرند پس زنده کرد ایشانرا بدرستی که خدا خداوند

فَضۡلٍ عَلَى ٱلنَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكۡثَرَ ٱلنَّاسِ لَا يَشۡكُرُونَ ۝ وَقَٰتِلُواْ

فضلست بر مردمان ولیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند وکارزار کنید

فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱعۡلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ۝ مَّن ذَا ٱلَّذِي يُقۡرِضُ ٱللَّهَ

در راه خدا وبدانید که خدا شنوای داناست کیست آنکه قرض دهد خدارا

قَرۡضًا حَسَنٗا فَيُضَٰعِفَهُۥ لَهُۥٓ أَضۡعَافٗا كَثِيرَةٗۚ وَٱللَّهُ يَقۡبِضُ

قرضی نیکو پس دوچندان گرداند ازبهاو دوچندان گردانیدنی بسیار وخدا تنگ باز گیرد

وَيَبۡصُۜطُ وَإِلَيۡهِ تُرۡجَعُونَ ۝ أَلَمۡ تَرَ إِلَى ٱلۡمَلَإِ مِنۢ بَنِيٓ إِسۡرَٰٓءِيلَ مِنۢ بَعۡدِ

وفراخ بگستراند وباجزاء او بازگردانیده شوند ای نگرستی باشراف از فرزندان یعقوب ازپس

مُوسَىٰٓ إِذۡ قَالُواْ لِنَبِيّٖ لَّهُمُ ٱبۡعَثۡ لَنَا مَلِكٗا نُّقَٰتِلۡ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِۖ

موسی چون گفتند پیغمبری که مرایشانرا بود برای ما پادشاهی تا کارزار کنیم در راه خدا

خمس

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا

گفت ای پیغمبر شاید بود که شما اگر نوشته شود بر شما کارزار که کارزار نکنید گفتند

وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا

و چیست ما را که کارزار نکنیم در راه خدا و بدرستی که بیرون کردند ما را از سراهای ما و پسران ما را

فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

پس چون نوشته شد بریشان کارزار برگشتند مگر اندکی از ایشان و خدا داناست

بِالظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا

بحال ستمکاران و گفت مر ایشانرا پیغمبر ایشان بدرستی که خدا برانگیخت مر شما را طالوت پادشاهی

قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً

گفتند از کجا بود مر او را پادشاهی بر ما و ما سزاوارتریم بپادشاهی از او و نداده اند او را

مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً

از مال گفت بدرستی که خدا برگزید او را بر شما و بزیادت کرد او را فراخی

فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

در دانش و تن و خدا میدهد پادشاهی خود آنرا که خواهد و خدا فراخ رحمت

عَلِيمٌ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ

داناست و گفت مر ایشانرا پیغمبر ایشان که نشان پادشاهی او آنست که آورد بشما

التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ

تابوتی که در آن بود آرامی از پروردگار شما و بازمانده آنچه گذاشتند آل موسی

وَآلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۚ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

وآل هارون برداشتند آنرا فرشتگان بدرستی که در آن نشانی است مر شما را اگر هستید شما

مُّؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ۚ

مؤمنان پس چون جدا شد طالوت با لشکرهای خود گفت بدرستی که خدا آزماینده است شما را بجوی

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۖ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنِّيٓ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ

پس هر که بیاشامد از آن پس نیست از من و هر که نخورد از آن پس او از منست مگر آنکه بکف برگیرد

غُرْفَةً بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوا مِنْهُ اِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۗ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ

یک کفی بدست خود پس آشامیدند از آن مگر اندکی از ایشان پس چون درگذشت از او او و آنها

اٰمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ ۗ قَالَ الَّذِينَ

که بگرویده بودند با او گفتند نیست مارا طاقتی امروز بجالوت ولشکرهای او گفتند آنها

يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ

که یقین دانستند که ایشان بازرسیدگانند بخدا چه بسا از گروهی اندک که غلبه کردند

فِئَةً كَثِيرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِينَ ۝ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ

بر گروهان بسیار بفرمان خدا وخدا با صابرانست وچون جالوت

وَجُنُودِهٖ قَالُوا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى

ولشکرهای او گفتند ای پروردگار ما بریز برما صبری وثابت بدار قدمهای ما را ویاری ده ما را بر

الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ۝ فَهَزَمُوهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوتَ

گروه کافران پس بهزیمت کردند ایشان را بفرمان خدا وبکشت داود جالوت را

عشر

وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ

وبداد اورا خدا پادشاهی وحکمت ودرا موخت ادرا ازآنچه خواست واگرنه دفع کردن خدای بودی

بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ

بعضی ایشان ببعضی مردمانرا تباه شدندی زمینها ولیکن خداوند فضلست برجهانیان

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ

آنست نشانهای خدا که میخوانیم آنرا برتو بحق وبدرستی که تو ازجمله رسولانی

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَ

آنست رسولان که افزونی نهادیم ما بعضی ایشانرا ببعضی ازیشان کس هست که سخن میگوید خدا او

رَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ۭ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ

وبرافراشت بعضی ایشانرا بمرتبه ومنزلت وبدادیم عیسی پسر مریم را معجزات ونیرو دادیم اورا

بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ

بجبرئیل پاک مقدس واگر خواستی خدا کارزار نکردندی آنها که از پس ایشان بودند از پس

مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ

آنچه آمد بدیشان حجتها ولیکن اختلاف کردند پس ازیشان کس هست که بگروید وازیشان

مَّنْ كَفَرَ ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا ۡ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ

کس هست که بگذشت واگر خواستی خدا کارزار نکردندی ولیکن خدا بکند آنچه خواهد

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ

ای آنها که بگرویده اید نفقت کنید ازآنچه روزی کردیم شما را ازپیش انک آید روزی

الجزو الثالث

لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

خداست نیست معبودی بحق او زنده پاینده است فرا نگیرد او را نه خواب سبک و نه خواب سنگین مر اوراست آنچه در آسمانها

وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

و آنچه در زمین است کیست آنکه شفاعت کند نزدیک او مگر بفرمان او میداند آنچه در پیش ایشانست

وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ

و آنچه از پس ایشان بود و در نیابند بچیزی از دانش او بدانچه خواسته بود فراخ برسیده است کرسی او

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

خمس

آسمانها و زمین و درنماند نگاهداشتن ایشان و اوست افتاده بزرگوار

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ

هیچ اکراه نمودنی نیست در دین بدرستی که روشن شد راه صواب از براهی پس هر که کافر شود بطغیان

وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ

و بگرود بخدا پس بدرستی که درآویخته بود باصلی استوارتر که گسستنی نبود مر آنرا و خدا

سَمِيعٌ عَلِيمٌ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

شنوای داناست خدا دوست آنهاست که بگروند بیرون آورد ایشانرا از تاریکیها بنور ایمان

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ

و آنها که کافر شدند دوستان ایشان بتانند بیرون آورند ایشانرا از نور ایمان بتاریکیهای کفر

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ

آن گروه اصحاب آتش اند ایشان در آنجا همیشه باشند ای نگر نیستی با نگ که حجت کرد

إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي

با ابراهیم در حق پروردگار او که بداد او را خدا پادشاهی چون کند ابراهیم پروردگار من

وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ

و بمیراند گفت نمرود من نیز زنده کنم و بمیرانم کنم ابراهیم که خدا می آورد آفتاب را

مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي

از مشرق پس بیار آنرا از مغرب بشگفت شد آنکه کافر بود و خطا راه ننماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

گروه ستمکاران را یا چون آنکسی است که گذشت بر اهل دیهی و آن او فتاده بود بر پیشهای آن

قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ

گفت عزیر چگونه زنده کند این را خدا پس از مرگ آن پس بمیراند او را خدا صد سال پس

بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ

برانگیخت او را گفت خدا چند درنگ کردی گفت عزیر درنگ کردم روزی یا بعضی از روز گفت جبرئیل

مِائَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَىٰ

صد سال پس بنگر بسوی خورش خود و آشامیدنی خود که رنگ و بوی بنگردانیده است و بنگر بسوی

حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا

خر خود و تا بکنیم ترا نشانی برای مردمان و بنگر بسوی استخوانها که چگونه زنده میگردانیم

ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ

پس در می پوشانیم آنرا گوشتی پس چون روشن شد مر او را گفت میدانم که خدا بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَٰهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ

چیزی توانا است وچون گفت ابرهیم ای پروردگار من بنمای مرا که چگونه زنده میکنی مردگان را گفت

أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً

ای نگرویده گفت آری ولیکن تا آرام گیرد دل من گفت پس فراگیر چهار

مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا

از مرغ را پس میل ده آنها را بسوی خود بجهت تأمل و اشکال پس بکن بر هر پاره کوهی از آنها پاره

ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ مَّثَلُ الَّذِينَ

پس بخوان آنها را تا آیند بتو بشتاب و بدان که خدا غالب محکم کار است مثل آنها

عشر

يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنۢبَتَتْ سَبْعَ

که نفقه میکنند مالهای خودرا در راه خدا همچون دانه است که بروياند هفت

سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَٰعِفُ لِمَن يَشَآءُ ۗ

خوشه را در هر خوشه صد دانه بود و خدا دوچندان کرداند مر آنرا که خواهد

وَاللَّهُ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ۝ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

و خدا فراخ رحمت دانا است آنها که نفقه میکنند مالهای خودرا در راه خدا

ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَآ أَنفَقُوا مَنًّا وَلَآ أَذًى لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ

پس دنبال نمیدارند آنچه نفقه کردند نه منتی و نه رنج رسانیدنی مر ایشانرا بود مزد ایشان نزد پروردگار ایشان

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ

بیم ترسی نبود بریشان ونه ایشان اندوهگن باشند گفتاری نیکوئی وامرزشی

خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

بهتر از صدقه که در پی آن بود رنجی وخدا بی نیازست وبردبار ای آنها

آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ

که بگرویدند باطل مکنید صدقهای خودرا بمنت نهادن ورنج رسانیدن همچون آنکسی که نفقت کند

مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ

مال خودرا برو وریاء مردمان ونگرود بخدا ونه بروز آخرت پس مثل او همچون مثل

صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ

سنگی نرم که بر آن بود خاکی پس برسد بدان بارانی پس بگذارد آنرا پاک از غبار توانائی ندارند

عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

بر چیزی از آنچه اندوخته باشند وخدا راه ننماید گروه کافرانرا

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا

ومثل آنها که نفقت میکنند مالهای خودرا از بهر جستن خشنودی خدا

وتابت گردانیدن

براطلاق فاصله

مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ

از نهادهای ایشان چون مثل بوستانی بود بزمینی نیکو که برسد بدان بارانی پس آورد

أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بار خودرا دوباره پس اگر نرسد بدان بارانی بزرگ قطره پس برسد وخدا بآنچه شما میکنید

بدان بارانی خورد قطره

بَصِيرٌ ۝ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ

بینا است ای آرزو میکند هیچ یکی از شما که باشد مراورا بستانی از خرمابنان وانگورستانها

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ

که رود از زیر درختهای آن جویهاروان مراورا بود در آنجا از همه میوهائی وبرسد بدو

الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ

پیری ومراورا بود فرزندانی بیچاره پس برسد بدو گردبادی که در آن بود آتشی پس بسوزد

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

همچنین روشن میکند خدا مرشمارا نشانهارا تا بود که شما اندیشه کنید

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا

ای آنها که بگرویدید نفقت کنید از پاکیهای آنچه اندوخته شما واز آنچه

أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ

بیرون کردیم ما مرشمارا از زمین وقصد مکنید مال زشت پلید را که از آن نفقت میکنید

وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ

ونیستید شما ستاننده آنرا مگر که چشم خوابانیده دارید ومسامحه نمائید در آن وبدانید که خدا بی نیاز

حَمِيدٌ ۝ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ

ستوده پیوسته دیو وعده میدهد شمارا بدرویشی ومیفرماید شمارا بناشایست

وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

وخدا وعده میدهد شمارا بآمرزشی از قبل خود وافزونی وخدا فراخ رحمت داناست

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَآءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ
بدو حکمت آنرا که خواهد و هرکرا حکمت پس بدرستی که داده باشند اورا چیزی بسیار
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝ وَمَآ أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم
و پند نگیرند مگر خداوندان خردها و آنچه نفقت کنید شما از نفقه یا نذر کنید شما
مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُۥ ۗ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ۝ إِن تُبْدُوا
از نذری پس بدرستی که خدا بداند آنرا و نبود مر ستمکاران را هیچ یاری کنند اگر آشکارا کنید
الصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِىَ ۖ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ
صدقات را پس نیکو چیزیست آن واگر پنهان کنید آنرا و بدهید آنرا مر درویشان پس آن
خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّـَٔاتِكُمْ ۗ وَاللَّهُ بِمَا
بهتر بود شما را و بازپوشانیم از شما بدیهای شما را و خدا بدانچه
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَىٰهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِى
شما میکنید آگاهست نیست بر تو راه نمودن ایشان ولیکن خدا راه مینماید
مَن يَشَآءُ ۗ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنفِقُونَ إِلَّا
مر آنرا که خواهد و آنچه نفقت کنند از نیکی پس سود مر شمارا بود و نفقت مکنید مگر
ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ
از بهر جستن رضای خدا و آنچه نفقت کنید از نیکی تمام بدهند بشما مر آنرا و شما را
لَا تُظْلَمُونَ ۝ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِى سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

عشر

ستم نکنند آن صدقات که کنیم مر آنها را بود که محبوس اند در راه خدا توانائی نداشته باشند

ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ

رفتنی در زمین پندارد ایشانرا نادان توانگر از نگاه داشتن خودرا در سوال شناسی تو ایشانرا

بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

بسیمای ایشان نخواهند از مردمان بمبالغه واگاح وآنچه نفقت کنید از نیکی

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ حزب

پس خدا بدان دانا است آنها که نفقت میکنند مالهای خودرا بشب وروز

سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

پنهان وآشکارا پس مرایشانرا بود مزد ایشان نزد پروردگار ایشان وهیچ ترسی نبود برایشان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا حزب

ونه ایشان اندوهگین باشند آنها که میخورند مال ربارا برنخیزند مگر همچون آنک

يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا

برخیزد آنکسی که پسر کشته کرده بود اورا دیو از حیرانی آن بسبب آنست که ایشان گفتند که

الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ

خرید وفروخت مانند رباست حالانکه حلال کرد خدا خرید وفروخت وحرام کرد رباراپس هرکه آید بدو پندی

مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

از پروردگار او پس باز ایستد پس مراورا بود آنچه گذشت وکار او موکول باخدا بود وهرکه باز گردد پس آنگروه اصحاب

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ

آتش اند ایشان درآنجا همیشه باشند زایل گرداند خدا رباراو بیفزاید درصدقات

وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وخدا دوست ندارد هیچ ناسپاس بزه کار را ۝ بدرستی که آنها که بگرویدند وکارهای نیکو کردند

وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا

وبپای داشتند نمازرا وبدادند زکات را مرایشانرا بود نزد ایشان نزدیک پروردگارایشان

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ

وهیچ ترسی نبود برایشان ونه ایشان اندوهگن باشند ۝ ای آنها که بگرویده اید بترسید از خدا

وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا

وبگذارید آنچه مانده است از ربا اگر هستید شما مؤمنان ۝ پس اگر نکنید

فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ

پس دانا شوید بجنگی وحربی از خدا ورسول او ولیکن بازایید شما پس مرشماراست اصل مالهای شما

لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلٰى مَيْسَرَةٍ

ستم نکنید شما وبرشما ستم نکنند ۝ وگر باشد خداوند تنگدستی پس واجب بود تا هنگام توانگری مهلت دادن

وَأَنْ تَصَّدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاتَّقُوا يَوْمًا

وگر صدقه دهید بهتر بود مرشمارا اگر هستید شما میدانید ۝ وبترسید از آن روزی

تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللّٰهِ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

که بازگردانیده شوید درآنروز باجزا خدا پس تمام بدهند هرتنی را جزاء آنچه اندوخته بود وایشانرا ستم نکنند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ

ای آنها که بگرویده اید چون معاملت کنید شما بدرمی دینی بود تا اجلی نام نهاده پس باز نویسید آنرا

وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۖ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ

وباید که باز نویسد میان شما نویسنده بعدل و داد و باید که سر باز نزند نویسنده که باز نویسد

كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ

همچنانک آموخت او را خدا پس باید که باز نویسد و باید که تقریر کند آنک بروست دین و باید که بترسد از خدا که

وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ

و باز نکاهاند ازان چیزی پس اگر باشد آنک بروست وام جاهل بتصرف و بیخرد یا

ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۚ وَ

ضعیف یا توانائی ندارد که املا کند تقریر کند آنکه متولی کار او بود بعدالت

اسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ۖ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ

و گواه بر گیرند دو گواه از مردان شما پس اگر نباشند دو مرد

فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا

پس مردی و دو زن آنانک پسندید از گواهان که اگر فراموش کند یکی از آن زن

فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ ۚ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا ۚ وَلَا

باید آورد یکی از ان دو آن دیگر را و باید که سر باز نزنند گواهان چون خوانند ایشان

تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ

ملول مشوید که بنویسید آن دین را خرد یا بزرگ تا اجل آن آنان بعدالت تر

عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً

نزدیک خدا و راست تر بگواهی دادن و نزدیکتر بانک در شک نیفتید شما مگر انکه باشد بازرگانی گردانیدنی

تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا

گرمیکردانید آنرا میان یکدیگر دست بست پس نبود برشما بزه گرباز نپوشانید آنرا گواه برگیرید چون

تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۚ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ

خرید و فروخت نمائید شما و نباید کرگذرسیاند نویسنده را و نه گواه را واگر کنید پس آن نافرمانی است

بِكُمْ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بشما وبترسید از خدا وددی آموزاند شمارا خدا وخدا بهمه چیزی داناست

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ

واگر باشید شما برسر سفر و نیابید نویسنده را پس گروگانی بود فراستده پس اگر امین کرداند

بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۗ وَلَا

بعضی شما بعضی را پس باید که ادا کند انک کورا امین داشته باشید وباید که بترسد ازخدا که پروردگار اوست

تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

ونباید که پنهان کنید گوای را وهرکه پنهان کند آنرا پس بزه مند بود دل او وخدا بدانچه شما میکنید

عَلِيمٌ ۝ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ

داناست مرخدای راست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست واگر آشکارا کنید آنچه در تنهای شماست

أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ ۖ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۗ

یا پنهان کنید آنرا حساب کند شمارا بدان خدا پس بیامرزد مرآنرا که خواهد وعذاب کند آنرا که خواهد

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ

وخدا برهمه چیزی توانست بگروید پیغمبر بدانچه فرو فرستاده شد بدو از پروردگار او ومؤمنان

كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ

همه ایمان آوردند بخدا وبفرشتگان او وبکتابهای او وبرسولان او جدائی نمیکنیم میان هیچ یکی

مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۖ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

از رسولان او وگفتند شنیدیم ما وفرمان بردیم بیامرز تو ای پروردگار ما وبا تست بازگشت

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا

تکلیف نفرماید خدا هیچ تنی را مگر بقدر وسع وطاقت آن تن مرآنرا بود آنچه اندوخته بود وبر وبود وبال آنچه

اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا

اندوخته بود ای پروردگار ما فرا مگیر ما را اگر فراموش کاری کردیم یا بگناه وخطا کنیم ای پروردگار ما

وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا

ونه بر ما باری گران همچنانک نهادی آنرا برآنها که پیش از ما بودند ای پروردگار ما

وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۖ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

ونه بر ما آر نیست طاقت ما را بدان ودرگذر از ما وبیامرز ما را ورحمت کن بر ما

أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

توئی خداوند ما پس یاری ده ما را بر گروه کافران

سورة آل عمران مائتان وثمانية وثمانون آية مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۝ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۝ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۱

معبود بسزا خداست نیست خدائی مگر او زنده پاینده فرو فرستاد برتو قرآنرا بحق

منم خدائی که میدانم

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۱ مِنْ قَبْلُ هُدًى

براست دارنده مرآنچه در پیش آنست وفرو فرستاد تورات وانجیل را از پیش راهنمونی

لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ

مردمانرا وفرو فرستاد کتاب فاروق را بدرستی که آنها که کافر شدند بنشانهای خدا مرایشانرا بود

عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ

عذابی سخت وخدا پیروزمند خداوند کینه کشیدن بدرستی که خدا پوشیده نیست بر او

شَيْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۝ هُوَ الَّذِىْ يُصَوِّرُكُمْ فِى الْاَرْحَامِ ۱

چیزی نه در زمین ونه در آسمان اوست آن خدائی که صورت بنگاشت شمارا در رحمها

خمس

كَيْفَ يَشَآءُ ۗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ هُوَ الَّذِىْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ

چنانکه خواست نیست خدائی مگر او خدای غالب محکم کار اوست آن خدائی که فرو فرستاد برتو

الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ۗ

ازان هست نشانهای محکم که آنها اصل کتابند ودیگر بهم مانده

فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِىْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ

پس اما آنها که در دلهای ایشان تریست پس پیروی میکنند آنچه بهم مانده است ازان آلهر جستن فتنه

وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوْنَ فِى الْعِلْمِ

وازهر جستن عدول از ظاهر بسبب ونمیداند تاویل آنرا چنانکه هست مگر خدا واستواران در علم

راد جوان ارجمی

يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

میگویند بگرویدیم ما بدان همه از نزد پروردگار ماست و پند نگیرند مگر خداوندان خردها

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

ای پروردگار ما میل مده دلهای ما را پس آنگاه که راه نمودی ما را و ببخش ما را از نزدیک رحمتی

إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ

بدرستی که تو ئی بخشاینده ای پروردگار ما بدرستی که تو جمع کننده مردمانی مر روزی را که هیچ شکی نیست در آن

إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ

بدرستی که خدا خلاف نکند وعده را بدرستی که آنها که کافر شدند هرگز بگذراند از ایشان

عشر

أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝

مالهای ایشان نه فرزندان از عذاب خدا چیزی را و آن گروه ایشانند هیمه آتش

كَدَأْبِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

همچون خو و عادت فرعونیانست و آنها که پیش از ایشان بودند که بدروغ داشتند نشانهای ما را

خو و عادت ایشان

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ

پس بگرفت ایشانرا خدا بسبب گناهان ایشان و خدا سخت عقوبتست بگو مر آنها را

كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ

که کافر شدند مغلوب شوید و حشر کرده شوید سوی دوزخ و بد آرامگاهیست

بدرستی که هست

لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ

مر شما را نشانی در حق دو گروه که بهم رسیدند گروهی کارزار میکنند در راه خدا و دیگر

كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ ۚ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۗ

کافران بینند بدیدن سر دومانند ایشان کافران دیدن بچشم وخدا نیرومند گرداند بنصرت خود آنرا که خواهد

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ

بدرستی که در آن هرآینه عبرتیست مرخداوندان بینائیها آراسته شده مردمانرا دوستی شهوتها

مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَ

از زنان وپسران ومالهای بسیار گرد آورده از طلا ونقره

الْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَاللَّهُ

واسپان نشان کرده وچهارپایان وکشت زرع آن برخورداری زندگانی دنیاست وخدا

عِندَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۝ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُم بِخَيْرٍ مِّن ذَٰلِكُمْ ۚ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا

نزدیک اوست نیکو بازگشتن جایی بگو ای بباکانم شما را بهتر ازاینان مرانهارا که پرهیزند

عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ

نزد پروردگار خود بستانگ بود که رود از زیر درختان آن جویها روان همیشه باشند درانجا

أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ الَّذِينَ

وهمچنانی پاک پاکیزه وخشنودی ازخدا وخدا بینناست ببندگان آنها

يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

که میگویند ای پروردگار ما بدرستی که بگرویدیم پس بیامرز ما را گناهان ما وباز دار از ما عذاب آتش را

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ

شکیبا کنندگان در بلا وراست گویان ونماز گزارندگان وانفاق کنندگان مال وآمرزش خواهندگان

نصف

بِالْأَسْحَارِ ۝ شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ

بسحرگاهان گواهی داد خدا که نیست خدائی مگر او و فرشتگان و خداوندان دانش

قَآئِمًۢا بِالْقِسْطِ ۚ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللّٰهِ

ایستاده بعدالت نیست خدائی مگر او غالب محکم کارست بدرستی که دین نزد خدا

الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا

اسلامست و اختلاف نکردند آنها که بدادند ایشانرا کتاب مگر از پس آنچه

جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِـَٔايَٰتِ اللّٰهِ فَإِنَّ اللّٰهَ

آمد بدیشان دانش بستی میان ایشان و هر که کافر شود بنشانهای خدا پس بدرستی که خدا

سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ فَإِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ

زود شمارست پس اگر خصومت کنند با تو پس بگو خالص کردانیدم دین خود مر خدا را و آنرا

اتَّبَعَنِ ۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ وَالْأُمِّيِّـۧنَ ءَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا

که پیروی کرد مرا و بگو مر آنها را که بدادند ایشانرا کتاب و آنان که اهل کتابند ای منقاد شدید شما پس اگر منقاد شوند

فَقَدِ اهْتَدَوا ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَٰغُ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيرٌۢ بِالْعِبَادِ

پس بدرستی که راه یافته باشند و اگر برگردند پس بدرستی که بر تو رسانیدن است و خدا بینا ست ببندگان

عشر

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ حَقٍّ

بدرستی که آنها که کافر شدند بنشانهای خدا و میکشتند پیغمبرانرا بناحق

وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُم

و میکشتند آنهارا که میفرمودند بعدالت از مردمان پس بشارت ده ایشانرا

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

بعذابی دردناک آن گروه آنها اند که باطل شد علمهای ایشان در دنیا و آخرت

وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ

و نبود ایشانرا هیچ یاری کنندگان ای نگریستی بدانها که بداده شد ایشانرا از کتاب

يُدْعَوْنَ إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِنْهُمْ

کرخوانده شدند باکتاب خدای تا حکم کند میان ایشان پس برگشتند گروهی ازیشان

وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا

وایشان برگردندگانند آن بسبب آنست که ایشان گفتند هرگز نرسد ما آتش مگر در روزهای

مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

شمرده شده و بفریفت ایشانرا در دین ایشان آنچه بودند بری بافتند

فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ

پس چگونه بود حال ایشان چون جمع آوریم ما ایشانرا در روزی که هیچ شکی نیست در آن و تمام بدهند هر تنی را جزاء

مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي

آنچه بدو خته باشند و ایشانرا ستم نکنند بگوای بار خدایا ای پادشاه پادشاهان بدهی

الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ

پادشاهی ازانکه خواهی و بازستانی پادشاهی ازانکه خواهی و عزیز کنی آنرا که خواهی و ذلیل کنی

مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي

آنرا که خواهی بدست قدرت تست خیر بدستی که تو بر همه چیزی توانائی درمی آوری شب را در

النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ

سر روز در می آورد روز را در سر شب بیرون می آورد زنده را از مرده بیرون می آورد مرده را

مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ

از زنده و روزی می آنرا که خواهی بی شمار نباید گرفتار کنند مومنان

الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ

کافران را بدوستان از جز مومنان و هر که کند آن

فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ

پس نبود از ثواب خدا در چیزی مگر آنکه بپرهیزید از ایشان پرهیزیدنی و می ترساند شما را خدا

نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝ قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ

از عقوبت خود و با خداست بازگشت کارها بگو اگر پنهان کنید آنچه سینه های شماست یا آشکارا کنید آنرا

يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ

داند آنرا خدا و میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست و خدا بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا

چیزی توانا است روزی که یابد هر تنی جزاء آنچه کرده بود همه از نیکی حاضر و آنچه

عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ

کرده بود از بدی آرزو کند که میان آن بدی و میان او غایتی دور بودی و می ترساند شما را خدا

نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ

از عقوبت خود و خدا مهربانست ببندگان بگو اگر هستید شما دوست میدارید خدا

فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس پروی کنید مرا دارد شمارا خدا و بیامرزد شمارا گناهان شما و خدا آمرزگار مهربانست

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

بگو فرمان برید خدایرا و رسول را پس اگر برگردند پس بدرستی که خدا دوست ندارد کافرانرا

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى

بدرستی که خدا برگزید آدم و نوح را و آل ابرهیم را و آل عمران را بر

الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ قَالَتِ

جهانیان زمانه ایشان فرزندانی بعضی آنها را از بعضی و خدا شنوا ودانا چون گفت

امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ

زن عمران ای پروردگار من بدرستی کرن نذر کردم مرترا آنچه در شکم منست آزاد پس قبول کن

مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ

از من بدرستی کرتو شنوندهٔ دانای پس چون بار بنهاد بمریم گفت ای پروردگار من

إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى

بدرستی کرن بار بنهادم بمادینه و خدا داناتر بآنچه بار بنهادم و نیست نرینه همچون مادینه

وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ

و بدرستی کرن نام نهادم اورا مریم و بدرستی کرن پناه میدهم اورا بتو و فرزندان اورا از دیو

الرَّجِيمِ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا

رانده پس قبول کرد آنرا پروردگار او بپذیرفتنی نیکو و برویانید اورا رویانیدنی

حمس

حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ

نیکو و بپایندان او گردانید زکریا را هرگاه که در آمدی برو زکریا در پیش محراب

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ

یافتی نزد او روزی گفتی ای مریم از کجا بود مرترا این گفتی آن از

عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا

نزد خداست بدرستی که خدا روزی دهد آنرا که خواهد بی شمار آنجا نگاه بر خواند زکریا

رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

پروردگار خود را گفت ای پروردگار من ببخش مرا از نزدیک خود فرزندی پاک پاکیزه بدرستی که تو شنونده دعای

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ

پس بر خواندند او را فرشتگان و او ایستاده بود نماز میگزارد در پیش محراب که خدا بشارت میدهد ترا

بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ

بیحیی براست دارنده بفرزندی از قدرت خدا و مهتری از قوم بود و پارسا دارنده خود را و پیغمبری بود از جمله

الصَّالِحِينَ ۞ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ

نیکوکاران گفت ای پروردگار من از کجا بود مرا فرزند و بدرستی که برسید بمن پیری

وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي

و زن من نازاینده است گفت جبریل همچنین است خدا بکند آنچه خواهد گفت ای پروردگار من بدین

آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ

نشانی گفت نشانی تو آنست که سخن نگوئی با مردمان سه روز مگر برمز و یاد کن

رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ

پروردگار خودرا بسیار وتسبیح کن اورا شبانگاه وبامداد ۝ وچون گفتند فرشتگان

يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

ای مریم بدرستی که خدا برگزیدترا وپاک گردانیدترا وبرگزیدترا برزنان زمانه شما

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

ای مریم فرمان بر پروردگار خودرا وسجود کن ورکوع کن با رکوع کنندگان

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ

آن از خبرهای غیبست که وحی میکنیم آنرا بتو ونبودی تو نزدیک ایشان چون می اندازند

أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

قلمها خودرا کدام ایشان کفالت کند مریم را ونبودی تو نزدیک ایشان چون خصومت میکردند

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ

چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستی که خدا بشارت میدهد ترا بفرزندی از قبل خود نام او

الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ وَيُكَلِّمُ

عیسی پسر مریم آبرومند در دنیا ودر آخرت واز جمله نزدیکان بود وسخن گوید

النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ

با مردمان در گهواره وحالت کودکی ودر حالت کهولت واز جمله نیکوکاران بود ۝ گفت ای پروردگار من

لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ

مرا فرزندی وحال آنکه نرسیده است بمن آدمی گفت همچنین است خدا بیافریند آنچه خواهد که تقدیر کند

أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

کاری را پس همانا میگوید مر آنرا که باش پس باشد ۝ ودر آموزاند اورا کتاب وحکمت

وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ

وتورانه وانجیل ورسولی بود بفرزندان یعقوب آنک آورده ام شمارا معجزه

مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ

از پروردگار شما که من میسازم برای شما از گل همچون شکل مرغی پس بدمیم در آن

فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ

پس باشد مرغی بفرمان خدا وشفا دهم کور مادرزاد را وپیس را وزنده کنم مردگانرا بفرمان

اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ

خدا وبا گاه نام شمارا بدآنچه میخورید وآنچه ذخیره می نمید در خانهای خود بدرستی

فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ

که در آن هرآینه نشانی است مرشمارا اگر هستید شما مومنان ۝ وباورا دارنده آنچه در پیش منست

مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ

از تورانه وتا حلال کنم مرشمارا بعضی آنچه حرام کرده شد برشما وآمده ام شما نشانی

مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا

از پروردگار شما پس بترسید خدا وفرمان برید مرا ۝ بدرستی که خدا پروردگار منست وشما پس پرستید اورا

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ

راه راست ۝ پس چون دریافت عیسی از ایشان کفررا گفت کیست یاران من باداین خدا

قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

گفتند یاران برگزیدهٔ او ما یم یاران دین خدا بگرویدیم ما بخدا وگواه باش بآنک ما منقادانیم

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

ای پروردگار ما بگرویدیم بدانچه فرو فرستادی تو وپیروی کردیم ما رسول را پس باز نویس ما را با گواهی دهندگان

وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ

ومکر ساختند ومکر ساخت خدا وخدا بهترین سازندگانست چون گفت خدا

يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

ای عیسی بر ستی که گیرنده جانستانندهٔ ترا وبرافرازندهٔ ترا بخود وپاک گرداننده ترا از آنها که کافر شدند

وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ

وگردانندهٔ ام آنهارا که پیروی کردند ترا بالای آنها که کافر شدند تا روز قیامت پس بمنست

مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝

بازگشت شما پس حکم کنم میان شما در آنچه بودید شما در آن اختلاف میکردید

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا

پس اما آنها که کافر شدند پس عذاب کنم ایشانرا عذابی سخت در دنیا وآخرت ونبود

لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ

مرایشانرا هیچ یاری کننده واما آنها که بگرویدند وکارهای نیکو کردند پس تمام بدهد ایشانرا

أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ

مزدهای ایشانرا وخدا دوست ندارد ستمکارانرا آنک زمان گیخوانیم آنرا برتو از نشانها

وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ

وپند دوقرآن باحکمت بدرستی که مثل عیسی نزدیک خدا بچون مثل آدم است

خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ۝ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا

آفرید اورا از خاک پس گفت مرآنرا که باش پس ببود حق از پروردگارتست پس

تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

مباش از جمله شک کنندگان پس هر که خصومت کند باتو در آن از پس آنچ آمد بتو از دانش

فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ

پس بگو بیائید تا بخوانیم ما پسران خودرا وشما پسران خودرا وما زنان خودرا

وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

وشما تنهای خودرا پس دعا کنیم پس بکنیم لعنت خدا را بر کاذبان

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

بدرستی که این سرانه قصه است بحق ونیست هیچ خدائی مگر خدا وبدرستی که خدا بدانه اوست غالب

الْحَكِيمُ ۝ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

بحکم کاریست پس اگر برگردند پس بدرستی که خدا داناست بحال تباهی کنندگان بگو ای جهود ونصاری

تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا

بیائید بکلمه توحید که یکسانست میان ما ومیان شما آنک نپرستیم ما مگر خدا را

نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا

وانباز نخوانیم با او چیزی ونباید که گیرند بعضی از ما بعضی را بخدایان از جز خدا پس اگر برگردند

فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي

بگویید گواه باشید بآنک ما منقادایم ای یهود ونصاری چرا خصومت میکنید درحق

إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا

ابراهیم ونفرو فرستاده نشد توراة وانجیل مگر از پس او ای پس

تَعْقِلُونَ ۝ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ

درنمی یابید انیکید شما این گروه خصومت میکنید شما درآنچه نیست مرشمارا بدان دانشی پس چرا خصومت میکنید

فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ

درآنچه نیست مرشمارا بدان دانشی وخدا میداند وشما نمیدانید نبود

إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا

ابراهیم یهودی ونه ترسا ولیکن بود مائل از باطل بحق منقاد و

كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ

نبود از مشرکان بدرستی که سزاوارترین مردمان بابراهیم آنانند که پیروی کردند اورا

وَهَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ

واین پیغمبر محمد را وآنهارا که بگرویدند وخدا دوست مؤمنانست ودوست دارد گروهی از

أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا

اهل کتاب کاش گمراه کنند شمارا وگمراه نمیکنند مگر تنهای خودرا

يَشْعُرُونَ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

نمیدانند ای یهود ونصاری چرا کافر میشوید بنشانهای خدا وشما گواهی میدهید

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ

ای یهود ونصاری چرا می آمیزید حق را بباطل ویازمی پوشانید حق را وشما

تَعْلَمُونَ ۝ وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى

میدانید وگفتند گروهی از اهل کتاب بگروید بآنچه فرو فرستاده شده

الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

آنها که بگرویدند در اول روز وکافر شوید در آخر روز تا بود که ایشان باز گردند

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى

وراست ندارید مگر آنرا که پیروی کرد دین شمارا بگو هدایت هدایتی که راه خداست بآنکه دادند

أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ

هریکی را مانند آنچه بداده اند شمارا یا خصومت کنند با شما نزدیک پروردگار شما بگو هدایتی

الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ يَخْتَصُّ

که فضل بید قدرت خداست بدهد آنرا که خواهد وخدا فراخ رحمت داناست خاص گرداند

بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

برحمت خود آنرا که خواهد وخدا خداوند فضل بزرگست واز اهل کتاب

مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ

کس هست که اگر امین گردانی اورا بخروای بنیاری اما نه بآنرا بتو باز باید کس هست که اگر امین گردانی اورا بدینار

لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ

نرساند آنرا بتو مگر که ایستاده باشی بروی بتقاضا آنی بسبب آنست که ایشان گفته اند نیست

عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

برما درکار بانک غیر کتابند رای ومیگویند بر خدا دروغ را وایشان میدانند

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

آری هرکه وفاکند بعهد خود وبپرهیزد پس پرستی که خدا دوست دارد پرهیزکارانرا بدرستی که آنها

يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ

کفر میکنند بعهد خدا وسوگندهای خود بهای اندک را آن گروه بهره نبود

لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

مرایشانرا در آخرت وسخن نگوید با ایشان خدا ونگرد بدیشان در روز قیامت

وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ

وتزکیه تن ایشان نکند ومرایشانرا بود عذاب دردناک وبدرستی که ازیشان دسته

أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ

زبانها خود را بکتاب تا پنداری آنرا که از کتابست ونبود آن از کتاب

وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ

ومیگویند آن از نزدیک خداست ونبود آن از نزدیک خدا ومیگویند بر خدا

الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ

دروغ را وایشان میدانند نیزد ونبود مر هیچ آدمی را که بدهد اورا خدا

الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ

کتاب وحکمت وپیغمبری پس گوید مردمانرا که باشید بندگان من از

دُونِ اللهِ وَلٰكِنْ كُونُوا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتٰبَ

جز خدا ولیکن بودند خداشناسان بدانچه شما درآموختید کتاب

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝ وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ

وبدانچه شما درس میکوئید. ونفرماید شمارا که فراگیرید فرشتگانرا

وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا اَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

وپیغمبرانرا بخدایان ای میفرماید شمارا بکفر پس ازانکه شما منقادان باشید

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتٰبٍ وَحِكْمَةٍ

وباد کن چون فراگرفت خدا عهد را از پیغمبران چون بدادم شما را کتاب وحکمت

ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ

پس آمد بشما رسولی براستدارنده مرآنچه باشماست بدرستی که بگروید بدو وبدرستی که یاری کنید اورا

قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِىْ قَالُوٓا اَقْرَرْنَا قَالَ

گفت ای اقرار کردید شما وفراگرفتید ما شمارا بر آنان عهد من گفتند اقرار کردیم ما گفت

فَاشْهَدُوا وَاَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ

پس گواه باشید ومن باشما ازجمله گواهی دهندگانم پس هرکه برگردد پس ازآن

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۝ اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ

پس آن گروه ایشان نافرمانند ای پس جز از دین خدا میجویند ومراورا منقاد شد

مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

آنکه در آسمانهاست وزمین برغبت وبی رغبت و باجزاء او بازگردانیده شوید

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَ

بگو بگرویدیم ما بخدا وبذآنچ فرو فرستاده شد برما وبذآنچ فرو فرستاده شد بر ابراهیم واسمعیل واسحق

يَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ

ویعقوب ونوادگان وآنچ بداده شد موسی وعیسی را وپیغمبرانرا از پروردگارایشان

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ

جدائی نیفکنیم میان هیچ یکی ازیشان وما مراورا منقادانیم وهرکه جوید جز

الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

از اسلام دینی پس هرگز قبول کنید ازو واو در آخرت از جمله زیانکاران بود

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ

چگونه راه نماید خدا گروهی را که کافر شدند پس از ایمان خود وگواهی دادند که رسول

حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ

حق است وآمد بدیشان معجزات وخدا راه نماید گروه ستمکارانرا آن گروه

جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

پاداشت ایشان آنست که بر ایشان بود لعنت خدا وفرشتگان ومردمان همه

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

جاویدان باشند درآنجا سبک کرده نشود ازیشان عذاب ونه ایشانرا زمان دهند

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

مگر آنها که توبه کردند از پس آن وکار را اصلاح آوردند پس بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ

بدرستی که آنها که کافر شدند پس از ایمان خود پس زیادت کردند کفررا هرگز قبول نکرده نشود

تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ

توبه ایشان وآن گروه ایشانند گمراهان بدرستی که آنها که کافر شدند ومردند وایشان

كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ

کافران بودند پس هرگز قبول نکرده نشود از هیچ یکی ازیشان پری زمین طلا واگرچه خواهد که خودرا بازخرند بدان

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ

آن گروه مرایشانرا بود عذابی دردناک ونبود مرایشانرا از هیچ یاری کننده هرگز نیابید نیکوئی را

حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

تا انفاق کنید ازآنچ دوست میدارید وآنچه انفاق کنید از چیزی پس بدرستی که خدا بدان داناست

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ

همه خوردنی بود حلال مرینی اسرائیل را مگر آنچه حرام کرده بود یعقوب

عَلَىٰ نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا

برتن خود ازپیش آنک فرو فرستاده شود توراة بگو پس بیارید توراة را پس برخوانید آنرا

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ

اگر هستید راست گویان پس هرکه برنهد بخدا دروغرا پس آن

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ ۖ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

پس آن گروه ایشانند ستمکاران بگو راست فرمود خدا پس پیروی کنید ملت ابراهیم را مائل از باطل

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي

و نبود او از جملهٔ بت پرستان بدرستی که اوّل خانه که بنا نهاده شد برای مردمان هرآنه آن خانه

بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ۝ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ

که اندرون مکّه است خجسته و مبارک راستمونی است مر جهانیان را در آن ست نشانهای روشن

مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ

در مقام ابرسیم و هرکه در آید در آنجا باشد ایمن از آفات و مر خدا راست بر مردمان زیارت کردن

الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ

خانهٔ کعبه آنرا که توانائی داشته باشد باو رآسی و هرکه کافر شود پس بدرستی که خدا بی نیاز ست از

الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ

جهانیان بگوای محمّد ای یهود و نصاری چرا کافر میشوید بنشانهای خدا و خدا

شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ

گواه ست برآنچه شما میکنید بگو ای اهل کتاب چرا بیگردانید مردمانرا از

سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ

راه خدا آنرا که بگرویده ست میجوئید آن راه را کجی و شما گواهی میدهید و نیست خدا غافل

عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

از آنچه شما میکنید ای آنها که بگرویده اید اگر فرمان برید گروهی را از آنها که بدادند

الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ۝ وَكَيْفَ

ایشانرا کتاب برگردانند شمارا پس از ایمان شما کافران و چگونه

تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ

کافر میشوید و شما نید که میخوانند بر شما نشانهای خدا را و میان شما رسول او هست و هر که

يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

در آویزد بدین خدا پس بدرستی که راه یافته باشد براهی راست ای آنها

آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَاعْتَصِمُوا

که بگرویدید بترسید از خدا بپرهیزیدن او و میرید مگر که شما منقادان باشید و در آویزید

بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

بدین خدای همه و متفرق مشوید و یاد کنید نعمت خدا را بر شما

إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ

چون بودید شما دشمنان هم پس الفت افکند میان دلهای شما پس گشتید شما بنعمت او

إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا

برادران و بودید شما بر کناره کوی از آتش پس برهانند شما را ازان

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

همچنین روشن میکند خدا برای شما نشانهای خود تا بود که شما راه یابید

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

و باید که باشند از شما گروهی که خوانند بخیرات و فرمایند بنیکوی

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا

و بازدارند از ناشایست و آن گروه ایشانند رستگاران و مباشید

كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَأُولَٰئِكَ

همچون آنها که متفرق شدند واختلاف کردند ازپس آنچه آمد بدیشان حجتها وآن گروه

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۙ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ

را ایشانرا بود عذابی بزرگ یادکن روزی که سفید باشد رویها وسیاه باشد رویها پس اما آنها

اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ

که سیاه باشد رویهاایشان گویند ایشانرا ای کافر شدید شما پس ازایمان شما پس درچشید عذاب را

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَتِ

بدانچه شما کافر شدید ۝ واما آنها که سفید باشد رویهای ایشانرا پس در رحمت

اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

خدا باشید ایشان درآنجا همیشه باشید ۝ آیند نشانهای خدا که میخوانیم آنرا برتو

بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

بحق ونیست خدا که خواهد ستم مربندگان خودرا ۝ مرخدا راست آنچه در آسمانهاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ

وآنچه در زمینست وباخداست بازگشت کارها ۝ بودید شما بهترین امت برون آورده شدید

لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

برای مردمان تا فرمایید بنیکوئی وباز زنید از ناشایست ویگروید بخدا

وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ

واگر بگرویدندی اهل کتاب مرآینه بودی بهتر مرایشانرا ازیشان هستند گروندان

وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَنْ يَضُرُّوكُمْ إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ

وبیشترین ایشان فاسقانند ۝ هرگز زیانی نتوانند رسانید شمارا مگر رنجی واگر بر سند بشما

يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۝ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَمَا

برگردانند از شما پشتهارا پس یاری کرده نشوند ۝ لازم کرده شد بریشان خواری هرکجا

ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ

که یافت شوید مگر بریسمانی از خدا ۝ و ریسمانی از مردمان وسزاوار شدند بخشمی از خدا

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ

وزده شد بریشان درویشی آن ببسبب آنست که ایشان میکافرشدند بنشانهای

اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا

خدا ویمیکشتند پیغمبرانرا بناحق آن ببسبب آن بود که عاصی شدند وبودند

يَعْتَدُونَ ۝ لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ

از حد در میگذشتند نیستند یکسان از اهل کتاب گروهی ستنده ایستاده میخوانند نشانهای

اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۝ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

خدارا بساعتهای شب وایشان سجده میکنند ۝ میگروند بخدا وبروز آخرت

وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي

ومیفرمایند بنیکوئی وباز میزنند از زشتی ومی شتابند در

الْخَيْرَاتِ ۖ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ

نیکیها وآنرا کرده از جمله نیکوکارانند ۝ وآنچه کنید از نیکی پس هرگز

يكفروه والله عليم بالمتقين ۝ ان الذين كفروا لن تغني عنهم

منع نكند از شما هيچ آزا وخدا داناست بحال پرهيزكاران بدرستي كه آنها كه كافر شدند هرگز نپذيرند ازيشان

اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا واولئك اصحاب النار

مالهاى ايشان ونه فرزندان ايشان از عذاب خدا ذرّه اى وآن گروه اصحاب آتش اند

هم فيها خالدون ۝ مثل ما ينفقون في هذه الحيوة الدنيا

ايشان درآنجا ميشه باشند مثل آنچه نفقه ميكنند درين زندگانى دنيا

كمثل ريح فيها صر اصابت حرث قوم ظلموا انفسهم

همچون بادى است كه درآن بود بادى سخت كه برسد بكشت زرع گروهى كه ستم كرده باشند برتنهاى خود

فاهلكته وما ظلمهم الله ولكن انفسهم يظلمون

پس هلاك كند آنرا وستم نكند ايشانرا خدا وليكن بودند برتنهاى خود ستم ميكردند

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا بطانة من دونكم لا يألونكم

اى آنها كه بگرويده اند فرا مگيريد دوستى خالص از غير ملت شما تقصير نميكنند درحق شما

خبالا ودوا ما عنتم قد بدت البغضاء من افواههم وما

فساد وآرزو ميكنند درشت افتادن شما بدرستى كه روشن شد دشمنى از دهنهاى ايشان وآنچه

تخفي صدورهم اكبر قد بينا لكم الايات ان كنتم

پنهان ميكند سينهاى ايشان بزرگست بدرستى كه روشن كرديم براى شما نشانهارا اگر هستيد شما

تعقلون ۝ ها انتم اولاء تحبونهم ولا يحبونكم

درمى يابيد اينكيد شما اين گروه دوست ميداريد ايشانرا وايشان دوست نميدارند شمارا

وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ ۖ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوٓا آمَنَّا ۖ وَإِذَا

و بمکروید بکتاب همه آن وچون برسند بشما گویند بگرویدیم ما وچون

خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۚ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ

خالی شوند گزند برشما سرانگشتانرا از خشم بگو بمیرند بسبب خشم خود

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ

بدرستی که خدا دانا است بسرارِ سینها اگر برسد بشما نیکوئی

تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِنْ

برنجاند ایشانرا واگر برسد بشما بدی شاد شوند بدان واگر

تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۗ إِنَّ

صبر کنید و بپرهیزید زیانی نتواند کرد شمارا کید ایشانرا چیزی بدرستی

اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ

که خدا بدآنچه ایشان میکنند داناست و یاد کن چون در بامداد فرود آوردی از اهل خود را در جای

الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ هَمَّتْ

مؤمنانرا در مواضع ایستادن برای کارزار و خدا شنوا است و دانا چون قصد کردند

طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا ۗ وَعَلَى اللَّهِ

دو گروه از شما که بد دلی نمایند و خدا دوست ایشانست و بر خدا

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ

باید که توکل کنند مؤمنان و بدرستی که یاری کرد شمارا خدا در روز بدر و شما

لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَآ أَيُّهَا الَّذِينَ

مر آنرا که خواهد و عذاب کند آنرا که خواهد وخدا آمرزگار مهربانست ای آنها

اٰمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبٰوٓا أَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ

که بگرویده اید مخورید مال ربا را افزونی افزون کرده وبترسید از خدا تا بود که شما

تُفْلِحُونَ ۝ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيٓ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝ وَأَطِيعُوا

کار پیشکاری یابید وبترسید از آتش آن آتشی که بیچاره اند برای کافران وبترسید

اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَسَارِعُوٓا إِلٰى مَغْفِرَةٍ

از خدا ورسول تا بود که شما رحمت کرده شوید وبشتابید بآمرزشی

مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ

از پروردگار خود وبهشتی که پهنای آن چون آسمانها وزمین بود بیچاره

لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكَاظِمِينَ

برای پرهیزکاران آنها که نفقه میکنند در سختی حال وبیحالی وفروخورندگان

الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ

خشم را ودرگذرندگان از مردمان وخدا دوست دارد نیکوکارانرا وآنها

إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ

که چون کردند نمشایستی یا ستم کنند بر تنهای خود یاد کنند خدا را

فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللّٰهُ وَلَمْ يُصِرُّوا

پس آمرزش خواسند مر گناهان خودرا وکیست که آمرزش خواهد گناهانرا مگر خدا ومصر نشوند

أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ

پس بترسید از خدا تا بود کر شما شکر کنید چون میگفتی مر مؤمنانرا

أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

ضعیفان بودید از عدد ای کفایت نیست شمارا که مدد کند شمارا پروردگار شما بسه هزار از فرشتگان

مُنْزَلِينَ ۝ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ

فرود آیندگان آری اگر صبر کنید و بپرهیزید شما و آیند بشما از

فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ

کنار ساعت ایشان این ساعت مدد کند شمارا پروردگار شما بپنج هزار از

الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ

فرشتگان نشان کردگان و نکرد آنرا خدا مگر بشارتی مر شمارا

وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ

و تا آرام گیرند دلهای شما بدان و نیست نصرت مگر از نزد خدای غالب

الْحَكِيمِ ۝ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا

محکم کار تا ببرد کناره از آنها که کافر شدند تا ذلیل کند ایشانرا پس گردند

خَائِبِينَ ۝ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ

نومیدان نیست ترا از امر هیچ یا بازگردد بریشان یا عذاب کند ایشانرا

فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ

پس بدرستی که ایشان ستمکارانند و مر خدای راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست بیامرزد

عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ

بر آنچه کردند وایشان میدانند آن کروه پاداشت ایشان آمرزشی بود از

رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ

پروردکار ایشان وبستانهائی که رود از زیر آن جویها روان همیشه باشند در آنجا ونیکو بود

أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

مزد کارکنندگان مر پرستیدی که گذشتند پیش از شما کردگان پس بروید در زمین

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ هَٰذَا

پس بنگرید که چگونه بود عاقبت مر دروغ دارندگان این قرآن

بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَلَا تَهِنُوا وَلَا

بیانی است مردمانرا وراه نمونی وپندی مر پرهیزکارانرا وسست مشوید

تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ يَمْسَسْكُمْ

واندوه مخورید وشمایید افرشته تر اگر هستید شما مومنان اگر برسد بشما

قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ

خستکی پس بدرستی که برسید بگروه کفار در روز بدر خستکی مانند آن - وآن روزها ظفر دهیم آنرا میان

النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ

مردمان وتا جدا بازکند خدا آنهارا که بگروبند وفراکرد از شما کوامانرا

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ۝

وخدا دوست ندارد ستمکارانرا وتا خدا جدا باز کند آنهارا که بگروبند ونیست کرداند کافرانرا

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا

یا نه که پنداشتید شما که در روید در بهشت وحال باز نکند خدا آنهارا که جهاد کردند

مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ۝ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ

از شما و بداند صابرانرا و بدرستی که بودید شما آرزو کردند مرگ را

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ وَمَا

از پیش آنکه برسید وبینید آنرا پس بدرستی برسید وبینید آنرا و شما می نگریستید ونیست

مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ

محمد مگر رسول بدرستی که گذشتند از پیش او رسولان ای پس اگر بمیرد یا کشته شود

انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ

برگردید شما بر پی پایهای خود و هر که برگردد بر سر دو پی پای خود پس زیانی نتواند کرد دین خدا را

شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ

چیزی و زود باشد که دهد خدا شکر کنندگان را و نسزد مر هیچ کس را که بمیرد

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا

مگر بفرمان خدا نامه وقت بدید کرده و هر که خواهد ثواب دنیا را بدهیم او را از آن

وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ۝ وَ

و هر که خواهد ثواب آخرت را بدهیم او را از آن و زود باشد که دهیم شکر کنندگان را

كَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي

و بسا از پیغمبران که کارزار کردند با او گروهان بسیار پس سستی نمودند مر آنچه برسید بدیشان در

سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

راه خدا وضعیف حال نشدند وفروتنی ننمودند وخدا دوست صابرانست

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا

وبنبود گفتار ایشان مگر آنک گفتند ای پروردگار ما بیامرز مارا گناهان ما وگزافکاری ما

فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

درکار ما وثابت بدار قدمهای مارا ویاری ده مارا بر گروه کافران

فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ

پس بداد ایشانرا خدا ثواب دنیا ونیکوئی ثواب آخرت وخدا دوست دارد

الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا

نیکوکارانرا ای آنها که بگرویدید اگر فرمان برید آنهارا که کافر شدند

يَرُدُّوكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ بَلِ

برگردانند شمارا بر گردانند شمارا بر پیهای خود پس گردید زیانکاران بلک

اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ۝ سَنُلْقِي فِي

یار وخداوند شما واوست بهترین یاری کنندگان زود اندازیم ما در

قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا

دلهای آنها که کافر شدند ترس بدانچه انباز فرا داشتند بخدا آنچه فرو نفرستاد بدان حجتی

وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ

وجایگاه ایشان آتش بود وبد مرجعیت جای ظالمان وبدرستی

صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗٓ اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ

که راست کرد شمارا خدا وعدهٔ خود چون میکشتید ایشانرا بفرمان او بدل شدید شما

وَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَآ اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ۚ مِنْكُمْ

وخصومت کردید شما در فرمان ونافرمانی کردید شما از پس آنچه بازنمود شمارا آنچه دوست میداشتید از شما

مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ

کسیست که میخواهد دنیارا وازشما کسیست که میخواهد آخرت را پس برگردانید شمارا ازایشان

لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى

تاصورت آزمایش نماید شمارا وبدرستی که درگذشت از شما وخدا خداوند فضلست بر

الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ اِذْ تُصْعِدُوْنَ وَلَا تَلْوٗنَ عَلٰٓى اَحَدٍ وَّالرَّسُوْلُ

مؤمنان چون دور در میرفتید شما برای گریختن در زمین وملتفت هیچ یکی نمی شدید ورسول

يَدْعُوْكُمْ فِىْٓ اُخْرٰىكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّا ۢ بِغَمٍّ لِّكَيْلَا

میخواند شمارا در جماعت بازپسینان پس پاداشت داد شمارا غمی بغمی تا

تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَآ اَصَابَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا

اندوهگین نشوید برآنچه فوت شد از شما ونه آنچه برسید بشما وخدا آگاهست بآنچه

تَعْمَلُوْنَ ۝ ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُّعَاسًا

شما میکنید پس فروفرستاد برشما از پس غم ایمنی خوابی

يَّغْشٰى طَآئِفَةً مِّنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ

می آمد بگروهی از شما وگروهی که مایهٔ اندوهگین کرده بود ایشانرا تنهای ایشان گمان میبردند

بغیر حق گمان جاهلیت

گمان منافقان بودند

بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ

بجز ظن بحق چون گمان بردن اهل جاهلیت میگویند ای هیچ هست ما را از فرمان هیچ چیزی بگو

إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ

بدرستی که فرمان همه آن مر خدا راست پنهان میکنند در تنهای خود آنچه آشکارا نمیکنند مر ترا میگویند

لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

اگر بودی ما را از کار و فرمان هیچ چیزی کشته نشدمانی اینجا بگاه بگو اگر شما می بودید در خانهای خود

لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ

هر آینه بیرون آمدندی آنها که نوشته شد بر ایشان کارزار بکشتن بآن موضع که قتل ایشان مقدر شده بود و تا صورت آزمایش شما

مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

آنچه در سینهای شماست و تا پاک کند آنچه در دلهای شماست و خدا داناست

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى

بسیار در سینهاست بدرستی که آنها برگشتند از شما در روز هم رسیدن

الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ

دو لشکر بدرستی که بگناه داشت ایشانرا دیو ببعضی آنچه اندوخته ودرستی

عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

که درگذشت خدا ازیشان بدرستی که خدا آمرزگار بردبار است ای آنها که بگرویده اید

لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ

مباشید همچون آنها که کافر شدند و گفتند مر برادران خود را چون برفتند در زمین

أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ

اگر بودندی قاصدان بشمشان دین اگر بودندی نزدیکما نمردندی وکشته نشدندی تا بکند

اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا

خدا آنرا سبب اندوهی در دلهای ایشان وخدا زنده کند ومیراند وخدا بدانچه

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ

شما میکنید بیناست ودرآینه اگر کشته شوید شما در راه خدا یا بمیرید شما

لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَئِنْ مُتُّمْ

درآینه امرزشی بود از خدا ورحمتی بهتر ازآنچه جمع میکنند ودرآینه اگر بمیرید شما

أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ۝ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ

یا کشته شوید شما درآینه باخدا است جزا وحشر شما پس بسبب رحمتی از خداست که نرم خوی آمدی تو

لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ

برایشان واگر بودی تو درشت خوی سخت دل هرآینه پراکنده شدندی از پیرامون تو

فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ

پس درگذر ازایشان وآمرزش خواه مرایشانرا ومشورت کن باایشان درکارها

فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۝ إِنْ

پس چون عزیمت جایی کنی پس توکل کن برخدا بدرستی که خدا دوست دارد توکل کنندگانرا اگر

يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي

یاری کند شمارا خدا پس غلبه کننده نیست مرشمارا واگر خوار گرداند شمارا پس کیست آنکه

ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل المؤمنون ۝ وما كان

یاری کند شما را از پس آن وبر خدا باید که توکل کند مؤمنان روا نبود

لنبي ان يغل ومن يغلل يات بما غل يوم القيمة ثم

مر هیچ پیغمبری که خیانت کند وهر که خیانت کند آید بدانچه خیانت کرده بود در روز قیامت پس

توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ۝ افمن

تمام بدهند هر تنی را جزاء آنچه کرده بود وایشان را ستم نکنند ای پس آنکه

اتبع رضوان الله كمن باء بسخط من الله ومأوه جهنم

پیروی کرد خشنودی خدا را همچون آنکس بود که سزاوار شده بود بخشمی از خدا وجایگاه او دوزخ بود

وبئس المصير ۝ هم درجات عند الله والله بصير بما

وبد بازگشتنگاه آن ایشان بمنزلتها درجاتند نزد خدا وخدا بیناست بدانچه

يعملون ۝ لقد من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم

ایشان میکنند بدرستی که منت نهاد خدا بر مؤمنان چون بفرستاد در میان ایشان

رسولا من انفسهم يتلوا عليهم اياته ويزكيهم

رسولی را از جنس ایشان تا خواند بر ایشان نشانهای او را وتزکیه دهد ایشان را

ويعلمهم الكتاب والحكمة وان كانوا من قبل

ودر آموزاند ایشانرا کتاب وحکمت واگرچه بودند از پیش

لفي ضلال مبين ۝ اولما اصابتكم مصيبة قد اصبتم

در گمراهی روشن ۝ ای اگر رسید بشما مصیبتی بدانستی که رسید بشما

مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ

دو چندان آن گفتید شما از کجا بود این بگو این از نزدیک تنهای شماست همانا هستی که خدا

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ

بر همه چیزی توانا است و آنچه برسید بشما در روز هم رسیدن دو لشکر

فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا

پس بخواست خدای بود و تا معلوم کند مومنان را و تا جدا باز کند آنها را که نفاق ورزیدند

وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا

و گفته شد ایشانرا بیایید کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید خصمانرا از خود گویند.

لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ

اگر دانستمانی کارزار را هرآینه پیروی کردمانی شمارا ایشان بکفر آنروز

أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

نزدیکتر بودند ازیشان بایمان میگویند بدهنهای خود آنچه نیست در دلهای ایشان

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۝ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا

وخدا داناتر بدانچه پوشانند الذین قالوا لاخوانهم وقعدوا

لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ

اگر فرمان بردندی ما را کشته نشدندی بگو پس بازدارید از تنهای خود مرگ را اگر هستید شما

صَادِقِينَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا

راست گویان ومپندار آنها را که کشته شدند در راه خدا مردگان

بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ۝ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

بلک زندگانند نزد پروردگار خود روزی میخورند شادانند بآنچه داد ایشانرا خدا از فضل خود

وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ

وشاد میشوند بآنها که نرسیده اند بایشان از پس ایشان آنگه بیم نیست

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ

بریشان ونه ایشان اندوهگن باشند شادانند بنعمتی از خدا

وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ

وفضلی ازو وآنگه خدا ضایع نکند مزد مومنانرا آنها که پاسخ کردند مرخدائرا

وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ

وپیغمبر را از پس آنچه برسید بدیشان خستگی مرآنهارا که نیکوئی کردند ازیشان

وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ

وبپرهیزیدند مرایشانرا مردمان آنها که گفتند مردمان بدرستی که مردمان

قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا

بدرستی که جمع شده اند مرشمارا پس بترسید ازیشان پس زیادت شد ایشانرا یقینی وگفتند

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۝ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ

بسنده است مارا خدا وینکو کارسازی است پس بازگشتند بنعمتی از خدا

وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ

وفضلی که نرسیدبدیشان بدی وپیروی کردند خشنودی خدائرا وخدا خداوند فضلی

عَظِيمٍ ۝ إِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ ۖ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ

بزرگست بدرستی که آنان دوستان اویند می ترساند دوستان خود را پس مترسید از ایشان و بترسید از من

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ

اگر هستید شما مؤمنان واندوهگین مکناد ترا آنها که می شتابند در کفر بدرستی که ایشان

لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَ

زیانی نتوانند کرد خدارا چیزی میخواهد خدا که بدید نکند مرایشانرا بهره در آخرت

لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا

ومرایشانرا بود عذابی بزرگ بدرستی که آنها که خریدند کفررا ببدل ایمان هرگز زیانی نتوانند

اللَّهَ شَيْئًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا

خدارا چیزی ومرایشانرا بود عذابی دردناک وبپندار آنهارا که کافر شدند که ما

نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ

مهلت میدهیم مرایشانرا بهتریست مرنفسهای ایشانرا بدرستی که ما مهلت میدهیم ایشانرا تا بزیادت کنند زشت را ومرایشانرا

عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ

عذابی خوار کننده نخواست خدا تا بگذارد مؤمنانرا برآنچه شما

عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ

برآنند تا جدا بازکند پلیدرا از پاک وخدا مطلع نکردانده شمارا

عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۖ فَآمِنُوا

بر غیب ولیکن خدا برگزیند از رسولان خود آنرا که خواهد پس بگروید

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ

بخدا ورسولان او واگر بگروید وبپرهیزید پیش شما را بود مزدی بزرگ ومهیندار

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُم بَلْ هُوَ شَرٌّ

آنهارا که بخیلی میکنند بدآنچه عبداد ایشانرا خدا از فضل خود که آن بهتر بود مرایشانرا بلکه آن بدتر است

لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ

مرایشانرا زود طوق کردن ایشان کنند بدانچ بخیلی کردند بدان در روز قیامت ومرخدارا است میراث

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ

آسمانها وزمین وخدا بدانچه شما میکنید آگاست بدرستی که شنود خدا گفتار

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ

آنهارا که گفتند که خدا درویش است وما توانگریم زود باز نویسیم انچه گفتند وکشتن ایشان

الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

پیغمبرانرا بناحق وگوئیم رایشانرا درچشید عذاب آتش سوزانرا آن بسبب آنچه پیش فرستاد

أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ

دستهای شما وآنک خدا نیست ستم کننده بربندگانرا آنها که گفتند که خدا

عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ

پیش داشتند عهد لبت باما که براست نداریم بهیچ رسولی تا آورد بما قربانی را که خورد اورا

النَّارُ ۗ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ

آتش بگو بدرستی که آمدند بشما رسولان پیش از من بمعجزات وبدانچه شما گفتید

فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ

پس چرا میکشتید ایشانرا اگر هستید شما راست گویان پس اگر بدروغ دارند ترا پس بدرستی

كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ

که بدروغ داشتند رسولانی را که پیش از تو بودند آمدند بحجتها وبکتابها وبکتابی

الْمُنِيرِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أُجُورَكُمْ

روشن هر تنی چشندهٔ مرگست وبدرستی که تمام بدهند مزدهای شما را

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ

در روز قیامت پس هر که دور کرده شود از آتش ودر آورده شود در بهشت پس رستگاری یافته بود

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝ لَتُبْلَوُنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ

ونیست زندگانی دنیا مگر برخورداری فریفته البته می آزمایند شما را در مالهای شما

وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ

وتنهای شما والبته شنوند شما از آنها که داده شد ایشانرا کتاب پیش از شما

وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا

واز آنها که انباز فرا داشتند رنجی بسیار واگر صبر کنید وبپرهیزید

فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا

پس آن از کارهای قویست ویادکن چون فراگرفت خدا عهد را از آنها که داده شد

الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ

ایشانرا کتاب تا روشن کنند آنرا برای مردمان وباز پوشانند آنرا پس افکندند آنرا واپس

ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۝ لَا تَحْسَبَنَّ

پشتهای خود وفراگرفتند بدان بهائی اندک پس بدست که خریدند آنرا پندار

الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا

آنهارا که شادشدند بآنچه بیاوردند ایشانرا ودوست داشتند که بستایش ایشان کنند بآنچه نکردند

فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

پس مپندار ایشانرا رستگار از عذاب ومر ایشانرا بود عذابی دردناک

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

ومر خدائرا است پادشاهی آسمانها وزمین وخدا بر همه چیزی توانا است

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

بدرستی که در آفرینش آسمانها وزمین ودر اختلاف شب وروز

لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا

درآنه نشانهاست مرخداوندان خردهارا آنها که یاد میکنند خدائرا ازحال ایستاده ودرحال نشسته

وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ

وبر پهلوها خسبنده واندیشه کنند در آفرینش آسمانها وزمین کویند

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

ای پروردگارما نیافریدی تو اینرا بباطل پاکی مرتری تو پس بازدار ازما عذاب آتشرا

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

ای پروردگارما بدرستی که تو آنرا که درآوری آورا درآتش پس رسوا کردانیده باشی اورا ونبود مرستمکارانرا هیچ

أنصارٍ • رَبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا

یاری کننده ای پروردگار ما بدرستی که شنیدیم خواندن خواننده را که میخواند بایمان که بگروید

بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا

بپروردگار خود پس بگرویدیم ای پروردگار ما پس بیامرز ما را گناهان ما و باز پوشان از ما بدیهای ما را

وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ • رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ

و بمیران ما را با نیکوکاران ای پروردگار ما و بده ما را آنچه وعده میدهی ما را بر زبان رسولان خود

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ • فَاسْتَجَابَ

و رسوا مکن ما را در روز قیامت بدرستی که تو خلاف نکنی وعده را پس پاسخ داد

لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى

مرایشانرا پروردگار ایشان که نه ضایع نکنم کار هیچ کارکننده از شما از نر و نه یا ماده

بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

بعضی شما را از بعضی پس آنها که هجرت کردند و بیرون کردند ایشانرا از سراهای ایشان

وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

و رنجانیده شدند در راه من وکارزار کردند وکشته شدند هرآینه باز پوشانم از ایشان بدیهای ایشانرا

وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ

و هرآینه درآورم ایشانرا در بستانهائی که رود از زیر درختها آن جویها جاودان پاداشتی از

عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ • لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا

نزد خدا وخدا نزدیکاوست نیکوئی پاداش نفریبد ترا گردیدن آنها که کافر شدند

فِي ٱلْبِلَادِ ۝ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ ٱلْمِهَادُ ۝

در شهرها این برخورداری دنیا اندکست پس جایگاه ایشان دوزخ بود وبد مرجعیست آن

لَٰكِنِ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّٰتٌ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ

لیکن آنها که پرهیزیدند از مخالفت پروردگار خود مرایشانرا بودند بوستانهای که رود از زیر آن جویها روان

خَٰلِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ ۝

همیشه باشند درآنجا معدّی از نزد خدا وآنچه نزد خداست بهتر مرنیکوکارانرا

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ لَمَن يُؤْمِنُ بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ

وبدرستی که از اهل کتاب مرانیکسست که بیگرود بخدا وبدانچه فرو فرستاده شد بشما وبدانچه

أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَٰشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ

فرو فرستاده شد بدلیشان خاضعانند مرخدارا فرانگیرند بنشانهای خدا بهائی اندک

أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ سَرِيعُ ٱلْحِسَابِ ۝

آن گروه مرایشانرا بود مزد ایشان دکار ایشان بدرستی که خدا زود شمارست

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱصْبِرُوا۟ وَصَابِرُوا۟ وَرَابِطُوا۟ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ لَعَلَّكُمْ

ای آنها که بگرویده اید صبر نمایید برتکالیف شرعیه وغلبه نمایید برکفار ومحافظت ثغور یعنی برباط خیل وبرترسید ازخدا تا بود که شما

تُفْلِحُونَ ۝

رستگاری یابید

سورة النساء مائة

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

ای مردمان بترسید از پروردگار خود آن خدائی که آفرید شما را از یک تن که آدم است

وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

و آفرید از آن تن زن او را و پراکند از آن دو مردانی بسیار را و زنانرا

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

و بترسید از خدا آن خدائی که درمیخواهید ازو و بترسید از قطع رحمها بدرستی که خدا هست برشما

رَقِيبًا ۝ وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ

نگهبان و بدهید یتیمانرا مالهای ایشان و بدل مکنید پلید را بپاک

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

و مخورید مالهای ایشانرا بمالهای شما بدرستی که آن هست گناهی بزرگ

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ

و اگر ترسید شما که عدالت نتوانید کرد در حق یتیمان پس بنکاح درآورید آنچه خوش آید مرشمارا از زنان

مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا

دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر ترسید شما که عدالت نکنید میان زنان پس یکی بخواهید یا

مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ

آنچه مالک شده دستهای شما آن یکی نزدیکتر بآنست که جور نکنید و بدهید زنانرا مهرهای ایشان

نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا

عطائی از خود پس اگر ببخشند مرشمارا چیزی ازان مهر از روی نفس پس بخورید آنرا خوش گوارنده

مَرِيٓـًٔا ۝ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ

آن مالی که گردانید خدا مر شما را مالهای شما بیخرد را

قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا

سبب زیستنی وخورش دهید ایشانرا در آن وکسوت پوشانید ایشانرا وبگویید مر ایشانرا گفتاری

مَعْرُوفًا ۝ وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰٓ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ

نیکو وبیازمایید یتیمانرا تا چون برسند بحد بلوغ پس اگر

آنَسْتُم مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا

بینید شما از ایشان صلاحی پس بسپارید بدیشان مالهای ایشانرا ومخورید آنرا

إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَن يَكْبَرُوا وَمَن كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ

بأسراف وشتاب نمایندگه کرد ونکه بزرگ شوند ومر که باشد توانگر پس باید که بی نیازی نماید

وَمَن كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ

ومر که باشد درویش پس باید که بخورد بنیکوئی پس چون دهید شما

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ

بدیشان مالهای ایشانرا پس گواه برگیرید بر ایشان

بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ

وبسست خدا حساب کننده مر مردانرا بهره از آنچه بگذاشته باشند

الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

مادر وپدر وخویشاوندان

وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ

مر زنانرا بهره بود ازانچه بگذاشته باشند مادر وپدر وخویشاوندان ازانچه کمتر ست ازان یا

كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُوا الْقُرْبَىٰ

بیشتر بهره باز برید وچون حاضر آیند در قسمت کرکه خداوندان خویشی

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُم مِّنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا

ویتیمان وبیچارگان پس روزی دهید ایشانرا ازان وبگویید مرایشانرا گفتاری

مَّعْرُوفًا ۝ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً

نیکو وباید که بترسند آنها که اگر بگذارند از پس ایشان فرزندانی

ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝

ضعیف را ترسند بریشان پس باید که بترسند از خدا وباید که بگویند گفتاری باصواب

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي

بدرستی که آنها که میخورند مالهای یتیمانرا بظلم بدرستی که میخورند در

بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۝ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي

شکمهای خود آتشی را وزود در روند در آتشی فروخته میفرماید شمارا خدای

أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِن كُنَّ نِسَاءً

فرزندان شما مر پسرانرا بود مانند بهره دو مادینه پس اگر باشند زنان

فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً

بالای دو پس مرایشانرا بود چهار دانگ آنچه بگذاشت میت واگر باشد یکت

فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ

پس مراورا بود نیمه و مر مادر و پدر اورا بود مر هریکی را بود ازیشان شش یک از آنچه بگذاشته بود میت

إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ

اگر باشد مراورا فرزندی پس اگر نباشد مراورا فرزندی و میراث برندارند او را مادر و پدر او پس مر مادر اورا

الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ

سه یک مال پس اگر باشد مراورا خواهری پس مادر اورا بود شش یک از پس وصیت

يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ

که فرموده باشد بدان یا دینی پدران شما و پسران شما که میراث یافتند نمیدانند

أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

که کدامین از ایشان نزدیکتر ست مر شمارا در سودی فریضه از خدا بدرستی که خدا ست

عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ

دانای محکم کار و مر شمارا بود نیمه آنچه بگذاشته بود میت زنان شما اگر

لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ

نباشد مرایشانرا فرزندی پس اگر باشد مرایشانرا فرزندی پس مر شمارا بود چهاریک

مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ

از آنچه بگذاشته باشند از پس وصیت که فرمودند بدان یا وامی و مرایشانرا بود

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ

چهاریک از آنچه بگذاشته باشید اگر نباشد مر شمارا فرزندی پس اگر باشد مر شمارا فرزندی

فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا

پس مر ایشانرا بود هشت یک از آنچ بگذاشته باشید شما از پس وصیتی که فرموده باشند بدان

أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ

یا وامی واگر باشد مردی که میراث برند آنکه اورا فرزند ونه پدر نبود یا زنی و مراورا

أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ

برادری یا خواهری پس مر یکی رانبود از ان بردو شش یک پس اگر باشند بیشتر

مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ

از آن پس ایشان انبازانند در ثلث مال علی السویه از پس وصیتی که فرمودند

بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

بدان یا وامی نه زیان رساننده فرموده از نزد خدا وخدا داناست و بردبار

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي

آن مواضع امر ونهی خداست هر که فرمان برد خدایرا ورسول او را درآورد اورا در بوستانهائی که رود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ

از زیر درختهای آن جویهای روان همیشه باشند درانجا وآنست رستگاری

الْعَظِيمُ ۝ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا

بزرگ وهر که نافرمانی کند خدایرا ورسول اورا ودر گذرد از حدهای او درآورد اورا در

خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ

همیشه بود درآن وهراورا بود عذابی خوارکننده وآن زنانی که آیند بناشایست

مِنْ نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَاِنْ

از زنان شما پس گواه بگیرید بر ایشان چهار گواه از شما پس اگر

شَهِدُوا فَاَمْسِكُوْهُنَّ فِى الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ

گواهی دهند پس نگاه دارید ایشانرا در خانها تا آنگاه که جان بستانند ایشانرا مرگ

اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيْلًا ۝ وَاللَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ

یا بدید کند خدا مر ایشانرا راهی و آن دو مرد که آیند بکارهای بد از شما

فَاٰذُوْهُمَا فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

پس برنجانید ایشانرا پس اگر باز آیند و کار باصلاح آورند پس برگردید از ایشان بدرستی که خدا هست

تَوَّابًا رَّحِيْمًا ۝ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ

توبه پذیرنده مهربان بدرستی که قبول توبه بر خدا است مر آنهارا که کردند بدی بنادانی

ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ

پس باز آیند از نزدیکی پس آن گروه بپذیرد خدا بر ایشان و هست خدا

عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ

دانای محکم کار و نیست قبول توبه مر آنهارا که کردند بدیها

حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّىْ تُبْتُ الْاٰنَ وَلَا الَّذِيْنَ

تا چون حاضر آید یکی از ایشان اسباب مرگ گوید که من توبه کردم اکنون و نه آنهارا

يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا

که بمیرند و ایشان کافر بودند آن گروه بیجاردیم ما برای ایشان عذابی دردناک

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا

ای آنها که بگرویده اید حلال نیست مر شما را که بمیراث گیرید زنان را بکراهت

وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ

و مکنید مرسانید ایشان را تا ببرید ببعضی آنچه داده اید ایشان را مگر که آیند

بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ

بناشایستی روشن و زندگانی کنید با ایشان نیکوئی پس اگر

كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ

نخواهید ایشان را پس شاید بود که بکراهیت دارند چیزی را و بکند خدا در آن

خَيْرًا كَثِيرًا ۝ وَإِنْ أَرَدْتُمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ

خیری بسیار و اگر خواهید شما بدل کردن زنی بجای گاه

زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ

زنی و بداده باشید ایشان را یکی از ایشان مهری پس فرا مگیرید ازان

شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝ وَكَيْفَ

چیزی ای فرا میگیرید آنرا بتزویر و بزه روشن و چگونه

تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ

فرا میگیرید آنرا و بدرستی که رسیدید بعضی شما ببعضی و گرفته باشند آن زنان

مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ

از شما عهدی درشت قوی و نتوانید خواست آنچه خواسته باشند پدران شما

کنایت از مضاجعت

مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ

از زنان مگر آنچه از پیش گذشت بدرستی که آن هست ناشایستی و زشت و بد

سَبِيلًا ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَ

راهی حرام کرده شد بر شما مادران شما و دختران شما

أَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ

وخواهران شما و عمه‌های شما وخالهای شما و دختران

الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ

برادر و دختران خواهر و مادران شما آن زنانی که شیر داده باشند شما را

وَأَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ

وخواهران شما از شیر خوردن و مادران زنان شما

اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ

آن زنانی که در خانهای شما اند از زنان شما آن زنانی که داخل کرده باشید

بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَ

بدیشان پس اگر داخل نکرده باشید شما بدیشان پس نیست گناه بر شما

حَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ ۙ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ

وزنان پسران شما آنها که از صلبهای شما اند و آنکه جمع آرید میان

الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

دو خواهر مگر آنچه پیشتر رفته باشد بدرستی که خدا آمرزنده مهربانست

الجزء ٥

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ

وزنان آزاد که در صدد عفت باشند از زنان مگر آنچه قادر باشند دستهای شما نوشت

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا

خدا بر شما وحلال کرد مر شمارا آنچه جز آنست آنان آنست که بجوئید

بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ

مالهای خویش را زن کنندگان نه زناکنندگان پس آنچه انتفاع گیرید شما بدان از ایشان

فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ

پس بدهید ایشانرا مهرهای ایشان حال آنکه واجبی است ونیست بر شما در آنچه راضی شوید شما بدان

مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ

از پس کعبین مهر پرستی که خدا هست دانای محکم کار وکسیکه توانائی ندارد

مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ

از شما فزونی در مال که بخواهد زنان آزاد مؤمنه را پس از آنچه قادر باشند

أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ

دستهای شما از کنیزکان شما مؤمنه وخدا داناست بایمان شما

بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ

بعضی شما را از بعضی پس بخواهید ایشانرا بزنان خواجه ایشان وبدهید ایشان

أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ

مهرهای ایشانرا بنیکوئی زن کنندگان نه زناکنندگان ونه فراگیرندگان

اَخْدَانٍ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ

دوستان پنهانی پس چون پاک کردند پس اگر آیند بناشایستی پس بر ایشان بود نیمه

مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَاَنْ

آنچه بر زنان آزاد بود از عذاب آن مر آنرا است که ترسد از زنا از شما واگر

تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ

صبر کنید بهتر بود مر شما را و خدا آمرزگار مهربانست میخواهد خدا تا روشن کند مر شما را

وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللّٰهُ

وراه نماید شما را طریقهای آنها که پیش از شما بودند وبسهل کند بر شما وخدا

عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ

دانای محکم کارست وخدا میخواهد که بسهل کند بر شما ومیخواهند آنها

يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ

که پیروی کردند از آرزوها را که میل کنند میلی بزرگ میخواهد خدا که

يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ

سبک کند از شما وآفریده شده است آدمی ضعیف ای آنها

اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُونَ

که بگرویدید مخورید مالهای خودرا میان یکدیگر بباطل مگر آنکه باشد

تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اِنَّ

بازرگانی از سر خشنودی وکشید تنهای یکدیگر را بدرستی

اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا

که خدا هست بشما مهربان ۝ وانکه کند آن از سر دشمنی وستم

فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۝ إِنْ

پس زود درآوریم اورا در آتش وهست آن بر خدا آسان اگر

تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

دوری گزینید از گناهان بزرگ آنچه نهی کرده شدید ازان بازپوشانیم از شما بدیهای شمارا

وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ۝ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ

ودر آوریم شمارا در رحمت خود در آوردنی نیکو وآرزو مکنید آنچه افزونی نهاد خدا

بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا

بدان بعضی ازشمارا بربعضی مردانرا بود بهره ازآنچه اندوخته باشند

وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ

وزنانرا بود بهره ازآنچه اندوخته باشند ودرخواهید از خدا ازفضل او

إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ

بدرستی که خدا هست بهمه چیزی دانا ۝ ومر هرکسی را گردانیدیم ما وارثان

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۝ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ

ازان مال آنچه بگذاشته باشند مادر وپدر وخویشاوندان وآنها که عقد بست با ایشان دستهای شما

فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

پس بدهید ایشانرا بهره ایشان بدرستی که خدا هست بر همه چیزی گواه وحاضر

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا

مردان نگران استادگانند برزنان بدانچه افزونی نهاد خدا بعضی ایشانرا بر بعضی وبدانچه

أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا

نفقت کردند از مالها خود پس زنان نیک مطیع شوهران خودند نگهدارنده عورتها خودرا در حالت غیبت ایشان

حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ

بدانچه نگهداشت خدا وآن زنانی که دانید نافرمانی ایشانرا پس پند دهید ایشانرا ودوری گزینید ازیشان

فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ

در خوابگاهها وبزنید ایشانرا پس اگر فرمان برند پس مجوئید برایشان

سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ

راهی بدرستی که خدا هست افروشنده بزرگوار واگر دانید شما خلافی

بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا

درمیان ایشان پس برانگیزید حاکمی متوسط از اهل مرد وحاکمی از اهل آن زن

إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

اگر خواهند کار باصلاح آورد خدا میان ایشان بدرستی که خدا هست دانای

خَبِيرًا وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ

آگاه وبیکانگی بپرستید خدارا وانباز فرامدارید بهیچ چیزی وباما در وپدر خود

إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ

نیکوئی وباخداوندان خویشی ویتیمان وبیچارگان وبا همسایه

ذِي ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْجَارِ ٱلْجُنُبِ وَٱلصَّاحِبِ بِٱلْجَنۢبِ وَٱبْنِ ٱلسَّبِيلِ

نزدیک و با همسایهٔ دور و با یار و مصاحب و با راهگذریان

وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَٰنُكُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا

و آنچه قادر باشند دستهای شما بدرستی که خدا دوست ندارد آنرا که باشد خراسنده

فَخُورًا ۝ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ

نازنده آنها که بخیلی میکنند و میفرمایند مردمانرا ببخیلی و باز می پوشانند

مَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

آنچه بداد ایشانرا خدا از فضل خود و بپوشیدیم برای کافران عذابی خوارکننده

وَٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ رِئَآءَ ٱلنَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَلَا

و آنها که نفقت میکنند مالهای خودرا برو و ریا مردمان و نمی گروند بخدا و نه

بِٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ ۗ وَمَن يَكُنِ ٱلشَّيْطَٰنُ لَهُۥ قَرِينًا فَسَآءَ قَرِينًا ۝

بروز آخرت و هر که باشد دیو اورا یار و همنشین پس بدست یاری داد

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ وَأَنفَقُوا۟ مِمَّا رَزَقَهُمُ

و چه زیان بودی بریشان اگر بگرویدندی بخدا و بروز آخرت و نفقت کردندی از آنچه روزی کرد ایشانرا

ٱللَّهُ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ

خدا و هست خدا بدیشان دانا بدرستی که خدا ستم نکند هم سنگ مورچه

وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِن لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

و اگر باشد آن مثقال ذرهٔ نیکوئی دوچندان گرداند آنرا و بدهد از نزدیک خود مزدی بزرگ

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا

پس چگونه بود حال ایشان چون آوریم ما از گروهی گواهی را و آوریم ما ترا بر این همه گواهی

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ

آن روز آرزو کند آنها که کافر شدند و نافرمانی کنند رسول را که کاشکی راست کردندی بدیشان زمین را

وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا

و باز نتوانند پوشید خدای را سخنی ای آنها که بگرویده اید فرا نزدیکی منمایید

الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا

چنانکه مردکان را دفن کنند نماز وشما مستان باشید تا دانید آنچه میگویید و نه در حالت جنابت

إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ

مگر گذرنده راه باشید تا غسل کنید واگر باشید شما بیمار یا بر سر سفر

أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا

یا آید یکی از شما بقضاحاجتی یا بسایید شما زنان نامحرم را پس نیابید

مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ

آب را پس تیمم کنید بخاکی پاک پس مسح کنید بر دیهای خود و دستهای خود بدرستی

اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ

که خدا هست درگذرنده بگناه آمرزگار ای نگریستی بدانها که بداده شده ایشانرا بهره از

الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ

کتاب میخرند گمراهی را بجای راه راست و میخواهند که گمراه کنید راه را

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللّٰهِ

وخدا داناتر است بدشمنان شما ودوست وبس است خدا

نَصِيرًا ۝ مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَ

یاری کردن از آنها گاه آنند

يَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا

ومیگویند شنیدیم ما وفرمان برداشتیم ویشنو جز آنکه ناشنوده بود ومراقب ما باش برای بیچاندن

بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى الدِّيْنِ ۝ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا

زبانهای خود وطعنه زدن در دین اگر آنک ایشان گفتندی شنیدیم ما وفرمان بردیم ما

وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ

وبشنو وبنگر بما هرآینه بودی بهتر مرایشانرا راست تر ولیکن بلعنت گرد ایشانرا

اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا

خدا بسبب کفر ایشان پس نگروند مگر اندکی ای آنها که داده شد

الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ

کتاب بگروید بآنچه فرو فرستادیم ما براست دارنده مر آنچه باشماست از پیش آنکه

نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰۤى اَدْبَارِهَاۤ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا

محو کردیم رویها را پس باز گردانیم ما آنرا برقفاهای آن یا بلعنت کنیم ایشانرا چنانک

لَعَنَّاۤ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ

بلعنت کردیم ما اصحاب شنبه را وهست فرمان خدا کرده شده بدرستی که خدا

لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ

بیامرزد آنرا که انباز فرادارد بدو و بیامرزد آنچه جز آنست مرآنرا که خواهد و هرکه انباز فرادارد

بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظِيْمًا ۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ

بخدا پس بتی که برساخته بود بزرگ ای نگرستی بدانها که ترکیه

اَنْفُسَهُمْ ۭ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۞ اُنْظُرْ

نهای خود کردند بلکه خدا پاک کرداند آنرا که خواهد و ستم کرده نشوند مقدار کوا سته خرما بنگر

كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا مُّبِيْنًا

که چگونه برمی بافند بر خدا دروغ را و بس است آن بزه روشن

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ

ای نگریستی بدانها که بداده شد ایشانرا بهره از کتاب می گروند بنیان جبت

وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَآءِ اَهْدٰى مِنَ

وطاغوت ویگویند مرآنها را که کافر شدند ای این گروه راه یافته ترند از

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ۞ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ

آنها که بگرویدند براه آن گروه آنهااند که بلعنت کرد ایشانرا خدا و هرکه بلعنت کند اورا خدای

فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ۞ اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ

پس هرگز نیابی مراورا یاری کننده یا مرایشانراست بهره از پادشاهی پس انگه بندادندی

النَّاسَ نَقِيْرًا ۞ اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰي مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ

مردمانرا مقدار کوا سته خرما یا حسد می برند مردمان بر آنچه داد ایشانرا خدا از فضل خود

فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُلْكًا
پس بدرستی که بدادیم ما یوسف و داود و سلیمانرا کتاب وحکمت وبدادیم ما ایشانرا پادشاهی
عَظِيمًا ۝ فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفٰى
بزرگ پس ازیشان کسیست که بگروید بدان وازیشان کسیست که برگشت ازان وبس است
بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ
دوزخ بآتش افروختن بدرستی که آنها که کافرشدند بنشانهای ما زود درآوریم ایشانرا
نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا
درآتش هرگاه که پوخته وپخته شود پوستهای ایشانرا بدل کنیم ما ایشانرا پوستهای جز ازان
لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَالَّذِينَ
تا در چشند عذاب را بدرستی که خدا ست غالب محکم کار وآنها که
اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ
بگرویدند وکارهای نیکو کردند زود درآوریم ما ایشانرا در بستانهای که رود از
تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا لَهُمْ فِيهَآ اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
زیر درختهای آن جویها جاوید باشند درآنجا همیشه مرایشانرا بود درآنجا همجفتانی پاکیزه
وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ
ودرآوریم ایشانرا در سایه بکشیده بدرستی که خدا میفرماید شما را که باز دهید امانتها را
اِلٰٓى اَهْلِهَا وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ
با اهل آن وچون حکم کنید شما میان مردمان حکم کنید بعدالت

إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

بدرستی کہ خدا نیکو پند میدہد شمارا بدان بدرستی کہ خدا ست شنوای بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ

ای آنہا کہ بگرویدہ اید فرمان برید خدائرا وفرمان برید پیغمبررا وخداوندان فرمانرا ازشما

فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ

پس اگر خلاف کنند شمارا در چیزی پس بازگردانید آنرا باخدا وبارسول اگر ہستید شما ایمان دارید

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا • أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

بخدا وبروز آخرت آن بہتر وینکوتر بعاقبت ی نگریستی بدانہا

يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ

کہ دعوی کردند کہ ایشان بگرویدہ اند بدانچہ فرو فرستادہ شد بتو وبدانچ فرو فرستادہ شد پیش از تو میخواہند

أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ

کہ حکومت برند پیوی کعب الاشراف یہودی وبدرستی کہ فرمودہ شدند کہ کافر شوند بدو

وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا • وَإِذَا قِيلَ

ومیخواہد دیو کہ گمراہ کند ایشانرا گمراہی دور از حق وچون گویند

لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ

مرایشانرا بیایید بدانچہ فرو فرستاد خدا وبرسول بینی تو منافقان

يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا • فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ

برگردند از تو برگردندنی پس چگونہ بود حال ایشان چون برسد بدایشان مصیبتی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا

بدانچه فراپیش داشتید دستهای ایشان پس آیند بتو سوگند خورند بخدا که نخواستیم ما مگر

إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ

نیکوئی ویاری وموافقت آن گروه آنانند که میداند خدا آنچه در دلهای ایشانست

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُل لَّهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا

پس برگرد ازیشان وپند ده ایشانرا وبگو مرایشانرا در تنهای ایشان گفتاری

بَلِيغًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَوْ أَنَّهُمْ

مؤثر ونفرستادیم ما هیچ رسولی را مگر که فرمان برند اورا بفرمان خدا واگر انگه ایشان

إِذ ظَّلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ

چون ستم کردند بر تنهای خود آمدندی بتو پس آمرزش خواستندی از خدا وآمرزش خواستی

لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ

مرایشانرا رسول هرآینه یافتندی خدا را توبه پذیرنده مهربان پس بحق پروردگار تو گرنمی گروند

حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ

تا حکم سازند ترا در آنچه خلاف افتاد میان ایشان پس نیابند در تنهای خود

حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ

تنگی از آنچه حکم کرده باشی تو وگردن نهند ترا گردن نهادنی واگر ما نوشتمانی برایشان

أَنِ اقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا مِن دِيَارِكُم مَّا فَعَلُوهُ

که بکشید تنهای خودرا یا برون آیید از سرایهای خود نکردندی آنرا

إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا

مگر اندکی ازیشان ۔ واگر آنگ ایشان بکردندی آنچه پند داده شدند بدان مرایشانرا بودی بهتر

لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيتًا ۙ وَإِذًا لَآتَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا

مرایشانرا و سخت تر بثبات و آنگه مرایشانرا راه نمودمانی ایشانرا از نزدیک ما مزدی

عَظِيمًا ۙ وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۞ وَمَنْ يُطِعِ

بزرگ و مرایشانرا راه نمودمانی ایشانرا براه راست و هرکه فرمان برد

اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ

خدایرا و رسول را پس آن گروه با آنهایند که نعمت کرده بود خدا بریشان از پیغمبران

وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ

و راستبینان گویان و گواهان و نیکوکاران و چه نیکو اند آن گروه

رَفِيقًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا

بساری و مرایشانرا ای آنها که بگرویده اید فراگیرید سلاح خودرا پس بیرون روید

ثُبَاتٍ أَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ۝ وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ فَإِنْ

گروه گروه یا بیرون روید همه باهم و بدرستی که از شما کس هست که باز میدارد مردم را از غزا پس اگر

أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ

برسد بشما مصیبتی گوید بدرستی که نعمت کرد خدای برمن چون نبودم

مَعَهُمْ شَهِيدًا ۝ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ

با ایشان حاضر و مرایشانرا اگر برسد بشما فضلی از خدا مرآنرا گویند

كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ

گویا که نبود میان شما ودیان او دوستی ای کاشکی من بودمی بایشان

فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۞ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ

پس رستگاری یابم رستگاری بزرگ پس باید که کارزار کند در راه خدا آنها

يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

که میخرند زندگانی دنیا را ببدل آخرت وهرکه کارزار کند در راه خدا

فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۞ وَمَا لَكُمْ

پس کارزار کند یا غالب آید پس زود بدهیم اورا مزدی بزرگ وچیست مر شمارا

لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ

که کارزار نمیکنید در راه خدا ودر خلاص ضعیفان نمیکوشید از مردان

وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ

وزنان وکودکان آنها که میگویند ای پروردگار ما بیرون آور ما را ازین

الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ

دیه که ستمکارانند اهل آن وبکن ما را از نزدیک خود یاری وبدید کن

لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا ۞ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ

ما را از نزدیک خود یاری کنی آنها که بگروبیدند کارزار میکنند در راه

اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا

خدا وآنها که کافر شدند کارزار میکنند در راه بتان پس کارزار کنید

أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝
باشد ضعیف و سست

با دوستان دیو بدستی که کند دیو

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَ
ای شگفتی با آنها که گفته شد مر ایشانرا که باز دارید دستهای خودرا و بپای دارید نمازرا

آتُوا الزَّكَوٰةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ
و بدهید زکات را پس چون نوشته شد بریشان کارزار آنگه گروهی ازیشان می ترسیدند

النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ
از مردمان همچون بترسیدن ازخدا یا سخت تر بترس و گفتند ای پروردگار ما چرا

كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۗ قُلْ
نوشتی برما کارزار را چرا تاخیر نکردی مارا تا اجلی نزدیک بگو

مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ
این برخورداری دنیا اندکست و آخرت بهتر مرآنرا که پرهیزد و ستم کرده نشوند

فَتِيلًا ۝ أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي
بمقدار آنچه در گوشهٔ خرماست هرکجا که باشید شما را دریابد شما را مرگ واگرچه باشید شما در

بُرُوجٍ مُشَيَّدَةٍ ۗ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ
کوشکهای بلند ساخته واگر برسد بدیشان نیکوئی گویند این از

عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِنْدِكَ ۚ
نزد دیگر خداست واگر برسد بدیشان بدی گویند این از تو گفت

قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ط فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ

یکو همه از نزدیک خداست پس چیست این قوم را که نه نزدیکست که دریابند

حَدِيْثًا ۝ مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۘ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ

سخن را آنچه برسد بتو از نیکوئی پس از خداست وآنچه برسد بتو از

سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ۭ وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ۭ وَكَفٰى

بدیحت پس از تن تست وبفرستادیم ما ترا برای مردمان رسالت وبسندست

بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ۝ مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى

بخدا بگواهی و دانائی هر که فرمان برد رسول پس بدرستی که فرمان خدایرا برد وهر که برگردد

فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۝ وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۡ فَاِذَا

پس نفرستادیم ما ترا برایشان نگهبان اعمال ومیگویند کار ما فرمان بردنست پس چون

بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ ۭ

برون آیند از نزدیک تو بشب کاری میسازند گروهی ازیشان خلاف آنچه تو گفتی

وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ط

وخدا بازمینویسد آنچه بشب میسازند پس برگرد ازیشان وتوکل کن برخدا

وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ

وبسنده است خدا بکارگزاری وکارسازی ای پس اندیشه نکردند درین قرآن

وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوْا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ط

واگربودی این قرآن از نزدیک غیر خدای درآینه یافتندی در آن اختلافی

وَإِذَا جَآءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ ۖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ

بار رسول

وچون آید بدیشان فرمان از ایمنی یا ترس آشکارا کنند آنرا واگر باز گردانیدندی آنرا

وَإِلَىٰ أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ۗ وَلَوْلَا

و با خداوندان فرمان ازیشان ترا آینه دانستندی آنرا آنها که بیرون می آورند آنرا ازیشان واگر نه

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا

فضل خدا بودی بر شما ورحمت او ترا آینه پیروی میکردند شما دیو را مگر

قَلِيلًا ۝ فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ

اندکی پس کارزار کن در راه خدا تکلیف نفرمایند مگر بقدر وسع برتن تو وحریص کن

الْمُؤْمِنِينَ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ وَاللَّهُ أَشَدُّ

مومنان را برقتال شاید بود که خدا کارزار را ازانها که کافر شدند وخدا سخت تر

بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ۝ مَّنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً

بکارزار وسخت تر بعقوبت کردن هر که شفاعت کند شفاعتی نیکو

يَكُن لَّهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا ۖ وَمَن يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُن

باشد مراورا بهره از آن وهر که شفاعت کند شفاعتی بد باشد

لَّهُ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيتًا

مراورا بهره از آن وست خدا بر همه چیزی توانا

وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ

وچون سلام کنند بر شما سلامی پس جواب باز دهید بنیکوتر ازان یا رد کنید همانرا بدرستی که خدا

نصف

كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۝ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلَىٰ

ست بر همه چیزی شمارکننده معبود برحق خداست نیست جدائی مکراو هرآینه جمع کند شمارا

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا ۝

روز قیامت هیچ شکی نیست درآن وکیست راست‌گوتر از خدا بسخن وگفتار

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِينَ فِئَتَيْنِ ؕ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا

پس چیست مرشمارا که درحق منافقان بدوگروه میشوند وخدا نگونسار کرد ایشانرا بدآنچه

كَسَبُوا ؕ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَهْدُوا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ

اندوخته‌اند میخواهید که راه نمائید آنرا که گمراه کرد خدا اورا و هرکه گمراه کرداند اورا خدا

فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا

پس نیابی مراورا راهی ودوست میدارند که کافر شوید شما همچنانکه کافر شدند

فَتَكُونُونَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوا

پس باشید یکسان پس فرا مگیرید ازیشان یاوران تا هجرت کنند

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

در راه خدا پس اگر برگردند پس بگیرید ایشانرا وبکشید ایشانرا هرجا

وَجَدْتُمُوهُمْ ۪ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ اِلَّا

که یابید ایشانرا وفرا مگیرید ازیشان یاوری ونه یاری کردنی مگر

الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ جَآءُوكُمْ

آنها که پیوندند بگروهی که میان شما ومیان ایشان عهدی بود یا آیند بشما

حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَ

حال آنکه تنگ شده بود سینهای که کارزار کنند باشما یا کارزار کنند باکروه خود

لَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ

اگر خواستی خدا آنرا مسلط کردانیدی ایشانرا برشما پس کارزار کردندی باشما پس اگر بکسوی شوند از شما

فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ

پس کارزار نکنند باشما وبیندازند بشما صلح را پس بدینکرد خدا مرشمارا

عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝ سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ

برایشان راهی زود یابید دیگرانرا که خواهند که ایمن شوند از شما

وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا

وایمن شوند از قوم خویش هرگاه که بازگردانیده شوند سوی فتنه هلاک کرده شوند در آن

فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا

پس اگر جدا نشوند از شما وبیندازند بشما صلح را وباز ندارند

اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ

دستهای خودرا پس بگیرید ایشانرا وبکشید ایشانرا هرجا که یابید آنرا

وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝

وآن گروهستند بکردیم ما مرشمارا برایشان حجتی روشن

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ

ونبود هیچ مؤمنی را که بکشد مؤمنی را مگر بخطا وهر که بکشد

مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ

مومنی را بخطا و بقصد پس واجب بود بر آزاد کردن بندهٔ مؤمن و دیتی فرستاده با اهل مقتول

إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ

مگر که باشد صدقه کنند پس اگر باشد از قومی که دشمن باشند مر شما را و او

مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ

مؤمن بود پس واجب بود آزاد کردن بندهٔ مؤمن و اگر باشد از قومی که میان شما

وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

و میان ایشان عهدی بود پس دیتی بود سپرده با اهل مقتول و آزاد کردن بندهٔ

مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ

مؤمن پس هر که نیابد پس روا بود دو ماه پیاپی روزه توبه بود از خدا

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا

و هست خدا دانای محکم کار و هر که بکشد مؤمنی را بعمد

فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَ

پس پاداش او دوزخ بود همیشه باشد در آنجا و خشم خدای بر او بود و لعنت او

أَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي

و بیچارده بود برای او عذابی بزرگ ای آنها که بگروییدید چون بروید شما در

سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ

راه دین خدای پس بدانید و مگویید مر آنرا که طلب کرد از شما صلح را نیستی

مؤمن را از کافر

مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ط

مؤمنی میجوئید کالای زندگانی دنیا را پس نزد خداست غنیمتهای بسیار

كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا ط اِنَّ

همچنین بودید شما از پیش پس منت نهاد خدا بر شما پس بدانید مومن را از کافر بدرستی

اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ

که خدا هست بدآنچه شما میکنید آگاه یکسان نیستند نشینندگان از قتال

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

از مومنان جز خداوندان بیماری و علت وجهاد کنندگان در راه خدای

بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِاَمْوَالِهِمْ وَ

بمالهای خود وتنهای خود افزونی نهاد خدا جهاد کنندگانرا بمالهای خود و

اَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ط وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ

تنهای خود برنشینندگان بمرتبه و منزلت و همه را وعده داد خدا

الْحُسْنٰى ط وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ اَجْرًا

بهشت و افزونی نهاد خدا جهاد کنندگانرا برنشینندگان مزدی

عَظِيمًا ۝ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ط وَكَانَ اللّٰهُ

بزرگ بمرتبه و منزلت از قبل خود و آمرزشی و رحمتی و هست خدا

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ اِنَّ الَّذِينَ تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِي

امرزگار مهربانست بدرستی که آنها که جان بستاند ایشانرا فرشتگان در حالتی

ستمکاران بودند

أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي

بر تنهای خود گویند در چه بودید شما گویند بودیم ما ضعیف داشتگان در

الْأَرْضِ ۚ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا

زمین گویند ای نبود زمین خدا فراخ پس هجرت کنید

فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۙ إِلَّا

در آنجا پس آن گروه جایگاه ایشان دوزخ بود و بد بازگشتیت مگر

الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا

ضعیف داشتگان از مردان و زنان و کودکان

يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۙ فَأُولَٰئِكَ

که توانائی ندارند چاره و نیابند راست پس آن گروه

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا

شاید بود که خدا درگذرد از ایشان و هست خدا درگذرنده و آمرزگار

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا

و هر که هجرت کند در راه خدا یابد در زمین غیمتهای بسیار

وَسَعَةً ۚ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ

و فراخی و هر که بیرون آید از خانه خود هجرت کننده با خدا و رسول او پس

يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ

دریابد او را مرگ پس بدرستی که واقع شده بود مزد او بر خدا و هست خدا

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

آمرزگار مهربان وچون بروید شما در زمین پس نبود بر شما بزه

أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَوٰةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

که بقصر گزارید نماز را اگر ترسید شما که بفتنت افکنند شما را آنها که کافر شدند

إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ۝ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ

بدرستی که کافران باشند مر شما را دشمنی روشن وچون باشی تو در میان ایشان

فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَوٰةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ

پس بپای دار مر ایشان را نماز پس باید که بایستند گروهی از ایشان که با تو آیند

وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ

و باید که فرا گیرند سلاحهای خود را پس چون سجده کرده باشند پس باید که باشند از

وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا

پس شما و باید که آیند گروهی دیگر که نماز نگزارده باشند پس باید که نماز گزارند

مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ

با تو و باید که فرا گیرند پرهیز خویش را و سلاحهای خود را دوست دارند

كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ

که کافر شدند که اگر غافل شوید شما از سلاحها خود و کالاهای خود ٥

فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

پس حمله برند بر شما یک حمله بر دلی و بزه نبود بر شما

إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ

اگر باشد بشما رنجی از باران یا باشید شما بیماران که بنهید سلاحهای خودرا

وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

وفراگیرید پرهیز خودرا بدرستی که خدا بیچاره است برای کافران عذابی خوار کننده

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَوٰةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ

پس چون بگزارده باشید شما نمازرا پس یاد کنید خدایرا ایستاده ونشسته وبر

جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ إِنَّ الصَّلَوٰةَ

پهلوهای خود پس چون آرام گرفته باشید شما پس بپای دارید نمازرا بدرستی که نماز

كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۝ وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ

هست بر مؤمنان فریضه وقت بدید کرده وسستی مکنید در جستن

الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ

گروه کافران اگر باشید در رسیدگان پس ایشان نیز در رسیده میشوند همچنانک در رسانیده میشوند

وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

وامید میدارید از خدا آنچه امید نمیدارند وهست خدا دانای محکم کار

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ

بدرستی که فرو فرستادیم ما بتو قرآنرا براستی تا حکم کنی میان مردمان

بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ

بدانچه بازنمود ترا خدا ومباش مر خیانت کنندگانرا خصومت کننده وآمرزش خواه از خدا

إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ

بدرستی که خدا هست آمرزگار مهربان وخصومت مکن با آنها که خیانت میکنند

أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا

بر تنهای خود بدرستی که خدا دوست ندارد آنرا که باشد خیانت کننده بزهکار

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ

پنهان میشوند از مردمان وپنهان نتوانند شد از خدا واو با ایشانست

إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ

چون بشب میسازند آنچه نپسندد خدا از گفتار وهست خدا بدآنچه ایشان میکنند

مُحِيطًا ۝ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ

دانا اینکید شما این مردم که خصومت میکنید باشما از برای ایشان در زندگانی

الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ

دنیا پس کیست که خصومت کند خدا در دین از ایشان در روز قیامت یا کیست

عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ

برایشان نگهبان و هر که کند بدی یا ستم کند بر تن خود

ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَكْسِبْ

پس آمرزش خواهد از خدا یابد خدا را آمرزگار مهربان و هر که اندوزد

إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

بزه پس بدرستی که زیان اندوختن او بر تن بود وهست خدا دانای محکم کار

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِۦ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ

وهر که اندوزه گنای یا بزه پس افکند آنرا به بیگناهی پس بدستی که برداشته بود

بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُۥ

بهتانی یا بزه روشن واگر نه فضل خدای بودی برتو ورحمت او

لَهَمَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ

مر آینه قصد کردندی گروهی ازیشان که گمره کردانند ترا وگمره نتوانند کردانید مگر

أَنفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَىْءٍ وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ

تنهای خودرا وزیانی نتوانند رسانید ترا هیچ چیزی وفرو فرستاد خدا برتو

ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ ۚ وَ

قرآنرا وحکمت وشرایع آنرا ودر آموخت ترا آنچه نه دانستی تو و

كَانَ فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ۝ لَّا خَيْرَ فِى كَثِيرٍ

هست فضل خدای برتو بزرگ نیست هیچ چیزی در بسیاری

مِّن نَّجْوَىٰهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَٰحٍۭ

از رازگفتن ایشان مگر آنرا فرماید بصدقه دادن یا نیکوئی یا بکار باصلاح آوردن

بَيْنَ ٱلنَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهِ

میان مردمان وهر که کند آنرا بهر جستن خشنودی خدا

فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنۢ

پس زود بدهیم اورا مزدی بزرگ وهر که خلاف کند پیغمبر را

بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ

پس آنچه روشن شد مراورا راه و پیروی کند جز راه مؤمنانرا بازگردانیم اورا

مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ

بآنچه اختیار کرد و در آوریم اورا در دوزخ و بد بازگشتیست بدرستی که خدا نیامرزد آنرا که

يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ

انباز قرار دارد بخدا و بیامرزد آنچه جز آنست مرآنرا که خواهد و هر که انباز قرار دارد بخدا پس بستی

ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيدًا ۝ إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَ

گمراه شده بود گمراهی دور از حق نمیخوانند از جز او مگر بتانرا و

إِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ۝ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ

نمیخوانند مگر دیوی سرکشرا که بلعنت کرد اورا خدای و گفت قرار گیرم

مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۝ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ

از بندگان تو بهرهٔ بدیدکرده و مرایشانرا گمراه کنم و مرایشانرا در آرزو دارم

وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ

و مرایشانرا فرمایم ایشانرا که ببرند گوشهای چهارپایانرا و مرایشانرا فرمایم ایشانرا تا تغییر دهند

خَلْقَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللّٰهِ

آفرینش خدایرا و هر که فراگیرد دیورا بدوست از جز خدای

فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا ۝ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا

پس بدستی که زیانکار آمده بود زیانکاری روشن وعده میدهد ایشانرا و آرزو میدهد ایشانرا

يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ أُولٰئِكَ مَأْوٰهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ

وعده نمیدهد ایشانرا دیو مگر فریبی آن گروه جایگاه ایشان دوزخ بود و نیابند

عَنْهَا مَحِيصًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

از آنجا پناه گاهی و آنها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند زود در آوریم ایشانرا

جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ وَعْدَ اللّٰهِ

در بستانهائی که رود از زیر آن جویها همیشه باشند در آنجا جاوید وعدهٔ خدا

حَقًّا ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ۝ لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ

حقست و کیست راست گوتر از خدا بگفتار نیست بآرزوهای شما و نه بآرزوی

أَهْلِ الْكِتٰبِ ۗ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ

اهل کتاب هر که کند بدی پاداش داده شود بدان و نیابد مراورا از

دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ

جز خدای دوستی و نه یاری کنی و هر که کند از کارهای نیکو

مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

از نر یا ماده و او مؤمن بود پس آن گروه از روند در بهشت

وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ

و ستم کرده نشوند مقدار گوی که در آبستهٔ خرماست و کیست نیکوتر بدین از آنکه خالص و منقاد کرد اندیشهٔ خود

لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ إِبْرٰهِيمَ

مرخدایرا و او نیکوکار بود و پیروی کرده بود ملت ابراهیم را یکرا از باطل بحق و فراگرفت خدا ابراهیم را

خَلِيلًا ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ

بدوست ومرخداراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمین است وست خدا بهمه

شَيْءٍ مُحِيطًا ۝ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۖ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ

چیزی دانا وفتوی میخواهند ازتو درحق زنان بگو خدا فتوی میدهد شمارا

فِيهِنَّ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِي يَتٰمَى النِّسَاءِ

درحق ایشان وآنچه خوانده شد برشما درکتاب درحق یتیمان زنان

اللّٰاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ

آن زنانی که نمیدهید ایشانرا آنچه نوشته شد مرایشانرا ورغبت میکنید که بخواهید ایشانرا

وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتٰمٰى

وضعیف داشتگان از کودکان وآنک بپایستید درحق یتیمان

بِالْقِسْطِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

بعدل وداد وآنچه کنید شما از نیکی پس درستی که خدا هست بدان دانا

وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا

واگر زنی داند از شوهر خود از ناسازگاری یا روی برگردانیدنی پس نیست برایشان

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ

که بصلح آنجامند میان ایشان صلح وصلح بهتر بود وحاضر کرده اند بتنها

الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ

نخیلرا واگر نیکی کنید وبپرهیزید پس درستی که خدا هست بدانچه شما میکنید

خَبِيرًا ● وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ

آگاه واگر توانائی ندارند که عدالت کنید میان زنان واگرچه حریص باشید شما

فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا

پس میل مکنید هر میل کردنی پس بگذارید اورا که نه باشوی بود ونه بی شوی بود واگر صلح کنید

وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ● وَإِنْ يَتَفَرَّقَا

وبپرهیزید پس خدای چنانست آمرزگار مهربان واگر ازهم جدا شوند

يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ●

توانگر گرداند خدا هریکرا از رحمت خود وهست خدا فراخ رحمت محکم کار

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ

ومرخدائراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست وبدرستی که فرمودیم آنهارا

أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللَّهَ ۚ وَإِنْ

که بدادند کتاب پیش از شما وشمارا که بترسید از خدا واگر

تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ

کافر شوید پس بدرستی که مرخدائراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست وهست

اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ● وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

خدا بی نیاز ستوده ومرخدائراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست

وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ● إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ

وبس است خدا بکارسازان اگر خواهد ببرد شمارا ای مردمان

وَبِأٰتٍ بِاٰخَرِينَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيرًا ۝ مَنْ

واورد دیگرانرا دست خدا بر آن توانا همرکه

كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَ

خواهد ثواب دنیارا پس نزد خداست ثواب دنیا وآخرت

كَانَ اللّٰهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا

وهست خدا شنوای بینا ای آنها که بگرویده اید باشید

قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاۤءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ

ایستادگان بعدالت گواهان مرخدارا واگرچه باشد یابدر ومادر شما آن گواهی برنفهای خود

وَالْاَقْرَبِينَ اِنْ يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا

وخویشاوندان اگر باشد توانگر یا درویش پس خدا سزاوارتر بدیشان

فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰۤى اَنْ تَعْدِلُوا وَاِنْ تَلْوٗۤا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّٰهَ

پس پیروی مکنید مرادخودرا که عدالت نکنید واگر بپیچانید زبانها خودرا از گواهی دادن یابرگردید پس خدا

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ يَاۤ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ

ست بدانچه شما میکنید آگاه ای آنها که بگرویده اید بگروید بخدا ورسول او

وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلٰى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ

وبکتاب آن کتابی که فرو فرستاد بر رسول خود وبکتاب آن کتابی که فرو فرستاد از پیش

وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ

وهر که کافر شود بخدا وفرشتگان او وکتابهای او ورسولان او وبروز

الْأٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا

آخرت پس بدرستی که گمراه شده بود دور از حق بدرستی که آنها گرویدند بموسی پس کافر شدند بعیسی

ثُمَّ اٰمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ

پس بگرویدند بمحمد پس کافر شدند پس بزیادت کردند بکفر را مرکز خدا بنیامرزد

لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ۝ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ

مر ایشانرا و راه نماید ایشانرا براه بشارت ده منافقان بآنکه باشد مر ایشانرا

عَذَابًا أَلِيمًا ۝ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

عذابی دردناک آنها که فرا گرفتند کافرانرا بدوستان از جمله

الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا

مؤمنان ای میجویند از نزدیک ایشان حرمت و عزت پس عزت خدا را است که

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ

و بدرستی که فرو فرستاد بر شما در کتاب که چون بشنوید شما نشانهای خدا را کافر میشوید

بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِي

بدان و استهزا میدارند بدان پس منشینید با ایشان تا شروع کنند در

حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِينَ

سخنی جز آن بدرستی که شما آنگاه مانند ایشان باشید بدرستی که خدا جمع کننده منافقان

وَالْكٰفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝ الَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ

و کافران در دوزخ همه را آنها که چشم میدارند ببدی بشما پس اگر باشد

لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْٓا اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ

مرشمارا فتحی از خدا گویند ای نبودیم ما با شما واگر باشد مرکافرانرا

نَصِيْبٌ قَالُوْٓا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ

بهره گویند ای نه غلبه کردیم ما بر شما وبازداشتیم ما شمارا از مؤمنان

فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلَنْ يَّجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِيْنَ

پس خدا حکم کند میان شما روز قیامت ومرگز نکند خدا مرکافرانرا

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ۝ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ

بر مؤمنان راهی بدرستی که منافقان پندارند که می فریبند خدایرا وحال آنکه او

خَادِعُهُمْ وَاِذَا قَامُوْٓا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوْا كُسَالٰى يُرَاۗءُوْنَ

فریبنده ایشانست وچون بر خیزند بنماز بر خیزند کاهلان بروریای

النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝ مُّذَبْذَبِيْنَ

مردمان ویاد نکنند خدایرا مگر اندکی متردداند

بَيْنَ ذٰلِكَ لَآ اِلٰى هٰٓؤُلَاۗءِ وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَاۗءِ ۭ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ

میان کفر واسلام نه با کافرانند ظاهرا ونه با مؤمنانند باطنا ومرکه گمراه کند اورا خدای

فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ

پس مرگز نیابی مراورا راهی ای آنها که بگرویده اید فرا مگیرید کافرانرا

اَوْلِيَاۗءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ

بدوستان از جز مؤمنان ای میخواهید که بکنید مرخدایرا برشما

سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ

حجتی روشن بدرستی که منافقان در درکه زیرین باشند از آتش

وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا

وهرگز نیابی مرایشانرا یاری کنی مگر آنها که توبه کردند وکار باصلاح آوردند ودر آویختند

بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَوْفَ

بدین خدا وخالص گردانیدند دین خود مرخدائرا پس آن گروه با مومنان باشند

يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ

وزود دهد خدا مومنانرا مزدی بزرگ چه کند خدا عذاب کردن شمارا اگر

شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ۝ لَا يُحِبُّ

شکر کنید شما وبگروید شما وهست خدا شکرپذیرندهٔ دانا دوست ندارد

اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا

خدا آواز برداشتن خلق را بدی الا کسانرا که ستم کشیده بود وهست خدا شنوای

عَلِيْمًا ۝ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ

دانا اگر آشکارا کنید نیکی یا نهان کنید آنرا یا درگذرید از بدی پس بدرستی

اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَ

که خدا هست درگذرندهٔ توانا بدرستی که آنها که کافر شدند بخدا ورسولان او

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ

ومیخواهند که جدائی افکنند میان خدا ورسولان او وبگویند بگرویدیم

الجزو ٩

بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا
واسطه میان کفر و اسلام که ذاکیرند و میخواهند بعضی وکاذشیم بعضی
أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا
آن کروه ایشان کافرانند حقا وبیجاردیم ما برای کافران عذابی
مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
خوارکننده وآنها که بکرویدند بخدا ورسولان او وجدائی نمیکنند میان
أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ نُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ
هیچ یکی ازیشان آن کروه زود بدهیم ایشانرا مزدهای ایشان
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ
وهست خدا آمرزکار مهربانست درمیخواهند ازتو اهل کتاب
أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ
که فرود آوری بریشان نامه از آسمان پس بررستی که درخواستند ازموسی
أَكْبَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ
بزرکتر ازان پس کفتند بنمای مارا خدا بمعاینه پس بکرفت ایشانرا
الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ
صاعقه بسبب ستم ایشان پس ازانکه آمد بدیشان
الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا
پس درکذشتیم ما ازان وبدادیم ما موسی را حجتی روشن

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ

وبرافراشتیم ما بالای سرشما کوه طور را بسبب عهد ایشان وگفتیم ما مرایشانرا دردرویم ازدر دیه

سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ

سجود کنندگان وگفتیم مرایشانرا ازحد در مگذرید درگرفتن ماهی در روز شنبه وفراگرفتیم ما ازیشان

مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ

عهدی استوار پس بسبب شکستن ایشان عهد را وکافر شدن ایشان نشانهای

اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ

خدا وکشتن ایشان پیغمبرانرا بناحق وگفتار ایشان که دلهای ما در غلافی اند

بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَ

بلکه مهر نهاد خدا برآنها بسبب کفر ایشان پس نگروند مگر اندکی

بِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا

بسبب کفر ایشان وگفتار ایشان بر مریم بهتانی بزرگ وگفتار ایشان که

قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا

بکشتیم ما مسیح عیسی را پسر مریم رسول خدا وحال آنکه نکشتند اورا

صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ

برداز نکردند اورا ولیکن مانند شد مرایشانرا وبدرستی که آنها که اختلاف کردند درآن

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ

درشکی اند ازان نیست مرایشانرا بدان هیچ دانش مگر پیروی کردن گمان وبکشتند اورا

بَقِيًّا بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۝ وَ

بیعین ملک برافراشت اورا خدا بارگاه وست خدا غالب محکم کار

اِنْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

ونیست کسی از اهل کتاب مگر کربگرویدند بدو پیش ازمرگ او ودر روز قیامت

يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ۝ فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا

باشد برایشان گواه پس بسبب ستمی ازانها که جهود شدند حرام کردیم ما

عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

برایشان پاکیهائی که حلال کرده شد مرایشانرا وبسبب بازداشتن ایشان از راه خدا

كَثِيْرًا وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ

بسیاری وفراگرفتن ایشان مال رباها وبدرستی که نهی کرده شدند ازان وخوردن ایشان

اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا

مالهای مردمانرا بباطله وبیگاردیم ما برای کافران ازیشان عذابی

اَلِيْمًا ۝ لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ

دردناک لیکن استواران در علم ازیشان ومؤمنان

يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَالْمُقِيْمِيْنَ

بگروند بآنچه فروفرستاده شد بتو وبآنچه فروفرستاده شد پیش ازتو وبپای دارندگان

الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ

نماز را وبدهندگان زکات را بگروندگان بخدا وبروز آخرت

اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ اَجْرًا عَظِيمًا ۝ اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ كَمَآ

آن گروه زود بدهیم ایشانرا مزدی بزرگ بدرستیکه ما وحی کردیم بتو همچنانک

اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ

وحی کردیم ما بنوح وپیغمبران که پس ازو بودند ووحی کردیم ما بابراهیم

وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعِيسٰى وَاَيُّوبَ وَ

واسمعیل واسحق ویعقوب ونوادگان وعیسی وایوب و

يُونُسَ وَهٰرُونَ وَسُلَيْمٰنَ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُورًا ۝ وَرُسُلًا

یونس وهارون وسلیمان وبدادیم ما داودرا کتاب زبور ورسولانی

قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ

که قصهٔ ایشان خواندیم برتو ازپیش ورسولانی که قصهٔ ایشان برتو نخواندیم

وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوسٰى تَكْلِيمًا ۝ رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ

وسخن گفت خدا بامویی سخن کردنی رسولانی بشارت دهنده وبیم کننده

لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ

تا نباشد مردمانرا برخدا حجتی بعداز فرستادن رسولان وهست خدا

عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ

عزیزا حکیما لیکن خدا گواهی میدهد بدانچه فروفرستاد بتو فروفرستاد آنرا بعلوی خود

وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۝ اِنَّ الَّذِينَ

وفرشتگان نیز گواهی میدهند وبس است خدا بگواهی بدرستیکه آنها

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلٰلًا بَعِيدًا ۝ إِنَّ

کافر شدند وبرگشتند از راه خدا بدرستی که گمراه شده باشند گمراهی دور از حق بدرستی

الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ

که آنها کافر شدند وستم کردند هرگز نیامرزد خدا ایشانرا وراه ننماید ایشانرا

طَرِيقًا ۝ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ

براهی مگر راه دوزخ جاوید باشند در آنجا همیشه وهست آن

عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ

برخدا آسان ای مردمان بدرستی که آمد بشما رسولی بحق

مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي

از پروردگار شما پس بگروید که بهتر بود مر شمارا واگر کافر شوید پس بدرستی که مر خدائرا آنچه در

السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ

آسمانهاست وزمین وهست خدا دانای محکم ای یهود ونصاری

لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ

غلو مکنید واز حد در مگذرید در دین شما ومگویید برخدا مگر حق را بدرستی که

عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ ۚ أَلْقٰهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ

عیسی پسر مریم رسول خداست وقدرت او انداخت آن کلمه را سوی مریم ونفسایشی

مِنْهُ ۖ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلٰثَةٌ ۚ انْتَهُوا خَيْرًا

از خدا پس بگروید بخدا ورسولان او ومگویید که خدا سه اند باز ایستید که بهتر بود

لَكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۘ لَهُ مَا فِي

مر شما بپرستید کہ خدا یکیست پاک و منزہ است او کہ باشد مر او را فرزندی مر اوراست آنچہ در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ لَنْ يَسْتَنْكِفَ

آسمانہا ست و آنچہ در زمینست و بس است خدا بکارسازی ننگ ندارد

الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ

عیسی کہ باشد بندہ مر خدا را و نہ فرشتگان نزدیک و ہر کہ

يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ

ننگ دارد از پرستیدن او و گردنکشی کند پس حشر کند ایشانرا باخود

جَمِيعًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ

همہ را پس اما آنہا کہ بگرویدند و کارہای نیکو کردند پس تمام بدہد ایشانرا

أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا

مزدہای ایشان و بزیادت کند ایشانرا از فضل خود و اما آنہا کہ ننگ داشتند

وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۙ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ

و گردنکشی کردند پس عذاب کند ایشانرا عذابی دردناک و نیابند مر ایشانرا

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

از جز خدا نہ دوستی و نہ یاری کنی ای مردمان بدرستی کہ آمد بشما

بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ

حجتی از پروردگار شما و فرو فرستادیم ما بشما قرآنی باروشنائی پس اما آنہا

ظاہر الاعجاز

اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ

در رحمتی از قبل خود و افزونی که بگروند بخدا و چنگ در زنند بدین محمد پس زود در آورد ایشانرا

وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ۝ يَسْتَفْتُوْنَكَ قُلِ اللّٰهُ

وراه نماید ایشانرا باخود براه راست فتوی پرسند ازتو بگو خدا

يُفْتِيْكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗ

فتوی میدهد شمارا در حق میتی که او را نه مادر باشد و نه پدر و نه فرزند اگر مردی بمیرد و نبود مراورا فرزندی ومراورا

اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ۚ

خواهری پس مر خواهر را بود نیمه آنچه بگذاشته باشد و آن برادر میراث برد از آن خواهر اگر نباشد مراورا فرزندی

فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ۚ وَاِنْ

پس اگر باشند دو خواهر پس مر ایشانرا بود چهار دانگ از آنچه بگذاشته بود میت واگر

كَانُوْٓا اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۗ

باشند برادران وخواهران مردانی وزنانی پس نرینه را بود مانند بهر دو مادینه

يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ

روشن میکند خدا مرشمارا تا گمره نشوید وخدا بهمه چیزی داناست

سورة المائدة مائة وعشرون اٰية وهي مدنية

لم تنزل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ

ای آنها که بگرویده اید وفا کنید بعهدهای از واجب تکالیف حلال کرده شد مر شما را بهیمی که

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ

از چهارپایانند مگر آنچه خوانده شد بر شما غیر حلال دارندگان صید را وشما

حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا

در حالت احرام باشید بدرستی که خدا حکم کند آنچه خواهد ای آنها که بگرویده اید حلال مدارید

شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا

نشانهای حج را که فرموده است خدا ونه ماههای حرام را ونه قربانیها که بقلاده نشان کرده باشید

آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ وَإِذَا

وقصد کنندگان خانه حرام را حال آنکه میجویند فضلی از پروردگار خود وخشنودی وچون

حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ

حلال شده باشید شما از احرام پس صید کنید وباید که کسب نکند شما را دشمنی قومی که برگردانیدند شما را

عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ

از مسجد احرام که از حد در گذرید ویاری نمائید بر نیکوئی وپرهیزگاری

وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

ویاری نکنید بر گناه وتعدی ودشمنی وبترسید از خدا بدرستی که خدا سخت

الْعِقَابِ ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ

عقوبتست حلال کرده نشده بر شما مردار وخون وگوشت خوک

وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَ

وآنچه آواز برداشته باشند بجز نام خدای بدان وجه نشده نیز وبچوب کشته وازبالا بزیر افتاده ومرده

النَّطِيحَةُ وَمَآ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى

وبزخم شده ومرده وآنچه خورده باشند درندگان ازان مگر آنچه ذبح کنید یابید شما وآنچه کشته باشند

النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْاَزْلَامِ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ اَلْيَوْمَ يَئِسَ

بتی که منصوب است وآنکه طلب متسوی کنید بقرعه بتیر ها مخصوص امروز نومید شدند

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ اَلْيَوْمَ

آنها که کافر شدند از دین شما پس مترسید ازیشان وبترسید ازمن امروز

اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ

تمام گردانیدم مرشما را دین شما وتمام گردانیدم برشما نعمت خودرا وخشنود شدم

لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ

مرشما را بدین اسلام پس هرکه بیچارند اورا درغایت جوع جز میل کننده بسوی

فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ قُلْ اُحِلَّ

پس بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست می پرسند از تو که چه چیز حلالست مرایشانرا بگو حلالست

لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ

مرشما را پاکیها وآنچه درآموزانیده باشید شما از شکاری سباع کرده باشند آنهارا

مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ فَكُلُوْا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ

ازآنچه درآموخت شمارا خدا پس بخورید ازآنچه نگاه دارید از جوارح برای شما ویاد کنید نام خدارا

عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ

بر آن وبترسید از خدا بدرستی که خدا زود شمارنده است امروز حلال کرده شد مر شما را

الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ

پاکیها وطعام آنها که بداده شد ایشانرا کتاب حلالست مر شما را وطعام شما

حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ

حلالست مر ایشانرا وعفیفان طالنده مر شما را از زنان پاک دامن وعفیفان از آنها

أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ

که بداده شد ایشانرا کتاب پیش از شما چون بداده باشید ایشانرا مهرهای ایشان

مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ

مستوران جز زناکنندگان ونه فراگیرندگان دوستان نهان از زنان وهر که

يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

کافر شود بایمان آوردن پس بدرستی که باطل شده بود عمل او واو در آخرت از جمله

الْخَاسِرِينَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا

زیانکاران بود ای آنها که بگرویده اید چون بایستید شما بنماز پس بشوئید

وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ

رویهای خودرا ودستهای خودرا تا بارنشنه ومسح کشید سرهای خودرا

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

وبشوئید پایهاء خودرا تا بکعبین واگر باشید شما جنب پس پاک سازید خودرا واگر باشید شما

مَرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ

بیمار یا بر سفر یا آید یکی از شما بقضاحاجتی یا دست بسایید شما

النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا

بزنان نامحرم پس نیابید آب پس تیمم کنید بخاکی پاک پس مسح کشید

بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ

روهای خودرا ودستهای خودرا ازان نمیخواهد خدا تا بکند بر شما

مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ

هیچ تنگی ولیکن میخواهد تا پاک گرداند شمارا وتا تمام کند نعمت خودرا

عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝ وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ

بر شما تا بود که شما شکر کنید ویاد کنید نعمت خدارا

عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

بر شما وعهد اورا آن عهدی که معاهده فرمود باشما بدان چون گفتید شما شنیدیم

وَاَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ يٰٓاَيُّهَا

وفرمان بردیم وبترسید از خدا بدرستی که خدا داناست بسیرارِ سینها ای

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ

آنها که بگرویدید باشید قیام نمایندگان درکارها خدارا گواهان بعدالت ودرمدارد شمارا

شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اِعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا
١٥

بُغض بعضی مشرکان برانگیزد عدالت نکنند عدالت کنید گواهان نزدیکتر بپرهیزکاری وبترسید

اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ

ازخدا بدرستی که خدا آگاست بدانچه شما میکنید وعده داد خدا آنهارا که بگروبدند

عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا

وکارهای نیکوکردند مرایشانرا آمرزشی وفردی بزرگ وآنها که کافرشدند

وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ

وبدروغ داشتند نشانهای مارا آن گروه اصحاب دوزخند ای آنها

اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ

که بگرویدید یادکنید نعمت خدارا برشما چون قصدکرد گروهی

يَّبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا

که فراخ بگشرانند بشما دستهای خودرا پس بازداشت دستهای ایشانرا ازشما وبترسید

اللّٰهَ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ

ازخدا وبرخدا باید که توکل کنند مؤمنان وبدرستی که فراگرفت خدا عهدرا

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ۚ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مَعَكُمْ

از فرزندان یعقوب وبرستادیم ازایشان دوازده پیشوارا وگفت خدا که من باشمایم

لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِيْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ

لیکن اگر بپای داریدشما نمازرا وبدهید شما زکاترا وبگرویدبرسولان من ویاری دهیدایشانرا

وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ

وقرض دهید شما خدارا قرضی نیکو هرآینه بپوشانم ازشما بدیهای شمارا

وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ

وبرآنه در آوریم شمارا در بستانهائی که رود از زیر آن جویها روان پس کافر شود پس

ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ

ازان از شما پس بدرستی که گمره شده بود از راستی راه پس بسبب شکستن ایشان عهدرا

لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ

کر بلعنت کردیم ما ایشانرا وگردانیدیم ما دلهای ایشانرا سخت بمیگردانند سخن را از

مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ

بانگاه آن وفراموش کردند بهره ازآنچه پند داده شدند بدان وهمیشه مطلع میشوی بر

خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

خیانتی ازیشان الا اندکی ازیشان پس درگذر وجرم فروگذار بدرستی که خدا دوست دارد نیکوکارانرا

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا

وازآنها که گفتند که ما ترسایانیم فراگرفتیم ما عهدرا ازیشان پس فراموش کردند بهره ازآنچه

ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ

پند داده شدند بدان پس انداختیم ما میان ایشان دشمنی وخشم تا روز

الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

قیامت وزود بیاگاهاند ایشانرا خدا بآنچه ایشان می سازند

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

ای اهل کتاب بدرستی که آمد بشما رسول ما تا روشن کند مرشمارا بسیاری

مِمَّا كُنتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ قَدْ

از آنچه بودید شما پنهان میکردید از کتاب و در گذرد از بسیاری بلارشتی

جَاءَكُم مِّنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُّبِينٌ ۝ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ

که آید بشما از خدا نور قرآن یا محمد و کتابی ظاهر الاعجاز راه می نماید بدان خدا آنرا

اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

که پیروی کرد خشنودی او را براههای سلامت و بیرون آورد ایشانرا از تاریکیهای کفر بنور

النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ لَقَدْ

ایمان بفرمان خود و راه نماید ایشانرا براه راست براستی

كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ

که کافر شدند آنها که گفتند که خدا عیسی است پسر مریم بگو که کیست که قادر باشد

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَ

از خدا چیزی را اگر خواهد که هلاک کند عیسی پسر مریم را و مادر او را

مَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

و آنکه در زمینند همه و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین

وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

و آنچه میان آن هر دو است می آفریند آنچه خواهد و خدا بر همه چیزی توانا است

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ ۚ قُلْ

و گفتند جهودان و ترسایان ما پسران خداییم و دوستان او بگو

فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ

پس چرا عذاب کند شمارا ببب گناهان شما بلک شما آدمیانی اید از آنک آفریدید میامرزد مر آنرا که خواهد

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

وعذاب کند آنرا که خواهد ومر خدارا پادشاهی آسمانها وزمین وآنچه میان آن هردوست

وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ

وباو است بازگشت ای یهود ونصاری بدرستی که آمد بشما رسولی از ما تا روشن کند

لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا

مر شمارا بر انقطاعی از رسولان تا نگوئید که نیامد ما هیچ بشارت دهنده ونه

نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بیم کننده پس بدرستی که آمد بشما بشارت دهنده وبیم کننده وخدا بر همه چیزی توانا است

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وچون گفت موسی مر قوم خودرا ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر شما

إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ

چون پدید کرد در میان شما پیغمبرانرا وگردانید شمارا پادشاهان وبداد شمارا آنچه نداد

أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ

هیچ یکی را از عالمیان ای قوم من در روید در زمین مقدسه شام آن زمینی که نوشت خدا

لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ

مر شمارا وبر مگردید بر پی پاهای خود پس گردید زیانکاران

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۖ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ

گفتند ای موسی بدرستی که در میان اینها گروهی ستمگرند گردنکشان و بدرستی که ما درنیاییم ما در آنجا تا

يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ۝ قَالَ رَجُلَانِ

بیرون روند ایشان از آنجا پس اگر بیرون روند از آنجا پس ما در روندگان باشیم گفتند دو مرد

مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

از آنها که می ترسیدند که نعمت کرده بود خدای بر ایشان در روند بر ایشان بموافقت با موسی از دروازه

فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۝ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ

پس چون در روید شما در آنجا پس شما غالبان باشید و بر خدا توکل کنید اگر

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا

هستید شما مؤمنان گفتند ای موسی بدرستی که ما در نیاییم هرگز مادام که ایشان

فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ

در آنجا باشند پس برو تو و برادر تو پس کارزار کنید که ما اینجا بنشسته گانیم

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ

گفت موسی ای پروردگار من بدرستی که من قادر نیستم مگر بر تن خود و برادر خود پس جدایی افکن میان ما و میان

الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً

گروه فاسقان گفت خدا که آن زمین حرام شده بر ایشان چهل سال

يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ وَاتْلُ
١

حیران باشند در بیابان آن زمین پس اندوه مخور بر گروه فاسقان و برخوان

عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ

بر ایشان خبر دو پسر آدم بحق چون نزدیک گردانیدند قربانی را پس پذیرفته شد از یکی ازان سر دو

يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ ط قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

و قبول کرده نشد ازان دیگر گفت قابیل هابیل را کشتم ترا گفت هابیل که قبول کند خدا از پرهیزکاران

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ

نصف

لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي

تا بکشم ترا بدرستی که من ترسم از خدا که پروردگار جهانیانست بدرستی که میخواهم که باز گردی تو بگناه

وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ط وَذٰلِكَ جَزَاءُ الظّٰلِمِينَ

و گناه خود پس باشی از جملهٔ اصحاب آتش و آنست یاداش ستمکاران

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

پس فرمان بردار شد مر او را نفس امارهٔ او بکشتن برادر او پس بکشت اورا پس گشت از جملهٔ زیانکاران

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْأَةَ

پس فرستاد خدا کلاغی را که بکند زمین را تا باز نماید اورا که چگونه دفن کند کالبد

أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَىٰ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ

برادر خودرا گفت ای وای بر من ای عاجز شدم که باشم مانند این کلاغ

فَأُوَارِيَ سَوْأَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِينَ مِنْ أَجْلِ ذٰلِكَ ط

پس بپوشانم کالبد برادر خودرا پس گشت از جملهٔ پشیمانان از بهر آن

كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ أَنَّهُۥ مَن قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ

فرض کردیم ما بر بنی اسرائیل که هرکه آن که بکشد تنی را بی آنک بکشته بود غیری را یا تباهی کند

فِى ٱلْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَآ

در زمین پس همچنان بود که بکشته بود مردمانرا همه و هرکه نجات دهد کشتن تنی را پس همچنان بود

أَحْيَا ٱلنَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِٱلْبَيِّنَٰتِ

که زنده داشته بود مردمانرا همه و بدرستی که آمدند بدیشان رسولان ما بحجتها

ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم بَعْدَ ذَٰلِكَ فِى ٱلْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ۝ إِنَّمَا

پس بدرستی که بسیاری ازیشان پس ازان در زمین سزنه کردن کارانند بدرستی که

جَزَٰٓؤُا۟ ٱلَّذِينَ يُحَارِبُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ

پاداشت آنها که محاربت میکنند با خدا و رسول او و بشتابند در زمین

فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوٓا۟ أَوْ يُصَلَّبُوٓا۟ أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُم

بتباهی آنست که بکشند ایشانرا یا بردار زنند ایشان یا ببرند دستهای ایشان و پایهای ایشانرا

مِّنْ خِلَٰفٍ أَوْ يُنفَوْا۟ مِنَ ٱلْأَرْضِ ذَٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى ٱلدُّنْيَا وَلَهُمْ

از خلاف یکدیگر یا برانند ایشانرا از زمین آنست مرایشانرا رسوائی در دنیا و مرایشانرا

فِى ٱلْءَاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ مِن قَبْلِ أَن تَقْدِرُوا۟

در آخرت عذابی بزرگ مگر آنها که توبه کردند از پیش انک توانائی یابید

عَلَيْهِمْ فَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱتَّقُوا۟

بر ایشان پس بدانید که خدا آمرزگار مهربانست ای آنها که بگرویدید بترسید

اللّٰهَ وَابْتَغُوٓا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

از خدا وبجوئید با درگاه او وسیلتی وجهاد کنید در راه او تا بود که شما رستگاری یابید

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا

بدرستی که آنها که کافر شدند اگر بودی مرایشانرا آنچه در زمینست همه ومانند آن با آن تا باز خرند

بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بدان خودرا از عذاب روز قیامت پذیرفته نشود ازیشان ومرایشانرا بود عذابی دردناک

يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ

خواهند که بیرون آیند از آتش ونباشند ایشان بیرون آیندگان ازآنجا ومرایشانرا بود

عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوٓا أَيْدِيَهُمَا جَزَآءً

عذابی جاوید ومرد دزد وزن دزد پس ببرید دستهای ایشانرا

بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ فَمَنْ تَابَ مِنْ

بآنچه ایشان اندوختند عقوبتی از نزد خدا وخدا آمرزگار حکمت است پس هرکه توبه کند از

بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللّٰهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس ستم کردن او وکار باصلاح آورد پس خدا میل کند برو بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَ

ای ندانستی تو که خدا مراورا پادشاهی آسمانها وزمین عذاب کند آنرا که خواهد

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ

وبیامرزد آنرا که خواهد وخدا بر همه چیزی توانا است ای رسول

لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ

اندوهگین نگرداند ترا آنها که می شتابند در کفر از آنها که گفتند که بگرویدیم ما بدهنهای خود

وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ

وبنگرویدند بدلهای خود واز آنها که جهود شدند شنوندگانند دروغ را

سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ

شنوندگانند مر گروهی دیگر انرا که نیایند بمجلس تو از دشمنی بمی گردانند سخن را از پس

مَوَاضِعِهِ ۖ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ

موضع آن بیگویند اگر بدهند شما این کلام محرف را پس فرا گیرند آنرا واگر نیاورند آنرا

فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ

پس بپرهیزید وهر که خواهد خدا گمراهی اورا پس قادر نباشی مر اورا از عذاب خدا چیزی

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۖ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ

آن گروه آنهانند که نخواست خدا که پاک گرداند دلهای ایشانرا مر ایشانرا بود در دنیا رسوائی

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ

ومر ایشانرا بود در آخرت عذابی بزرگ شنوندگانند دروغ را خورندگانند

لِلسُّحْتِ ۚ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِنْ

حرام را پس اگر آیند بتو پس حکم کن میان ایشان یا برگرد از ایشان واگر

تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ

برگردی از ایشان پس زیانی نتوانند کرد ترا چیزی واگر حکم کنی پس حکم کن میان ایشان

بِالْقِسْطِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ

وچگونه حکم میکردانند ترا

بعدالت بدرستی که خدا دوست دارد عادلانرا

کرایمان بتو ندارند

وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَاةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ

ونزدیک ایشانست تورته درآن بست حکم خدا پس برگشتند از پس

ذَٰلِكَ ۚ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَاةَ فِيهَا هُدًى

آن ، ونیستند آن گروه مؤمنان بدرستی که ما فرستادیم تورته را درآن بست رای

وَنُورٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَ

وروشنائی حکم میکنند بدان پیغمبران آنها که منقاد شدند مر آنهارا که جهودند

الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا

وخداشناسان ودانشمندان بدانچه طلب نگاه داشت کرده بودند از کتاب خدا وبودند

عَلَيْهِ شُهَدَاءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي

بران گواهان پس مترسید از مردمان ومترسید ازمن وبنخرید بنشانهای من

ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ

بهائی اندک را ومرکه حکم نکند بدانچه فروفرستاد خدا پس آن گروه

هُمُ الْكَافِرُونَ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ

ایشانند کافران وفرض کردیم ما بر جهودان در تورته که بکشید تن را بدل تن

وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ

وچشم را بدل چشم وبینی را بدل بینی وگوش را بدل گوش ودندانرا

بالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ

ببدل دندان وجراحتها سر بسر پس هر که تصدق کند بدان قصاص پس آن کفارتی بود مراورا

وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَفَّيْنَا

وهر که حکم نکند بدانچه فرو فرستاد خدا پس آن گروه ایشانند ستمکاران و در پی داشتیم ما

عَلَى آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ

بر اثرهای ایشان عیسی پسر مریم را براست دارنده مرآنچه در پیش آنست از تورات

وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

وبدادیم ما اورا انجیل در آن هست رای در روشنای وبراست دارنده مرآنچه در پیش آن بوده

مِنَ التَّوْرَاةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ

از تورات وراسی وپندی بود پرهیزکارانرا وباید که حکم کند اهل

الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ

انجیل بدانچه فرو فرستاد خدای در آن وهر که حکم نکند بدانچه فرو فرستاد خدا پس آن گروه

هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ

ایشانند فاسقان وفرو فرستادیم ما بتو قرآنرا بحق براست دارنده مرآنچه

يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ

در پیش آنست از کتابها وحال آنکه شاهدست بر و پاسبس حکم کن میان ایشان بدانچه فرو فرستاد

اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا

ازخدا وپیروی مکن خواهشهای ایشانرا ازانچه آمد بتو از حق مر گروهی را بگردیدیم ما

مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ

از شما آدیان دینی و راهی روشن واگر خواستی خدا هرآینه گردانیدی شما را یک گروه بر یک دین

لَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ

ولیکن می آزماید شما را در آنچه بداد شما را پس پیشی گیرید بایکدیگر بخیرات وبجنبات باخدا است

مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

بازگشت شما همه پس بیاگاهاند شما را بآنچه شما در آن اختلاف کرده باشید

وَأَنِ احْكُم بَّيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ

وآنکه حکم کن میان ایشان بآنچه فرو فرستاد خدا و پیروی مکن مرادهای ایشانرا وحذر کن از ایشان

أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ

که بفتنه کردانند ترا از بعضی آنچه فرو فرستاد خدا بتو پس اگر برگردند پس بدان که میخواهد

اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

خدا که برساند بدیشان بسبب بعضی گناهان ایشان و بدرستی که بسیاری از مردمان نافرمانند

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ

ای پس حکم اهل جاهلیت میجویند وکیست نیکوتر حکم کردن از خدا مر گروهی را

يُوقِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ

که یقین کنند ای آنها که بگرویده اید نرا گیرید جهودان را و ترسایان را

أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ

بدوستان بعضی ایشان دوستان بعضی اند و هرکه دوستی کند با ایشان از شما پس او از ایشان بود

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

بدرستی که خدا راه نماید گروه ستمکاران را پس بینی آنهارا که در دلهای ایشان بیماری شک و نفاق

يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ ۚ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ

بزودی رغبت میکنند در دوستی ایشان میگویند می ترسیم که برسد ما حادثه پس شاید بود که خدا

يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنْفُسِهِمْ

آورد لبشما فتح را یا فرمانرا از نزد خود پس گشتند برآنچه پنهان داشته بودند

نَادِمِينَ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

در تنهای خود

أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۚ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ

مغلظ ایشان بدرستی که ایشان باشمایند باطل شد عملهای ایشان پس گشتند زیانکاران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ

ای آنها که بگرویدید هر که برگردد ازشما از دین خود پس زود

بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ

آورد خدا گروهی را که دوست دارد ایشانرا و دوست دارند اورا بر مومنان دشوار گیرندگان بر کافران

يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ

جهاد کنند در راه خدا و نترسند ملامت کننده آنست فضل خدا

يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

بدهد آنرا آنرا که خواهد وخدا فراخ رحمت داناست بدرستی که دوست شما خداست ورسول او

وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

وآنها که بگرویدند آنها اند که بپای میدارند نماز را ومیدهند زکات را وایشان دران حالت رکوع کنندگانند

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ

وهر که دوستی کند با خدا ورسول او وآنها که بگرویدند پس بدرستی که گروه خدا ایشانند غالبان

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا

ای آنها که بگرویده اید فرا مگیرید آنها را که فرا گرفتند دین شمارا استهزا

وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ

ولعبا از آنها که بداده شد ایشانرا کتاب پیش از شما وکافرانرا ۵

أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى

دوستان وبترسید از خدا اگر هستید شما مومنان وچون خوانند شمارا

الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

بنماز فرا میگیرند آنرا باستهزا ولعبا آن بسبب آنست که ایشان گروهی اند که درنمی یابند

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّآ أَنْ آمَنَّا بِاللّٰهِ

بگو ای یهود ونصاری هیچ عیب نمیگیرید ازما مگر آنک بگرویدیم ما بخدا

وَمَآ أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فٰسِقُونَ

وبدآنچه فرو فرستاده شد بما وبدآنچه فرو فرستاده شد از پیش وآنک بیشترین شما فاسقانند

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ

بگو ای بیاگاهانم شمارا بدتر از آنان که پاداش داده شوند نزد خدا آنست که لعنت کرد او را خدا

وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ

وخشم گرفت بر و بدید گردانید ازیشان بوزنگازا وخوگازا وپرستیدن ایشان

الطَّاغُوتَ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

بتازا آن گروه بدترند نگا یگاه وگمره تر از راستی راه

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ

وچون آیند بشما گویند بگرویدیم ما ودرپرستی کر درآمدند بکفر وایشان درپرستی

خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ وَتَرَىٰ كَثِيرًا

کبرون رفتند بدان وخدا داناتر بدانچه ایشان بازمی پوشانند وبینی تو بسیاری را

مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ

ازایشان می شتابند در بزه ودشمنی وخوردن ایشان حرام را مرانه بدست

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ

آنچه ایشان میکنند چرا نهی نکردند ایشانرا خداشناسان ودینمندان از

قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

گفتار ایشان بزه را وخوردن ایشان حرام را مرانه بدست آنچه ایشان میسازیدند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا

وگفتند جهودان ید قدرت خدا ممنوعست از افاضت رزق بسته باد دستهای ایشان ولعنت کردند بدانچه گفتند

بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا

بلکه دو دست قدرت او گشاده ست نعمت کند چنانک خواهد ومرانه بزیادت کند بسیاری را ازیشان آنچه

بافاضت

أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَ

فرو فرستاده شد بتو از پروردگار تو ازستم وناپرسایی وازانچتم ما میان ایشان دشمنی و

الْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۖ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ

خشم تا روز قیامت هرگاه کزخواهند کربرافروزند آتشی را برای کارزار بنشاند آنرا خدا

وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۖ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَوْ أَنَّ

ومی کوشایند در زمین بتباهی وخدا دوست ندارد تباهی کنندگانرا واگر آنگ

أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ

اهل کتاب بگرویدندی وبپرهیزیدندی هرآینه بپوشانیدیم از ایشان بدیهای ایشانرا وهرآینه درآوردیمایشانرا

جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِم

بهشتهای نعمت واگر آنگ ایشان بپای داشتندی احکام توریة وانجیل را وآنچه فرو فرستاده شد

مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِم ۚ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ

از پروردگار ایشان هرآینه خوردندی از بالای ایشان واز زیر پایهای ایشان ازایشان جماعتی

مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ

میانه نکه دارنده وبسیاری ازایشان بدست آنچه حکم میکنند ای پیغمبر

بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ

برسان آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگار تو واگر نکنی پس نرسانیده رسالتهای اورا وخدا

يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ

نگهدارد ترا از شر مردمان بدرستی که خدا راه نماید گروه کافران را بگو ای

الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ

کتاب نیستید شما بر چیزی تا بپای دارید احکام توراة را وانجیل را وآنچه فرو فرستاده شد

إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ

بشما از پروردگار شما وهرآینه بزیادت کند بسیاری را ازیشان آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگار تو

طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

از دشمنی وناسپاسی پس اندوه مخور بر گروه کافران بدرستی که آنها که بگرویدند

وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وآنها که جهود شدند وازدینی بدینی شوندگان وترسایان هرکه بگرود بخدا وبروز آخرت

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ لَقَدْ

وکارهای نیکو کند پس هیچ ترسی نبود بریشان ونه ایشان اندوهگن باشند بدرستی

أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ

که فراگرفتیم ما عهد را از فرزندان یعقوب وبفرستادیم ما بدیشان رسولانرا هرگاه که آمدی بدیشان

رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا

رسولی بدآنچه نخواست تنهای ایشان گروهی را دروغ زن شمردند وگروهی را

يَقْتُلُونَ ۝ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ

میکشتند وپنداشتند که نباشد امتحان از خدای پس کور شدند وکر شدند از حق

عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

بریشان پس کور شدند وکر شدند بسیاری ازیشان وخدا

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا

بدرستی که کافر شدند آنها که گفتند که خدا عیسی است پسر مریم وگفت عیسی ای

بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ

بنی اسرائیل پرستید خدارا که پروردگار منست وشما بدرستی که هرکه انباز قرار دارد بخدا

فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

پس بدرستی که حرام گردانید خدا بر او بهشت را وجایگاه او آتش بود ونبود مر ستمکاران را از هیچ

أَنْصَارٍ ۝ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ

یاری کنندگان بدرستی که کافر شدند آنها که گفتند که خدا سوم سه خداست ونیست هیچ خدائی مگر

وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ

خدای یگانه یکتای واگر باز نایستند از آنچه میگویند مر آنرا برسد بآنها که کافر شدند از ایشان

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ

عذابی دردناک ای پس باز نیایند بدرگاه خدا وآمرزش خواهند ازو وخدا آمرزگار

رَحِيمٌ ۝ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ

مهربانست نیست عیسی پسر مریم مگر رسولی بدرستی که گذشته پیش ازو

الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انْظُرْ

رسولان ومادر او راست گوی بود بودند هردو میخوردند طعام را بنگر

كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ قُلْ

که چگونه روشن میکنیم مر ایشانرا نشانها پس بنگر که چگونه برگردانیده میشوند از حق بگو

أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

ای می پرستید از جز خدای آنچه نه سود کند شمارا و نه زیانی دهد و نه پرستش کند و خدا اوست شنوا

الْعَلِيمُ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ

دانا بگو ای اهل کتاب غلو مکنید در دین شما از حد اعتدال

الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا

بناحق و پیروی مکنید مرادهای گروهی را که گمراه شدند از پیش و گمراه کردانیدند بسیاری را

وَضَلُّوا عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن بَنِي إِسْرَائِيلَ

و گمراه شدند از راستی راه بلعنت کرده شدند آنها که کافر شدند از بنی اسرائیل

عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ

بر زبان داود در زبور و عیسی پسر مریم آن بسبب آنست که ایشان عاصی شدند و بودند از حد درگذشتند

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَن مُّنكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

بودند باز نمی ایستادند از ناشایستی که میکردند آنرا البته بد است آنچه ایشان میکنند

تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ

بینی تو بسیاری را از ایشان که دوستی میکنند با آنها که کافر شدند البته بد است آنچه فرا پیش داشت مر ایشانرا

أَنفُسُهُمْ أَن سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

نهادهای ایشان که خشم خدای بار بر ایشان و در عذاب ایشان جاویدان باشند

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ

و اگر ایشان بگرویدندی بخدا و به پیغمبر و بآنچه فرو فرستاده شد بدو فرا نگرفتندی ایشانرا

أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝ لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ

بدوپیستان ولیکن بیشترین ازیشان فاپستانند مرانرا یاری سخت ترین مردمانرا

عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ

بدشمنی مرانهارا که بگرویدند جهودان وانها که بت پرستانند ومرانرا یاری

أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ ذَٰلِكَ

نزدیکترین ایشانرا بدوستی مرانهارا کربگرویدند وانها که گفتند که ما ترسایانیم آن قرب مودت

بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

بسبب آنست کازیشان بودند علما وزهاد وانک ایشان گردنکشی نکردند

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ

وچون شنوند آنچه فرو فرستاده شد برسول بینی تو چشمهای ایشانرا که میرود اشک ازان

مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

ازانچه شناختند آنرا از سخن حق میگویند ای پروردگار ما بگرویدیم پس باز نویس مارا با گواهی دهندگان

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَن يُدْخِلَنَا

وچیست مارا که نبی گرویم بخدا وبدانچه آمد بما از سخن حق وطمع داریم که دراورد مارا

رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ۝ فَأَثَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي

پروردگار ما با زمره گروه نیکوکاران پس پاداشت داد ایشانرا خدا بدانچه گفتند بستانهای که رود

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ

از زیر آن جویها جاویدان باشند درانجا وآنست پاداشت نیکوکاران

الجزو ٧

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

وآنها که کافر شدند وبدروغ داشتند نشانهای ما را آن گروه اصحاب دوزخند ای آنها

آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

که بگرویدید حرام مدارید پاکیها آنچه حلال کرد خدا مر شما را واز حد در مگذرید بدرستی که خدا دوست ندارد

الْمُعْتَدِينَ ۝ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ

از حد در گذرندگانرا وبخورید از آنچه روزی کرد شما را خدا حلال پاک وبترسید از خدا

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَ

آن خدائی که شما بدو بگروندگانید فرا نگیرد شما را خدا بنافرجام در حق سوگندان شما

لَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ

ولیکن فرا گیرد شما را بدانچه استوار کردید شما بعقد و نیت پس کفارت آن طعام دادن

عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ

ده بینوا را از طعامهای میانه که میخورید دهید اهل خود را یا جامه پوشانیدن

أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ كَفَّارَةُ

یا آزاد کردن بنده بود پس هر که نیابد پس بر بود روزه داشتن سه روز آنست کفارت

أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ

سوگندان شما چون سوگند خوردید شما ومحافظت نمائید سوگندان خود را همچنین روشن میکند

اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ

خدا مر شما را نشانهای خود تا بود که شما شکر کنید ای آنها که بگرویدید بدرستی که شراب

وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ

قمار و آن چوبها که بر آن نشان میکنند و تیرهای قمار که بدان فال میگیرند بنجس است از کار دیو الله پس دور شوید ازان

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ

تا بود که شما رستگاری یابید جز این نیست که میخواهد دیو که واقع شود میان شما دشمنی

وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

و خشم در خمر خوردن و قمار باختن و بر کرداند شما را از یاد کرد خدا

وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

و از نماز پس ای هیچ شما باز ایستنده اید ازانها و فرمان برید خدارا و فرمان برید

الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ

پیغمبر را و بترسید ازو پس اگر برگردید شما پس بدانید که بر رسول ما رسانیدن

الْمُبِينُ ۝ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا

روشن نیست برانها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند بزه در آنچه

طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا

تناول کردند چون بپرهیزیدی از شرک و بگرویدی و کارهای نیکو کردی پس بترسیدی و بگرویدی

ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پیش از تحریم خمر و قمار پس بپرهیزیدی از ستم بر خلق و نیکوئی کردی و خدا دوست دارد نیکوکارانرا ای آنها که بگرویده اید

لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ

مر ایشان را خدا بچیزی از صید که دریابد شما را نیزه های شما

لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ

تا جدا باز کند خدا آنرا که ترسد ازو بناپیدا پس هر که درگذرد از حد پس ازان پس مر او راست عذابی

أَلِيمٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ۚ وَمَنْ قَتَلَهُ

دردناک ای آنها که بگرویدید مکشید صیدرا وشما درحالت احرام باشید وهر که بکشد آنرا

مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ

از شما بعمدا پس بروبود بادداشت مانند آنچه بکشت بود از چهاریایان حکم کند بدان بدل

ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ

دوخداوند عدالت از شما قربانی فرارسنده بکعبه یا کفارتی بود طعام دادن

مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ۗ عَفَا

بینوا یا برابر آن طعام روزه داشتن تا درچشند عقوبت کار خودرا عفو فرمود

اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو

خدا از آنچه گذشت وهر که باز رود پس کینه باز خواهد خدا ازو وخدا ارجمند است

انْتِقَامٍ ۝ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ

کینه کشیدن حلال کرده شد مرشمارا صید دریا وخورش آن برخورداری مرشمارا

وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا

ومر روندگانرا وحرام کرده شد برشما صید بیابان مادام که شما درحال احرام باشید وبپرهیزید

اللّٰهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ

از خدا آن خدائی که باو حشر کرده شوند گردانید خدا خانه کعبه را خانهٔ حرام

قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ۚ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا

انتعاشی برای مردمان در امور دین و دنیا و ماههای حرام و قربانرا خاصه آنها که بقلاده نشان کرده باشند آن بهاست که

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ

بدانید که خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست و آنکه خدا بهمه چیزی

عَلِيمٌ ۝ اِعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

دانا است بدانید که خدا سخت عقوبتست و آنکه خدا امرزگار

رَّحِيمٌ ۝ مَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا

مهربانست نیست بر رسول مگر رسانیدن پیام و خدا میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه

تَكْتُمُونَ ۝ قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ

باز می پوشانید بگو یکسان نیست حرام و حلال واگرچه بشگفت آورد ترا

كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

بسیاری از حرام پس بپرسید از خدا ای خداوندان خردها تا بود که رستگاری یابید

يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ

ای آنها که بگرویده اید مپرسید از چیزهائی که اگر آشکارا کنند شمارا برنج آورد

وَاِنْ تَسْـَٔلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ۚ عَفَا اللّٰهُ

واگر درخواسید ازان سنگامی که فرو فرستاده شد قرآن آشکارا کرده شود شمارا درگذشت خدا

عَنْهَا ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا

ازان وخدا آمرزگار مهربانست بدرستی که پرسیدند آنرا گروهی که پیش از شما بودند پس گشتند

یعنی از حیات رسول

بِهَا كَافِرِينَ ۝ مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ

بدان کافران — بدید نکرد خدا تحریم هیچ ناقه — ونه هیچ ناقه بحمت چرا گذاشته

وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

ونه هیچ فحلی که از صلب او — ولیکن آنها کافر شدند بر می بافند — دروغ را

وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ

وده بتاج حاصل آمده — وبیشترین ایشان نمیدانند — وچون گویند مر ایشانرا بیایید بدانچه فرو فرستاد

اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ

خدا — برسول گویند بسنده است ما را آنچه یافتیم ما بران — پدران خود را ای اگر بودند

آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

پدران ایشان — بدانستید چیزی را — وراه نیافتند ایشان نیز چنین خواهند بود — ای آنها که بگرویدید

عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى

بر شما باد اصلاح حال خود — گزند نتواند رسانید شما را آنکه گمراه شد چون راه یافته باشید شما با

اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا

خدا است بازگشت شما همه پس بیاگاهاند شما را بدانچه شما کرده باشید شما ای

الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

آنها که بگرویدید بر شما باد گواهی میان شما چون حاضر آید یکی از شما اسباب مرگ

حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ

هنگام وصیت کردن دو خداوند عدل از شما یا دو دیگر جز از شما

که اقارب میت باشند

إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُمَا

اگر شما سفر کنید در زمین پس برسد بشما مصیبتی از مرگ باز دارید آن دو کس را

مِنْ بَعْدِ الصَّلَوٰةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ

از پس نماز دیگر که اجتماع در وست پس سوگند خورند بخدا که اگر بشک شوید شما فروانگیریم بدان

ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا

بهائی را واگر چه باشد خداوند خویشی و باز نپوشیم گواهی خدای را بدرستی که ما آنگه

لَمِنَ الْآثِمِينَ ۝ فَإِنْ عُثِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخَرَانِ يَقُومَانِ

از جمله بزه کاران باشیم پس اگر مطلع شوند بر آن دو کس که سزاوار گشتند بزه را پس دو کس دیگر گواهی دهند

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتُحِقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ

بجای ایشان از آنها که سزاوار شده باشند بر ایشان اولیان اقارب میت پس سوگند خورند بخدا

لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

که شهادت ما راست تر است از گواهی آن دو و از عدالت تجاوز ننمودیم که ما آنگه از جمله ستمکاران باشیم

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ

نزدیکتر است که آیند بگواهی بر آن وجه که باید یا ترسند که رد کنند

أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

سوگندهای دیگر پس سوگندان ایشان و بترسید از خدا و بشنوید و خدا راه ننماید گروه

الْفَاسِقِينَ ۝ يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ

فاسقان را روزی که جمع کند خدا رسولان را پس گوید چه چیز پاسخ کردید شما

قالوا لا علم لنا إنك أنت علام الغيوب ۝ إذ قال الله يا عيسى ابن
گویند نیست دانشی ما را مگر آنچه تو دانندهٔ غیبها چون گفت خدا ای عیسی پسر
مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك إذ أيدتك بروح
مریم یاد کن نعمت مرا بر تو و بر مادر تو چون نیرو دادم ترا بجبرئیل
القدس تكلم الناس في المهد وكهلا وإذ علمتك
پاک سخن میگفتی با مردمان در گهواره و در حالت کهولت و چون درآموختم ترا
الكتاب والحكمة والتوراة والإنجيل وإذ تخلق من الطين
کتاب انجیل وحکمت وتورية وانجیل وچون میساختی تو از گل
كهيئة الطير بإذني فتنفخ فيها فتكون طيرا بإذني و
همچون شکل مرغ بفرمان من پس در میدمیدی در آن پس می بود مرغی بفرمان من
تبرئ الأكمه والأبرص بإذني وإذ تخرج الموتى بإذني و
و بینا میکردی نابینای مادرزاد را و پیس را بفرمان من و چون بیرون می آوردی مردگان را از گور بفرمان من و
إذ كففت بني إسرائيل عنك إذ جئتهم بالبينات
چون بازداشتم ترا جهودان بنی اسرائیل را از تو چون آمدی بدیشان بحجتها
فقال الذين كفروا منهم إن هذا إلا سحر مبين ۝ وإذ أوحيت
پس گفتند آنها که کافر شدند از ایشان نیست این مگر جادوی روشن و چون وحی فرستادم
إلى الحواريين أن آمنوا بي وبرسولي قالوا آمنا واشهد بأننا
بسوی این یاران تو که بگروید بمن و برسول من گفتند بگرویدیم و گواه باش تو بما

مُسْلِمُونَ ۝ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ

سخت دانیم چون گفتند حواریان ای عیسی پسر مریم ای توانائی دارد پروردگار تو

أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

که فرو فرستد بر ما خوانی آراسته از آسمان گفت بترسید از خدا اگر هستید شما

مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَ

بگروندگان گفتند میخواهیم که بخوریم ازان و تا آرامگیرند دلهای ما

نَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

و بدانیم که راست میگوئی با ما و باشیم بر آن از جمله گواهی دهندگان

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ

گفت عیسی پسر مریم ای بار خدایا ای پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانی از آسمان

تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ

تا باشد ما را چون عیدی مر اولینیان ما را و آخرینیان ما را و نشانی بود ازتو و روزی ده ما را و تو

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ

بهترین روزی دهندگان گفت خدا بدرستی که من فرو فرستنده ام آنرا بر شما پس هر که کافر شود پس ازان

مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ

از شما پس من عذاب کنم اورا عذابی که عذاب نکرده باشم بدان هیچ یکی را از جهانیان و چون

قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ

گوید خدا ای عیسی پسر مریم ای تو گفتی مردمان را که فرا گیرید مرا و مادر مرا

إِلٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي

بدو خدایان از جز خدا گوید پاک و منزهی تو نیست مرا گوئم آنچ نیست مرا

بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ

بحقی اگر گفته باشم آنرا پس بدرستی که میدانی تو آنرا میدانی تو آنچه در ضمیر منست و نمیدانم

مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ • مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا

آنچه معلوم ذات تست بدرستی که تویی دانندهٔ غیبها نگفتم مرایشانرا مگر آنچ

أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ

فرمودی مرا بدان که بپرستید خدائرا که پروردگار منست وشما وبودم برایشان

شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ

گواه مادام که درمیان ایشان بودم پس چون بمیرانیدی مرا بودی تو نگهبان برایشان

وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَ

وتو بر همه چیزی حاضر و داناستی اگر عذاب کنی ایشانرا پس بدرستی که ایشان بندگان تواند و

إِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ • قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ

واگر بیامرزی مرایشانرا پس بدرستی که تویی غالب محکم کار گوید خدا اینست روزی

يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

که سود کند راست گویانرا راست ایشان مرایشانرا بوستانهای که رود زیر آن جویها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ

جاوید باشند در آنجا همیشه خشنود شد خدا ازایشان وخشنود باشند ازو آنست رستگاری

الْعَظِيمُ ۝ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۖ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ

بزرگ مرخدائراست پادشاهی آسمانها وزمین وآنچه درآنهاست واو برهمه

فواصلها هر نظر

سورة الانعام مكية

وخمس وتسعون آية وثلث ركوعات

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

چیزی توانا است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای روزی دهنده مهربان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ

شکر وسپاس مرخدائرا آن خدائی که آفرید آسمانها وزمینرا وپدید کرد تاریکیها

وَالنُّورَ ۖ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

وروشنائی را پس آنها که کافرشدند بپروردگار خود برابری میکنند اوست آن خدائی که آفرید شمارا

مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضٰى أَجَلًا ۖ وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

از گل پس حکم کرد وقت موت را واجلی نام نهاده را نزد خود پس شما بشک میشوید

وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ

واوست خدا در آسمانها ودر زمین میداند نهان شمارا وآشکارای شمارا

وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا

ومیداند آنچه میاندوزید شما وبنیامد بدیشان هیچ نشانی از نشانهای پروردگار خود

كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ فَسَوْفَ

گردانندگان از آن پس بدرستی که بدروغ داشتند قرآن چون آمد بدیشان پس زود

بِأَنبِهِمْ أَنبَآءُ مَا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا

آید بدیشان خبرهای آنچه ایشان بدان استهزا میکردند ای ندیدند که چند هلاک کردیم ما

مِن قَبْلِهِم مِّن قَرْنٍ مَّكَّنَّاهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّن لَّكُمْ

پیش از ایشان از گروهانی که تمکین داده بودیم ما ایشانرا در زمین آنچه تمکین ندادیم ما مر شمارا

وَأَرْسَلْنَا ٱلسَّمَآءَ عَلَيْهِم مِّدْرَارًا وَجَعَلْنَا ٱلْأَنْهَٰرَ تَجْرِى

و فرستادیم ما ابر آسمان بر ایشان پیاپی و بدید کردیم ما جویها را که میرود

مِن تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِنۢ بَعْدِهِمْ

از زیر پای ایشان پس هلاک کردیم ما ایشانرا بسبب گناهان ایشان و آفریدیم پس ایشان

قَرْنًا ءَاخَرِينَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَٰبًا فِى قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ

گروهانی دیگررا و اگر فرو فرستادیمی برتو کتابی در کاغذی پس مر آنرا بسودندی آنرا

بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ إِنْ هَٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ وَقَالُوا۟ لَوْلَآ

بدستهای خود تا شک نمایند آنها که کافر شدند نیست این مگر جادوی روشن و گفتند چرا

أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِىَ ٱلْأَمْرُ ثُمَّ لَا

فرو نفرستادند بر او فرشته و اگر فرو فرستادیمی فرشته را مر آنرا گزاردی شدی کار هلاک ایشان پس

يُنظَرُونَ ۝ وَلَوْ جَعَلْنَٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَٰهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا

زمان داده نشدی اگر گردانیمی او را فرشته مر آنرا گردانیمی او را بصورت مردی و مر آنرا بپوشیدیمی

عَلَيْهِم مَّا يَلْبِسُونَ ۝ وَلَقَدِ ٱسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ

بر ایشان آنچه ایشان در می پوشند و بدرستی که استهزا کردند برسولانی که پیش از تو بودند پس در رسید

وشتبه میکند بر خود

بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي

بدانها که استهزا داشتند ایشان آنچه بودند بدان استهزا میکردند بگو بروید در

الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ قُلْ

زمین پس بنگرید که چگونه بود عاقبت بدروغ دارندگان بگو

لِمَنْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ

کراست آنچه در آسمانهاست وزمین بگو مرخدا راست واجب گردانید بر ذات پاک خود رحمت را که جمع کند شما را

إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ

در روز قیامت هیچ شکی نیست در آن آنها که زیانکار آمدند بر تنهای خود پس ایشان

لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ

نمی گروند ومر اوراست آنچه آرام گرفت در شب وروز واو شنوای

الْعَلِيمُ ۝ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

داناست بگو ای بجز از خدا فرا گیرم دوستی که نو آورنده آسمانهاست وزمین واو

يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ

طعام دهد وطعام ندهند اورا بگو بدرستی که فرموده اند مرا که باشم اول آنکه منقاد شد وبیاش

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ

از جمله انباز زادارندگان بگو بدرستی که من می ترسم اگر عاصی شوم در پروردگار خود از عذاب روزی

عَظِيمٍ ۝ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ

بزرگ هرکه مصروف شود ازو عذاب آن روز پس بدرستی که رحمت کرد بر وی اورا وآنست رستگاری

الْمُبِينُ ۝ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ

روشن واگر برساند بتو خدا زیانی پس برداردهٔ نبود مرآنرا مگر او واگر

يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ

برساند بتو خیری پس او بر همه چیزی تواناست واوست قهر کننده بالای

عِبَادِهٖ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللّٰهُ

بندگان خود واوست محکم کار آگاه بگو کدام چیز بزرگترست از گواهی دادن بگو خدا

شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ

گواه است میان من ومیان شما ووحی کرده میشود درین قرآن تا بیم کنم شما را

بِهٖ وَمَنْ بَلَغَ ۚ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللّٰهِ آلِهَةً أُخْرٰى ۚ قُلْ

بدو واهر آنرا که بدو رسید تا روز قیامت ای شما مرآنرا گواهی میدهید که با خدا خدایان دیگرست بگو

لَا أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝

گواهی نمیدهم بگو بدرستی که او یکی خداست ودرستی که من بیزارم آنچه انباز فرا میدارید بدو

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهٗ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ ۘ الَّذِينَ

آنها که بدادیم ما ایشانرا کتاب میشناسند او را همچنانکه می شناسند پسران خود را آنان

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى

که زیانکار آمدند برنهای خود پس ایشان نمی گروند وکیست ستمکارتر ازانکه ببافت

عَلَى اللّٰهِ

بر خدای

كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهٖ ۚ إِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ

دروغ را یا بدروغ داشت نشانهای او را بدرستی که نیابند ستمکاران وروزی که حشر کنیم ایشانرا

جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ

همه پس گوییم مر آنها را که انباز نهاد داشتند که کجا شدند انبازان شما آنها که بودید

تَزْعُمُونَ ۝ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا

دعوی میکردید پس نبود آزمایش ایشان مگر آنک گفتند بخدا که پروردگار ماست نبودیم ما

مُشْرِكِينَ ۝ انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ

انباز فرادارندگان نگر که چگونه دروغ بستند بر تنهای خود وگم شود از ایشان

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا

آنچه ایشان برساخته باشند وازیشان کسست که گوش باز میدارد بتو وکرد انیدیم ما

عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ

بر دلهای ایشان پوششی که در نیابند آنرا ودر گوشهای ایشان گرانی است واگر

يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ

ببینند هر نشانی نگروند بدان تا چون آیند بتو خصومت کنند با تو میگویند آنها

كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ

که کافر شدند نیست این مگر افسانهای پیشینیان وایشان باز میدارند مردم را از متابعت رسول

وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

وخود نیز دور میشوند ازو وهلاک نمیکنند مگر تنهای خود را وایشان نمیدانند

وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ

واگر بینندی که چون بازداشته شوند بر آتش پس گویند ای کاشکی ما را باز

وبدروغ نداشتمانی

میگردانیدند باز دنیا

بِاٰيٰتِ رَبِّنَا وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَّا كَانُوْا

بنشانهای پروردگار ما وبودمانی از جملهٔ مؤمنان ملک ظاهر شود ایشانرا آنچه ایشان

يُخْفُوْنَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَلَوْ رُدُّوْا لَعَادُوْا لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَاِنَّهُمْ

پنهان داشته باشند از پیش واگر باز گردانیده شدندی مرآنرا عود کردندی مرآنچه نهی کرده شدند ازان وبدرستی کرایشان

لَكٰذِبُوْنَ ۝ وَقَالُوْٓا اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ۝

مرآنرا دروغ گویانند وگفتند نیست این مگر زندگانی ما در دنیا ونباشیم ما عذاب کردگان

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰي رَبِّهِمْ ۭ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۭ قَالُوْا بَلٰى

واگر بدیدی تو کرچون بازداشته شوید بر جزاء پروردگار خود گوید خدا ای نیست این بحق گویند آری

وَرَبِّنَا ۭ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝ قَدْ خَسِرَ

بحق پروردگار ما گوید خدا پس درچشید عذاب را بسبب آنچه شما کافر شدید بدرستی که زیانکار آمدند

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَاۗءِ اللّٰهِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً

آنها که بدروغ داشتند بازپسین باخدا تا چون آید بدیشان قیامت ناگاه

قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰي مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ

گویند ای اندوها بر ما برآنچه تقصیر کردیم ما در دنیا وایشان بردارند بارگناهان خودرا

عَلٰي ظُهُوْرِهِمْ ۭ اَلَا سَاۗءَ مَا يَزِرُوْنَ ۝ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ

برپشتهای خود بدان که بدست آنچه برمیدارند ونیست زندگانی دنیا مگر بازی

وَّلَهْوٌ ۭ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

ولهو وسرای آخرت بهتر مرانرا که پرهیزند ای پس نمیعقل نمیکنند

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ

بدرستی که میدانیم که اندوهگین میگرداند ترا آنچه میگویند پس بدرستی که ایشان بدروغ نمیدارند ترا ولیکن

الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ

ستمکاران بنشانهای خدا انکار میکنند وبدرستی که بدروغ داشتند رسولانی را که

قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَ

پیش از تو بودند پس صبر کردند بر آنچه بدروغ داشته شدند ورنجانیده شدند تا آمد بدیشان نصرت ما

لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَإِ الْمُرْسَلِينَ

وبدل کننده نیست مرسخنان خدائرا وبدرستی که آمد بتو از خبر رسولان

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ

واگر بزرگست برتو برگردیدن ایشان پس اگر توانائی داری تو که بجوئی

نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

از زمین توحید وحق فروشدنی در زمین یا نردبانی که برآئی در آسمان پس آوری بدیشان معجزه و اگر خواستی خدا

لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّمَا

بر آینه جمع کردی ایشانرا بر راه راست پس مباش از نادانان بدرستی

يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ

که پاسخ کند وبگروند بتو انهارا که می شنوند بسمع قبول ومردگانرا برانگیزاند ایشانرا خدا پس باجز آید او

يُرْجَعُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ

باز گردانیده شوند وگفتند چرا فرو نفرستاده اند بر نشانی از پروردگار او بگو بدرستی که خدا توانا است

مَا

عَلَىٰٓ اَنْ يُنَزِّلَ اٰيَةً وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي

برآنک فرو فرستد نشانی ۝ ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند ونیست هیچ جنبنده در

الْاَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي

زمین ونه پرنده که پرد بهر دو بال خود مگر گروهانی اند مانند شما نیامال نکردیم ما در

الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا

قرآن نادر لوح هیچ چیزی پس باخداوند کار ایشان حشر کرده شوند وآنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را

صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ

ایشان گرانند کنگانند در تاریکیهایند آنرا که خواهد خدا گمراه کند اورا وآنرا که خواهد بکند اورا

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ

بر راهی راست بگو ای چون بینید شما اگر آید بشما عذاب خدا

اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

یا آید بشما قیامت ای بجز از خدا میخوانید اگر هستید شما راست گویان

بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ ۝ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ

بلک اورا برخوانید پس بردارد آنچه برخوانید آنرا باو اگر خواهد وفراموش میکنید

مَا تُشْرِكُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ

آنچه انباز فرا میدارید بدو وبدرستی که بفرستادیم بگروهانی که پیش از تو بودند پس بگرفتیم

بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ۝ فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا

ببدحالی وسخت حالی تا بود که ایشان زاری کنند پس اگر چرا چون آمد بدیشان عذاب ما

تَضَرَّعُوا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ

زاری نکردند ولیکن سخت شدند دلهای ایشان وبیاراست مرایشانرا دیو

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ

آنچه کرده باشند پس چون فراموش کردند بدآنچه پند داده شدند بدان بگشودیم برایشان

أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتّٰى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ

درهای هر چیزی تا چون شاد شدند بآنچه بدادند ایشانرا بگرفتیم ما ایشانرا ناگاه پس آنگه ایشان

مُبْلِسُونَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ

نومیدان بودند پس بریده باد اصل و نسل گروه آنها که بیدادگری کردند وشکر و سپاس مرخدایرا که پروردگار

الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَ

جهانیانست بگوای چون بینید شما اگر فراگرد خدا شنوائی شما وبینائیهای شما

خَتَمَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ انْظُرْ كَيْفَ

ومهر نهد بر دلهای شما کیست خدائی جز از خدا که آورد بشما آنرا بنگر که چگونه

نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ

همیدانیم نشانهارا پس ایشان برگردیده میشوند بگوای چون بینید شما اگر آید بشما

عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُونَ ۝ وَ

عذاب خدا ناگاه یا آشکارا ای هیچ هلاک کرده نشوند مگر گروه ستمکاران

مَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ

ونفرستیم ما رسولانرا مگر بشارت دهنده وبیم کننده پس هر که بگرود وکار باصلاح آورد پس ترسی نبود

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ

بریشان ونه ایشان اندوهگین باشند وآنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را برسانند ایشانرا

الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي

عذاب بدانچه ایشان تباهی کردند بگو نمیگویم شما که نزد منست

خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ

خزینهای خدا ونمیگویم که میدانم غیب را ونمیگویم شما را که من فرشته ام پیروی نمیکنم

إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَفَلَا

مگر آنچه وحی کرده میشود بمن بگو ای هیچ یکسان باشد نابینا وبینا افلا

تَتَفَكَّرُونَ ۝ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَى رَبِّهِمْ

اندیشه نمیکنید وبیم کن بدین قرآن انهارا که می ترسند که حشر کرده شوند بپروردگار خود

لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَطْرُدِ

نیست مرایشانرا از جز او نه دوستی ونه شفاعت کنی تا بود که ایشان پرهیزند وبران

الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

آنهارا که میخوانند پروردگار خودرا بامداد وشبانگاه میخواهند رضای اورا

مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ

نیست برتو از حساب ایشان هیچ چیز ونیست از حساب تو برایشان هیچ چیز

فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ

پس اگر براتی ایشانرا پس باشی از جمله ستمکاران وهمچنین آزمودیم ما بعضی ایشانرا ببعضی

لِيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

تا نگویند ای این گروه کهمت نهاد خدا بریشان از میان ما ای نیست خدا دانا تر بشکر کنندگان

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ

وچون آیند نزد تو آنها که بما ایمی گروند بنشانهای ما پس بگو سلام باد بر شما واجب گردانید بر وردگار شما

عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

بر ذات پاک خود رحمت را بانک هر که کند از شما بدی را بنادانی پس

تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ

باز آید از پس آن وکار باصلاح آورد پس او آمرزگار مهربانست وهمچنین

الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ

بیدا میکنیم ما نشانهارا تا روشن شود راه مومنان از کافران بگو که نهی کرده اند مرا که پرستم آنها را

تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُل لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَا أَنَا

که میخوانید از غیر خدا بگو پیروی نمیکنم خواهشهای شما را در آنصورت که گمراه شده باشم و نباشم

مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ مَا عِندِي

از راه یافتگان بگو بر حجتی ام از پروردگار خود و بر روی دانستید شما آنرا نیست نزد من

مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ

آنچه بشتاب میخواهید آنرا نیست حکم مگر مر خدا را حکم کند بحق واو بهترین

الْفَاصِلِينَ ۝ قُل لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي

وَبَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِالظّٰلِمِينَ ۝ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا

وميان شما وخدا داناتر بحال پستمكاران ونزديك اوست كليدهاى غيب نداند انرا

إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا

مگر او ومیداند آنچه در خشکی وتریست ونیفتد هیچ برگی از درختی مگر بمعلومی او

حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

ونه دانه‌ئ در تاریکیهای زمین وتر ونه خشک مگر کدر لوح المحفوظ اوشتست

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفّٰكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ

واوست آن خدائی کو جان بستاند شمارا بشب ومیداند آنچه می اندوزید بروز

ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ

پس بزنده شمارا دران تا بگذارد كارى را اجلى نام نهاده پس باو است بازگشت شما پس

يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَ

بپاگاهانه شمارا بآنچه شما كرده باشيد واوست قهر كننده بالاى بندگان خود

يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتّٰى إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ

وميفرستد بر شما نگهبانانى تا چون آيد بيكى از شما اسباب مرگ جان بستانند اورا

رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ۝ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللّٰهِ مَوْلٰهُمُ الْحَقِّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ

رسولان ما وايشان تقصير نكنند پس بازگردانيده شوند باخدا كه دوست ايشانست بحق بدان كه اورا است

وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ۝ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

وبس زود شمار كنندگانست بگو خدا برهاند شما را ازان واز هر اندوهى

ثُمَّ أَنتُمْ تَشْرِكُونَ ۝ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّن

پس شما آنباز فرامیدارید بگو او توانست برآنکه بفرستد برشما عذابی از

فَوْقِكُمْ أَوْ مِن تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ

بالای شما یا از زیر پایهای شما یا بیامیزد شمارا گروهان مختلف ودرچشاند

بَعْضَكُم بَأْسَ بَعْضٍ ۗ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ

بعضی شمارا عذاب بعضی بنگر کچگونه همی پیدا میکنیم نشانهارا تا بود کایشان

يَفْقَهُونَ ۝ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُل لَّسْتُ عَلَيْكُم

دریابند وبدروغ داشتند آنرا قوم تو وآن حق است بگو نیستم من برشما

بِوَكِيلٍ ۝ لِّكُلِّ نَبَإٍ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا رَأَيْتَ

کارزان هر چیزی را آرامگاهیست وزود بدانید وچون بینی تو

الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ

آنهارا که شروع میکنند درنشانهای ما پس برگرد ازایشان تا شروع کنند درسخنی

غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ

جزازان واگر ازیاد تو ببرد دیو پس منشین پس از یند دادن با

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ

گروه ستمکاران ونیست برآنها که پرهیزند از حساب ایشان هیچ چیزی

وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ

ولیکن پندی است تا بود کایشان پرهیزند وبگذار آنهارا که فرامیگیرند دین خودرا

لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِۦٓ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ

بیازی ونافرجام وبفریفت ایشانرا زندگانی دنیا وپند ده بدین قرآن که درگرو کرده شود مردمی

بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ

بدآنچه اندوخته بود نبود مرآنرا از جز خدا نه دوستی ونه شفیعی واگر فداوهد

كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا

هر فدا دادنی فراگرفته نشود ازان تن آن کرده آنها اند که دوگرو کرده شدند بدانچه اندوختند

لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ قُلْ

مرایشانرا بود آشامیدنی از آب گرم وعذابی دردناک بسبب آنچه ایشان کافر شدند بگو

أَنَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ

ای برخوانیم از جز خدا آنچه نه سود کند ما را ونه زیان کند ما را وباز گردانیده شویم بر پی پایهای ما پس

إِذْ هَدَانَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ

از آنچه راه نمود ما را خدا همچون آنکسی که بیراه کرده باشند اورا دیوان در زمین حیران وسرگشته

لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ ۖ وَ

مر اورا راست اصحابی که میخوانند اورا باره که بیا با ما بگو بدرستی که راه خدا آنست راه راست

أُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَاتَّقُوهُ ۚ وَهُوَ الَّذِي

ومرما را تا گردن نهیم مر پروردگار جهانرا وآنک بپای دارید نماز را وبترسید ازو واوست آن خدائی

إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ

که بیاخدا او حشر کرده شوید واوست آن خدائی که بیافرید آسمانها وزمین را بحق وروزی

يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ ۚ

که گوید بباشش پس بباشد گفتار او حق است و مر اورا است پادشاهی روزی که دمند در صور

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۚ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ

دانندهٔ نهانها و پیدا و اوست محکم کار آگاه و چون گفت ابرهیم

لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً ۖ إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ

مر پدر خود آزر را آیا فرا میگیری بتانرا بخدایان بدرستی که من میبینم ترا و قوم ترا در گمراهی

مُبِينٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

روشن و همچنین باز نمودیم ما ابرهیم را عجایب آسمانها و زمین

وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۚ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا

و تا باشد از جملهٔ یقین دارندگان پس چون در آمد بر و شب دید ستاره را

قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا

گفت اینست پروردگار من پس چون فرو شد گفت دوست ندارم فرو شوندگان پس چون دید ماه را بر آمده

قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ

گفت اینست پروردگار من پس چون فرو شد گفت نرانه اگر راه ننماید مرا پروردگار من نرانه باشم از گروه

الضَّالِّينَ ۚ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ ۖ فَلَمَّا

گمراهان پس چون دید آفتاب را بر آمده گفت اینست پروردگار من این بزرگتر است پس چون

أَفَلَتْ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۚ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ

فرو شد گفت ای قوم من بر هستی کردن نیزارم از آنچه انباز فرا میدهید از بر هستی کردن من خالص گردانیدم دین خود

لِلَّذِي فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَآ أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

مر آن خدائی را کہ نو آفرید آسمانہا و زمینرا مایل از باطل بحق و نیستم من از جملہ انبازگذاران

وَحَآجَّهُ قَوْمُهُۥ ۚ قَالَ أَتُحَآجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ۚ وَلَآ أَخَافُ

وخصومت کردند باو قوم او گفت ای خصومت میکنید با من در حق خدا و بدرستی کہ راہ نمود مرا و نمی ترسم

مَا تُشْرِكُونَ بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيْـًٔا ۗ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ

از آنچہ انبازگذاشتید بدو مگر آنکہ خواہد پروردگار من چیزی را فراخ برسیدہ است پروردگار من ہمہ چیزی

عِلْمًا ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝ وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ وَلَا

بدانش ای پس پند نمیگیرید و چگونہ ترسم از آنچہ انبازگذاشتید شما

تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِۦ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا ۚ

و نمی ترسید کہ شما کہ انبازگذاشتید بخدا آنچہ فرو نفرستاد بدان برشما ہیچ حجتی

فَأَىُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِٱلْأَمْنِ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا

پس کدامین از دو گروہ سزاوارترند بایمنی اگر ہستید شما میدانید آنہا کہ بگرویدند

وَلَمْ يَلْبِسُوٓا إِيمَٰنَهُم بِظُلْمٍ أُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ وَهُم مُّهْتَدُونَ

و نیامیختند ایمان خودرا بستم آن گروہ مرایشانرا بود ایمنی و ایشان راہ یافتگانند

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَٰهَآ إِبْرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ ۗ

و آنست حجتہای ما کہ بدادیم ما آنرا ابراہیم را بر قوم او برافرازیم ہر درجہ کہ خواہیم

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا

بدرستی کہ پروردگار تو محکم کار داناست و ببخشودیم ما مر او را اسحق و اسحق را یعقوب ہر دو را

هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ

راه نمودیم ما ونوح را راه نمودیم ما از پیش واز فرزندان او داود وسلیمان

وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي

وایوب ویوسف وموسی وهارون را وهمچنین پاداش دهیم

الْمُحْسِنِينَ ۙ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ

نیکوکارانرا وزکریا ویحیی وعیسی والیاس را همه

مِنَ الصّٰلِحِينَ ۙ وَإِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا

از جمله نیکوکاران واسمعیل والیسع ویونس ولوط همه را

فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِينَ ۙ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ

افزونی نهادیم ما برجهانیان واز پدران ایشان وفرزندان ایشان وبرادران ایشان

وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

وبرگزیدیم ما ایشانرا وراه نمودیم ما ایشانرا براهی راست

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا

آنست راه خدا راه نماید بدان آنرا که خواهد از بندگان خود واگر ایشان فراداشتندی

لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أُولٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ

هرآینه باطل وگم شود از ایشان آنچه ایشان کرده باشند آن گروه آنهاند که بدادیم ما ایشانرا

الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۖ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا

کتاب وحکمت وپیغمبری پس اگر کافر شوند بدان این گروه پس هرآینه موکل کردیم ما

بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ

بدان کردی را که نیستند بدان کافران آن گروه ایشانند که راه نمود ایشان را خدای

فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ

پس براه ایشان اقتدا کن بگوای محمد نمیخواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست آن مگر پندی

لِلْعَالَمِينَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ

مر جهانیان را و نشناختند خدا را نه ای شناختن او چون گفتند فرو نفرستاد خدا بر هیچ آدمی

مِّن شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى

هیچ چیزی بگو که فرو فرستاد کتاب آن کتابی که آمد بدان موسی نوری و راه نمونی

لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۚ وَ

مردمان را بمیکنید آنرا کاغذپارهائی آشکارا میکنید و پنهان میکنید بسیاری را

عُلِّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۖ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ

و در آموخته شدید شما را آنچه ندانستید شما و نه پدران شما بگو خدا پس بگذار ایشان را

فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۝ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ

تا در شوخ خویش بازی میکنند و این قرآنی است که فرو فرستادیم ما آنرا خجسته برایست دارنده

الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

آنچه در پیش آن بوده و تا بیم کنی بدان اهل مکه را و آنکه پیرامون آنند و آنها که بمی گروند

بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝

باخرت بگروند کانند بدان و ایشان بر نمازهای خویش مداومت نمایند کانند

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ

وکیست ستمکارتر ازانکس برباف برخدا دروغ را تا گفت که وحی کرده میشود ووحی کرده نشده بود

شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ

چیزی وانکه گفت زود فرود آورم مانند آنچه فرو فرستاد خدا واگر بدیدی تو که چون ستمکاران

غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ

سختی جان کندن باشند وفرشتگان فراخ بگسترانیده باشند دستهای خودرا که بیرون کنند جانرا از تنهای خود

اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ

گویند ایشانرا امروز پاداش داده شوند بعذابی خوار کننده بآنچه شما میگفتید بر خدا نه

الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى

بحق وبودید شما از نشانهای او گردنکشان ویلاستی که آیید بما تنها

كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ

همچنانک آفریدیم ما شمارا اول بار وگذاشتید شما آنچه بدادیم ما شمارا واپس

ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ

پشتهای شما ونمی بینیم ما باشما شفیعان شمارا آنها که دعوی کردید شما

اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ۭ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ

که ایشان در میان شما انباز اند بدرستی که بریده شود میان شما وگم شود از شما

مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ۭ يُخْرِجُ الْحَيَّ

اسباب وصلت

آنچه شما دعوی میکردید بدرستی که خدا شکافنده دانه است و هسته خرما بیرون آرد زنده را

مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ ٱلْمَيِّتِ مِنَ ٱلْحَيِّ ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ

از مرده وبیرون آورنده مرده است از زنده آنستن خداست ازکجا برداشته میشوید ارحق

فَالِقُ ٱلْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ ٱلَّيْلَ سَكَنًا وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ حُسْبَانًا

اوست شکافنده صبح وگردانند شب را آرامی وآفتاب وماه که بحساب میروند

ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ ٱلْعَزِيزِ ٱلْعَلِيمِ وَهُوَ ٱلَّذِي جَعَلَ لَكُمُ ٱلنُّجُومَ

آنست تقدیر خدای غالب دانا واوست آن خدائی که گردانید برای شما ستارگان

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْآيَاتِ

تا راه می برید بدانها در تاریکیهای بیابان ودریا بدرستی که بهویدا میکنیم نشانها را

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَهُوَ ٱلَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ

برای گروهی که بدانند واوست آن خدائی که آفرید شما را از یک تن

فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا ٱلْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

پس آرامگاه داد وبرخورداری داد بدرستی که بهویدا میکنیم ما نشانها را برای گروهی که دریابند

وَهُوَ ٱلَّذِي أَنزَلَ مِنَ ٱلسَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ

واوست آن خدائی که فرو فرستاد از آسمان آبی پس برون آوردیم ما بدان رستنی هر چیزی

فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ

پس برون آوردیم ما ازان سبزی وبرون آوردیم ما ازان دانه برهم نشانده واز

ٱلنَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَٱلزَّيْتُونَ

خرمابنان رز خوشه آن نزدیک متناول وبستانهای از انگور وزیتون

وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۚ انْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ

و درختهای انار بهم مانده و نه بهم مانده کنید بمیوه آن چون میوه دار شوند و خوشه آن

إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

بدرستی که در آنستان هرآینه نشانهاست مر کردی را که بگروند وبدید کردند مر خدایرا انبازانی

الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ

از پری وحال انک آفرید ایشانرا وبدروغ برباقتند مراورا پسران ودختران بی دانشی پاک ومنزه است او

وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّىٰ يَكُونُ

واورشته ازآنچه صفت میکنند نوآفریننده آسمانها وزمین کجا بود اوست

لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُن لَّهُ صَاحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ

مراورا فرزندی وحال انک نبوده مراورا زنی وآفرید همه چیزی را واو

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

بهمه چیزی داناست آنستان خداست پروردگار شما نیست خدائی مگر او

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

آفریدگار همه چیزی پس بپرستیدورا واو بر همه چیزی کارسازست

لَّا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ

دریابد اورا بینائیها واو دریابد بینائیهارا واو باریک بین

الْخَبِيرُ ۝ قَدْ جَاءَكُم بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ

آگاه بدرستی که آمد بشما سببهای از پروردگار شما پس هر که دید ورشود پس سود مرتن اورا بود وهر که

عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَآ أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ

کور دل شود پس زیان بر آن تن بود و نیستم من بر شما نگهبان اعمال و همچنین میگردانیم

ٱلْءَايَٰتِ وَلِيَقُولُوا۟ دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُۥ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

نشانها را و تا نگویند که درس کردی تو و تا روشن کنیم مر آنرا مر کروهی را که دانند

ٱتَّبِعْ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ وَأَعْرِضْ عَنِ

پیروی کن آنچه وحی کرده میشود بتو از پروردگار تو نیست خدائی مگر او و بگرد از

ٱلْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكُوا۟ ۖ وَمَا جَعَلْنَٰكَ

بت پرستان و اگر خواستی خدا انباز فرانداشتندی و نکردانیدیم ما ترا

عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ وَمَآ أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ۝ وَلَا تَسُبُّوا۟

بریشان حافظ اعمال و نیستی تو بریشان کارزان و کارگزار دشنام مدهید

ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ فَيَسُبُّوا۟ ٱللَّهَ عَدْوًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ

آنهارا که میخوانند از جز خدای پس مسبت کنند خدارا بدشمنی بی دانش

كَذَٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۖ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِم مَّرْجِعُهُمْ

همچنین بیاراستیم ما مر کروهی را عمل ایشان پس با پروردکار ایشان بود بازکشت ایشان

فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا۟ بِٱللَّهِ جَهْدَ أَيْمَٰنِهِمْ

پس بیاکاهاند ایشارا بدانچه ایشان کردند و سوکند خورند بخدا سوکندان مغلظ ایشان

لَئِن جَآءَتْهُمْ ءَايَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا ٱلْءَايَٰتُ عِندَ ٱللَّهِ ۖ وَمَا

کرامتی اگر آید بدیشان نشانی لرانه بکروند بدان بکو بدرستی که نشانها نزدیک خداست

بُشْعِرُكُمْ أَنَّهَآ إِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَنُقَلِّبُ أَفْـِٔدَتَهُمْ

وه دانا گردانید شمارا کر آن معجزات چون آیند نمی گروند ومیگردانیم دلهای ایشانرا

وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِۦٓ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِى طُغْيَٰنِهِمْ

وبینائیهای ایشانرا همچنانک نگرویدند بدان اول بار ویگذاریم ایشانرا تا درگمراهی خود

يَعْمَهُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَآ إِلَيْهِمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ

سرگشته میشوند و اگر آنگه فرو فرستادیمی بدیشان فرشتگانرا وسخن گفتندی با ایشان

ٱلْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا۟ لِيُؤْمِنُوٓا۟

مردگان وگرد آوردیمی بر ایشان هر چیزی را روی ما روی نبودندی که بگروند

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۝ وَ

مگر آنرا که خواسته بود خدا ولیکن بیشترین ایشان نادانند و

كَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا شَيَٰطِينَ ٱلْإِنسِ وَ

همچنین بدید کردیم ما مر پیغمبری را دشمنی از دیوان آدمی

ٱلْجِنِّ يُوحِى بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ ٱلْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَآءَ

دیری کی اندازند بعضی ایشان سوی بعضی آراسته داشتن گفتار بهت فریب واگر خواستی

رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغَىٰٓ إِلَيْهِ

پروردگار تو نکردندی آنرا پس بگذار ایشانرا وآنچه بر می بافند وتا میل کند بدان

أَفْـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا۟ مَا هُم

دلهای آنها که نمی گروند بآخرت وتا راضی شوند وتا کسب کنند آنچه ایشان

مُفْتَرِفُونَ ۝ أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ

اندوزندگانند ای پس بجز از خدا جویم حکمی را واوست آن خدای که فرو فرستاد بشما

الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ

کتابی را هویدا کرده وآنها که بدادیم ما ایشانرا کتاب میدانند

أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَتَمَّتْ

که آن فرو فرستاده شده است از پروردگار تو بحق پس مباش از جمله بشک شوندگان وتمام شد

كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ

سخن پروردگار تو براستی وعدالت بدل کننده نیست مرسخنان او واوست شنوای

الْعَلِيمُ ۝ وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ

دانا واگر فرمان بری بسیاری را ازآنکه در زمینند برگردانند ترا از

سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

راه خدای پس روی نمیکنند مگر گمانی را ونیستند ایشان مگر دروغ بری بافند

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

بدرستی که پروردگار تو او داناترست بآنکه گمراه شد از راه او واو داناترست براه یابندگان

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ

پس بخورید ازآنچه یاد کرده باشند نام خدا را برآن اگر هستید شما بنشانهای او

مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ

گان وچیست مرشما را که نمیخورید ازآنچه یاد کرده اند نام خدا را برآن

وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ

وبدرستی که دیوان میرانند دوستان خود تا خصومت کنند با شما

وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۝ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا

واگر فرمان برید ایشانرا بدرستی که شما اهل شرک باشید ای آنکه هست کافر مرده دل

فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ

پس زنده دل کنیم ما اورا و پدید کنیم ما مر اورا روشنائی یقین که رود و تمیز کند بدان در میان مردمان همچون مثل آن بود

فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ

که در تاریکیهائی بود که نبود بیرون آینده ازان همچنین آراسته شد مر کافرانرا

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ

جزاء آنچه ایشان میکردند وهمچنین که در مکه رؤسا بجرمنه در هر دیه

أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ

بزرگترین ایشانرا کافران تا بر فعلی نمایند در آنجا و مکر نمیساخته مکر بتنهائی خود

وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ

وایشان نمیدانستند وچون آید بدیشان نشانی گویند برآست نداریم تا آورند بما مانند

مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۘ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ

آنچه دادند رسولان خدایرا خدا داناتر است بر کی کو خواهد بکند رسالات خودرا زود برسد

الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا

آنها را که گناه کردند و کافر شدند خواری از نزد خدا و عذابی سخت بدانچه ایشان

يَمْكُرُونَ ۝ فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ

مکر ساختند پس هر که خواهد خدا کرا نماید او را بگشاید سینه او را باسلام

وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا

و هر که خواهد که گمراه کند او را بکند سینه او را تنگ تنگ گویا که

يَصَّعَّدُ فِي السَّمَآءِ ۚ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ

بر خواهد شدن در آسمان همچنین بکند خدا پلیدی و بی توفیقی را بر آنها

لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ۚ قَدْ فَصَّلْنَا

که نمی گروند و این است راه پروردگار تو راست بدرستی که شرح کردیم ما

الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ۝ لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ

نشانها را برای گروهی که پند گیرند مر ایشانرا بهشت دار السلام نزد پروردگار ایشان

وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ

و او دوست و یار ایشان بآنچه ایشان کرده باشند و روزی که حشر کنیم ایشانرا

جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ

همه گوییم ای گروه پری بدرستی که بسیار تبع حاصل کردید شما از آدمیان و گویند دوستان ایشان

مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ

از آدمیان ای پروردگار ما برخورداری کرد بعضی از ما ببعضی و برسیدیم ما بوعده خود آن

اَجَّلْتَ لَنَا ۚ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۚ

که اجل فرمودی مارا گوید خدا آتش جایگاه شماست همیشه باشند در آنجا مگر آنچه خواسته بود خدای

إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا

بدرستی کہ پروردگار تو محکم کار دانا است وہمچنین مسلط گردانیم بعضی ظالمان را بر بعضی

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ

بآنچہ ایشان اندوختہ باشند ای گروہ پری وآدمی ای نیامدند بشما رسولانی

مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ قَالُوا

از شما تا قصہ خوانند بر شما نشانہای مرا وبیم کنند شمارا بملاقات روز شما بدین روز گویند

شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ

گواہی میدہیم ما بر تنہای ما وبفریفت ایشانرا زندگانی دنیا وگواہی دہند بر

أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ ذَٰلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ

تنہای خود کہ ایشان بودند کافران آنگہ گفتم آنست کہ نیست پروردگار تو

مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا

ہلاک کنندہ اہل دیہی را بستم واہل آن غافلان باشند ومر ہر گروہی را درجاتی ودرکاتی بود از آنچہ

عَمِلُوا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ

ایشان کردہ باشند ونیست پروردگار تو غافل از آنچہ ایشان میکنند وپروردگار تو بی نیاز ست خداوند رحمت

إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا

اگر خواہد ببرد شمارا ونخلیفتی بکارد از پس شما آنرا کہ خواہد ہمچنانک

أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَآتٍ ۖ وَمَا

آفرید شمارا از نژاد گروہی دیگران بدرستی کہ آنچہ وعدہ میدہند شمارا نزدیک آینده است

أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ۝ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ

شما انان کہ از حساب بگوای قوم من کار کنید بر خو و عادت خود بدرستی کہ من کار کنندہ ام پس زود

تَعْلَمُونَ ۝ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝

فوت شوید بدانید کہ کیست کہ او راست عاقبت سرای آخرت بدرستی کہ رستگاری نیابند ستمکاران

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا

و پدید کردند مر خدائرا از انچہ آفرید از کشت زرع و چہارپایان بہرہ پس گفتند این

لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ

مر خدائرا است بمدعای ایشان و این مر انبازان ماراست پس انچہ بود مر انبازان ایشانرا

فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۖ

پس نمیرسید بخدا و انچہ بود مر خدائرا پس آن میرسید با انبازان ایشان

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ

بدست انچہ ایشان حکم میکنند و همچنین بیاراست مر بسیاری را از مشرکان

قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ

کشتن فرزندان ایشان با کژ زنده در گور کنند انبازان ایشان بنا نرا تا بر گردانند ایشانرا و تا مشتبہ گردانند بر ایشان

دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝

دین خودرا و اگر خواستی خدا نکردندی آنرا پس بگذار ایشانرا و انچہ بر می بافند

وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ

و گفتند این چہارپایان و کشت زرع نخوریم آنرا مگر آنرا کہ خواهیم بمدعای ایشان

وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا

و چہارپایان حرام کردہ شد پشتہای ایشان و چہارپایان نمی یاد کنند نام خدا بر ایشان

افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا فِي

بافتن بر خدا زود باشد کہ جزا دہد ایشانرا بانچہ بودند می بافتند و گفتند انچہ

بازداشتہ شدہ اند

ازین طعام

وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ

وچهارپایانی که حرام کرده‌اند پشتهاء آنرا وچهارپایانی که یاد نکرده باشند نام خدا را

عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

بر آنها دروغ بر بافتنی بر حکم خدا زود پاداشت دهد ایشانرا بدانچه ایشان بر بافته باشند

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ

وگفتند آنچه در شکمهای این چهارپایانست خالص مر پسران ماراست وحرام است

عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ

بر همجفتان ما واگر چه باشد مردار پس ایشان در آن انباذنیم زود پاداشت دهد ایشانرا

وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا

بوصف کردن ایشان بدرستی که او محکم کار داناست بدرستی که زیانکار آمدند آنها که بکشتند

أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً

فرزندان خودرا از نادانی بی دانشی وحرام داشتند آنچه روزی کرده بود ایشانرا خدا از روی بر بافتنی

عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ

بر خدا بدرستی که گمره شدند ونبودند راه یافتگان واوست آن خدائی که بابتدا بیافرید

جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا

بستانی پشف بدیدکرده از چوب وبر زمین افتاده برگ وبار آن وخرما ایشانها وکشت زرعها مختلف

أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا

خورش آن ودرخت زیتون وانار بهم مانده ونه بهم مانده گیتیم ما بخورید

مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

از میوهٔ آن چون بیوه دارشوند وبدهید حق آنرا روز دروکردن آن واسراف مکنید بدرستی که او دوست ندارد

الْمُسْرِفِينَ ۞ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا

گزافکاران را واز چهارپایان آنچه بار برند شاید وآنچه فرش شاید گفتیم شما را بخورید از آنچه روزی کرد شما را خدا

تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞ ثَمَانِيَةَ

وپیروی مکنید مرادهای دیو را بدرستی که او مرشما را دشمنی روشنست هشت

أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ

صنف از میش دو واز بز دو بگو ای دو نر سه را

حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنْثَيَيْنِ نَبِّئُونِي

حرام کرد یا دو ماديه را یا آنچه کرد در آمده است بر رحمهای دو ماديه بیاگاهانید مرا

بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ

بدانشی اگر هستید شما راست گویان واز شتر دو واز گاو دو

قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنْثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ

بگو ای دو نر سه را حرام کرد یا دو ماديه را یا آنچه کرد در آمده است بر رحمهای

الْأُنْثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ

دو ماديه یا بودید شما گواهان چون فرمود شما را خدا بدین پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ

ستمکارتر ازانک برساخت بر خدا دروغ را تا گمراه کند مردمان را بی دانشی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا

بدرستی که خدا راه نماید گروه ستمکاران را بگو نمی یابم در آنچه وحی کرده میشود بمن حرام کرده

عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ

بر خورنده که خورد آنرا مگر که باشد مردار یا خونی ریخته یا گوشت

خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ

خوک بود پس بدرستی که آن نجس است یا خروج از طاعت که او از برداشته باشند بجز نام خدای بران پس هر که بناچار آرند

غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا

نه ستم کننده بود و نه از حد در گذرنده پس بدرستی که پروردگار تو آمرزگار مهربانست بر آنها که جهود شدند

حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ

بر دیگر حرام کردیم ما بر هر حیوانی که ناخن دارد و از گاو و گوسفند حرام کردیم ما بر ایشان

شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ

پیههای آنها مگر آنچه برداشته باشند پشتهای آنها یا چربیهای روده‌های آنها یا آنچه بهم آمیخته باشد باستخوان

ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ فَإِنْ كَذَّبُوكَ

آن پاداش دادیم ما ایشانرا بسبب ستم کردن ایشان و بدرستی که ما راستگویانیم پس اگر بدروغ دارند ترا

فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ

پس بگو پروردگار شما خداوند رحمت فراخست و رد کرده نشود عذاب او از گروه

الْمُجْرِمِينَ ۝ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا

کافران زود گویند آنها که انباز فرا داشتند اگر خواستی خدا انباز فرا نداشتیم ما

وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ

و نه پدران ما و حرام نداشتیمانی هیچ چیزی همچنین بدروغ داشتند آنها

مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ

که پیش از ایشان بودند تا در چشیدند عذاب ما را بگو اگر هست نزدیک شما هیچ دانشی

فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ

پس برون آورید آنرا برای ما پیروی نمیکنید مگر گمان را و نیستید شما مگر دروغ برمی بافید

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ

بگو پس مر خدا راست حجت تمام رسنده پس اگر خواستی هر آینه راه نمودی شما را همه

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا

بگو بیاورید گواهان خود را آنها که گواهی دهند که خدا حرام کرد این را

فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ

پس اگر گواهی دهند پس گواهی مده با ایشان و پس روی مکن هوا های آنها را

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ

که بدروغ داشتند نشانهای ما را و آنها که نمی گروند بسرای آخرت و ایشان بپروردگار خود

يَعْدِلُوْنَ ۝ قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا

برابری میکنند بگو بیایید تا بر خوانم آنچه حرام کرد پروردگار شما بر شما بانگ

تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ

انباز فرا مدارید بخدا چیزی و با مادر و پدر نیکوئی کنید و مکشید فرزندان خود را

مِنْ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ

از ترس درویشی ما روزی میدهیم شما را و ایشانرا و فرا نزدیک مروید ناشایستها را آنچه ظاهرست

مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

از آن و آنچه پنهانست و مکشید تن را آن تنی که حرام کرد خدا مگر بحق

ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا

آنستان فرمود شما را بدان تا بود که شما در یابید و فرا نزدیک مروید مال یتیم مگر

بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ

بطریقی که آن نیکوترست تا برسد بغایب قوت خود و تمام کنید کیله و ترازو را

بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا

بعدالت تکلیف نفرمایم هیچ تنی را مگر بقدر وسع طاقت آن تن و چون گویید شما پس عدالت کنید

وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ

واگرچه باشد خداوند خویشی و بعهد خدا وفا کنید آنستان فرمود شما را بدان

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ

تا بود که شما پند گیرید و آنک این راه من راستست پس پیروی کنید آنرا

وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم

و پیروی مکنید راههارا پس پراکنده شوید شما از راه او آنستان فرمود شما را

بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي

بدان تا بود که شما پرهیزید پس بدادیم ما موسی را کتاب تمامی بر آنچه

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ
کرآن نیکوتر ست وسویدا کردنی مر هر چیزی را وراهی ورحمتی بود تا بود کرایشان بازرسیدن باپروردکار خود
يُؤْمِنُونَ ۝ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
بگروند واین قرآنی است کرفرو فرستادیم ما آنرا خجسته پس پیروی کنید آنرا وبترسید تا مکر بود کرشما
تُرْحَمُونَ ۝ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَ
رحمت کرده شوید تا نکوئید برای عدم ارادت کرفرو فرستاده شد کتاب بردو کروه پیش ازما و
إِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ
درحقیقت کنا از درس کردن ایشان هرآینه غافلان تا نکوئید کر اکر فرو فرستاده شدی ما کتاب
لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى
هرآینه بودمی راه یابنده تر ازیشان پس درستی کرآمد بشما ازجانب پروردکار شما وراهی
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا
ورحمتی پس کیست ستمکارتر ازانکه بدروغ داشت نشانهای خدارا ویرکشت ازان
سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
زود پاداش دهیم آنهارا کربرکشتند ازنشانهای ما ببدی عذاب بآنچه ایشان
يَصْدِفُونَ ۝ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
برکشتند ای هیچ چشم میدارند مکر که آید بدیشان فرشتکان یا آید
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ
فرمان پروردکار تو یا آید بعضی نشانهای پروردکار تو روزی کر آید بعضی نشانهای

رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ

پروردگار تو سود هیچ تنی را ایمان آن تن که نگرویده بود از پیش یا نیکوئی کرده بود

فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا

در ایمان خود نیکی بگو چشم دارید بدرستی که ما نیز چشم داریم کاینان بدرستی که آنها که جدا کردند

دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى

دین خود را و بودند گروهان نیستی تو از کار ایشان در چیزی بدرستی که کار ایشان منوط

اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ

باخداست پس بیاگاهاند ایشان را بآنچه ایشان کرده باشند هر که آید بنیکوئی

فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا

پس مر او را بود ده چندان آن و هر که آید ببدی پس پاداش داده نشود مگر بمانند آن

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

و ایشان ستم نکنند بگو بدرستی که راه نمود مرا پروردگار من بآئینی راست

دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

دینی باعتدال کیش ملت ابراهیم است مایل از باطل بحق و نبود او از جمله انباز قرداران

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بگو بدرستی که نماز من و قربان من و زیست من و مرگ من مر خدا را که پروردگار جهانیانست

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۝ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ

هیچ انبازی نیست مر او را و بدین زن فرموده اند مرا و من اول مسلمانانم بگو ای بجز از خدا

أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا
جویم پروردگاری را واوست پروردگار همه چیزی وفرو نرود هیچ تنی مگر گزیان وسود براوبود
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
ودر ندارد هیچ بردارندهٔ بار گناه دیگری را پس با پروردگار شماست بازگشت شما پس بیاگاهاند شمارا
بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ
بدانچه شما دران اختلاف میکردید. واوست آن خدائی که گردانید شمارا کاشتگان در زمین
وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ
وبرافراشت بعضی شمارا بالای بعضی بپرجه ومرتبه تا آزمایش کند شمارا برانچه بداد شمارا
إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ
بدرستی که پروردگار تو زود عقوبتست وبدرستی که او آمرزگار مهربانست

سورة الاعراف مائتان وست اياتها مكية

فواصلها مثلث

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓصٓ ۝ كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
منم خدائی که میدانم این قرآنرا که فرو فرستاده شد بتو پس باید که نباشد در سینهٔ تو تنگی ازان
لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ
تا بیم کنی بدان وپندی بود مر گرویدگانرا پیروی کنید آنچه فرو فرستاده شد بشما از

رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَكَمْ

پروردگار شما و پیروی مکنید از جز او دوستانی را اندکی اند آنچه پند میگیرند و شما

مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

از اهل دیهها که هلاک کردیم ما آنهارا پس آمد بدانها عذاب ما حال آنکه درشب بود یا ایشان دران حال خفته بودند

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

پس نبود خواندن ایشان چون آمد بدیشان عذاب ما مگر آنک گفتند بدرستی که بودیم ما

ظَالِمِينَ ۝ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

ستمکاران پس هرآینه بازپرسیم ازانها که فرستاده شدند بدیشان و هرآینه بازپرسیم از رسولان

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ

قصه کنیم ما بریشان بدانش و نباشیم ازما وجزا دادن ما غایبان و ترازو وجزا اعمال آنروز

الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ

حق پس هرکه گران آید ترازوی طاعت او پس آنگروه ایشانند رستگاران و هرکه

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا

سبک آید ترازوی طاعت او پس آنگروه آنهااند که زیان کار آمدند برنفسهای خود بدانچه

بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا

بنشانهای ما ستم میکنند و بدرستی که تمکین دادیم ما شمارا در زمین و پدید کردیم ما

لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ

مرشمارا درآنجا سبب معاشی اندکی اند آنچه شکر میکنند و بدرستی که آفریدیم ما شمارا

ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوٓا اِلَّآ

پس صورت بنگاشتیم شما را پس گفتیم ما مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر

اِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السّٰجِدِينَ ۝ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ

ابلیس که نبود از جملهٔ سجود کنندگان گفت چه منع کرد ترا که سجده نکردی

اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

چون فرمودم ترا گفت که من بهترم ازو آفریدی مرا از آتش وآفریدی اورا از گل

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ

گفت خدا که بدر رو از بهشت پس نبود مر ترا که گردنکشی کنی درانجا پس برون از رحمت من که تو

مِنَ الصّٰغِرِينَ ۝ قَالَ اَنْظِرْنِي اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

از جملهٔ خوارانی گفت زمان ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند گفت خدا که تو از زمان داده گانی

قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِي لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ ثُمَّ

گفت ابلیس که بسبب آنچ گمراه کردانیدی مرا بنشینم مر ایشانرا بر راه راست پس

لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ

مر ایشانرا درآیم بزیشان از پیش ایشان واز پس ایشان واز جانب راست ایشان واز جانب چپ ایشان

وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِينَ ۝ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا

و نیابی تو بیشتر ایشانرا شاکران گفت خدا برون رو ازانجا نکوهیده رانده دور از رحمت

لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَاَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِينَ ۝ وَيٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ

هر آینه هر که پیروی کند ترا ازیشان هر آینه پر کنم دوزخ را از شما همه ای آدم آرام گیر

أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ

تو وزن تو در بهشت پس بخورید از آنجا در جای که میخواهید شما و نزدیک این درخت مگردید

فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

پس باشید از جملهٔ ستمکاران پس وسوسه داد دیو تا ظاهر شد مرایشانرا آنچه پنهان

عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ

بود از ایشان از عورات ایشان وگفت نهی نکرد شمارا پروردگار شما از این درخت

إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَا

مگر آنک باشید دو فرشته یا باشید از جملهٔ باقی ماندگان وسوگند خورد ایشانرا

إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ

که من مرشمارا از جملهٔ نصیحت کنندگانم پس دلالت کرد ایشانرا بفریفتنی پس چون درچشیدند از آن درخت

بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ

ظاهر شد مرایشانرا عورتهای ایشان و در ایستادند میدوختند بر خود از برگ درخت

الْجَنَّةِ ۚ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ

بهشت و بر خواند ایشانرا پروردگار ایشان که ای نهی نکردم شمارا از خوردن این درخت

وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا

و نگفتم مرشمارا که دیو مرشمارا دشمنی روشنست گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم ما

وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

اگر نبیامرزی ما را و رحمت نکنی بر ما هرآینه باشیم از جملهٔ زیانکاران

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ

گفت خدا یا نشیب بروید بعضی شما مر بعضی را دشمنان باشید و مر شما را بود در زمین آرامگاهیست

وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ۝ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا

و برخورداری تا سنگامی گفت خدا در آنجا زیید و در آنجا بمیرید و از آنجا

تُخْرَجُونَ ۝ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ

بیرون آورده شوید ای فرزندان آدم بدرستی که فرو فرستادیم ما بر شما پوششی که بپوشند عورتهای شما را

وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ

و جامهای سلامت و پوشش پرهیزکاری آن بهتر بود آن از نشانهای خداست

لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ

تا بود که ایشان پند گیرند ای فرزندان آدم نفتنه نکناد شما را دیو همچنانک بیرون آورد

أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا

پدر و مادر شما را از بهشت برکند از ایشان پوشش ایشانرا تا باز نماید شرمگاههای ایشانرا

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ

بدرستی که او می بیند شما را او و لشکر او از آنجا که نمی بینید ایشانرا بدرستی که ما کردیم دیوانرا

أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا

دوستان مر آنهارا که نمی گروند و چون کنند ناشایستی گویند که یافتیم

عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

بر آن پدران خود را و خدا فرمود ما را بدان بگو بدرستی که خدا نفرماید بناشایست

أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا

ای میگویید بر خدا آنچه نمیدانید بگو فرمود پروردگار من بعدالت وراست بدارید

وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ

روبهای خودرا نزدیک هر مسجدی وبرخوانید اورا خالص کنندگان مراورا دین همچنانکه بآغاز شما را

تَعُودُونَ ۚ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۚ إِنَّهُمُ

باز آفرینند دیگرباره گروهی را راه نمود وگروهی واجب شد برایشان گمراهی بدرستی که ایشان

اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

فراگرفتند دیوانرا دوستان از جز خدا وپنداشتند که ایشان

مُهْتَدُونَ ۝ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

راه یافتگانند ای فرزندان آدم فراگیرید زینت خودرا نزدیک هر مسجدی

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝ قُلْ مَنْ

وبخورید وبیاشامید بدرستی که اسراف مکنید که خدا دوست ندارد گزافکارانرا بگو که

حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ

حرام کرد زینت خدارا آن زینتی که بیرون آورد بندگان خودرا وپاکیهای از روزی بگو

هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَٰلِكَ

آن مرانهارا است که بگرویدند در زندگانی دنیا خالص در روز قیامت همچنین

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا

میدهیم نشانهارا برای گروهی که بدانند بگو بدرستی که حرام کرد پروردگار من ناشایستها را آنچه

ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا

ظاهرست ازآن وآنچه پنهانست وبزه وستم را بناحق وآنک انباز خدا دارید

بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ

بخدا آنچه فرونفرستاد بدان هیچ حجتی وآنک گویید بر خدا آنچه ندانید ومر هر گروهی را

أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

وعدتیست پس چون آید وعدهٔ ایشان باز پس نایستند ساعتی وزو پیش روند

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي

ای فرزندان آدم آمدند بشما رسولانی از جنس شما تا قصه کنند بر شما نشانهای مرا

فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ

پس هیچ ترسی نبود بر ایشان ونه ایشان اندوهگن باشند وآنها

پس هرکه بپرهیزد وکار باصلاح آورد

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

که بدروغ داشتند نشانهای ما را وگردنکشی کردند ازان آن گروه اصحاب آتش اند ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ

درآنجا همیشه باشند پس کیست ستمکارتر ازانک برباف بر خدا دروغ را یا بدروغ داشت

بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ حَتَّى إِذَا جَاءَتْهُمْ

نشانهای او را آن گروه برسد بدیشان بهرهٔ ایشان از کتاب تا چون آیند بدیشان

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

رسولان ما جان بستانند ایشانرا گویند کجاشدند آنها که میخواندند از جز خدا

قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

گویند گم شدند از ما وگواهی دهند بر تنهای خود که ایشان بودند کافران

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ

گوید خدا درروید در میان گروهانی که گذشتند پیش از شما از پری وآدمی در آتش

كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَّعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا

هرگاه که در روند گروهی بلعنت کنند بر دیگران تا چون برسند بیکدیگر درآنجا

جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولَاهُمْ رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَآتِهِمْ عَذَابًا

همه گویند بازپسینان ایشان را نخستینان ایشان را ای پروردگار ما این گروهند که گمراه کردانیدند ما را پس بده ایشان را عذابی

ضِّعْفًا مِّنَ النَّارِ ۖ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن لَّا تَعْلَمُونَ وَقَالَتْ

دوچندان از آتش گوید خدا همه را دوچند است ولیکن نمیدانید شما وگویند

أُولَاهُمْ لِأُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِن فَضْلٍ فَذُوقُوا

اولینشان مر آخرینان ایشان را پس نبود مر شما را بر ما هیچ فضیلتی پس بچشید

الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

عذاب بآنچه شما کردنکشی کردید بدرستی که آنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را

وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ

وکردنکشی کردند ازآن گشوده نشود مرایشان را درهای آسمان ودر نروند

الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي

در بهشت تا در رود شتر در سوراخ پسوزن وهمچنین پاداش دهیم

الْمُجْرِمِينَ ۝ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي

کافرانرا ایشانرا بود از دوزخ بسترها واز بالای ایشان پوششها وهمچنین پاداش دهیم

الظَّالِمِينَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا

ستمکارانرا وآنها که بگرویدند وکارهای نیکو کردند تکلیف نفرمائیم هیچ تنی را

إِلَّا وُسْعَهَا ۖ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

مگر بقدر وسع وطاقت آن تن آن گروه اصحاب بهشتند ایشان درآنجا همیشه باشند

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۖ وَ

وبرکنیم ما آنچه در سینهای ایشانست از کینه رود از زیر بنهای ایشان جویها روان

قَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا

وگویند شکر وسپاس مرخدارا آن خدائی که راه نمود مارا بدین ونبودیم ما که راه یابیم اگر نه

أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ

آنکه راه می نمود مارا خدا بدرستی که آمدند رسولان پروردگار ما بحق وبرخوانند که آنستان

الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

بهشت بمیراث برگرفتید آنرا بآنچه شما کردید وبرخوانند اصحاب بهشت را

أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ

اصحاب آتش را که یافتیم ما آنچه وعده داد مارا پروردگار ما بحق پس ای هیچ یافتید شما

مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ

آنچه وعده داد پروردگار شما بحق گویند آری پس آوازدهد اوازدهنده میان ایشان

أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا

که لعنت خدای باد بر ستمکاران آنها که برگشتند از راه دین خدا وجستند آن راه را

عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى

کژی وایشان بسرای آخرت کافران بودند ومیان ایشان پرده بود وبر

الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ

اعراف مردان باشند که شناسند همه را بسیمای ایشان وبرخوانند اصحاب بهشت را

أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۝ وَإِذَا

که سلام باد برشما در نروند در آنجا وایشان طمع دارند وچون

صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ

بگردانیده شود بینایهای ایشان تراسوی اصحاب آتش گویند ای پروردگار ما مکردان ما را با

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ

گروه ستمکاران وبرخوانند اصحاب اعراف مردانی را که شناسند ایشان

بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

بسیمای ایشان گویند چه بگزیرانید از شما جمع کردن شما وآنچه بودید شما گردنکشی گردید

أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ

ای این گروه آنهانند که سوگند خوردید شما که نرسانند ایشان را خدا برحمتی درروید در بهشت

لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ

بیم ترسی نبود برشما ونه شما اندوهگن باشید وبرخوانند اصحاب آتش

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۱b قَالُوا

اصحاب بهشت را که بریزید بر ما از آبی یا از آنچه روزی کرد شمارا خدا گویند

إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۙ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا

بدرستی که خدا حرام کرد آن هردورا بر کافران آنها که فراگرفتند دین خودرا بازی

وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوا

و نافرجام و بفریفت ایشانرا زندگانی دنیا پس امروز فراموش کنیم ایشانرا از رحمت همچنانک فراموش کردند

لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوا بِـَٔايَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ وَلَقَدْ

بیارزپسیدن ایشان بدین روز وآنچه بودند بنشانهای ما انکار میکردند ودر پی آن که

جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

آوردیم ما ایشانرا کتابی موید میکردیم ما آنرا بر دانشی راهی ورحمتی مر گروهی را

يُؤْمِنُونَ ۝ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ ۘ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ

که بگروند ای هیچ چشم نمیدارند مگر بعاقبت آن روزی که آید عاقبت آن گویند

الَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ فَهَل لَّنَا مِن

آنها که فراموش کردند آنرا از پیش بدرستی که آمدند رسولان پروردگار ما بحق پس ای هیچ ما را از

شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۚ قَدْ

شفیعان که شفاعت کنند مارا یا باز کرده شویم تا کار کنیم جز آنچه بودیم ما میکردیم بدرستی

خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكُمُ

که زیانکار آمدند برنهای خود وگم شود از ایشان آنچه ایشان برساخته بودند بدرستی که پروردگار شما

اللهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ

آن خدائی که آفرید آسمانها وزمینرا در شش روز پس مستولی وغالب شد بر عرش

يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ

درمی پوشاند شب را روز وبعکس طالب سرد یکدیگر را شتابان وآفتاب وماه وستارگان رام کرده

بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ادْعُوا

بفرمان خود بدان که مراورا آفرینش وفرمان بزرگوارست خدا که پروردگار جهانیانست بخوانید

رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَلَا تُفْسِدُوا فِي

پروردگار خودرا بزاری وپنهانی بدرستی که او دوست ندارد از حد در گذرندگانرا وتباهی مکنید در

الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ

زمین پس از اصلاح آن وبرخوانید اورا ترسان وطمع دارنده بدرستی که رحمت خدا

قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ

نزدیکست بنیکوکاران واوست آن خدائی که میفرستد بادهارا بشارت دهنده پیش از

رَحْمَتِهِ حَتَّى إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا

رحمت خود تا چون بردارند آن بادها ابرهای گران بارا برانیم ما آنرا بزمینی مرده پس فرستیم ما

بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ

بدان آب پس بیرون آوریم ما بدان از هر میوه‌ای همچنین بیرون آوریم مردگانرا تا باشد که شما

تَذَكَّرُونَ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي

پند گیرید وزمین پاک بیرون می آید گیاه آن بفرمان پروردگار او وآنکه

خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ

که پلیدست بیرون نمی‌آورد مگر آنچه دران چیزی باشد همچنین همی بیاریم نشانها را برای گروهی که شکر کنند

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ

بدرستی که فرستادیم ما نوح را سوی قوم او پس گفت ای قوم من بپرستید خدایرا نیست مر شما را

اِلٰهٍ غَيْرُهٗ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ قَالَ الْمَلَاُ

هیچ خدایی جز او بدرستی که من می‌ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ گفتند اشراف

مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ

از قوم او بدرستی که ما آینه می‌بینیم ترا در گمراهی روشن گفت ای قوم من نیست بمن گمراهی

وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ

ولیکن من رسولی‌ام از پروردگار جهانیان میرسانم شما را رسالتهای پروردگار خود

وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ

ونصیحت میکنم شما را ومیدانم از خدا آنچه شما نمیدانید ای شگفت آمد شما را که آمد شما

ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا

پندی از پروردگار شما بر مردی از جنس شما تا بیم کند شما را و بپرهیزید

وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِي

و تا بود که شما رحمت کرده شوید پس بدروغ داشتند او را پس برهانیدیم ما او را و آنانرا که با او بودند در

الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا

عَمِينَ ۝ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ

خدایرا نیست مر شما را ... کفت ای قوم من پرستید ... با ایشان هود ... بپرستیم ما تنها قوم خود ... کوردلان

مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا

هیچ خدای جز او ای پس نمی پرهیزید ... کفتند اشراف آنها که کافر شدند از قوم او کما

لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي

می بینیم ترا در نیخردی ... و بدرستی کما ترا آینه کمان بریم ترا از جملهٔ دروغ کویان ... کفت ای قوم من نیست بمن

سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أُبَلِّغُكُمْ

بیخردی ... ولیکن من رسولی ام از پروردکار جهانیان ... میرسانم شما را

رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۝ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ

رسالتهای پروردکار خودرا ... و من مر شما را ناصحی با امانتم ... ای شکفت آمد شما را که آمد بشما

ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ

پندی از پروردکار شما ... بر مردی از جنس شما تا بیم کند شما را ... و یاد کنید چون

جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ

کردانید شما را کاشتکان از پس کروه نوح ... و بزیادت کرد شما را در آفرینش

بَصْبَطَةً ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ قَالُوا

فراخی پس یاد کنید نعمتهای خدایرا تا بود که شما رستکاری یابید ... کفتند

أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا

ای آمدی بما تا بپرستیم خدایرا یکانه است او ... و بکذاریم آنچه بودند می پرستیدند پدران ما

فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

پس بیار بما آنچه وعده میدهی مارا اگر هستی تو از جملهٔ راست گویان ۝ گفت بدرستی که واقع شد برشما از پروردگار شما

رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَ

خواری و خشمی ای خصومت میکنید با من در نامهای که نام نهاده اند آنرا شما

آبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ

و پدران شما آنچه فرو نفرستاد خدا بدان هیچ حجتی پس چشم دارید که من با شما

مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا

از جملهٔ چشم دارندگانم پس برهانیدیم ما او را وآنها را که با او بودند برحمتی از ما ودبریدیم ما

دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِلَى ثَمُودَ

اصل و نسل آنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را ونبودند مؤمنان ودبر نشانیدیم بقوم صالح

أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

برادر ایشان را صالح گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدای جز او

قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً

بدرستی که آوردم بشما معجزه از پروردگار شما این ناقهٔ خدا مر شما را نشانی

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ

پس بگذارید آنرا تا میخورد در زمین خدا ومرسانید آنرا بدی پس نگیرد شما

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ

عذابی دردناک ۝ ویاد کنید چون بکرد شما را جانشینان از پس

عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ

قوم عاد وجای داد شما را در زمین تا فرا میگیرید از زمین هامون آن کوشکهای وسی تراشید

الْجِبَالَ بُيُوْتًا فَاذْكُرُوْٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ

از کوهها خانهای پس یاد کنید نعمتهای خدا را و مشتابید در زمین تباهی کنندگان

الجزء ٩

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ

گفتند اشراف آنها که گردنکشی از قوم او مر آنها را که ضعیفان بودند مر آنرا

اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ قَالُوْٓا اِنَّا

که بگرویده بود از ایشان ای میدانید که صالح فرستاده ایست از پروردگار او گفتند که ما

بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِيْٓ

بدانچه بفرستاده اند او را بگروندگانیم گفتند آنها که گردنکشی میکردند که ما بدانچه

اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَ

بگرویدید شما بدان کافرانیم پس کشتند آن ناقه را و در گذشتند از فرمان پروردگار خود

قَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝ فَاَخَذَتْهُمُ

وگفتند ای صالح بیار ما را بآنچه وعده میدهی ما را اگر هستی از جمله فرستادگان پس بگرفت ایشان را

الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۝ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ

زلزله پس گشتند در سراهای خود مردگان پس برگشت از ایشان وگفت

يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ

ای قوم من بدرستی که رسانیدم شما را رسالتهای پروردگار خود ونصیحت کردم شما را ولیکن دوست نمیدارید

النَّاصِحِينَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا

نصیحت کنندگان را ۝ و یاد کن لوط را چون گفت مر قوم خود را ای می آیید بناشایستی که پیشی نکرد شما را بدان

مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ

هیچ یکی از جهانیان ۝ ای شما مر اینه می آیید مردان بشهوت از غیر

النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ ۝ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا

زنان بلکه شما قومی گزاف کارانید ۝ و نبود جواب قوم او مگر آنک گفتند

أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ

بیرون کنید ایشانرا از دیه شما ۝ بدرستی که ایشان مردمانند که پاکی میجویند پس برهانیدیم ما او را

وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ

و کسان او را مگر زن او را که بود از جمله هالکان ۝ و بارانیدیم ما بریشان بارندگی

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا

پس بنگر که چگونه بود عاقبت کافران ۝ و بفرستادیم ما بقوم شعیب برادر ایشانرا شعیب

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ

گفت ای قوم من ۝ بپرستید خدایرا نیست مر شمارا هیچ خدائی جز او بدرستی که آوردم شما معجزه

مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا

از پروردگار شما پس تمام کنید کیله و ترازو را ۝ و باز کاهانید مردمانرا چیزهای ایشان

تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

و تباهی مکنید در زمین پس از اصلاح آن ۝ آنستان بهتر بود مر شمارا اگر هستید شما

مُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ
مردمانرا از
مؤمنان ومنشینید بهر سر راهی در آن حال کرمی ترسانید ویر میگردانید ند
سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا
راه خدای آنرا که بگرویدبود بند ویمیجوئید آن راه را کژی ویاد کنید چون بودید شما اندکی
فَكَثَّرَكُمْ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَ
پس بسیار کرد اند شمارا ونگرید که چگونه بود عاقبت تباهی کنندگان
إِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ
وبدارستی که بودند گروهی از شما که بگرویده بودند بدآنچ بفرستاده شدم بدان وگروهی
لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
نگرویدند پس صبر کنید تا حکم کند خدا میان ما واو بهترین حکم کنندگانست
قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ
گفتند اشراف آنها که گردنکشی کردند از قوم او که البته بیرون کنیم ترا ای شعیب
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا
وآنهارا که بگرویده اند بانو از دیه ما یا درآوریم ترا وآنهارا در دین خود گفت شعیب ای واگرچه باشیم ما
كَارِهِينَ ۝ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
کارهان بدرستی که بر بافته باشیم ما بر خدا دروغ را اگر درآییم ما در دین شما پس
إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
آنچه برهانید مارا خدا ازان ونیاشد مارا که درآییم درآن ملت مگر که خواهد خدا

رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ

پروردگار ما — که پروردگار ماست فراخ برسیده است — بهمه چیزی بدانش بخداست — توکل ما — ای پروردگار ما حکم کن — میان ما

بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

و میان — قوم ما — بحق — و تویی — بهترین — حکم کنندگان — و گفتند اشراف — آنها که کافر شدند

مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ

از — قوم او — اگر — پیروی کنید شما — شعیب را — بدرستی شما — آنگه — آیینه — زیانکاران باشید — پس گرفت ایشانرا

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا

زلزله — پس گشتند — در سراهای خود — مردگان — آنها که بدروغ داشتند شعیب را

كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝

گویا که درنگ نکردند در آنجا — آنها — که بدروغ داشتند شعیب را — بودند ایشان — زیانکاران

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَ

پس برگشت از ایشان — و گفت ای قوم من — بدرستی که رسانیدم شمارا — رسالتهای پروردگار خود

نَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي

و نصیحت کردم مر شمارا — پس چگونه — اندوه خورم — بر گروه — کافران — و نفرستادیم ما در

قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ۝

هیچ دیهی — هیچ پیغمبری را — مگر گرفتیم ما — اهل آنرا — ببد حالی — و سختی حالی — تا بود که ایشان — زاری کنند

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

پس بدل کردیم ما — بجای گاه — بدی — بنکوئی — تا در گذشتند — و گفتند — که برسید

أَبَآءَنَا ٱلضَّرَّآءُ وَٱلسَّرَّآءُ فَأَخَذْنَٰهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

بدزان ما سخت حالی وبد حالی پس بگرفتیم ایشانرا ناگاه وایشان ندانند

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْقُرَىٰٓ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَٰتٍ

واگر آنک اهل دیهها بگرویدندی وبپرهیزیدندی آینه برگشودمانی برایشان برکتهای

مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا۟ فَأَخَذْنَٰهُم بِمَا كَانُوا۟

از آسمان وزمین ولیکن بدروغ داشتند پس بگرفتیم ایشانرا بدآنچه ایشان

يَكْسِبُونَ ۝ أَفَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيَٰتًا وَهُمْ

اندوختند ای پس ایمن شدند اهل دیهها که آید بدیشان عذاب ما بشب وایشان

نَآئِمُونَ ۝ أَوَأَمِنَ أَهْلُ ٱلْقُرَىٰٓ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ

خفتگان باشند ای ایمن شدند اهل دیهها که آید بدیشان عذاب ما بچاشتگاه وایشان

يَلْعَبُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا۟ مَكْرَ ٱللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ

درحال بازی باشند ای پس ایمن شدند از شاخیر خدا پس نباید که ایمن شوند از شناختن خدا مگر گروه

ٱلْخَٰسِرُونَ ۝ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلْأَرْضَ مِنۢ بَعْدِ أَهْلِهَآ

زیانکاران ای راه ننمود مرآنهارا که بمیراث برگرفتند زمینرا از پس اهل آن

أَن لَّوْ نَشَآءُ أَصَبْنَٰهُم بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

اگر خواستیمانی برسیدیمانی بدیشان بسبب گناهان ایشان ومهر نهادیمانی بردلهای ایشان پس ایشان

لَا يَسْمَعُونَ ۝ تِلْكَ ٱلْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ

نشنودندی آن دیهای مذکوره که قصه میکنیم برتو ازخبرهای آنها وبدرستی که آمدند بدیشان

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِن قَبْلُ

رسولان ایشان بحجتها پس نزدیک نبود که بگروند بدآنچه بدروغ داشتند از پیش

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۝ وَمَا وَجَدْنَا

همچنین مهر نهد خدا بر دلهای کافران ونیافتیم ما

لِأَكْثَرِهِم مِّنْ عَهْدٍ ۖ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ

مر بیشترین ایشانرا هیچ عهدی وبدرستی که یافتیم ما بیشترین ایشانرا مر ایشان را فاسقان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِن بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ فَظَلَمُوا

پس برانگیختیم ما از پس ایشان موسی را بنشانهای ما بسوی فرعون واشراف او پس ستم کردند

بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَقَالَ

بدان پس بنگر که چگونه بود عاقبت تباهی کنندگان وگفت

مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ

موسی ای فرعون بدرستی که من رسولم از پروردگار جهان سزاوارست برآنکه نگویم

عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۖ قَدْ جِئْتُكُم بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ

بر خدا مگر حق وصواب بدرستی که آوردم بشما معجزه از پروردگار شما پس بفرست بامن

بَنِي إِسْرَائِيلَ ۖ قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

بنی اسرائیل را گفت اگر هستی تو آورده معجزه پس بیار آنرا اگر هستی تو از جمله راستگویان

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ

پس انداخت عصای خودرا پس ناگه آن اژدهائی بود روشن وبکشید دست خودرا پس ناگه آن سپید بود

للناظرین

لِلنَّاظِرِينَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝ يُرِيدُ

مر نگرندگان را گفتند اشراف از قوم فرعون بدرستی که این مرآینه جادوئی داناست میخواهد

أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ

که بیرون کند شمارا از زمین شما پس چه میفرمائید گفتند نگاه دار اورا و برادر اورا

وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝

و بفرست در شهرها جمع کنندگان تا آورند بتو هر جادوئی دانا را

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

و آمدند جادوان بفرعون گفتند ای پیچ باشد ما را مزدی اگر باشیم ما غالبان

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَ

گفت آری و بدرستی که شما از جملهٔ نزدیکان باشید گفتند ای موسی یا تو بیندازی

إِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۝ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ

و یا ما باشیم اندازندگان گفت بیندازید پس چون انداختند سحر کردند بچشمهای مردمان

وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ

و بترسانیدند ایشانرا و آمدند بجادوئی بزرگ ووحی کردیم بموسی که بینداز

عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ

عصای خودرا پس آنگه آن فرو برد آنچه ایشان برساخته بودند پس واقع شد حق و باطل شد

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ

آنچه ایشان کرده بودند پس مغلوب شدند آنجا بگاه و گشتند خواران

وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۝ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَىٰ

وبروی درافتادند جادوان بسجود کردن گفتند بگرویدیم ما بپروردگار جهانیان پروردگار موسی

وَهَارُونَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَٰذَا

وهارون گفت فرعون بگرویدید شما بدو پیش آنک فرمایم مر شمارا بدرستی کاین

لَمَكْرٌ مَكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ

مرایینه جادوئی است که جادو ساختید آنرا در شهرها تا بیرون کنید شما را ازان اهل آن پس زود

تَعْلَمُونَ ۝ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ

بدانید مرائینه ببرم دستهای شما را و پایهای شما را از خلاف یکدیگر پس

لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ۝ وَمَا تَنقِمُ

مرائینه بردار کنم شما را همه گفتند کرما بپروردگار خود گردندگانیم و زشت نمیداری

مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا

ازما مگر آنک بگرویدیم بنشانهای پروردگار ما چون آمد بما ای پروردگار ما بر ریز بما صبری و بمیران ما را

مُسْلِمِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ

مسلمانان وگفتند اشراف از قوم فرعون ای بگذارید موسی و قوم او را

لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ

تا تباهی کنند در زمین وبگذارد ترا وباخدایان تو گفت زود بکشیم پسران ایشان را

وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ۝ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ

وزنده بگذاریم زنان ایشان را وما بالای ایشان قاهرانیم گفت موسی مر قوم خود را

اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

یاری خواهید از خدا و صبر کنید بدرستی که زمین مر خدا راست. میراث دهد آنرا که خواهد از بندگان خود

وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ

و عاقبت کار مر پرهیزکاران را بود گفتند رنجانیدند ما را از پیش آنکه آئی با ما واز پس

مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي

آنچه آمدی با ما گفت شاید بود که پروردگار شما هلاک کند دشمنان شما را ونخلیفتی بکارد شما را در

الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ

زمین پس نگرد که چگونه میکنید وبدرستی که بگرفتیم ما آل فرعون را بقحطها

وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ

وبازکم کردنی از میوها تا بود که ایشان پند گیرند پس چون آمد ایشان نیکوئی

قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ

گفتند مارا است این واگر برسد بایشان بدی فال بد گیرند بموسی وآنکه با او بودند

أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَقَالُوا

بدان که فال بد ایشان نزد خداست ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند وگفتند

مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

هرگاه که آوری با ما بدان از نشانی تا جادو کنی ما بدان پس نبستیم ما ترا بگروندگان

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ

پس بفرستادیم ما برایشان باران غالب وملخ وشپش و وزغها را وخون را

آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۝ وَلَمَّا

نشانهای خدا کرده پس گردنکشی کردند و بودند گروهی کافران و چون

وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ

واقع شد بریشان خواری و عذاب میگفتند ای موسی بخوان برای ما پروردگار خودرا بآنچه عهد نزد تو

لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي

آنرا اگر برداری تو از ما عذاب را هرآینه بگرویم بتو و بفرستیم ما با تو بنی

إِسْرَائِيلَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ

اسرائیل را پس چون برداشتیم ما از ایشان خواری عذاب تا اجلی که ایشان رسندگان اند بدان ناگاه ایشان

يَنْكُثُونَ ۝ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا

می شکستند عهد را پس گرفتیم باز خواستیم ما از ایشان پس غرق کردیم ما ایشانرا در دریا بسبب آنکه ایشان

بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۝ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا

نشانهای ما را و بودند از آن غافلان و بمیراث برگرفتیم ما گروه آنها را که بودند

يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا

ضعیف داشتگان در مشرقها زمین و مغربها آن آن زمینی که برکت کردیم ما

فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا

در آنجا و تمام شد سخن خداوند بهلاک اعدا بنیکوتر وجهی بر بنی اسرائیل بدانچه صبر کردند و هلاک کردیم

مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۝ وَجَاوَزْنَا

آنچه بود میساخت فرعون و قوم او و آنچه بودند سقف بدید میکردند و بگذرانیدیم ما

بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا

بنی اسرائیل را از دریا پس آمدند بر گروهی که بپرستن بتانی که مر ایشانرا بود گفتند

يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ

ای موسی بدید کن برای ما خدائی همچنانکه مر ایشانرا است خدایانی گفت که شما گروهی

تَجْهَلُونَ ۝ إِنَّ هَؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا

جاهلانید بدرستی که این گروه عابدان هلاک کرده میشود آنچه ایشان دراند و باطلست آنچه ایشان

يَعْمَلُونَ ۝ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى

میکنند گفت موسی ای بجز از خدا جویم شما را خدائی و او فضیلت نهاد شما را بر

الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

جهانیان زمانه شما و چون برهانیدیم ما شما را از آل فرعون درمیچشانیدند شما را بدنی عذاب

يُقَتِّلُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَآءٌ

میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند زنان شما را و در اینان آزمایشی بود

مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا

از پروردگار شما بزرگ و وعده دادیم ما موسی را بسی شب و تمام گردانیدیم ما آنرا

بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ

بده دیگر پس تمام شد میقات پروردگار او چهل شب و گفت موسی مر برادر خود را

هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

هارون خلیفتی کن در میان قوم من و کار باصلاح آور و پیروی مکن راه بتای کنندگانرا

وَلَمَّا جَآءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِيٓ أَنظُرْ

وچون آمد موسی برای وقت تعیین کردهٔ ما وسخن کرد با او پروردگار او گفت ای پروردگار من بنمای بمن خودرا تا بنگرم

إِلَيْكَ قَالَ لَن تَرَانِي وَلَٰكِنِ انظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ

بتو گفت هرگز بینی مرا ولیکن بنگر بسوی کوه پس اگر آرامگیرد بجایگاه خود

فَسَوْفَ تَرَانِي ۖ فَلَمَّا تَجَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ

پس زود بینی مرا پس چون بتافت نور پروردگار او بر کوه گردانید آنرا خورد ورد وبیفتاد موسی

صَعِقًا ۚ فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

بیهوش شد پس چون باهوش آمد گفت پاکی ومنزهی تو بازآمدم باتو ومن از اول بگروندگانم

قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي ۖ

گفت ای موسی برگزیدم ترا بر مردمان برسالتهای خود وبسخنان خود

فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ وَكَتَبْنَا لَهُ فِي

پس فراگیر آنچه بدادم ترا وباش از جملهٔ شکرگزاران ونوشتیم ما برای او در

الْأَلْوَاحِ مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ

تختها از همه چیزی پندی که بدان محتاج بودند وبیداکردن هر چیزی را پس فراگیر آنرا بقوت

وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

وبفرما قوم خودرا تا فراگیرند نیکوتر آنرا زود بازنمایم شمارا سرای فاسقان

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ

زود بگردانم نشانهای خودرا از آنها که گردنکشی کردند در زمین بناحق واگر ببینند هر نشانی

لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ

بنگروند بدان واگر ببینند راه صواب را فرانگیرند آنرا براه واگر ببینند راه

الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

گمراهی را فراگیرند آنرا براه آن بسبب آنست که ایشان بدروغ داشتند نشانهای مارا وبودند

عَنْهَا غَافِلِينَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

ازان غافلان وآنها که بدروغ داشتند نشانهای مارا و بازرسیدن بآخرت

حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

باطل شود عملهای ایشان ای هیچ پاداشت داده نشوید مگر بدانچه ایشان کرده باشید

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا

وفراگرفت قوم موسی از پس او از زیور ایشان گوسالهٔ بجسد یعنی تنی که

لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا

مر او را بود بانگی ای ندیدند که او سخن نمیکرد با ایشان وراه نمی نمود ایشانرا براهی

اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا

فراگرفتند آنرا وبودند ستمکاران وچون افتاد در دستهای ایشان و دیدند

أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ

ودانستند که ایشان گمراه شدند گفتند اگر نه بخشاید ما را پروردگار ما وبیامرزد ما را هرآینه باشیم

مِنَ الْخَاسِرِينَ وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ

از جملهٔ زیانکاران وچون بازگشت موسی سوی قوم خود خشمناک اندوهگن گفت

بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَ

بد خلیفتی کردی مرا پس از من ای شتاب کردید شما در فرمان پروردگار خود وانداخت تختها را

أَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ۚ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي

و فراگرفت سر برادر خود را میکشید باسوی خود گفت ای پسر مادر من بدرستی که قوم ضعیف شمردند مرا

وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي ۖ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ

و نزدیک بود که بکشند مرا پس شاد مکردان بمن دشمنان مرا و مگردان مرا با گروه

الظَّالِمِينَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ ۖ وَأَنْتَ

ستمکاران گفت ای پروردگار من بیامرز مرا و مادر مرا و درآور ما را در رحمت خود و تویی

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ

رحمت کننده ترین رحمت کنندگان بدرستی که آنها گرفتند گوساله را بمعبودی زود برساند بدیشان خشمی

مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

از پروردگار ایشان و خواری در زندگانی دنیا و همچنین پاداش دهیم دروغ بافندگان را

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا ۖ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ

و آنها که کردند بدیها را پس بازآمدند از پس آن و بگرویدند بدرستی که پروردگار تو از

بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ

پس آن هر آینه آمرزگار مهربانست و چون ساکن شد از موسی خشم گرفت لوحها را

وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۝ وَاخْتَارَ

و در نوشته آن بود راهی و رحمتی مر آنها را که ایشان بپروردگار خود ترسکاری نمایند و برگزید

مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ

موسی از قوم خود هفتاد مرد را برای میقات ما پس چون بگرفت ایشان را زلزله گفت ای پروردگار من

لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ

اگر خواستی هلاک کردی ایشان را از پیش و مرا نیز ای هلاک میکنی ما بدآنچه کردند بیخردان

مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ

از ما نیست این مگر از آزمایش تو گمراه کنی بدان آنرا که خواهی وراه نمایی آنرا که خواهی توی

وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاكْتُبْ لَنَا

خداوند ما پس بیامرز ما را ورحمت کن ما را وتوئی بهترین آمرزندگان وبازنویس ما را

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي

درین جهان نیکوئی ودر آخرت بدرستی که بازآمدیم ما بتو گفت خدا عذاب من

أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا

برسانم بدان آنرا که خواهم ورحمت من فراخ برسیده است بهمه چیزی پس زود بازنویسم آنرا

لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

برای آنها که بپرهیزند و بدهند زکات را وآنها که ایشان بنشانهای ما بگروند گانند

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا

آنها که پیروی کردند رسول را پیغمبر نانویسنده را آن پیغمبری که می یابند نعت وصفت اورا نوشته

عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ

نزد ایشان در تورانه وانجیل بفرماید ایشانرا بنیکوئی وباز بندارد ایشانرا

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ

از ناشایست وحلال کند مرایشانرا پاکیها وحرام کند برایشان حرام پلیدیها را ونهد

عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا

ازیشان بارگران ایشانرا وبندها آن بندهائی که بود برایشان پس آنها که بگروند

بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ

بدو وحرمت داشتند اورا ویاری کردند دین اورا وپیروی کردند نور آنرا انکه فرو فرستاده شد باو آن گروه ایشانند

الْمُفْلِحُونَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

رستگاران بگو ای مردمان همه بدرستی که من رسول خدایم بشما همه

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا

آن خدائی که مراوراست پادشاهی آسمانها وزمین نیست خدائی مگر او زنده کند ومیراند پس بگروید

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ

بخدا ورسول او پیغمبر نانویسنده آنکه بگروید بخدا وسخنان او

وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ

وپیروی کنید اورا تا بود که شما راه یابید واز قوم موسی گروهی بودند که راه مینمودند

بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝ وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا

بحق وبدو کردندگان بودند وجدا کرده بودیم ما ایشانرا دوازده قبیله وفرقه بودند

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ

ووحی کردیم ما بموسی چون آب خواستند ازو قوم او که بزن عصای خودرا

شنتی

نوادگان یعقوب

الحجر فانبجست منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل اناس مشربهم

برسنگ پس بزد پس روان شد ازان دوازده چشمه بدانستی که بیدانست سر گروه مردم آبشخور خودرا

وظللنا عليهم الغمام وانزلنا عليهم المن والسلوى كلوا

وسایه بان کردیم ما برایشان ابررا و فرو فرستادیم ما برایشان ترنگبین ومرغ بریانرا گفتیم ما بخورید

من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم

از پاکیهای آنچه روزی کردیم ما شمارا وستم نکردیم ما ولیکن بودند برتنهای خود

يظلمون ۝ واذ قيل لهم اسكنوا هذه القرية فكلوا منها

ستم میکردند وچون گفته شد مرایشانرا بساکن شوید درین دیه پس بخورید ازانجا

حيث شئتم وقولوا حطة وادخلوا الباب سجدا نغفر لكم

هرجا که خواهید شما و بگویید فرونه ازما بارگناه ما و در روید از در دیه بسجود کنندگان تا بیامرزیم

خطاياكم سنزيد المحسنين ۝ فبدل الذين ظلموا منهم

گناهان شما زود بزیادت کنیم مزد نیکوکارانرا پس بدل کردند آنها که ستم کردند ازیشان

قولا غير الذي قيل لهم فارسلنا عليهم رجزا من السماء بما

گفتاری جز آنچه گفته شد مرایشانرا پس بفرستادیم ما برایشان خواری از آسمان بسبب آنچه

كانوا يظلمون ۝ واسئلهم عن القرية التي كانت حاضرة البحر

ایشان ستم میکردند وبپرس ازیشان از حال شهرهائی که بودند ایشان نزدیک دریا مغرب

اذ يعدون في السبت اذ تاتيهم حيتانهم يوم سبتهم

چون از حد در گذشتند در گرفتن ماهی در شنبه چون می آمدند نزدیشان ماهیان ایشان روزی که شنبه میکردند

شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا

حال انکه ظاهر بودند در روزی که شنبه نبود نمی آمدند بدیشان همچنین آزمودیم ما ایشانرا بدانچه

يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۙ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ

بیرون آمدن بودند وچون گفت گروهی ازیشان چرا پند میدهید گروهی را که خدا هلاک کننده ایشانست

أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ

یا عذاب کننده ایشانست عذابی سخت گفتند موعظت ما اعتذاریست سوی پروردگار شما وتا بود که ایشان

يَتَّقُونَ ۝ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ

بپرهیزند پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شدند بدان برهانیدیم ما آنهارا که نهی کردند از بدی

وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ فَلَمَّا

وبگرفتیم ما آنهارا که ستم کردند بعذابی بد بدانچه ایشان بتابی کردند پس چون

عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ

درگذشتند از انچه نهی کرده شدند ازان گفتیم ما مرایشانرا باشید بوزنگان زیانکار وچون فرمان داد

رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ۗ

پروردگار تو که برانگیزد برایشان تا روز قیامت کسی را که تکلیف کند ایشانرا بدی عذاب

إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي

بدرستی که پروردگار تو مرانرا زود عقوبتست واو آمرزگار مهربانست ومتفرق گردانیدیم ما ایشانرا

الْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ

در زمین گروهانی ازیشان شایستگان واز ایشان بستند جز آن وازمودیم ما ایشانرا بنیکوئیها

نصف

از گزاردن جزیت

وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا

وبیها تا بود ایشان بازگردند پس بجای ایشان از پس ایشان بازماندگانی کهمیراث

الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَ

برگرفتند کتاب را فرامیگیرند بطریق رشوت حطام این جهان را و میگویند زود بیامرزند ما را

إِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَاقُ الْكِتَابِ

واگر آید بدیشان حطامی مانند آن فراگیرند آنرا ای فرانگرفت بریشان عهدی از کتاب

أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ

آنکه نگویند بر خدا مگر حق و صواب را و خواندند و گویند آنچه در آنست و سرای آخرت بهتر

لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ

مر آنهارا که پرهیزند ای پس استعمال عقل نمیکنید و آنها که تمسک نمودند بکتاب تورات

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ

و بپای داشتند نماز را بدرستی که ما ضایع نکنیم مزد نیکوکاران را و چون از جای برداشتیم ما کوه را

فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم

که بالای ایشان گونیا که آن سایه بانی بود و گمان بردند که آن واقع است بریشان گرفتیم ما فراگیرید آنچه بدادیم ما شمارا

بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذَ

بقوت و یاد کنید آنچه در آنست مگر بود که شما بپرهیزید و یاد کن چون فراگرفت

رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِن ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ

پروردگار تو از فرزندان آدم از پشتهای ایشان و از فرزندان ایشان نیز و گواه گردانید ایشانرا

أَنفُسِهِمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا

بر تنهای ایشان ای نیستم مر پروردگار شما گفت آری گواهی میدهیم ما تا نگوئید

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَٰذَا غَافِلِينَ ۝ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ

روز قیامت که بودیم ما از آن غافلان تا نگوئید که انباز فرا داشتند

آبَاؤُنَا مِن قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّن بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا

پدران ما از پیش و بودیم ما فرزندانی از پس ایشان ای پس هلاک میکنی ما را بدانچه

فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

کردند باطل کاران و همچنین مویدا میکنیم نشانها را تا بود که ایشان باز گردند

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ

و بر خوان بر ایشان خبر آنکه بدادیم ما او را نشانهای ما پس عاری شد بعمل از آن پس در رسید بدو

الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا

دیو پس بود از جملهٔ گمراهان و اگر خواستمانی مر او را برداشتمانی او را بسبب آن آیات

وَلَٰكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ

ولیکن او میل کرد بسوی زمین و پیروی کرد خواهش نفس خود را پس مثل او همچون مثل سگست

إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث ذَّٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ

اگر حمله بری زبان از دهن برون کند یا اگر بگذاری او را زبان از دهن برون کند

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

آنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را پس بر خوان قصه را تا بود که ایشان اندیشه کنند

سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا

بدست مثل کرده آنها که بدروغ داشتند نشانهای ما وبرنهای خود ایشان

يَظْلِمُونَ ۝ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَٰئِكَ

ستم میکردند هرکه راه نماید اورا خدای پس او راه یابنده بود وهرکرا گمراه کند پس آن کروه

هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ

ایشان زیانکارانند ویدرستی کرآفریدیم مردوزخ را بسیاری از پری وادمی

لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ

مرایشانراست دلهای که درنمی یابند بدان ومرایشانراست چشمهای که نمی بینند بدان ومرایشانراست

آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ

کوشهای که نمی شنوند بدان آن کروه همچون چهارپایانند بلک ایشان کمره ترند آن کروه

هُمُ الْغَافِلُونَ ۝ وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا

ایشان غافلانند ومرخداراست نامهای نیکو پس بخوانند اورا بدان وبگذارند

الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنهارا که انکار میکنند در نامهای او زود پاداشت داده شوند بدآنچه ایشان کردند

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ

وازانکه آفریدیم کروهی هستند که راه می برند بحق وبدو کردند کنند وآنها

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝

که بدروغ داشتند نشانهای مارا زود بگیریم ما ایشانرا ازانجا که نمیدانیستند

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ

ومهلت دادم مرایشانرا بدرستیکه کیدمن محکم است ای اندیشه نکردند که نیست بصاحب ایشان هیچ

جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ

دیوانگی نیست او مگر بیم کننده روشن ای نگریستند در عجایب قدرتها آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ

وزمین وآنچه آفرید خدا از چیزی وانکه شاید بود که نزدیک بود

أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۝ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا

اجل ایشان پس بکدام سخن بعد ازین قرآن می گروند هرکرا گمراه کند خدا پس

هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ

راه نماینده نبود اورا ویگذارد ایشانرا تا درگمراهی خود سرگشته میشوند می پرسند ازتو

عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا

از قیامت که کی خواهد بود اثبات آن بگو بدرستی که علم آن نزد پروردگار منست ظاهر نکند آنرا

لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً

در وقت آن مگر او چه دشوارست معرفت آن وقت در آسمانها وزمین نیاید بشما مگر ناگاه

يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَ

می پرسند ازتو گویا که دانائی ازان مبالغت میکنند بگو بدرستی که علم آن نزد خداست

لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا

ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند بگو نمادرم نیست مرتن خودرا نه سودی

وَلَاضَرَّا إِلَّا مَا شَآءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ

ونه زیانی مگر آنچه خواسته بودی خدا واگر بودمی دانستمی غیب را هرآینه بسیار کردمی از

الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوٓءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

نیکیها وخیرات ورنجیدی بمن بدی نیستم من مگر بیم کننده وبشارت دهنده مرگروهی را که ایمی کروند

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

اوست آن خدائی که آفرید شمارا از یک تن که آدم است وبدید کرد از آن تن زن اورا

لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ

تا آرام گیرد بدو پس چون نزدیکی کرد با حوا آدم برداشت باری سبک پس آمد وشد کرد

بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ

گرا گر بدی را آن زن پس چون گران بارشد برخواندند خدا را که پروردگار ایشان بود

مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا

از جمله شکر کنندگان پس چون بداد ایشانرا فرزندی نیکو بدید کردند مراورا ایشانرا در آنچه

آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا

بداد ایشانرا پس برتر کوارست خدا از آنچه ایشانرا فرا میدارند ای ایشانرا فرا میدارند بدو آنچه نتواند آفرید چیزی را

وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ

وایشانرا آفریده اند وتوانائی نداشتند مرایشانرا یاری کردنی ونه تنهای خودرا

يَنْصُرُونَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ

یاری توانند کرد واگر خوانی ایشانرا براه پیروی نکنند شمارا یکسانست برشما

اَدۡعُوۡنُمُوهُمۡ اَمۡ اَنۡتُمۡ صَامِتُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ تَدۡعُونَ مِنۡ دُونِ اللّٰهِ

ای اگر خوانید ایشانرا یا شما خاموش باشید بدرستی که آنها که میخوانید از جز خدای

عِبَادٌ اَمۡثَالُكُمۡ فَادۡعُوهُمۡ فَلۡيَسۡتَجِيبُوا لَكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ

بندگانی اند مانند شما پس بخوانید ایشانرا پس باید که پاسخ کنند مرشمارا اگر هستید شما

صَادِقِينَ ۝ اَلَهُمۡ اَرۡجُلٌ يَمۡشُونَ بِهَا اَمۡ لَهُمۡ اَيۡدٍ يَبۡطِشُونَ

راست گویان ای مرایشانراست پاهاء که بروند بدان یا مرایشانراست دستهائی که سخت گیرند

بِهَا اَمۡ لَهُمۡ اَعۡيُنٌ يُبۡصِرُونَ بِهَا اَمۡ لَهُمۡ اٰذَانٌ يَسۡمَعُونَ بِهَا

بدان یا مرایشانراست چشمهائی که بینند بدان یا مرایشانراست گوشهائی که بدان شنوند

قُلِ ادۡعُوا شُرَكَآءَكُمۡ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنۡظِرُونِ ۝ اِنَّ

بگو برخوانید انبازان خودرا پس کید سازید من پس زمان مدهید مرا بدرستی

وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِي نَزَّلَ الۡكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِينَ ۝ وَالَّذِينَ

کارساز من خدایست آن خدائی که فرو فرستاد کتاب را واو دوست نیکوکارانست وآنها که

تَدۡعُونَ مِنۡ دُونِهٖ لَا يَسۡتَطِيعُونَ نَصۡرَكُمۡ وَلَاۤ اَنۡفُسَهُمۡ

میخوانند از جز او نتوانائی ندارند یاری کردن شمارا ونه تنهای خودرا

يَنۡصُرُونَ ۝ وَاِنۡ تَدۡعُوهُمۡ اِلَى الۡهُدٰى لَا يَسۡمَعُوا وَتَرٰىهُمۡ يَنۡظُرُونَ

یاری توانند کرد واگر برخوانی ایشانرا براه نشنوند وبینی ایشانرا نگرند

اِلَيۡكَ وَهُمۡ لَا يُبۡصِرُونَ ۝ خُذِ الۡعَفۡوَ وَاۡمُرۡ بِالۡعُرۡفِ وَاَعۡرِضۡ

بسوی تو وایشان نبینند فراگیر عفو را وبفرما بنیکوئی وبگرد

عَنِ الْجَاهِلِينَ ۝ وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

از نادانان واگر برسد ترا از دیو وسوسه پس پناه گیر بخدا

إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ

بدرستی که او شنوای دانا است بدرستی که آنها که پرهیزیدند چون برسد بدیشان گروهی از دیوان

تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ ۝ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي

پند گیرند پس آنگاه ایشان بینندگان باشند طریق صواب را وبرادران ایشان در گمراهی کشند ایشان را

الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ۝ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا

گمراهی پس هیچ نقصان نمیکنند از اغواء ایشان وچون نیاوری تو بدیشان معجزه که ملتمس ایشانست گویند چرا از نزد خود نیاوردی آنرا

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِن رَّبِّي هَٰذَا بَصَائِرُ مِن رَّبِّكُمْ وَهُدًى

بگو که پیروی میکنم آنچه وحی کرده میشود بمن از پروردگار من این قرآن سبب بینائی دلهاست از پروردگار شما وراستگونی

وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنصِتُوا

ورحمتی مرقومی را که بگروند وچون خوانند قرآنرا پس گوش باز دارید بدان وخاموش باشید

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً

تا بود که شما رحمت کرده شوید ویاد کن پروردگار خودرا در تن خود زاری کنان وترسان

وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ

وجز آشکارا از گفتار بامداد وشبانگاه وباش از جمله

الْغَافِلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ عِندَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ

غافلان بدرستی که آنها که نزد پروردگار تواند گردنکشی نمیکنند از پرستیدن او

سجده
ترجمه
قال وعلیها
قدم وقعود

وَلِيُسَبِّحُوهُ سورة الانفال خمس وسبعون آية وَلَهُ يَسْجُدُونَ

وتسبیح میکنند اورا — ومراورا سجده میکنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنفَالِ قُلِ الْأَنفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ

می پرسند از تو — از حال غنیمتها — بگو غنیمتها مرخدایراست — ومر رسول راپس بترسید از خدا

وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنتُم

وکار باصلاح آورید شما میان یکدیگر — وفرمان برید خدایرا ورسول اورا اگر هستید شما

مُّؤْمِنِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ

مؤمنان — جز این نیستی که مؤمنان آنانند که چون یاد کنند خدایرا بترسد دلهای ایشان

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

وچون خوانند برایشان نشانهای او زیادت شود ایشانرا یقینی وبر پروردگار خود توکل کنند

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

آنها که بپای میدارند نمازرا وازآنچه روزی کردیم ما ایشانرا نفقه میکنند

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجَاتٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ

آن گروه ایشان مؤمنانند حقا مرایشانراست منزلتهائی نزدیک پروردگارایشان وآمرزشی

وَرِزْقٌ كَرِيمٌ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا

وروزی نیکو همچنانک بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو بمدینه بحق وبدرستی که گروهی

مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ لَكَٰرِهُونَ ۝ يُجَٰدِلُونَكَ فِى ٱلْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ

از مؤمنان ناخوشند کاشند خصومت میکنند با تو در سخن حق پس از آنکه روشن شد

كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى ٱلْمَوْتِ وَهُمْ يَنظُرُونَ ۝ وَإِذْ يَعِدُكُمُ ٱللَّهُ

گویا کرانیشان راندند بسوی مرگ وایشان می نگریستند باسباب مرگ وچون وعده داد شمارا خدا

إِحْدَى ٱلطَّآئِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ

یکی از دو گروه که آن یک طایفه مر شمارا خواهد بود وآرزو کردند که آن خداوند

ٱلشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ ٱللَّهُ أَن يُحِقَّ ٱلْحَقَّ بِكَلِمَٰتِهِۦ وَيَقْطَعَ

نه سلاحی باشد مر شمارا ومیخواهد خدا که درست کرداند حق را بسخنان خود وببرد

دَابِرَ ٱلْكَٰفِرِينَ ۝ لِيُحِقَّ ٱلْحَقَّ وَيُبْطِلَ ٱلْبَٰطِلَ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْمُجْرِمُونَ ۝

اصل ونسل کافرانرا تا ثابت کرداند صواب را وباطل کرداند بت را واگرچه کاره دارند کافران

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَٱسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّى مُمِدُّكُم بِأَلْفٍ

چون فریاد رسی میخواستند از پروردگار خود پاسخ کرد مر شمارا که من ممد کننده ام شمارا بهزار

مِّنَ ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝ وَمَا جَعَلَهُ ٱللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ

از فرشتگان از پی یکدیگر درآیندگان ونکرد آنرا خدا مگر از بهر بشارتی وتا آرام گیرند

بِهِۦ قُلُوبُكُمْ وَمَا ٱلنَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ إِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

بدان دلهای شما ونیست نصرت مگر از نزدیک خدا بدرستی که خدا غالب محکم کاریست

إِذْ يُغَشِّيكُمُ ٱلنُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ

چون میرسانید بشما خواب اندکرا ایمنی از قبل خود وفرو میفرستاد بر شما از آسمان

مَآءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِۦ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ ٱلشَّيْطَٰنِ وَلِيَرْبِطَ

ابی را تا پاک گرداند شمارا بدان و ببرد از شما پلیدی وخواری دیورا و تا محکم گرداند

عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ ٱلْأَقْدَامَ ۝ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى ٱلْمَلَٰٓئِكَةِ

بر دلهای شما و ثابت بدارد بدان قدمهارا چون وحی کرد پروردگار تو بفرشتگان

أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا

که من باشمام پس ثابت بدارید آنهارا که بگرویدند زود اندازم در دلهای آنها که کافر شدند

ٱلرُّعْبَ فَٱضْرِبُوا۟ فَوْقَ ٱلْأَعْنَاقِ وَٱضْرِبُوا۟ مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝ ذَٰلِكَ

ترس را پس بزنید بالای گردنها را و بزنید ازیشان هر سر انگشتی آن

بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا۟ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ ۚ وَمَن يُشَاقِقِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ فَإِنَّ ٱللَّهَ

بسبب آنست که ایشان خلاف کردند با خدا و رسول او و هر که خلاف کند با خدا و رسول او پس بدرستی که خدا

شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ۝ ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابَ

سخت عقوبتست آن عذاب شماراست پس بچشید آنرا و آنکه مر کافرانرا عذاب

ٱلنَّارِ ۝ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا لَقِيتُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ زَحْفًا فَلَا

آتش بود ای آنها که بگرویده اید چون برسید شما بآنها که کافر شدند در حالتی که ایشان بسیار باشند پس

تُوَلُّوهُمُ ٱلْأَدْبَارَ ۝ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُۥٓ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ

مگردانید ایشانرا پشتهارا و هر که بگرداند ازیشان آنروز پشتهای خودرا مگر در حالی که بگرداننده باشد برای کارزار

أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ وَمَأْوَىٰهُ جَهَنَّمُ ۖ

یا بجای نماینده بگروهی مسلمانان پس بازگشته بود بخشمی از خدا و جایگاه او دوزخ بود

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ ۚ وَمَا رَمَيْتَ

وبد بازگشتیست دوزخ پس نکشتید شما ایشانرا ولیکن خدا بکشت ایشانرا و نیفگندی تو سنگ ریزه وادی را

إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا

چون انداختی ولیکن خدا انداخت و تا بیازماید مومنانرا از قبل خود آزمودنی نیکو

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ

بدرستی که خدا شنوای داناست آنستان آنست که خدا سست کننده است کید کافرانرا

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ ۖ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

اگر طلب فتح کردید ای کفار پس بدرستی که آمد بشما فتح و اگر باز ایستید پس آن بهتر بود مر شمارا

وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۖ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ

واگر باز عداوت رسول روید عود کنیم بنصرت او و بنگزیرامند از شما گروهان شما چیزی را واگرچه بسیار باشند

وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا

وآنک خدا با مومنانست ای آنها که بگرویدید فرمان برید خدارا و رسول اورا

تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا

و برمگردید ازو و شما می شنوید مواعظ قرآنرا و مباشید همچون آنها که گفتند شنودیم ما

وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ

و ایشان نشنودند بدرستی که بدترین جنبندگان نزد خدا کرانند گنگانند آنهاند

لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ

که استعمال عقل نمیکنند و اگر دانستی خدا در ایشان نیکی مرایشانرا شنوا گردانیدی ایشانرا و اگر شنوا گردانیدی

لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا

هرآینه برگردیدندی وایشان برگردندگانند ای آنها که بگرویده اید باسخ کنید فرمان خدا ورسول را چون

دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ ۖ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ

خواند شمارا سوی آنچه بحیات ابدی زنده گرداند شمارا وبدانید که خدا میان مرد ودل او وانکه بازخواهد مشهب جمع میشود

تُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۖ

حشر کرده میشوید وبترسید از بلائی که نرسد اگر برسد بدآنها که ستم کردند از شما خاصه

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ

وبدانید که خدا سخت عقوبتست ویاد کنید چون اندکی بودند ضعیف داشتگان

فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ

در زمین می ترسیدند که برباید شمارا مردمان دشمن پس جای داد شمارا ویرومند کرد شمارا بنصرت خود

وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

وروزی داد شمارا از پاکیها تا بود که شما شکر کنید ای آنها که بگرویده اید

لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاعْلَمُوا

خیانت مکنید با خدا ورسول وخیانت میکنید با امانتهای خود وشما میدانید وبدانید

أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

که مالهای شما وفرزندان شما سبب آزمایشی اند وآنک خدا نزدیک اوست مزدی بزرگ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ

ای آنها که بگرویده اید اگر بترسید از خدا بکند مرشمارا نصرتی وعزتی ویازپوشاند از شما

سَيِّئَاتِكُمْ وَنَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ

بدیهای شمارا ویبامرزد مرشمارا وخدا خداوند فضل بزرگست وچون مکر یاد کند بتو

الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ

آنها که کافر شدند تا حبس کنند ترا یا بکشند ترا یا بیرون کنند ترا ازمکه ومکر میساخت در نهان

اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ

خداجزاء وخدا بهترین مکرکنندگانست وچون خوانده شود برایشان نشانهای ما گویند

سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

مگر ایشان شنیدیم ما اگر خواستیم ما گفتیم مانند این نیست این مگر افسانهای پیشینیان

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا

وچون گفتند ای بار خدایا اگر هست این قرآن یا محمد بحق از نزدیک تو پس ببار ان برما

حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ

سنگبارانی از آسمان یا بیار ما عذابی دردناک ونخواست خدا که عذاب کند ایشانرا

وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

وتو درمیان ایشان باشی ونبود خدا عذاب کننده ایشانرا اگر ایشان آمرزش خواهند

وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا

وچرا نرا ایشانرا عذاب کند خدای وایشان بر میگردانند مردمانرا از مسجد الحرام ونبودند

كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

دوستان او نیستند دوستان او مگر پرهیزکاران ولیکن بیشترین ایشان

لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا كَانَ صَلَوٰتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً

نمیدانند ونبود نماز ایشان نزد خانهٔ کعبه مگر صفیر وتصفیق

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

پس درچشید عذاب را بدانچه شما کافر شدید بدرستی که آنها که کافر شدند

يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ

نفقت میکنند مالهای خودرا تا برگردانند مردمانرا از راه خدا پس زود نفقت کنند آنرا پس

تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ

باشد برایشان سبب اندوهی پس غلبه کرده شوند وآنها که کافر شدند بسوی دوزخ

يُحْشَرُونَ ۝ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ

حشر کرده شوند تا جدا باز کند خدا پلید را از پاک وبکند پلید را که کفارند بعضی آنرا

عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

بر بعضی پس بهم برنشاند آنرا همه پس بکند همه را در دوزخ آن گروه ایشانند زیانکاران

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ

بگو مر آنهارا که کافر شدند اگر باز ایستند از کفر بیامرزد مر ایشانرا آنچه از پیش گذشت واگر باز کفر روند پس بدرستی

مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ

گذشت طریقت پیشینیان وکارزار کنید با ایشان تا نباشد شرک وکفر ویاشد دین

كُلُّهُ لِلَّهِ ۖ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا

همه آن مر خدارا پس اگر باز ایستند پس بدرستی که خدا بآنچه ایشان میکنند بیناست واگر برگردند پس بدانید

أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ

که خدای شما نیکو خداوندیست ونیکو یاری کننده وبدانید که آنچه غنیمت گرفتید شما

مِنْ شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ

از هیچ چیز پس آنکه خدای را پنجیک آن ورپیغمبر را وخداوندان خویشی را ویتیمان را ومسکینان را

وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ

وراه گذریان را اگر هستید شما ایمان دارید بخدا وبدانچه فرو فرستادیم ما بر بنده ما محمد در روز

الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

که فرق میان حق وباطل در روز بهم رسیدن دو لشکر وخدا بر همه چیزی توانا است

إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ

چون شما بکناره وادی بودید نزدیک بمدینه وایشان بودند بکناره دور تر ودشت سواران

أَسْفَلَ مِنْكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلَٰكِنْ لِيَقْضِيَ

که بلخیر تبودند زیر تر بودند از شما واگر وعده میکردید شما لرتبه خلافی میکردید شما در وعده ولیکن بگزارد

اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۙ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ

خدا کاری را که باشنده کرده شده تا هلاک کند آنرا که هلاک شد بحجت روشن وزنده گرداند

مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ

آنرا که زنده شد بیقین اسلام وبدستی که خدا هر آینه شنواست ودانا چون مینمود ایشانرا خدا

فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ

در خواب تو اندکی واگر بازمینمودی ایشانرا بسیاری هر آینه سست میشدید شما وهر آینه منازعت میکردید

بجنبانید و نزاع

فی الامر ولکن الله سلم انه علیم بذات الصدور واذ یریکموهم

دکار رقتال ولیکن خدا سالم گردانید شمارا تیزی کرد دانایست بر آنچه در سینها وچون باز نمود ایشانرا

اذ التقیتم فی اعینکم قلیلا ویقللکم فی اعینهم لیقضی الله

چون بهم رسیدید در چشمهای شما اندکی واندک گردانید شمارا در چشمهای ایشان تا بیارد خدا

امرا کان مفعولا والی الله ترجع الامور یا ایها الذین امنوا اذا

کاری را که باشدنی کرده شده وباخدا ست بازگشت کارها ای آنها که بگرویده اید چون

لقیتم فئة فاثبتوا واذکروا الله کثیرا لعلکم تفلحون

برسید شما بگروهی دشمن پس ثابت باشید ویاد کنید خدا را بسیاری تا بود که شما رستگار شوید

واطیعوا الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ریحکم

وفرمان برید خدا را ورسول او را وخصومت مکنید پس بد دل شوید ودولت شما زایل شود

واصبروا ان الله مع الصابرین ولا تکونوا کالذین خرجوا من

وصبر کنید بدرستی که خدا با صابرانست ومباشید همچون آنها که بیرون آمدند از

دیارهم بطرا ورئاء الناس ویصدون عن سبیل الله والله بما

سراهای خود کاهلان وبروزیا مردمان وبرگشتند از راه دین خدا وخدا بآنچه

یعملون محیط واذ زین لهم الشیطان اعمالهم وقال لا غالب

ایشان میکنند داناست وچون بیاراست مرایشانرا دیو عملهای ایشان وگفت غلبه کننده نیست

لکم الیوم من الناس وانی جار لکم فلما تراءت الفئتان نکص

مرشما را امروز از مردمان وبدرستی که من رشما را چون بهم رسیدند دو لشکر بشکست

عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّي بَرِيٓءٌ مِّنْكُمْ اِنِّيٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيٓ اَخَافُ اللّٰهَ

بر دو پی پای خود وگفت که من بیزارم از شما بدرستی که من میبینم آنچه نمی بینید بدرستی که من میترسم از خدا

وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ اِذْ يَقُولُ الْمُنٰفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ

وخدا سخت عقوبتست چون گویند منافقان وآنها که در دلهای ایشان بیماری

غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمْ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

نفاق بفریفت این گروه را دین ایشان وهر که توکل کند بر خدا پس بدرستی که خدا غالب محکم کارست

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ

واگر بدیدی که چون جان بستانند آنهارا که کافر شدند فرشتگان زنند بر رویهای ایشان

اَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَ

وپشتهای ایشان گویند ایشانرا بچشید عذاب سوزانرا آن بسبب آنچیزیست که فراپیش داشتند دستهای شما

اَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ

وآنکه خدا نیست ستم کننده هرینده کان خودرا خو وعادت ایشان همچون خو وعادت فرعونیانست وآنها که

قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ اِنَّ

پیش از ایشان بودند کافر شدند بنشانهای خدا پس بگرفت ایشانرا خدا بسبب گناهان ایشان بدرستی

اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا

که خدا نیرومندست سخت عقوبت آن بسبب آنست که خدا نیست تغییر کننده نعمتی را که نعمت کرده بود

عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَدَاْبِ

بر کردمی تا تغییر دهند آنچه بتنهای ایشان بود وآنکه خدا شنوا ست ودانا خو وعادت ایشان

آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
فرعونیانست وآنها که پیش ازیشان بودند که بدروغ داشتند نشانهای پروردگار خودرا پس هلاک کردیم ما ایشانرا
بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّ
بسبب گناهان ایشان وغرق کردیم ما فرعونیانرا وهمه بودند ستمکاران بدرستی
شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدْتَ
که بدترین جنبندگان نزدیک خدا آنانند که کافر شدند پس ایشان نمی گروند آنها که عهد بستند باتو
مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ
ازیشان پس بشکنند عهد خودرا در هر باری وایشان نمی پرهیزند
فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ
پس ایشانرا درکارزار تا بود که پراکنده گیرند ایشان پندگیرند
وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
واگر برائی تو از گروهی خیانتی پس بیندازی بسوی ایشان برابری بدرستی که خدا دوست ندارد
الْخَائِنِينَ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَ
خیانت کنندگانرا وهرگز نپندارند آنانرا که کافر شدند پیشی گیرندگانند بدرستی که ایشان نه عاجز کردگانند
أَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
وبسازید برای ایشان آنچه توانائی دارید شما از قوت واز بندهای اسبان دشمنان خدارا
وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ
ودشمنان خودرا ودیگرانی از جز ایشان که نمیدانید ایشانرا خدای میداند ایشانرا

وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ
آنچه نفقت کنید از چیزی در راه خدا تمام بدهند بشما مزد آنرا وشما را ستم نکنند
وَإِن جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
واگر میل کنند بصلح پس میل کن بصلح کردن وتوکل کن بر خدا بدرستی که او شنوای
الْعَلِيمُ ۝ وَإِن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ ۚ هُوَ الَّذِي
داناست واگر خواهند که فریب دهند ترا پس بدرستی که بسنده است ترا خدا اوست آن خدائی
أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ ۚ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي
که نیرو مند گردانید ترا بنصرت خود وبمؤمنان والفت افکند میان دلهای ایشان اگر نفقت کردی آنچه در
الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّهُ
زمینست همه الفت نتوانستندی افکندن میان دلهای ایشان ولیکن خدا الفت افکند میان ایشان
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
غالب محکم کارست ای پیغمبر بسنده است ترا خدا وآنکه پیروی کرد ترا از مؤمنان
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ ۚ إِن يَكُن مِّنكُمْ عِشْرُونَ
ای پیغمبر حریص گردان مؤمنان را بکارزار اگر باشند از شما بیست مرد
صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ وَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ
صابر غلبه کنند بر دویست واگر باشند از شما صد مرد غلبه کنند بر دو هزار از آنها
كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنكُمْ وَ
کافر شدند بسبب آنکه ایشان گروهی اند که در نمی یابند اکنون سبک گردانید خدا از شما

عَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا ۚ فَإِن يَكُن مِّنكُم مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ ۚ
دانست که در میان شما ضعیفان هستند پس اگر باشد از شما صد مرد غلبه کنند بر دویست
وَإِن يَكُن مِّنكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝
واگر باشد از شما هزار غلبه کنند بر دو هزار بفرمان خدا وخدا با صابرانست
مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَن يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ ۚ تُرِيدُونَ
نبود مر پیغمبر را که باشند او را اسیران تا
عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَّوْلَا كِتَابٌ
کالای دنیا را وخدا میخواهد آخرت وخدا غالب محکم کارست اگر نه نبشتنی بودی
مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ
از خدا پیشی گرفتی هرآینه بر سیدی بشما در آنچه فرا گرفتید شما عذابی بزرگ پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید شما
حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل
حلال پاک وبترسید از خدا بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست ای پیغمبر بگو
لِّمَن فِي أَيْدِيكُم مِّنَ الْأَسْرَىٰ إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا
مر آنانرا که در دستهای شماست از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما نیکی
يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَإِن يُرِيدُوا
بدهد شما را بهتر از آنچه فرا گرفته شد از شما ویامرزد شما را وخدا آمرزگار مهربانست واگر خواهند
خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
که خیانت کنند با تو پس بدرستی که خیانت کردند با خدا از پیش پس
وخدا دانا ست ومحکم کارست

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

بدرستی کہ آنہا کہ بگرویدند وہجرت کردند وجہاد کردند بمالہای خود وتنہای خود در راہ

اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ

خدا وآنہا کہ وہاری کردند آن کروہ بعضی ایشان دوستان بعضی اند وآنہا

آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ

کہ بگرویدند وہجرت نکردند نبود مرشمارا از ولایت ایشان ہیچ چیزی تا ہجرت کنند

وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ

واگر یاری کنند شمارا در دین پس بر شما باد یاری کردن مگر بر کروہی کہ میان شما

وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ

وپیمان ایشان عہدی بود وخدا بآنچہ شما میکنید بینا است وآنہا کہ کافر شدند بعضی ایشان

أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

دوستان بعضی اند مگر نکنید آنرا باشد آزمایشی در زمین وتباہی بزرگ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوا

وآنہا کہ بگرویدند وہجرت کردند وجہاد کردند در راہ خدا وآنہا

وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۖ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

وہاری کردند او را آن کروہ ایشان مؤمنانند حقا مر ایشانرا بود امرزشی وروزی نیکو

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ

وآنہا کہ بگرویدند از پس فتح وہجرت کردند وجہاد کردند باشما پس آن کروہ

مِنْكُمْ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ

از شما وخداوندان رحمها بعضی ایشان نزدیکترند ببعضی در کتاب خدا بدرستی که خدا

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ

بهر چیزی داناست

سورة التوبة مدنية

ماتة وعشر ون وسبعة

فواصلها

براءة مِنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ فَسِيْحُوْا

این سورة بیزاریست از خدا ورسول او بآنها که عهد بستید باشما از بت پرستان پس روید

فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي

در زمین چهار ماه وبدانید که شما نه عاجز کنندگانید خدا را وآنکه خدا رسوا کننده

الْكٰفِرِيْنَ ۝ وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ

کافرانست واین اعلامیست از خدا ورسول او بمردمان در روز حج بزرگ

اَنَّ اللّٰهَ بَرِيْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ وَرَسُوْلُهٗ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

آنکه خدا بیزارست از بت پرستان ورسول او نیز پس اگر برگردید شما پس آن بهتر بود مرشما را

وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

واگر برگردید شما پس بدانید که شما نه عاجز کنندگانید خدا را وبشارت ده آنهارا که کافر شدند

بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ

بعذابی دردناک مگر آنها که عهد بستند باشما از بت پرستان پس باز نشکستند شما

شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى

چیزی ونه پشت کردند برشما هیچ یکی را پس تمام کنید ایشانرا عهدایشان

مُدَّتِهِمْ ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ

مدت ایشان بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزکارانرا پس چون بگذرد ماههای حرام پس بکشید بت پرستانرا

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ

هر جا که یابید ایشانرا و بگیرید ایشانرا و بنشینید مر ایشانرا بهر سر

مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ

راهی پس اگر باز آیند و بپای دارند نماز را و بدهند زکات را پس برخیزند از راه ایشان

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ

بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست و اگر یکی از بت پرستان زنهار خواهد از تو

فَأَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ

پس زنهار ده او را تا بشنود سخن خدا را پس آن بسبب آنست که ایشان کروهی

لَا يَعْلَمُونَ ۝ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَ

ندانند چگونه بود مر بت پرستانرا عهدی نزدیک خدا

عِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا

و نزد رسول او مگر آنها که عهد بستید باشما نزدیک مسجد حرام

لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ط إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ كَيْفَ وَإِنْ

بدرستی که خدا دوست دارد پرهیزکارانرا چگونه و اگر

يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ط يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ

چیره شوند بر شما در میان شما خشنود سازند شما را بزبانهای خود

وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ۝ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

وسر باز زدند دلهای ایشان وبیشترین ایشان نافرمانند فراگرفتند بنشانهای خدا

ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهٖ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

بهای اندک را پس بازداشتند از راه او بدرستی که بد است آنچه ایشان میکنند

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ۝ فَاِنْ تَابُوا

نگاه نمیدارند در حق هیچ مومنی نه دوستی ونه زنهاری وآن گروه ایشانند از حد در گذرندگان پس اگر توبه کنند

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ

وبپای دارند نمازرا وبدهند زکات را پس برادران شمایند در دین وبیان میکنیم

الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَاِنْ نَكَثُوٓا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ

نشانها را برای گروهی که بدانند واگر بازشکافند عهد خودرا از پس عهدی که کردند

وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ

وطعنه زنند در دین شما پس کارزار کنید با پیشوایان کفر بدرستی که ایشانرا نیست ایمان مر ایشانرا

لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝ اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوٓا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا

تا بود که ایشان بازایستند چرا کارزار نمیکنید با گروهی که شکستند عهد خودرا وقصد کردند

بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ

به بیرون کردن رسول وایشان ابتدا کردند بشما اول بار ای می ترسید ازیشان پس خدا

اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ

سزاوارتر که بترسید ازو اگر هستید شما مومنان کارزار کنید با ایشان تا عذاب کند ایشانرا خدا

بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ

بدستهای شما وریسوا کند ایشانرا ویاری کند شمارا بریشان وشفا دهد سینهای گروه

مُؤْمِنِينَ ۝ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

مؤمنانرا وببرد خشم را از دلها وسهل کند خدا برآنکس خواهد وخدا داناست

حَكِيمٌ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ

ومحکم کار یا نه که پنداشتید شما که ترک کرده شوید وهنوز جدا باز نکرده خدا آنهارا که جهاد کردند ازشما

وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ

ونه فرا گرفتند از جز خدا ونه رسول او را ونه مؤمنانرا پناه گاهی وخدا

خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ

آگاهست بدآنچه شما میکنید نبود مرمشرکانرا که عمارت کنند مسجدهای

اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

خدارا گواهی دهندگان برنهای خود بکفر آن گروه باطل شد عملهای ایشان

وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ۝ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ

ودر آتش ایشان جاویدان باشند بدرستی که عمارت کند مسجدهای خدارا آنکه بگروید بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ

وروز آخرت وبپای داشت نمازرا وبداد زکوة را ونترسید مگر از خدا پس شاید بود

أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ

که آنگروه باشند از راه یافتگان ای میگنید شما کلید داشتن حج را وعمارت کردن

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ

مسجد مکه را همچون آنکس که بگروید بخدا و بروز آخرت و جهاد کرد در راه

اللّٰهِ ۚ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۝ الَّذِينَ

خدا یکسان نیستند نزد خدا و خدا راه ننماید گروه ستمکارانرا آنها

آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

که بگرویدند و هجرت کردند و جهاد کردند در راه خدا بمالهای خود و تنهای خود

أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۗ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ يُبَشِّرُهُمْ

بزرگترند بمرتبه و منزلت نزد خدا و آن گروه ایشان رستگارانند بشارت میدهد ایشانرا

رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنّٰتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ

پروردگارایشان برحمتی از قبل خود و خشنودی و بهشتهائی که مرایشانرا بود درانجا نعمتهائی جاویدانه

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

همیشه باشند درآنجا جاوید بدرستی که خدا نزدیکاوست مزدی بزرگ ای آنها که بگرویده اید

لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى

فرا مگیرید پدران خودرا و برادران خودرا دوستان اگر ایشان دوست دارند کفررا بر

الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولٰئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۝ قُلْ إِنْ

ایمان و هرکه دوستی کند با ایشان از شما پس آن گروه ایشان ستمکاران باشند بگو اگر

كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ

باشد پدران شما و پسران شما و برادران شما و زنان شما و اهل قبیله شما

وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا

ومالهائی کرمی اندوزید آنرا وبازرگانی کرمی ترسید از کساد آن ومسکنهائی که پسندید آنرا

أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ

دوست تر بشما از خدا ورسول او وجهاد کردن در راه او پس چشم دارید تا

يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ لَقَدْ نَصَرَكُمُ

آورد خدا فرمان خود را وخدا راه نماید گروه فاسقانرا بدرستی که یاری کرد شمارا

اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ

خدا در جاهائی بسیار ودر روز حنین چون بشگفت آورد شمارا بسیاری شما پس

تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ

نبکرد از شما چیزی را وتنگ شد بر شما زمین بدان فراخی که بود پس

وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ۝ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ

برگشتید شما پشت برگندگان پس فرو فرستاد خدا آرام خودرا بر رسول خود وبر مومنان

أَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

وفرو فرستاد لشکرهائی که نمیدیدند آنرا وعذاب کرد آنهارا که کافر شدند وآنست پاداش کافران

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

پس سهل کند خدا از پس آن بر هر که خواهد وخدا آمرزگار مهربانست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ

ای آنها که بگرویده اید درستی که بت پرستان نجس اند پس نباید که نزدیک مسجد الحرام روند

بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ

پس ازین سال واگر ترسید شما اندرویشی پس زود توانگر گرداند شما را خدا از فضل خود

إِنْ شَآءَ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

اگر خواهد بدرستی که خدا داناست وبحکم کار کارزار کنید با آنها که نمی گروند بخدا روز

الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ

آخرت وحرام نداشتند آنچه حرام کرده اند خدا ورسول او و دین حق از

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ

آنها که داده شد ایشانرا کتاب تا بدهند جزیه را از دست وایشان خوار شده

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللّٰهِ

وگفتند یهود عزیر پسر خداست وگفتند ترسایان عیسی پسر خداست

ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

آن گفتار ایشان بدهنهای ایشان پنهان میکنند گفتار آنان که کافر شدند از پیش

قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ أَنّٰى يُؤْفَكُونَ ۝ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ

بکشاد ایشانرا خدا چگونه برگردانیده میشوند فراگرفتند دانشمندان خود وراهبان خود

أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلٰهًا

وگرفتند خدایان از جز خدا وعیسی پسر مریم را وفرمودند مگر که پرستند مگر یک خدای

وَاحِدًا لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ يُرِيدُونَ أَنْ

یگانه را نیست خدائی مگر او پاکی و منزه است او از آنچه انباز فرا میدارند میخواهند که

بذر

يُطْفِؤُا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ

بخواهند نور خدائرا بدهنهای خود ونخواست خدا که تمام گرداند نور خودرا واگرچه کاره دارند

الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

کافران اوست آن خدائی که بفرستاد رسول خودرا براه راست ودین بحق

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

تا غالب گرداند دین اسلام را بر همه دینها واگرچه کاره دارند بت پرستان ای آنها

آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ

که بگرویدید بدرستی که بسیاری از دانشمندان وزاهدان ترا نه میخورند مالهای

النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ

مردمانرا بباطل ودر میگردانند مردمانرا از راه خدا وآنها که گنج می نهند

الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ

طلا ونقره را ونفقت نکنند آنرا در راه خدا پس بشارت ده ایشانرا

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا

بعذابی دردناک روزی که بتابانند آنرا در آتش دوزخ پس گرم کنند بدان

جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ

پیشانیهای ایشانرا وپهلوهای ایشانرا وپشتهای ایشانرا که اینست آنچه گنج می نهادید شما برای خود

فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا

پس در چشید آنچه شما گنج می نهادید بدرستی که شمار ماهها نزدیک خدا دوازده

عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا

دوازده ماهست در کتاب خدا روزی که آفرید آسمانها وزمین را ازانها

أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا

آنست چهار ماه حرامست قتال در آن دین راست پس ستم مکنید در آن ماهها بر نفسهای خود وکارزار کنید

الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ

با بت پرستان همه همچنانکه کارزار کنند باشما همه وبدانید که خدا

مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا

با پرهیزکارانست همانا بازپس بستی که در آن ماهها زیاده کردند کفر را گمراه کرده شدند بدان آنها که کافر شدند

يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُّوا

حلال میدارند آنرا سالی وحرام میدارند آنرا سالی نگاه میدارند شمار آنچه حرام کرد خدا پس حلال میکنند

مَا حَرَّمَ اللّٰهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

آنچه حرام کرد خدا آراسته شد مرایشانرا بدی عملهای ایشان وخدا راه نمیاید گروه

الْكَافِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي

کافرانرا ای آنها که بگرویده اید چیست مرشمارا چون گویند مرشمارا که بیرون روید در

سَبِيلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ

راه خدا گرانی کنید بزمین ای خشنود شدید بزندگانی دنیا از آخرت

فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ

پس نیست برخورداری زندگانی دنیا درجنب آخرت مگر اندکی اگر بیرون نروید عذاب کند شمارا

عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ

چیزی و خدا بر

عذابی دردناک و بدل کند گروهی را بجز از شما و زیانی نتوانید رسانید او را

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

همه چیزی توانا است اگر یاری نکنید محمد را پس بدرستی که یاری کرد او را خدا چون بیرون آورد او را خدا از میان آنان

ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ

در حالتی که دو تن بودند چون آن مردو در غار شدند چون گفت محمد مر یار و مصاحب خود را که اندوه مخور که خدا

کافر شدند ابوبکر

مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَ

با ماست پس فرو فرستاد خدا آرام خود را بر او و نیرو نه کرد اینداد او را بلشکرهائی که نمی دیدید آنها را

جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ

و گردانید سخن آنها که کافر شدند زیر تر و سخن و حکم خدا آنست

الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَ

بلندتر و افرشته تر و خدا غالب بحکم کارست بیرون روید اگر سبک بار اید یا گران بار

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ

و جهاد کنید بمالهای خود و تنهای خود در راه خدا آنتان بهتر بود

لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا

مر شما را اگر هستید شما میدانید اگر باشد کالای نزدیک و سفری

قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ

دور برابه پیروی کنند ترا ولیکن چه دور است بریشان این سفر و زود سوگند خورند

بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكون انفسهم والله
بخدا که برانه اگر توانائی داشتیمانی برانه بیرون آمدمانی باشما هلاک میکنند تنهای خود و
يعلم انهم لكاذبون ۝ عفا الله عنك لم اذنت لهم
میداند که ایشان برانه دروغ زنانند درگذشت خدا ازتو چرا دستوری میدی ایشانرا
حتى يتبين لك الذين صدقوا وتعلم الكاذبين
تا روشن شود ترا آنها که راست گفتند وجدا باز کند دروغ گویانرا
لا يستاذنك الذين يؤمنون بالله واليوم الاخر ان يجاهدوا
دستوری نمیخواهند ازتو آنها که می گروند بخدا وبروز آخرت که جهاد کنند
باموالهم وانفسهم والله عليم بالمتقين ۝ انما يستاذنك
بمالهای خود وتنهای خود وخدا داناست بحال پرهیزگاران همانا دستوری خواهند ازتو
الذين لا يؤمنون بالله واليوم الاخر وارتابت قلوبهم فهم في
آنها که نمی گروند بخدا وبروز آخرت وبشک شدند دلهای ایشان پس ایشان در
ريبهم يترددون ۝ ولو ارادوا الخروج لاعدوا له عدة ولكن
شک خود متردد انند واگر خواستندی بیرون شدن را مرانه شمردندی مرانرا شماری ولیکن
كره الله انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين
نخواست قعود ایشانرا پس هلاک کردی ایشانرا وگفته شد بنشینید با نشستگان
لو خرجوا فيكم ما زادوكم الا خبالا ولا وضعوا خلالكم
اگر بیرون آمدندی در میان شما بزیادت نکردندی شمارا مگر برگردیدنی ودرانه جستندی در میان شما

يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

میجویند شمارا فتنه و درمیان شما هستند جاسوسان مرایشانرا وخدا داناست بحال ستمکاران

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ

بدرستی که جستند آن فتنه را ازپیش وبگردانیدند ترا کارها تا آمد حق

وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا

وظاهر شد فرمان خدا وایشان ناخوشکانند وازیشان کسست که میگوید دستوری ده مرا

تَفْتِنِّي ۚ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

وبفتنت میفکن مرا بدان که در فتنه افتاده شدند وبدرستی که دوزخ فراگیرنده کردارآینده است بکافران

إِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ

اگر برسد بتو نیکوئی برنجاند ایشانرا واگر برسد بتو مصیبتی گویند

أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوا وَهُمْ فَرِحُونَ ۝ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا

که فراگرفتیم ما کار خودرا ازپیش وبرگردند وایشان شادان میشوند بگو هرگز نرسد بما مگر

مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

آنچه نوشت خدا مارا اوست خداوند ما وبر خدا باید که توکل کنند مؤمنان

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ

بگو ای هیچ چشم میدارید ما مگر یکی از دو چیز وما چشم میداریم بشما که

يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ

برساند بشما خدا عذاب یا از نزد خود یا بدستهای ما پس چشم دارید که ما باشما

مُتَرَبِّصُونَ ۝ قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ

چشم دارند کاینم بگو انفاق کنید برغبت یا بی رغبت هرگز قبول کرده نشود از شما بدرستی که شما

كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ

میتید کروهی فاسقان ومنع نکرد ایشانرا که قبول کرده شود از ایشان نفقهای ایشان

إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ

مگر آنکه ایشان کافر شدند بخدا وبرسول او ونیایند بنماز مگر کرایشان

كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ۝ فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ

کاهلان بوند ونفقت نکنند مگر کرایشان نخواهندکان بوند پس نشکفت میاورادترا مالهای ایشان

وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

ونه فرزندان ایشان بدرستی که میخواهد خدا تا بیازارد ایشانرا بدان در زندکانی دنیا

وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ

وبیرون کند تنهای ایشانرا وایشان کافران بوند وبسوکند خوردند بخدا که ایشان

لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ

مرانه از شمانه وبیستند ایشان از شما ولیکن ایشان کروهی فرق کنندکانند

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ

اکر یابند پناه کاهی یا درغالهای یا شکافتهای مرانه برکردند بدان ایشان شتابنده

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ ۖ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ

واز ایشان کسیست که عیب میکند ترا در صدقه دادن پس اکر عطا داده شوند ازان خشنود شوند واکر

يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

عطا داده شوند ازان اگه ایشان خشمگن باشند واگر ایشان خشنود شدندی بنا بچه بداد ایشانرا خدا ورسول او

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ

وگفتندی بسنده است مارا خدا زود بدهد مارا خدا از فضل خود ورسول او نیز بدرستی که ما باخدا

رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا

رغبت کنندگانیم بدرستی که صدقها مردرویشانرا بود وبیکارگانرا وکارکنندگانرا برآن

وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ

ودلهای ایشان ودراحوال بندگان وخودرا بازخریدگان ودر راه خدای

وَابْنِ السَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنْهُمُ

وراه گذر یافتگانرا واجبی ساخته نزد خدا وخدا دانا است ومحکم کار واز ایشان

الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ ۚ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ

آنها که میرنجانند پیغمبررا ومیگویند که او اُذُن است بگو اُذُن بهتر مرشمارا

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ ۚ وَ

که بگرود بخدا وبگرود مرمومنانرا ورحمتی بود مرآنهارا که بگروند ازشما

الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

آنها که میرنجانند رسول خدارا مرایشانرا بود عذابی دردناک سوگند میخورند بخدا

لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ ۚ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا

مرشمارا تاخشنود کند شمارا وخدا ورسول او سزاوارتر که خشنود کنند اورا اگر هستند

حزب

مُؤْمِنِينَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ

مؤمنان ای ندانستند که هر که خصومت کند باخدا ورسول او پس آنست که او را بود آتش

جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ

دوزخ همیشه بود در آنجا آنست رسوائی بزرگ می ترسند منافقان که فرود آیند شود

عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِئُوا إِنَّ

بریشان سورتی که بیاگاهاند ایشانرا بدانچه در دلهای ایشان بود بگو استهزا میدارید بدرستی

اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا

که خدا بیرون آورنده است آنچه ازان می ترسید ودرانه اگر پرسی تو ازیشان هرانه کنند ما نه چیزی که بودیم

نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

شروع میکردیم وبازی میکردیم بگو ای بخدا ونشانهای او ورسولان او میستید شما استهزا دارندگان

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ

عذر مخواهید بدرستی که کافر شدید پس از ایمان شما اگر درگذیم از گروهی

مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ الْمُنَافِقُونَ

از شما عذاب کنیم گروهی را بسبب آنکه ایشان بودند کافران روان منافق

وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ

وزنان منافقه بعضی ایشان از بعضی میفرمایند بناشایست وباز میدارند از نیکوئی

وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

وباز میدارند دستهای خودرا فراموش کردند خدایرا پس فراموش کرد ایشانرا بدرستی که منافقان ایشان نافرمانند

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ

وعده داد خدا مردان منافق را وزنان منافقه را وکافرانرا آتش دوزخ همیشه باشند

فِيْهَا ۚ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۙ كَالَّذِيْنَ

درآنجا آن بسنده بود ایشانرا وبلعنت کرد ایشانرا خدای ومرایشانرا بود عذابی جاودانه همچون آنها

مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۚ

که پیش از شما بودند بودند سخت تر از شما بقوت وبیشتر بمالها وفرزندان

فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ

پس برخورداری کردند بهرهٔ خود پس برخورداری کردید شما بهرهٔ خود همچنانک برخورداری

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْا ۚ اُولٰٓئِكَ

کردند آنها که از پیش شما بودند ببهرهٔ خود ودرحدیث شدید شما همچون آنها که درشروع شدند آن کرده

حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ

باطل شد عملهای ایشان در دنیا ودر آخرت وآن کرده ایشانند زیانکاران

اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَقَوْمِ

ای نیاید بدیشان خبر آنها که پیش ازیشان بودند چون قوم نوح وقوم هود وقوم صالح وقوم

اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ۚ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

ابرهیم واصحاب شعیب ومایل دیها پیش آمدند بدیشان رسولان ایشان

بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

بمعجزات پس نخواست خدا که ستم کند ایشانرا ولیکن بودند برتنهای خود

يَظْلِمُونَ ۝ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ

ستم میکردند و مردان مومن و زنان مومنه بعضی ایشان دوستان بعضی اند میفرمایند

بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ

بنیکوئی و باز میزنند از ناشایست و بپای میدارند نمازرا و میدهند

الزَّكٰوةَ وَيُطِيعُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ أُولٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ إِنَّ اللّٰهَ

زکاترا و فرمان برند خدارا و رسول او را آن گروه زود رحمت کند ایشانرا خدا بدرستی که خدا

عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ

غالب محکم کارست وعده داد خدا مردان مومن و زنان مومنه را در بستانهائی که میرود از

تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنّٰتِ

زیر آن جویها همیشه باشند در آنجا و مسکنهای پسندیده در بستانهای

عَدْنٍ وَرِضْوٰنٌ مِنَ اللّٰهِ أَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يٰأَيُّهَا

اقامت و خشنودی از خدا بزرگتر آنست آن رستگاری بزرگ ای

النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوٰهُمْ

پیغمبر جهاد کن با کافران و منافقان و درشت خوی باش برایشان وجایگاه ایشان

جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ

دوزخ بود و بد بازگشتیست دوزخ بسوگند خورند بخدا آنچه گفتند و بدرستی که گفتند کلمه

الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا

کفررا و کافر شدند پس از اسلام خود و قصد کردند بدانچه نرسیدند بدان و ننک نداشتند

إِلَّآ أَنْ أَغْنٰهُمُ ٱللّٰهُ وَرَسُولُهُۥ مِنْ فَضْلِهِۦٓ ۚ فَإِنْ يَتُوبُوا۟ يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۖ
مگر آنکه توانگر گرداند ایشانرا خدا و پیغمبر او از فضل خود پس اگر توبه کنند باشد بهتر مرایشانرا
وَإِن يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ ٱللّٰهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ
و اگر برگردند عذاب کند ایشانرا خدا عذابی دردناک در دنیا و در آخرت و نبود مرایشانرا
فِى ٱلْأَرْضِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْهُم مَّنْ عَٰهَدَ ٱللّٰهَ لَئِنْ ءَاتَىٰنَا
در زمین هیچ دوستی و یاری کنی و ازیشان کسیست که عهد کرد خدا را که مرانه اگر بدهد ما را
مِن فَضْلِهِۦ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلصَّٰلِحِينَ ۝ فَلَمَّآ ءَاتَىٰهُم
از فضل خود مرانه صدقه بدهیم و مرانه باشیم از جمله نیکوکاران پس چون بداد ایشانرا
مِّن فَضْلِهِۦ بَخِلُوا۟ بِهِۦ وَتَوَلَّوا۟ وَّهُم مُّعْرِضُونَ ۝ فَأَعْقَبَهُمْ
از فضل خود بخیلی کردند بدان و برگشتند و ایشان برگردندگانند پس در پی ایشان گذاشت
نِفَاقًا فِى قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُۥ بِمَآ أَخْلَفُوا۟ ٱللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ
نفاقی در دلهای ایشان تا روزی که رسند بدان بآنچه خلاف کردند باخدا آنچه وعده کردند او را
وَبِمَا كَانُوا۟ يَكْذِبُونَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
و بدآنچه ایشان بدروغ داشتند ای ندانستند که خدا میداند پنهان ایشان
وَنَجْوٰىهُمْ وَأَنَّ ٱللّٰهَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ۝ ٱلَّذِينَ يَلْمِزُونَ ٱلْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
و رازایشان و انکه خدا دانای غیبهاست آنها که عیبمیزنند
ٱلْمُؤْمِنِينَ فِى ٱلصَّدَقَٰتِ وَٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ
مؤمنان در صدقه دادن و آنها که نمی یابند مگر جهد خویش را

فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

پس مسخرگی میکنند ازیشان خداوند استهزا ایشان بدهاد ورایشانرا بود عذابی دردناک

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ

آمرزش خواه مرایشانرا یا آمرزش مخواه مرایشانرا اگر آمرزش خواهی مرایشانرا هفتاد

مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

بار پس هرگز نخواهد آمرزید خدای مرایشانرا آن بسبب آنست کایشان کافر شدند بخدا ورسول او

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ

وخدا راه ننماید گروه فاسقانرا شاد شدند بازپس گذاشتگان بنشستن جای

ایشان

خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

خلاف ارسول خدارا وکاره داشتند که جهاد کنند بمالهای خود وتنهای خود

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا

در راه خدا وگفتند بیرون مروید در گرما بگو آتش دوزخ سخت تر گرمی

لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا

اگر ایشان بدانند پس باید که بخندند اندکی وباید که بگریند بسیار

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَىٰ طَائِفَةٍ مِنْهُمْ

پاداشتی بدانچه ایشان اندوخته باشند پس اگر بازگردانند ترا خدا باگروهی ازیشان

فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا

پس دستوری میخواهند ازتو مر بیرون شدن پس بگو بیرون میایید با من هرگز ودشمنی با من بدشمنی

إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ

بدرستی که خشنود شدید شما بنشستن اول بار پس بنشینید با پس گذاشتگان

وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ ۖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

ونماز مکزار بر هیچ یکی از ایشان که بمیرد هرگز و نایست بر گور او بدرستی که ایشان کافر شدند بخدا

وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ ۝ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَ

و رسول او و بمردند و ایشان فاسقان بودند و بشگفت نیاورادترا مالهای ایشان

أَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ

و فرزندان ایشان بدرستی که میخواهد خدا که عذاب کند ایشانرا بدان در دنیا و نیست کند

أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا

تنهای ایشانرا و ایشان کافران بودند وچون فرو فرستاده شود سورتی که بگروید

بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَ

بخدا وجهاد کردند با رسول او دستوری خواستند از تو خداوندان زمان از ایشان

قَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۝ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ

وگفتند بگذاریم شمارا تا باشیم با نشستگان خشنود شدند بآنک باشند با

الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَٰكِنِ الرَّسُولُ

پس گذاشتگان ومهر نهاد بردلهای ایشان پس ایشان درنمی یابند لیکن پیغمبر

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ

وآنها که بگرویدند با او جهاد کردند بمالهای خود وتنهای خود وآن گروه

لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ

مرایشانرا بود نیکوئیها وآن گروه ایشانند رستگاران ۝ بیمارد خدای برای ایشان بستانهائی

تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

کرود از زیر آن جویها جاویدان باشند درآنجا وآنست رستگاری بزرگ

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَ

من الاعراب
از عربان

وآمدند عذرخواهان از بیشوری دهند مرایشانرا ونشستند آنها که بدروغ داشتند خدارا

رَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ لَيْسَ

ورسول اورا زود برسد بآنها که کافر شدند ازیشان عذابی دردناک نیست

عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ

بر ضعیفان ونه بر بیماران ونه بر آنها که نیابند آنچه نفقت کنند

حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ ۚ وَاللَّهُ

چون شفقت کنند خدارا ورسول اورا نبود برنیکوکاران هیچ راه بزد وخدا

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ

بزه در برفتن بخماید آمرزگار مهربانست ونه بر آنها که چون آیند تو تا برنشانی ایشانرا برو گوئی

مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا

نمی یابم آنچه برنشانم شمارا بر آن برگردند وچشمهای ایشان اشک ریزد از اندوه بانگ

يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ

نیابند آنچه نفقت کنند ۝ بدرستی که راه بره برآنها بود که از تو دستوری میخواهند اینو دایشان

أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

توانگران بودند خشنود شدند بآنک باشند با پس گذاشتگان مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان پس ایشان

لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ

نمیدانند عذر خواهند از شما چون باز گشته باشید بنزدیشان بگو

لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَ

عذر مخواهید که باور نداریم مر شمارا بدرستی که روشن کرد ما را خدا از خبرهای شما

سَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ

وزنود باز نماید خدا عملهای شمارا ورسول او پس باز گردانیده شوید سوی دانندهٔ نهانیها

وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ سَيَحْلِفُونَ

و پیدا پس بیاگاهاند شمارا بآنچه شما کرده باشید زود سوگند خورند

بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا

بخدا مر شمارا چون باز گردیده باشید بنزدیشان تا بر گردید از ایشان پس بر گردید

عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا

از ایشان بدرستی که ایشان پلیدند وجایگاه ایشان دوزخست پاداشی بآنچه ایشان

يَكْسِبُونَ ۝ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا

اندوخته باشند سوگند خورند مر شمارا تا خشنود شوید از ایشان پس اگر خشنود شوید شما

عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ الْأَعْرَابُ

از ایشان پس بدرستی که خدا خشنود نیست از گروه فاسقان اهل بادیه

أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

سخت ترند بکفر ونفاق بآنک نمیدانند حدهای آنچه فرو فرستاد خدا

عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ

بر رسول خود و خدا داناست محکم کار واز اهل بادیه کسیست که فرا میگیرد

مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ ۚ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ ۗ

آنچه نفقت میکند تاوانی وچشم میدارد بشما حادثها روزگار بریشان باد حادثها بد

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وخدا شنواست دانا واز اهل بادیه کسیست که بگرود بخدا وبروز آخرت

وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۚ أَلَا إِنَّهَا

وفرا میگیرد آنچه نفقت میکند نزدیکی جستنی نزد خدا وصلوات دادن پیغمبر بدان که آن

قُرْبَةٌ لَهُمْ ۚ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

نزدیکیست مرایشانرا زود درآورد ایشانرا خدا در رحمت خود بدرستی که خدا آمرزگار

رَحِيمٌ ۝ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَ

مهربانست وپیشی گیرندگان اولینیان از مکیان ومدنیان

الَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

آنها که پیروی کردند ایشانرا بنیکوئی خشنود بود خدا ازیشان وخشنود باشند ازو

وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

وبپچارد برای ایشان بهشتهای که رود از زیر آن جویها جاویدان باشند درانجا همیشه

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ

آنست رستگاری بزرگ وازآنک پیرامون شمااند از اهل بادیه منافقانند واز اهل

الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ

مدینه بازگردیده بر نفاق نمیدانی تو ایشانرا ما میدانیم ایشانرا زود عذاب کنیم ایشانرا

مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ ۞ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ

دوباره پس بازگردانیده شوند باعذابی بزرگ ودیگران که معترف شدند بگناهان خود

خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ

مخلط ساختند کاری نیکو ودیگر بدرا شاید بود که خدا بهل کند برایشان بدرستی

اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ

که خدا آمرزگار مهربانست فراگیر از مالهای ایشان صدقه تا پاک گردانی ایشانرا وتزکیه نفس ایشان

بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

بدان ودعا کن برایشان بدرستی که دعای تو آرامیست مرایشانرا وخدا شنواست دانا

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ

ای ندانستند که خدا او قبول کند توبه را از بندگان خود وفراگیرد صدقهارا

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۞ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ

وآنکه خدا اوست توبه پذیرندهٔ مهربان وبگو کار کنید پس زود بنماید خدا عمل شمارا

وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

ورسول او را ومؤمنان وزود بازگردانیده شوید بآگاهندهٔ نهان وپیدا

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا

پس بیاگاهاند شمارا بآنچه شما کرده باشید ۝ و دیگران که امید دارند فرمان خدارا یا

يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ

عذاب کند ایشانرا و یا توبه کند بریشان و خدا داناست محکم کار ۝ و آنها

اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَ

که فراگرفتند نمازگاهی و ازکفر و جدائی افکندنی میان مؤمنان و

إِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا

مرآنرا که محاربت کرد باخدا ورسول او از پیش و البته سوگند خورند که نخواستیم ما

إِلَّا الْحُسْنَىٰ ۖ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ لَا تَقُمْ فِيهِ

مگر بنیکوئی و خدا گواهی میدهد که ایشان البته دروغ زنانند ۝ برنخیزی در آن

أَبَدًا ۚ لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ ۚ فِيهِ

هرگز البته مسجدی که اساس نهاده شده بر پرهیزگاری از اول روز سزاوارتر که بپائی ایستی در آن در آن

رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا ۚ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ۝ أَفَمَنْ أَسَّسَ

مردانی که دوست میدارند که پاک شوند و پاکی جویند و خدا دوست دارد پاکانرا ۝ ای پس آنکه اساس نهاد

بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ

بنای کار خودرا بر پرهیزگاری از خدا و خشنودی بهتر یا آنکه اساس نهاد بنای کار خودرا بر

شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

پس کرانه فروریزنده پس فروریخت با او در آتش دوزخ و خدا راه نماید گروه

الظّٰلِمِيْنَ ۝ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِيْ بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ

ستمکارانرا همیشه در دلهای ایشان مگر آنکه ببرند

قُلُوْبُهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ

دلهای ایشانرا و خدا داناست و محکم کار بدرستی که خدا خرید از مومنان تنهای ایشانرا

وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۭ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ

و مالهای ایشانرا بانک باشد برایشانرا بهشت کارزار میکنند در راه خدا پس میکشند

وَيُقْتَلُوْنَ ۣ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ ۭ

و کشته میشوند وعده دادن بر آن حقست در تورنة و انجیل و قرآن هست

وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ۭ

و هر که وفا کند بعهد خود از خدا پس شادی کنید بخرید و فروخت شما آنک خرید و فروخت نمودید

وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝ اَلتَّاۗىِٕبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ

و آن آنست رستگاری بزرگ توبه کاران پرستندگان حمد کویان

السَّاۗىِٕحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ

روزه داران رکوع کنندگان سجود کنندگان فرماینده کان بنیکوئی

وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ

و بازدارندگان از ناشایست و نگه دارندگان مرحدهای خدارا و بشارت ده مومنانرا

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ

روا نبود مر پیغمبر را و آنهارا که بگروبدند که آمرزش خواهند مرتب پرستانرا و اگرچه

كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ وَمَا

باشند خداوندان خویش از پس آنچه روشن شد مرایشانرا کایشان اصحاب دوزخند و

كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ

نبود آمرزش خواستن ابراهیم پدر خودرا مگر از سر وعده که وعده بداد اورا

فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ وَمَا

پس چون روشن شد مراورا که او دشمنست خدارا بیزار شد ازو بدرستی که ابراهیم مرانده بارگاه آینده بود و بردبار

كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ

ونخواست خدا که گمراه کند گروهی را پس از انک راه نمود ایشانرا تا روشن شد مرایشانرا

مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

که از چه چیز بپرهیزند بدرستی که خدا بهمه چیزی داناست بدرستی که خدا مراورا است پادشای آسمانها

وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

و زمین زنده کند و بمیراند و نیست شمارا از جز خدا هیچ دوستی و نه یاوری کننده

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ

بدرستی که سهل کرد خدا بر پیغمبر و مهاجران و مدنیان آنها که پیروی کردند اورا در ساعت

الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ

دشواری از پس آنچه نزدیک بود که میل کند دلهای گروهی ازیشان پس سهل کرد

عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ

برایشان بدرستی که او بدیشان مهربان رحمت کننده است

إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ

چون تنگ شد بریشان زمین بدان فراخی که بود وتنگ شد بریشان جانهای ایشان

وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ

ودانند که پناه گاهی نیست از خدا مگر با درگاه او پس سهل کند بریشان تا باز آیند بپرستی که خدا

هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ

اوست توبه پذیرندهٔ مهربان ای آنها که ایمان آورده اید بترسید از خدا و باشید با

الصَّادِقِينَ ۝ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ

راست گویان صدق دهنده نبود مر اهل مدینه را وآنک پیرامون ایشانند از اهل بادیه

أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ

که خلاف نمایند از فرمان رسول خدا ونه آنک رغبت کنند بجانهای خود از بهر تن او

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي

آن بسبب آنست که نرسد بدیشان تشنگی ونه رنجی ونه تشویشی در

سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ

راه خدا که بخشم آورد کافرانرا وبدست نکردند از

عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ

دشمنی هیچ میلی کردنی مگر که نوشته شد مرایشانرا بدان کاری نیکو بدرستی که خدا

لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً

ضایع نکند مزد نیکوکارانرا ونفقت نکردند نه نفقت کردنی کوچک

وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ

ونه بزرگ ونه برسیدند وادی مگر که نوشته شد ایشانرا تا پاداشت دهد ایشانرا خدا

أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ

نیکوتر آنچه ایشان کرده باشند ونبودند مؤمنان

لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ

که بیرون روند همه پس اگر نه چرا بیرون نرفتند از هر گروهی ازیشان

طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا

طائفه تا فقیه شوند در دین وتا بیم کنند یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قوم خود را چون

رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۝ قَاتِلُوا الَّذِينَ

باز گردیدند بدیشان تا بود که ایشان بپرهیزند ای آنها که گرویده اید کارزار کنید با آنها

يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا

که نزدیکند شمارا از کافران وباید که بیابند در میان شما درشتی وبدانید

أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ

که خدا با پرهیزگارانست وچون فرو فرستاده شود سورتی پس ازیشان کس هست که میگوید

أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا

کدامیست شمارا بزیادت کرد او را این سورت یعنی پس اما آنها که بگرویدند پس بزیادت شد ایشانرا یعنی

وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ

وایشان شادی میکنند واما آنها که در دلهای ایشان بیماری شک ونفاقست پس بزیادت شد

حزب

رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ

پلیدی با پلیدی ایشان و بردند و ایشان کافران بودند ای ندیدند که ایشان

يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ

بفتنت افکنده میشوند در سالی یکبار یا دوبار پس توبه نمیکنند و نه ایشان

يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ ط

پند میگیرند و چون فرو فرستاده شود سورتی نگرند بعضی ایشان بسوی بعضی

هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ

ای هیچ می بیند شما را هیچ یکی پس برگردیدند برگردانند خدا دلهای ایشان را

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ

بسبب آنکه ایشان گروهی اند که درنمی یابند بدرستی که آمد بشما رسولی از تنهای شما

عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ

بدشوارست بر او رنج شما حریص است بر شما بایمان مهربانست

رَّحِيمٌ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ط عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

رحیم دل پس اگر برگردند پس بگو بسنده است مرا خدا نیست خدایی مگر او بر او توکل کردم

وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و اوست پروردگار عرش بزرگوار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا

منم خدای که می بینم این نشانهای قرآنی را باحکمتست ای مست مردمانرا عجب که وحی کردیم ما

إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ

بمردی از جنس ایشان که بیم کن مردمانرا وبشارت ده آنهارا که بگروند که مرایشانرا بود

قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ

نزد پروردگار ایشان کنشد کافران بدرستی که این مرآنه جادوئی روشنست

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

بدرستی که پروردگار شما خداست آن خدائی که آفرید آسمانهارا وزمین درشش روز

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ

پس غالب شد برعرش می اندازد فرمانرا نیست هیچ شفیعی مگر از پس فرمان او

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ إِلَيْهِ

آنستان خداست پروردگار شما پس پرستید اورا ای پس پند نمی گیرید باو است

مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ

بازگشت شما همه وعدهٔ خدا حق است بدرستی که او آفریدن خلق پس

يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ

بازآورد آنرا تا پاداش دهد آنهارا که بگروند وکردند کارهای نیک بعدل وداد

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

وآنها که کافر شدند مرایشانرا نابود آشامیدنی از آب گرم وعذابی دردناک بسبب آنکه بودند

دَعْوٰىهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ

خواندن ایشان درآنجا پسبحانک اللهم بود وتحیت ایشان درآنجا سلام بود

وَاٰخِرُ دَعْوٰىهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ

ودیگر خواندن ایشان آن بود که سپاس مرخدارا که پروردگار جهانیانست واگر بشتافتی خدا

لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ۚ

مردمانرا بدیرا چون بشتاب خواستن ایشان نیکی را برآنه کرارده شدی ایشانرا اجل ایشان

فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَاِذَا

پس بگذاریم ما آنهارا که امید نمیدارند بیازرسیدن ما تادرگمراهی خود سرگشته شوند وچون

مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَآئِمًا ۖ فَلَمَّا

برسید آدمی زیانی برخواندما را درحالتی که بر پهلوها افتاده باشند یا ایستاده پس چون

كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَاَنْ لَّمْ يَدْعُنَآ اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهُ ۚ

برداریم ما ازو زیان اورا بگذرد گویا که نخوانده است ما را بزیانی که رسیده است بدو

كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا

همچنین آراسته شد مرگزافکارانرا آنچه ایشان میکردند وبدرستی که هلاک کردیم ما

الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا ۙ وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

گروهانی را که پیش از شما بودند چون ستم کردند وآمدند بدیشان رسولان ایشان

بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا ۚ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

بمعجزات پس نگرویدند همچنین پاداش دهیم گروه گنهکارانرا

بریکدیگر

يَكْفُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا

کافر شدند اوست آن خدائی که گردانید آفتاب را بروشنائی وماه را بمثلث نوری

وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ۝ مَا خَلَقَ اللَّهُ

واندازه کرد ماه را منزلهائی تا بدانید شمار سالها را وحساب را نیافرید خدا

ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ

آنرا مگر بحق مفصل میکند نشانها را برای گروهی که میدانند در آمد و شدی که در اختلاف

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

شب وروز وآنچه آفرید خدا در آسمانها وزمین

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا

نشانهاست مر گروهی را که پرهیزند در آمد و شدی که آنها که امید نمیدارند بازرسیدن بما وخشنود شدند

بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا

بزندگانی دنیا وآرام گرفتند بدان وآنها که ایشان از نشانهای ما

غَافِلُونَ ۝ أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

غافلانند آن گروه جایگاه ایشان آتش بود بآنچه ایشان اندوختند

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ

بدرستی که آنهای که ایمان آوردند وکردند کارهای نیک راه نماید ایشانرا پروردگار ایشان

بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

بسبب ایمان ایشان که رود از زیر آنها جویها در بهشتها وبستانهای پرنعمت

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ

پس بگردیم ما شما را کاشتکان در زمین از پس ایشان تا بنگریم که چه

تَعْمَلُونَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ

میکنید وچون خوانند بریشان نشانهای ما را روشن گویند آنها

لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَٰذَا أَوْ بَدِّلْهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي

که امید نمیدارند بیار قرآنی را جز ازین یا بدل کن آنرا بگو نیست مرا

أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ

که بدل کنم آنرا از نزد خود واز سر خود پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده میشود بمن بدرستی که من

إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ

اگر عاصی شوم در فرمان پروردگار خود از عذاب روزی بزرگ بگو اگر خواستی خدای نخواندمانی آنرا

عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا

بر شما و ندا نیستمانی آنرا پس بدرستی که درنگ کردم در میان شما مدت از عمر

مِنْ قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ

پیش ازین ای پس استعمال عقل نمیکنید وکیست ستمکارتر ازانکی بر بافت بر خدا

كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَ

دروغ را یا بدروغ داشت نشانهای او را بدرستی که رستگاری نیابند گناهکاران و

يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَ

می پرستند از جز خدا آنچه نه زیانی کند ایشانرا ونه سودی کند ایشانرا

يَقُولُونَ هٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ

میگویند اینها شفیعان ما اند نزد خدا بگو ای بی اگاهانید خدا را بدانچه ندانه

فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ

در آسمانها و زمین پاکست و منزه است او و از انچه انباز او میدارند

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

و نبودند مردمان مگر یک گروه بر یک دین پس اختلاف کردند واگرنه سخنی بودی

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

گذشته از پروردگار تو هرانه گزارده شدی کار میان ایشان در انچه بودند در آن اختلاف میکردند

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلّٰهِ

و میگویند چرا فرو نفرستادند بر او نشانی از پروردگار او پس بگو که علم غیب مر خدا راست

فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ

پس چشم دارید که من باشما از جمله چشم دارندگانم و چون درچشانیم ما آدمی را

رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا

رحمتی از پس زیانی که رسیده بود بدیشان انگه مر ایشانرا بود مکر ساختنی در نشانهای ما

قُلِ اللّٰهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۝ هُوَ

بگو خدا زودتر است بمکر ساختن بدرستی که رسولان ما باز مینویسند آنچه مکر میسازید شما اوست

الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتّٰى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ

آن خدائی که روان گرداند شما را در خشکی و تری چون باشید شما در کشتی

كَأَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ ۚ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُونَ

گویا که در نگ نکردی تو دی روز همچنین همی بیان کنیم نشانها را برای گروهی که اندیشه میکنند

وَاللّٰهُ يَدْعُوٓا إِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ۖ وَيَهْدِي مَنْ يَّشَآءُ إِلٰى صِرَاطٍ

وخدا میخواند بسوی دار السلام وراه می نماید هر که خواهد را براه

مُّسْتَقِيمٍ ۝ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ

راست مر آنانرا که نیکوئی کردند پاداش بهشت بود وزیادت بران نیز ونرسد

وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ ۚ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا

بروهای ایشان کدری وخواری آن گروه اصحاب بهشت ایشان در آنجا

خٰلِدُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۙ وَ

همیشه باشند وآنانکه کردند بدیها را وپاداش بدی بود بمانند آن

تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَّا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَأَنَّمَآ أُغْشِيَتْ

وبرسد بایشان خواری نبود مرایشانرا از خدا هیچ نگه دارنده گویا که پوشانیده بود

وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا ۚ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ ۖ هُمْ

روبهای ایشان پاره از شب تاریک آن گروه اصحاب آتش اند ایشان

فِيهَا خٰلِدُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

در آنجا همیشه باشند وروزی که جمع کنیم ایشانرا همه پس گوئیم مر آنانرا

أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ

که انبازان دارا شدید بجای خود شما وانبازان شما پس زایل گردانیدیم میان ایشان

وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ

وبگذرد برایشان بادی خوش شاد شوند بدان آید بدان بادی سخت جهنده وآید بدیشان

الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

موج از هر جانبی ودانند که ایشانرا دریابنده است وهلاک میکند برخوانند خدایرا خالص کنندگان

لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا

مراورا دین گردانده اگر برهانی مارا ازاین هرآینه باشیم ازجمله شکرکنندگان پس چون

أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ

برهانید ایشانرا آنگه ایشان جویند در زمین ناحق کردنی ای مردمان بدرستی که ستم کردن شما

عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ

برتنهای شماست این برخورداری زندگانی دنیاست پس باماست بازگشت شما پس بیاگاهانیم شمارا

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ

بدآنچه شما کرده باشید بدرستی که مثل زندگانی دنیا همچون آبی است که فرودستادیم آنرا

مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ

از آسمان پس مخلوط شد بدان گیاه درسته زمین ازآنچه میخورند مردمان وچهارپایان

حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ

تاچون فریفته شد زمین آرایش خودرا ودرجنبد دهقان برنده اهل آن که ایشان

قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا

توانایانند برآن آمد بدانجا فرمان ما بشب یا بروز پس گردانیدیم ما آنرا درودده

وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ ۝ فَكَفَى

پس گفتند انبازان ایشان نبودید شما که ما را می پرستیدید پس کفایت

بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ

خدا گواه میانه ما و میانه شما بر آنچه ما از پرستیدن شما هرآینه غافلیم

هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ

آنجا گاه آزموده شود هر تنی بدآنچه اندوخته بود و رد کرده شود باخدا که خداوند ایشانست

الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ

بحق و گم شود از ایشان آنچه بر بافته باشند بگو کیست که روزی دهد شما را

مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ

از آسمان و زمین یا کیست که مالک باشد شنوائی و بینائی را و کیست که بیرون آرد

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ

زنده را از مرده و بیرون آرد مرده را از زنده و کیست که اندازد فرمان را پس زود باشد که گویند

اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ

که خدا پس بگو ای پس نمی پرهیزید پس آنست خدا پروردگار شما حق پس چه بود پس

الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ۝ كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ

از حق مگر گمراهی پس از کجا برگردانیده میشوید از حق همچنین واجب شد سخن پروردگار تو

عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ

بر آنهائی که تباهی کردند بآنک ایشان نمی گروند بگو ای هیچ هست از انبازان شما

مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ قُلِ اللَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

آنکه نابندا بیافرید خلق را پس باز آفریند آنرا بگو خدا بنداء بیافرید خلق را پس باز آفریند آنرا

فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ۝ قُلْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ ۚ

پس از کجا برگردانیده میشوید از حق بگو ای پیغمبر هست از انبازان شما آنکه راه نماید بحق

قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۗ أَفَمَن يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَن يُتَّبَعَ أَمَّن لَّا يَهِدِّي

بگو خدا راه نماید بحق ای پس آنکه راه نماید بحق سزاوارتر که پیروی کنند اورا یا آنکه راه نتواند نمود

إِلَّا أَن يُهْدَىٰ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ

مگر که راه نمایند اورا پس چیست شمارا چگونه حکم میکنید و پیروی نمیکنند بیشترین ایشان

إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

مگر گمانی را بدرستی که گمان نگزیراند از حق چیزی را بدرستی که خدا داناست بآنچه ایشان میکنند

وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَن يُفْتَرَىٰ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ

و نیست این قرآن که بر بافته باشند آنرا از جز خدای ولیکن باور داشتن

الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

آنچه پیش آن بوده و هویدا کردن کتاب هیچ شکی نیست در آن که از پروردگار جهانیان

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُم

یا میگویند که بر بافت آنرا بگو پس بیاورید سوره مانند آنرا و بر خوانید آنرا که توانائی دارید

مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ

از جز خدای اگر هستید شما راست گویان بلکه بدروغ داشتند بآنچه نرسیدند بدانش آن

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ
عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۝
وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا
لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ
النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَنْ لَمْ يَلْبَثُوا
إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

وَ يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ
وَ نیامد بدیشان تاویل آن همچنین بدروغ داشتند آنها که پیش از ایشان بودند پس بنگر
كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝ وَ
بود عاقبت ستمکاران
وَ
وَ

بِلِقَاءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝ وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ

بیازرسیدن باخدا ونبودند راه یافتگان واگر بازنمایم ترا بعضی آنچه وعده میدهیم ایشانرا

أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ وَ

یا جان بستانیم ترا پس باماست بازگشت ایشان پس خدا گواست بر آنچه ایشان میکنند

لِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ

ومر هر گروهی را رسولی رابود پس چون آمد رسول ایشان حکم کرده شد میان ایشان بعدالت

لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ایشانرا ستم نکردند ویگویند که کی خواهد بود این وعده اگر هستید شما راست گویان

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ

بگو قادر نیستم مر تن خودرا نه زیانی ونه سودی مگر آنچه خواسته بود خدا ومر هر گروهی را اجلی است

إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

چون آمد اجل ایشان پس باز پس نایستند ساعتی ونه فرا پیش توانند رفت

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ

بگو ای چون بینید شما اگر آید بشما عذاب او بشب یا بروز چه چیز بشتاب میخواهند

مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ۝ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ

ازان کافران ای پس چون واقع شود آن عذاب بگروید بما بذان اکنون وبدرستی که شما آنرا

تَسْتَعْجِلُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ۝ ٥

بشتاب میخواستید پس گفته شود مر آنانرا که ستم کردند در چشید عذاب همیشه را

هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ وَيَسْتَنْبِـُٔونَكَ أَحَقٌّ هُوَ

مگر بدانچه شما اندوخته باشید و می پرسند ازتو ای حقست آن

ای هیچ پاداشت داده نشوید

قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ

بگو ای وبخدای پروردگار من بدرستی که آن حقست و نباشید شما فوت شونده از عذاب خدا و اگر آنکه بودی مرنفسی را که ستم کرد

مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ

آنچه در زمینست و خود را خواستند که باز خرند باز نتوانند خرید خود را بدان و ظاهر کنند پشیمانی را چون ببینند عذاب را

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي

وحکم کرده شود میان ایشان بعدالت و ایشان را ستم نکنند بدانک مر خدای راست آنچه در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

آسمانها و زمین است بدان بدرستی که وعدهٔ خدا حقست ولیکن بیشتر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ ۝ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

نمی دانند او زنده کند و بمیراند و باز او باز گردانیده شوید ای مردمان

قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ

بدرستی که آمد بشما پندی از پروردگار شما و شفائی مر آنچه در سینهاست

هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ

و راهی و رحمتی بود مر مؤمنانرا بگو بفضل خدا است و برحمت او پس بدانست

فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ

پس باید که شاد شوند آن بهتر از آنچه جمع میکنند بگو ای می بینید شما آنچه فرو فرستاد مر شما را

مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللّٰهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُونَ

از ... شر ... از نهاد حرام وحلال بگو ای خدا دستوری داد شمارا یا بخدا برمی‌بافید دروغ را

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ

یا برسد بری بهیه دروغ وچیست گمان آنها که برمی‌بافند برخدا دروغ را در روز

الْقِيٰمَةِ إِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

قیامت بدرستی که خدا خداوند فضلست بر مردمان ولیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا

و نباشی تو در هیچ کاری و نخوانی ازان از قرآن و نکنی تو هیچ عملی مگر

كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ

که باشیم ما برشما گواهان چون شروع کنید دران و غایب نشود از پروردگار تو هیچ

مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا

هم سنگ موجه در زمین ونه در آسمان و نه کوچکتر ازان ونه

أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتٰبٍ مُبِينٍ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

بزرگتر مگر که در لوح روشنست بدان که دوستان خدا هیچ ترسی بر ایشان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ لَهُمُ الْبُشْرٰى

ونه ایشان اندوهگین باشند آنها که بگرویدند و بودند پرهیزکاران مرایشانرا بود نیشارتی

فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

در زندگانی دنیا و در آخرت بدل کننده نیست مر سخنهای خدارا آنست آن رستگاری

الْعَظِيمُ ۝ وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

بزرگ داند و باکن مکناد ترا گفتار ایشان بدرستی که عزت مر خدا راست همه اوست شنوا و دانا

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ

بدان بدرستی که مر خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و پیروی نمیکنند آنها که میخوانند

مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

از جز خدای انبازانی را پیروی نمیکنند مگر گمانی را و نیستند ایشان مگر دروغی بر من بافت

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ

اوست آن خدائی که پدید کرد برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و روز را سبب بینائی

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۖ

بدرستی که در آن نشانهاست مر گروهی را که بشنوند گفتند فراگرفته است خدا فرزندی پاک و منزه است او

هُوَ الْغَنِيُّ ۖ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ

اوست بی نیاز مر اوراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نیست نزد شما هیچ

سُلْطَانٍ بِهَٰذَا ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ

حجتی بدین ای میگوئید بر خدا آنچه نمیدانید بگو بدرستی که آنها

يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝ مَتَاعٌ فِي

که بر می بافند بر خدا دروغ را رستگار نیابند این برخورداری دنیا

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا

اندکست پس بماست بازگشت ایشان پس بچشانیم ایشانرا عذاب سخت بدانچه

حزب

كَانُوا بِهِ يَكْفُرُونَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ ۘ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ

ایشان بدان کافر شدند و بر خوان بر ایشان خبر نوح چون گفت مر قوم خود را ای قوم اگر هست

كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ

بزرگ بر شما مقام من و پند دادن من بنشانهای خدا پس بر خدا

تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ

توکل کردم پس جمع شوید در کار خود و انباز فرا داشتن شما پس نباشد

أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ

کار شما بر شما پوشیده پس حکم کنید بمن و زمان ندهید مر

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ

پس اگر بگردید شما پس نمیخواهم شما را بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر خدا

وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ

و فرموده اند مرا که باشم از جمله منقادان پس بدروغ داشتند او را

وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ

و آنرا که با او بودند در کشتی و گردانیدیم ما ایشان را جانشینان و غرق کردیم ما آنانرا

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

که بدروغ داشتند نشانهای ما را پس بنگر که چگونه بود عاقبت بیم کرده شدگان

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

پس بر انگیختیم ما از پس او رسولی بسوی قوم ایشان پس آمدند بدیشان بمعجزات

فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ

پس نبودند که بگروند بدانچه بدروغ داشتند آنرا از پیش همچنین مهر نهیم بر

قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ

دلهای از حد درگذرندگان پس بفرستادیم ما از پس ایشان موسی وهارون را بسوی

فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

فرعون واشراف او بنشانهای ما پس گردنکشی کردند وبودند گروهی گافران

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ قَالَ

پس چون آمد بدیشان حق از نزدیک ما گفتند بدرستی که این ملمعه جادوئی روشنست گفت

مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ

موسی ای میگوئید مرحق را چون آمد بشما ای جادوست این درپیشکاری نیابند جادوان

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا

گفتند ای آمدی با تا برگردانی مارا ازآنچه یافتیم بر آن پدران خودرا وباشد مرشمارا

الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

بزرگی در زمین وبنباشیم ما مرشمارا بگروندگان وگفت فرعون

ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا

بیاورید بمن هر جادوئی دانا را پس چون آمدند جادوان گفت مرایشانرا موسی بیفکنید

مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ

آنچه شما اندازندگانید پس چون بیفکندند گفت موسی آنچه آوردید شما بدان جادوست بدرستی که خدا

سَيُبْطِلُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ

زود باطل کند آنرا بدرستی خدا باصلاح نیاورد کار تباهی کنندگان و درست گرداند خدا حق را

بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ

بسخنان خود واگرچه کاره دارند کافران پس نگرویدند بموسی مگر فرزندانی از قوم او

عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَائِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ ۚ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ

بر ترسی از فرعون و اشراف ایشان که بفتنت افکند ایشانرا و بدرستی که فرعون

لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِن

برانست او در زمین و بدرستی که او از جمله گزافکاران بود و گفت موسی ای گروه من اگر

كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ

هستید شما ایمان دارید بخدا پس بر او توکل کنید اگر هستید شما منقادان

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

پس گفتند بر خدا توکل کردیم ای پروردگار ما مگردان ما را سبب آزمایش مر گروه ستمکاران را

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ

و برهان ما را برحمت خود از گروه کافران و وحی کردیم بموسی و برادر او

أَن تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا

که جای دهید مر قوم خود را در شهر مصر خانهای و بکنید خانهای خود را نمازگاهی و بپای دارید

الصَّلَاةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ

نماز را و بشارت ده مؤمنان را و گفت موسی ای پروردگار ما بدرستی که بداده تو فرعون

وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ

شرف اورا زینتی و مالهائی در زندگانی دنیا ای پروردگار ما تا برگردانند مردمانرا از راه تو

رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا

ای پروردگار ما محوکن مالهای ایشانرا و مهر بر دلهای ایشان پس نگروند

حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا

تا ببینند عذاب دردناک گفت خدا هر دستی که پاسخ کردانیدم خواندن شمارا پس راست بایستید

وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ

و پیروی مکن راه آنهارا که نمیدانند و بگذرانیدیم ما بنی اسرائیل را

الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا

از دریا پس پی ایشان ایستاد فرعون و لشکرهای او از پیشتم دشمنی تا چون

أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ

دریافت اورا غرقشدن گفت ایمان آوردم بدانکه نیست خدائی مگر آن خدا که بگرویدند بدو

بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ آلْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ

بنی اسرائیل و من از جمله منقادانم گفت جبریل اکنون بمکردی و درستی که عاصی شدی از پیش

كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ

و بودی از جمله تباهی کنندگان پس امروز برهانیم ترا تا باشد مرآنرا که

خَلْفَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ

پس از تو بود نشانی و درستی که بسیاری از مردمان از نشانهای ما هرآینه غافلانند

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

و بدرستی که جای دادیم ما بنی اسرائیل را جای خوب و روزی دادیم ما ایشانرا از پاکیها

فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

پس اختلاف نکردند تا آمد بدیشان دانش بدرستی که پروردگار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ

در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند پس اگر هستی تو در شکی از آنچه فرستادیم ما بتو

فَسْئَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ

پس بپرس از آنها که میخوانند کتاب را پیش از تو بدرستی که آمد بتو حق از

رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

پروردگار تو پس مباش از جمله شک کنندگان و مباش از آنها که بدروغ داشتند

بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ

نشانهای خدایرا پس باشی از جمله زیانکاران بدرستی که واجب شد بریشان سخن

رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ

پروردگار تو نمی گروند و اگر آوری بدیشان هر نشانی تا ببیند عذاب

الْأَلِيمَ ۝ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ

دردناک چرا نبود پیش بود اهل دیهی که بگروید تا سود بودی ایمان آنها مگر قوم یونس

لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ

چون بگرویدند برداشتیم ما از ایشان عذاب رسوائی را در زندگانی دنیا و برخورداری دادیم ما ایشانرا

إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنْتَ

تا هنگامی واگر خواستی پروردگار تو نه کردندی آنکه در زمینند همه ایشان مجموع همه ای پس تو

تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ

باکراه برتوانی داشت مردمانرا گرباشند مومنان ونبود هیچ تنی را که بگرود

إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝ قُلِ انْظُرُوا

مگر بفرمان وخواست خدا ونکنیم پلیدی را برآنها که استعمال عقل نمیکنند بگو چشم دارید

مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا

که چه چیز در آسمانهاست وزمین وچه بکار برایند نشانها وبیم کنندگان از قومی

يُؤْمِنُونَ ۝ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ

که نمی گروند پس ای هیچ چشم نمی دارند مگر مانند عقوبتهای آنها که گذشتند پیش ازیشان

قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝ ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا

بگو پس چشم دارید مدرسیتی که من ازجملهٔ چشم دارندگانم پس رهانیدیم ما رسولان خودرا

وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا

وآنها راکه بگرویدند همچنین واجب بود برما رهانیدن مؤمنان بگو ای

النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ

مردمان اگر هستید شما در شکی ازدین من پس نمی پرستم انچیزی راکه می پرستید شما

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

از جز خدا ولیکن می پرستم خدائی راکه جان میستاند شما را وفرموده اند مرا که باشم

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَنْ أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۖ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

از مومنان ۝ وآنکه براست دار روی خودرا مردین اسلام را مائل از باطل بحق و میلش از جمله

الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۖ فَإِنْ

بتپرستان ومخوان از جز خدای آنچه نه سود کند ترا ونه زیان تواند رسانید ترا

فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ

پس اگر بکنی تو پس بدرستی که تو آنگه از ستمکاران باشی واگر برساند بتو خدای زیانی پس برداردنده

لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ

مر آنرا بجز او واگر خواهد بتو نیکوئی پس دفع کننده نبود مر فضل او را میرساند به آن آنرا که خواهد از

عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ

بندگان خود واوست آمرزگار مهربان بگو ای مردمان بدرستی که آمد بشما حق

مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ

از پروردگار شما پس هر که راه یابد پس بدرستی که سود راه یافتن مر او راست ومر که گمراه شود

فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ

پس بدرستی که زیان گمراهی بر آن تن بود ونیستم من بر شما کارزمان وپیروی کن آنچه وحی کرده میشود

إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

بتو وصبر کن تا حکم کند خدا واو بهترین حکم کنندگانست

سورة هود عليه السلام مكية وهي مائة وثلاث وعشرون آية وعشر ركوعات

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتاب احكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير ان

نرحمانی خبری بنیر

از نزد خدای محکم کار آگاه باینک

این کتابیست که محکمند نشانهای آن پس سویدا کرده شده است

لا تعبدوا الا الله انني لكم منه نذير وبشير وان

پرستید مگر خدارا بدرستی که من مر شمارا از قبل خود بیم کننده ام وبشارت دهنده وانکه

استغفروا ربكم ثم توبوا اليه يمتعكم متاعا

آمرزش خواهید از پروردگار شما پس بازآیید باو تا برخورداری دهد شمارا برخورداری

حسنا الى اجل مسمى ويؤت كل ذي فضل فضله

نیکو تا اجلی نام نهاده و دهد هر خداوند فضل را فضل او

وان تولوا فاني اخاف عليكم عذاب يوم كبير الى الله

واگر برگردید پس بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ باخداست

مرجعكم وهو على كل شيء قدير الا انهم يثنون

بازگشت شما واو بر همه چیز ها توانا ست بدان که ایشان

صدورهم ليستخفوا منه الا حين يستغشون

سینهای ایشان تا پنهان بدارند از او وان هنگامی که بسر در میکشند

ثيابهم يعلم ما يسرون وما يعلنون انه عليم

جامهای خودرا میداند آنچه پنهان میکنند وآنچه آشکارا میکنند بدرستی که او داناست

باسمه

فواصلها

ذق نزد ظل مصطبر

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا

بپراکندہ سینہا ونیست ہیچ جنبندہ نہ در زمین مگر بر خداست روزی او

وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتَابٍ

و میداند آرامگاہ آنہا را وجاگاہ آنہا را ہمہ در لوح المحفوظ

مُبِينٍ ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

روشن است واوست آن خدای کہ آفرید آسمانہا وزمین را در شش روز

وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ

وبود عرش او بر آب تا صورت آزمایش نماید شما را کہ کدامین از شما نیکوتر است بعمل

وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

ودرانہ اگر گوئی تو کہ شما برانگیختگان باشید پس از مرگ درانہ گویند آنہا کہ کافر شدند

إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ

نیست این مگر سحری روشن ودرانہ اگر باز داریم ما ازیشان عذاب را تا مدتی

مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا

شمرده شده درانہ گویند کہ چہ باز است اورا بدان کہ روزی کہ آید ایشان نبود بگردانیده شده

عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَلَئِنْ

از ایشان وبرسید بدایشان وبال آنچہ ایشان بدان استہزا داشتہ باشند ودرانہ اگر

أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ ۖ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ

در چشانیم ما آدمی را از فضل خود رحمتی پس برگنیم آنرا ازو بدرستی کہ او نومید ناسپاس است

وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ

وهرآئینه اگر دریابانیم ما اورا نعمتی پس از زیانی که رسیده بود بدو هرآئینه می گوید برفت بدیها از من

اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۭ اُولٰٓئِكَ

بدرستی که او شادان وفخر نماینده بود مگر که آنها که صبر کردند وکردند کارهای نیک آن گروه

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى

مرایشانرا بود آمرزشی و مزدی بزرگ پس مگرو ترک کننده بعضی آنچه وحی کرده میشود

اِلَيْكَ وَضَاۗىِٕقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ

تو تنگ می آید بدان سینهٔ تو تا نگویند چرا فرو نفرستاده شد بر وی گنجی

اَوْ جَاۗءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ۭ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝

یا چرا نیامد با او فرشته بدرستی که تو بیم کننده ای وخدا بر همه چیزی کارزانست

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ

یا میگویند برساخته بگو پس بیاورید

وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝

آنرا که توانائی داشته باشید شما از جز خدا اگر هستید شما راست گویان

فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا

پس اگر پاسخ نکنند مرشما را پس بدانید که آنچه فرو فرستاده شده است بعلم خداست وآنکه نیست خدائی مگر

هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا

او پس ای هیچ شما مسلمان میشوید هرکه میخواهد زندگانی دنیارا وآرایش آنرا

نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۝

تمام بدیم ایشانرا عملهای ایشانرا درآنجا وایشان درانجا عیشان باز نکاهانند

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا

آن کروه آنها اند کزبود مرایشانرا درآخرت مکر آتش وباطل شود آنچه ایشان کرده باشند

فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ

درآنجا وباطل بود آنچه ایشان کرده باشند ای پس آنکه باشد برحجتی از

رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا

پروردکار خود وخواند آنرا کواهی دهنده از وازپیش او بود کتاب موسی پیشوای

وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ

ورحمتی آن کروه ایمان آورند بدان وهرکه کافر شود بدان از کروهان

فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ

پس آتش بود جایکاه او پس مباش درشکی ازان بدرستی کرآن حقست از پروردکار تو ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

بیشترین مردمان ایمان نمی آورند وکیست ستمکارتر ازانکه ببافت بر خدا دروغی

أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ

آن کروه عرضه کرده شوند برخداوند پروردکار خود وکویند کواهان این کروه آنها اند

كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۝ الَّذِينَ

که دروغ بستند بر پروردکار خود بدان بدرستی که لعنت خدا باد بر ستمکاران آنها

يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

کہ بر گشتند از راہ خدا و جستند آن راہ را کژی وایشان باخرت

هُمْ كَافِرُونَ ۝ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ

ایشان کافرانند آن گروہ نباشند عاجز کنندگان در زمین ونباشد

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا

مرایشانرا از جز خدا هیچ دوستانی دوچندکردانیده شود مرایشانرا عذاب نباشند

يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

کہ توانائی نداشته باشند شنودن را ونباشند کہ بینند آن گروہ آنهااند

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

کہ زیانکار آمدند برنفسهای خود وگم شود ازیشان آنچہ ایشان برمیافته باشند

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

حقا کہ ایشان درآخرت ایشانند زیان کاران بدرستی کہ آنها کہ ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ

وکردند کارهای نیک وبسوی پروردگار خود آن گروہ اصحاب بهشتند ایشان

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَ

درآنجا همیشه باشند مثل دو گروہ همچون نابینا وبینا

الْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَقَدْ

وبینا وشنوا ای یکسان باشند بمثل ای پس پند نمی گیرید وبدرستی

أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ

که بفرستادیم ما نوح را بسوی قوم او بدرستی که من شما را بیم کنندهٔ روشنم بانک پرستید مگر خدا را

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا

بدرستی که من میترسم بر شما عذاب روز دردناک پس گفتند اشراف آنها که کافر بودند

مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ

از گروه او نمی بینیم ترا مگر آدمی مانند ما ونمی بینیم ماترا که پیروی میکنند ترا مگر آنها

هُمْ أَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ ۖ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ

که ایشان ارذال مااند بادیه نشینان ونمی بینیم مر شما را بر ما هیچ فضیلتی بلکه

نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ

بگمان می بریم شما را دروغ گویان گفت نوح ای قوم من ای چه پسندید شما اگر باشم من بر حجتی

مِنْ رَبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا

از پروردگار خود ودیده بود مرا رحمتی از نزد خود پس پوشیده بود آن بر شما ای الزام توانم کرد شما را آن

وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا

وشما مرانرا نخواهندگانید ویای گروه من نمی خواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ زری

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا ۚ إِنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ

نیست مزد من مگر بر خدا ونیستم من راننده آنهائی راکه ایمان آورده اند بدرستی که ایشان بازرسندگانند با پروردگار خود

وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ

ولیکن می بینم شما را گروهی نادانان وای قوم کیست که یاری دهد مرا از عذاب خدا اگر براند ایشان را

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ

ای پس پند نمیگیرید ونمیگویم مرشمارا که نزد من خزینهای خدا ونمیگویم کن میدام

الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ

علم غیب را ونمیگویم مرشمارا که فرشتام ونمیگویم مر آنهارا که دور میدارد چشمهای شما که

يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ ۖ إِنِّي إِذًا لَمِنَ

نمیدهد ایشانرا خدا خیری خدا داناتر است بدانچه در تنهای ایشانست من آنگه از جمله

الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا

ستمکاران باشم گفتند ای نوح بدرستی که خصومت کردی با ما پس بسیار کردی با ما خصومت پس بیار ما

بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ

آنچه وعده میدهی ما را اگر هستی تو از جملهٔ راست گویان گفت بدرستی که آورد بشما آنرا خدا

إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ

اگر خواهد وبناشید شما عاجز کنندگان وسود نکند شما را نصیحت من اگر بخواهم که

أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ ۚ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ

نصیحت کنم شما را اگر خدا خواهد که بیراه کند شما را اوست پروردگار شما وباز او

تُرْجَعُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي

وباز جای او بازگردانیده شوید یا میگویند ببافته است آنرا محمد بگو اگر ببافته باشم آنرا پس برمنست جرم من

وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تُجْرِمُونَ ۝ وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ

ومن بیزارم ازانچه گناه میکنید ووحی کرده شد بنوح که بنخواهند گروید از قوم تو

إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ

مگر آنکه ازپیش بگروید پس غم مخور بآنچه ایشان کردند وبساز کشتی را

بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ۝

بنگهداشت ما وبنگه داشت ما وسخن ما درحق آنها کایشان غرقه شدگانند

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ

وبیساخت کشتی را ومرگاه که میگذشتند برو اشراف از قوم او استهزا میکردند ازو گفت نوح

إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۝ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

اگر استهزا میدارید ازما پس ما نیز استهزا داریم بشما همچنانک شما استهزا میدارید پس زود بدانید

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ حَتَّى إِذَا جَاءَ

که کیست که آیدبو عذابی که رسوا کند اورا وفرود آید برو عذاب جاوید تا چون آمد

أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ

فرمان ما وبرجوشید تنور گفتیم درنشان درآنجا ازهرچیزی دو صنف

وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ ۚ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا

وکسان خودرا مگر آن کسی که پیشی گرفت برو گفتار وعید وآنرا که بگرویده است وبنگرویده بودند بااو مگر

قَلِيلٌ ۝ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِيهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي

اندکی وگفت برنشنید درآنجا بنام خداست نگهداشت آن وروان شدن آن بدرستی که

پروردگار من

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ

هرآینه آمرزنده است ومهربان وآن کشتی میبرد ایشانرا در موجی همچون کوهها وبرخواند نوح

ابنه وكان في معزل يا بني اركب معنا ولا تكن مع الكافرين

پسر خودرا ديد او در جائى دور گفت اى پسر كه من درنشين با ما ومباش با كافران

قال سآوي الى جبل يعصمني من الماء قال لا عاصم اليوم من امر

گفت كنعان زود پناه دهم باكوهى كه نگه دارد مرا از آب گفت نوح نگه دارنده نبود امروز از فرمان

الله الا من رحم وحال بينهما الموج فكان من المغرقين وقيل

خدا مگر آنرا كه رحمت كرده بود وحائل شد ميان ايشان موج آب پس بود از جمله غرقه شدگان

يا ارض ابلعي ماءك ويا سماء اقلعي وغيض الماء وقضي الامر

وگفته شد اى زمين فرو بر آب خودرا واى آسمان ببار و برجوشيد آب وگزارده شد فرمان

واستوت على الجودي وقيل بعدا للقوم الظالمين ونادى

وراست بايستاد آب بر كنار كوه جودى وگفته شد دورى وهلاكت باد مر گروه ستمكارانرا وبرخواند

نوح ربه فقال رب ان ابني من اهلي وان وعدك الحق وانت

نوح پروردگار خودرا پس گفت بدرستى كه پسر من از اهل منست وبدرستى كه وعده تو حقست وتويى

احكم الحاكمين قال يا نوح انه ليس من اهلك انه عمل

حكم كننده ترين حاكمان گفت خدا اى نوح كه او نيست از كسان تو كه عمل وكار او

غير صالح فلا تسئلن ما ليس لك به علم اني اعظك ان تكون

نه نيكوست پس مخواه از من آنچه نيست مر ترا بدان دانشى بدرستى كه من پند ميدهم ترا كه نباشى

من الجاهلين قال رب اني اعوذ بك ان اسئلك ما ليس لي به

از جملهٔ جاهلان گفت نوح اى پروردگار من پناه ميگيرم بتو كه درخواهم از تو آنچه نيست مرا بدان

عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ قِيلَ

بیهده دانش واگر ببنیامرزی مرا ورحمت نکنی برمن باشم ازجمله زیانکاران گفته شد

يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ

ای نوح فرودآی بسلامتی ازما وبرکتهائی برتو وبرگروهانی ازانک

مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ تِلْكَ

باتواند وگروهانی زود برخورداری دهیم ایشانرا پس رسد بدلیشان ازما عذابی دردناک آن

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ

از خبرهای غیبست که وحی میکنم آنرا بتو نبودی تو که دانی آنرا نه تو ونه قوم تو

مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ وَإِلَى عَادٍ أَخَاهُمْ

از پیش این پس صبرکن که عاقبت کار مرپرهیزکارانرا وبفرستادیم بقوم عاد برادر ایشانرا

هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا

هود گفت ای قوم بپرستید خدائرا که نیست مرشمارا هیچ خدای جز او نیستید شما مگر

مُفْتَرُونَ يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي

دروغی برمی بافید ای قوم من نمی خواهم از شما برتبلیغ رسالت هیچ مزدی

فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا

که نبو بیافریدمرا ای پس استعمال عقل نمکنید وای قوم امرزش بازآنید

إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ

بادرگاه او تا بارانی ریزانرا قوتی با قوت شما

وَلَا تَكُونُوا مُجْرِمِينَ ۝ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا

وبر مکروید شما کافران گفتند ای هود نیامدی تو ما بحجتی ونیستیم

نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ نَقُولُ

ما ترک کنندگان خدایان خودرا از گفتار تو ونیستیم ما ترا بگروندگان نمیگوییم

إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ۝ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا

مگر که ازخود برگشته بعضی خدایان مارا بدی گفت گرمن گواه میگردانم خدارا وگواه باشید گرمن

بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ

بیزارم ازآنچه انباز فرا میدارید ندو از جزاو پس گید سازید بمن همه پس

لَا تُنْظِرُونِ ۝ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ

زمان مدهید مرا بدرستی که توکل من بر خداست که پروردگار من وپروردگار شما نیست هیچ

دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

جنبنده مگر که او فراگیرنده ماست اورا موی پیشانی او بدرستی که پروردگار من براه راست است

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ

پس اگر بگردانید روی خودرا از پذیرفتن آنچه فرستاده شده ام بدان بشما ونخلیفتی بگارد

رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ

پروردگار من گروهی را جز از شما و مضرت نرسانند او را چیزی بدرستی که پروردگار من بر همه

شَيْءٍ حَفِيظٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

چیزی نگهبانست وچون آمد فرمان ما برهانیدیم هودرا وآنهارا که بگرویده بودند باو

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا

برحمتی ازما وبرهانیدیم ما ایشانرا از عذابی درشت وآنست قوم هود که انکار کردند

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

بنشانهای پروردگار خود وعاصی شدند در رسولان خود وپیروی کردند فرمان هر گردنکش ستیهیده

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا

ودرپی داشته شدند در این دنیا بلعنتی ودر روز قیامت بدان که قوم هود

كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ ۝ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ

کافر شدند در پروردگار خود بدان که دوری وهلاکت باد قوم هودرا وبفرستادیم بقوم ثمود برادر ایشانرا

صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ

صالح گفت ای قوم من پرستید خدارا نیست مر شمارا هیچ خدائی جز ازو او

أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ

بیافرید شمارا از زمین وزندگانی داد شمارا درآن پس آمرزش خواهید ازو

ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ

پس بازآیید بارگاه او بدرستی که پروردگار من نزدیکست باجابت خواننده گفتند ای صالح بدرستی که هستی

فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي

درمیان ما امیدوار پیش ازین ای نهی میکنی مارا که پرستیم آنچه می پرستیدند پدران ما وبدرستی که ما در

شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ

شکی ایم از آنچه میخوانید مارا بدان بیگمان شونده گفت ای قوم ای چه بینید شما اگر باشم بر حجتی

مِنْ رَبِّي وَاتَانِي مِنْهُ رَحْمَةٌ فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا

از پروردگار خود و بداده بود مرا از قبل خود رحمتی پس کیست که یاری کند مرا از عذاب خدا اگر نافرمانی کنم اورا پس

تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝ وَيَا قَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً

نزیادت نشوانند مرا جز زیانکاری وای قوم من این ناقهٔ خداست مر شمارا معجزه

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ

پس گذارید آنرا تا بیخورد در زمین خدا و مرسانند آنرا بدی پس فراگیرد شمارا

عَذَابٌ قَرِيبٌ ۝ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ

عذابی نزدیک پس بکشتند آنرا پس گفت برخورداری کنید در سراهای خود

ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا

سه روز آنست وعدهٔ نه دروغ داشته پس چون آمد فرمان ما برهانیدیم ما

صَالِحًا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ

صالح را و آنهارا که بگرویده بودند با او برحمتی از ما واز رسوائی انروز بدرستی

رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝ وَاَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا

که پروردگار تو اوست نیرومند غالبست وفراگرفت آنهارا که ستم کردند بانگ هایل پس گشتند

فِي دِيَارِهِمْ جٰثِمِينَ ۝ كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَا اِنَّ ثَمُودَ كَفَرُوا

در سراهای خود مردگان گویا که درنگ نکرده بودند در آنجا بدان که قوم صالح کافران

رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ ۝ وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى

پروردگار خود بدان که دوری و هلاکت باد قوم صالح و بدرستی که آمدند ملائکهٔ ما به ابراهیم ببشارت

قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ۝ فَلَمَّا رَأَىٰ

گفتند سلام باد گفت لوط سلام بر شما باد پس درنگ نکرد که آورد گوسالهٔ بریانرا پس چون دید

أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ

دستهای ایشانرا که میرسید بدستهای ایشان بشناخت ایشانرا ودرین خود گذاشت ازیشان ترسی گفتند مترس

إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا

بدرستی که فرستاده‌اند ما را بقوم لوط وزن او ایستاده بود میخندید پس بشارت دادیم ما اورا

بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۝ قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَأَلِدُ وَأَنَا

باسحق واز پس اسحق بیعقوب گفت ای وای بر من ای بزایم وحال انکه من

عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۝ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ

پیره زنی ام واین شوهر من پیرست بدرستی که این مرا نه چیزی عجبست گفتند ای عجب میدارید

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ

از فرمان خدا در حق خدا و برکت او بر شما ای اهل بیت خلیل بدرستی که او ستوده

مَجِيدٌ ۝ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا

بزرگوارست پس چون برفت از ابراهیم ترس و آمد بدو بشارت خصومت کردن با ما

فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۝ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ

در حق قوم لوط بدرستی که ابراهیم مرانه بردبار بود آه کننده بادرگاه آینده ای ابراهیم برگرد

عَنْ هَٰذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

ازین بدرستی که آمد فرمان پروردگار تو و بدرستی که ایشانرا آینده است بدیشان عذابی غیر رد کرده شده

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَٰذَا يَوْمٌ

وچون آمدند رسولان ما لوط براند ایشانرا و

عَصِيبٌ ۝ وَجَآءَهُۥ قَوْمُهُۥ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِن قَبْلُ كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ

دشوارست و آمدند نزد قوم او و از پیش بودند میکردند بدیها را

قَالَ يَٰقَوْمِ هَٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِى هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ فِى ضَيْفِى ۖ

گفت ای قوم من این گروه دختران منند پاکیزه تر شمارا پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در میان مهمانان من

أَلَيْسَ مِنكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ۝ قَالُوا۟ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِى بَنَاتِكَ مِنْ

آیا نیست از شما مردی باصواب گفتند بدرستی که دانی تو که نیست ما را در دختران تو هیچ

حَقٍّ ۖ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝ قَالَ لَوْ أَنَّ لِى بِكُمْ قُوَّةً أَوْ ءَاوِىٓ إِلَىٰ رُكْنٍ

حق و بدرستی که تو میدانی آنچه ما میخواهیم گفت لوط ای کاشکی مرا بشما قوتی یا پناه گرفتمی جایی

شَدِيدٍ ۝ قَالُوا۟ يَٰلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَن يَصِلُوٓا۟ إِلَيْكَ فَأَسْرِ

سخت محکم گفتند ای لوط بدرستی که ما رسولان پروردگار تویم نرسند بتو پس ببر

بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ ٱلَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنكُمْ أَحَدٌ إِلَّا ٱمْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُۥ

کسان خود را بپارهٔ از شب و باید که باز پس نگرد از شما هیچ یکی مگر زن تو که او

مُصِيبُهَا مَآ أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ ٱلصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ ٱلصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝

رسنده است آنچه رسنده است بدیشان بدرستی که وعدهٔ ایشان صبحست ای نیست صبح نزدیک

فَلَمَّا جَآءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَٰلِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن

پس چون آمد فرمان ما گردانیدیم ما زبر آنرا زیر آن و ببارانیدیم ما بریشان سنگبارانی از

سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۝ وَ

سنگ گل بنشان کرده نزد پروردگار تو ونبود آن از ستمکاران دور دفع ستادم ما

إِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ

بقوم شعیب برادر ایشانرا شعیب گفت ای قوم من بپرستید خدائرا نیست مرشمارا هیچ خدائی جز او

وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَاكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ

وباز مکاهید کیله وترازو را بدرستی که من بینم شمارا ودر درستی که من ترسم

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ ۝ وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ

بر شما از عذاب روزی گرد درآینده ودشوار وای قوم من تمام کنید کیله وترازو

بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ

بعدالت وباز مکاهید مردمانرا چیزهای ایشان وفساد مکنید در زمین

مُفْسِدِينَ ۝ بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا

تباهی کنندگان این باقی گذاشته خداست بهتر مرشمارا اگر هستید شما مؤمنان ونیستم

أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝ قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَاتُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ

من بر شما نگهبان اعمال گفتند ای شعیب ای نمازهای تو میفرماید ترا که

نَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ ۖ إِنَّكَ

ترک کنیم ما آنچه می پرستیدند پدران ما یا اینکه کنیم ما در مالهای خود آنچه خواهیم درستی که تو

لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ

نه تنوی بردبار باصواب گفت ای قوم من ای چه بینید شما اگر باشم بر حجتی

نصف

مِنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَآ أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ

از پروردگار خود و روزی داد مرا از قبل خود روزی نیکو و نمیخواهم که مخالفت کنم شما را

مَآ أَنْهَىٰكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا ٱلْإِصْلَٰحَ مَا ٱسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِيٓ

بدانچه نهی کرده شدم ازان نمیخواهم مگر کار باصلاح آوردنی آنچه توانائی داشته باشم و نیست اعتماد من

إِلَّا بِٱللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝ وَيَٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ

مگر بخدا بر او توکل کردم و باو بازگشت آرم ۝ و ای قوم برندارد شما را

شِقَاقِيٓ أَن يُصِيبَكُم مِّثْلُ مَآ أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ

خلاف من که برسد شما را مانند آنچه رسید بقوم نوح یا بقوم هود

أَوْ قَوْمَ صَٰلِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنكُم بِبَعِيدٍ ۝ وَٱسْتَغْفِرُوا۟

یا بقوم صالح و نیستند قوم لوط از شما دور ۝ و آمرزش خواهید

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا۟ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ۝ قَالُوا۟ يَٰشُعَيْبُ

از پروردگار خود پس بازآئید باو درگاه او بدرستی که پروردگار من مهربانست دوست دارد مطیعان ۝ گفتند ای شعیب

مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَىٰكَ فِينَا ضَعِيفًا

درنمی یابیم بسیاری از آنچه میگوئی تو و بدرستی که ما می بینیم ترا در میان خود ضعیف

وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَٰكَ وَمَآ أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝ قَالَ يَٰقَوْمِ أَرَهْطِيٓ

و اگر نه حرمت اهل قبیله تو بودی براینه بسنگ میزدیم ترا و نیستی تو بر ما عزیز و ارجمند ۝ گفت ای قوم مرا ی اهل قبیله

أَعَزُّ عَلَيْكُم مِّنَ ٱللَّهِ وَٱتَّخَذْتُمُوهُ وَرَآءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّي بِمَا

عزیز ترند بر شما از فرمان خدا و فراگرفتید شما آنرا واپس پشتهای خود بدرستی که پروردگار من بدانچه

تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝ وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ

شما میکنید بیاورد او را ای قوم من کار کنید بر خو و عادت خود بدرستی که من کار کنندام زود

تَعْلَمُونَ ۝ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا

بدانید که کیست که آید بدو عذابی که خوار و رسوا کند او را و کیست دروغ گوی است و چشم دارید

إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

بدرستی که من باشما چشم دارنده ام وچون آمد فرمان ما برهانیدیم شعیب را و آنها که بگرویدند با او

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ

برحمتی از ما و فراگرفت آنها را که ستم کردند بانگی پس کشتید در سرایهای خود

جَاثِمِينَ ۝ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ

مردگان گویا که درنگ نکردند در آنجا بدان که دوری و هلاک باد مر قوم شعیب را

ثَمُودُ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

قوم صالح و بدرستی که بفرستادیم ما موسی را بنشانهای ما و بحجتی روشن بسوی فرعون

وَمَلَائِهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۖ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝ يَقْدُمُ قَوْمَهُ

و اسراف او پس پیروی کردند فرمان فرعون و نبود فرمان فرعون بصواب پیش ایستد قوم خود را

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۖ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ۝ وَأُتْبِعُوا فِي

در روز قیامت پس در آورد ایشانرا در آتش و بد

هَٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ۝ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ

این دنیا لعنتی و در روز قیامت نیز بد آن از خبرهای

الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِيْدٌ ۝ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ

اهل شهرهاست که قصه میکنیم ازو بر تو بعضی از آنهاست از آن و بعضی اثرش نیست و ستم نکردیم ما ایشانرا ولیکن

ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ

ستم کردند بر تنهای خود پس نیز زیدند از ایشان خدایان ایشان آنهای که میخواندند از

دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۭ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ۝

جز خدا هیچ چیزی چون آمد فرمان پروردگار تو و نیفزودند ایشانرا جز تخسیری

وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۭ اِنَّ

و همچنین بود گرفتن پروردگار تو چون بگیرد اهل دیهی را و آنها ستم کار بوده باشند بدرستی

اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ

که گرفتن او دردناک و سخت بود بدرستی که در آن هر اینه نشانیست مر آنرا که ترسید از عذاب

الْاٰخِرَةِ ۭ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ۝

آخرت آنست روزی که جمع کرده شوند در آنروز مردمان و آنست روزی که حاضر شوند خلایق

وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ۝ يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ

و نا خیر نکنیم آنرا مگر از بهر اجلی شمرده انروزی که آید سخن نگوید هیچ تنی

اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ۝ فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِي

مگر بفرمان او پس از ایشان بدبخت بود و نیکبخت بود پس اما آنهای که بدبخت باشند پس در

النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشَهِيْقٌ ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ

آتش باشند مر ایشانرا بود در انجا نالش و بانگی چون بانگ خر همیشه باشند در انجا مادام که باشند

السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۖ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ ۝ فَلَا تَكُ فِي

آسمانها وزمینها مگر آنچه خواسته بود پروردگار تو بخشش جز منقطع نهاده پس مباش در

مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَآؤُهُم

شکی از آنچه می پرستند این گروه نمی پرستند مگر همچنانک می پرستیدند پدران ایشان

مِّن قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ۝ وَلَقَدْ

از پیش و بدرستی که ما بدرستی تمام دهندگانیم ایشانرا بهره ایشان بی کاهیده شده و بدرستی

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

بدادیم ما موسی را کتاب تورته پس اختلاف کردند دران و اگر نه سخنی بودی

مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ۝ وَإِنَّ

از پروردگار تو مؤخر کرده شدی کار میان ایشان و بدرستی که ایشان بدرستی در شکی از آن بتهمت آورنده و بدرستی

كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ

که همه را بتمام بدهد ایشانرا پروردگار تو جزاء عملهای ایشانرا بدرستی که او بدانچه ایشان میکنند

خَبِيرٌ ۝ فَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَمَن تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ

آگاهست پس ثابت و راست باش همچنانک فرموده شدی ترا و آنک بازآمد با تو و از حد تجاوز منمائید

إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَا تَرْكَنُوٓا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ

بدرستی که او بدانچه شما میکنید بیناست و میل مکنید بدانها که ستم کردند پس در آورند شمارا

النَّارُ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

در آتش و نیست مر شمارا از جز خدای هیچ دوستانی پس یاری کرده نشوید

وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ

وبپای دار نماز را در دو کنار روز و بعضی از شب بدرستی که نیکوئیها ببرند

السَّيِّاٰتِ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ۝ وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ

بدیها را این قرآن پندیست مر پند گیرندگانرا وصبر کن پس بدرستی که خدا

لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ

ضایع نکند مزد نیکوکارانرا پس اگر نه چرا بودند گروهانی که پیش

قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِى الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا

از شما بودند خداوند بقیتی نهی کردند ایشانرا از بپای کردن در زمین مگر اندکی

مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَاۤ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا

ازانک برهانیدیم ما ایشانرا و پروی کردند آنهارا که ستم کردند آنچه متنعم کرده بودیم ما ایشانرا

مُجْرِمِيْنَ ۝ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا

کافران و پروردگار تو هلاک نکرد اهل هیچ دیهی را بستم وظلم واهل آن

مُصْلِحُوْنَ ۝ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا

کار باصلاح آورندگان باشند واگر خواستی پروردگار تو هرآینه گردانیدی مردمانرا یک گروه بریک دین

يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَ

وهمیشه اختلاف کنندگان بودند مگر انرا که رحمت کرد پروردگار تو وبدین آفرید ایشانرا

تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَـَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ

وتمام شد سخن پروردگار تو که پر کنم دوزخ را از جنیان پری وآدمی همه

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ

وهمه را قصه میکوئیم برتو از خبرهای رسولان تا ثابت بداریم بدان دل ترا

وَجَاءَكَ فِي هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

وآمد ترا درین سوره حق وپند گرفتنی وپند دادنی مومنانرا

قُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ

وبگو مرآنانرا که ایمان نمی آرند کار کنید برخوی وعادت خود من هستی کرما کارکنانیم

وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ

وچشم دارید که ما با شما چشم دارندگانیم ومرخدایرا ست غیب آسمانها وزمین

إِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ

باو باز گردد کارها همه آن پس بپرست اورا وتوکل کن برو ونیست پروردگار تو

سورة يوسف عليه السلام بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

فواصلها لم تر

غافل از آنچه شما میکنید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدائی که می بخشاید

الر ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

ای انا الله اری آن نشانهای قرآنی باروشنائیست بدرستی که فرو فرستادیم مارانرا قرآنی بلغت عرب

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا

تا بود که شما استعمال عقل کنید ما قصه میکوئیم برتو خوبترین قصها را بدانچه

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

وحی کردیم ما بتو این قرآن و هرآینه که تو بودی از پیش این مر نه از جمله غافلان ازان

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ

چون گفت یوسف مر پدر خودرا که ای پدر من هرآینه که من در خواب دیدم که یازده ستاره و آفتاب

وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۝ قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ

و ماه را دیدم ایشانرا که مرا سجده میکردند گفت ای پسک من باز نگوئی

رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ

خواب خودرا بر برادران خود پس کید سازند مرترا کیدی هرآینه که دیو

لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَ

مر آدمی را دشمن آشکارست و همچنین برگزیند ترا پروردگار تو

يُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ

و درآموزاندترا از تعبیر خوابها و تمام کند نعمت او بر تو و بر آل

يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ ۚ

یعقوب همچنانک تمام کرد آنرا بر پدران تو از پیش ابرهیم و اسحق

إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ

بدرستی که پروردگار تو دانا ست محکم کار هرآینه که هست در قصهٔ یوسف و برادران او

آيَاتٌ لِلسَّائِلِينَ ۝ إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا

نشانهای مر سوال کنندگان را چون گفتند که یوسف و برادر او دوست ترند پیش پدر ما

مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ اُقْتُلُوا يُوسُفَ

از ما وحال آنکه ما گروهی ایم بدرستی که پدر ما در گمراهی روشنست بکشید یوسف را

أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ

یا اندازند اورا بزمینی دور تا خالی ماند شما را روی پدر او را بینید و باشید از پس آن

قَوْمًا صَالِحِينَ ۝ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي

گروهی نیکوکاران گفت گوینده از ایشان مکشید یوسف را و اندازید اورا در

غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

تن چاه تا بردارند اورا بعضی از کاروانیان اگر هستید شما کنندگان

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ

گفتند ای پدر ما چیست ترا که امین نمیداری ما را بر یوسف و بدرستی که ما او را نصیحت کنندگانیم

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝ قَالَ إِنِّي

بفرست او را با ما فردا تا بچرد و بازی کند و ما او را نگهبانان باشیم گفت که

لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ

اندوهگین میکرداند مرا که ببرید او را و من میترسم که بخورد او را گرگ و شما

عَنْهُ غَافِلُونَ ۝ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا

از و غافلان باشید گفتند چون بخورد او را گرگ و ما گروهی ایم بدرستی که ما آنگاه

لَخَاسِرُونَ ۝ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ

زیانکاران باشیم پس چون بردند او را و کردآمدند که بکنند او را در بن

الْجُبِّ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ

چاه وحی کردیم ما بدو که هرآینه بیاگاهانی تو ایشانرا بکار ایشان این وایشان ندانند

وَجَآءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَّبْكُوْنَ ۝ قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ

و آمدند بپدر خود شبانگاه میگریستند گفتند ای پدر ما برفتیم ما ترمی انداختیم

وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ

و بگذاشتیم یوسف را نزد رختهاء کالای ما پس بخورد اورا گرگ و نیستی تو باور دارنده

لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ۝ وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ۭ قَالَ

ما را واگرچه هستیم ما راست گویان وآوردند بر پیراهن او را بخونی بدروغ گفت

بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۭ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ

بلکه بیاراست مرشما را نفسهای شما کاری را پس بر منست صبر کردنی نیکو وخدای که یاری از و خواسته

عَلٰي مَا تَصِفُوْنَ ۝ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى

بر آنچه صفت میکنید وآمدند کاروانیان پس فرستادند آب آورنده خود را پس فرو گذاشت

دَلْوَهٗ ۭ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۭ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

دلو خود را گفت ای مژده باد این کودکیست وپنهان کردند او را جهت بضاعتی وخدا دانا تر

بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۭ وَكَانُوْا

بآنچه ایشان میکنند وبفروختند او را ببهای اندک بدرهمهای گنه شمرده شده ودبودند

فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ۝ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِيْ

دران از جمله بی رغبتان وگفت آنکسی که خریده بود او را از شهر مصر مر زن خود را گرامی دار

مَثْوٰىهُ عَسٰىٓ اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۭ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا

جایگاه اورا شاید بود که سود کند ما را یا فرا گیریم اورا بفرزندی وهمچنین تمکین دادیم ما

لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۭ وَاللّٰهُ غَالِبٌ

مر یوسف را در زمین وتا درآموزانیم اورا از تعبیر خوابها وخدا غالبست

عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ

بر فرمان خود ولیکن بیشترین مردمان نمی دانند وچون برسید بغایت قوت خود

اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝ وَ

بدادیم ما اورا حکمت ودانش وهمچنین پاداش نیکوکارانرا و

رَاوَدَتْهُ الَّتِيْ هُوَ فِيْ بَيْتِهَا عَنْ نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ

درخواست اورا آن زنی که یوسف در خانه او بود از بهر تن خود جست غرض شهوت را ودربها را

وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۭ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ رَبِّيْٓ اَحْسَنَ مَثْوَايَ ۭ اِنَّهٗ

وگفت زلیخا فراتر آ گفت خدا واداراد بپرستی که پروردگار من نیکو کرد جایگاه مرا بپرستی که

لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ اَنْ رَّاٰ

رستگاری نیابند ستمکاران وبپرستی که قصد زلیخا بیوسف واو نیز بزلیخا اگر نه که می دید

بُرْهَانَ رَبِّهٖ ۭ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْۗءَ وَالْفَحْشَاۗءَ ۭ اِنَّهٗ مِنْ

حجت پروردگار خود همچنین تا بگردانیدیم از وی بدی وناشایست بپرستی که او از

عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا

بندگان ما بود خالص کاران وپیشی گرفت بدر رفتن وبدرید پیراهن اورا از پس ویافتند

سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوٓءًا إِلَّآ أَنْ يُسْجَنَ

عزیز را نزدیک در خانه گفت زلیخا چه بود پاداش آنکس خواسته بود باهل و عیال تو بدی مگر که در زندانش کنی

أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَّفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا

یا عذابی دردناک گفت زلیخا درخواست مرا از بهر تن خود وگواهی داد گواهی دهنده از اهل زلیخا

إِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ

اگر هست پیراهن او دریده از پیش پس زلیخا راست میگوید واو از جملهٔ دروغ گویانست

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ

واگر هست پیراهن او دریده از پس پس زلیخا دروغ میگوید ویوسف از جملهٔ راست گویانست

فَلَمَّا رَءَا قَمِيصَهُۥ قُدَّ مِن دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُۥ مِن كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ

پس چون دید پیراهن او را دریده بود از پس گفت عزیز که این کید و مکر شما از زنانست بدرستی که کید و مکر شما

عَظِيمٌ ۝ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۚ وَٱسْتَغْفِرِي لِذَنۢبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنتِ

بزرگست ای یوسف روی بگردان ازین وآمرزش خواه مر ترک اولی خودرا که تو بودی

مِنَ ٱلْخَاطِـِٔينَ ۝ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِى ٱلْمَدِينَةِ ٱمْرَأَتُ ٱلْعَزِيزِ تُرَٰوِدُ

از جملهٔ خطاکاران وگفتند زنان در شهر مصر که زن عزیز درخواسته است

فَتَىٰهَا عَن نَّفْسِهِۦ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَىٰهَا فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ

جوان خودرا از بهر تن خود بحقیقت که برسیده است دوستی او بمیان دل او بدرستی که ما می بینیم اورا در گمراهی روشن

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَـًٔا

پس چون شنید مکر ایشان را بفرستاد نزدیکشان ومعدساخت برای ایشان تکیه جایی

وَاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ

وبداد هر یکی را ازان زنان کاردی وگفت بیرون آی بریشان

فَلَمَّا رَاَيْنَهُ اَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا

پس چون دیدند اورا بزرگ داشتند اورا وی بریدند دستهای خودرا وگفتند حاش لله نیست این

بَشَرًا اِنْ هٰذَا اِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِّي

آدمی نیست این مگر فرشته نیکو گفت زلیخا پس آنست آنچه ملامت میکردید مرا

فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ

در حق او ومیدرستی که درخواستم اورا از بهر تن خود پس نگه بداشت خودرا وبرانه اگر نکند

مَا اٰمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصّٰغِرِينَ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ

آنچه فرمودم اورا برانه درزندانش کنم وبرانه باشد ازجملهٔ خواران گفت یوسف ای پروردگار من زندان دوست ترمن

مِمَّا يَدْعُونَنِي اِلَيْهِ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَ

از آنچه میخواند مرا بدان واگر بگردانی ازمن کید این زنانرا میل کنم بدیشان

اَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ

وباشم ازجملهٔ نادانان پس پاسخ نمود اورا پروردگار او پس بگردانید ازو کید ایشانرا

اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيَاتِ

میدرستی که او شنوای داناست پس ظاهر شد مرایشانرا ازپس آنچه دیدند نشانهارا

لَيَسْجُنُنَّهُ حَتّٰى حِينٍ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ اَحَدُهُمَا

که برانه در زندان کنند اورا تا هنگامی ودرفتند بااو درزندان دوجوان گفت یکی ازان مردو

إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا
من در خواب میدیدم که می افشردم خمر را و گفت آن دیگر که من در خواب میدیدم که نهاده بودم بالای سر خود نانی را
تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا
میخوردند مرغان ازان بیاگاهان ما را بتعبیر آن که ما می بینیم ترا از جملهٔ نیکوکاران گفت نیاورند شما
طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا
هیچ خورشی که روزی کنند آنرا مگر که بیاگاهانم شما را بتعبیر آن پیش ازانک بیارند شما آن
مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
از انچه دریست که در آموزانیده است مرا پروردگار من که من ترک کردم ملت کردی را که نمی گروند بخدا و ایشان باخرت
هُمْ كَافِرُونَ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
ایشانند کافران و پیروی کردم ملت پدران خود را ابرهیم و اسحق و یعقوب
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
نبود ما را که انباز خدا داریم بخدا هیچ چیزی ازان از فضل خدا بر ما
وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ يَا صَاحِبَيِ
و بر مردمان ولیکن بیشترین مردمان شکر نمی کنند ای دو یار من
السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ
در زندان ای خداوندان پراکنده بهتر یا خدای یکتای یگانهٔ قهر کننده نمی پرستید
مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
از جز او مگر نامهائی که نام نهاده اید آنرا شما و پدران شما انچه فرو نفرستاد خدا

بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
نیان ہیچ حجتی نیست حکم مگر خدائرا فرمود آنک بپرستید اورا مگر او
ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَا صَاحِبَيِ
آنست دین راست ولیکن بیشترین مردمان نمی دانند ای دو یار من
السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ
در زندان یا یکی از شما پس ساقی گری کند خواجه خودرا بخمر واما آن دیگر پس بردارش کنند
فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ
پس بخورند مرغان از سر او گزارده شد کار آنچه در آن فتوی میخواهید
وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ
وگفت یوسف مرانگسی را که میدانست که او ناجیست ازان مردو یاد کنی مرا نزد خواجه خود پس از یاد او ببرد
ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ۝ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ
یاد او نزد خواجه خود پس درنگ کرد در زندان هفت سال یا نه سال وگفت پادشاه که من در خواب دیدم
سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ
هفت گاو فربه را که میخوردند ایشانرا هفت گاو لاغر وهفت خوشه
خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا
سبز وآن دیگر خشک ای اشراف فتوی دهید مرا در خواب من اگر هستید شما رخواب را
تَعْبُرُونَ ۝ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ
تعبر کنندگان گفتند این خوابهای شوریده اند ونیستیم ما بتعبر این خوابها دانایان

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ

وگفت آنکسی که ناجی بود ازان سردو و یاد آورد پس از مدتی گومن بیاگاهانم شمارا بتعبیر این

فَأَرْسِلُونِ ۝ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ

پس بفرستیدمرا پیش یوسف ای راست گوی فتوی ده مارا درباب هفت گاو

سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ

فربه که خورند آنرا هفت گاو لاغر و هفت خوشهٔ سبز و دیگر

يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ قَالَ تَزْرَعُونَ

خشک تا بود که من بازگردم سوی مردمان تا بود که ایشان بدانند گفت زراعت کنید

سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا

هفت سال پیاپی پس آنچه بردارید آنرا در خوشهٔ آن مگر اندکی ازانچه

تَأْكُلُونَ ۝ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ

بخورید پس آید از پس آن هفت سال سخت بخورند

مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ۝ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

آنچه فراپیش داشته باشید شما مرانهارا مگر اندکی ازآنچه بگذارید پس آید از پس آن

عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۝ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا

سالی که دران سال باران بارانند مردمانرا و دران سال شیره کنند وگفت پادشاه بیاورید نزمن اورا پس چون

جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي

فَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ

کہ می بریدند از شیفتگی خود را بدرستی کہ پروردگار من بکید ایشان دانا است گفت عزیز چہ بود حال و کار شما

إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ

چون در خواستند یوسف را از بہر تن خود گفتند خدا دار راد ندیدیم ما بر و هیچ بدی

قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ

گفت زن عزیز اکنون ظاہر شد حق من در خواستہ بودم او را از بہر تن خود و یوسف

لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۝ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

از جملہ راست گویانست آن بدان کردم تا بداند عزیز کہ من خیانت نکردم با او در حالت غیبت او و آنکہ خدا راہ نمایند

كَيْدَ الْخَائِنِينَ ۝ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ

کید خیانت کنندگان را و نمی بیرم تن خود را بدرستی کہ نفس البتہ فرماینده است بدی

إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي

مگر آنرا کہ رحمت کردہ بود پروردگار من بدرستی کہ پروردگار من آمرزگار مہربانست و گفت پادشاہ بیاورید مر او را

أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ

تا خالص گردانم او را از بہر تن خود پس چون سخن کرد با او گفت بدرستی کہ تو امروز نزدیک ما با مکانت و

أَمِينٌ ۝ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۝ وَ

با امانتی گفت یوسف گردان مرا بر خزینہاء زمین بدرستی کہ من نگہبان دانایم و

كَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ

یکسان دادیم کار یوسف را در زمین بہ سکونت اذا نجا ہر کجا کہ میخواست بہره بدیم

الجزء ١٣

نَرْحَمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ

رحمت خود آنرا که خواهیم وضایع نکنیم مزد نیکوکارانرا ومر آنرا مزد آخرت بهتر

لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ

مر آنهارا که بگرویدند وبودند پرهیزکاران وآمدند برادران یوسف پس درشدند برو

فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۝ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ

پس بشناخت ایشانرا وآنها مراورا بشناختند وچون بساخت برای ایشان تهیه اسباب ایشان گفت

ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا

بیاورید مرا برادری که شمارا است از پدر شما ای نمی بینید که من تمام میدهم کیل را ومن

خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۝ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

بهترین فرودآرندگانم پس اگر نمی آورید بمن اورا پس هیچ کیلی نیست مرشمارا نزدمن ونزدیک من میائید

قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ۝ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا

گفتند زود درخواهیم اورا از پدر او وهرآینه کنندگانیم وگفت مر ملازمان خود را که بنهید

بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ

بضاعتهای ایشانرا در بارهای ایشان تا بود که ایشان بشناسند حق آنرا چون بازگردند بسوی

أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا

کسان خود تا بود که ایشان زود بازآیند پس چون بازگشتند بسوی پدر خود گفتند

يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

ای پدر ما منع کردند ازما کیله را پس بفرست با ما برادر ما را تا کیله زیاد کنیم وما او را نگهبانان باشیم

قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ

گفت ای چون ایمن گردانم شمارا برو مگر پیمانک ایمن گردانیدم شمارا بر برادر او از پیش

فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ

پس خدا بهترین نگهدارندگانست و او رحم کننده ترین رحم کنندگانست وچون گشودند کالای خودرا

وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ

یافتند که بضاعتهای ایشانرا رد کرده بودند با ایشان گفتند ای پدر ما این چیست

بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ

کالای ما که رد کرده اند بما و کسان خودرا و محافظت نمائیم برادر خودرا و زیاده کنیم

كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۝ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى

یک شتر بار غله آن کیل آسانست گفت یعقوب هرگز نفرستم اورا باشما تا

تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ

آورید بمن عهدی از خدا که مرا آورید بمن اورا مگر که هلاک کنند شمارا پس چون بدادند اورا

مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا

عهد خود گفت خدا برآنچه میگوئیم کارسازست وگفت ای پسران من در مروید

مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ

از در یک دروازه مصر و در روید از درهای پراکنده و نتوانم گزاردن از شما

مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

از خواست خدا هیچ چیزی نیست حکم مگر بخدا بر دست توکل من و بر او باید که توکل کنند

المتوكلون ۝ ولما دخلوا من حيث أمرهم أبوهم ما كان

توکل کنندگان وچون درآمدند از آنجا که فرموده بود ایشانرا پدرایشان نبود

يغني عنهم من الله من شيء إلا حاجة في نفس يعقوب

که بگزیرانه ازایشان از خواست خدا چیزی مگر حاجتی را در تن یعقوب

قضيها وإنه لذو علم لما علمناه ولكن أكثر الناس لا يعلمون

که بگزارد آنرا ودرپیشی که او خداوند دانشی بود برانچه درآموختیم اورا ولیکن بیشترین مردمان نمی دانند

ولما دخلوا على يوسف آوى إليه أخاه قال إني أنا أخوك

وچون درآمدند بر یوسف جای داد باخود برادر خودرا گفت که من برادر توام

فلا تبتئس بما كانوا يعملون ۝ فلما جهزهم بجهازهم

پس اندوه مخور بدآنچه ایشان کردند پس چون ساز داد ایشانرا تهیه اسباب ایشان

جعل السقاية في رحل أخيه ثم أذن مؤذن أيتها العير

بنهاد صاع خودرا در باردان برادر خود پس آواز داد آواز دهنده کرای کاروانیان

إنكم لسارقون ۝ قالوا وأقبلوا عليهم ماذا تفقدون

بدرستی که شما دزدانید گفتند وروی فراکردند برایشان که چه چیز گم کرده اید

قالوا نفقد صواع الملك ولمن جاء به حمل بعير وأنا به زعيم

گفتند گم کرده ایم صاع پادشاه را وهرآنرا که آورد آنرا یک بار شتر غله بود ومن ببدان کفیلم

قالوا تالله لقد علمتم ما جئنا لنفسد في الأرض وما كنا

گفتند بخدا که دانسته شما که نیامدیم ما تا بتباهی کنیم در زمین ونیستیم ما

سارقين

سَارِقِينَ ۝ قَالُوا فَمَا جَزَآؤُهُ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ ۝ قَالُوا جَزَآؤُهُ

دزدان گفتند چه بود پاداشت انکه اگر باشید شما دروغ گویان گفتند پاداشت او آنست

مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَآؤُهُ ۖ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

که یافته باشند در بار او پس آنست پاداشت او همچنین پاداشت دهیم ستمکاران را

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِن وِعَآءِ

پس ابتدا کرد جوینده بباردان ایشان پیش از باردان برادر یوسف پس بیرون آورد آنرا از باردان

أَخِيهِ ۚ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ

برادر او همچنین تدبیر کردیم ما را یوسف را نگرفتی برادر خود را

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَن يَشَآءَ اللَّهُ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَآءُ ۗ وَ

در دین پادشاهی مگر که خواستی خدا بلند گردانیم بمرتبه انرا که خواهیم و

فَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ

بالای هر خداوند دانش دانایست گفتند اگر دزدی کرد عجب نیست پس از دزدی که کرد برادری که او را

مِن قَبْلُ ۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنتُمْ

بود از پیش پس پنهان داشت آنرا یوسف در تن خود و آشکارا نکرد ایشانرا گفت شما

شَرٌّ مَّكَانًا ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ

بدترید بجایگاه و منزلت و خدا داناتر بآنچه صفت میکنید گفتند ای ای عزیز

إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۖ إِنَّا نَرَاكَ

بدرستی که او را پدری پیری بزرگ پس فراگیر یکی را از ما بجایگاه او بدرستی که ما می بینیم ترا

فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
صبر کردنی نیکو شاید که خدا آورد آیشان نزا آمن همه بهستی کراو دانای فحکم کاراست

وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى عَلٰى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ
وبرگشت ازایشان وگفت ای اندوها بر یوسف وسفید شده بود چشمهای او

مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى
از اندوه پس او خشم فرو خورده بود گفتند بحق خدا که همیشه باشی یاد کنی تو یوسف را تا

تَكُونَ حَرَضًا اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهٰلِكِينَ قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي
باشی مشرف بر هلاک یا باشی از هلاک شوندگان گفت که گذارم حدیث بی طاقتی واندوه خودرا

اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ يٰبَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا
باخدا ومیدانم از خدا آنچه نمیدانید شما ای پسران من بروید پس تفحص نمایید

مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَيْـَٔسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَيْـَٔسُ
از حال یوسف وبرادر او ونومید مباشید از رحمت خدای بدرستی که نومید نشوند

مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُونَ فَلَمَّا دَخَلُوا
از رحمت خدای مگر گروه کافران پس چون در رفتند

عَلَيْهِ قَالُوا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا
بر او گفتند ای عزیز برسید ما وخانه ان ما زیانی واوردیم ما

بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰىةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
بمتاعی رغبت نیافته پس تمام فرمای مارا کیل وصدقه کن بر ما

مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا

از نیکو کاران ـ لغت معاذ الله فرا گیریم مگر انرا که یافتیم مالی لای خود را

عِنْدَهٗٓ اِنَّآ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ۝ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ؕ قَالَ

نزدیک او وما انگاه از ستمکاران باشیم پس نومید شدند از و برادران او باجنبی رفتند راز گویان

كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَ

بزرگ آنان ای نه استید که پدر شما بدرستی که فرا گرفت از شما عهدی از خدا و

مِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ

از پیش انچه تقصیر کردید شما در حق یوسف پس هرگز فرا تر نروم از زمین مصر تا دستوری دهد مرا

اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۝ اِرْجِعُوْٓا

پدر من یا فرمان دهد مرا خدای و او بهترین حکم کنندگانست بازگردید شما

اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ

بسوی پدر خویش بگویید ای پدر ما بدرستی که پسر تو دزدی کرد وگواهی نمیدهیم

اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ۝ وَاسْئَلِ

مگر بدانچه دانیم ما ونیستیم ما مر علم غیب را نگهبانان و بپرس

الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ؕ

از اهل شهر که بودیم ما در انجا و از کاروانیان که روی آورده بودیم در انجا

وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ؕ

و دار است که گویانیم گفت یعقوب بلکه بیاراست شما را تنهای شما پس بر منست

إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۝ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ

بدرستی که خدا پاداش دهد صدقه کنندگان را گفت ای هیچ دانستید شما که کردید با یوسف

وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۝ قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ

و برادر او چون شما جاهلان بودید گفتند ای تویی یوسف گفت

أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي ۖ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ۖ إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ

منم یوسف و این برادر منست که منت خدا بر ما بدرستی که هر که بپرهیزد و صبر کند

فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ

پس خدا ضایع نکند مزد نیکوکاران را گفتند بحق خدا بدرستی که برگزید خدا ترا

عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ۝ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ

بر ما و بودیم و هستیم ما گناهکاران گفت هیچ عتابی نیست بر شما امروز بیامرزد خدا

وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ

و او مهربانترین رحمت کنندگانست ببرید پیراهن مرا این پس اندازید اورا بر روی پدر من تا آید

بَصِيرًا ۖ وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ

بینا و بیارید بمن کسان را همه چون روان شدند گفت

أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ۝ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ

پدر ایشان که من یابم بوی یوسف را اگرچه بخرفی نسبت میکنید مرا گفتند بحق خدا که تو هرآینه

لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ۝ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ

در گمراهی دیرینه پس چون آمد بشیر انداخت بر روی او

فَانْتَدَّ بَصِيرًا ط قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّيْ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ قَالُوْا

پس کشت بینا گفت ای نگفتم مرشمارا کمن میدانم از خدا آنچه شما نمیدانید گفتند

يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا اِنَّا كُنَّا خٰطِـِٕيْنَ ۝ قَالَ سَوْفَ

ای پدر ما آمرزش خواه برای ما از گناهان ما بدرستی که ستیم ما گناه کاران گفت یعقوب زود

اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى

امرزش خواهم مرشمارا از پروردگار خود بدرستی که او است آمرزگار مهربان پس چون در رفتند بر

يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ

یوسف جای داد با خود پدر و خاله خودرا وگفت در روید در مصر اگر خواهد خدا ایمنان

وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ط وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ

و برنشانید پدر و خاله خودرا بر تخت و بروی در افتادند مر اورا بازان بسجود وگفت یوسف ای پدر من این است تعبیر

رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا ط وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْٓ اِذْ اَخْرَجَنِيْ

خواب من از پیش بدرستی که کرد آنرا پروردگار من بحق و بدرستی که نیکوئی کرد بمن چون بیرون آورد

مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ

از زندان و آورد شمارا از بیابان از پس آنکه بیشوریده افکند دیو

بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ط اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَآءُ ط اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ

میان من و میان برادران من بدرستی که پروردگار من باریک بینیست مر انچه خواهد بدرستی که اوست دانای

الْحَكِيْمُ ۝ رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ

محکم کار ای پروردگار من بدرستی که بدادی مرا از ملک پادشاهی و در آموختی مرا از تعبیر

خواب

الأحاديث فاطر السموات والأرض انت وليي في الدنيا والاخرة

خوانها ای تو آفریندهٔ آسمانها و زمین توئی دوست من در دنیا و آخرت

توفني مسلما والحقني بالصالحين ذلك من انباء الغيب

بمیران مرا مسلمان و در رسان مرا بزمرهٔ نیکوکاران آن از خبرهای غیبست

نوحيه اليك وما كنت لديهم اذ اجمعوا امرهم وهم يمكرون

که وحی میکنم آنرا بتو و نبودی تو نزدیک ایشان چون جمع آمدند در کار خود و ایشان مکر میساختند

وما اكثر الناس ولو حرصت بمؤمنين وما تسئلهم

و نیستند بیشترین مردمان و اگرچه حریصی تو بایمان ایشان و نمیخواهی تو از ایشان

عليه من اجر ان هو الا ذكر للعالمين وكاين من اية

بر تبلیغ رسالت پیچ مزدی نیست آن مگر پندی مر عالمیانرا و چند از نشانها

في السموات والأرض يمرون عليها وهم عنها معرضون

که در آسمانها و زمینست که گذشتند بر آن و ایشان ازان برگردانند گانند

وما يؤمن اكثرهم بالله الا وهم مشركون افامنوا ان

و ایمان ندارند بیشترین ایشان بخدا مگر که ایشان انبا ز فرا دارندگانند ای پس ایمن شدند

ياتيهم غاشية من عذاب الله او ياتيهم الساعة بغتة وهم

که آید بدیشان پوششی از عذاب خدا یا آید بدیشان قیامت ناگاه و ایشان

لا يشعرون قل هذه سبيلي ادعو الى الله على بصيرة انا ومن

ندانند بگو این راه منست که میخوانم مردمانرا باخدا من بر حجتی ام و آنک

اتبعني وسبحان الله وما أنا من المشركين ● وما أرسلنا

پیروی کرد مرا وپاک ومنزه است خدا ونیستم من از جملهٔ انباز فرا دارندگان ونفرستادیم

من قبلك إلا رجالا نوحي إليهم من أهل القرى أفلم يسيروا

پیش از تو مگر مردانی را که وحی کردیم بدیشان از اهل دیها ای پس نرفتند

في الأرض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من

در زمین پس بنگرند که چگونه بود عاقبت آنهائی که از

قبلهم ولدار الآخرة خير للذين اتقوا أفلا تعقلون

پیش ایشان بودند ولرانه سرای آخرت بهتر مر آنهارا که پرهیزیدند ای پس استعمال عقل نمیکنید

حتى إذا استيئس الرسل وظنوا أنهم قد كذبوا جاءهم

تا چون نومید شدند رسولان ودانستند که ایشان بدروغ داشته شدند آمد بدیشان

نصرنا فنجي من نشاء ولا يرد بأسنا عن القوم المجرمين ● لقد

نصرت ما پس برهانیم آنرا که خواهیم ورد کرده نشود عذاب ما از گروه گافران بدرستی

كان في قصصهم عبرة لأولي الألباب ما كان حديثا يفترى

که هست در قصهای ایشان عبرتی مرخداوندان خردها نیست این قرآن سخنی برساخته

ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل شيء و

ولیکن باورداشتنی است آنرا که در پیش آن بوده وبهویدا کردن هر چیزی است

هدى ورحمة لقوم يؤمنون

وراهی ورحمتی مرگروه مؤمنان که بگروند

فاصلها
عنبر دلق

بسم الله الرحمن الرحيم

ای انا الله اعلم وارى

الٓمٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ۗ وَالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ

این نشانهای کتاب قرآنست وآنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگار تو حق ولیکن

منم خدایی که می دانم وی بینم

اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ

بیشترین مردمان ایمان نمی آورند خدا آن خدائیست که برافراشت آسمانها را بستونی

تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ يَّجْرِيْ

که می بینید آنرا پس مستولی شد بر عرش و مسخر کرد آفتاب را و ماه را همه میروند

لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاۗءِ رَبِّكُمْ

تا اجلی نام نهاده می اندازد فرمان را همویدا میکند نشانها را تا بود که شما بباور سیدن بپروردگار خود

تُوْقِنُوْنَ ۝ وَهُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهٰرًا ۭ وَ

بیقین شوید و اوست آن خدای که بگسترید زمین را و پدید کرد در آنجا کوههای ثابت نیچ آورا و جویهای

مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ

از هر میوه پدید کرد در آنجا دو صنف دو دو می پوشاند شب را

النَّهَارَ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَفِي الْاَرْضِ

بروز بدرستی که در آن مر اینه نشانهاست مر گروهی را که اندیشه کنند و در زمین

قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّزَرْعٌ وَّنَخِيْلٌ صِنْوَانٌ

پارهائی است و بوستانهائی از انگور پستانها و کشت زارها و خرما پستانها

وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَىٰ بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَىٰ بَعْضٍ فِي

ونه خوشه بسته درخورد داده میشود بآبی یکانه وهویدا میکنیم واوفرونی میدهیم بعضی آنرا بر بعضی در

الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَإِن تَعْجَبْ

خورش بدرستی که درآن هرآینه نشانهاست مرگروهی را که استعمال عقل کنند واگر عجب میدارند ترا

فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَئِذَا كُنَّا تُرَابًا أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَٰئِكَ

پس عجبست گفتار ایشان گرمیگویند ای چون باشیم ما خاکی ای ما درآفرینشی نو باشیم آن گروه

الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ

آنها انه کافر شدند بپروردگار خود وآن گروه بندها بود درگردنهای ایشان وآن گروه

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ

اصحاب آتش اند ایشان درآنجا همیشه باشند وبشتاب میخواهند از تو بدی را

قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ

پیش از نیکوئی وبدرستی که گذشت از پیش ایشان عقوبتها پیشینه وبدرستی که پروردگار تو

لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

خداوند آمرزش است بر مردمان بر ستم کردن ایشان وبدرستی که پروردگار تو هرآینه سخت عقوبت

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ

ومیگویند آنها که کافر شدند چرا فرو نفرستاده شد بر وی نشانی از پروردگار او بدرستی که تو بیم کننده

وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنثَىٰ وَمَا تَغِيضُ

وهر هر گروهی را راه نماینده خدا میداند آنچه بار برمی دارد هر مادینه وآنچه باشد

الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۞ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۞ عَالِمُ الْغَيْبِ وَ

رحمها وآنچه بزیاد کند وهر چیزی نزد علم او باندازه است اوست داننده ناپیدا

الشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۞ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَ

وپیدا بزرگوار افزشته است یکسانست از شما آنکه پنهان کرد گفتار را

مَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ

وآنکه آشکارا کرد آنرا وآنکه او بشب درونده است بروز

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ

مر اورا اند از پیش او واز پس او نگه میدارند اورا از فرمان خدا بدرستی

اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ

که خدا تغییر ندهد آنچه بقومی بود تا تغییر دهند آنچه بتنهای ایشان بود وچون خواهد خدا بقومی

سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ۞ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ

بدی پس باز گردانیده نبود مر آنرا ونبود مر ایشانرا از جز او پس هیچ دوستی اوست آن خدائی که باز می نماید شمارا

الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۞ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ

آنرا ترسان وطمع دارا ومیزیند ابرهای گران بارا وتسبیح میکند بانگ ابر بستایش او

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ

وفرشتگان از ترس او ومیزیند بانگهارا پس برساند بدان آنرا که خواهد

وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۞ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ

وایشان خصومت میکنند در دین خدا واو سخت عقوبتست مر اورا ست خواندن بحق

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ

آنانرا که میخوانید از جز او پاسخ نتوانند کرد مر ایشانرا بچیزی مگر همچنانک آنک

كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي

سردو کف خودرا بآب تا برسد دهان او بدان و نبود برسنده آن و نیست خواندن کافران مگر در

ضَلَالٍ ۝ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَ سجده رعد

گمراهی و مر خدا را سجده میکنند آنک در آسمانها و زمینست برغبت و بی رغبت

ظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ ط

و سایهای ایشان بامداد و شبانگاه بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین بگو خدا

قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا

بگو ای فرا میگیرید شما از جز او دوستانی که قادر نباشند مر تنهای خودرا نه سودی و

ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ

زیانی بگو ای هیچ یکسان باشند نابینا و بینا یا ای هیچ یکسان باشند تاریکیها

وَالنُّورُ ط أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ

و روشنائی یا پدید کردند مر خدا را انبازانی که آفریدند همچون آفریدن خدا پس مانده شد

الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

آفرینش بریشان بگو خدا آفریدگار همه چیزی است و اوست یکتای مهر کننده

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا

فرو فرستاد از آسمان آبی را پس برسانه جویها باندازه پس بردارد سیل کفی

رابیا ومما یوقدون علیه فی النار ابتغاء حلیة او متاع زبد

وازانچه برمی افروزید برآن در آتش از بهر جستن زیوری یا برخورداری کفی

مثله کذلک یضرب الله الحق والباطل فاما الزبد فیذهب

مثل آن همچنین میزند خدا مثلهای حق و باطل را پس اما کف

جفاء واما ما ینفع الناس فیمکث فی الارض کذلک یضرب

دانا آنچه سود کند مردمانرا پس درنگ کند در زمین همچنین میزند

الله الامثال للذین استجابوا لربهم الحسنی والذین لم

خدا مثلها را آنانرا که پاسخ کردند فرمان پروردگار خودرا بهشت بود وانانرا که

یستجیبوا له لو ان لهم ما فی الارض جمیعا ومثله معه

پاسخ نکردند اورا اگر بودی مرایشانرا آنچه در زمینست همه ومانند آن با آن

لافتدوا به اولئک لهم سوء الحساب ومأویهم جهنم

آن کردندی مرایشانرا بود بدحسابی و جایگاه ایشان دوزخ بود

وبئس المهاد ۝ افمن یعلم انما انزل الیک من ربک الحق

وبد بازگشتیست دوزخ ای پس آنک داند که آنچه فرو فرستاده شد بتو از پروردگار تو حق است

کمن هو اعمی انما یتذکر اولوا الالباب ۝ الذین یوفون

چون آنکس بود که نابینا بود جز این نیست که پند گیرند خداوندان خردها آنانکه وفا میکنند

بعهد الله ولا ینقضون المیثاق ۝ والذین یصلون ما امر الله به

بعهد خدا و نمی شکافند میثاق را و آنانکه پیوندند بدانچه فرمود خدا که پیوندند

أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝ وَالَّذِينَ

که پیوندند بدان وی ترسند از پروردگار خود وی ترسند از بدی حساب وآنها که

صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا

صبر کردند از بهر جستن رضای پروردگار خود وبپای داشتند نماز را وانفق کردند از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ ۝

روزی کردیم ایشانرا پنهان وآشکارا ودفع کردند بنیکوئی بدی را

أُولٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ

آن گروه مرایشانرا بود عاقبت آن سرای بهشتهای اقامت درروند درآنجا هرکه

صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلٰئِكَةُ

کار باصلاح آورد از پدران ایشان وهمچنان ایشان وفرزندان ایشان وفرشتگان

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا

درآیند برایشان از هر دری که سلام باد برشما بدانچه

صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۝ وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ

صبر کردید شما پس نیکو بود عاقبت آن سرای وآنها که بازمی شکافند عهد خدا را از

بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللّٰهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ

پس استواری آن وی برند آنچه فرمود خدا که بدان پیوندند وبپای میکنند

فِي الْأَرْضِ أُولٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝ اَللّٰهُ يَبْسُطُ

درزمین آن گروه مرایشانرا بود لعنتی ومرایشانرا بود بدی آن سرای خدا فراخ میگرداند

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

روزی مرآنرا کہ خواہد و تنگ باز گیرد و شاد شدند بزندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا

فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ

در جنب آخرت مگر برخورداری و میگویند آنہا کہ کافر شدند چرا فرو نفرستادہ بر وی نشانے از

رَّبِّهِ ۚ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ۝ اَلَّذِينَ

پروردگار او بگو بدرستی کہ خدا گمراہ کند آنرا کہ خواہد و راہ نماید باخود آنرا کہ بازگشت باو آید آنہا

اٰمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ۗ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ

کہ بگرویدند و آرام گرفت دلہای ایشان بیاد خدا بدان کہ بیاد کرد خدا آرام گیرند

الْقُلُوبُ ۝ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ

دلہا آنہا کہ بگرویدند و کارہای نیکو کردند خوشا مرایشانرا و نیکو

مَاٰبٍ ۝ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَ

بازگشتن جائی همچنین بفرستادیم ما ترا در میان گروہی کہ گذشتند پیش از انہا گروہان تا بخوانی تو

عَلَيْهِمُ الَّذِيٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمٰنِ ۚ قُلْ هُوَ

بریشان آنچہ وحی کردیم ما بتو و ایشان کافر میشوند بخدای روزی دہندہ بگو او

رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ۝ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا

پروردگار منست نیست خدای مگر او بر او توکل کردم و باو بازآمدم و اگر آنکہ قرآنی بودی

سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ۚ

کہ روان شدندی بدان کوہہا یا پارہ پارہ شدی بدان زمین یا سخن گفتندی بدان بازگشتگان

بَلْ لِلّٰهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۗ أَفَلَمْ يَيْئَسِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَهَدَى

بلک مرخدارا است فرمان همه پس ندانستند آنها که بگرویدند که اگر خواستی خدا هرآینه راه نمودی

النَّاسَ جَمِيعًا ۗ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ

مردمانرا همه وهمیشه آنها که کافر شدند برسد بدیشان بسبب آنچه ساخته دایره وحادثه

أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ

یا فرود اید نزدیک بسراهای ایشان تا آید وعدهٔ خدا بدرستی که خدا خلاف نکند

الْمِيعَادَ ۝ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ

وعده را ویدرستی که استهزا کرده شد برسولانی که پیش از تو بودند پس مهلت دادم آنهارا

كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ

که کافر شدند پس بگرفتم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من آی پس آنکه او ایستاده

ودانا

عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ ۚ قُلْ

بر هر تنی بآنچه اندوخت وپدید کردند مرخدارا انبازانی بگو

سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ

نام نهید ایشانرا یا بیاگاهانید اورا بآنچه نداند در زمین یا بظاهری از

الْقَوْلِ ۚ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَ

گفتار بلک آراسته مرآنهارا که کافر شدند مکر ایشان وبازگشتند از راه خدا

مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وهرکه گمراه کند او را خدای پس نبود مراورا هیچ راهنماینده مرایشانرا بود عذابی در زندگانی دنیا

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ۝ مَثَلُ الْجَنَّةِ

ومرانه عذاب آخرت سخت تر وبنود مرایشانرا از عذاب خدای هیچ نگه دارنده مثل بهشت

الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ۭ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ اُكُلُهَا دَاۗىِٕمٌ

آنکه وعده داده شد پرهیزکارانرا رود از زیر آن جویها روان خورش آن دایمی بود

وَّظِلُّهَا ۭ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۠ وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ۝

وسایه آن آنست عاقبت کار آنها که پرهیزیدند وعاقبت سرای کافران آتش بود

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ

وآنها که بدادیم ما ایشانرا کتاب شادانند بدانچه فرو فرستاده شد بتو واز

الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ۭ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ

گروهان کس هست که انکار میکند بعضی آنرا بگو مدیرستی که فرموده اند مرا که بپرستم خدایرا

اُشْرِكَ بِهٖ ۭ اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ۝ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ

ونیارم انباز بدو باو خوانده شوم وباوست بازگشت من وهمچنین بفرستادیم قرآنرا

حُكْمًا عَرَبِيًّا ۭ وَلَىِٕنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاۗءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاۗءَكَ

حکمی بزبان عربی وهرآینه اگر پیروی کنی تو مرادهای ایشانرا پس از آنچه آمد بتو

مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا وَاقٍ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

از دانش نبود مرترا از عذاب خدای هیچ دوستی ونه نگهدارنده ومدیرستی که بفرستادیم ما

رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ۭ وَمَا كَانَ

برسولانی که پیش از تو بودند وبدیدکردیم ما برای ایشان همخانی وفرزندانی ونبود

لِرَسُولٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ۝ يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ

هیچ رسولی را که آورد معجزه مگر بفرمان خدا هر اجلی را کتابیست محو کند خدا آنچ خواهد

وَيُثْبِتُ ۚ وَعِنْدَهٗ اُمُّ الْكِتٰبِ ۝ وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ

واثبات میدارد و نزدیکاوست اصل کتابها واگر بازنمایم ترا بعضی آنچ وعده میدهیم ایشانرا

اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا

یا جان بستانیم ترا پیش ازین پس بر تست رسانیدن و بر ماست حساب کردن ای ندیدند که ما

نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ۭ

می آوریم فرمانرا بزمین بازکم میکنیم از اطراف آن و خدا حکم کند تعویق کننده نیست مر حکم اورا

وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝ وَقَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ

واو زود شمار ست و بدرستی که مکر ساختند آنها که پیش از ایشان بودند پس مر خدارا مکر

جَمِيْعًا ۭ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۭ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ

همه میداند آنچه می اندوزد هر تنی و زود بدانند کافران

لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ۝ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ۭ قُلْ

که مر کراست عاقبت آن سرای و میگویند آنهائی که کافر شدند نیستی تو فرستاده بگو

كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ

بس است خدا گواه میان من و میان شما و کیست که نزدیکاوست علم کتاب

سورة ابراهيم عليه السلام بمكة وهي خمسون ومائة

فاصلا
ادم تضه جزل

بسم الله الرحمن الرحيم

نیز خدائی که ما می پرستیم

الر کتاب انزلناه الیک لتخرج الناس من الظلمات الی النور

این کتابیست که فرو فرستادیم ما آنرا بتو تا بیرون آوری مردمانرا از تاریکیهای کفر بنور ایمان

باذن ربهم الی صراط العزیز الحمید الله الذی له ما فی السموات

بفرمان پروردگارایشان براه خدای غالب ستوده خدا آن خدائیست که مر وراست آنچه در آسمانها

وما فی الارض وویل للکافرین من عذاب شدید الذین

وآنچه در زمینست وای مر کافرانرا از عذابی سخت آنها

یستحبون الحیوة الدنیا علی الاخرة ویصدون عن سبیل

که دوست تر داشتند زندگانی دنیارا بر آخرت وبر گشتند از راه

الله ویبغونها عوجا اولئک فی ضلال بعید وما ارسلنا من

خدا وبجویند آن راه کجی آن گروه در گمراهی دور از حق اند وفرستادیم ما نرا هیچ

رسول الا بلسان قومه لیبین لهم فیضل الله من یشاء ویهدی

رسولی را مگر بزبان قوم او تا روشن کند مر ایشانرا پس گمراه کند خدا هر که خواهد وراه نماید

من یشاء وهو العزیز الحکیم ولقد ارسلنا موسی بایاتنا

هر که خواهد واوست غالب محکم کار ودر فرستادیم ما موسی را بنشانهای

ان اخرج قومک من الظلمات الی النور وذکرهم بایام الله

که بیرون آور قوم خودرا از تاریکیهای کفر بنور ویاد کن ایشانرا بعقوبات خدا

لَاٰيٰتٍ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا

بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست هر صبر کننده شکر کننده ۝ وچون گفت موسی مر قوم خود را یاد کنید

نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجٰىكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ

نعمت خدا بر شما چون برهانید شما را از آل فرعون در پیچانیدند شما را

سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي

بدی عذاب و میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند زنان شما و در

ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

آنشان آزمایشی بود از پروردگار شما بزرگ ۝ وچون اعلام کرد پروردگار شما که هر آینه اگر شکر کنید شما

لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝ وَقَالَ مُوسٰى

بزیادت کنم شما را و هر آینه اگر کافر شوید شما بدرستی که عذاب من سخت ۝ وگفت موسی

إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ

اگر کافر شوید شما وآنکه در زمینست همه پس بدرستی که خدا بی نیاز

حَمِيدٌ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ

ستوده است ۝ ای نیامد بشما خبر آنها که از پیش شما بودند چون قوم نوح و قوم

وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللّٰهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

وقوم صالح ۝ وآنها که از پس ایشان بودند نداند ایشانرا مگر خدا که آمد بدیشان رسولان ایشان

بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ

بمعجزات پس گردانیدند دستهای خود را در دهنهای خود وگفتند که ما کافر شدیم بآنچه فرستاده شدید شما

وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ
نیک بشک شونده کنند رسولان ایشان ای در حق خدا
شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ
بیخواند شمارا تا بیامرزد مر شمارا گناهان شمارا
وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ قَالُوا إِنْ أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ
و تاخیر کند شمارا تا اجلی نام نهاده کنند نیستید شما مگر آدمی مانند ما بیخواهید
أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ
که برگردانید ما را از آنچه می پرستیدند پدران ما پس بیارید ما حجتی روشن
قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ
گفتند مر ایشانرا رسولان ایشان نیستیم مگر آدمی مانند شما ولیکن منت نهد خدا بر
مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ إِلَّا
آنکه خواهد از بندگان خود و نبود ما را که آوریم بشما حجتی مگر
بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ
بفرمان خدا و بر خدا باید که توکل کند مؤمنان و چیست ما را که نکنیم
عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ
بخدا و بحقیقت که راه نمود ما را براههای ما و البته صبر کنیم بر آنچه رنجانیدند ما را و بر خدا
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم
پس باید که توکل کنند توکل کنندگان و گفتند آنها که کافر شدند مر رسولان خود را البته بیرون کنیم شما را

٧

مِنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ

از زمین ما یا درآوریم شما را در دین خود پس وحی کرد بدیشان پروردگار ایشان که مر آنه هلاک کنم

الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۭ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ

ستمکاران را و مر آنه ساکن گردانیم شما را در زمین از پس ایشان آنرا مر آنرا است که ترسید

مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ۔ وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۙ

از مقام من و ترسید از وعده من و طلب فتح کردند و نومید شد هر گردنکش پیشه پیده

مِّنْ وَّرَآئِهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيْدٍ ۙ يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ

که از پس او بود دوزخ و درخورد داده شود از آبی که از تن دوزخیان رود آشامد آنرا و نزدیک بود

يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۭ وَمِنْ وَّرَآئِهٖ

که بگوارانده آنرا و آید بدو مرگ از هر جایگاهی و نبود او بمیرنده و از پس او

عَذَابٌ غَلِيْظٌ ۔ مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِۨ

عذابی بود درشت مثل آنها که کافر شدند به پروردگار خود عملهای ایشان همچون خاکستر بود

اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ۭ لَا يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰى

که سخت کرده بود آنرا باد در روزی سخت جنبنده توانا نباشند از آنچ اندوخته باشند

شَيْءٍ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۔ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

چیزی آنست آن گمراهی دور از حق ای نگرستی تو تا بیافرید خدا آسمانها

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۙ وَّمَا ذٰلِكَ

و زمین را بحق اگر خواهد ببرد شما را و آورد خلق نو را و نیست آن

عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوٓا

برخدا دشوار وبیرون آیند برای جزاء اعمال پس گویند ضعیف داشتگان مرآنهارا که گردنکشی کردند

اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ

پرستش که بودیم ما مرشما پیروان پس ای هیچ هستید شما بازدارندگان آنرا ما از عذاب خدا هیچ چیزی

قَالُوا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ۖ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا

گویند اگر راه نمودی ما را خدا هرآینه راه نمودیم شمارا یکسانست برما ناله نمائیم یا صبر کنیم

مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ ۝ وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ

نیست ما را هیچ گریزگاهی وگوید دیو چون بگزارد کاری پرستش که خدا وعده داد شمارا

وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ

وعده بحق ووعده دادم من شمارا پس خلاف کردید شما ونبود مرا برشما

مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ

هیچ حجتی مگر آنکه خواندم شمارا پس پاسخ کردید شما مرا پس ملامت مکنید مرا

وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۖ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ اِنِّيْ

وملامت کنید نفسهای خودرا نیستم من فریادرس شما را ونیستید شما فریادرس من پرستشی که من

كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ۗ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ

کافر شدم بآنچه انبازم نواداشتید بمن از پیش پرستشی که ستمکاران مرایشانرا بود عذابی

اَلِيْمٌ ۝ وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ

دردناک ودرآورد آنهارا که بگرویدند وکردند کارهای نیک درپرستانهای که رود از

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

زیر آن جویها روان همیشه باشند درآنجا بفرمان پروردگار خود تحیت ایشان درآنجا سلام بود

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ

ای نگریستی که چگونه بزد خدا مثلی سخن پاک خوش همچون درخت پاک

أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ

که بیخ آن ثابت بود وشاخ آن درآسمان بود آورد بار خودرا بهر هنگامی بفرمان

رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَثَلُ

پروردگار خود وبیزند خدا مثلها را برای مردمان تا بود که ایشان پند گیرند ومثل

كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ

سخن پلید زشت همچون درخت پلید که برویده از بالای زمین

مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ

که نبود مرآنرا هیچ قرارگاهی ثابت بدارد خدا آنهارا که بگرویدند بگفتار ثابت در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى

دنیا ودر آخرت وگمراه کند خدا ستمکارانرا وبکند خدا آنچه خواهد ای نگریستی

الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ

آنانرا که بدل کردند نعمت خدارا ازناسپاسی وفرود آوردند قوم خودرا درسرای هلاکت دوزخ

يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ

درروند درآنجا پس بد قرارگاهیست وبدید کردند مرخدارا همتایانی تا برگردانند از راه او

مردمانرا

قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۝ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا

بگو برخورداری کنید که بازگشت شما بآتش خواهد بود بگو بندگان مرا آنهائی که بگرویدند تا بپای دارند

الصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن

نماز را و ثانفقت کنند از آنچه روزی کردیم ما ایشانرا پنهان و آشکارا از پیش آنک

يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ

آید روزی که بیع خرید و فروختنی نبود در آن روز و نه هیچ دوستی خدا آن خدایست که آفرید آسمانها و زمین

وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ

و فرو فرستاد از آسمان آبی پس برون آورد بدان از میوها روزی مر شما را و تسخیر کرد برای شما

الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ وَسَخَّرَ

کشتی را تا میرود در دریا بفرمان او و تسخیر کرد برای شما جویها را و تسخیر کرد

لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَ

برای شما آفتاب و ماه را دایم در پی یکدیگر در آیندگان و تسخیر کرد مر شما را شب و روز را

آتَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا

و بداد شما را از هر چه درخواستید آنرا و اگر خواهید که برشمرید نعمت خدا را برنتوانید شمرد آنرا

إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا

مردمی که آدمی است ستمکار ناسپاس است و چون گفت ابراهیم بگن این

الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۝ رَبِّ إِنَّهُنَّ

شهر مکه را شهری ایمن و دور کردان مرا و پسران مرا که پرستیم بتانرا ای پروردگار من بدرستی که این

بتان

أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ

گمراه کردانیدند بسیاری را از مردمان پس هر که پیروی کند مرا پس او از من بود و هر که عاصی شود پس تو

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ

آمرزگار مهربانی ای پروردگار ما بدرستی که من ساکن گردانیدم بعضی از فرزندان خود را بوادی بی خداوند کشت زرع نزدیک

بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ

خانهٔ حرم تو ای پروردگار ما تا بپای دارند نماز را پس بگمار دلهای مردمان را

تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۝

که میل کنند بدیشان و روزی ده ایشان را از میوها تا بود که ایشان شکر کنند

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ

ای پروردگار ما بدرستی که تو میدانی آنچه پنهان میکنیم و آنچه آشکارا میکنیم و پوشیده نمیشود بر خدا هیچ چیز

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمٰعِيلَ

نه در زمین و نه در آسمان شکر و سپاس مر خدا را آن خدای که ببخشود مرا بر پیری اسمعیل

وَإِسْحٰقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ

و اسحق بدرستی که پروردگار من هر آینه شنوندهٔ دعاست ای پروردگار من بگمار مرا بپای دارندهٔ نماز را و از

ذُرِّيَّتِي ۚ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ

فرزندان من نیز ای پروردگار ما و قبول کن خواندن مرا ای پروردگار ما بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و مر مؤمنان را روزی که

يَقُومُ الْحِسَابُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُونَ ۚ

برخیزد حساب و مپندار یه خدا را غافل از آنچه میکنند ستمکاران

إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ۝ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي

بدرستی که تاخیر میکند ایشانرا مر روزی را که خیره شوند در آن روز بلندیها

رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ ۝ وَأَنْذِرِ النَّاسَ

سرهای ایشان باز نگردد بدیشان ودلهای ایشان خالی آند وبیم کن مردمانرا

يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا

بروزی که آید بدیشان عذاب پس گویند آنها که ستم کرده باشند ای پروردگار ما تاخیر کن مارا

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ ۝ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۝ أَوَلَمْ تَكُونُوا

تا اجلی نزدیک تا پاسخ کنم خواندن ترا وپیروی کنیم رسولانرا گویند خدا ای نبوده شما

أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۝ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ

که پیش کنید میخوردید از پیش که نبود مر شمارا هیچ زوالی وساکن شده بودید شما در مسکنهای

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ

آنانکه ستم کردند بر تنهای خود وروشن شده مر شمارا که چه کردیم ما بدیشان

وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۝ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ

وبزدیم ما برای شما مثلها را ودر بدرستی که مکر ساختند مکر ساختن ایشان ونزد خدا ست

مَكْرُهُمْ ۝ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝ فَلَا

جزاء مکر ایشان واز مکر کردن ایشان زایل میشد ازان کوهها پس

تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

مپندار خدا را خلاف کننده وعده خود رسولان خودرا بدرستی که خدا غالبست خداوند کینه کشیدن

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ

روزی که تغییر کرده شود این زمین بزمینی جز ازین وآسمانها نیز وبیرون آیند مر خدای یکتای

الْقَهَّارِ ۝ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

قهر کننده را وبینی تو کافران را آنروز کردن بایم بستگان بندها

سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشٰى وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۝ لِيَجْزِيَ اللّٰهُ

پیراهنهای ایشان از قطران بود وپوشانیده بود روهای ایشانرا آتش تا پاداش دهد خدا

كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ هٰذَا بَلَاغٌ

هر تنی را جزا آنچه اندوخته بود بدرستی که خدا زود شمارست این قرآن رسانیدنی است

لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ

برای مردمان وتا بیم کنند بدان وتا بدانند که اوست خدای یگانه وتا پند گیرند

أُولُوا الْأَلْبَابِ

خداوندان خردها

سورة الحجر تسع وتسعون آية وهي مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدائی که من بخشنده ام

الٓرٰ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ ۝ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

این نشانهای کتابی اند وقرآنی ظاهر الاعجاز بسا که آرزو کنند آنها که کافر شدند

لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۝ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ

که کاشکی بودندی منقادان بگذار ایشانرا تا میخورند وبرخوردار میگردند وبیهوده میدارد ایشانرا آرزو

فسوف يعلمون ۝ وما اهلكنا من قرية الا ولها كتاب معلوم ط

پس زود بدانند ۝ و هلاک نکردیم ما هیچ اهل دیهی را مگر که بود مر آنرا نامهٔ دانسته

ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون ۝ وقالوا يايها الذي نزل

پیش نگیرد هیچ کومی اجل خودرا و باز پس نایستند ۝ و گفتند ای آنکسی که فرود فرستاده شد

عليه الذكر انك لمجنون ۝ لو ما تاتينا بالملئكة ان كنت من

بر او قرآن که تو دیوانه ۝ چرا نیاوری ما را فرشتگانرا اگر هستی تو از

الصادقين ۝ ما ننزل الملئكة الا بالحق وما كانوا اذا

راست گویان ۝ فرو نفرستیم ما فرشتگانرا مگر بحق و نباشند آنگه

منظرين ۝ انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحافظون ۝ ولقد

زمان داده گان ۝ بدرستی که ما فرو فرستادیم قرآنرا و ما مر آنرا نگهبانانیم ۝ و بدرستی

ارسلنا من قبلك في شيع الاولين ۝ وما ياتيهم من رسول الا

که بفرستادیم ما پیش از تو در میان گروهان اولینان ۝ و نیامد بدیشان هیچ پیغامبری مگر

كانوا به يستهزءون ۝ كذلك نسلكه في قلوب المجرمين

که بود بدان استهزا میکردند ۝ همچنین درآوردیم ما آنرا در دلهای گافران

لا يؤمنون به وقد خلت سنة الاولين ۝ ولو فتحنا عليهم بابا

نمی کردند بدان و بدرستی که گذشت طریقت اولینان ۝ و اگر بگشودمانی بریشان دری

من السماء فظلوا فيه يعرجون ۝ لقالوا انما سكرت ابصارنا بل

از آسمان پس همیشه دران بالا برفتندی ۝ آنگه میگویند که دربستی اند بینایی‌های ما بلکه

نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا

ما کروهی بستیم جادو کرده شدگان ۝ و هر آینه که بدید کردیم ما در آسمان برجهای ۝ و بیاراستیم ما آنرا

لِلنَّاظِرِينَ ۝ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ

برای نگرندگان ۝ و نگهه داشتیم ما آنرا از هر دیوی رانده ۝ مگر آنکه

السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا

شنودن را پس دریی او آید پاره آتش روشن ۝ و زمینرا گسترده یم ما آنرا و افکندیم ما در آنجا

رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۝ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا

کوههای ثابت را و بروبانیدیم ما در آنجا از هر چیزی موزون و باحکمت ۝ و پدید کردیم برای شما در آنجا

مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۝ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ

سبب معاش ۝ و آنرا که نیستید شما مر اورا روزی دهندگان ۝ و نیست هیچ چیزی مگر نزد ما است خزینهای آن

وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝ وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا

و فرو نمی فرستیم ما آنرا مگر باندازه دانسته ۝ و بفرستادیم ما بادها را پس فرو فرستادیم ما

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝ وَ

از آسمان آبی را پس درخورد دادیم ما آن شمارا و نبود بدشما مر آنرا نگه دارندگان ۝

إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ

و بدرستی که ما زنده کنیم و بمیرانیم و مائیم میراث گیرندگان ۝ و بدرستی که میدانیم پیشی گیرندگان

مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ

از شما ۝ و بدرستی که میدانیم باز پسینگان را ۝ و بدرستی که پروردگار تو او جمع کند ایشانرا

إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ

بدرستی کہ او محکم کار داناست ۝ و بدرستی کہ آفریدیم ما آدمی را از گل خشک از لوثی

مَسْنُونٍ ۝ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۝ وَإِذْ

بوی بگردانیدہ ۝ و پیش پریانرا آفریدیم ما اورا از پیش از آتش حر سموم ۝ و چون

قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

گفت پروردگار تو مر فرشتگانرا کہ من آفریننده ام آدمی را از گل خشک از لوثی بوی بگردانیده

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

پس چون راست اندام کنم اورا و در دمم در او از باد خود پس زافتد مر اورا بسجود

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ

پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان ۝ مگر که ابلیس که سر باز زد که باشد

مَعَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

با سجود کنندگان گفت خدای ابلیس چیست مر ترا که نبودی با سجود کنندگان

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

گفت نیستم که سجده کنم آدمی را که آفریدی اورا از گل خشک از لوثی بوی بگردانیده

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ

گفت خدا که بیرون رو از جنت که تو رانده ۝ و بدرستی که بر تست لعنت من تا روز قیامت

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

گفت ای پروردگار من زمان دهمرا تا روز قیامت گفت خدا که تو از جملهٔ زمان داد گانی

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ

تا روز وقت دانسته گفت ای پروردگار من بسبب آنچه گمراه گردانیدی مرا هرآینه آراسته دارم

فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

در زمین و هرآینه گمراه گردانم ایشان را همه مگر بندگان ترا بعضی از ایشان خالص کاران

قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ

گفت خدا این راه منست راستست بندگان من نیست مر ترا بریشان

سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ

حجتی مگر آنکه پیروی کرد ترا از گمراهان بود و بدرستی که دوزخ هرآینه وعده گاه ایشانست همه

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي

مر آنرا هفت در هاباشد مر دری را باشد از ایشان جزئی قسمت کرده بدرستی که پرهیزکاران در

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ

بوستانها و چشمها باشند گویند ایشانرا در آنجا بسلامت ایمنان و برکنیم ما آنچه در سینهای ایشانست

مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا

از کینه حال آنکه برادران باشند بر تختهای روی در روی یکدیگر نرسد بدیشان در آنجا رنجی و نباشند ایشان از آنجا

بِمُخْرَجِينَ ۝ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ

بیرون آیندگان بیاگاهان بندگان مرا بدرستی که منم آمرزنده مهربانم و بدرستی که عذاب من آنست عذاب

الْأَلِيمُ ۝ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا

دردناک و خبر ده ایشانرا از حال مهمانان ابرهیم چون در رفتند بر او پس گفتند

سَلٰمًا ۭ قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُوْنَ ۝ قَالُوْا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ

سلام برو گفت کرما ازشما ترسندکانیم گفتند مترس بدرستی که بشارت میدهیم ترا بفرزندی

عَلِيْمٍ ۝ قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِيْ عَلٰٓى اَنْ مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ۝

دانا گفت ای بشارت میدهید مرا برآنک برسیده است بمن پیری پس بچه بشارت میدهید مرا

قَالُوْا بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ۝ قَالَ وَمَنْ يَّقْنَطُ

گفتند بشارت میدهیم ترا بحق پس میباش از جملهٔ نومیدان گفت و کیست که نومید شود

مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّاۗلُّوْنَ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۝

از رحمت پروردگار خود مگر گمراهان گفت پس چیست حال و کار شما ای رسولان

قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۝ اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۭ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ

گفتند بدرستی که فرستاده اند ما را بقوم گنهکاران مگر آل لوط بدرستی که ما رهانیدهٔ ایشانرا

اَجْمَعِيْنَ ۝ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۭ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝ فَلَمَّا جَاۗءَ اٰلَ لُوْطِ ۨ

همه مگر زن او که تقدیر کردیم ما او را که از جملهٔ هالکان بود پس چون آمدند بآل لوط

الْمُرْسَلُوْنَ ۝ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ۝ قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ

رسولان گفت بدرستی که شما گروهی اید که نمی شناسیم شما را گفتند بلکه آمدیم ترا

بِمَا كَانُوْا فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ۝ وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝

بدانچه بودند در آن بشک میشدند و آمدیم ترا بخبر درست و بدرستی که ما راستگویانیم

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ

پس ببر کسان خود را بپارهٔ از شب و پس رو کن آروهای ایشانرا و باید که باز نگردد از شما

أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۝ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ

پیش یکی و بگذرید از آنجا که فرمودند شما را و بگزاردیم ما فرمان را پسوی او که آنست حکم که

دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ۝ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

اصل و نسل این گروه بریده خواهد شد در بامداد آن و آمدند اهل شهر شادی میکردند

قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ

گفت لوط که این جماعت مهمانان منند پس فضیحت مکنید مرا پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ

گفتند ای نهی نکردیم ما ترا از جمع عالمیان گفت لوط اینها دختران منند اگر هستید شما

فَاعِلِينَ ۝ لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ

گفت کان بسر نازنین تو سوگند که ایشان مر آنرا در مستی خود سرگشته و بیهوشند پس گرفت ایشان را

الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۝ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ

بانگی هایل در بامداد پس گردانیدیم ما زبرانرا زیر آن و بارانیدیم ما بریشان

حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ۝ وَإِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ

سنگبارانی از سنگ گل بدرستی که در آن مر آینه نشانهاست مر پنه گیرانرا و بدرستی که آن مر آینه راهیست

مُقِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ

جاودانه بدرستی که در آن مر آینه نشانیست مر مؤمنان را و بدرستی که بودند اصحاب ثیعب

لَظَالِمِينَ ۝ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُبِينٍ ۝ وَلَقَدْ

مر آینه ستمکاران پس کینه باز خواستیم ما ازیشان و بدرستی

كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمْ آيَاتِنَا فَكَانُوا

که بدروغ داشتند اصحاب حجر رسولانرا و بدادیم بودیم ما ایشانرا نشانهای ما پس بودند

عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ

ازآن برگردندگان دبودند می تراشیدند از کوهها خانهای ایمن

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ۝ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

پس بگرفت ایشانرا بانگی هایل در بامدادان پس باز نداشت از ایشان آنچه ایشان

يَكْسِبُونَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

اندوخته بودند و بیافریدیم ما آسمانها و زمین را و آنچه میان آنهاست مگر بحق

وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

و بدرستی که قیامت هرآینه آینده است پس درگذر درگذشتنی نیکو بدرستی که پروردگار تو اوست

الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ

آفریننده دانا و بدرستی که بدادیم ما هفت آیه از فاتحه و قرآنی

الْعَظِيمَ ۝ لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ

بزرگوار بر مدار دو تا مردو چشم تو بآنچه برخورداری دادیم ما بدان جمعانی را از ایشان واندوه مخور

عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ

بر ایشان و فرو نه بال تواضع مر مؤمنانرا و بگو بدرستی که من بیم کننده

الْمُبِينُ ۝ كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ۝ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ

روشنم همچنانک فرو فرستادیم ما آنرا بر آنها که بدید کردند قرآنرا

عِضِينَ ۝ فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ عَمَّا كَانُوا

پاره پاره پس نخی بپروردگار تو کرانه باز پرسیم ازیشان همه از آنچه ایشان

يَعْمَلُونَ ۝ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّا كَفَيْنَاكَ

کرده باشند پس فرمان بردار شو بدانچه فرمودند ترا واعراض کن از بت پرستان بدرستی که ما کفایت کنیم ازتو

الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

شر استهزا دارندگانرا آنهای که پدید کردند با خدا خدای دیگررا پس زود بدانند

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۝ فَسَبِّحْ

و بدرستی که میدانیم که تنگ می آید سینه تو بدانچه میگویند پس تسبیح کن

بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ

بستایش پروردگار خود و باش از جمله سجود کنندگان و بپرست پروردگار خودرا تا آید بتو

سورة النحل مائة وثمان وعشرون آية وهي مكية

اسباب مرگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

آمد فرمان خدای پس بشتاب مخواهید آنرا پاک و منزه است او و افزشته است از آنچه انباز فرا میدارند

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ

فرو میفرستد فرشتگانرا بآجبرئیل از فرمان خود برآنکه خواهد از بندگان خود بانگ بر کنند که امر

لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ ۝ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالٰى

کہ نیست خدائی مگر من پس بپرستید مرا آفرید آسمانہا و زمین را بحق افرشتہ است

عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝

از آنچہ انباز فرا میدارند بذو آفرید آدمی را از نطفہ پس آنگہ او خصومت کنندہ روشنست

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

و آفرید چہارپایان را برای شما درآنہاست وپشمہای واز آنہا را میخورید

وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ وَتَحْمِلُ

و مر شمارا است درآنہا زینتی هنگامی که بچراهی برید وهنگامی که بنگاه میدارید و برمیدارند

أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ إِنَّ

بارهای گران شمارا شهر بشری که نیستید برسندہ بدان مگر بدشواری تنها بدرستی

رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا

که پروردگار شما مرآنه مهربانست ورحمت کنندہ و آفرید اسبان واشتران وخرانرا تا برمی نشینید برآنہا

وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ

و آرایشی ومی آفریند آنچه نمیدانید و بر خداست قصد راه راست

وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ هُوَ الَّذِي

و آزانہاست واگر خواستی خدا مرآنه راه نمودی شمارا همه اوست آن خدائی

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ

که بفرستاد از آسمان آبی برای شما ازان هست واشامیدنی وازان هست درختی که درآن

يُنۢبِتُ لَكُم بِهِ الزَّرعَ وَالزَّيتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالأَعنَابَ وَمِن كُلِّ

بر ویاینیدیم ما برای شما بدان کشت زرع را وزیتون وخرمابنان وانگورستانها واز هر

الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَومٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيلَ

میوهای بدرستی که درآن مرآینه نشانیست مر گروهی را که اندیشه کنند ومسخر کرد برای شما شب را

وَالنَّهَارَ وَالشَّمسَ وَالقَمَرَ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمرِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

وروز را وآفتاب را وماه را وستارگانرا رام کرده بفرمان خود بدرستی که درآن

لَآيَاتٍ لِّقَومٍ يَعقِلُونَ ۝ وَمَا ذَرَأَ لَكُم فِي الأَرضِ مُختَلِفًا أَلوَانُهُ

مرآینه نشانهاییست مر گروهی را که استعمال عقل کنند وآنچه بپراکند برای شما در زمین مختلف رنگهای آن

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَومٍ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ البَحرَ

بدرستی که درآن مرآینه نشانیست مر گروهی را که پند گیرند واوآن خداییست که مسخر کرد دریا را

لِتَأكُلُوا مِنهُ لَحمًا طَرِيًّا وَتَستَخرِجُوا مِنهُ حِليَةً تَلبَسُونَهَا

تا بخورید ازآن گوشتی تازه وبیرون آورید ازآن زیوری که درپوشید آنرا

وَتَرَى الفُلكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبتَغُوا مِن فَضلِهِ وَلَعَلَّكُم

وبینی تو کشتی را لنگر برکشیده درآنجا وتا بجویید از فضل خود وتا بود که شما

تَشكُرُونَ ۝ وَأَلقَىٰ فِي الأَرضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُم

شکر کنید واینداخت در زمین کوههای سنگین تا نجنباند شمارا

وَأَنهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُم تَهتَدُونَ ۝ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجمِ

وجویهای وراههایی تا بود که شما راه یابید ونشانها وبستارگان

هُمْ يَهْتَدُونَ ۝ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

ایشان راه می برند ای پس آنک آفریند همچون آنکس بود که نیافریند ای پس پند نمیگیرید

وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَاللَّهُ

واگر خواهید که بشمرید نعمت خدارا بر نشوانند شمرد آنرا بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست وخدا

يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ

میداند آنچه پنهان میکنید وآنچه آشکارا میکنید وآنها که میخوانند از

دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ ۖ وَ

جز خدا نتوانند آفرید چیزی ۝ وایشانرا آفریده اند ایشان مردگانند نه زندگان

مَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ

و ندانند کی برانگیخته شوند خدای شما یک خدا است پس آنها

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

که نمی گروند بآخرت دلهای ایشان منکرند وایشان گردنکشانند

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝

حقا که خدا میداند آنچه پنهان میکنید وآنچه آشکارا میکنید بدرستی که او دوست ندارد گردنکشانرا

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

وچون گویند مرایشانرا که چه چیز فرو فرستاد پروردگار شما گویند این افسانهای پیشینیانست

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۙ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ

تا بردارند بارهای گران ایشانرا تمام در روز قیامت وازبارهای آنها

يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۝ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ

گمراه کردند ایشانرا بی دانش بدان که بدست آنچه ایشان برمیدارند بدی چیزی که مکر ساختند آنها که

قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ

پیش از ایشان بودند پس آمد عذاب خدا ببناهای ایشان از بنیادها پس افتاد بریشان سقفهای ایشان

مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝ ثُمَّ

از بالای ایشان و آمد بدیشان عذاب از آنجا که ندانستند پس

يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ

روز قیامت رسوا کند ایشانرا و گوید خدا که کجا شدند انبازان من آنها که بودید شما

تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ

خلاف میکردید در حق ایشان گویند آنها که بداده شد ایشانرا دانش بدرستی که رسوائی امروز و بدی

عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ

بر کافران بود آنها که جان بستانند ایشانرا فرشتگان در حالت ستم کرده بودند

فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ

پس اندازند صلح را که نبودیم ما میکردیم هیچ بدی آری بدرستی که خدا داناست بدانچه شما

تَعْمَلُونَ ۝ فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلَبِئْسَ

میکردید پس درروید از درهای دوزخ همیشه باشید در آنجا پس آنه بدبود

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ

جایگاه گردنکشان و گویند مر آنهارا که پرهیزیدند که چیز فرو فرستاد پرستار شما

قالوا خيرا ۗ للذين احسنوا في هذه الدنيا حسنة ۗ ولدار الاخرة

گويند خيرى مر آنهارا كه نيكوئى كردند در اين دنيا نيكوئى بود پاداشت وبراى سراى آخرت

خير ۚ ولنعم دار المتقين ۝ جنات عدن يدخلونها تجرى من

بهتر بود ومر آنرا نيكو بود سراى پرهيزكاران بوستانهاى اقامت كه در روند در آنجا كه رود

تحتها الانهار لهم فيها ما يشاءون ۚ كذلك يجزى الله

از زير آن جويها روان مر ايشانرا بود در آنجا آنچه ايشان خواهند همچنين پاداشت دهد خدا

المتقين ۝ الذين تتوفىهم الملئكة طيبين يقولون سلم

پرهيزكارانرا آنها كه جان بستاند ايشانرا فرشتگان خوش عيشان گويند كه سلام باد

عليكم ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون ۝ هل ينظرون

بر شما در رويد در بهشت بآنچه شما كرديد در دنيا هيچ چشم نميدارند

الا ان تاتيهم الملئكة او ياتي امر ربك ۚ كذلك فعل

مگر كه آيند بديشان فرشتگان يا آيد فرمان پروردگار تو همچنين كردند

الذين من قبلهم ۚ وما ظلمهم الله ولكن كانوا انفسهم

مر آنهارا كه از پيش ايشان بودند وستم نكرد ايشانرا ولكن بودند بر نهاى خود

يظلمون ۝ فاصابهم سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا

ستم ميكردند پس رسيد بديشان وبال بديهاى آنچه كرده بودند ودر پيچيد بديشان وخامت آنچه بودند

به يستهزءون ۝ وقال الذين اشركوا لو شاء الله ما عبدنا من

بدان استهزا ميكردند وگفتند آنها را كه انباز فرا داشتند اگر خواستى خدا نپرستيديم ما از

دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ

جز او هیچ چیزی نه ما و نه پدران ما وحرام پنداشتیمی از جز او هیچ چیزی را همچنین

فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ وَلَقَدْ

کردند آنها که پیش از ایشان بودند پس نیست بر رسول مگر گزاردن پیام روشن وبدرستی

بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

که برانگیختیم ما در میان هر گروهی رسولی را بانک پرستید خدا را ودوری نمایید از پرستیدن بتان

فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ

پس از ایشان کسیست که راه نمود خدا او را وازیشان کسیست که واجب شد بر او گمراهی

فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

پس بروید در زمین پس بنگرید که چگونه بود عاقبت بدروغ دارندگان

إِنْ تَحْرِصْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ

اگر حریصی تو بر راه نمودن ایشان پس هرآینه خدا راه ننماید آنرا که گمراه شد ونبود مر ایشانرا هیچ

نَاصِرِينَ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ

یاری کنندگان وسوگند خوردند بخدا سوگندان مغلظ ایشان که برنمیانگیزاند خدا آنرا

يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

که بمیرد آری وعده دادن بران حقست ولیکن بیشترین مردمان نمی دانند

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ

تا روشن کند مر ایشانرا آنچه اختلاف کردند در آن وتا خوار باز کند آنانرا که کافر شدند که ایشان

كَانُوا كَاذِبِينَ ۝ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ

بودند دروغ گویان بدرستی که گفتار ما مرچیزی را چون خواهیم ما آنرا که گوییم مرآنرا که باش

فَيَكُونُ ۝ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ

پس باشد وآنها که هجرت کردند در راه خدا ازپس آنچه ستم کرده شدند هرآینه جای دهیم ایشانرا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝

در دنیا نیکی ومزد آخرت بزرگتر بود اگر ایشان بدانند

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا

آنها که صبر کردند وبر پروردگار خود توکل کردند ونفرستادیم ما پیش از تو

رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

مردانی را که وحی میکنیم ما بدیشان پس بپرسید از اهل پند اگر نمیدانید شما که نمیدانید

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ

بحجتها وبکتابها وفرو فرستادیم ما بتو قرآنرا تا روشن کنی برای مردمان آنچه فرو فرستاده شد

إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ

بدیشان وتا بود که ایشان پند گیرند ای پس ایمن شدند آنها که ساختند بدیها را

أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۝

که فرو برد خدا ایشانرا بزمین یا آید بدیشان عذاب از آنجا که ندانند

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ

یا فراگیرد ایشانرا در گردیدن ایشان پس نباشند ایشان فوت شونده یا فراگیرد ایشانرا بر

تخویف من عذاب خدا

تَخَافُونَ ط فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ

سرزنشی پس آیا نیستی که پروردگار شما مهربانست بر ایشان و بردبار ای ندیدند بدآنچه آفرید خدا از چیزی

يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِّلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

که درمی آید پیدا آن از راست و چپ سجود کنندگان مرخدارا و ایشان خواران باشند

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِن دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ

و مرخدارا سجده کند آنچه در آسمانهاست و آنچ در زمینست از جنبنده و فرشتگان

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ يَخَافُونَ رَبَّهُم مِّن فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ

و ایشان گردنکشی نمیکنند می ترسند از پروردگار خود از بالای ایشان و بجا میکنند

مَا يُؤْمَرُونَ ۝ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ط إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ

سجدة

آنچه فرمودند ایشانرا و گفت خدا مگیرید دو خدایانرا بخدائی میپرستی که او یک

وَاحِدٌ ج فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۝ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ

خداست پس از محارم بترسید و مراورا آنچ در آسمانها و آنچ در زمینست و مراورا است دین

وَاصِبًا ط أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ ۝ وَمَا بِكُم مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ

تمام ای پس بجز از خدا بمی پرهیزید و آنچ بشماست از نعمت پس از وی خداست

ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ ۝ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنكُمْ

پس چون برسید بشما زیان پس بسوی زاری کنید و باز آیید پس چون بردارد زیانرا از شما

إِذَا فَرِيقٌ مِّنكُم بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا

آنگه گروهی از ایشان بپروردگار خود انباز فرادارند تا کافر شوند بدانچه بدادیم مایشانرا پس برخورداری کنید

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا

پس زود بدانید و پدید میکند مر آنچیزی را که نمیدانند بهره از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ تَاللَّهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ

روزی کردیم ما ایشانرا بخدا که مر آنرا باز پرسند از شما انچه بافته باشید و پدید مکنند

لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ۝ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ

مر خدایرا دختران پاک و منزه است او و مر ایشانرا بود آنچه آرزو کنند و چون بشارت دهند یکی از ایشان

بِالْأُنْثَى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ يَتَوَارَى مِنَ

بماند روی او سیاه و او خشم فروخورنده بود دور شود از

الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَى هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي

قوم خود از بدی آنچه بشارت داده باشند اورا ای نگه دارد آنرا بر سر خواری یا در

التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ

خاک بدان که بد است آنچه حکم میکنند مر آنانرا که نمیگروند بسرای آخرت مثل

السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ

بد بود و مر خدایرا مثل افرشته و بلندتر و او ست غالب محکم کار و اگر فراگرفتی خدا

النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى

مردمانرا بسبب ظلم ایشان نگذاشتی بر روی زمین هیچ جنبنده را ولیکن تا چیز میکند ایشانرا

أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا

بأجلی نام نهاده پس چون آید اجل ایشان باز پس نایستند ساعتی و نه

يَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ ۝ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ

نرانیش توانند رفت و بدید میکنند مرخدارا آنچه کاره میدارند و صفت میکند زبانهای ایشان

الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ۝

دروغ را اینک یاشه مرایشانرا بهشت آنجا که مرایشانرا بود آتش و اینک ایشان افراط جوینده گان بودند

تَاللّٰهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ

بحق خدا بدرستی که بفرستادیم ما بگروهانی که پیش از تو بودند پس بیاراست مرایشانرا دیو عملهای ایشان

فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

پس او دوست ایشان بود امروز و مرایشانرا بود عذابی دردناک و نفرستادیم ما برتو

الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً

کتاب را مگر تا روشن کنی مرایشانرا آنچه اختلاف میکردند درآن و راهی و رحمتی

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَاللّٰهُ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

مرکروهی را که بگروند و خدا بفرستاد از آسمان آبی پس زنده کرد بدان زمین را پس از مرگ آن

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً

بدرستی که درآن مر آینه تنا بنیست مرکروهی راکه بشنوند و بدرستی که مر شمارا ست در چهاپایان مر آینه عبرتیست

نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا

درخود دیبوهم شمارا ازآنچه در شکمهای آنست از میان سپرگین وخون شیری خالص گوارنده

لِلشَّارِبِينَ ۝ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا

مرآشامنده گانرا واز میوها خرمابنان وانگورستانها گرفرا میگیرید ازان مستی و شیره درونی

حَسَنًا ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ

نیکو بد پرستی که در آن مر آینه نشانیست مر کروهی را که استعمال عقل کنند و الهام داد پروردکار تو بمنج عسل

اَنِ اتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ۝ ثُمَّ

که فرا کیرید از کوهها خانهائی واز درختان واز آنچه جای بسازاید پس

كُلِيْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِيْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۗ يَخْرُجُ

بخورید از هر میوها پس سپرید راههای پروردکار خود را رام کرده بیرون میاید

مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ۗ اِنَّ فِيْ

از شکمهای آن آشامیدنی مختلف رنکهای آن در آن هست شفائی مردمانرا بدرستی که در

ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ۗ

آن مر آینه نشانیست مر کروهی را که اندیشه میکنند وخدا آفریدشما را پس جان بستاند شمارا

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۗ اِنَّ

واز شما کیست که باز کردد باخسیس ترین عمر تا بداند پس از دانش چیزی بدرستی

اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ ۚ فَمَا

که خدا داناست توانا وخدا افزونی نهاد بعضی شمارا بر بعضی در روزی پس نیستند

الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّيْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ۗ

آنانکه افزونی نهاده شدند رد کنندکان روزی خودرا بر آنچه قادر باشند دستهای ایشان پس ایشان نسبت بآن یکسان کردانند

اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا

ای پس بنعمت خدا انکار میکنند وخدا پدید کرد برای شما از تنهای شما زنانی

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ

و پدید کرد برای شما از زنان شما پسران ونوادگان وراوزی داد شمارا از

الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

پاکیها ای پس باطل بمیگروند ونعمت خدا ایشان کافر میشوند

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَاوَاتِ

و می پرستند از جز خدائی آنچه قادر نیستند مرایشانرا روزی دادنی از آسمانها

وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ

وزمین چیزی را وتوانائی ندارند پس بدید مکنید مرخدارا مثلها بدرستی که خدا

يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا

میداند وشما نمیدانید بزد خدا مثل بنده را که خرید باشد

لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ

که توانائی ندارد برچیزی وآنرا که روزی دیم اورا از قبل خود روزی نیکو پس او نفقت کند ازان

سِرًّا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوُونَ هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ

پنهان وآشکارا ای یکسان باشد او وآنکس فرماید بعدالت واو برراه

مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ

راست بود ومرخدارا غیب آسمانها وزمین ونبود کار قیامت مگر چون نگرستن

الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ

بچشم یا آن نزدیکتر بود بدرستی که خدا بر همه چیزی توانا است وخدا بیرون آورد شمارا از

بُطُونِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

شکمهای مادران شما که نمیدانستید چیزی را وبدید کرد مر شما را شنوائی وبینائیها ئے

وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي

ودلها ئے نابود که شما شکر کنید ای نمیدیدند بمرغان رام کرده در

جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

میان آسمان نگه نمیدارد ایشانرا مگر خدا بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست مر گروهی راکه بگروند

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ

وخدا بدید کرد برای شما از خانهای شما آرامگای وبدید کرد برای شما از

جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ

پوستهای چهارپایان خانهائی که سبک میدارید آنهارا روز سفر شما وروز اقامت شما

وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

واز پشمهای آنها واز وبر آنها وموهای آنها قماشی وبرخورداری تا هنگامی

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ

وخدا بدید کرد برای شما ازآنچه آفرید سایهائی وبدید کرد مر شما را از کوهها

أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُم

خانهائی وبدید کرد برای شما پیراهنهائی که نگه بدارد شما را از گرما وپیراهنهای که نگه بدارد شما

بَأْسَكُمْ كَذَٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُونَ

از کارزار شما همچنین تمام میکند نعمت خودرا برشما تا بود که شما منقاد شوید

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝ يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ

پس اگر برگردند پس درستی کو بر تست رسانیدن روشن می شناسند نعمت خدا را پس

يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ

انکار می کنند آنرا و بیشترین ایشان کافرانند و روزی که برانگیزیم از هر

اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ۝

گروهی گواهی را پس فرمان ندهند مر آنرا که کافر شدند و نه ایشانرا عذر قبول کنند

وَاِذَا رَاَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ

و چون ببینند آنها که ستم کرده باشند عذاب را پس سبک کرده نشود ازیشان و نه ایشانرا

يُنْظَرُوْنَ ۝ وَاِذَا رَاَى الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا

زمان دهند و چون ببینند آنها که انباز فرا داشتند انبازان خود را گویند ای پروردگار ما

هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْ مِنْ دُوْنِكَ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ

اینها اند که انبازان ما بودند آنها که بودیم ما میخواندیم از جز تو پس اندازند بشما

الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝ وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ السَّلَمَ وَضَلَّ

گفتار را که شما مر آنه دروغ گویانید و پیش آورند باخدا آنروز تسلیم بصلح و گم شود

عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ

از ایشان آنچه ایشان برساخته باشند آنها که کافر شدند و برگشتند از راه

اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يُفْسِدُوْنَ ۝

خدا بزیادت کنیم ایشانرا عذابی بالای عذاب بسبب آنچه ایشان تباهی کردند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ

ویاد کن روزی که برانگیزیم در میان هر گروهی گواهی را بر ایشان از نهای ایشان وآوریم ترا

شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ

گواه برین امت مکه وفرو فرستادیم با تو قرآنرا برای روشن کردن هر چیزی

وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ

وراهی ورحمتی وبشارتی مر منقادانرا بپرستی که خدا فرماید بعدل

وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

ونیکوئی ونیکوئی با خویشان نزدیک کردن وباز میدارد از شما ناشایست ومنکر

وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا

وبیشرم پند میدهد شمارا شاید که شما پند گیرید ووفا کنید بعهد خدا چون

عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ

عهد بسته شما وباز مشکنید سوگند آنرا پس از استواری آن وبپرستی که کردید شما

اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَا

خدا را بر خود کارزان وکفیل مهمات بپرستی که خدا میداند آنچه شما میکنید و

تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ

مباشید همچون آن زنی که باز شکافت ریسمان خودرا از پس قوت فرا بیکدیگر

أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا

سوگندان خودرا حاجتی میان شما که باشند گروهی راه یابنده تر از گروهی بپرستی

يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهٖ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ

که می آزماید شما را خدای بدان وبرآنه روشن کند مرشما را روز قیامت درآنچه بودید شما

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ

درآن اختلاف میکردید واگر خواستی خدا برآنه گردانیدی شما را یک گروه بریک دین ولیکن

يُّضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِي مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ

گمراه کند آنرا که خواهد وراه نماید آنرا که خواهد وبرآنه باز پرسند ازشما ازآنچه شما

تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَتَّخِذُوٓا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًۢا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌۢ

کرده باشید وفا میکرید پیوندان خودرا حائلی میان یکدیگر پس بلغزد

بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوٓءَ بِمَا صَدَدْتُّمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۖ وَلَكُمْ

پس از ثابت شدن آن وتا درچشید بدی را بآنچه برگشتید شما از راه خدا ومرشمارا بود

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِنْدَ

عذابی بزرگ وفا میکرید بعهد خدا بهای اندک را بدرستی که آنچه نزدیک

اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ

خداست آن بهتر بود شمارا اگر شما میدانید آنچه نزدیک شماست نیست کردنی

وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوٓا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا

وآنچه نزدیک خداست باقی ماند وبرآنه پاداش دهیم ایشانرا صبر کردند نزدایشان بنیکوتر آنچه

يَعْمَلُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ

کرده باشند هرکه کند کاری نیکو از نرینه یا مادینه وهومؤمن بود پس برآنه زنده گانی دهیم او را

صبروا
کردند

حَيٰوةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

زندگانی خوش درانه پاداشت دهیم ایشانرا نزد ایشان بنیکوتر آنچه ایشان کرده باشند

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝ إِنَّهُ

پس چون توخوانی قرآنرا پس پناه گیر بخدا از دیو رانده بدرستی که کارآنند

لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝

نیست اورا تحکمی برآنها که بگرویدند وبپروردگار خود توکل کردند

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ۝

بدرستی که تحکم او برآنهاست که دوستی کردند باو وآنها که بایشان بدو انباز فرادارندگانند

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا

وچون بدل کنیم نشانی بجایگاه نشانی وخدا داناتر بدآنچه فرومیفرستد گفتند بدرستی

أَنْتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ

که تو ازخود برسازنده بلکه بیشترین ایشان نمیدانند بگو فرو آورد آنرا جبرئیل

الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ

پاک مقدس از پروردگار تو بحق تا ثابت بدارد آنهارا که ایمان آوردند ورایی وبشارتی بود

لِلْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ

مرمنقادانرا وبدرستی که میدانیم ایشان میگویند که درآموخته است اورا آدمی

لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ

زبان آنکه میگرایند آنرا ای اوعجمی واین قرآن بزبان عربیست

جزو سلمان فارسی است

مُبِينٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ

روشن بدرستی که آنها که نمی کروند بنشانهای خدا راه نماید ایشانرا خدا ومرایشانرا بود

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

عذابی دردناک بدرستی که بربی بافند دروغ را آنها که نمی کروند بنشانهای

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ

خدا وآن گروه ایشانند دروغ دارندگان هرکه کافر شود بخدا ازپس

إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ

ایمان خود مگر آنکه بکراست دارد آنرا ودل او آرامیگرفته بود بایمان ولیکن آنکه

شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ

برکشود بکفر سینهٔ خودرا پس برایشان بود خشمی از خدا ومرایشانرا بود

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى

عذابی بزرگ آن بسبب آنست که ایشان برگزیدند زندگانی دنیارا بر

الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ أُولَئِكَ

آخرت وانکه خدا راه ننماید گروه کافرانرا آن گروه

الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ

آنهایند که مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان وبرشنوائیهای ایشان وبینائیهای ایشان وآن گروه

هُمُ الْغَافِلُونَ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ایشانند غافلان حقا که ایشان در آخرت ایشانند زیانکاران

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا

پس درستی که پروردگار تو مر آنهارا که هجرت کردند از پس آنچه بفتنت افکنده شدند پس جهاد کردند

وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ

وصبر کردند بدرستی که پروردگار تو از پس آن مر آنرا آمرزگار مهربانست روزی که آید هر

نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ

تنی خصومت کند از بهر تن خود وتمام بدهند هر تنی را جزاء آنچه کرده بود وایشانرا

لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً

ستم نکنند وبزد خدا مثلی اهل دیهی که بودند ایمن آرامگیرنده

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ

آمده بدانجا روزی او فراخ خوشگوار از هر جائی پس کافر شدند بنعمت خدا

فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

پس بچشانید آنرا خدا پوششی از گرسنگی وترس بدانچه ایشان میساختند

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ

وبدرستی که آمد بدیشان رسولی از جنس ایشان پس بدروغ داشت اورا پس بگرفت ایشانرا عذاب

وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا

وایشان ستمکاران بودند پس بخورید ازانچی روزی کرد شمارا خدا حلال

طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ إِنَّمَا

پاک وشکر کنید نعمت خدارا اگر هستید شما اورا می پرستید بدرستی

٩

حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ

کرحرام کرد برشما مردار را وخون را وگوشت خوک را وآنچه اواز برداشته شده باشد

اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَا

بنام خدای بدان پس کسیکه بناچار آرند او را نه ستم کننده برد یگری وندازحد درگذرنده پس بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست

تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا حَلَالٌ وَ

وگوئید مرآنچیزی را که صفت میکنید زبانهای شما بردروغ که این حلال است و

هَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ

این حرام تا برافید به خدا دروغی بدرستی که آنها که برمی بافند

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۝ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

بر خدا دروغی رستگار نیابند این برخورداری دنیاست ورا ایشانرا بود عذا

أَلِيمٌ ۝ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ

دردناک وبرآنها که جهود شدند حرام کردیم ما برتو ازپیش وستم نکردیم ما ایشانرا

وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ

ولیکن بودند برنفسهای خود ستم میکردند پس بدرستی که پروردگار تو مرآنهارا

عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا ۙ إِنَّ

کرکردند بدی را بنادانی پس بازآمدند از پس آن وکار باصلاح آوردند بدرستی

رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا

کو پروردگار تو از پس آن لمرنه آمرزگار مهربانست بدرستی که ابرهیم بود بردین اسلام فرمان بردار

ما قصصنا ٩

لِلّٰهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبٰهُ وَ

مر خدا را مایل از باطل بحق و نبود او از جمله انباز قرار دهندگان شکر کننده بود مر نعمتهای خدا را برگزید او را

هَدٰهُ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ

و راه نمود او را براه راست و بدادیم ما او را در دنیا نیکی و بدرستی که او

فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصّٰالِحِينَ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ

در آخرت مر آنرا از جمله نیکوکاران بود پس وحی کردیم ما بتو که پیروی کن ملت ابراهیم

حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى

مایل از باطل بحق و نبود او از جمله انباز قرار دهندگان بدرستی که گردانیده شنبه کردن را بر

الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

آنانکه اختلاف کردند در آن و بدرستی که پروردگار تو البته حکم کند میان ایشان روز قیامت

فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ادْعُ إِلٰى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ

در آنچه بودند در آن اختلاف میکردند برخوان مردمانرا براه پروردگار خود بحکمت

وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجٰادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ

و پند دادن بنیکوئی و مجادله نمای با ایشان بطریقی که آن نیکوتر است بدرستی که پروردگار تو

أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ وَإِنْ

داناتر است بآنکه گمراه شد از راه او و او داناتر است براه یابندگان و اگر

عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصّٰابِرِينَ

عقوبت کنید شما پس عقوبت فرمایید بمانند آنچه عقوبت کرده شدید شما بدان و البته اگر صبر کنید شما آن بهتر بود مر صابران را

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا

وصبر کن ونیست صبر تو مگر بخدا واندوه مخور بریشان ومباش در تنگی از آنچه

يَمْكُرُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

مکر میسازند بدرستی که خدا با آنهاست که پرهیزند وبا آنهاست که ایشان نیکوکارانند

سورة بنی اسرائیل مکیة وهی مائة واحد وعشرة آیة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ

پاک ومنزه است آن خدائی که ببرد بنده خودرا بیکشب از مسجد مکه تا مسجد

الخامس عشر ١٥

الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

اقصی آن مسجدی که برکت کردیم ما پیرامون آنرا تا بازنمائیم اورا از نشانهای ما بدرستی که او شنوا

الْبَصِيرُ ۝ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ

وبینا ودادیم ما موسی را کتاب وگردانیدیم ما اورا راهنمونی بنی اسرائیل را

أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ۝ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ

بانک فرامیگرید از جز من کارسازی را فرزندان انکه درنشانیدیم ما با نوح بدرستی که او بود

عَبْدًا شَكُورًا ۝ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ

بنده پذیرفته وحی کردیم ما بفرزندان یعقوب در کتاب که بتباهی کردید

فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا

در زمین دو بار و برانند افزونکی بزرگ پس چون آمد وعد اولیز ایشان

بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ

بفرستادیم ما بر شما بندگان مارا خداوندان حربی سخت پس

الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ۝ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ

و بود آن وعده کرده شده پس باز کردانیدیم ما شمارا بیکبار دیگر بر ایشان

وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا

و مدد کردیم ما شمارا بمالها و پسران و بکردیم ما شمارا بیشتر بعدد

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا

اگر نیکوئی کنید شما نیکوئی کرده باشید از بهر تنهای خود واگر بدی کنید شما پس زیان هم بر آن تن بود پس چون

جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا

آید وعدهٔ آخرت بد کنند روهای شمارا و تا در روند در مسجد همچنانک

دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ

در رفتند آنجا اول بار و تا ببرون کنند آنچه افزونکی جسته باشند شاید بود که پروردگار شما

يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

رحمت کند شمارا و اگر باز گناه روید شما ما باز عذاب رویم و بکردیم ما دوزخ را از برای کافران چون زندانی

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ

بدرستی که این قرآن راه می نماید بطریقی که آن راست ترست و بشارت میدهد مؤمنانرا آنها

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

که کردند نیکو بیهارا بآنکه مرایشانرا بود مزدی بزرگ وانکه آنها که نمی کردند

بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ

بسرای آخرت بساختیم ما برای ایشان عذابی دردناک وبرخواند آدمی بسدی بخواندن او

بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

بنیکوئی وست آدمی شتابزده وبکردیم ما شب وروز را

آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً

دو نشانه پس محو کردیم ما نشانه شب را وبکردیم ما نشانه روز را سبب بینائی

لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَ

تا بجوئید فضلی از پروردگار شما وتا بدانید شمار سالها را

الْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۝ وَكُلَّ إِنْسَانٍ

وشمار عدد را وهر چیزی روشن وپیدا کردیم ما آنرا پیدا کردنی وهر آدمی

أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا

لازم کردانیدیم ما عمل او را بمشابهت قلادهٔ در گردن او وبیرون آوریم ما او را در روز قیامت نامه

يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ۝ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ

که خواند آنرا بازکرده گویند بخوان نامهٔ خود را بس است تن تو امروز

عَلَيْكَ حَسِيبًا ۝ مَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ

بر تو حساب کننده هر که راه یافت پس بهتری که سود راه یافتن مر تن او را بود وهر که گمراه شد

فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ

پس جز این نیست که زیان گمراهی بر آن تن بود و بر ندارد هیچ بردارندهٔ بار گناه دیگری را و نبودیم ما عذاب کنندگان

حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا

تا برنگیزیم رسولانرا و چون خواهیم ما که هلاک کنیم اهل شهری را فرمائیم متنعمان آنجا را

فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۝ وَكَمْ

تا نافرمانی کنند در آنجا پس واجب شود بر آنها گفتار بعذاب پس هلاک کردیم ما آنها را هلاک کردنی و بسا

أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ

که هلاک کردیم ما از گروهانی که از پس نوح بودند و بس پروردگار تو

بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ

بگناهان بندگان خود آگاه و بینا هر که خواهد بجوامع همت دنیا را

عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ ۖ

بشتابیم ما او را در آنجا آنچه خواهیم مر آنرا که خواهیم پس گردانیم ما اورا دوزخ

يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ۝ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا

که در رود در آنجا نکوهیده رانده از رحمت و هر که خواهد آخرت را و بشتابد مر آنرا

سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

بسعی آن و او مؤمن بود پس آن گروه باشد سعی ایشان پذیرفته

كُلًّا نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ

همه را مدد میکنیم این گروه را و آن گروه را از عطاء پروردگار تو و نیست

عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝ اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ

بخشش پروردگار تو ممنوع نیست از مطیع و عاصی بنگر که چگونه برتری دادیم ما بعضی ایشانرا بر بعضی

وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۝ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ

و سرانه آخرت بزرگتر برتبه و منزلت و بزرگتر بافزونی نهادنی بدید مکن با خدا

اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُولًا ۝ وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا

خدای دیگررا پس بنشینی مذمت کرده شده خوار و رسوا و حکم فرمود پروردگار تو بآنکه نپرستید

اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۭ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ

مگر اورا و با مادر و پدر خود نیکوئی کنید اگر برسند نزد تو بپیری یکی از آن سه دو

اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا

یا هر دو ایشان پس مگو مرایشانرا این کلمه زجر و باز مزن ایشانرا و بگو مرایشانرا

قَوْلًا كَرِيْمًا ۝ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ

گفتاری نیکو و فرود بال تواضع مرایشانرا از رحمت و بگو

رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ۝ رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ

ای پروردگار من رحمت کن ایشانرا همچنانکه پروریدند مرا در حالت کودکی پروردگار شما داناتر است بآنچه در

نُفُوْسِكُمْ ۭ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا

نهای شماست اگر باشید نیکوکاران پس بدرستی که او هست مر بازگشتگان را آمرزگار

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ وَلَا تُبَذِّرْ

و بده خداوندان خویشی را حق آن و بیچارگان را و راه گذریانرا و اسراف مکن

تَبْذِيرًا ۝ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ

اسراف کردن برپستی که مسرفان هستند برادران دیوان وهست دیو

لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝ وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ

مر پروردگار خود ناپسندیده واگر اعراض کنی از ایشان ازبهر جستن رحمتی از پروردگار تو

تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ۝ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً

که امید میداری آنرا پس بگو مرایشانرا گفتاری مشتمل برصواب وبگردان دست خودرا بسته

إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا

باگردن خود وفراخ بگیران آنرا هرگز پس بنشینی ملامت زده

مَحْسُورًا ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ

باحسرت واندوه بدرستی که پروردگار تو فراخ بگستراند روزی آنرا که خواهد وتنگ بازگیرد بدرستی او

كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ

هست بحال بندگان خود آگاه بینا وبکشید فرزندان خودرا از ترس

إِمْلَاقٍ ۖ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ ۚ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْأً

درویشی ما روزی میدهیم ایشانرا وشمارا بدرستی که کشتن ایشان هست گناهی

كَبِيرًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً ۖ وَسَاءَ

بزرگ وفراتر دیکی مروید زنارا بدرستی که آن هست ناشایستی وبد

سَبِيلًا ۝ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۗ وَمَنْ قُتِلَ

راهی وبکشید تن را آن تنی را حرام کرد خدا مگر بحق ومرکه بکشد

مَظْلُومًا وَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ

مظلومی را پس مدرستی که بگردیم ما مر ولی قتل او را مجستی پس باید که اسراف نکند در قتل مدرستی که او

كَانَ مَنْصُورًا ۝ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

ست یاری کرده شده و نزدیک مال یتیم مروید مگر بطریقی که آن نیکوتر ست

حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ

تا برسند بغایت قوت خود و وفا کنید بعهد خدا بدرستی که عهد هست ازآن

مَسْئُولًا ۝ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ

بازپرسیده شده و تمام کنید کیل را چون کیل کنید شما و بکشید براستی

الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ

وعدالت نرازو را آن بهتر ونیکوتر بعاقبت ودرپی مایست آنچه نیست مرترا

بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ

بدان هیچ دانشی مدرستی که گوش وچشم ودلهای همه ازآن کرده مست ازآن

مَسْئُولًا ۝ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ

پرسیده شده ومرو در زمین نازان وشادان مدرستی که تو هرگز نتوانی درید زمین را وهرگز

تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝ كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ

نتوانی رسید بکوهها بدرازی همه آن ست بدی نزد پروردگار تو

مَكْرُوهًا ۝ ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ

بکراهیت آن ازان چیزیست که وحی کرد بسوی تو پروردگار تو از حکمت ومکردان

مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝ اَفَاَصْفٰىكُمْ

با خدا خدایی دیگر را پس انداخته شود در دوزخ ملامت زده زیان کار ای پس برگزیده شما را

رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا ۭ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ

پروردگار شما پسران دختران از فرشتگان مادگانی بپرستی گرشما بزرگ میگوئید

قَوْلًا عَظِيْمًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا

گفتاری بزرگ و بپرستی که پدید کردیم ما در این قرآن تا پند گیرند

وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۝ قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ

و نمی افزاید ایشانرا مگر رمیدنی بگو اگر بودی با او خدایانی همچنانک میگویند

اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِي الْعَرْشِ سَبِيْلًا ۝ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ

آنگه براه جویند بخداوند عرش راهی پاک و منزه است او و برتر از آنچه میگویند

عُلُوًّا كَبِيْرًا ۝ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ

افزونی بزرگ تسبیح میکند مر او را آسمانهای هفتگانه و زمین و آنکه

فِيْهِنَّ ۭ وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ

در آنهاند و نیست هیچ چیزی مگر که تسبیح میکند بستایش او ولیکن درنمی یابید

تَسْبِيْحَهُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ۝ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ

تسبیح ایشانرا بپرستی که او هست بردبار آمرزگار وچون خوانی تو قرآنرا

جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا

بگردیم ما میان تو و میان آنها که نمی گروند بآخرت پرده ستور

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا

دیگر دیم ما بر دلهای ایشان پوششی که درنیابند آنرا و در گوشهای ایشان گرانی است

وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

وچون یاد کنی تو پروردگار خود را در قرآن گویکانه است او برگردند بر پشتهای خود رمندگان

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ

ما داناتریم بدانچه گوش بازمیدارند بدان چون گوش بازمیدارند بسوی تو وچون ایشان

نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

رازنیکویند آنگه گویند ستمکاران پیروی نمیکنید مگر مردی جادوی را

انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

نگر که چگونه بزدند مرترا مثلها پس گمراه شدند پس نیافتند

سَبِيلًا ۞ وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

راه را وگفتند ای چون باشیم ما استخوانهای پوسیده ورنیده ای ما آفرینه برانگیخته شدگان باشیم

خَلْقًا جَدِيدًا ۞ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا أَوْ خَلْقًا

در آفرینشی نو بگو باشید سنگهائی یا آهن پارهای یا خلقی

مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي

از آنچه بزرگ می آید در سینهای شما پس زود گویند که گیست که باز گرداند ما را بگوان خدائی

فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ

که بیافرید شمارا اوّل بار پس زود بجنبانند بسوی تو سرهای خودرا ویگویند

مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ

که کی خواهد بود آن بگو شاید بود که باشد نزدیک روزی که برخواند شما را پس پاسخ کنید

بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا

بستایش او و گمان برید شما که درنگ کردید شما مگر اندکی و بگو مر بندگان مرا که گویند

الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ

بطریقتی که آن نیکوتر است بدرستی که دیو وسوسه افکند میان ایشان بدرستی که دیو هست

لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا ۝ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ

مر آدمی را دشمنی روشن پروردگار شما داناتر است بشما اگر خواهد رحمت کند شما را

أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ وَ

یا اگر خواهد عذاب کند شما را و نفرستادیم ما ترا بریشان نگهبان اعمال و

رَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ

پروردگار تو داناتر است بآنکه در آسمانها و زمینست و بدرستی که افزونی نهادیم ما بعضی

النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۝ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ

پیغمبران را بر بعضی و بدادیم ما داود را کتاب زبور بگو بر خوانید آنهارا که دعوی کردید شما

مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ

از جز او پس قادر نباشند برداشتن زیانی از شما و نه بگردانیدن آن گروه

الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَ

آنهااند که میخوانند ایشانرا تا بجویند سوی پروردگار خود وسیلتی که کدامین ازیشان نزدیکترند

يَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا

امید میدارند رحمت اورا ومی پرسند از عذاب او بدرستی که عذاب پروردگار تو هست ازان حذر کرده شده

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا

ونیست هیچ اهل دیهی مگر ما هلاک کننده ایم آنرا پیش از روز قیامت یا عذاب کننده ایم آنرا

عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا وَمَا

عذابی سخت هست آن در لوح المحفوظ نوشته وثابت

مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ ط وَ

ومانع نشد ما را که بفرستیم نشانها را مگر آنک بدروغ داشتند آنرا اولینیان

آتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ

وبدادیم ما قوم صالح را ناقه سبب بینای ومعجزه پس بگشتند اورا وبفرستیم ما نشانها را

إِلَّا تَخْوِيفًا وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا

مگر از بهر ترسانیدنی وچون گفتیم ما مر ترا که پروردگار تو دانا ست بحال مردمان ما نکردیم ما

الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ

خواب ترا آن خوابی که دیدی مگر سبب آزمایشی مردمانرا ودرخت بلعنت کرده شده در قرآن

وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا وَإِذْ قُلْنَا

وی ترسانیم ایشانرا پس نمی افزاید ایشانرا مگر طغیانی بزرگ وچون گفتیم ما

لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ

مر ملایکه را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس گفت ای سجده کنم مر آنرا

خَلَقْتَ طِينًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَكَ هٰذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ

که آفریدی تو از گل گفت ابلیس ای دیده تو این را انک گرامی کردی بر من مرا نه اگر تاخیر کنی مرا تا روز

الْقِيٰمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ

قیامت هر آینه گمراه گردانم فرزندان او را مگر کمتر خدا گفت برو تو بکار خود پس هر که پیروی کند ترا

مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَوْفُورًا ۝ وَاسْتَفْزِزْ

از ایشان پس بدرستی که دوزخ پاداشت شما بود پاداشتی تمام و بلغز آن

مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ

آنرا که توانائی داشته باشی از ایشان بآواز خود و بر نشان بر ایشان سواران

وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ

و پیادگان خود را و انباز گردان ایشان را در مالها و فرزندان و وعده ده ایشان را و وعده نمیدهد ایشان را

الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ

دیو مگر فریبی بدرستی که بندگان من نیست مر ترا بر ایشان حجتی

وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ

و بس است پروردگار تو بکارساز پروردگار شما آن خدائیست که میراند برای شما کشتی را

فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَإِذَا

در دریا تا بجوئید از فضل او بدرستی که او هست بشما مهربان وچون

مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجّٰىكُمْ

برسد شما زیانی در دریا گم شود انک میخواندگم او را پس چون برهانید شما را

إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ
سوی خشکی برگردید شما ویست آدمی ناسپاس ای پس ایمن شدید شما که
يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا
فرو برد شما را بجانب خشکی یا بفرستد بر شما بسنگبارانی پس نیابید
لَكُمْ وَكِيلًا ۝ أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى
مر شما را کارسازی یا نه که ایمن شدید که بازگرداند شما را در آن یکبار دیگر ٥
فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ
پس بفرستد بر شما شکننده از باد پس غرق کند شما را بآنچه کافر شدید
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۝ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
پس نیابید مر شما را بر ما بآن پیروی و بدرستی که گرامی کردیم ما فرزندان آدم را
وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
ایشانرا
و در نشانیدیم ما ایشانرا در خشکی و دریا و روزی دادیم ما ایشانرا از پاکیها و افزونی نهادیم ما
عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ
بر بسیاری ازانک آفریدیم ما افزونی نهادنی روزی که خوانیم همه گروه آدمیانرا
بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ
بپیشوای ایشان پس هر که بدهند نامهٔ او را بدست راست او پس آن گروه خوانند نامهٔ خود را
وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝ وَمَنْ كَانَ فِي هَٰذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ
و ستم کرده نشوند مقدار فتیلهٔ و هر که باشد در این دنیا نابینا بصیرت پس او در آخرت

أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَإِن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا

بی بصیرت تر بود وگمره تر براه ۝ ونزدیک بود که بفتنت افگنند ترا از آنچه وحی کردیم ما

إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۝ وَلَوْلَا أَن

بتو تا دروغ بافی بر ما چیزی از آنرا وآنگه ترا آنگه ترا دوست

ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝ إِذًا

که ثابت میداشتیم ترا نزدیک بود که میل میکردی بدیشان چیزی اندک آنگه

لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ

البته میچشانیدیم ترا دوبهره از زندگانی ودوبهره از مرگ پس نیابی مر ترا

عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝ وَإِن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ

بر ما یاری کنی ونزدیک بود که بلغزانند ترا از زمین تا بیرون کنند ترا

مِنْهَا وَإِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَن قَدْ أَرْسَلْنَا

ازان وآنگه درنگ نکردندی از پس تو مگر اندکی وضع طریقتی کردیم مر ترا همچنانک مر فرستادگان

قَبْلَكَ مِن رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ الصَّلَاةَ

پیش از تو از رسولان ما ونیابی تو مر طریقت ما را بگردانیدنی بپای دار نماز را

لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ

بر آمدن آفتاب را تا فرو شدن شب وقرآن خواندن در نماز بامداد بدرستی که قرآن در نماز بامداد

مَشْهُودًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ

حاضر شدنگاه داشته شده است ۝ وبعضی از شب پس نماز تهجد گزار بآن نماز زیادتی مر ترا شاید بود که برانگیزاند ترا

رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَ

پروردگار تو بجائگاهی ستوده که معراست ۝ وبگو ای پروردگار من درآور مرا درآوردنی نیکو

اَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا

بیرون آور مرا بیرون آوردنی نیکو ۝ وبکن مرا از نزدیک خود حجتی

نَصِيرًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ

یاری کننده ۝ وبگو آمد حق ونیست گشت نیست بتان همه پرستی گرد بت باشد

زَهُوقًا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

نیست شونده ۝ وفرو میفرستیم از قرآن آنچه آن شفاست ورحمت مر مؤمنان را

وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ۝ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ

ونیفزاید ستمکاران را مگر زیانکاری ۝ وچون نعمت کنیم بر آدمی برگردد ویادور

بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ۝ قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ

انگند خود را وچون برسد ویرا بدی باشد نومید بگو هریکی کار کند بر

شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا ۝ وَيَسْأَلُونَكَ

خو وعادت خود پس پروردگار شما داناترست بآنکه او راه یابنده ترست براه ۝ ومی پرسند ترا

عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

از جان بگو جان از آن چیزهاست که متعلق است بعلم پروردگار من ونداده اند شما را از دانش مگر اندکی

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا

واگر خواهیم برانیم ببریم بآنچه وحی کردیم ما بتو پس نیابی تو بدان ما

وَكِيلًا ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝ قُل

کارسازی مگر رحمتی از پروردگار تو بدرستی که فضل او هست بر تو بزرگ بگو

لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ

اگر جمع شوند آدمی و پری برآنک آورند مانند این قرآنرا نتوانند آورد

بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ

مانند آن واگرچه باشند بعضی ایشان مر بعضی را پشت و بدرستی که بیان کردیم مر مردمان را

فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ ۚ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

در این قرآن از هر مثلی پس سر باز زدند بیشترین مردمان مگر بناسپاسی

وَقَالُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوعًا ۝ أَوْ تَكُونَ

و گفتند باور نداریم مر ترا تا روان کنی برای ما از زمین چشمه یا باشد

لَكَ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝

مر ترا بستانی از خرما بنانی و انگور پستانهای پس روان کنی جویها را در میان آن روان کردنی

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ

یا اندازی آسمانرا همچنانک دعوی کردی تو بر ما پاره پاره را یا آوری بخدا

وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّن زُخْرُفٍ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ

و فرشتگانرا روی بروی یا باشد مر ترا خانه از جواهر یا برانی در معارج آسمانها

وَلَن نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرَؤُهُ ۗ قُلْ سُبْحَانَ

و هرگز باور نداریم برشدن ترا تا فرود آوری بر ما کتابی که میخوانیم آنرا بگو پاک و منزه است

رَبِّيٓ هَلۡ كُنتُ إِلَّا بَشَرٗا رَّسُولٗا ۝ وَمَا مَنَعَ ٱلنَّاسَ أَن يُؤۡمِنُوٓاْ إِذۡ جَآءَهُمُ

پروردگار من نیستم من مگر آدمی فرستاده بپیغامبری و منع نکرد مردمانرا که بگروند چون آمد باو

ٱلۡهُدَىٰٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَبَعَثَ ٱللَّهُ بَشَرٗا رَّسُولٗا ۝ قُل لَّوۡ كَانَ

راه راست مگر آنک گفتند ای نفرستاده است خدا آدمی را برسالت بگو اگر بودندی

فِي ٱلۡأَرۡضِ مَلَٰٓئِكَةٞ يَمۡشُونَ مُطۡمَئِنِّينَ لَنَزَّلۡنَا عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ

در زمین فرشتگان که رفتندی آرامگیرندگان برانه فرو فرستادیم بریشان از آسمان

مَلَكٗا رَّسُولٗا ۝ قُلۡ كَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدَۢا بَيۡنِي وَبَيۡنَكُمۡۚ إِنَّهُۥ

فرشته را برسالت بگو بس است خدا گواه میان من و میان شما بدرستی که او

كَانَ بِعِبَادِهِۦ خَبِيرَۢا بَصِيرٗا ۝ وَمَن يَهۡدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلۡمُهۡتَدِۖ وَمَن

هست بحال بندگان خود آگاه و بینا و هر که راه نماید او را خدا پس او راه یابنده بود و هر که

يُضۡلِلۡ فَلَن تَجِدَ لَهُمۡ أَوۡلِيَآءَ مِن دُونِهِۦۖ وَنَحۡشُرُهُمۡ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِ

گمراه کند پس هرگز نیابی مرایشانرا دوستانی از جز او و حشر کنیم ایشانرا روز قیامت

عَلَىٰ وُجُوهِهِمۡ عُمۡيٗا وَبُكۡمٗا وَصُمّٗاۖ مَّأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُۖ كُلَّمَا

بر روبهای ایشان کوران و گنگان و کران جایگاه ایشان دوزخ بود هرگاه

خَبَتۡ زِدۡنَٰهُمۡ سَعِيرٗا ۝ ذَٰلِكَ جَزَآؤُهُم بِأَنَّهُمۡ كَفَرُواْ بِـَٔايَٰتِنَا

که ساکن شود بزیادت کنیم ایشانرا آتشی افروخته آنست پاداشت ایشان بسبب آنک بنشانهای ما

وَقَالُوٓاْ أَءِذَا كُنَّا عِظَٰمٗا وَرُفَٰتًا أَءِنَّا لَمَبۡعُوثُونَ خَلۡقٗا جَدِيدًا

و گفتند ای چون باشیم ما خاکی و استخوانهای ای ما برانه برانگیخته شدگان باشیم در آفرینش نو

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
ای بدیدند کہ خدا آن خدائیست کہ آفرید آسمانہا و زمین را توانائست بر آنک بیافریند مانند ایشان را
وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ۝ قُلْ
و بدید کرد برای ایشان اجلی کہ ہیچ شکی نیست در آن پس سر باز زدند ستمکاران مگر ناسپاسی بکرد
لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ
اگر شما قادر می بودید خزینہای رحمت پروردگار را آنگہ البتہ امساک میکردید شما از ترس درویشی
وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
و ہست آدمی بغایت بخیل و بدرستی کہ بدادیم ما موسی را نہ معجزۂ روشن
فَسْأَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ
پس بپرس از فرزندان یعقوب چون آمد بایشان پس گفت مر او را فرعون کہ من گمان می برم ترا
يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا ۝ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ
ای موسی جادو گشتی گفت بدرستی کہ دانی تو کہ فرو نفرستاد اینہا را مگر پروردگار
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۝ فَأَرَادَ
آسمانہا و زمین سبب بینائی دلہا و بدرستی کہ من ترا ای فرعون از جملہ ہالکان پنداشتہ ام
أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ۝ وَقُلْنَا مِنْ
کہ بلغزاند ایشان را از زمین پس غرق کردیم ما او را و ہر کہ با او بود ہمہ و گفتیم ما از
بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا
پس او بنی اسرائیل را بیاکنید در زمین پس چون آید وعدۂ آخرت آوریم ما

بِكُمْ لَفِيفًا ۝ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا

شمارا همه باهم ۝ وبحق آنرا فرود آوردیم قرآنرا وبحق آنچه فرود آمد ونفرستادیم ما ترا مگر بشارت دهنده

وَنَذِيرًا ۝ وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ

وبیم کننده ۝ وقرآنی را فاروق میان حق وباطل تا خوانی اورا برمردمان برجستی وفرو فرستادیم ما قرآنرا

تَنْزِيلًا ۝ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ

فرو فرستادنی ۝ بگو بگروید بدان یا بنگروید مدرستی که بداده شدند ایشانرا دانش از پیش ان

إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا سجده

چون خوانده میشود برایشان بروی درافتند سجود کنندگان ومیگویند پاک ومنزه است پروردگار ما

إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝ وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ

بدرستی که بود وعدهٔ پروردگار ما هرآینه کرده شده ۝ وبروی درافتند وگریند وبزیادت شود ایشانرا

خُشُوعًا ۝ قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ ۖ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ

خضوع ۝ بگو برخوانید خدایرا یا برخوانید خدای رحمن هر کدام نام که خواهید برخوانید پس مراورا است نامهای نیکو

وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلِ

وبلند مخوان در نماز خود وآهسته مکوی آنرا وبجوی میان این دو آن راهی وبگو

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ

ستایش مرخدایرا آن خدای که فرانگرفت فرزندی را ونبود مراورا انبازی در پادشاهی

يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۝ ۵

ونبود مراورا هیچ دوستی از خواری وبزرگی یادکن اورا بزرگی یاد کردنی

سورة الكهف مائة وعشر ايات مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداى روزى دهنده مهربان

الحمد لله الذى انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا

شكر وسپاس مر خدارا آن خدائى كه فرو فرستاد بر بنده خود محمد قرآنرا ونكرد آنرا كژى

قيما لينذر بأسا شديدا من لدنه ويبشر المؤمنين الذين يعملون

دينى راست تا بيم كند بر پليدنى سخت از نزديك او وبشارت دهد مومنانرا آنهائى كه كردند

الصالحات ان لهم اجرا حسنا ماكثين فيه ابدا وينذر

كارهاى نيك بايد باشد مرانشانرا مزدى نيكو درنگ كنندگان در آنجا هميشه وبيم كند

الذين قالوا اتخذ الله ولدا ما لهم به من علم ولا لآبائهم

آنهارا كه گفتند فراگرفته است خدا فرزندى نيست مرايشانرا بدان هيچ دانشى ونه پدران ايشانرا

كبرت كلمة تخرج من افواههم ان يقولون الا كذبا

بزرگ كلمه ايست كه بيرون مى آيد از دهنهاى ايشان نميگويند مگر دروغى

فلعلك باخع نفسك على اثارهم ان لم يؤمنوا بهذا الحديث

پس مگر تو هلاك كننده تن خودرا به اثرهاى ايشان اگر نگروند بدين سخن وقرآن

اسفا انا جعلنا ما على الارض زينة لها لنبلوهم ايهم

بيخردان بدرستى كه بكرديم ما آنك بر روى زمينست زينتى مر اهل آنرا تا صورت آزمايش كنيم ايشانرا كه نيكوتر

أَحْسَنُ عَمَلًا ۞ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۞ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ

نیکوتر بعمل ویرا پرستی کرما کنندهٔ ایم آنرا که بروی زمینند خاکی بی نبات یا پنداشتی تو که

أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۞ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى

اصحاب غار وشکاف در کوه بودند از نشانهای ما شگفت چون پناه بردند جوانمردان

الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا

غار پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزد خود رحمتی و آسان کردن ما را از کار ما

رَشَدًا ۞ فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۞ ثُمَّ

صوابی پس بخوابانیدیم ما ایشانرا در غار سالهای شمرده پس

بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا ۞ نَحْنُ نَقُصُّ

بیدار کردیم ما ایشانرا تا بدانیم کدام یک از دو گروه شمرده ترند مر آنچه درنگ کردند غایتی را ما قصه میکوئیم

عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۞

بر تو خبر ایشانرا بحق بدرستی کر ایشان جوانانی بودند که بگرویدند بپروردگار خود و بزیادت کرده بودیم ما ایشانرا راستی

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

و بستیم ما بر دلهای ایشان چون برخاستند پس گفتند که پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمینست

لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا ۞ هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا

هرگز نخوانیم از جز او خدائی را بدرستی که گفته باشیم آنگه از روی این گروه قوم ما فرا گرفتند

مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ

از جز او خدایانی را چرا نیاورند بریشان بحجتی روشن پس کیست ستمکارتر از آنکه

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ

برباف بر خدا دروغی وچون باکیسوی شدند ایشان ونمی پرستیدند مگر خدارا

فَاْوٗۤا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ

پس پناه دهید باغار تا پراکند مرشمارا پروردگارشما از رحمت خود واسان گرداند مرشمارا از

اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ۝ وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ

کارشما یاری وموافقت وبینی آفتاب را کچون برمی آمد برمی تافت از غارایشان

ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ

از دست راست وچون فرومی شد برمی آمد ازجانب چپ وایشان درتکنای بودند ازان

ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ

آن از نشانهای خداست آنرا که راه نماید خدا پس او راه یابنده بود وهرکرا که گمراه کنی پس هرگز

تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ۝ وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّهُمْ رُقُوْدٌ ۚ وَ

یابی مراورا دوستی باصواب وپنداشتی تو ایشانرا بیداران وایشان خفتگان بودند

نُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ

وی گردانیدیم ما ایشانرا ازجانب راست وازجانب چپ وسگ ایشان گسترانده بود

ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ۝ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا

پرد و کف دست خودرا باستانه در اگر مطلع میشدی برایشان هرآینه برمیگردیدی ازایشان گریختنی

وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوْا بَيْنَهُمْ

وهرآینه درحوذ میگذاشتی ازایشان ترسی وهمچنین کرخوابانیدیم ما بیدار کردیم ما ایشانرا ازیکدیگر پرسند ایشان

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا

گفت گوینده ازیشان که چند درنگ کردید شما گفتند درنگ کردیم مانروزی یا بعضی از روز گفتند

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى

پروردگار شما داناتر است بدانچه درنگ کردید شما پس بفرستید یکی را از شما بدین درم شما سوی

الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ

شهر پس باید که بنگرد که کدامین از طعامها پاکیزه‌تر است پس بیاورد شما روزی ازان و باید که نرمی

وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ

و مطلع نگرداند بحال شما هیچ یکی را بدرستی که ایشان اگر مطلع شوند بر شما سنگسار کنند شما را

أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ۝ وَكَذَٰلِكَ

یا درآورند شما را در دین خود و رستگاری نباشد انگه همیشه و همچنین

أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ

پیدا کردیم ما ایشان را تا بدانند بدرستی که وعدهٔ خدا حق است و انگه قیامت مر آنرا هیچ شکی نیست

فِيهَا إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا

در آن چون خصومت میکردند میان یکدیگر در کار خود پس گفتند بنا نهید بر ایشان بنائی

رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ

پروردگار ایشان داناتر است بایشان گفتند آنها که غلبه کردند بر کار ایشان که بر آنه گیریم بر ایشان

مَسْجِدًا ۝ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ

زیارتگاهی زود گویند که سه بوده چهارم ایشان سگ ایشان بود و میگویند

وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

و هرگز نیابی از جز او پناه گاهی و صبر ده تن خود را با آنها که میخوانند

رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ

پروردگار خود را بیامداد و شبانگاه میخواهند رضای او را و در مگذار دو چشم تو

عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ

از ایشان میخواهی زینت زندگانی دنیا را و فرمان بر آنرا که غافل کردانیدیم ما دل او را

عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ

از یاد کرد ما و پیروی کرد هوای نفس را و بود کار او در ضایع و بگو حق از

رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِينَ ۴

پروردگار شماست پس هر که خواهد گو ایمان آور و هر که خواهد گو کافر شو برای ظالمان بپرستی که بیچاردیم ما

نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ

آتشی را که گرد آید بدیشان سراپردهای آن و اگر فریاد خواهند فریاد رسند ایشانرا بآبی چون مس

يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ

گداخته که بریان کند رویها را بدست آشامیدن و بد آرامگاهی بدرستی که آنها

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝ أُولٰئِكَ

که بگرویدند و کردند کارهای نیک بدرستی که ما ضایع نکنیم مزد آنرا که نیکو کرد عمل و کار را آن گروه

لَهُمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

مرایشانرا بستانهای اقامت گردد از زیر آن جویها رود آن زیور در برکنند در آنجا دستورنجنهای

خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۖ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ

پنج تن اند ششم ایشان سگ ایشان بود انداختنی بنا پیدا و میگویند هفت بودند

ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا

وهشتم ایشان سگ ایشان بود بگو پروردگار من داناتر است بشمار ایشان نمانند ایشانرا مگر

قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا ۖ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ

اندکی پس بشک مباش در حق ایشان مگر بشک شدنی ظاهر و فتوی مخواه در حق ایشان از ایشان

أَحَدًا ۞ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۞ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ

هیچ یکی را و مگوئید هیچ چیزی که من کننده ام آنرا فردا مگر که ان شاء الله نگوئید

وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ

و یاد کن پروردگار خود را چون فراموش کنی و بگو شاید بود که راه نماید مرا پروردگار من نزدیکتر از

هَٰذَا رَشَدًا ۞ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا

این رای بصواب و درنگ کردند در غار خود سیصد سال و بر زیادت کردند

تِسْعًا ۞ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۖ لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَبْصِرْ

نه سال دیگر را بگو که خدا داناتر است بدانچه درنگ کردند مر اوراست غیب آسمانها و زمین

بِهِ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

می بیند و می شنود نیست مر ایشانرا از جز او هیچ دوستی و انباز فرا ندارد و شریک نکرداند در حکم خود هیچ یکی را

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ

و برخوان آنچه وحی کرده میشود بتو از کتاب پروردگار تو بدل کننده نیست مر سخنان او را

مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ

از طلا و در پوشند جامهای سبز از پرند دیبای ستبرق تکیه زنندگان

فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا وَاضْرِبْ

در آنجا بر تختها چه نیکو بود آن ثواب و چه نیکو بود بتکیه جای و بزن

لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَ

برای ایشان مثل دو مرد که کرده بودیم ما، مر یکی را از ایشان دو بستانی از انگور پیشانها

حَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ

و در نشانده بودیم در آن مرد خرمابنانی و پدید کرده میان آن مرد و کشت زرعی آن مرد و بستان

آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا

پیدا دند بار خود را و باز کم نمیکرد ازان چیزی و روان کرده بودیم

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ

و بود مر آنرا میوه پس گفت مر یار خود را و او خصومت میکرد با او که من بیشترم

مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ

از تو مال و عزیز ببنر و در رفت در بستان خود و او ظالم بود بر تن خود گفت

مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ

گمان نمی برم که نیست گردد این هرگز و گمان نمی برم قیامت را بودنی و اگر باز گردانیده شوم

إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ

با خداوند پروردگار خود بیابم بهتر ازان بازگشتن جایی گفت مر او را یار او و او خصومت میکرد با او

أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا

ای کافر شدی بنان خدائی که آفرید ترا از خاک پس از نطفه پس راست اندام کرد ترا بر صورت مردی

لٰكِنَّ هُوَ اللّٰهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ

لیکن اوست خدا پروردگار من و انباز نمیارم بپروردگار خود هیچ کس را و چرا چون درآمدی تو در بستان خود

قُلْتَ مَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا

بگفتی که آنچه خواسته بود خدای را هیچ قوتی نیست مگر بخدا اگر می بینی تو مرا کمتر از خود بمال و فرزندان

فَعَسٰى رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ

پس شاید بود که پروردگار من بدهد مرا بهتر از بستان تو و فرستد بران بستان شکارهائی از

السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ

آسمان پس گردد زمین گیاه و بی نبات یا گردد آب آن بزمین فرو شده پس

تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى

نتوانی او را آنرا طلب کردنی و فرو آورد میوه خود را پس در بامداد افتد بر هم زدن دست خود را

مَا أَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ

بر آنچه خرج کرده بود در آنرا و آن افتاده بود بر بستهای آن و گفت ای کاشکی من انباز نگرفتمی

بِرَبِّي أَحَدًا وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ

بپروردگار خود هیچ یکی را و نبودند او را گروهانی که یاری کنند او را از جز خدا و نبود

مُنْتَصِرًا هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

دادپستانده آنجا گاه ولایت فرمان خدای راست حق او بهتر ثواب و بهتر بعاقبت

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ
وبزن بیان کن برای ایشان مثل زندگانی دنیا همچون آبی است که فرو فرستادیم ما آنرا از آسمان
فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ وَكَانَ
پس مخلوط شد بدان روییدنی زمین پس گشت خاشاک که پراکنده میکند آنرا بادها و هست
اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝ اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ
خدا بر همه چیزی قادر و توانا مال دنیا و پسران زینت زندگانی
الدُّنْيَا ۚ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا
دنیا انه و نمازهای پنج گانه و اعمال صالحه بهتر نزد پروردگار تو بثواب و بهتر بعاقبت
وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ
و یاد کن روزی را که روان کنیم کوهها را و بینی تو زمین شکافته و گرد آوریم ما ایشانرا پس باز نگذاریم
مِنْهُمْ اَحَدًا ۝ وَعُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ۭ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ
از ایشان هیچ یکی را و عرض کرده شوند بر پروردگار تو صف صف بدرستی که آمدید بما همچنانکه آفریدیم شما را
اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ۝ وَوُضِعَ الْكِتٰبُ
اول بار بلکه گمان بردید شما که بدید نکنیم شما را وعده جایی و بنهند نامه اعمال را
فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا
پس بینی تو گناهکاران را ترسندگان از آنچه بود در آن و گویند ای وای بر ما چیست این
الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰىهَا ۚ
نامه را که نگذاشته است نه کوچک و نه بزرگ را مگر بر شمرده است آنرا

وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ۭ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ۝ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
و یابند آنچه کرده باشند حاضر و نستم نکند پروردگار تو هیچ یکی را و چون گفتیم ما مر فرشتگان را
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ
سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس که بود از دیوان پس نافرمانی کرد از فرمان
رَبِّهٖ ۭ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَذُرِّيَّتَهٗٓ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۭ
پروردگار خود ای پس فرا میگیرید او را و فرزندان او را بدوستان از جز من و ایشان مر شما را دشمنند
بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ۝ مَآ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَا
بدست مر پشتیبانان را بدلی حاضر نکردانیدم ایشانرا بآفرینش آسمانها و زمین و
خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۠ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ۝ وَيَوْمَ
بآفریدن تنهای ایشان و نیستم مر فرا گیرنده گمراهانرا بیاد کن روز
يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَاۗئِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا
که گوید خدا بگماشتگان مرا آنها که دعوی کردید شما پس بخوانند ایشانرا پس ایشان را پاسخ نکنند
لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ۝ وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ
مر ایشانرا و بدید کنیم میان ایشان هلاکی و ببینند گناهکاران آتش را پس بپندارند که ایشان
مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ
در رفتنی اند در آنجا و نیابند از آن بگردیدنی و بدرستی که صرف کردیم در این قرآن
لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝ وَمَا
برای مردمان از هر مثلی و هست آدمی بیشتر چیزی مجادلت کننده و

مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْٓ اِلَّآ

ومنع نکرد مردمانرا که بگروند چون آمد بدیشان راه و آمرزش خواهند از پروردگار مگر

اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا

که آید بدیشان طریقت پیشینیان یا آید بدیشان عذاب روی بارویی

نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

و نفرستادیم ما رسولانرا مگر بشارت دهندگان و بیم کنندگان و خصومت کردند آنها که کافر شدند

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَمَآ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ۝

بباطل تا بنست کنند بدان حق را و فرا گرفتند نشانهای مرا و آنچه بیم کرده شدند باستهزا

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا

پس بر گردد ازآن و فراموش کند آنچه

وکیست ستمکارتر ازانکه پند داده شود بنشانهای پروردگار خود

قَدَّمَتْ يَدٰهُ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ

فراپیش داشته باشند دو دست او درستی که بگردیم ما بر دلهای ایشان پوششی که در نیابند آنرا

وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۝ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا

و در گوشهای ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشانرا براه پس هرگز راه نیابند

اِذًا اَبَدًا ۝ وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ۭ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا

آنگه همیشه و پروردگار تو آمرزگار رحمت خداوند اگر فراگیرد ایشانرا بدانچه

كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۭ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ

اندوخته باشند هرآینه بشتافتی مرایشانرا عذاب بلکه مرایشانراست وعده گاهی که نیابند از جز او

مَوْئِلًا وَتِلْكَ الْقُرٰى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا

پایگاهی و آنند اهل شهرها که هلاک کردیم ما ایشانرا چون ستم کردند و بگردیم ما

لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى اَبْلُغَ

هلاک ایشانرا وعده گاهی و چون گفت موسی مر جوان خودرا هرگز نروم تا برسم

یوشع بن نون

مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا

مجمع البحرین را گرچه روم هشتاد سال پس چون برسیدند بمجمع البحرین فراموش کردند

حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ

ماهی خودرا پس فراگرفت ماهی راه خودرا در دریا شگفتی پس چون بگذشتند گفت مر جوان خودرا

اٰتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا قَالَ اَرَاَيْتَ

که بیار ما چاشت ما بدرستی که رسید ما از سفر ما این سفر رنجی گفت ای دیدی تو

اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّيْ نَسِيْتُ الْحُوْتَ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ

چون جای گرفتیم ما پسوی سنگ پس من فراموش کردم ماهی را و از یاد من نبرد آنرا مگر دیو

اَنْ اَذْكُرَهٗ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا

که یاد کنم آنرا و فراگرفت ماهی راه خودرا در دریا بتعجب گفت آنست که بجوییم

نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا

جویم پس برگشتند بر اثرهای خود قصه گویان پس یافتند بنده را از بندگان ما

اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ

که بداده بودیم ما او را رحمتی از نزد ما و در آموخته بودیم او را از نزدیک خود دانشی گفت مر او را موسی

أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۝ قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ

ای پیرای کنم ترا برآنک درآموزانی مرا ازآنچه درآموختند ترا صواب کنت خضر گرتو نتوانی با من

صَبْرًا ۝ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۝ قَالَ

صبر کردن و چگونه صبر کنی بدآنچه نرسیدی بدان باآگاهی کنت موسی

سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۝ قَالَ

زود یابی مرا اگر خواهد خدا صبرکننده و نافرمانی نکنم مرترا درهیچ کاری کنت خضر

فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝

پس اگر پیروی میکنی مرا پس مپرس ازهیچ چیزی تا روشن کنم مرترا ازآن پندی

فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا

پس برفتند تا چون برنشستند در کشتی بشکست آنرا خضر کنت ای بشکستی آنرا

لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۝ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ

تا غرق شوند اهل آن بدرستی که آمدی تو بچیزی عجب کنت خضر ای نگفتم که تو

تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي

نتوانی با من صبر کردن کنت فراگیر مرا بدآنچه فراموش کردم دیگر مرا

مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ۝ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ

از کار من دشواری پس چون برفتند تا چون برسیدند بکودکی پس بکشت خضر اورا گفت

أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۝

ای بکشتی تنی را پاک نی انک بکشته بودتنی دیگررا بدرستی که آمدی بچیزی منکر

الجزء ١٦

اهلها

الَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ

ای نگفتم مرترا کر تو نتوانی با من صبر کردن گفت موسی اکر درخواهم از تو از

شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝ فَانْطَلَقَا

چیزی پس ازین پس مصاحبت مکن با من بدرستی که برسیدی بمن از نزدیک من بعذر برکرفتنی پس برفتند

حَتّٰى اِذَا اَتَيَا اَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا

تا چون آمدند بر اهل دیهی کرسنه از ایشان طعام خواستند پس سر باز زدند که مهمان کنند ایشانرا پس یافتند

فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ

در آنجا دیواری که نزدیک بود که بیفتد پس راست بداشت آنرا کفت اکر میخواستی ترا بکرفتی بر آن

اَجْرًا ۝ قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيلِ مَا لَمْ

مزدی کفت خضر اینست فراق میان من و میان تو زود باشد کاکاهم ترا بتفسیر آنچه

تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ اَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ

نتوانستی با من بران صبر کردن اما کشتی پس بود مر بیچارکانرا

يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ

کرکار میکردند در دریا پس خواستم کہ عیب ناک کردانم آنرا و بود از پس ایشان پادشاهی

يَاْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝ وَاَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ اَبَوَاهُ

کہ کرفتی هر کشتی را بغصب واما کودک پس بود پدر و مادر او

مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا اَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۝ فَاَرَدْنَا

مومن پس ترسیدیم ما که بکیرد آنهارا از طغیان و ناسپاسی پس خواستیم ما

أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكٰوةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝ وَأَمَّا الْجِدَارُ

کہ بدل کند ایشانرا پروردگار ایشان بہتر ازان بپاکی و نزدیکتر بمہربانی واما دیوار

وَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ

پس بود مر دو کودک یتیم را در شہر و بود در زیر آن گنجی

لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا ۝ فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا

مر ایشانرا و بود پدر ایشان مردی نیکو پس خواست پروردگار تو کہ برسند بغایت قوت خود

وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ

و بیرون آورند گنج خود را رحمتی از پروردگار تو و نکردم آنرا از

أَمْرِي ذٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ وَيَسْئَلُونَكَ

پس خود آنست تاویل آنچہ توانای نداشتی بر آن صبر کردن و می پرسند ترا

عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۝ إِنَّا مَكَّنَّا

از حال اسکندر بگوزود برخوانم برشما ازان پندی. بدرستی کہ ما تمکین دادہ بودیم

لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۝ فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتّٰى إِذَا

مر اورا در زمین و بداده بودیم ما اورا از مر چیزی سببی پس پروی کرد آن سبب تا چون

بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا

برسید بجای فرو شدن آفتاب یافت آنرا کہ فرو میرفت در چشمۂ گرم و یافت نزدیک آن

قَوْمًا ۗ قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ

گروہی را گفتیم ما ای اسکندر یا آنکہ عذاب کنی و یا آنکہ فرا گیری

فيهم حسنا ۝ قال اما من ظلم فسوف نعذبه ثم يرد الى

در میان ایشان نیکوئی گفت اما آنکه ستم کرد پس زود عذاب کنیم اورا پس رد کرده شود سوی

ربه فيعذبه عذابا نكرا ۝ واما من امن وعمل صالحا

پس عذاب کند اورا عذابی منکر واما آنکه بگروید وکارهای نیکو کرد

حساب بر وردکار خود

فله جزاء الحسنى وسنقول له من امرنا يسرا ۝ ثم اتبع سببا

پس مراورا پاداشت بهشت بود وزود گوئیم مراورا از فرمان ما آسانی پس پیروی کرد سببی

حتى اذا بلغ مطلع الشمس وجدها تطلع على قوم لم نجعل

تا چون برسید بجای برآمدن آفتاب یافت آنرا که برمی آمد بر گروهی که نکرده بودیم

لهم من دونها سترا كذلك وقد احطنا بما لديه

مرایشانرا از خور آن پرده همچنین ودانایم بدآنچی نزداو بود

خبرا ۝ ثم اتبع سببا ۝ حتى اذا بلغ بين السدين وجد من

تا بگاهی پس پیروی کرد سببی را تا چون برسید میان دو بند یافت از

دونهما قوما لا يكادون يفقهون قولا ۝ قالوا يا ذا

خور ایشان گروهی را که نزدیک بود که در یابند گفتاری را گفتند ای

القرنين ان يأجوج ومأجوج مفسدون في الارض فهل

اسکندر مهتری که یاجوج ومأجوج تباهی کنندگانند در زمین پس ای

نجعل لك خرجا على ان تجعل بيننا وبينهم سدا ۝ قال

بکنیم ترا خرجی برانک بکنی میان ما ومیان ایشان بندی گفت

مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَ

آنچه تمکین داد مرا در آن پروردگار من بهتر پس مدد دهید مرا بقوّتی تا بدیدکنم میان شما و

بَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝ آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ

میان ایشان بندی بیاورید مرا پارهٔ آهن را تا چون

قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

گفت بدمید تا چون گردانید آنرا چون آتش گفت بیاورید مرا تا بریزم بران پارهٔ مس را

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا

پس توانای ندارند که برآیند بران و توانائی نداشتند مر آنرا سوراخ کردنی

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ

گفت این رحمتیست از پروردگار من پس چون آید وعدهٔ پروردگار من بکند آنرا خورد و مرد

وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ

هست وعدهٔ پروردگار من بحق و بگذاریم ما بعضی ایشانرا آنروز گروه گروه

فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ

در میان بعضی و دمیده در صور پس جمع کردیم ما ایشانرا همه و عرض کنیم ما دوزخ را

يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي

آنروز مر کافرانرا عرض کردنی آنهائی که بود چشمهای ایشان در

غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۝ أَفَحَسِبَ

پوششی از یاد کردن من و بودند نه توانائی نداشتند شنودن را ای پس پنداشتند

الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا

آنها که کافر شدند گمان کردند بندگان مرا جز از من مددپشتان مددرستی که بیچاریم ما

جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۝ قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ

دوزخ را برای کافران معدّی بگو ای بیباکانم شمارا بزیانکارترین

أَعْمَالًا ۝ الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ

عملها آنها اند که گم شد سعی ایشان در زندگانی دنیا وایشان پنداشتند

أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

که ایشان نیکوئی میکنند آن گروه آنها اند که کافر شدند بنشانهای پروردگار خود

وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

وبباز رسیدن باو پس باطل شد عملهای ایشان پس نمنهیم مرایشانرا روز قیامت

وَزْنًا ۝ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي

وزنی آن پاداشت دادیم ما ایشانرا دوزخ بسبب آنچه کافر شدند وفراگرفتند نشانهای

وَرُسُلِي هُزُوًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ

ورسولان مرا ناپسندیدند مددرستی که آنها که بگرویدند وکردند کارهای نیک باشد

لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا

مرایشانرا بهشت فردوس منزلگاهی همیشه باشند درآنجا نجویند ازان

حِوَلًا ۝ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ

بگردیدن بگو اگر بودمی دریاها مداد مرسخنان پروردگارمرا البته ناقد شدمی دریاها پیش

نوشتمی

أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا

از انکه نافد شوند سخنان پروردگار من اگرچه اوریم مانند آنرا بمدد بگو جز ایستی

أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ

که من آدمی ام مانند شما وحی کرده میشود بمن که خدای شما یکیست پس هر که

كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ

هست امید دیدار پروردگار خود پس باید که کند کاری نیکو و انباز فرا نیارد

بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

بپرستیدن پروردگار خود هیچ کسی را

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

کهيعص ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا إِذْ نَادَى

راست گوید این یاد کرد رحمت پروردگار تست بر بنده خود زکریا چون بخواند

رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ

پروردگار خود را نداء پنهان گفت ای پروردگار من سست شد استخوان از من و برافروخته شد

الرَّأْسُ شَيْبًا ۝ وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝ وَإِنِّي

سر پیری و نیستم بخواندن تو ای پروردگار من بی نصیب و من

خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا ۝ فَهَبْ لِي مِنْ

میترسم از خویشان کسان از پس من باشند و زن من نازاست پس ببخش مرا از

لَدُنْكَ وَلِيًّا ۝ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ

نزد خود دوستی که میراث گیرد از من و میراث گیرد از آل یعقوب و بکن او را ای پروردگار من

رَضِيًّا ۝ يَا زَكَرِيَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اِسْمُهُ يَحْيٰى لَمْ نَجْعَلْ

پسندیده ای زکریا بدرستی که ما بشارت میدهیم ترا بفرزندی که نام او یحیی بود که نکرده ایم

لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۝ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ

او را از پیش همنامی گفت ای پروردگار من از کجا بود مرا فرزندی و هست

امْرَاَتِي عَاقِرًا ۝ وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۝ قَالَ كَذٰلِكَ ۚ

زن من نازاینده و بدرستی که برسیدم من بپیری گفت جبریل همچنین است

قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۝

گفت پروردگار تو آن بر من آسانست و بدرستی که آفریدم ترا از پیش و نبودی تو چیزی

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي اٰيَةً ۚ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ

گفت ای پروردگار من بکن مرا نشانی گفت نشان تو آنست که سخن نگوئی با مردمان سه

لَيَالٍ سَوِيًّا ۝ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا

روز پیاپی پس بیرون آمد بر قوم خود از پیش محراب پس وحی کرد بدیشان که تسبیح کنید

بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝ يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۖ وَاٰتَيْنٰهُ

بامداد و شبانگاه ای یحیی فراگیر کتاب را از سر قوت و بدادیم ما او را

الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا

حکمت در حالت کودکی و مهربانی از نزدیک ما و پاکی و بود پرهیزکار

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ
ونیکوکار بپدر و مادر خود و نبود گردنکش عاصی و سلام بر و باد روزی
وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ
که زاده شد و روزی که بمیرد و روزی که برانگیخته شود زنده و یاد کن در کتاب
مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝ فَاتَّخَذَتْ
مریم را چون بایکسو شد از کسان خود بجائگاهی شرقی پس فراگرفت
مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا
از جز ایشان پرده پس بفرستادیم ما سوی او جبرئیل ما را پس نمائنده شد او را بصورت مردی
سَوِيًّا ۝ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝
تمام خلقت گفت بدرستی که من پناه میگیرم بخدا از تو اگر هستی تو پرهیزکار
قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝ قَالَتْ أَنَّىٰ
گفت جبرئیل نیست من مگر رسول پروردگار تو تا ببخشم ترا فرزندی پاک گفت مریم از کجا باید
يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝ قَالَ
مرا فرزندی وحال آنکه نرسیده است بمن آدمی و نبودم من بدکار گفت
كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ
همچنین است که تو میگوئی گفت پروردگار تو آن بر من آسانست و تا بکنیم او را نشانی مردمان
وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ۝ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
و رحمتی بود از ما و هست فرمانی گزارده شده پس بارداشت بعیسی پس بایکسوی

بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝ فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ
او را بجائگاهی خالی پس آمد ندبد درد زائیدن بزیر تنهٔ خرمابن گفت
يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَنْسِيًّا ۝ فَنَادَاهَا
ای کاشکی من نمی مردم پیش ازین و می بودم فراموش کرده و نمی پس بخواند او را
مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝ وَهُزِّي
آنکه در زیر او بود یا نگ اندوه مخور که گردانید پروردگار تو در زیر تو مهتری را و ببرد
إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۝ فَكُلِي
سوی تنهٔ خرمابن تا فرو ریزد بر تو خرماهای چیده پس بخور
وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۝ فَإِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا ۝ فَقُولِي إِنِّي
و بیاشام و روشن چشم باش پس اگر بینی تو از آدمی هیچ یکی را پس بگو که من
نَذَرْتُ لِلرَّحْمَٰنِ صَوْمًا ۝ فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ۝ فَأَتَتْ
نذر کردم مر خدای رحمن را روزه داشتن پس سخن نگویم امروز با هیچ آدمی پس آمد
بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ۝ يَا
بدو قوم او که برداشته بود او را گفتند ای مریم هر آینه که آمدی تو بچیزی شنیع ای
أُخْتَ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ
خواهر هارون نبود پدر تو مردی بد و نبود
أُمُّكِ بَغِيًّا ۝ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا
مادر تو بدکاره پس اشارت کرد بدو قوم او گفتند چگونه سخن گوئیم با کسی که بود در گاهواره

سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ

پس اشارت کرد مریم بپسری عیسی گفتند چگونه

نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ

سخن گویم با آنک هست در گهواره کودک گفت که منم بنده خدای

آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا

بدهد مرا کتاب انجیل وگرداند مرا پیغمبر وگرداند مرا خجسته وبارک هرجا که

كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا وَبَرًّا بِوَالِدَتِي

باشم وفرمایم بنماز وزکات مادام که باشم زنده ونیکوئی کننده بمادر خود

وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ

وگرداند مرا گردنکش بدبخت وسلام باد برمن روزی که زاییده شدم وروزی

أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي

که بمیرم وروزی که برانگیخته شوم زنده گردم آنست عیسی پسر مریم گفتار بحق آنچه

فِيهِ يَمْتَرُونَ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ

در آن بشک میشوند نبود مرخدا را که فراگیرد هیچ فرزندی پاک ومنزه است او

إِذَا قَضَى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ

چون خواهد که بگزارد کاری را پس گوید مرآنرا که بباش پس بباشد ومدرستی که خدای پروردگار من وشما

فَاعْبُدُوهُ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ

پس پرستید اورا کراست راه راست پس اختلاف کردند گروهان از

بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ أَسْمِعْ

میان ایشان پس وای مرآنانرا که کافر شدند از حاضر شدن روزی بزرگ می شنوم

بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي

بدیشان و می بینم روزی که آیند بما لیکن ستمکاران امروز در

ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ ۘ

گمراهی روشن باشند و بیم کن ایشانرا روز اندوه و حسرت چون گزارده شد فرمان

وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ

و ایشان در غفلتی اند و ایشان نمی گروند ما بمیراث برگرفتیم زمین را

وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

و انکه بر انست و با ما باز گردانیده شوند و یاد کن در کتاب

إِبْرٰهِيمَ ۚ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ

ابرهیم را که او پرستنده بود راست گو پیغمبری چون گفت ابرهیم مر پدر خود را ای پدر من

لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۝ يَا أَبَتِ

چرا می پرستی آنچه نشنود و نه بیند و هیچ بکار نیاید از تو چیزی ای پدر من

إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا

آنی که آمده است مرا از دانش آنچ نیامده ترا پس پیروی کن مرا تا راه نمایم ترا براه

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ

ونیکوکار بمادر وپدر خود وبنود گردنکش عاصی وسلام بر و باد روزی

وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

که زاییده شد درروزی که بمیرد درروزی که برانگیخته شود زنده ویاد کن در کتاب

مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝ فَاتَّخَذَتْ

مریم را چون بایکسوی شد از کسان خود بجائگای شرقی پس فراگرفت

مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا

از جز ایشان پرده پس بفرستادیم ما سوی او جبرئیل ما را پس نمائنده شد مر او را بصورت مردی

سَوِيًّا ۝ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝

تمام خلقت گفت مریم بدرستی که من پناه میگیرم بخدا از تو اگر پرهیزگار

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝ قَالَتْ أَنَّىٰ

گفت بدرستی که من رسول پروردگار تو تا ببخشم ترا فرزندی پاک گفت مریم از کجا بود

يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝ قَالَ

مرا فرزندی وحال انکه نرسیده است بمن آدمی ونبودم من پلشکار گفت

كَذَٰلِكِ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ

همچنین است گفت پروردگار تو آن برمن آسانست و تا بگنیم اورا نشانی برای مردمان

وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ۝ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ

ورحمتی بود ازما و هست فرمانی گزارده شده پس بارداشت بعیسی پس بایکسوی

به مکانا قصیا ۞ فاجاءها المخاض الی جذع النخلة قالت

اورا بجائگاهی خالی پس آمد نزد درد زائیدن بزیر تنهٔ خرما بن گفت

یا لیتنی مت قبل هذا وکنت نسیا منسیا ۞ فنادیها

ای کاشکی من نمی مردم پیش ازین و می بودم فراموش کرده و نیستی پس بر خواند مریم را

من تحتها الا تحزنی قد جعل ربک تحتک سریا ۞ وهزی

آنکه در زیر او بود بانگ انده مخور کرد آفریدهٔ پروردگار تو در زیر تو مهتری را و بر تو

الیک بجذع النخلة تساقط علیک رطبا جنیا ۞ فکلی

تنهٔ درخت خرما بنان تا فرو ریزد بر تو خرماهای چیده پس بخور

واشربی وقری عینا ۞ فاما ترین من البشر احدا ۞ فقولی انی

و بیاشام و روشن چشم باش پس اگر بینی تو از آدمی هیچ یکی را پس بگو که من

نذرت للرحمن صوما ۞ فلن اکلم الیوم انسیا ۞ فاتت

نذر کردم مر خدای رحمن روزه داشتن را پس سخن نگویم امروز با هیچ آدمی پس آمد

به قومها تحمله ۞ قالوا یا مریم لقد جئت شیئا فریا ۞ یا

بنزد قوم او گرفته بود او را گفتند ای مریم بدرستی که آمدی تو بچیزی شنیع ای

اخت هرون ما کان ابوک امرء سوء وما کانت

خواهر هارون نبود پدر تو مردی بد و نبود

امک بغیا ۞ فاشارت الیه قالوا کیف نکلم

مادر تو بدکاره

سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ

پس اشارت کرد مریم بپسری عیسی گفتند که چگونه

نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ

سخن گویم با آنکه بست در گهواره کودک گفت که منم بنده خدای

اٰتَانِيَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مُبٰرَكًا اَيْنَمَا

بدهد مرا کتاب انجیل وگرداند مرا پیغمبر وگرداند مرا خجسته وبارک هرجا که

كُنْتُ وَاَوْصَانِي بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا وَبَرًّا بِوَالِدَتِي

باشم وفرمایم بنماز وزکات مادام که باشم زنده ونیکوئی کننده بمادر خود

وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا وَالسَّلٰمُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ

وگرداند مرا گردنکش بدبخت وسلام باد برمن روزی که زاییده شدم وروزی

اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي

که بمیرم وروزی که برانگیخته شوم وزنده گردم آنست عیسی پسر مریم گفتار بحق آنچه

فِيهِ يَمْتَرُونَ مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ

در آن بشک میشوند نبود مرخدا را که فراگیرد هیچ فرزندی پاک ومنزه است او

اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ

چون خواهد که بگزارد کاری را پس گوید مرآنرا که بباش پس بباشد وبدرستی که خدای پروردگار من وشما

فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ

پس پرستید اورا کراینست راه راست پس اختلاف کردند گروهان از

بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ أَسْمِعْ

میان ایشان پس وای مرآنانرا که کافر شدند از حاضر شدن روزی بزرگ می شنوم

بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لٰكِنِ الظّٰلِمُونَ الْيَوْمَ فِي

بدیشان و می بینم روزی که آیند بما لیکن ستمکاران امروز در

ضَلٰلٍ مُبِينٍ ۝ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ

گمراهی روشن باشند وبیم کن ایشانرا روز اندوه وحسرت چون گزارده شد فرمان

وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ

وایشان در غفلتی اند وایشان نمی گروند بیرستی که ما بمیراث برگیریم زمینرا

وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ

وانکه برانست وباجزا ما بازگردانیده شوند ویاد کن در کتاب

إِبْرٰهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يٰأَبَتِ

ابرهیم را بدرستی که بود راست گو پیغمبری چون گفت ابرهیم پدر خودرا ای پدر من

لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۝ يٰأَبَتِ

چرا می پرستی آنچه نشنود ونه بیند وبهیچ نیرزد از تو چیزی ای پدر من

إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا

بدرستی که آمده بمن از دانش آنچه نیامده بتو پس پیروی کن مرا تا راه نمایم ترا براه

سَوِيًّا ۝ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ۖ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ

راست ای پدر مر پرست دیورا پرستی که دیو رحمان را

عَصِيًّا ۝ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ

عاصی ای پدر مر پرستی کرا می ترسم که برسد ترا عذابی از خدای بخشنده پس باشی

لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۝ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ

مر دیورا دوست گفت آزر ای رغبت کردانیدی تو از خدایان مر ای ابرهیم

لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ۝ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ

آزر اگر باز نایستی ازین آزرنه سنگسار کنم ترا و دوری کن ازمن بچندی گفت سلام وداع باد ترا

سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي ۖ إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ۝ وَأَعْتَزِلُكُمْ

زود آمرزش خواهم ترا از پروردگار خود که او هست بمن مهربان و باکسوی شدم از شما

وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُو رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ

و آنچ میخوانید شما از جز خدای و میخوانم پروردگار خود شاید که نباشم

بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۝ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ

بخواندن پروردگار خود بدبخت پس چون باکسوی شد ازیشان و آنچ می پرستیدند از جز

اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝ ٥

خدای ببخشودیم ما مراورا اسحق و اسحق را یعقوب و همه را بگردیم ما پیغمبران

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

و ببخشودیم ما مرایشانرا از رحمت خود و گردانیدیم ما مرایشانرا زبانی راست افراشته

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا

و یاد کن در قرآن موسی را پرستیدی کرا بود خالص کار و بود رسولی

نَبِيًّا ۝ وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

پیغمبر و برخواندیم ما اورا از جانب کوه طور ایمن و نزدیک گردانیدیم ما اورا بهم رازی

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝ وَاذْكُرْ

و ببخشودیم ما مراورا از رحمت ما برادر اورا هارون پیغمبری و یاد کن

فِي الْكِتَابِ إِسْمَٰعِيلَ ۚ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ

در قرآن اسمعیل پرستیدی کرا بود راست کننده وعده و بود

رَسُولًا نَبِيًّا ۝ وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ

رسولی پیغمبر و بود که میفرمود اهل خودرا بنماز و زکات

وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ

و بود نزدیک پروردگار خود پسندیده و یاد کن در قرآن ادریس را

إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝ وَ

پیغمبری و بود راست گو

رَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا

و برافراشتیم ما اورا بمکان و جاگاهی عالی و بلند مرتبه

مَكَانًا عَلِيًّا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ

۵ آن گروه آنانند که نعمت کرد خدای بریشان از پیغمبران

مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَ

از فرزندان آدم و آنانک در نشانده بودیم ما نوح و از فرزندان ابرسیم

إِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

و یعقوب و آنانک راه نمودیم ما و برگزیدیم ایشانرا چون خوانده شود بریشان

آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۝ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

نشانهای خدا بروی درافتند سجود کنده و گریه پس در پی ایشان واقع شدند از پس ایشان فرزندانی بد

أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۝

که ضایع کردند نماز را و پیروی کردند آرزوهای نفس را پس زود افتاده شدند در گمراهی

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

مگر آنک توبه کرد و بگروید و کاری نیکو کرد پس آن گروه در رونده در بهشت

وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ

و ستم کرده نشوند چیزی در بستانهای اقامت باشند انک وعده داد خدا بندگان خودرا بنهایدا

إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا

درستی که هست وعده او آینده نشنوند در آنجا بیهوده نافرجامی مگر گفتار سلامتی

وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي

و مرایشانرا بود روزی ایشان در آنجا بامداد و شبانگاه آنست بهشت آن بهشتی

وقف سجدة

نورث من عبادنا من كان تقيا ۝ وما نتنزل الا بامر ربك

میراث دهیم بندگان خودرا آنرا که باشد پرهیزکار وفرو نیائیم مگر بفرمان پروردگار تو

له ما بين ايدينا وما خلفنا وما بين ذلك وما كان ربك

مر اوراست آنچه درپیش ماست وآنچه ازپس ماست وآنچه میان آنست ونیست پروردگار تو

نسيا ۝ رب السموات والارض وما بينهما فاعبده واصطبر

فراموش کار پروردگار آسمانها و زمین وآنچه میان ایشانست پس پرستش اورا وصبر نمای

لعبادته هل تعلم له سميا ۝ ويقول الانسان ائذا ما مت

مر پرستیدن اورا ای هیچ همنامی مر اورا ویگوید آدمی ای چون نمیرم

لسوف اخرج حيا ۝ اولا يذكر الانسان انا خلقناه من قبل

البته برون آورده شوم زنده ای پند نمیگیرد آدمی که ما آفریدیم اورا ازپیش

ولم يك شيئا ۝ فوربك لنحشرنهم والشياطين ثم

ونبود اوچیزی پس بخشم پروردگار تو که جمع کنیم ایشانرا ودیوانرا پس

لنحضرنهم حول جهنم جثيا ۝ ثم لننزعن من كل شيعة

البته حاضر کردانیم ایشانرا پیرامون دوزخ بزانو درآیندگان پس البته برون آوریم از هر گروهی

ايهم اشد على الرحمن عتيا ۝ ثم لنحن اعلم بالذين هم اولى

کدامیشان سخت تر بود بر خدای بخشنده پس البته ما دانا تریم بآنها که ایشان سزاوارترند

بها صليا ۝ وان منكم الا واردها كان على ربك

بدان همنشینی ونیست هیچ یکی نبود از شما مگر که آینده بود بر پرهیون آن هست بر پروردگار تو

نصف

حَتْمًا مَقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ۝

وعدهٔ گزارده پس برهانیم آنانرا که پرهیزیدند وگذاریم ستمکارانرا اندرآنجا بزانو درآیندگان

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

وچون خوانده شود برایشان نشانهای ما روشن گویند آنها که کافر شدند مرآنها را

آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۝ وَكَمْ

که بگرویدند کدامیز ازدو گروه بهترند بجایگاه ونیکوتر بانجمن وبسا

أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ۝

که هلاک کردیم ما پیش ازیشان از گروهانی که ایشان نیکوتر بودند بتماشی خانه

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۝ حَتَّىٰ إِذَا

بگو هرکه باشد در گمراهی پس درکشد مراورا خدای درکشیدنی تا چون

رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ

آیند آنچه وعده داده شدند یا عذاب ویا قیامت پس زود بدانند

مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُندًا ۝ وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا

که کیست که او سخت زشت بجایگاه وضعیف تر بلشکر وبزیادت کند خدا آنانرا که راه یافتند

هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ

راهی ونمازهای بجا که واعمال صالحه بهتر نزد پروردگارتو بثواب وبهتر

مَرَدًّا ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا

بعاقبت ای دیدی آنکسی را که کافر شد بنشانهای ما وگفت درآینده داده نه مرا مالی وفرزندی

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ۝ كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ

ای مطلع شده ذات بر غیب یا گرفته ذات نزد خدای عهدی حقا گزود باز نویسیم

مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا

آنچه میگویند ومددکنیم مراورا از عذاب مددکردنی وبیرث دیم اورا آنچه میگوید وآید ما

فَرْدًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝

تنها وفراگرفتند از جز خدا خدایانی را تا باشند مرایشانرا عزتی

كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝

حقا گزود کافر شوند بپرستیدن ایشان وباشند برایشان معاندان

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ۝

ای نگرستی تو که بفرستادیم ما دیوانرا بر کافران درمیخانیم ایشانرا درجنبانیدنی

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝ يَوْمَ نَحْشُرُ

پس شتاب مکن برایشان بدرستی که ما برشمردیم ایشانرا برشمردنی روزی گرد آریم

الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ۝ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ

پرهیزکارانرا بخانهٔ خدای روزی دهنده وبرانیم گنهکارانرا بسوی دوزخ برشال

وِرْدًا ۝ لَّا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ۝

شتران تشنه قادر نباشند بهیچ خواهشی مگر آنکه فراگرفته بود نزد خدای عهدی

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۝ لَّقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝ تَكَادُ

وگفتند فراگرفته ذات خدای فرزندی بدرستی که آمد شما بچیزی منکر نزدیک بود

السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝

کز آسمانها شکافته شوند از آن و شکافته گردد زمین و بپتادند کوهها خورد و مرد شدنی

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۝ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

بآنکه خواندند خدای روزی دهنده را فرزندی و نسزد خدایرا کز فرا گیرد فرزندی

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ۝

نیستند همه آنکه در آسمانها و زمینست مگر که آینده اند بخدای روزی دهنده ببندگی

لَقَدْ أَحْصٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ

بپرسیتی کز شمرد ایشانرا و بشمار دایشانرا بشمارد نی و همه ایشان آینده اند بدو در روز

الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

قیامت تنها بدرستی که آنها که بگرویدند و کردند کارهای نیک

سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ

زود بکند مرایشانرا خدای روزی دهنده پس بدرستی که آسان کردیم ما این قرآنرا بزبان عربی تا بشارت دهی

بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا

بدان پرهیزکارانرا و بیم کنی بدان گروهی که بخصومتند و بسا که هلاک کردیم ما

قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

پیش از ایشان از گروهگان ای می بینی از ایشان هیچ یکی یا می شنوی مرایشانرا آوازی نرم

سورة طه مائة وخمس وثلثون اية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ابتدا بیکنم بنام خدای روزی دهنده مهربان

طٰهٰ مَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰى اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ

ای طاهر ای هادی فرو نفرستادیم ما بر تو قرآنرا تا رنجه شوی مگر پندیست مرآنرا

يَّخْشٰى تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى

که ترسد فرو فرستادنی است از آن خدائی که آفرید زمین و آسمانها را از شه عالی

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ

خدای روزی دهنده بر عرش مستولیست مراوراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست

وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ

و آنچه میان آن هردوست و آنچه در زیر خاکست و اگر آشکارا گفتن گفتار را پس هرآینه گواه

يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفَى اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى

میداند پنهان را و پنهان تر را خدائیست خدای مگر او مراوراست نامهای نیکو

وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا

و هرآینه که آمد بتو قصهٔ موسی چون دید آتشی را پس گفت مر کسان خود را که درنگ کنید

اِنِّىْٓ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّىْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ

که من دیدم آتشی را شاید که آورم بشما ازان پاره یا اطلاع یابم بر آتش

هُدًى فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِىَ يٰمُوْسٰٓى اِنِّىْٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ

راهی پس چون آمد بنزدیک نداکرده شد که ای موسی منم پروردگار تو پس برکن نعلین خود را

إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى

بدرستی که تو بوادی پاکی که نام آن طوی است ومن برگزیدم ترا پس گوش بازدار برآنرا که وحی کرده میشود

إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي ۝ وَأَقِمِ الصَّلَوٰةَ لِذِكْرِي

بدرستی که منم خدا نیست خدائی مگر من پس پرستش کن مرا وبپای دار نماز را برای یاد کردن مرا

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا ۝ لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ

بدرستی که قیامت آینده است نزدیکست که ظاهر کنم آنرا تا پاداش داده شود هر نفسی

بِمَا تَسْعَىٰ ۝ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ

بآنچه سعی کرده بود پس برنگرداند ترا از آن آنکه نگرود بدان وپیروی کرد هوای نفس خودرا

فَتَرْدَىٰ ۝ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَىٰ ۝ قَالَ هِيَ عَصَايَ ۝ أَتَوَكَّؤُا

پس برگشت وچیست آن که بدست راست تست ای موسی گفت آن عصای منست تکیه میکنم

عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ۝ قَالَ

برآن وبیچرانم بدان گوسپندان خودرا ومرا است در آن حاجتهای دیگر گفت

أَلْقِهَا يَا مُوسَىٰ ۝ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ۝ قَالَ خُذْهَا

بیفکن آنرا ای موسی پس انداخت آنرا پس آنگه آن ماری بود می شتافت گفت خدا بگیر آنرا

وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ۝ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ

وبترس زود باز آوریم آنرا بطریق اول وضم کردان دست خودرا

جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ۝ لِنُرِيَكَ مِنْ

باگریبان خود تا بیرون آید سپید از غیر بدی نشانی دیگر بود تا باز نمائیم ترا از

اٰيٰتِنَا الْكُبْرٰى ۝ اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۝ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ

نشانهای ما بزرگ برو بسوی فرعون که او طاغیست گفت ای پروردگار من بگشا

صَدْرِيْ ۝ وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ يَفْقَهُوْا

سینهٔ مرا بعلم و آسان گردان مرا کارمن و بگشا گره دلکنتی که واقعست در زبان من تا دریابند

قَوْلِيْ ۝ وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ هٰرُوْنَ اَخِي ۝ اشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِيْ

گفتار مرا و بده کن بهر من وزیری از کسان من هارون که برادر منست محکم گردان بدو پشت من

وَاَشْرِكْهُ فِيْٓ اَمْرِيْ ۝ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا وَّنَذْكُرَكَ

وانباز گردان اورا در کارمن تا بسیاری یاد کنیم ترا بسیاری و یاد کنیم ترا

كَثِيْرًا ۝ اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ۝ قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ۝

بسیاری بدرستی که تو هستی بحال ما بینا گفت خدا بدادم حاجت ترا ای موسی

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰى ۝ اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوْحٰٓى

و بدرستی که منت نهادیم ما بر تو یکبار دیگر چون وحی کردیم ما باز تو آنچه وحی کرده شد

اَنِ اقْذِفِيْهِ فِي التَّابُوْتِ فَاقْذِفِيْهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ

که در نشان اورا در تابوتی پس بیفکن از او را در دریا پس باید که افکند او را دریا

بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّيْ وَعَدُوٌّ لَّهٗ ۚ وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً

بکنار تا فراگیرد اورا دشمنی که مراست و دشمنی که مراورا و انداختم بر تو محبتی

مِّنِّيْ ۝ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِيْ ۝ اِذْ تَمْشِيْٓ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ

ازمن چون میرفت خواهر تو پس میگفت ای دلالت کم کیست شمارا

عَلٰى مَنْ يَكْفُلُهٗ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ

برانک پایندانی کند اورا پس بازگردانیدیم ترا تا روشن شود چشم او واندوه نخورد سوی مادر تو

وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنّٰكَ فُتُوْنًا فَلَبِثْتَ

وبکشتی تو تنی را پس برهانیدیم ترا از غم واندوه آن وآزمودیم ترا آزمودنی پس درنگ کردی تو

سِنِيْنَ فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوْسٰى ۝ وَ

سالها درمیان اهل مدین پس آمدی بر قدر نی ای موسی و

اصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِيْ ۝ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوْكَ بِاٰيٰتِيْ وَلَا

برگزیدم ترا از بهر رسالت خود برو تو وبرادر تو بنشانهای من

تَنِيَا فِيْ ذِكْرِيْ ۝ اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۝ فَقُوْلَا لَهٗ

وسستی نکنید در یاد کردن من برویدبسوی فرعون بدرستی که او طاغیست پس بگویید مر او را

قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ۝ قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا

گفتاری نرم تا بود که او پند گیرد یا بترسد گفتند ای پروردگار ما بدرستی

نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ۝ قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِيْ

که ما میترسیم که بشتاب گیرد بر ما یا آنک طاغی شود گفت خدا مترسید که من

مَعَكُمَآ اَسْمَعُ وَاَرٰى ۝ فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ

با شما ام می شنوم وی بینم پس بروید بسوی او پس بگویید که ما دو پیغمبر پروردگار تو ایم

فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ

پس بفرست با ما بنی اسرائیل را و عذاب مکن ایشانرا بدرستی که آمدیم ما بتو بمعجزه

مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ۝ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ

از پروردگار تو وسلام باد برانکس پیروی کرد راه اورا بدرستی که وحی کرده شد بما که

الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ۝

عذاب برآنکس بود که بدروغ داشت وبرگشت گفت فرعون کیست پروردگار شمای موسی

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۝ قَالَ

گفت پروردگار ما آن خدائیست که بداد هر چیزی را آفرینش آن پس راه نمود گفت فرعون

فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ

پس چه بود حال گروهان زمانهٔ پیشین گفت موسی علم آن نزد پروردگار منست در لوح المحفوظ

لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَىٰ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ

بضلالت نیفتد پروردگار من وفراموش نکند آن خدائی که گرد برای شما زمین را گهواره و بدید کرد

لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا

برای شما در آنجا راههای و فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم مانند ان جفتهائی را

مِنْ نَبَاتٍ شَتَّىٰ ۝ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

از گیاهی پراکنده گشنیم ما بخورید وبخانید چهارپایان خود را بدرستی که در آن نشانهاست

لِأُولِي النُّهَىٰ ۝ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا

خداوندان خردها را از آنجا آفریدیم ما شمارا ودر آنجا بازگردانیم شما واز آنجا

نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ۝ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ

بیرون آوریم شمارا یکبار دیگر وبدرستی که بازنمودیم ما اورا نشانهای ما همه آن پس بدروغ داشت باکرد

قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسٰى ۝ فَلَنَاْتِيَنَّكَ

گفت ای آمدی ما تا بیرون کنی ما را از زمین ما بسبب جادوی خود ای موسی پس هرآینه آوریم تو

بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ

بجادوی مانند آن پس بکن میان ما و میان خود وعده کاری که خلاف نکنیم آنرا نه ما

وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۝ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَ

و نه تو بجائی کشاده گفت وعده جای شما روز عید است

اَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ۝ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى

و آنکه جمع آیند مردمان چاشتگاه پس گشت فرعون پس جمع کرد کید خود را پس آمد

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ

گفت مر ایشانرا موسی وای بر شما بر مبافید بر خدا دروغ را پس درحشاند شما را

بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ۝ فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ

بعذابی و بدبخت شود آنکه دروغ برباقته بود پس مختلف کردند در کار خویش میان یکدیگر

وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ۝ قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ

و پنهان کردند راز را گفتند که این دو جادوانند میخواهند که بیرون کنند شما را

مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى

از زمین شما بسبب جادوی خود و ببرند طریقت شما را پیشین

فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى

پس گرد کنید کید خود را پس بیائید صف صف و بدرستی که رستگاری امروز آنکه تفوق جست

یافت

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ۝ قَالَ

گفتند ای موسی یا باشی تو اندازنده و یا باشیم ما اول ملک اندازد گفت موسی

بَلْ أَلْقُوا ۖ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ

بلکه شما اندازید پس ناگه رسنهای ایشان وعصاهای ایشان می نمود اورا از سحر ایشان

أَنَّهَا تَسْعَىٰ ۝ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ۝ قُلْنَا لَا تَخَفْ

که آن می شتافت پس در تن خویش گذاشت ترسی را موسی گفتیم ما مترس

إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۝ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا ۖ إِنَّمَا

بدرستی که تو توئی بلندتر وبیندان آنچه در دست راست تست تا فرو برد آنچه کردند بدرستی

صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ ۖ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ۝ فَأُلْقِيَ

آنچه کردند کید ساحرست ورستگاری نیابد ساحر هرجا که آید پس درافتادند

السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ۝ قَالَ آمَنْتُمْ

ساحران سجود کنندگان گفتند بگرویدیم ما بپروردگار هرون وموسی گفت فرعون ای بگرویدید شما

لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۖ

مراورا پیش ازانکه فرمام شمارا بدرستی که او بزرگ شماست انکه درآموخت شمارا سحر

فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ

پس هرآینه ببرم دستهای شمارا وپایهای شمارا ازخلاف یکدیگر وهرآینه بردارکنم شمارا

فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ۝ قَالُوا لَنْ

درتنهٔ خرمابن وهرآینه بدانند که کدامین سخت ترند بعذاب وباقی تر گفتند بر

نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ط
نگزینیم ترا برآنچه آمد بما از حجتهای وآن خدای که بیافرید ما را پس بکن آنچه کنندۀ تو

إِنَّمَا تَقْضِي هَٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا
بدرستی که حکم کنی تو درین زندگانی دنیا بدرستی که بگرویدیم بپروردگار خود تا بیامرزد ما را گناهان ما

وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ط وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّهُ
وآنچه باکراه برداشتی تو ما را برآن از سحر وخدا بهتر است وباقی تر بدرستی

مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ
که هرکه آید بپروردگار خود گناهکار پس بدرستی که او را بود دوزخ نمیرد درآنجا ونه زید

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ
وهرکه آید بدو مؤمن بدرستی که کرده باشد کارهای نیک پس آن گروه مر ایشانرا بود مرتبهای

الْعُلَىٰ ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
العلی بهشتهای عدن که رود از زیر آن جویها جاویده باشند

فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ
درآنجا وآنست پاداش آنکه پاک شد وبدرستی که وحی کردیم بموسی که شب

أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ
ببر بندگانم را پس بزن ایشان را راهی در دریا خشک نترسی تو

دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ۝ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ
از دریافتن فرعون وترسی از غرق شدن پس دریی ایشان بستاد فرعون با لشکرهای خود پس بپوشانید ایشانرا

مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۝ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
از دریا آنچه بپوشانید ایشانرا وگمراه کرد فرعون قوم خود را وراه ننمود کنیتیم ما ای بنی اسرائیل

قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ
بدرستی که برهانیدیم ما شمارا از دشمنان شما ووعده دادیم ما شمارا ازجانب کوه طور

الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۝ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ
ایمن وفرو فرستادیم ما برشما ترنگبین را ومرغ را کنیتیم ما بخورید از پاکیهای

مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي
آنچه روزی کردیم ما شمارا وطاغی مشوید دران پس فرود آید برشما خشم من

وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۝ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ
وهرکه فرود آید برو خشم من پس بدرستی که هلاک شود وبدرستی که من بهرآینه آمرزنده ام مرآنرا

تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۝ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ
که باز آید وبگرود وکار نیکو کند پس باشد راه یافته وچه بشتافت ترا از قوم تو

يَا مُوسَىٰ ۝ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ
ای موسی گفت موسی ایشانرا این قوم بر اثر من اند وبشتافتم بتو ای پروردگار من تا بپوروای

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ
گفت خدا پس بدرستی که آزمودیم ما قوم ترا از پس تو وگمراه کرد ایشانرا سامری

فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ
پس باز گشت موسی با قوم خود خشمگین واندوهگین گفت ای قوم من ای نه وعده داد شمارا پروردگار شما

وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ
وعدهٔ نیکو ای دراز گشت بر شما مدت دیدن شما مرا یا خواستید شما که فرود آید
عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي قَالُوا
بر شما خشمی از پروردگار شما پس خلاف کردید شما در وعدهٔ من گفتند
مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ
خلاف نکردیم ما وعدهٔ ترا باختیار ما ولیکن برداشته بودیم ما بر اهانی را از
زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ فَأَخْرَجَ
زینت قوم پس انداختیم ما ازا و بهمچنین انداخت سامری پس برون آورد
لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ
ایشانرا گوسالهٔ تنی که ازا بود بانگی پس گفتند اینست خدای شما وخدای
مُوسَى فَنَسِيَ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ
موسی پس فراموش کرد ای ندیدند که باز میگردید با ایشان بگفتار وفا در نبود مر ایشانرا
ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ
زیانی ونه سودی وبدرستی که گفته بود مر ایشانرا هارون از پیش که
يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَ
ای قوم من بدرستی که بفتنت افکندند شما را بدان وبدرستی که پروردگار شما خدای روزی منست پس پیروی کنید
أَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ
ومرا فرمان برید در کار من گفتند همیشه بر آن مقیم شوندگان باشیم تا باز گردد

إِلَيْنَا مُوسَى قَالَ يَا هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَلَّا
با ما موسی گفت موسی ای هارون چه منع کرد ترا چون دیدی ایشانرا که بر گشتند که از
تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي قَالَ يَا بْنَ أُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا
پس من نیامدی ای خلاف کردی در فرمان من گفت ای پسر مادر من فرا مگیر ریش من ونه
بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ
سر من بدرستی که من ترسیدم که گوئی تو فرقت افکندی میان من وبنی اسرائیل ونگه
تَرْقُبْ قَوْلِي قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ قَالَ بَصُرْتُ
نداشتی گفتار مرا گفت موسی پس چیست کار تو ای سامری گفت سامری دیدم
بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا
بآنچه ندیدند تو ازا پس برگرفتم قبضهٔ خاک ازا ز نشان اسب جبرئیل پس انداختم ازا
وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوٰةِ
وبهمچنین بیاراست مرا تن من گفت موسی پس برو تو پس بدرستی که ترا است در زندگانی در دنیا
أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ
که گوئی لامساس وبدرستی که ترا است وعدهٔ جائی که خلاف نکنند از آنرا وبنگر بخدای خود
الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ
آن خدای که همه روز بر آن مقیم شونده بودی هر آینه زنیم ازا بسوهان پس هر آینه بپاشیم ازا در دریا
نَسْفًا إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
بپاشیدن درو انی بدرستی که خدای شما خدا است آن خدای که نیست خدائی مگر او فراخ رسیده است بهمه چیزی بدانش

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَّدُنَّا
بجنین بازمیگوئیم ما برتو از جزهای آنچه گذشت وبدرستی که بدادیم ما ترا از نزدیک ما
ذِكْرًا ۝ مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا
پندی هرکه برگردد ازان پس بدرستی که او بردارد روز قیامت باری را
خَالِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۝ يَوْمَ يُنفَخُ
جاوید بود دران وبد بود ایشانرا روز قیامت باری . ازوز در دمند نخواهد
فِي الصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۝ يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ
در صور وحشر کنیم گناهکاران را انروز گرچشمان درنگ گویند سخن را که میان ایشان بود
إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝ نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ
درنگ نکردید شما مگر ده روز ما دانا تریم بدانچه میگویند چون گویند فاضلترین ایشان
طَرِيقَةً إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ
کمتر درنگ نکردی شما مگر روزی ومی پرسند ازتو حال کوهها پس بگو
يَنسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا لَّا تَرَىٰ
بیاد برد پند ازا پروردگار من بیاد بردادنی پس بگذارد ازا زمین نامون نرم نه پستی تو
فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ ۖ
دران پیچ کژی ونه پشتهٔ انروز پس روی کنند داعی را کژی نبود ازا
وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝ يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ
وخاضع شوند خداوند آن آوازها مر خدای روزی دهنده را پس نشنوی تو مگر آوازی نرم انروز سود نکند

الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
شفاعت مگر از اکه دستوری داد باو خدای ورا خدای وبسند داو در گفتار داند انچه درپیش
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝ وَعَنَتِ
ایشان بود وانچه درپس ایشان بود ودر نرسند بدو بدانش وخاضع شوند
الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۖ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ
خداوند رویها مر زندهٔ پاینده را وبدرستی که نومید شد انکه برداشت ظلمی وهرکه کند ازکارها
مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝ وَكَذٰلِكَ
نیکو واو مؤمن بود پس نترسد ازکاهش وآب نه ازعذاب وبجنین
أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
فرو فرستادیم ما این قرآن را بلغت عرب وبهوشیدکردیم ما دران ازگنهکار وعید تا مگر بود که ایشان بپرهیزند
أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۗ وَلَا
یا پدید آورد مر ایشان را پندی پس برگشته است خدا پادشاه بحق
تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۖ وَقُل رَّبِّ
شتاب مخوان قرآن را از پیش انکه بگذارند بتو وحی آن را وبگوی محمد پروردگار من
زِدْنِي عِلْمًا ۝ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ
بزیادت کن مرا دانش وبدرستی که فرمودیم ما بآدم از پیش پس فراموش کرد ونیافتیم
لَهُ عَزْمًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
اورا عزمی وچون گفتیم ما مر فرشتگان را که سجده کنید مر آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس

أَبَىٰ وَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا

ابی وگفتیم ای آدم بدرستی که دشمنست مر ترا ومر زن ترا پس بیرون نیاورد شما را

كه سر باز زد پس گفتیم ما که ای آدم پدرستی که

مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ۝ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۝ وَأَنَّكَ

از بهشت پس تو رنجور شوی پدرستی که مر ترا که گرسنه نشوی دران ونه برهنه شوی وانکه

لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَىٰ ۝ فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ

تشنه نشوی دران ونه گرما یابی پس وسوسه کرد اورا شیطان گفت

يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ ۝ فَأَكَلَا

ای آدم ای راه نمونی کنم ترا بردرخت جاویدی وملکی که کهنه نگردد پس بخوردند

مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا

ازان پس ظاهر شد مرایشان را عورات ایشان ودر ستادند می دوسانیدند بر خود

مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ ۚ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ ۝ ثُمَّ اجْتَبَاهُ

از برگ درخت بهشت وخلاف کرد آدم فرمان پروردگار خود را پس بنادانان می ماند پس برگزید اورا

رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ ۝ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا

پروردگار او پس بسهل کرد برو وراه نمود بصواب گفت خدای یا نشیب بروید ازان همه

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَنِ

که بعضی شما مر بعضی را دشمن باشند پس اگر آید بشما ازمن راهی پس هر که

اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ ۝ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي

پس روی کرد راه مرا پس نه گمراه شود ونه بدبخت شود وهر که برگردد از یاد کردن من

فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ أَعْمٰى قَالَ

پس بدرستی که اورا باشد زیستنی تنگ وحشر کنیم اورا روز قیامت کور گوید

رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذٰلِكَ

ای پروردگار من چرا برانگیختی مرا کور وپدرستی که بودم من بینا گوید همچنین است

أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى وَكَذٰلِكَ

آمدند ترا پس فراموش کردی تو آنرا وهمچنین امروز ترک کنند ترا از رحمت وهمچنین

نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ

پاداشت دهیم آنرا که اسراف کرد وبگرود بنشانهای پروردگار خود وهرآینه عذاب آخرة سخت تر

وَأَبْقٰى أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ

وباقی تر ای پس روشن نشد ایشان را که بسا که هلاک کردیم ما پیش از ایشان از

الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسٰكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ

گروهان میرفتند در مسکنهای خویش پدرستی که دران هرآینه نشانهاست

لِأُولِي النُّهٰى وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا

مر خداوندان خردها را واگرنه سخنی بودی پیشی گرفته از پروردگار تو هرآینه بودی عذابی لازم

وَأَجَلٌ مُسَمًّى فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ

واجلی نام نهاد شده پس صبر کن برانچه میگویند وتسبیح کن بستایش پروردگار خود پیش

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ

از برآمدن آفتاب وپیش از فرو شدن آن واز ساعتهای شب پس تسبیح کن درکنارهای

النَّهارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ۝ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖ

روز تا بود مگر که تو راضی شوی ودر مگذران دو چشم تو بآنچه برخورداری دادیم بدان

اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ؕ وَ

صنفهائی از ایشان را آرایش زندگانی دنیا تا بیازمائیم ایشانرا دران

رِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ۝ وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا

وروزی پروردگار بهتر وباقی تر وبفرمای اهل خودرا بنماز وبپای بدار بران

لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ۝ وَقَالُوْا

نمیخواهیم ازتو روزی را ما روزی میدهیم ترا وعاقبت مر پرهیزکاران راست وگفتند

لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِى الصُّحُفِ الْاُوْلٰى

چرا نیاورد بما نشانی را از پروردگار خود ای نیاید بدیشان حجت آنچه در صحف او نخستین است

وَلَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا

واگر هلاک میکردانیدیم ما ایشان را بعذابی از پیش آن هرآینه گفتندی ای پروردگار ما

لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ

چرا نفرستادی تو بما رسولی را تا پس روی کردمانی نشانهای ترا پیش انکه خوار

وَنَخْزٰى ۝ قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ

ورسوا شدمای بگوی ای محمد ما همه چشم داریم ایم پس چشم دارید پس زود بدانید که کیست

اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى

اصحاب راه راست وانکه راه یافت

بسم الله الرحمن الرحيم

الجزء ١٧

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون ما يأتيهم
نزديك شد مردمان را حساب ايشان وايشان در غفلتى اند برگردگان نيامد بديشان
من ذكر من ربهم محدث الا استمعوه وهم يلعبون
هيچ پندى از پروردگار ايشان نو مگر كه شنيدند ازرا وايشان بازى ميكردند
لاهية قلوبهم واسروا النجوى الذين ظلموا هل هذا الا بشر
غافل بودند دلهاى ايشان وپنهان كردند رازرا انهاكه ستم كردند ميگفتند نيست اين مگر آدمى
مثلكم افتأتون السحر وانتم تبصرون قال ربي يعلم القول
مانند شما اى پس مى آيند بسحر وشما مى بينيد بگو اى محمد پروردگار من داند گفتار را
في السماء والارض وهو السميع العليم بل قالوا اضغاث
در آسمانها وزمين واوست شنوا وداننا بلكه گفتند اين خوابهاى
احلام بل افتريه بل هو شاعر فليأتنا بآية كما ارسل الأولون
شوريده اند اورى برنافته است بلكه او شاعر است بس بايد كه آورد با نشانى همچنانكه فرستادند باولينان
ما آمنت قبلهم من قرية اهلكناها افهم يؤمنون وما ارسلنا
از امم بگرويدند پيش از ايشان هيچ اهل ديهى كه هلاك كرديم ما ازرا اى ايشان نخواهند گرويد ونفرستاديم

قبلك — پیش از تو ٤

إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
نگردانی را مگر مردانی را که وحی کردیم بسوی ایشان پس از اهل پند اگر هستید شما که نمیدانید
وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَّا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا
وکردیم ما ایشان را تنی که نخورند طعام را وبا شندند ایشان
خَالِدِينَ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَن نَّشَاءُ وَ
جاویدان پس راست کردیم ما ایشانرا وعده پس برهانیدیم ما ایشان را وانرا که خواستیم
أَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ
وهلاک کردیم ما گزافکارانرا بدرستی که فرو فرستادیم ما بشما کتابی را که در انست
ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَكَمْ قَصَمْنَا مِن قَرْيَةٍ كَانَتْ
پندی مر شما را ای پس در نمی یابید وبسا که هلاک کردیم ما از اهل دهی که بودند
ظَالِمَةً وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا
بسمکاران وافریدیم ما از پس آن قومی دیگررا پس چون یافتند عذاب ما را آنگه
هُم مِّنْهَا يَرْكُضُونَ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ
ایشان از آن میگریختند مگریزید وباز گردید بآنچه متنعم داشتند شما را در آن
وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا
ومسکنهای شما تا مگر بود که شما را باز پرسند گویند ای وای بر ما بدرستی که بودیم
ظَالِمِينَ فَمَا زَالَت تِّلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا
بسمکاران پس همیشه آن بود خواندن ایشان تا بکردیم ما ایشان را درود

خَامِدِينَ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ
مردگان نیافریدیم ما آسمانها را وزمین را وانچه میان ایشانست بازی کنندگان
لَوْ أَرَدْنَا أَن نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنَاهُ مِن لَّدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ
اگر خواستمانی که فراگیریم ما فرزندی را هرآینه فراگرفتمانی از نزدیک ما اگر بودمانی ما کنندگان
بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ
اری میزنیم حق را بر باطل پس نیست کند انرا پس انگه آن نیست شونده بود
وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ
ومر شمارا بود ویل از انچه صفت می کنید واوراست انچه در آسمانهاست
وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِندَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ
وزمین وانکه نزدیک اوند گردنکشی نمیکنند از پرستیدن او وماندی نمی شوند
يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً
تسبیح میکنند شب وروز سستی نمی شوند یا فراگرفتند خدایانی را
مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ
از زمین که ایشان را افریدند اگر بودندی در آسمان و زمین خدایانی جز خدای
لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ لَا يُسْأَلُ
هرآینه تباه شدندی پس پاک و منزه است خدای پروردگار عرش از انچه صفت میکنند پرسیده نشود ایشان
عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً قُلْ
از انچه او کند وایشان باز پرسند یا فراگرفتند از جز خدای خدایانی را بگو

هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ
بیارید حجت خود را این پندیست از انکه با منست و پندی از انکه پیش از من بود بلکه بیشتری ایشان
لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ
نمیدانند حق را پس ایشان برگردندگانند و نفرستادیم ما از پیش تو هیچ
رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ
رسول را مگر که وحی کردیم بدو که او انست که خدای نیست مگر من پس بپرستید مرا و گفتند فرا گرفت
الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ۝ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ
خدای روزی فرزندی را پاک و منزه است او بلکه ایشان بندگانی اند گرامی کرده شدگان پیش نگیرند او را بگفتار
وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
و ایشان بفرمان او کار میکنند میداند آنچه در پیش ایشانست و آنچه از پس ایشانست
وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ
و شفاعت نکنند مگر از که پسندد و ایشان از ترس او ترسندگانند
وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ
و هر که گوید از ایشان بدرستی که من خدایم از جز او پس چنین یاداشت دهیم او را دوزخ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ
همچنین یاداشت دهیم ستمکاران را ای ندیدند آنها که کافر شدند که آسمانها
وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ
و زمین بودند بسته و بگشودیم ما آن هر دو را و بکردیم ما از آب

كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ
هر چیزی را زنده پس بنمی گروند و بکردیم ما در زمین کوههای سخت اور را تا نجنبانند
بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا
ایشان را و بکردیم ما دران راههای فراخ را تا مگر بود که ایشان راه یابند و بکردیم ما
السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ
آسمان را سقفی نگه داشته و ایشان از نشانهای آن برگردندگانند
وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ
و اوست آن خدائی که بیافرید شب و روز را و آفتاب را و ماه را همه
فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
در فلک بشتاب میروند و بکردیم ما هیچ آدمی را از پیش تو جاویدی پس اگر میری تو
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ
پس ایشان جاوید خواهند بودن هر تنی چشندهٔ مرگ بود و می آزمائیم شما را
بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ
ببد و نیکی ازمودنی و باما گردانند شمار را و چون بینند ترا آنها
كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ
که کافر شدند فرا نگیرند ترا مگر بسخره ای این است آنکه یاد میکند خدایگان شما را
وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ
و ایشان از یاد کرد خدای ایشانست کافران آفریده شد آدمی از شتاب زدگی

سَأُرِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ

زود باز نمایم شمارا نشانهای خود پس شتاب مکنید ومیگفتند که کی خواهد بود این وعد

إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكُفُّونَ عَن

اگر هستید شما راست گویان اگر بدانستندآنها که کافر شدند آن هنگام باز ندارند از

وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

رویهای ایشان آتش را وند از پشتهای ایشان وند ایشان را یاری کنند

بَلْ تَأْتِيهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا

بلکه آید بدیشان ناگاه پس حیران کند ایشانرا پس توانائی ندارند ردکردن آن را

وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ

وند ایشان را زمان دهند وهر پیغمبری که استهزا کردند برسولان از پیش تو

فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

پس برسید بآنها که کافر شدند ازیشان آنچه بدان استهزا میکردند

قُلْ مَن يَكْلَؤُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَٰنِ ۚ بَلْ هُمْ

بگوای محمد کیست که نگه دارد شمارا بشب وروز از عذاب خدای بلکه ایشان

عَن ذِكْرِ رَبِّهِم مُّعْرِضُونَ ۝ أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُم

از یاد کرد پروردگار خود برگردندگانند یا ایشانرا اند خدایانی که منع کنند

مِّن دُونِنَا ۚ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُم مِّنَّا يُصْحَبُونَ

از جز ما توانائی ندارند که یاری کنند تنهای خود را ونه ایشانرا از ما که توانند داشت

بَلْ مَتَّعْنَا هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۗ أَفَلَا يَرَوْنَ

بلکه برخورداری دادیم اینگروه را وپدران ایشان را تا دراز گشت برایشان مدت ای پس نمیبینند

أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۝ قُلْ

که ما میآییم بزمین میکاهیم آنرا از طرفها ای پس ایشان باشند غالبان بگوای محمد

إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ ۖ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ

بدرستی که بیم میکنم شمارا بوحی ونشنود کر خواندن را چون بیم کنند ایشانرا

وَلَئِن مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا

وهرآینه اگر رسد بدیشان نوعی از عذاب پروردگار تو هرآینه گویند ای وای بر ما بدرستی

كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ

که ما بودیم ستمکاران ونهیم ترازوها بعدل برای روز قیامت پس ستم نکنند

نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِن كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا

هیچ تنی را چیزی واگر باشد مثقال حبه از کسنه ان خردل آوریم آنرا

وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ

وکافیم ما حساب کنندگان وبدرستی که بدادیم ما موسی را وهارون را کتاب فرقان

وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

وروشنائی وپندی مر پرهیزکارانرا آنها که میترسند آفریدگار خود بنادیدا

وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۝ وَهَٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ

وایشان از قیامت ترسندگانند واین پندیست مبارک

أَنزَلْنَاهُ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ

که فرو فرستادیم ما ای شما ازا منکر آیند وبدرستی که بدادیم ما ابرهیم را رایصواب او

مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَٰذِهِ التَّمَاثِيلُ

از پیش ببودیم ما بدو دانایان چون گفت مرپدر خودرا وقوم خودرا چیستند این تمثیلها

الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ۝ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ

انکه شما ازا پرستندگانید گفتند یافتیم ما پدران خودرا بران پرستندگان

قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

گفت ابرهیم بدرستی که شما وپدران شما درگمراهی روشن اند

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ۝ قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ

گفتند ای اورده نزدما بحق یا تو از جمله بازی کنندگانی گفت ابرهیم بلکه پروردگار شما پروردگار

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ

آسمانهاست وزمین آن خدای که بنوی بیافرید ایشانرا ومنا آنمان از جمله گواهی دهندگان

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ

وبحق خدای که مرا نه گمان سازم بتان شما پس از انکه برگردید پشت کنندگان

فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

پس بکرد ایشانرا پاره پاره مگر بزرگ ایشان را تا مگر بود که ایشان باو گردند

قَالُوا مَن فَعَلَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۝ قَالُوا سَمِعْنَا

گفتند که کرد این را بخدایان ما بدرستی که او از جمله ستمکارانست گفتند شنیدیم ما

فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرٰهِيمُ ۝ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلٰى أَعْيُنِ

جوانی را که یاد میکند ایشان را میگویند اورا ابراهیم گفتند پس بیارید اورا بر چشمهای

النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ۝ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِـَٔالِهَتِنَا

مردمان تا بود مگر ایشان گواهی دهند گفتند ای تو کردی این را بخدایان ما

يَا إِبْرٰهِيمُ ۝ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوهُمْ

ای ابراهیم گفت بلکه کرد انرا بزرگ ایشان اینست پس پرسید ازین

إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۝ فَرَجَعُوا إِلٰى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ

اگر ایشان سخن میگویند پس بازگشتند با تنهای خود پس گفتند بدرستی که

أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۝ ثُمَّ نُكِسُوا عَلٰى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰؤُلَاءِ

شما ستمکاران پس بازگردیدند ایشان بر سر کوژ خود بدرستی که دانستی تو که این گروه

يَنْطِقُونَ ۝ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا

سخن نمیگویند گفت ابراهیم ای می پرستید از جز خدای آنچه نه سود کند شمارا چیزی

وَلَا يَضُرُّكُمْ أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَفَلَا

ونه زیان کند شمارا زشت باد شمارا وآنچه می پرستید شما از جز خدای ای پس

تَعْقِلُونَ ۝ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

استعمال عقل نمیکنید گفتند بسوزانید اورا ویاری کنید خدایان خودرا اگر هستید شما

فَاعِلِينَ ۝ قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰى إِبْرٰهِيمَ ۝ وَأَرَادُوا بِهِ

کنندگان گفتیم ای آتش باش سرد وسلام باد بر ابراهیم وخواستند بدو

كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي

کیدی را پس بکردیم ما ایشان را زیانکاران ۝ و برهانیدیم اورا ولوط را بزمین آنکه

بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ

برکت کردیم ما دران مرجهانیان را ۝ وببخشودیم ما اورا اسحق ویعقوب

نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً

زیادتی وهمه را بکردیم ما نیک مردان ۝ وبکردیم ما ایشان را پیش روانی

يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ

راه می برند بفرمان ما ووحی کردیم ما بدیشان کردن نیکیها وبپای داشتن

الصَّلَوةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَوةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۝ وَلُوطًا

نماز وبدادن زکوة وبودند ما را پرستندگان ۝ ولوط را

آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ

بداد بودیم ما حکمی ودانشی وبرهانیدیم ما اورا از دیه آن دیهی

تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ۝ وَ

که میکردند زشتیها را بدرستی که ایشان بودند گروهی بد نافرمانان ۝

أَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَنُوحًا إِذْ نَادَى

وبرادردیم ما اورا در رحمت خود بدرستی که او از جملهٔ نیکوکاران بود ۝ ویاد کن نوح را چون برخواند

مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

از پیش پس پاسخ کردیم ما اورا وبرهانیدیم ما اورا واهل اورا از اندوه بزرگ

وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا

ویاری کردیم ما اورا از گروه آنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را بدرستی که ایشان بودند

قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ

گروه بد پس غرق کردیم ما ایشان همه ۝ ویاد کن داود را وسلیمان چون

يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا

حکم کردند در کشت زرع قوم چون بشب چرا کرده بودند دران گوسفندان قوم وبودیم ما

لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۝ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا

مر حکم ایشان را دانایان ۝ پس فراخی دادیم ما آن حکومت سلیمان را وهمه را بداد بودیم ما

حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا

حکمی ودانشی وسخر کردیم ما با داود کوهها را که تسبیح میکردند ومرغان را وهستیم ما

فَاعِلِينَ ۝ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ

کنندگان ودر آموخته بودیم ما اورا صنعت زره گری مر شما را تا نگه بدارد شما را از کار زار شما

فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي

آیا بس هستید شما شکر کنندگان ۝ ومر سلیمان را مسخر کرده بودیم ما باد را سخت جهنده میرفت

بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

بفرمان او بزمینی آن زمینی که برکت کرده بودیم ما دران وهستیم ما بهمه چیزی دانایان

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَٰلِكَ

واز دیوان بود آنکه غواصی میکردند اورا ومیکردند عملی جز آن

وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ۝ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ

واسیم ما مرایشان را نگه دارندگان ویاد کن ایوب را چون برخواند پروردگار خود را بانگه برسید بمن زیان

وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ

وتو رحمت کنندگانی رحمت کنندگانی پس پاسخ کردیم ما اورا وبردا شیم ما بدو آنچه بدو بود

ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَ

از زیان وبدادیم ما اورا واهل اورا ومانندایشان باایشان رحمتی از نزدیک ما

ذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ۝ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ

وپندی مر پرستندگان را واسمعیل وادریس وذا الکفل

كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ

همه بودند ازجملهٔ صبرکنندگان ودراوردیم ما ایشان را در رحمت ما بدرستی که ایشان

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ

ازجملهٔ نیکوکاران بودند وذو النون چون برفت خشم فرو خورنده پس گمان برد که تنگ

نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ

بازنگیریم بروی پس برخواند در تاریکها که نیست خدای مگر تو

سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ

پاک ومنزهی تو بدرستی که هستم من ازجملهٔ ستمکاران پس پاسخ کردیم ما اورا وبرهانیدیم ما اورا

مِنَ الْغَمِّ وَكَذَٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ

از غم وهمچنین برهانیم مؤمنان را ویاد کن ذکریا را چون برخواند

رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَ

پروردگارجودرا ای پروردگارمن بگذارم مرا تنها وتوئی بهترین میراث گیرندگان پس پاسخ کردیم ما اورا

وَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا

وبخشودیم ما اورا یحیی وباصلاح آوردیم اورا بخت او بدرستی که ایشان

يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا

می شتافتند در نیکیها ومیخواندند ما را از سر رغبت وترسی وبودند

لَنَا خَاشِعِينَ ۝ وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا

مارا خاضعان وآن زنی که بداشت عورت خودرا پس در دمیدیم ما در او

مِن رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ ۝ إِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ

از باد ما وبکردیم ما اورا وپسر اورا نشانی مرجهانیان را بدرستی که این دین شما

أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۝ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُم

یک دینست ومنم پروردگار شما پس پرستیدمرا وپراکنده شوید درکار خویش

بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ۝ فَمَن يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ

میان یکدگر همه باما بازگردندگانند پس هرکه کند از کارهای نیک

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ ۝ وَحَرَامٌ

واو مؤمن بود پس بازپوشانیدنی نبود مرسعی اورا بدرستی که ما اورا نویسندگانیم وواجست

عَلَىٰ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ

بر اهل دیهی که هلاک کردیم ما انرا که ایشان بازنگردند تاجون گشوده شود سدّ

يأجوج ومأجوج وهم من كل حدب ينسلون ۝ واقترب

یاجوج وماجوج وایشان از هر سربالائی می پایند ونزدیک شده

الوعد الحق فاذا هي شاخصة ابصار الذين كفروا يا ويلنا

وعدهٔ حق پس انگه دران خیره شوند چشمهاء آنها که کافر شدند گویند ای وای برما

قد كنا في غفلة من هذا بل كنا ظالمين ۝ انكم

بدرستی که بودیم ما در غفلتی ازان بلکه بودیم ما ستمکاران بدرستی که شما

وما تعبدون من دون الله حصب جهنم انتم لها واردون

وانچه می پرستید از جز خدای هیزم دوزخ اند شما دران آیندگانید

لو كان هؤلاء آلهة ما وردوها وكل فيها خالدون

اگر بودندی این گروه را خدایانی نیاندندی دران وهمه دران جاودان باشند

لهم فيها زفير وهم فيها لا يسمعون ۝ ان الذين

ایشان را باشد دران ناآیدنی وایشان دران هیچ نشنوند بدرستی که انها

سبقت لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون

که پیشی گرفت مر ایشان را از ما بهشت آن گروه ازان دور کردندگان باشند

لا يسمعون حسيسها وهم فيما اشتهت انفسهم

نشنوند آواز ان وایشان در انجا انچه آرزو کند تنهائی ایشان

خالدون ۝ لا يحزنهم الفزع الاكبر وتتلقاهم الملئكة

همیشه اندوهگین کند ایشان را ترس بزرگتر وپیش ایشان باز آیند ملائکه

هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ

گویندگان اینست روز شما آن روزی که شمارا وعده میدادند انروز درنوردیم ما آسمان را

كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا

همچون درنوردیدن دبیر نامه را چنانکه بایدا بیافریدیم ما اول آفریدن بازگردانیم اورا وعده داشت

عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ۝ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ

برما پذیرفتنی که هستیم ما کنندگان و بدرستی که نوشتیم ما در کتاب

مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

از پس پند که زمین بمیراث برگیرند آنرا بندگان من نیک مردان

إِنَّ فِي هٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً

بدرستی که در آن هرآینه آلتی پذیرفتنیست مر گروهی پرستندگان را و نفرستادیم ما ترا ای محمد مگر رحمتی

لِلْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلٰهُكُمْ إِلٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ

مر جهانیان را بگوای محمد پرستی که وحی کرده میشود بمن که خدای شما یک خداست پس هیچ میدید

أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ

شما اورا منقادان پس اگر برگردند پس بگو دستوری دادم شمارا بریکسانی ومیدانم

أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ ۝ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

ای نزدیکست یا دور آنچه وعده میدهند شمارا که او میداند آواز بلند را

مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ۝ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ

از گفتار ومیداند آنچه باز می پوشانید وندانم آن مگر آزمایشی است مر شما

وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ

و برخورداری تا هنگامی بگوای محمد ای پروردگار من حکم کن بحق و پروردگار ما خدای روزی دهنده است

عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ

بر آنچه صفت میکنند

سورة الرحمان مکیة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

ای مردمان بترسید از پروردگار شما بدرستی که زلزلهٔ قیامت چیزی بزرگست

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ

آنروز که بینند آنرا هر شیر دهنده از آنچه شیر داده باشد و بنهد

كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُم

هر خداوند بار بار خود را و بینی تو مردمان را مستان و نباشند ایشان

بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن

مستان ولیکن عذاب خدای سخت بود و از مردمان کس هست که

يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

خصومت میکند در حق خدای بی دانشی و پس روی میکند هر شیطانی را

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ

نوشته شد بروی که هر که دوستی کند با او پس او گمراه کند او را و راه نماید او را بعذاب

السَّعِيرِ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا

اگر هستید ای مردمان شما در شکی از برانگیختن پس بدرستی

خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ

که ما آفریدیم شما را از خاک پس از نطفه پس از خون بسته پس

مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ

از گوشت پاره صورت پدید کرده و نه صورت پدید کرده تا روشن کنیم مر شما را و وا داریم

فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ

در رحمها آنچه خواهیم تا اجلی نام نهاده شده پس بیرون آوریم شما را طفل پس

لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ

تا برسید بغایت قوت خود و از شما کس هست که جان ستانند او را و از شما کس هست آنکه

يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا

رد کرده میشود بخسیس ترین عمر تا نداند از پس دانستن چیزی را

وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ

و بینی تو زمین را مرده پس چون فرو فرستیم بران آب را درجنبد

وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ

و بالا کرد و برویاند از هر صنفی زیبا آن بسبب آنست که خدای اوست

هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

حق و آنکه او زنده میکند مردگان را و آنکه او بر همه چیزی توانا است

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

وانکه قیامت آیندهست هیچ شکی نیست در آن وانکه خدا برانگیزد انرا که در گورهاند

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا

واز مردمان کسی هست که خصومت میکند در حق خدای بی دانشی ونه راهی ونه

كِتَابٍ مُنِيرٍ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

کتابی روشن بگردانندهٔ دوش خود تا بگرداند مردمانرا از راه خدا

لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

اورا بود در دنیا خواری ودر چشانیم اورا روز قیامت عذاب سوزناک

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ

آن بسبب آنست که فراپیش داشت دو دست تو وانکه خدا نیست ظلم کننده مر بندگان خودرا

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ

واز مردمان کسی هست که می پرستد خدایرا بر کناره پس اگر برسد بدو نیکی

اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ

ارام گیرد بدو واگر برسد بدو آزمایشی برگردد بر روی خود زیان کارآمد

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ

در دنیا واخرت آن آنست ان زیانکاری روشن خواند از جز خدای

مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ يَدْعُو

انچه زیان کند اورا ونه سود کند اورا آن آنست گمراهی دور از حق خواند

لَمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۚ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ۝ إِنَّ اللَّهَ

مرا زرا که زیان او نزدیکتر است از سود او هر آینه بد یاریست و هر آینه بد همنشینی است پدرستی که خدا

يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

تعالی هذا

در آورد آنها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند در بوستانهای که رود از زیر آن

الْأَنْهَارُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝ مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ

جویها پدرستی که خدا بکند آنچه خواهد هر که گمان برد که

يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ

یاری نکند خدای او را در دنیا و آخرت پس کو بباید خود را بریسمانی از آسمان

ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۝ وَكَذَٰلِكَ

پس باید که ببرد و باید که بنگرد ای برد کید او آنچه بخشم آورد و بهمچنین

أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ ۝ إِنَّ

فرو فرستادیم ما ازرا نشانهای روشن را و آنکه خدای راه نماید ازرا که خواهد پدرستی که

الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ

آنها که بگرویدند و آنها که جهود شدند و ازوینی بدینی شوندگان و ترسایان و گبران

وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

و آنها که انباز فراداشتند پدرستی که خدای حکم کند میان ایشان روز قیامت پدرستی که خدا

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

بر همه چیزی گواه و حاضرست ای بندیدی تو که خدای سجود میکند او را آنکه در آسمانهاست

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَ

وانکه در زمینست وخورشید وماه وستارگان وکوهها ودرختان

الدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَ

وجنبدگان وبسیاری از مردمان وبسیاری واجب شد برو عذاب

سجده

وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۝

وهرکه خوار کند اورا خدای بزرگ نبود اورا هیچ گرامی کننده بدرستی که خدای میکند آنچه خواهد

هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ

این دو گروه خصومت میکنند در حق پروردگار خود پس انها که کافر شدند ببریدند

لَهُمْ ثِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝ ٥

مر ایشانرا جامهای از آتش افروخته بریزند از بالای سرهای ایشان آب گرم

يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ۝

بگذارند آنچه در شکمهای ایشان بود وپوستها وایشانرا باشند گرزهای از آهن

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا

هرکه که خواستند که بیرون آیند از آن از غم باز گردانند ایشانرا دران

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

وچشید عذاب آتش سوزان را بدرستی که خدا در آورد آنها که بگرویدند وکارهای

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ

نیکو کردند درستانهای که رود از زیر آن جویهای روان زیور کنند ایشانرا دران از

أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝ وَ

دست رنجن از زر ومرواريد ولباس ايشان درانجا حرير بود

هُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

وراه نمايند ايشانرا باپاكى از گفتار وراه نمايند ايشانرا راه خداى ستوده

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ

بدرستى آنها كه كافر شدند وبرگشتند از راه خداى ومسجد

الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ

حرام آن مسجدى كه بگردانيم ما آنرا از بهر مردمان يكسانست مقيم درآن وآيند

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَإِذْ بَوَّأْنَا

وهركه خواهد دران بكجيدنى بظلم درچشانيم اورا از عذاب دردناك وچون جاى داديم

لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ

مرابراهيم را بجايگاه خانه باانكه انباز فرامدار بمن چيزى را وپاك دار خانه مرا

لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ

مرطواف كنندگان وايستادگانرا ورركوع وسجود كنندگان را وآوازه ده درميان مردمان

بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

بحج كردن تا آيند بتو پيادگان وبر هر شترى باريك ميان آيند از هر راه دور

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ

تاحاضر آيند بمنفعت جاى خود ويادكنند نام خداءرا در روزگاى دانسته سلخ

عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا

بر آنچه روزی داد ایشان را از بستره زبانهاء جهار پایان پس بخورید ازان وطعام دهید

الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ۝ ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ

درویش را وسخت درویش را پس باید که بگذارند عبادت جایهاء خود وباید که وفا کنند بنذرهای خود

وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ

وباید که طواف کنند بخانهٔ دیرینه آنست فرمان وهرکه بزرگ دارد عبادت جایهای خدا

فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلٰى

پس آن بهتر بود مراورا نزدیک پروردگار او وحلال کردند شمارا جهار پایان مگر آنچه میخوانند

عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

برشما پس دور شوید از پرستیدن بتان ودور میشوید از گفتار دروغ

حُنَفَاءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا

میل کنندگان مرخدایرا جز انباز قرار دارندگان بدو وهرکه انباز قرار دارد بخدای پس گویا که

خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ

بیفتاد از آسمان پس دررباودند اورا مرغان یا ببرد اورا باد در جایگاهی

سَحِيقٍ ۝ ذٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللّٰهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ

دور آنست فرمان وهرکه بزرگ دارد نشانهای خدایرا پس بدرستی که آن از ترس دلهاست

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ

مرشمارا است درآن سودهای تا اجلی نام نهاده پس فرود آمدن آن تا بخانهٔ دیرینه است

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا

هر گروهی را بگردیم ما عبادت جایهائی تا یاد کنند نام خدایرا بر آنچه

رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ

روزی داد ایشانرا از بستهٔ زانوهای چهارپایان پس خدای شما یک خداست

فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ

پس او را منقاد شوید و بشارت ده منقادان را آنها که چون یاد کنند نام خدا ایرا ترسد

قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا

دلهای ایشان و آنها که صبر کردند برآنچه رسید بدیشان و بپای دارندگان نماز و از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ

مالک گردانیدیم ما ایشانرا نفقت میکنند و شتران قربان کردیم ما آن را شعارها از

شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا

نشانهای خدائی شمار است در آنجا چیزی پس یاد کنید نام خدایرا بر آن

صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ

پس چون بیفتند بپهلوی خود پس بخورید از آن و طعام دهید خواهنده را

شتران که ردیف و پا بسته باشند

وَالْمُعْتَرَّ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و بخواهنده را همچنین مسخر کردیم ما آنرا برای شما تا مگر بود که شما شکر کنید

لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ

نرسد بخدای گوشت آن و نه خون آن ولیکن برسد پرهیزکاری از شما

كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

بجنین مسخر کرد آن مر شمارا تا بزرگی یاد کنید جنبد آنرا راه نمود شمارا وبشارت دہ نکوکاران را

إِنَّ اللّٰهَ يُدٰافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ

پرستی کہ خدای دفع کند از آنہا کہ بگروید ند پرستی کہ خدا دوست ندارد ہر خیانت گنندہ را ناسپاس را

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقٰاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

دستوری دادند مر آنہارا کہ کارزار میکنند باکافران بانکہ ایشان ستم کردند وانکہ خدا ترا یاری کردن ایشان ہر آینہ توانا است

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيٰارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلّٰا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللّٰهُ

آنہا کہ بیرون کردند ایشان را از سرایہای ایشان بناحق مگر انکہ گویند

وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النّٰاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوٰامِعُ وَ

واگر نہ دفع کردن خدای بودی مردمان را بعضی ایشان ببعضی ہر آینہ خراب کردندی صومعہارا

بِيَعٌ وَصَلَوٰاتٌ وَمَسٰاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيرًا

وکلیسیاہارا وکنشتہارا ومسجدہائی کہ یاد کنند دران نام خدای را بسیاری

وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ الَّذِينَ إِنْ

وہر آینہ یاری کند خدای ازا کہ یاری کند دین اورا ہر آینہ توانا است ولی ہمہ آنہا کہ اگر

مَكَّنّٰاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقٰامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا الزَّكٰوةَ وَأَمَرُوا

تمکینی دادیمشان را در زمین بپای داشتندی نماز را وبدادندی زکوة را ودر فرمودندی

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلّٰهِ عٰاقِبَةُ الْأُمُورِ وَإِنْ

بنیکوئی وباز داشتندی از ناشایست وہر خدا ایرا است عاقبت کارہا واگر

يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ وَقَوْمُ

بدروغ دارند ترا پیش ازیشان قوم نوح را وقوم هود وقوم صالح وقوم

إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ فَأَمْلَيْتُ

ابراهیم ارسیم را وقوم لوط لوط را واصحاب شعیب وبدروغ داشتند موسی را پس مهلت دادم

لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ فَكَأَيِّنْ

مرکافران را پس بگرفتیم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت کردن من پس بسا

مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

از گروهان که هلاک کردیم ما انرا وانهل آن ستمکار بودند پس آن افتاده بودند برسقفهای آن

وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ

وچاهی فرو گذاشته وکوشکی افراشته ای پس نرفتند در زمین پس باشد

لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى

مرایشانرا دلهائی که دریابند بدان یاگوشهای که بشنوند بدان پس بدرستی که ان نه کورند

الْأَبْصَارُ وَلَٰكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ وَ

چشمها ولیکن کورند دلهای آن دلها که در سینه اند

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَإِنَّ يَوْمًا عِندَ

وهمی شتابند ترا بعذاب وبخلاف نکند خدای وعده خودرا وبدرستی که روزبود نزدیک

رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ

پروردگار تو همچو هزار سال ازانچه شمرید شما وبسا از اهل دیها

أَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ ۝ قُلْ يَا أَيُّهَا

که مهلت دادم ازا وازا اهلش ظالمان بودند پس بگرفتم اهل ازا وبازمنست بازگشت بگو ای مردمان

النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

مردمان پیغامبری که من شمارا بیم کنندهٔ روشنم پس انها که بگرویدند وکردند

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي

کارهای نیکو مرانیارزابود آمرزشی وروزی نیکو وآنها که بشتافتند در

آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ

نشانهای ما عاجزکنندگان آن گروه اصحاب دوزخ باشند وفرستادیم ما از

قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ

پیش تو هیچ رسول را ونه پیغمبری را مگر چون خواند انداخت شیطان در خواندن

فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ ۗ وَاللَّهُ

پس نسخت کند خدا انچه اندازد شیطان پس روشن کند خدا نشانهای خود وخدا

عَلِيمٌ حَكِيمٌ لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي

دانا ست ومحکم کار تا بکند انچه اندازد شیطان آزمایشی مرانهارا که در

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ

دلهای ایشان نست ودرسختی شدند ودیدرستی که ستمکاران مرانیه در خلافی اند

بَعِيدٍ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا

دور از حق وتا بدانند انها که بداده شدند ایشانرا دانش که ان حق است از پروردگار تو

٩

به فنخبت له قلوبهم وان الله لهادی الذین امنوا الی صراط
دلهای ایشان و بدرستی که خدا هر اینه راه نماید است آنهارا که بگروند براه راست
مستقیم ولا یزال الذین کفروا فی مریة منه حتی
راستی باشند آنها که کافر شدند در شکی ازان تا
تاتیهم الساعة بغتة او یاتیهم عذاب یوم عقیم
آید بدیشان قیامت ناگاه یا آید بدیشان عذاب روزی
الملک یومئذ لله یحکم بینهم فالذین امنوا
پادشاهی آنروز مرخدارا بود حکم کند میان ایشان پس آنها که بگرویدند
وعملوا الصالحات فی جنات النعیم والذین کفروا وکذبوا
وکارهای نیکو کردند در بهشتهای پرنعمت وآنها که کافر شدند وبدروغ داشتند
بایاتنا فاولئک لهم عذاب مهین والذین هاجروا فی
نشانهای مارا پس آنگروه مرایشانرا بود عذابی خوارکننده وآنها که مهاجرت کردند در
سبیل الله ثم قتلوا او ماتوا لیرزقنهم الله رزقا حسنا
راه خدای پس کشته شدند یا بمردند هر اینه روزی دهد ایشانرا خدای روزی نیکو
وان الله لهو خیر الرازقین لیدخلنهم مدخلا یرضونه
وبدرستی که خدا هر اینه اوست بهترین روزی دهندگان هر اینه در آورد ایشانرا در اوردنی که خشنود باشند ازو
وان الله لعلیم حلیم ذلک ومن عاقب بمثل ما عوقب به
وبدرستی که خدا هر اینه دانا است وبردبار

ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ ذَٰلِكَ

هرآینه یاری کند اورا خدای بدرستی که خدا هرآینه درگذرنده آمرزنده است آن

بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ

بسبب آنست که خدا درمی آورد شب را در روز ودرمی آورد روز را در شب وانکه

اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ

خدا شنوا است وبینا آن بسبب آنست که خدا اوست بحق وانراکه خوانند از جز او

هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

آن باطلست وانکه خدا اوست بزرگوار برافراشته ای ندیدی تو که خدا

أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ

فرو فرستاد از آسمان آبی را پس گشت زمین سبز بدرستی که خدا مهربانست

خَبِيرٌ ۝ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ

واگاه مراوراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست وبدرستی که خدا هرآینه اوست بی نیاز

الْحَمِيدُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ

ستوده ای ندیدی تو که خدای مسخر کرد مرشمارا آنچه در زمینست وکشتی راکه

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَن تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا

میرود در دریا بفرمان او ونگه میدارد آسمانرا تا نیفتد بر زمین

بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ

بفرمان او بدرستی که خدا بمردمان هرآینه مهربانست ورحمت کنست واو آن خدائست که زنده کرد شمارا

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ ۝ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكًا

پس بمیراند شما را پس از زندگی که آدمی هر آینه ناسپاس است ۝ هر گروهی را گردانیدیم عبادت جائی

هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ

که ایشان عبادت کنندگانند دران پس نباید که کنند خصومت در فرمان تو و بخوان پروردگار خود را هر آینه

هُدًى مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِن جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

بر راه راستی ۝ و اگر خصومت کنند با تو پس بگو خدا داناتر است بآنچه میکنید

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ

خدا حکم کند میان شما روز قیامت در آنچه بودید شما دران

تَخْتَلِفُونَ ۝ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

خلاف کنندگان ۝ ای ندانی تو که خدای میداند آنچه در آسمانهاست و زمینست

إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ وَيَعْبُدُونَ

بدرستی که آن در کتابست ۝ بدرستی که آن بر خدا آسانست ۝ و می پرستند

مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُم بِهِ عِلْمٌ ۚ وَمَا

از جز خدای آنچه فرو نفرستاد بدان حجتی را و نیست مر ایشان را بدان دانشی و نیست

لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ

مر ستمکاران را هیچ یاری کنند ۝ و چون خوانند بریشان نشانهای ما را روشن

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ

شناسی تو در رویهای آنها که کافر شدند انکار کردنی نزدیک بود که در آویزند

يا الذين يتلون عليهم ايات نا قل افا نبئكم بشر من ذلكم ٥

بانها كه ميخواندند برايشان نشانهاى ما را بگواى محمد اى بيا كاهانم شما را ببدتر از ايشان

النار وعدها الله الذين كفروا وبئس المصير ٥ يا ايها

آتش وعده داد ايشان را خداى آنها را كه كافر شدند وبد بازگشتيست يعنى دوزخ اى

الناس ضرب مثل فاستمعوا له ان الذين تدعون من دون

مردمان زده شد مثلى پس گوش باز داريد مر آنرا بدرستى كه آنها ميخواندند از جز

الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له وان يسلبهم الذباب

خداى نيافريند مگسى را واگر جمع شوند مر آنرا واگر درباييدش ايشان مگسى

شيئا لا يستنقذوه منه ضعف الطالب والمطلوب

چيزى را نتوانند رهانيدن آنرا ازو ضعيفست طالب و مطلوب

ما قدروا الله حق قدره ان الله لقوى عزيز ٥ الله يصطفى من

نشناختند خداى را سزاى شناختن او بدرستى كه خداى بتوانست و نيرومند خداى برگزيد از

الملئكة رسلا ومن الناس ان الله سميع بصير ٥ يعلم

فرشتگان رسولانى را واز مردمان بدرستى كه خداى شنوا ست و بينا ميداند

ما بين ايديهم وما خلفهم والى الله ترجع الامور ٥ يا ايها

آنچه در پيش ايشانست وآنچه از پس ايشانست وباخدا ست بازگشت كارها اى

الذين امنوا اركعوا واسجدوا واعبدوا ربكم

آنها كه بگرويده ايد ركوع كنيد وسجود كنيد وبپرستيد پروردگار خود را

سجده عند الشافعی

وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ

و نیکوکاری کنید تا مگر بود که شما رستگاری یابید و جهاد کنید در راه خدای سزای

جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ

جهاد کردن آن او برگزید شما را و نکرد بر شما در دین هیچ

حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرٰهِيمَ ۚ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ

تنگی ملازم باشید دین پدر خود را ابراهیم او نام نهاد شما را منقادان از

قَبْلُ وَفِي هٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا

پیش و خدای نام نهاد شما را در این قرآن تا باشد رسول گواه بر شما و باشید شما

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۛ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوا

گواهان بر مردمان پس بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و چنگ در زنید

بِاللَّهِ ۖ هُوَ مَوْلٰىكُمْ ۖ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

بخدای او دوست خداوند شما پس نیک خداوندیست و نیک یاری کننده

سورة المؤمنون مكية وهي مائة وثمان عشرة آية وستة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلٰوتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ

پدرستی که رستگاری یافتند مؤمنان آنها که ایشان در نماز خویش ترسندگانند و آنها که ایشان

عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ

از لغو برگردندگانند وآنها که ایشان مر زکوة را کنندگانند وانها

هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا عَلٰى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ

که ایشان مر عورات خودرا نگه دارندگانند مگر بر هم جفتان خویش یا مالک باشند

أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ

دستهای ایشان پس بدرستی که ایشان غیر ملامت کردگانند پس هر که جوید جز آن پس آن گروه

هُمُ الْعَادُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

ایشانند از حد در گذرندگان وآنها که ایشان مر امانتهای خودرا وعهدهای خودرا نگه دارندگانند

وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ

وآنها که ایشان بر نمازهای خود محافظت کنندگانند آن گروه ایشانند میراث گیرندگان

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

آنهانند که میراث برگیرند فردوس را ایشان درانجا باشندگانند همیشه وبدرستی که بیافریدیم ما

الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي

آدمی را از برگزیده از گل پس بکردیم ما ازا نطفه در

قَرَارٍ مَكِينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ

قرارگاهی پس بکردیم ما نطفه را خونی بسته پس بکردیم ما علقه را

مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ

گوشت پاره پس بکردیم ما گوشت پاره را استخوانهائی پس درپوشانیدیم ما استخوانهارا گوشتی پس

أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُم

انزدیم ما ازا یکبار دیگر پس بزرگوارست خدای نیکوترین آفریدگان پس بدرستی که شما

بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝ وَلَقَدْ

پس ازان هر آینه مردگان باشید پس بدرستی که شما روز قیامت برانگیختگان باشید وبدرستی

خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ

که آفریدیم ما بالای شما هفت طبقهای آسمانرا ونیستیم ما ازآفریدن غافلان

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا

وفرو فرستادیم ما از آسمان آبی را باندازه پس آرام دادیم ما آنرا در زمین وبدرستی که ما

عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ۝ فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِ جَنَّاتٍ مِّن

بر بردن آن هر آینه توانا یانیم پس آفریدیم مر شمارا بدان بستانهائی از

نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

خرمابنان وانگورستانها که شمارا است دران میوهای بسیار وازان میخورید شما

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْآكِلِينَ

ودرختی که بیرون می آید ازکوه طور سینا میرویاند روغن را وبآن خورشی مر خورندگان را

وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَ

وبدرستی که مر شمارا است درچهارپایان هر آینه عبرتی درخورد میدهیم شمارا آنچه در شکمهای آنست

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

دم شمارا است دران سودهائی بسیار وازان میخورید شما وبران وبر

الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ

کشتی می نشانند شمارا و بدرستی که بفرستادیم ما نوح را با قوم خود پس گفت ای قوم من

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ فَقَالَ

بپرستید خدایرا نیست مرشمارا هیچ خدائی جز او ای پس نمی پرهیزید پس گفتند

الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ

اشراف آنها که کافر بودند از قوم او نیست این مگر آدمی مانند شما میخواهد

أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا

که افزونی جوید بر شما و اگر خواستی خدای هرآینه فرو فرستادی فرشتگانرا نشنیدیم ما

بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا

این را در پدران ما اولینیان نیست او مگر مردی که بدو دیوانگی است پس چشم دارید

بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝ فَأَوْحَيْنَا

بدو تا هنگامی گفت نوح ای پروردگار من یاری کن مرا بآنچه بدروغ داشتند مرا پس وحی کردیم ما

إِلَيْهِ أَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ

بدو که بساز کشتی را بنگهداشت ما و وحی ما پس چون آمد فرمان ما و بجوشید

التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا

تنور پس درآور دران از هر صنفی دو واهل خویش را مگر

مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا

آنکه پیشی گرفت بر او گفتار ازیشان و سخن مگوی درحق آنها که ستم کردند

مُغْرَقُونَ ۝ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

غرق کردگانند پس چون راست بایستی تو وآنها که با تواند در کشتی پس بگو سپاس وستایش

الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلًا مُبَارَكًا

انکه برهانید ما را از گروه ستمکاران وبگوای محمد ای پروردگار من فرو آور مرا فرو آوردنی

وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ

وتوئی بهترین فرو آورندگان بدرستی که دران هر آینه نشانهاست وبدرستی که ما هر آینه آزمایندگان

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ

پس آوردیم ما از پس ایشان گروهی دیگر ازا پس بفرستادیم ما در میان ایشان رسولی را از ایشان

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

که بپرستید خدا را نیست مر شما را هیچ خدائی جز او ای پس نمی پرهیزید

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ

گفتند اشراف از قوم او آنها که کافر شدند وبدروغ داشتند بباز رسیدن با وعده اخرت

وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ

ومنعم کردانیدیم ما ایشان را در زندگانی دنیا نیست این مگر آدمی مانند شما میخورد

مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ۝ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا

از انچه شما میخورید ازان وی آشامید شما وهر آینه اگر فرمان برید شما آدمی را

مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ۝ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا مِتُّمْ

مانند شما بدرستی که شما ازجملهٔ زیانکاران باشید ای وعده میدهد شما را که شما چون بمیرید

وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ۝ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ

دورا دورا و باشید شما خاکی و استخوانی بدرستی که شما بیرون آورده گان باشید

لِمَا تُوعَدُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ

مر آنچه وعده میدهند شمارا نیست این مگر زندگانی دنیا بمیریم و میزیم و نباشیم ما

بِمَبْعُوثِينَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ

بر انگیخته گان نیست او مگر مردی که بربافت بر خدا دروغ را و نیستیم ما

لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝ قَالَ

اورا بگروندگان گفت ای پروردگار من یاری کن مرا بآنچه بدروغ میدارند مرا گفت خدای

عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ

از اندکی هرآینه گردند پشیمانان پس بگرفت ایشانرا بانگه آبر بحق

فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ ثُمَّ أَنْشَأْنَا

مرگرده ستمکارانرا پس آفریدیم ما

پس بگردیم ما ایشانرا خاشاکی پس دوری و هلاکت باد

مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۝ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا

از پس ایشان گروهی دیگررا پیشی نکرد هیچ گروهی اجل خودرا

وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَىٰ كُلَّمَا

و باز پس نایستند پس بفرستادیم ما رسولان را پیاپی هر که

جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا

که آمد بگروهی رسولشان بدروغ داشتند اورا پس در پی داشتیم ما بعضی ایشانرا بعضی

وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا

پس گردانیدیم ما ایشان را سخنانی پس دوری و هلاکت باد گروهی را که نمی گروند پس بفرستادیم ما

مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝ إِلَىٰ

موسی و برادر او را هارون را بنشانها و حجتی روشن

فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

بفرعون و اشراف او پس کردنکشی کردند و بودند قومی ازحد درگذرندگان

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ

پس گفتند ای چون برابر داریم ما دو آدمی را مانند ما و قوم ایشان مارا پرستندگانند

فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۝ وَلَقَدْ

پس بدروغ داشتند ایشان را پس بودند از جملهٔ هلاک کرده شدگان و بدرستی که

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ

بدادیم ما موسی را کتاب تا بود که ایشان راه راست یابند و بکردیم پسر مریم

وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

و مادر او را نشانی و جای دادیم ما ایشان را بالائی خداوند آرامی و چشمهٔ

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي

گفتیم ما ای رسولان بخورید از پاکیهائی و بکنید کارهای نیکو بدرستی که من

بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ

بدانچه میکنید شما دانا ست و بدرستی که این دین شما یک دین است و من پروردگار شما ام

فَاتَّقُونِ ۝ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ

پس پرستید مرا پس خلاف کردند در فرمان خود میان یکدیگر گرویدگان هر گروهی

بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ۝ فَذَرْهُمْ فِي غَمْرَتِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ

بدانچه نزدیک ایشانست شادانند پس بگذار ایشانرا در مستی وجهالت ایشان تا هنگامی

أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُم بِهِ مِن مَّالٍ وَبَنِينَ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي

ای پندارند که مدد میکنیم ایشانرا بدان از مالی وپسران می شتابیم مر ایشانرا در

الْخَيْرَاتِ بَل لَّا يَشْعُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ هُم مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِم

نیکیها بلکه ایشان نمیدانند بدرستی که آنها که ایشان از ترس پروردگار خود

مُّشْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۝ وَ

ترسندگانند آنها که ایشان بنشانهای پروردگار خود بگروند گانند

الَّذِينَ هُم بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوا

وآنها که ایشان بپروردگار خود نه انباز فرادارندگانند وآنها که بدهند آنچه بدهند

وَّقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ

ودلهای ایشان ترسان باشند باانکه ایشان بپروردگار خود باز گردندگانند آن گروه

يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا

می شتابند در نیکیها وایشان ازاپیشی گیرندگانند وتکلیف نفرمائیم بهیچ تنی را

إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

مگر بقدر طاقت او ونزدیک ماست کتابی که سخن میگوید بحق وایشانرا ستم نکنند

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِنْ هٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ
بلکه دلهای ایشان در پوششی اند ازان ومر ایشانرا بود عملهای از جز آن
هُمْ لَهَا عَامِلُونَ حَتّٰى إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
ایشان انرا کنندگانند تا چون بگیریم ما متنعمان ایشانرا بعذاب آنگه ایشان
يَجْأَرُونَ ۝ لَا تَجْأَرُوا الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ۝ قَدْ
زاری کنند گویند ایشانرا زاری مکنید امروز بدرستی که شما را از ما یاری نکنند بدرستی
كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ۝
که چون خوانند نشانهای من بر شما پس شما برهر دو پی پای خود گردید میکردید ند
مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ۝ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ
گردنکشان بدان حدیث کنندگان بهوده میگفتند ای اندیشه نکردند در گفتار یا امد بدیشان
مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ
انچه نیامد به پدران ایشان اولینان یا نشناختند رسول خودرا پس ایشان اورا
مُنْكِرُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ
منکرانند یا میگویند که بدوست دیوانگی بلکه آمد بدیشان بحق وبیشتر ایشان
لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَ
مرحق را کارهانند واگر پس روی کردی حق مرادهای ایشانرا هرآینه تباهی گرفتی در اسمانها
الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ
وزمین واانکه دریشانست بلکه بدادیم ما ایشانرا پند ایشان از پندایشان

مُعْرِضُونَ ۝ أَمْ تَسْئَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

پرگردندگانند یا میخواهی تو ازیشان مزدی پس مزد پروردگار تو بهتر و او بهترین روزی دهندگانست

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

و بدرستی که تو میخوانی ایشانرا براه راست و بدرستی که آنها که نمی گروند

بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ۝ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا

باخرت از راه راست هرآینه برگردندگانند و اگر رحمت کردمانی ما ایشانرا و برداشتمانی

مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ وَلَقَدْ

انچه بدیشانست از زیان هرآینه بتختی بماندندی کمراهی خود سرگشته شدندی و بدرستی

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ

که بگرفتیم ما ایشانرا بعذاب بس زن نبنداوردند مر پروردگار خودرا و زاری نکردند

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ

تا چون برگشودیم ما بریشان دری را خداوند عذاب سخت انگه ایشان دران

مُبْلِسُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَ

نومید شوندگان بودند و او آن خدائیست که بیافرید مر شمارا شنوائیها و بینائیها

الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي

و دلها اندکی شکر می کنید شما و او آن خدائیست که بیافرید شمارا در

الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ

زمین و باو حشر کنند شمارا و اوست آنخدائی که زنده کند و بمیراند و او راست اختلاف

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ

شب وروز ای پس استعمال عقل نمیکنید بلکه گفتند مانند آنچه گفتند اولینیان

قَالُوا أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

گفتند ای چون بمیریم ما وباشیم ما خاکی واستخوانی ای چون باشیم ما برانگیخته شدگان

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَٰذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ

بدرستی که وعده داده شد ما را وپدران ما را این از پیش گفتند نیست این مگر افسانه

الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

اولینیان بگوای محمد مر کراست وآنچه در انست اگر شما میدانید

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ

زود گویند مر خدائرا بگو ای پس اندیشه نمی کنید بگوای محمد کیست پروردگار آسمانها

السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا

هفت گانه وپروردگار عرش بزرگ زود گویند که خداست بگوای محمد ای پس

تَتَّقُونَ ۝ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ

نمی پرهیزید بگوای محمد کیست که بیدقدرت اوست پادشاهی همه چیزی واو زنهار دهد ورنهاند هیچ

عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّىٰ تُسْحَرُونَ

بر او اگر هستید شما دانایان زود گویند مر خدائرا بگوای محمد پس چگونه فریفته شوید

بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ

بلکه آوردیم بدیشان بحق وبدرستی که ایشان دروغ زنانند فرا نگرفت خدا هیچ فرزندی را

وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلٰهٍ إِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ إِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا

وبنود بااو هیچ خدائی آنگه هرآینه ببردی هر خدائی بدانچه آفریدی وهرآینه

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ عَالِمِ الْغَيْبِ

او برآنکی چیزی بعضی ازیشان بر بعضی پاک ومنزه است خدا از انچه صفت میکنند اوست دانندهٔ ناپیدا

وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ

وپیدا پس بزرگوارست واورا شریک انبار فرامیدارند بدو از انچه بگوای محمد ای پروردگار من اگر بازنمائی آنچه وعده

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۝ وَإِنَّا عَلٰى أَنْ نُّرِيَكَ مَا

ای پروردگار من پس مکن مرا با گروه ستمکاران وبدرستی که ما برانکه بازنمائیم ترا انچه

نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُونَ ۝ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةَ

وعده میدهیم ایشانرا هرآینه توانائیم دفع کن بدی را بطریقی که آن نیکوترست

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۝ وَقُلْ رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ

ما داناتریم بدانچه صفت میکنند وبگوای محمد ای پروردگار من پناه میگیرم بتو از وسوسهٔ

الشَّيٰطِينِ ۝ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَّحْضُرُونِ ۝ حَتّٰى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ

دیوان وپناه میدهم بتو ای پروردگار من که حاضر آیند بمن تاچون آید یکی ازیشان

الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ

اسباب مرگ گوید ای پروردگار من بازگردان مرا تامگر بود که من بکنم کاری نیکو را درانچه ترک کردم

كَلَّا ۚ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا ۖ وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلٰى يَوْمِ

نه که آن سخنی است که او گوینده آنست ودرپس ایشان مانعی بود تا بروزی

يُبْعَثُونَ ۝ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا

که برانگیزند ایشان را پس چون در دمند نوبت در صور پس نسبها نماند میان ایشان امروز و پرسند

يَتَسَاءَلُونَ ۝ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

از نسبهای ایشان پس هر که سنگین آید ترازوی او پس آن گروه ایشانند رستگاران

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي

و هر که سبک آید ترازوی او پس آن گروه آنها اند که زیان کار آمدند بر تنهای خود ایشان در

جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ

دوزخ همیشه باشند بسوزاند رویهای ایشان را آتش و ایشان در آنجا ترش رویان باشند

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

ای نشانهای من نخواندند بر شما پس شما آنرا بدروغ می داشتید

قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ رَبَّنَا

گفتند ای پروردگار ما غلبه کرد بر ما بدبختی ما و بودیم ما گروهی گمراهان ای پروردگار ما

أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا

برون آور تو ما را از آن پس اگر باز آوریم پدرستی که باشیم ستمکاران گوید خسته ای دور شوید در آن و مگوئید

تُكَلِّمُونِ ۝ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا

سخن با من پدرستی که بودند گروهی از بندگان من که میگفتند ای پروردگار ما گرویدیم

فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا

پس بیامرز ما را و رحم کن بر ما و تو ئی بهترین رحمت کنندگان پس فرا گرفتید شما ایشان را بمسخرها

حَتّٰى أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ

تا فراموش کردید شما پندی مرا و بودید شما از ایشان می خندید

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قَالَ

امروز بدانچه صبر کردند پدرستی که ایشان ایشانند رستگاران گوید خدای

پدرستی که پاداشت دادم ایشانرا

كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا

چند درنگ کردید شما در زمین شمار سالها گفتند درنگ کردیم ما روزی

أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِّينَ ۝ قَالَ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ

یا بعضی را از روز پس پرس از شمارندگان گوید خدای درنگ نکردید شما مگر اندکی اگر شما بدانید

كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا

بدانید ای پنداشتید شما که آفریدیم ما شمارا بعبث

وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا

وآنکه شما بما بازنگردید پس برافراشته است خدای پادشاه بحق نیست خدای مگر

هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلٰهًا آخَرَ

او پروردگار عرش نیکو و هرکه خواند با خدای خدای دیگر

لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

حجتی نبود او را بدان پس پدرستی که حساب او نزدیک پروردگار او بود پدرستی که او رستگاری نیابند کافران

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

وبگوای پروردگار من بیامرز مرا و رحمت کن و تویی بهترین رحمت کنندگان

سورة النور اربع وستون اية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

ای سورتیست ای فصلنا
این سورتیست که فرو فرستادیم ما آنرا و مهید اکردیم احکام آنرا و فرو فرستادیم دران نشانی روشن را

لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ

تا مگر بود که شما پند گیرید زن زانیه و مرد زانی را پس بزنید هر

وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي

یکی را از ایشان صد تازیانه و نسزد که رحمت گیرد بدلهای شما که ضارب و مضروب اند مهربانی در

دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا

دین خدای اگر هستید شما بگروید گان بخدای و بروز آخرت و باید که حاضر آید بعذاب کردن ایشان

طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ اَلزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً

گروهی از مؤمنان مرد زانی باید که جماع نکند مگر با زن زانیه یا مشرکه

وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

و زن زانیه باید که جماع نکند با او مگر مردی زانی یا مشرک و حرام کردند آنرا بر مؤمنان

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ

و آنها که دشنام دهند زنان پارسا را پس نیابند بچهار گواه پس بزنید ایشانرا

ثمانين جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك
هشتاد تازیانه وقبول نکنید مرایشانرا بگواهی هرگز وآن گروه
هم الفاسقون ۝ الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان
ایشانند فاسقان مگر آنها که توبه کردند ازپس آن وکار باصلاح آوردند پس همی
الله غفور رحيم ۝ والذين يرمون ازواجهم ولم يكن
کند ای آمرزنده رحمت کننده وآنها که دشنام دهند زنان خودرا وبناشند مرایشانرا
لهم شهداء الا انفسهم فشهادة احدهم اربع
گواهان مگر تنهای ایشان پس گواهی یکی ازایشان چهار بار
شهادات بالله انه لمن الصادقين ۝ والخامسة ان لعنة الله
گواهی دادن بود بخدای پدرستی که او مرانیه ازجمله راست گویان وگواهی پنجم که لعنت خدای
عليه ان كان من الكاذبين ۝ ويدرؤ عنها العذاب
بود اگر هست ازجمله دروغ زنان ودفع کند ازان زن عذاب را
ان تشهد اربع شهادات بالله انه لمن الكاذبين
اگر گواهی دهند چهار بار گواهی دادن بخدا پدرستی که او مرانیه ازجمله دروغ زنانست
والخامسة ان غضب الله عليها ان كان من الصادقين
وگواهی پنجم اگر هست مرد ازجمله راست گویان برآن زن خشم خدای باد
ولولا فضل الله عليكم ورحمته وان الله تواب حكيم
اگر نه فضل خدای بودی برشما ورحمت او وانکه خدای توبه پذیرنده است فرمان کار

ان الذين جاؤا بالافك عصبة منكم لا تحسبوه شرا لكم
پدرستی که آنها که آمدند بدروغ گروهی اند ازشما مپندارید آن بدتر مرشمارا
بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم
بلکه آن بهتر است مرشمارا تا هر مردی رابود ازیشان آنچه اندوخت از بزه
والذي تولى كبره منهم له عذاب عظيم ۝ لولا اذ سمعتموه
وانکه قیام نمود بمعظم آن دروغ ازیشان مراورابود عذابی بزرگ چراچون نشنیدند انرا
ظن المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا افك
گمان نبردند بخوگمان بردن مردان مؤمن وزنان مؤمنه بتنهای ایشان نیکی وگفتند این دروغ
مبين ۝ لولا جاؤا عليه باربعة شهداء فاذ لم يأتوا بالشهداء
روشن چرا نیاوردند برآن چهار گواه پس چون نیاوردند گواهان را
فاولئك عند الله هم الكاذبون ۝ ولولا فضل الله عليكم
پس آن گروه نزدیک خدای ایشانند دروغ زنان واگر نه فضل خدای بودی برشما
ورحمته في الدنيا والاخرة لمسكم فيما افضتم فيه
ورحمت او در دنیا واخوت هرآینه بر رسیدی بشما درآنچه شروع کردید شما دران
عذاب عظيم ۝ اذ تلقونه بالسنتكم وتقولون بافواهكم
عذاب بزرگ چون برافتند ازابر بانهای خود وگفتند بزبانهای خود
ما ليس لكم به علم وتحسبونه هينا وهو عند الله عظيم
انچه نبود مرشمارا بدان دانشی وپنداشتید ازا آسان وآن نزدیک خدای بزرگست

وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَانَكَ

ای ہلا

وچرا چون شنیدید ندا ازا انکه گفتید که نبود ما را که سخن گوئیم بدین پاک ومنزهی تو

هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۞ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا

ای لا

این بهتانی بزرگست پند میدهد شما را خدا که باز نگردید بمانند آن هرگز

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

اگر هستید شما بگروندگان وروشن میکند خدا مر شما را نشانها وخدا دانا است

حَكِيمٌ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ

در انها

ومحکم کار بدرستی که انها

آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

که بگروندگان مر ایشانرا بود عذابی دردناک در دنیا واخرت وخدا میداند

وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۞ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ

وشما نمیدانید واگر نه فضل خدای بودی برشما ورحمت او وانکه خدای

رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

مهربانست ورحمت کنند ای آنها که بگرویدید پس روی مکنید مرادهای شیطان را

وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ

وهرکه پس روی کند مرادهای شیطان را بس بدرستی که او میفرماید بنا شایست وبدی واگر نه فضل

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَى مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ

خدا بودی برشما ورحمت او پاک نشدی از شما هیچ یکی هرگز ولیکن خدا

يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ

پاک کند ازا که خواهد وخدا شنوا ست ودانا ۝ وبباید که سوگند نخورند خداوندان فضل از شما

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ

وتوانگری که بدهند خداوند خویشی را ومسکینان را ومهجرت کنندگان را

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ

در راه خدای وباید که درگذرند وباید که جرم فروگذارند ای دوست نمیدارید که بیامرزد خدای

لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ

مرشمارا وخدا آمرزنده است ورحمت کننده ۝ بدرستی که آنها که دشنام دهند زنان پارسا را

الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ

غافلهٔ مؤمنه ملعنت کرده شدند در دنیا واخرت ومرایشان راست عذابی

عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا

بزرگ ۝ انروز گواهی دهد برایشان زبانهای ایشان ودستهای ایشان وپایهای ایشان

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ

باچه ایشان کردند ۝ انروز تمام بدهد ایشانرا خدا پاداشت عملهای ایشان بحق ودانند

أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝ الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ

که خدای اوست حق روشن ۝ زنان پلید سزاوار مردان پلید باشند ومردان پلید

لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ

سزاوار زنان پلید باشند وزنان پاک سزاوار مردان پاک باشند ومردان پاک سزاوار زنان پاک باشند

أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

آن کروه بری کرده کانند ازانچه میکویند مرایشانرا بود آمرزشی وروزی بینکو

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا

ای آنها که بکرویدید راید درمروید درخانها جز ازخانهای خود تا دستوری خواهید

وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

درشدن را وسلام کنید بر اهل آن انسان بهتر مر شمارا تا مکر بود که شما پند کیرید

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ

پس اکر نیابید درانجا هیچ یکی را پس مروید دران تا دستوری دهند مر شمارا

وَإِن قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ

واکر کویند مر شمارا که باز کردید پس باز کردید آن پاکتر مر شمارا وخدا

بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ

بآنچه میکنید دانا است هیچ بر شما کناهی که در روید درخانهای که نه

مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا

مسکونه درآن کالای مر شما را وخدا میداند آنچه آشکارا میکنید وپنهان

تَكْتُمُونَ قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا

میدارید بکوی مر مومنان را بازدارند از نکاه خود ونکه دارند

فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

عورتهای خود را آن پاکتر مرایشانرا بدرستی که خدا آکاهست بآنچه می کنید شما

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ

وبکوای محمد مر زنان مومنه را تا بر هم نهند چشمهای خود را ونکه دارند عورتهای خود را

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ

وظاهر نکنند زینت خود را مکر آنچه ظاهرست ازان وباید که بر زنند چادرهای خویش

عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ

بر سرهای خویش وباید که موضع زینت خود را مکر بر شوهران خود یا بر پدران خود

أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ

یا بر پدران شوهران یا بسران خود یا بسران شوهران خود یا

إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ

برادران خود یا بسران برادر خود یا بسران خواهران خود یا زنان خود

أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ

یا آنچه مالک باشند دستهای ایشان یا تابعان نه خداوندان حاجت بزنان از مردان

أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ

یا کودکان آنها که مطلع نشده باشند بر عورات زنان وباید که نزنند

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ

پایهای خود را بزمین تا بدانند آنچه پنهان کرده باشند از زینت ایشان وباز آیید بخدای

جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ

همه ای مومنان تا مکر بود که شما رستکار یابید وبکاح کنید بیوه زنان

مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآئِكُمْ اِنْ يَّكُوْنُوْا

از شما و نیکوکاران از بندگان شما و کنیزکان شما اگر باشند

فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝ وَلْيَسْتَعْفِفِ

فقیران تواانگر گرداند ایشانرا خدای از فضل خود وخدای فراخ رحمت ودانا وباید که دست بدارند

الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ

آنها که نیابند مهری را تا تواانگر گرداند ایشانرا خدای از فضل خود

وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ

وانها که طلب مکاتبت کنند از انچه مالک باشند دستهای شما پس باز فروشید ایشانرا

اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا ۖ وَّاٰتُوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ

اگر دانید در ایشان خیری وبدهید ایشانرا از مال خدای آن مال که بداد شمارا

وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا

وباکراه بر مدارید کنیزکان خودرا بر زنا اگر خواهند خویشتن را نگاه داشتن

لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ

کالای زندگانی دنیارا وهرکه باکراه بدارد ایشانرا پس بدرستی که خدا از پس

وَاِكْرَاهِهِنَّ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ

واگر بخواهید تا بجویند اکراه ایشان آمرزنده است ورحمت کننده وبدرستی که فرو فرستادیم بشما نشانها

مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ

روشن را ومثلی از انها که گذشتند از پیش شما وپندی مر پرهیزکاران را

اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ

خدای راه نمایندهٔ اسمانها وزمینست مثل نور او چون مثل روزنی بود که دران بود چراغ

اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ

چراغ در قندیل ابگینه بود ابگینه گویا که ان ستاره بود روشن

يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ

افروخته شود از درخت مبارک زیتون نه شرقی ونه غربی نزدیک بود

زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ

که روغن آن روشنی دهد واگرچه نرسیده باشد بدان نوری بر نوری راه نماید خدای بنور خود

مَنْ يَّشَآءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ فِيْ

که خواهد ومیزند خدای مثلها را برای مردمان وخدا بهمه چیزی داناست در

بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا

خانهای که دستوری داد خدای که برافرازند ویاد کنند دران نام او را تسبیح میکنند مر او را دران جا

بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۝ رِجَالٌ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ

بامداد وشبانگاه مردانی که مشغول نکند ایشان را تجارتی ونه بیعی از یاد کرد

اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ

خدای وبپای داشتن نماز وبدادن زکوة ترسند از روزی که بگردند

فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ۝ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا

دران دو دلها وبینائیها تا پاداشت دهد ایشان را خدای نیکوتر انچه کردند

وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
وتا بزیادت کند ایشان را از فضل خود وخدا روزی دهد ازا که خواهد بی حساب

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
وآنها که کافر شدند عملهای ایشان مجو کوتابی بود بیابانی پندارد ازا تشنه

مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِندَهُ فَوَفَّاهُ
آبی تا چون آید بدان نیابد ازا چیزی ویابد خدای را نزدیک آن پس تمام دهد اورا

حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ
باداش حساب او وخدا زود حسابست یا چون تاریکیهای بود که در دریا دور قعور پوشاند ازا

مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ
موجی از بالای آن موجی از بالای آن بود ابری تاریکیها آن بعضی بالای

بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا
بعضی چون بیرون دست خودرا نزدیک بود که نبیند ازا وهرکه نکند خدای اورا نوری

فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
پس نبود اورا هیچ نوری ای ندیدی تو که خدای را تسبیح میکند اورا آنکه در آسمانهاست وزمین

وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ ۖ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
ومرغان صف زدگان همه را دانست نمازاو وتسبیح او وخدا داناست بآنچه

يَفْعَلُونَ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ
میکنند ومرخدا راست پادشاهی آسمانها وزمین وباخدا ست بازگشت همه

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا
ای ندیدی تو که خدای میراند ابررا پس باهم می آورد میان آن پس میکند ازا برهم نشاندن

فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِن جِبَالٍ
پس بینی تو باران را که برون آید از میان آن وفرومی فرستد از آسمان مانند کوهها

فِيهَا مِن بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ ۖ
درانست از تگرگی پس برساند آن ازا که خواهد وبگرداند آن از انکه خواهد

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۝ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ
نزدیک بود که ببرد بینائیها را همه میگرداند خدای شب

وَالنَّهَارَ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ
وروز را بدرستی که دراین بهرانیه عبرتست وخداوندان بینائیها را وخدا افرید کل هر

دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ ۖ فَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ
دابه است از آبی پس ازیشان انکه میرود بر شکم خود وازیشان هست انکه میرود

رِجْلَيْنِ وَمِنْهُم مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ إِنَّ اللَّهَ
برهردو پای وازیشان هست انکه میرود بر چهارپای افریند خدای انچه خواهد بدرستی که خدای

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ لَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي
بر همه چیزی توانا ست بدرستی که فرو فرستادیم نشانهارا روشن وخدا راه نماید

مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
ازا که خواهد براه راست ومیگویند بگرویدیم ما بخدا ورسول

وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ ۚ وَمَا أُولَٰئِكَ

وفرمان بردیم ما پس برگشتند گروهی ازایشان از پس آن و نیستند آن گروه

بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا

مومنان وچون خوانند ایشانرا باخدای ورسول او تا حکم کند میان ایشان ان گ

فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ ۝ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ

گروهی ازیشان برگردندگان باشند واگر باشد ایشانرا حق آیند بدو

مُذْعِنِينَ ۝ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَن

گردن نهندگان ای در دلهای ایشان تنگی است یا می ترسند که ظلم کند

يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ ۚ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

خدای برایشان ورسول او بلکه آن گروه ایشانند ستمکاران

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ

پدرستی که گفتار مومنان چون خوانند ایشانرا باخدای ورسول او تا حکم کند

بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

میان ایشان آن بود که گویند بشنیدیم وفرمان بردیم ما واآن گروه ایشانند رستگاران

وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

وهرکه فرمان برد خدای را ورسول اورا وبترسد ازخدای وبپرهیزد پس آن گروه ایشانند

الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ

رستگاران وسوگند خوردند بخدای سوگندان مغلظ خود که هرآینه اگر فرمائی تو ایشانرا

لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

هرآینه بیرون آیند بگو که سوگند مخورید اگر فرمان برید رسول خدا را بیگمان بهتر بر سستی که خدا از کارهای شما آگاهست

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ

بگوای محمد فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول را پس اگر برگردند پس بدرستی که بر وست آنچه نهاده شد بر

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ

و بر شماست آنچه نهاده شد بر شما و اگر فرمان برید او را راه یابید و نیست بر رسول

إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

مگر رسانیدن روشن وعده داد خدا آنهارا که بگروید از شما و کارهای نیکو کردند

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

هرآینه بخلافت بگمارد ایشانرا در زمین همچنانکه بخلافت بگذاشت آنهارا که از پیش ایشان بگروید

وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ

و هرآینه بمکین دهد ایشانرا دین ایشان را آن دینی که پسندید ایشانرا و هرآینه بدل کند ایشانرا از پس

خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ

ترس ایشان ایمنی پرستند مرا و انباز فرا نگیرند بمن چیزی را و هرکه کافر شود

بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

پس از آن پس آن گروه ایشانند فاسقان و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

و فرمان برید رسول را تا مگر بود که بر شما رحمت کنند مپندار آنهارا که کافر شدند

مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

عاجز کنندگان در زمین وجای ایشان آتش بود وهرآینه بد بازگشتی است ای آنها

آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا

که بگرویده اید باید که دستوری خواهند زنهار آنها که مالک اند دستهای شمارا وآنها که بزرگ نشده باشند

الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَوٰةِ الْفَجْرِ وَحِينَ

بلاغت از شما سه وقت از پیش نماز بامداد وآن هنگام

تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَوٰةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ

که نهید جامهای خودرا از نیم روز واز پس نماز خفتن

عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ

سه وقت ظاهر بدن عورات شما نیست برشما ونه برایشان بزودی

بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ كَذَٰلِكَ

پس ازان وقتها طواف کنندگان برشما بعضی شما بر بعضی همچنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِذَا بَلَغَ

روشن میکند خدا امر شمارا نشانها وخدا دانا است ومحکم کار وچون برسند

الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ

طفلان از شما ببلاغت پس باید که دستوری خواهند همچنانکه دستوری خواستند آنها

مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

که از پیش ایشان بودند همچنین روشن میکند خدای امر شمارا نشانهای خود وخدای دانا است ومحکم کار

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ

و پیر زنان از زنان آن زمانی که امید ندارند نکاحی را پس نیست بریشان

جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ

بزه که بنهند جادرهای خودرا نه آراسته بیرون شدن بزینت و آنکه خودرا نگه بدارند

خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ

بهتر بود مرایشانرا و خدای شنوا است و دانا نیست بر کور بزه و نه بر لنگ

حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ

بزه و نه بر بیمار بزه و نه بر تنهای شما که خورید شما از

بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

خانهای خود یا از خانهای پدران خود یا از خانهای مادران خود یا از خانهای

إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ

برادران خود یا از خانهای خواهران خود یا از خانهای برادران پدر خود

أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ

یا از خانها خواهران پدر خود یا از خانهای برادران مادر خود یا از خانهای خواهران مادر خود

أَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

یا آنچه مالک باشید کلیدهای ازا یا دوست شما بود نبود بر شما بزه

أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى

یا خورید باهم پراکنده پس چون در روید شما در خانهای پس سلام کنید

أَنفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ

بر اهل خانهٔ خود تحیتی از نزدیک خدای مبارک پاک بهتر روشن میکند خدای شما را

الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

نشانها تا مگر بود که شما دریابید بدرستی که مومنان آنهاند که بگرویدند بخدای

وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ

ورسول او وچون باشند با او بر کاری جمع کننده نروند تا دستوری

يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ

خواهند ازو بدرستی که آنها دستوری خواهند از تو آن گروه آنهاند که بگرویدند بخدای

وَرَسُولِهِ فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ

ورسول او پس چون دستوری خواهند از تو بر بعضی کار خود را پس دستوری ده مر آنرا که خواهی تو

مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ لَّا تَجْعَلُوا

از ایشان و آمرزش خواه از بهر ایشان از خدا بدرستی که خدا آمرزنده است رحمت کننده مکنید

دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ

خواندن رسول میان شما چون خواندن بعضی شما بعضی را بدرستی که میداند

اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ

خدای آنهارا که در پسها پنهان میشوند از شما پناه دانی پس باید که بپرسند آنها که مخالفت میکنند

عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أَلَا

از فرمان او که برسد بدیشان آزمایشی یا برسد بدیشان عذابی دردناک بدان

إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ ۖ وَيَوْمَ
پدرستی که مر خدائرا است آنچه در آسمانهاست وزمین پدرستی که داند آنچه شما برآنید وانروز
يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
بازگردانند ایشانرا تا او پس بیاگاهاند ایشانرا بدانچه کردند وخدا بهر چیزی

سورة الفرقان عليم سبع وسبعون آية مكية

دانائست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
بزرگوارست آنخدای که فرو فرستاد کتاب فرو کننده را بنده خود تا باشد مر جهانیان را بیم کننده
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
آنخدای که اوراست پادشاهی آسمانها وزمین وفرانگرفت فرزندی را ونباشد اورا انبازی
فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا وَاتَّخَذُوا مِنْ
در پادشاهی وبیافرید هر چیزی را پس اندازه کرد ازا اندازه کردنی وفراگرفتند از
دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ
جز او خدایانی را نیافریدند چیزی را وایشان ازا آفریدند وانها که قادر نباشند
لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا
مر تنهای خود را زیانی ونه سودی وقادر نباشند مرگی را ونه زندگانی را ونه

نُشُورًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ افْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ

زنده شدنی را وگفتند آنها که کافر شدند نیست این مگر دروغی برساخته است از احمد ویاری کردند

عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ ۖ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۝ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ

بر آن قومی دیگران پس بدرستی که آمدند بکناهی وبدروغی وگفتند این افسانهای

الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ قُلْ

اولین است که بازنوشته است از احمد پس آن املا کرده اند بر او بیامداد وشبانگاه بگوای محمد

أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا

فرو فرستاد آن خدای که میداند پنهانرا در آسمانها وزمین بدرستی که اوست آمرزنده

رَحِيمًا ۝ وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَ

رحمت کننده وگفتند چیست این رسول را که میخورد طعام را

يَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۙ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا

ومیرود در بازارها چرا فرو نفرستاد برو فرشته را پس بودی با او بیم کننده

أَوْ يُلْقَىٰ إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ

یا چرا بیفکنند بدو گنجی یا چرا نیست او را بستانی که میخورد ازان وگفتند

الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝ انْظُرْ كَيْفَ

ظالمان پس روی نمی کنید مگر مردی را که جادو کرده اند بدو بنگر که چگونه

ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ تَبَارَكَ

زدند مرترا مثلها پس گمراه شدند پس نیافتند راهی را بزرگوار است

الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَٰلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

آنخدای که اگر خواهد بکند مرترا بهتر ازان بستانهای که روند از زیر آن

الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلْ لَكَ قُصُورًا ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا

جویها وبکند مرترا کوشکهای بلکه بدروغ داشتند قیامت را وبساختیم

لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝ إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

مرانهارا که بدروغ داشتند قیامت را آتشی افروخته چون بیند ایشانرا ازجایگاهی دور

سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ۝ وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا

شنوند انرا بخشم آوردنی وناليدنی وچون بیفتند انرا جایگاهی تنگ گردن را

مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا ۝ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا

بسنگان خوانند آنجا گاه واصلاگاه گویند ایشانرا مخوانید امروز واهلاگاه یکی

وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ۝ قُلْ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي

وبخوانید واگاه بسیاری بگوای محمد آن بهتر یا بهشت جاوید آنکه

وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَمَصِيرًا ۝ لَهُمْ فِيهَا

وعده دادند پرهیزکاران را باشد ایشان را پاداشی وبازگشتن جائی مرایشان رابود درآنجا

مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ وَعْدًا مَسْئُولًا ۝ وَيَوْمَ

آنچه خواهند جاویدان هست بر پروردگار تو وعدی پرسیدنی وانروز

يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضْلَلْتُمْ

حشر کنیم ایشانرا وآنچه می پرستیدند از جز خدای پس گوید خدای ای شما بر گرداندید

عبادی هؤلاء

این گروه را

عِبَادِي هٰٓؤُلَآءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ

گویند بندگان پاک و منزهی تو یا ایشان خود گمراهی را اختیار کردند از پرستیدن من

يَنْبَغِي لَنَا اَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَتَّعْتَهُمْ

که ترا گیریم از جز تو هیچ دوستانی را ولیکن برخورداری دادی ایشان را ما را

وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝ فَقَدْ

و پدران ایشان را تا فراموش کردند پند را و بودند قومی هالکان پس بدرستی که

كَذَّبُوكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا

آنچه میگویند پس توانائی ندارند بر گردانیدنی و نه یاری کردنی بدروغ میدارند شما را بمعبودان شما

وَمَنْ يَظْلِمْ مِنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا ۝ وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ

و هر که ستم کند از شما در چشانیم او را عذابی بزرگ و نفرستادیم ما پیش از تو

مِنَ الْمُرْسَلِينَ اِلَّآ اِنَّهُمْ لَيَاْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي

پیغمبران را مگر که ایشان همانا میخوردند طعام را و میرفتند در

الْاَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً اَتَصْبِرُونَ ۗ وَكَانَ

بازارها و گردانیدیم ما بعضی شما را مر بعضی را از آزمایشی ای آیا صبر میکنید و هست

رَبُّكَ بَصِيرًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ اُنْزِلَ

پروردگار تو بینا و گفتند آنها که امید ندارند بازرسیدن وعدهٔ ما چرا فرو نفرستادند

عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي اَنْفُسِهِمْ

بر ما فرشتگان یا نمی بینیم پروردگار خود را بدرستی که گردنکشی کردند در تنهای خود

الجزو ۱۹

وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ۝ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ

و در گذشتن در گذشتنی بزرگ ۝ از روز بینند فرشتگان را گویند شادی نیست امروز

لِّلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ۝ وَقَدِمْنَآ إِلٰى مَا عَمِلُوا مِنْ

مر کافران را و گویند حرامی حرام کرده ۝ و فرا پیش داریم آنچه کرده باشند از

عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَآءً مَّنثُورًا ۝ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ

عملی پس بکنیم آنرا گردی پراکنده ۝ اصحاب بهشت ازروز بهتر باشند

مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۝ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ

بارامگاه و نیکوتر بموضع قیلوله ۝ ازروز بشکافته شود آسمان بابر

وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ تَنزِيلًا ۝ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ وَكَانَ

و فرو فرستاده شوند فرشتگان فرستادنی ۝ پادشاهی بحق ازروز مر خدای روزی دهنده را بود و باشد

يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۝ وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ

ازروز بر کافران دشوار ۝ و ازروز گزد دست خود را ستمکار

يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۝ يَا وَيْلَتٰى لَيْتَنِي

گوید که ای کاشکی من فرا گرفتمی با رسول راهی ۝ ای وای بر من ای کاشکی من

لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۝ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ

فرا نگرفتمی فلانرا بدوستی ۝ بدرستی که برگردانید مرا از پند پس از آنکه

إِذْ جَآءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنسَانِ خَذُولًا ۝ وَقَالَ

آمد بمن و هست شیطان مر آدمی را فرو گذارنده ۝ و گفت

الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَٰذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۝ وَ

رسول ای پروردگار من بدرستی که قوم من فراگرفتند این قرآن را پهوده

كَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ ۗ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ

وهمچنین بگردیم ما مر پیغمبری را دشمنی از کافران وکفایت پروردگار تو

هَادِيًا وَنَصِيرًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

هادی ویاری کننده وگفتند آنها که کافر شدند چرا فرو نفرستادند

الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ

قرآن را جمله بیکبار همچنین فرو فرستادیم بخهم خهم را تا ثابت داریم بدان دل ترا

وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۝ وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ

وخواندنی ویا ورند بتو مثلی را مگر که آوریم ما بتو جواب آنرا بحق ونیکوتر

تَفْسِيرًا ۝ الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ

آنها که حشر کنند ایشان را بر رویهای ایشان با دوزخ آن گروه

شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

بدترند بجایگاه وبرگردیده تر براه وبدرستی که بدادیم ما موسی را کتاب

وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ۝ فَقُلْنَا اذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ

وبگردیم ما باو برادر اورا هارون وزیری پس گفتیم ما بروید بقوم

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ

آنها که بدروغ داشتند نشانهای ما را پس هلاک کردیم ما ایشان را هلاک کردنی وقوم نوح

لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَ

چون بدروغ داشتند رسولان را غرق کردیم ما ایشان را وبگردیم ما ایشان را آیتی از بهر مردمان وشانی

أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ

وبساخیتیم ما مر ستمکاران را عذابی دردناک وهلاک کردیم ما قوم عاد وثمود واصحاب چاه

وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ۝ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا

وگروهانی میان آن بسیاری وهمه را روشن کردیم ما اورا مثلها وهمه را

تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝ وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ

هلاک کردیم ما هلاک کردنی وبدرستی که آمدند بر اهل دیه انکه بباراندند بر ایشان باریدن بد

أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝ وَإِذَا رَأَوْكَ

ای ندیدند اورا بلکه ایشان امیدنداشتند زنده شدن وچون بینند ترا

إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۝ أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝ إِن

فرا نگیرند ترا مگر باستهزا گویند این اینست انکه برانگیخته خدای اورا برسولی

كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

نزدیک بود که برگردانند ما را از خدایان ما اگر نه بپای بداشتمانی بران وزود بدانند

حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ

آن هنگام که ببینند عذاب که گمراه تر از راه ای دیدی تو انکه فراگرفت هوای خودرا

هَوَاهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ

بخدای خود ای هستی تو بر و نگهبان یا پنداری تو که بیشتر ایشان

لَيَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ
میشنوند یا دری یابند نیستند ایشان مگر بمانند جهار پایان بلکه ایشان بگمراه
سَبِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا
راه ای نگریستی تو بصنع پروردگار خود که چگونه بگشید سایه را و اگر خواستی هرائنه بگردی ازا دایم
ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا
پس بگردیم ما آفتاب را بران دلیلی پس برافرشتمانی ازا ما برافرشتمانی اندک
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ
واو آن خدائیست که بگردم شمارا شب را لباسی وخواب را ببب راحتی وبگرد
النَّهَارَ نُشُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
روز را ببین زیستنی واو آن خدائیست که بفرستاد بادهارا بشارت دهنده پیش از
رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا
رحمت خود وفرو فرستادیم ما از اسمان آبی را پاک تا زنده کنیم بدان زمین مرده را
وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ۝ وَلَقَدْ
وبدرسی که ازانچه افریدیم ما انرا وجهار پایانی ومردمان بسیار را درخورد میدهیم ما انرا
صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا
روشن کردیم ما انرا میان ایشان تا پند گیرند پس سر بازدند بیشتر مردمان مگر ناسپاسی
وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
واگر خواستمانی ما هرائینه برانگیختمانی ما در دیهی بیم کننده پس فرمان مبر کافرانرا

وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
وجهاد کن با ایشان بدان جهاد کردنی بزرگ واو آن خدائیست که برهم گشود دو دریارا
هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا
این خوش گوارست وآن شوری تلخ وبکرد میان ایشان دو مانعی
وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا
وحرامی حرام کرده واو آن خدائیست که بیافرید از اب ادمی را پس بگرداند ازا خداوند نسبی
وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا
وبسبب مناکحتی وهست پروردگار تو توانا ومی پرستند از جز خدای انچه
يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
سود نکندایشانرا وزیان نکندایشانرا وهست کافر برپروردگار خود
ظَهِيرًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
خوار ونفرستادیم ما ترا ای محمد مگر بشارت دهنده وبیم کننده بگوای محمد نمیخواهم ازشما بر تبلیغ
مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى
هیچ مزدی مگر انکه خواهد که فراگیرد باپروردگار خود راهی وتوکل کن بر
الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ
خدای زنده انکه خدای که هرگز نمیرد وتسبیح کن بستایش او وکفایتست او بگناهان بندگان خود
خَبِيرًا ۝ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اگاه انکه خدای که بیافرید اسمانهارا وزمین را وانچه میان ایشانست در شش روز پس

اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيْرًا ۝ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ

از خدای آگاه — وچون گویند ایشان را — مستولی شد — بر عرش خدای روزی دهنده — پس بپرس ازو کسی را

اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ

که سجود کنید مر خدای روزی دهنده را — گویند وکیست خدای — ای سجود کنیم ما آنچه — میفرماید مارا — وبر زیادت کند ایشان را

نُفُوْرًا ۝ تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا ۝ وَّجَعَلَ فِيْهَا

رمیدنی — بزرگوارست آن خدای — که بکرد — در آسمانها — برجهارا — وبکرد دران

سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ۝ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً

چراغی را — وماهی روشن را — واوآن خدائیست که بکرد — شب وروز را ازپی یکدیگر آینده

لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ۝ وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ

مرآنرا که خواهد که پند گیرد — یا خواهد شکر کردنی — وبندگان خدای — آنها

يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا

که میروند — بر زمین — باسانی — وچون سخن گویند باایشان — جاهلان — گویند صوابی

وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِيَامًا ۝ وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ

وآنها که شب بگذرند — بپروردگار خود — بسجود کنندگان وایستادگان — وآنها که گویند

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

ای پروردگار ما — بگردان — ازما — عذاب — دوزخ را — بدرستی که عذاب آن — هست — لازم

اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ۝ وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا

بدرستی که آن بدست — بآرامگاه — وبجایگاه — وآنها که چون نفقت کنند — اسراف نکنند — وتنگ نگیرند

واجب سجده

وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ۝ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ

وباشند میان این وآن ایستاده برابر وآنها که نمیخوانند با خدا خدای دیگررا

وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ

ونمیکشند تن را آن تنی که حرام کرد خدا مگر بحق وزنا نکنند وهرکه کند

ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ۝ يُضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ

آن دراقتد در بزه دوچندان کرده شود مراورا عذاب روز قیامت ونمیشود درآنجا

مُهَانًا ۝ اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ

خوار مگر آنکه بازآمد وبگروید وکار کرد کاری نیکو پس آن گروه بدل کند شیانرا

اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

خدا بدیهای ایشانرا نیکوئیها وهست خدا آمرزگار مهربان

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهُ يَتُوبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ۝ وَالَّذِينَ

وهرکه توبه کند وبازاید وبکند کاری نیکو پس بدرستی که بازآمده بود بدرگاه خدا بازآمدنی وآنها

لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ ۙ وَاِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝ وَ

که گواهی ندهند بدروغ وچون بگذرند بنافرجام نیکذرند کریمانه وباکرم

الَّذِينَ اِذَا ذُكِّرُوا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا

وآنها که چون پند داده شدند بنشانهای پروردگارخود نیفتند برآن کران

وَعُمْيَانًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَ

وکوران وآنها که میگویند ای پروردگارما ببخش مارا ازرم جفتان ما

ذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝ أُولَٰئِكَ

فرزندان ما روشنائی چشمی وبکن مارا برای پرهیزکاران پیشوائی آن گروه

يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

باداش داده شوند بغرفها بجهت صبر کردند و انداز ند درآنجا درود وسلامی

خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ

همیشه باشند درآنجا چه نیکو بود بارآمگاه وجانگاه بگو

رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ

پروردگار من اگر نه خواندن شما بودی پس بدرستی که بدروغ نسبت داشتید شما پس زود بود

لِزَامًا

عذاب لازم

سورة الشعراء مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طسم ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ

وملک سبا این نشانها کتاب روشنند مگر تو هلاک کننده تن خود را

أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً

تا نگروند ایشان ایمان نمی آرند اگر خواستیمی فرو فرستادمی برایشان نشانی

فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ

پس کشتی گردنهای ایشان مر آورا خاضعان ونیامد بدیشان پندی از

الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا

خدای روزی دهنده نو بنو مگر که بودند از آن برگردندگان پس بدرستی که دروغ داشتند

فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ

پس زود آید بدیشان خبرهای آنچه بودند بدان استهزا میکردند ای مینگرند بسوی زمین

كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

که چند رویانیدیم ما درآنجا از هر صنفی دوتا نیکو بدرستی که درآن هرآینه نشانست

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

وهنودند بیشترین ایشان مؤمنان وبدرستی که پروردگار تو اوست غالب

الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

مهربان ودرمان ندارد نبوسی که بیا برو بسوی گروه ستمکاران

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

قوم فرعون بگوای نمی پرهیزند گفت ای پروردگار من بدرستی که من میترسم که بدروغ دارند مرا

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ۝ وَ

وتنگ می آید سینهٔ من وگویا نیست زبان من پس بفرست با من هارون را و

لَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا

مرایشانرا برخی حق خونیست پس می ترسم که بکشند مرا گفت خطا هرگز که نرسند بس بروید

بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۝ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بنشانهای ما بدرستی که ما با شما گوش دارندگانیم پس آیید بسوی فرعون پس گفته که ما رسول پروردگار جهانیانیم

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا

بفرست با ما بنی اسرائیل را ۝ گفت فرعون ای پرورانیدیم ترا در میان خود در حالت کودکی و در نگ کردی

مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ

از عمر خویش سالها در میان ما ۝ و کردی بر تو آنچه فعل کردی و تو

مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

از جملهٔ ناسپاسانی ۝ گفت کردم آنرا آنگه و من از جملهٔ بی خبران بودم

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا

پس بگریختم از شما چون ترسیدم از شما پس ببخشود مرا پروردگار من علمی

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ

و گردانید مرا از جملهٔ رسولان ۝ و آن نعمتی که منت می نهی آنرا بر من که بنده گرفتی

بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ قَالَ رَبُّ

بنی اسرائیل را ۝ گفت فرعون چیست پروردگار جهانیان ۝ موسی پروردگار

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ

آسمانها است و زمین و آنچه میان آنست اگر شما باشید یقین کنندگان ۝ گفت فرعون

لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ۝ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

مر آنانرا که گرد او بودند نه ای نمی شنوید ۝ موسی پروردگار شما و پروردگار پدران شما اولینان

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝ قَالَ

گفت همانا رسولی که فرستاده شد بشما مر آنرا دیوانه است ۝ موسی

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝ قَالَ

پروردگار مشرق ومغرب وآنچه میان آن هر دو است اگر هستید شما استعمال عقل میکنید گفت

لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ۝ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ

هرآینه اگر فرا گیری تو خدائی را جز از من سرا نه اگر گردانم ترا از جملهٔ زندانی کردگان گفت ای دا گرچه

بِشَيْءٍ مُبِينٍ ۝ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَىٰ

بچیزی روشن گفت پس بیار آنرا اگر هستی تو از جملهٔ راست گویان پس انداخت

عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ

عصای خود را پس آنگه آن اژدهائی بود روشن وبرون آورد دست خود را پس آنگه آن سپید بود

لِلنَّاظِرِينَ ۝ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝ يُرِيدُ

ونگرندگانرا گفت مر اشراف را بدرستی که این مرآنه جادوی دانا است میخواهد

أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا

که بیرون کند شما را از زمین شما بسبب جادوی خود پس چه میفرمائید گفتند

أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ

نگه دار او را وبرادر او را وبفرست در شهرها جمع کنندگان تا آورند بتو هر جادوی

عَلِيمٍ ۝ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَقِيلَ لِلنَّاسِ

دانا را پس جمع آمدند جادوان مر وعدهٔ جای روز دانسته را وگفته شد مردمانرا

هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ ۝ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ

ای هیچ هستید شما جمع شونده گان تا باشد که ما پیروی کنیم جادوگانرا اگر باشند ایشان

الْغَالِبِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا

غالبان پس چون آمدند جادوان گفتند مر فرعونرا ای هیچ باشد ما را مزدی اگر

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ

ما باشیم ما غالبان گفت آری و بدرستی که شما آنگه از جمله

الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَأَلْقَوْا

نزدیکان باشید گفت مرایشان را موسی بیفکنید آنچه شما افکنندگانید پس افکندند

حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

ریسمانهای خود و چوبدستیهای خودرا و گفتند بعزت فرعون که ما مر ما باشیم غالبان

فَأَلْقَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝ فَأُلْقِيَ

پس افکند موسی عصای خودرا پس ناگه آن فرو برد آنچه ایشان بر بافته بودند پس بر روی افتادند

السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۝ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ رَبِّ مُوسَى

جادوان بسجود کنندگان گفتند بگرویدیم ما بپروردگار عالمیان پروردگار موسی

وَهَارُونَ ۝ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ

و هرون گفت فرعون ای بگرویدید شما مراورا پیش از آنکه دستوری دهم شما را بدرستی که او

لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

مر شما بزرگ شماست آنکه درآموخت شما را جادو پس زود بدانید

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ

مر شما بریدم دستهای شما و پایهای شما از خلاف یکدیگر و بردارکنم شما را

أَجْمَعِينَ ۝ قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝ إِنَّا نَطْمَعُ

همه گفتند هیچ سرزنی نیست ما بپروردگار خود بازگردندگانیم بدرستی که طمع داریم ما

أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ

که بیامرزد ما را پروردگار ما گناهان ما که هستیم ما اول بگروندگان وحی کردیم ما

مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۝ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي

بموسی که بشب ببر بندگان مرا که شما متبوعان خواهید بود پس بفرستاد فرعون در

الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝ وَإِنَّهُمْ

شهرها جمع کنندگان بدرستی که این گروه البته جمعی اند کنند و بدرستی که ایشان

لَنَا لَغَائِظُونَ ۝ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ۝ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ

ما را بخشم آورندگانند و بدرستی که ما همه جمعی ترسندگانیم پس برون کنیم ما ایشان را از

جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ كَذَٰلِكَ

نشانها وچشمها وگنجها ومقامی نیکو همچنین

وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۝ فَلَمَّا تَرَاءَى

بمیراث دادیم ما آنرا بنی اسرائیل پس دربی ایشان ایستادند در وقت بدادن برگشتن دیدند

الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۝ قَالَ كَلَّا إِنَّ

دو لشکر گفت اصحاب موسی که ما را درمی یابند گفت موسی خاسته

مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ

با منست پروردگار من زود راه نماید مرا پس وحی کردیم ما بموسی که بزن عصای خود را بدریا پس بزد

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝ وَأَزْلَفْنَا

پس شکافته شد پس بود هر شکافی همچون کوه بزرگ ونزدیک کردیم ما

ثَمَّ الْآخَرِينَ ۝ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا

پس ازان آخرینان را ورهانیدیم ما موسی را وانک با او بودند همه پس غرق کردیم ما

الْآخَرِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

دیگران را ۝ بدرستی که در آن هر آینه عبرتیست وبنودند بیشترین ایشان

مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ

مؤمنان وبدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان وبرخوان بریشان

نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ۝ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا

خبر ابراهیم را چون گفت مر پدر خود را وقوم خود را چه چیزی می پرستید شما گفتند می پرستیم بتانرا

فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ۝ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ۝ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ

پس همیشه مر آنهارا مقیم شوندگانیم گفت هیچ می شنوند شما را چون بخوانند ایشانرا یا سود میکنند شمارا

أَوْ يَضُرُّونَ ۝ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ۝ قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ

یا زیان می توانند رسانید گفتند بلکه یافتیم پدران خود را که همچنین میکردند گفت ای پس می بینید شما آنچه

تَعْبُدُونَ ۝ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمُ الْأَقْدَمُونَ ۝ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ

می پرستید شما وپدران شما پیشینگان پس بدرستی که ایشان دشمنند مگر پروردگار

الْعَالَمِينَ ۝ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ۝ وَالَّذِي هُوَ

جهانیان آن خدائی که آفرید مرا پس او راه نماید مرا وآن خدائی که او

يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي

که خورش دهد مرا وآب دهد مرا وچون بیمار شوم پس او شفا دهد مرا وآن خدائی که بمیراند مرا

ثُمَّ يُحْيِينِ ۝ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ

پس زنده گرداند مرا وآن خدائی که طمع دارم که بیامرزد مرا گناه من در روز جزا ای پروردگار من

هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۝ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ

ببخش مرا حکمتی و در رسان مرا بزمرهٔ نیکوران و بکن مرا زبانی

صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ۝ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

راست در ملت باز پسینیان وبکن مرا از میراث گیرندگان بهشت پر نعمت

وَاغْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝

و بیامرز پدر مرا که او بود از جملهٔ گمراهان و رسوا مکردان مرا روزی که برانگیخته شوند

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ وَأُزْلِفَتِ

روزی که سود نکند نه مال ونه پسران مگر آنکه آید بخدا بدلی بسلامت ونزدیک کرده شود

الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ۝ وَقِيلَ لَهُمْ

بهشت مر پرهیزکاران را وتابان نموده شود دوزخ مر گمراهان را وگویند مر ایشان را

أَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ

که کجا شدید آنچه شما می پرستیدید از جز خدا ای هیچ یاری می توانند کرد شما را یا

يَنْتَصِرُونَ ۝ فَكُبْكِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۝ وَجُنُودُ

داد بستانند پس بروی در افتاده شوند در آنجا ایشان وگمراهان ولشکرهای

إبليس أجمعون ۝ قالوا وهم فيها يختصمون ۝ تالله إن كنا

ابلیس را همه گفتند وایشان درانجا باهم خصومت کنند گویند بحق خدا که بودیم ما

لفي ضلال مبين ۝ إذ نسويكم برب العالمين ۝ وما أضلنا

در گمراهی روشن چون برابر کردانیدم شما را پروردگار جهانیان و گمراه نکردند ما را

إلا المجرمون ۝ فما لنا من شافعين ۝ ولا صديق حميم ۝ فلو

بزهکاران پس نیست ما را هیچ شفاعت کنندگان و نه دوستی خویشاوند پس اگر

أن لنا كرة فنكون من المؤمنين ۝ إن في ذلك لآية ۝

ما را بازگشتنی باز دنیا بودی پس بودیم از جمله گروندگان بدرستی که در آن هر آینه نشانست

وما كان أكثرهم مؤمنين ۝ وإن ربك لهو

و نبودند بیشترین ایشان مؤمنان و بدرستی که پروردگار تو او

العزيز الرحيم ۝ كذبت قوم نوح المرسلين ۝ إذ قال لهم

غالب مهربان بدروغ داشتند قوم نوح رسولانرا چون گفت را ایشانرا

أخوهم نوح ألا تتقون ۝ إني لكم رسول أمين ۝ فاتقوا

برادر ایشانرا نوح ای نمی پرهیزید بدرستی که من مر شما را رسولی باامانتم پس بپرهید

الله وأطيعون ۝ وما أسئلكم عليه من أجر إن أجري إلا

از خدا و فرمان برید مرا و نمیخواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد مرا مگر

على رب العالمين ۝ فاتقوا الله وأطيعون ۝ قالوا أنؤمن لك

بر پروردگار جهانیان پس بپرسید از خدا و فرمان برید مرا گفتند ای گرویم مر ترا

نصف

وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ۝ قَالَ وَمَا عِلْمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ إِنْ

پیروی کردند ترا ارذال ایشان گفت نیست هیچ دانشی مرا بدانچه ایشان کردند نیست

حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ۝ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنْ أَنَا

حساب ایشان مگر بر پروردگار من اگر میدانید و نیستم من راننده مومنان را نیستم من

إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۝

مگر بیم کننده روشن گفتند لرینه اگر باز نایستی ای نوح لرانده باشی از جمله سنگسارکردگان

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ۝ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا

گفت ای پروردگار من بدرستی که قوم من بدروغ میدارند مرا پس حکم کن میان من و میان ایشان حکم کردنی

وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي

و برهان مرا و آنرا که با منند از مومنان پس برهانیدیم ما او را و آنک با او بود در

الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبَاقِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

کشتی پر کرده پس غرق کردیم ما پس از آن باقی ماندگانرا بدرستی که در آن مر آینه نشانست

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ

و نبودند بیشترین ایشان مومنان و بدرستی که پروردگار تو اوست غالب

الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا

مهربان بدروغ داشتند قوم هود رسولانرا چون گفت مر ایشانرا برادر ایشان هود

تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ

نمی پرهیزید بدرستی من مر شمارا رسولی با امانتم پس بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا

وَمَا أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ
و نمی خواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ۝ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ
ای بنا مینهید بهر پسر رای نشانی و قرا میکنید جاهای محکم

لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۝ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ
مگر کرشما همه خواسید ماندن و چون بگیرید شما بگیرید گردنکشان

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ
پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا و بترسید از آن خدای که مدد شما را بآنچه میدانید

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ۝ وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ إِنِّي أَخَافُ
مدد کرد شما را به چهارپایان و پسران و بوستانهای و چشمهای بدرستی که من میترسم

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ
بر شما عذاب روز بزرگ گفتند یکسانست بر ما ای اگر پند میدهی تو

أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝ إِنْ هَٰذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَمَا
یا نیستی از جملهٔ پند دهندگان نیست این مگر آئین پیشینیان و ما

نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ
ما عذاب کردگان پس بدروغ داشتند او را پس هلاک کردیم ما ایشانرا بدرستی که در آن

لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
هر آینه نشانیست و نبودند بیشترین ایشان مؤمنان و بدرستی که پروردگار تو مر او راست

الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ
مهربان بدروغ داشتند قوم صالح رسولانرا چون گفت مرایشانرا برادرایشان صالح

أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا
ای نمی پرهیزید بدرستی که من مر شما را رسولی با امانتم پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا

أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ
و نمیخواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان

أَتُتْرَكُونَ فِيمَا هَاهُنَا آمِنِينَ ۝ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ
ای ترک کرده شوید در آنچه اینجا ایمنان در بوستانها و چشمهائی و کشت زعها

وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۝ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ
و خرما استانها پرکرده و اینوه و می تراشید از کوهها خانهارا محکم کرده

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ
پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا و فرمان مبرید کار و فرمان گزاف کارانرا آنها که تباهی میکنند

فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ
در زمین و کار باصلاح نمی آورند گفتند بدرستی که تو از جملهٔ جادو زدگانی نیستی تو مگر آدمی

مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ هَٰذِهِ نَاقَةٌ لَهَا
مانند ما پس بیار معجزه اگر هستی تو از جملهٔ راست گویان گفت صالح این ناقه ایست

شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ
آبخوری و مر شمارا آبخور روزی دانسته و مرسانید آنرا بدی پس بگیرد شمارا

عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ۝ فَأَخَذَهُمُ

عذاب روزی بزرگ پس بکشتند آنرا پس گشتند پشیمانان پس بگرفت ایشانرا

الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ

عذاب بدرستی که در آن هر آینه نشانیست ونبودند بیشترین ایشان مؤمنان

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

وبدرستی که پروردگار تو هر آینه اوست غالب مهربان بدروغ داشتند قوم لوط رسولان را

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ

چون گفت مرایشانرا برادر ایشان لوط ای نمی پرهیزید بدرستی که من مر شمارا رسولم

أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ

باامانتم پس بپرهیزید از خدا وفرمان برید مرا ونمیخواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

نیست مزد من مگر بر پروردگار جهانیان آیا میروید بنرینگان از عالمیان

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ ۚ بَلْ أَنتُمْ

ونمیگذارید آنچه آفرید برای شما پروردگار شما از همخوانان شما بلکه شما

قَوْمٌ عَادُونَ ۝ قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

گروهی از حد در گذرنگانید گفتند مرانرا اگر باز نایستی ای لوط یابا شی از جملهٔ شهر بدر کردگان

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ الْقَالِينَ ۝ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

گفت بدرستی که من مر عمل شما از منکرانم ای پروردگار من برهان مرا وکسان مرا از آنچه میکنند

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا

پس برهانیدیم ما اورا و کسان اورا همه مگر پیره زنی که از هالکان بود پس هلاک کردیم ما

الْآخَرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

دیگران را و ببارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد بود بارانیدنی بیم کردگان

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ

بدرستی که در آن مر آینه نشانیست ونیستند بیشترین ایشان مؤمنان وبدرستی

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

پروردگار تو اوست غالب مهربان بدروغ داشتند اصحاب شعیب رسولان را

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

چون گفت مر ایشان را شعیب ای نمی پرهیزید بدرستی که من مر شما را رسولی ام امانتم

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ

پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا ونمیخواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من

إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

مگر بر پروردگار جهانیان تمام کنید کیله را و مباشید از بازکاهندگان

وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۝ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا

وبرکشید بترازوی راست و بازمکاهانید مردمان را چیزهای ایشان

تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ

ومنشابید در زمین تباهی کنندگان وبترسید از آن خدای که آفرید شما را و پیشینیان

الأَوَّلِينَ ۝ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

پیشینه را گفتند بدرستی که تو از جمله جادوانی و نیستی تو مگر آدمی مانند ما

وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ

و بدرستی که گمان می بریم ترا از جمله دروغ گویان پس انداز بر ما پاره از آسمان

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ

اگر هستی تو از جمله راست گویان گفت پروردگار من داناتر است بکنش شما پس دروغ داشتند او را

فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

پس بگرفت ایشانرا عذاب روز تاریکی بدرستی که آن بود عذاب روزی بزرگ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ

بدرستی که در آن مر آینه نشانیست و نبودند بیشترین ایشان مؤمنان و بدرستی

رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ نَزَلَ

که پروردگار تو البته اوست غالب مهربان و بدرستی که این قرآن فرو فرستادنیست از پروردگار جهانیان فرو آورد

بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ۝ عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝ بِلِسَانٍ

بآنرا جبرئیل باامانت بر دل تو تا باشی از بیم کردگان بزبانی

عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً

عربی روشن و بدرستی که آن البته در کتابهای پیشینیانست ای نبود مرایشانرا نشانی

أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

که دانند آنرا علماء بنی اسرائیل و اگر فرو فرستادمانی آنرا بر بعضی عجمیان

فَقَرَاَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ مُؤْمِنِيْنَ كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ
پس خواندندانرا بریشان آنچه بودند بدان بکروندگان همچنین درآوریم آنرا
فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ
در دلهای گافران کر بکروند بدان تا چون بینند عذاب دردناک را
فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ فَيَقُوْلُوْا هَلْ نَحْنُ
پس آید بدیشان ناگاه وایشان ندانند پس گویند ای هیچ باشیم ما
مُنْظَرُوْنَ ۝ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ۝ اَفَرَءَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ
زمان داده گان ای پس بعذاب ما شتاب میکنند ای پس دیدی اگر برخورداری دادیم ایشانرا
سِنِيْنَ ۝ ثُمَّ جَآءَهُمْ مَّا كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ۝ مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ
سالها پس آمد بدیشان آنچه بودند ایشانرا وعده میدادند چه بکزیرانید ازیشان
مَّا كَانُوْا يُمَتَّعُوْنَ ۝ وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا
آنچه برخورداری کرفته بودند وهلاک نکردیم ما هیچ اهل دیهی را مکر که مرآنرا بودند
مُنْذِرُوْنَ ۝ ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ
بیم کنندکان ازبهر پند ونبودیم ما ستمکاران وفرونیامدند بدان
الشَّيٰطِيْنُ ۝ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ۝ اِنَّهُمْ عَنِ
دیوان ونیزد مرایشانرا وتوانائی ندارند بدرستی که ایشان از
السَّمْعِ لَمَعْزُوْلُوْنَ ۝ فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ
شنودن رانده معزولانند پس مخوان با خدا خدائی دیگررا پس باشی

مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ۝ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ

از جملهٔ عذاب کردہ شدگان بیم کن اهل قبیلهٔ خودرا نزدیکان و فروتنه بال تواضع مر آنرا

اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

کہ پیروی کردترا از جملهٔ مومنان پس اگر نافرمانی کنند ترا پس بگو کہ من بیزارم از آنچه شما میکنید

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَ

و توکل کن بر خدای غالب مهربان آن خدائی که می بیند ترا هنگامی که برمیخیزی

تَقَلُّبَكَ فِي السَّاجِدِينَ ۝ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ

گردیدن تو در میان سجود کنندگان بدرستی که اوست شنوای دانا ای بیاگاهانم شمارا

عَلَى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ۝ تَنَزَّلُ عَلَى كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ

که بر که فرومی آیند دیوان فرو میآیند بر هر دروغ بافندهٔ بزه کار

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ ۝ وَالشُّعَرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ

ی اندازند شنودن را و بیشترین ایشان دروغ گویانند و شاعران پیروی میکنند ایشان

الْغَاوُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ۝ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ

گمراهی را ای ندیدی تو که ایشان در هر وادی حیرانند و آنکه ایشان میگویند

مَا لَا يَفْعَلُونَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا

آنچه نمیکنند مگر آنها که بگرویدند و کردند کارهای نیک و یاد کردند

اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا ۝ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ

خدا بسیار و دادخواستند از پس آنچه ستم کرده شدند و زود بدانند آنها

ظلموا ای منقلب سورة النمل ثلث و تسعون ای ینقلبون

که ستم کردند که بکدام بازگشتن جای بازگردند

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام خدای بخشاینده

طس تلك آيات القرآن وكتاب مبين هدى وبشرى

ط این نشانهای قرآن و کتابی ظاهر الا بحجازند راستونی و بشارتی

للمؤمنين الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم

مر مؤمنانرا آنهائی که بپای میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان

بالاخرة هم يوقنون ان الذين لا يؤمنون بالاخرة زينا لهم

بآخرت ایشانند یقین شوندگانند بدرستی که آنها که نمی گروند بآخرت پس بیاراستیم مر

اعمالهم فهم يعمهون اولئك الذين لهم سوء العذاب

عملهای ایشان پس ایشان سرگشته شوند آن گروه آنهاند که مر ایشانرا بود بدی عذاب

وهم في الاخرة هم الاخسرون وانك لتلقى القرآن من لدن

و ایشان در آخرت ایشانند زیان کاران و بدرستی که تو مر ترا میگیری قرآنرا از نزدیک

حكيم عليم اذ قال موسى لاهله اني انست نارا سآتيكم منها

محکم کار دانا چون گفت موسی مر اهل خودرا که من دیدم آتشی را زود آورم بشما ازان

بخبر او آتيكم بشهاب قبس لعلكم تصطلون فلما

خبری یا آورم بشما پاره آتش را تا بود که شما گرم شوید پس چون

جاءها نودي ان بورك من في النار ومن حولها وسبحان الله
آمد بدانجا ندا کرده شد که برکت باد آنرا که در آتش است و آنکه پیرامون آنست و پاک و منزهست خدا
رب العالمين ۞ يا موسى انه انا الله العزيز الحكيم ۞ والق
پروردگار جهانیانست ای موسی بدرستی که من خدای غالب مهربان و بیفکن
عصاك فلما رآها تهتز كانها جان ولى مدبرا ولم يعقب
عصای خودرا پس چون دید آنرا میجنبید گویا که آن ماری بود پشت بگشت برگشنده و بازپس نگرست
يا موسى لا تخف اني لا يخاف لدي المرسلون ۞ الا من ظلم
ای موسی مترس بدرستی که نترسند نزد من رسولان مگر آنکه ستم کرد
ثم بدل حسنا بعد سوء فاني غفور رحيم ۞ وادخل يدك
پس بدل کرد نیکوئی پس از بدی پس بدرستی که من آمرزگار مهربانم و در آور دست خود
في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء في تسع ايات
در گریبان خود تا بیرون آید سپید از جز بدی در نه معجزه
الى فرعون وقومه
من الرهب وذانك برهانان من ربك
پس سوی فرعون و قوم او
انهم كانوا قوما فاسقين ۞ فلما جاءتهم اياتنا مبصرة
بدرستی که ایشان بودند گروهی فاسقان پس چون آمد بدیشان نشانهای ما بینا
قالوا هذا سحر مبين ۞ وجحدوا بها واستيقنتها انفسهم
گفتند این جادوئی روشنست و انکار کردند آنرا و بهتر داشتند آنرا تنهای ایشان

ظلما وعلوا فانظر كيف كان عاقبة المفسدين ۞ ولقد
از پستم و از سرکشی پس بنگر که چگونه بود عاقبت تباهی کنندگان و بدرستی
اتينا داود وسليمان علما وقالا الحمد لله الذي فضلنا
که بدادیم ما داود و سلیمانرا دانشی و گفتند سپاس مر خدایرا آن خدائی که افزونی نهاد ما را
على كثير من عباده المؤمنين ۞ وورث سليمان داود وقال
بر بسیاری از بندگان خود مؤمنان و میراث گرفت سلیمان از داود و گفت
يا ايها الناس علمنا منطق الطير واوتينا من كل شيء
ای مردمان درآموختند ما را زبان مرغان و دیده اند ما را از هر چیزی
ان هذا لهو الفضل المبين ۞ وحشر لسليمان جنوده من الجن
بدرستی که این مر ما را آنست فضل روشن و جمع کرد سلیمان لشکرهای خودرا از دیو
والانس والطير فهم يوزعون ۞ حتى اذا اتوا على واد النمل
و آدمی و مرغان پس ایشان می ترسیدند تا چون آمدند بر وادی مورچگان
قالت نملة يا ايها النمل ادخلوا مساكنكم لا يحطمنكم
گفت مورچه ای مورچگان درروید در پستکهای خود بشکند شما را
سليمان وجنوده وهم لا يشعرون ۞ فتبسم ضاحكا من قولها
سلیمان و لشکرهای او و ایشان ندانند پس تبسم کرد خنده کرد از سخن او
وقال رب اوزعني ان اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي
و گفت خداوندا دلده مرا تا شکر کنم نعمت ترا آن نعمتی که کردی بر من و بر مادر و پدر من

وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ

وآنک کاریکنم کاری نیکو کہ بپسندی آنرا ودرآوری مرا برحمت خود در زمرہ بندگان خود

الصّٰلِحِيْنَ ۞ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَالِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ

نیکوکاران وطلب نمود مرغانرا پس گفت چیست مرا کہ نمی بینم ہدہد را

اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ۞ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ

یا ہست از جملہ غایبان مرآنرا عذاب کنم اورا عذابی سخت یا

لَاَاْذْبَحَنَّهٗٓ اَوْ لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۞ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ

یا بکشم اورا یا آورد بمن حجتی روشن پس درنگ کرد نہ دور

فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ

پس گفت دیدم ورسیدم بآنچہ نرسیدی تو بدان واوردم بتو از شہر سبا خبری بیقین

اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَّلَهَا

بدرستی کہ من یافتم زنی کہ پادشاہی میکرد ایشانرا وبداده اند اورا از ہر چیزی ومراورا است

عَرْشٌ عَظِيْمٌ ۞ وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ

عرش بزرگ یافتم اورا وقوم اورا سجدہ میکردند مرآفتاب را از

دُوْنِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ

جز خدای وبیاراست مرایشانرا دیو عملہای ایشانرا پس برگردانید ایشانرا از

السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ۞ اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ

راہ پس ایشان راہ نمی برند چرا سجدہ نمیکنند مرخدارا آن خدای کہ بیرون آورد

سجدہ

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ اَللّٰهُ

در آسمانها وزمین است ویداند آنچه پنهان میکنید وآنچه آشکارا میکنید خدا

لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ

نیست خدائی مگر او پروردگار عرش باعظمت گفت زود بنگریم ای راست میگوئی

أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ اِذْهَبْ بِكِتَابِي هٰذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ

یا هستی از جمله دروغ گویان برو بنامه من این پس انداز آنرا بایشان

ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي

پس برگرد ازیشان پس بنگر که چه باز میگردانند گفت بلقیس ای اشراف بدرستی

أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝ إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَإِنَّهُ

که افکنده شد بمن نامه نیکو که آن از سلیمان است وبدرستی که آن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝ أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ وَأْتُونِي مُسْلِمِينَ

بنام خدای دورکننده مهربانست بانک آنکه گردنکشی مجوئید برمن وبیائید بمن تسلیم شدگان

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتّٰى

گفت ای اشراف فتوی دهید مرا در کار من نیستم برنده کاری را تا

تَشْهَدُونِ ۝ قَالُوا نَحْنُ أُولُو قُوَّةٍ وَأُولُو بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ

حاضر شوید بمن گفتند ما خداوندان قوتیم وخداوندان حربی سخت وفرمان تست

فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۝ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً

پس بنگر ترا چه میفرمائید گفت بلقیس که پادشاهان چون درآیند در شهری

أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ

تباهی کنند در آنجا ویکنند عزیزتر اهل آنرا خواران وهمچنین کنند

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِم بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

وبهدیتی که من فرستیده‌ام بدیشان تحفه پس نگرنده‌ام که چه باز میکردند رسولان

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَا آتَانِيَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا

پس چون آمد بسلیمان گفت ای مدد میکنید مرا بمالی پس آنچه بداده است مرا خدا بهتر از آنچه

آتَاكُم بَلْ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ارْجِعْ

بداد شمارا بلکه شما بتحفه خود شادان میشوید بازگرد

إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُم

بدیشان پس مرآنرا آوریم بدیشان لشکرهائی که هیچ دستی نبود مرایشانرا برآنها ومرآنرا بیرون کنیم ایشانرا

مِّنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ۞ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ

ازانجا خواران وایشان خواران باشند گفت ای اشراف کدام کس است

يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ۞ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ

که آورد بمن تخت اورا پیش ازانک آیند من منقادان گفت پستهٔ از

الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ

دیو که من آورم ترا آنرا پیش آنک برخیزی از جای خود وبدرستی که من برآن

أَمِينٌ ۞ قَالَ الَّذِي عِندَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ

امینم گفت آن کسی که نزد او بود دانشی از کتاب که من آورم ترا آنرا پیش

٢

أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَٰذَا

از آنکه بازگردد بتو چشم تو پس چون دید اورا آرامیگیرنده نزدیک او گفت این

مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا

از فضل پروردگار منست تا صورت آزمایش نماید مرا ای شکر میکنم یا ناسپاسی میکنم و هرکه شکر کند پس

يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

بسود شکر کردن مر تن اورا بود و هرکه کافر شود پس بدرستی که پروردگار بی نیازست باکرامت

قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ

گفت بردارید مراورا تخت او تا بنگریم ای راه یافتست یا هست از جمله آنها

لَا يَهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

که راه نیافتند پس چون آمد گفته شد ای اینست تخت تو گفت گویا که این اوست

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ۝ وَصَدَّهَا

و دادند ما را دانش از پیش آن و بودیم ما منقادان و برگشت او

مَا كَانَت تَّعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ

آنچه بودند می پرستیدند از جز خدا بدرستی که او بود از گروه کافران

قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَن

گفته شد مراورا که درآی در آن پس چون دید آنرا پنداشت آنرا لجه و برداشته شد از

سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ

هر دو ساق او گفت که آن کوشکیست ملمس از قارورها گفت بلقیس ای پروردگار بدرستی که ستم کردم

نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

برتن خود وشناوشدم با سلیمان مرخدائرا کرپرورد کارعالمیانست وبدرستی که بفرستادیم

إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ

بقوم صالح برادرایشان را صالح تابنک بپرستید خدارا پس ناگه ایشان دو گروه شدند

يَخْتَصِمُونَ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ

خصومت میکردند گفت ای قوم چرا بشتاب میخواهید بدی را پیش

الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ قَالُوا اطَّيَّرْنَا

از نیکوئی چرا آمرزش نمیخواهید ازخدا نابود که شما رحمت کرده شوید گفتند فال بد گرفتیم ما

بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

بتو وبدانکه با تو اند گفت فال بد گرفتیم ما بشما نزدیک خدا بلکه شما قومی بمحنت افکنده گان

وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ

وبودند در آن شهر نُه قبیله که تباهی میکردند در زمین

وَلَا يُصْلِحُونَ ۝ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ

وکار باصلاح نمی آوردند گفتند سوگند خوردند بخدا که هلاک کنیم اورا واهل اورا پس

لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

بگوئیم مر ولی دم اورا که حاضر نبودیم ما بهلاک شدن اهل او وبدرستی که ما راست گویانیم

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

ومکر کردند مکری پنهانی ومکر کردیم ما مکری وایشان نمیدانستند

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ

پس بنگر که چگونه بود عاقبت مکر ایشان که هلاک کردیم ما ایشانرا وقوم ایشانرا

أَجْمَعِينَ ۝ فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

همه پس آنست خانهای ایشان خراب شده ببسب آنچه ستم کردند بدرستی که در آن مر آنرا نشانیست

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ وَأَنْجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ وَ

مر گروهی را که بدانند وبرهانیدیم ما آنهارا که بگرویدند وبودند می پرهیزیدند

لُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

ویاد کن لوطرا چون گفت مرقوم خودرا ای می آئید بناشایستی وشما می بینید

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ

بدرستی که شما مرانه می آئید بمردان بشهوت از جز زنان بلکه شما گروهی

تَجْهَلُونَ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ

جاهلانید پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیرون کنید آل

لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَ

لوط را از دیه شما بدرستی که ایشان مردمانی اند که پاکی میجویند پس برهانیدیم ما او

أَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ

واهل او را مگر زن او را که تقدیر کرده بودیم ما او را از جمله هلاک شدگان وبارانیدیم ما برایشان

مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ

بارانی پس بد بود بارانیدن گان بگوای محمد شکر وستایش مر خدای را باد بر

عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّنْ خَلَقَ

بنده گان او آنها که برگزیده آنها را ای خدا بهتر از آنچه انباز داشته باشند یا کیست که آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنۢبَتْنَا بِهِ

آسمانها و زمین و فرو فرستاد مر شمارا از آسمان آبی پس برویانیدیم ما بدان

حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۖ مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنۢبِتُوا شَجَرَهَا ۗ

باغها با خداوند زیبایی نبود مر شمارا که برویانید درخت آنرا

ءَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ۝ أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ

ای خدائی دیگر هست با خدا بلک ایشان گروهی اند که برابری میکنند پاکیست که گردانید زمین را

قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ

آرامگاهی و بدید کرد درمیان آنجا جویهائی و بدید کرد مر آنرا کوههای ثابت و بدید کرد

بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

میان دو دریا مانعی ای خدائی دیگر هست با خدا بلک بیشترین ایشان نمیدانند

أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ

یا کیست که پاسخ کند بیچاره را چون بخواند مر آنرا و بر دارد بدی را و بکند شمارا

خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمَّن يَهْدِيكُمْ

گاشتگان در زمین ای با خدا خدائی دیگر هست اندکی پند میگیرید آنچه یا کیست که راه نماید شمارا

فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَن يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ

در تاریکیهای زمین و دریا و کیست که بفرستد بادها بشارت دهنده پیش از رحمت خود

رَحْمَتِهِ ءَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ تَعَٰلَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ أَمَّن يَبْدَؤُا۟ ٱلْخَلْقَ ثُمَّ

فرشتست خدا ازانچه انباز فرا میدارند بندو باکیست که باید با فریدن خلق را پس

رحمت خود ای باخدا خدائی دیگرست

يُعِيدُهُۥ وَمَن يَرْزُقُكُم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ ۗ ءَإِلَٰهٌ مَّعَ ٱللَّهِ ۚ قُلْ هَاتُوا۟

بازآفریند ازا وکیست که روزی دهد شمارا از آسمان وزمین ای باخدا خدائی دیگرست بگو بیاورید

بُرْهَٰنَكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ۝ قُل لَّا يَعْلَمُ مَن فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ

حجت خودرا اگر هستید شما راست گویان بگو نداند آنکه در آسمانهاست وزمین

ٱلْغَيْبَ إِلَّا ٱللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝ بَلِ ٱدَّٰرَكَ عِلْمُهُمْ

علم غیب را مگر خدای و ندانند ایشان کی برانگیخته شوند بلکه شامل شد علم ایشان

فِى ٱلْءَاخِرَةِ ۖ بَلْ هُمْ فِى شَكٍّ مِّنْهَا ۖ بَلْ هُم مِّنْهَا عَمُونَ ۝ وَقَالَ

در آخرت بلکه ایشان در شکند از ان بلکه ایشان ازان کوردلانند وگفت

ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَءِذَا كُنَّا تُرَٰبًا وَءَابَآؤُنَآ أَئِنَّا لَمُخْرَجُونَ ۝ لَقَدْ

آنها که کافرشدند ای چون باشیم ما خاکی وپدران ما ای ما بیرون آیندگان باشیم از گورها بدرستی

وُعِدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا مِن قَبْلُ إِنْ هَٰذَآ إِلَّآ أَسَٰطِيرُ

وعده دادند ما را این ما وپدران ما را از پیش نیست این مگر افسانهای

ٱلْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ سِيرُوا۟ فِى ٱلْأَرْضِ فَٱنظُرُوا۟ كَيْفَ كَانَ

پیشینیان بگو بروید در زمین پس بنگرید که چگونه بود

عَٰقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ ۝ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِى ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

عاقبت کافران وامدوه مخور بر ایشان ودباش در تنگی از انچه مکر میسازند

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ عَسَىٰ

و میگویند که کی خواهد بود این وعده اگر هستید شما راست گویان بگو شاید بود

أَن يَكُونَ رَدِفَ لَكُم بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ

که باشد نزدیک گردانیم برای شما بعضی آنچه بشتاب میخواهند و بدرستی که پروردگار تو

لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝

آنرا که خداوند فضل است بر مردمان ولیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ وَمَا مِنْ

و بدرستی که پروردگار تو البته میداند آنچه پنهان میکند سینهای ایشان و آنچه آشکارا میکنند و هیچ

غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ

پوشیده نشود نه در آسمان و نه در زمین مگر در کتاب روشن بدرستی که این قرآن

يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

قصه باز میکوید بر بنی اسرائیل بیشترین آنچه ایشان دران اختلاف کردند

وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم

و بدرستی که آن البته راه نمونی است و رحمتی مر مومنانرا بدرستی که پروردگار تو حکم کند میان ایشان

بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّكَ

بحکم خود و اوست عزیز دانا پس تو توکل کن بر خدا بدرستی که تو

عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ

بر حق روشن بدرستی که تو نتوانی شنوانید مردگانرا و نتوانی شنوانید کرانرا خواندن

إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ

چون برگشتند پشت برکنندگان و نیستی تو رهنماینده کوران را از گمراهی ایشان نشنوانی شنوانید

إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ

مگر آنکه بگرود بنشانهای ما پس ایشان منقادانند وچون واقع شد گفتار بعذاب برایشان

أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا

بیرون آوردیم برای ایشان جنبنده از زمین که سخن میگوید با ایشان که مردمان نیستند

بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ

بنشانهای ما یقین نمیکنند وروزی که حشر کنیم از هر گروهی گواهی از آنانکه

يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝ حَتَّى إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ

بدروغ داشتند نشانهای ما را پس ایشان پراکنده باز آیند تا چون آیند بدانجا گوید خدای

بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَوَقَعَ

نشانهای مرا ودر نیابید بدان بدانش یا چه بود شما میکردید و واقع شد

الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا يَنْطِقُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا

گفتار بعذاب برایشان بسبب آنکه ستم کردند پس ایشان گویا نباشند ای ندیدند که بکردیم ما

اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ

شب را تا آرام گیرید دران وروز را سبب بینایی بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ

مر گروهی را که بگروند وروزی که دمیده شود در صور پس بترسد آنکه در آسمانهاست

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ

وانک در زمینست مگر آنچه خواسته بود خدا وهمه آیند نزد او خوار

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۚ صُنْعَ اللَّهِ

وبینی تو کوهها را پنداری آنرا بی روح و آن گذرند چون گذشتن ابر اینست آفرینش خدا

الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ۝ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ

ان خدایی که محکم گردانید هر چیزی را بدرستی که او آگاهست بدانچه شما میکنید هر که آید بنیکوئی

فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ۝ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

پس مر او را باشد بهتر از آن و ایشان از ترس آن روز ایمن باشند و هر که آید ببدی

فَكُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

پس بر درافتند رویهای ایشان در آتش هیچ داده نشوند مگر بدانچه شما کرده باشید

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ

بدرستی که فرموده اند مرا که پرستم پروردگار این شهر را که آن شهری که حرم گردانید آنرا و مر او را

كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَأَنْ أَتْلُوَ الْقُرْآنَ

همه چیزی و فرموده اند مرا که باشم از جمله منقادان و آنک خوانم قرآنرا

فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ

پس هر که راه یافت پس بود راه یافتن مر نفس او را و هر که گمراه شود پس بگو که من از

الْمُنْذِرِينَ ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ

جمله بیم کنندگانم و بگو سپاس مر خدا را زود باشد که بنماید شما را نشانهای خود و نیست پروردگار

لِغافِلٍ عَمّا سورة القصص تمام و ثلثون آية تَعْمَلُونَ

غافل ازانچه شما میکنید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طسم تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ نَتْلُو عَلَيْكَ مِنْ نَبَإِ مُوسَىٰ وَ

بحق طول وسنا این نشانهای قرانی روشن که میخوانیم بر تو از قصه موسی

فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ

بدرستی که فرعون اورا سرکشی در زمین داد و کرد

بحق

أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضْعِفُ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ

اهل آنرا گروهان مختلف ضعیف می‌شمرد گروهی را از ایشان میکشت پسران ایشانرا

وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَنُرِيدُ

وزنده میداشت زنان ایشانرا بدرستی که او بود از جمله تباهی کنندگان وخواستیم ما

أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ

که منت نهیم بر آنها که ضعیف داشتند در زمین وایشانرا پیشوایان

نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۝ وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ

وایشانرا میراث بردگان وجای دادیم ما ایشانرا

وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝ وَأَوْحَيْنَا

وهامان ولشکر ایشان از ایشان آنچه بودند ازان می‌ترسیدند

إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا

بمادر موسی که شیرده اورا پس چون ترسی بر او پس انداز اورا در دریا

تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

و مترس واندوه مخور بدرستی که ما بازگردانندهایم اورا بسوی تو وگردانندهایم اورا از جمله رسولان

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ

پس برداشتند اورا فرعونیان تا باشد مر ایشانرا دشمنی وسبب اندوه بدرستی که فرعون

وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ وَقَالَتِ امْرَأَتُ

وهامان ولشکرهای ایشان بودند گناه کاران وگفت زن

فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ

فرعون این روشنای چشم مرا وترا مکشیدش اورا شاید بود که سود کند ما را یا فراگیریم اورا

وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَارِغًا إِنْ كَادَتْ

فرزندی والحال ندانند وگشت دل مادر موسی فارغ نزدیک بود که

لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَقَالَتْ

ظاهر کند آنرا اگر نه می بستیم ما بر دل او صبری تا باشد از جملهٔ مؤمنان وگفت

لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

مر خواهر خودرا ازی او برو پس میدید اورا از دور والیشان نمیدانستند

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ

وحرام کردیم ما بر وشیر نامی را کنندهٔ از پیش پس گفت ای دلالت کنم شمارا بر اهل

بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ۝ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ

خانه که پاینداني کنند اورا برای شما وایشان مر ورا نصیحت کران باشند پس باز گردانیدیم ما اورا پسوی مادر او

كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ

تا روشن شود چشم او واندوه نخورد وتا بداني که وعده خدا حقست ولیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ

بیشترین ایشان نمي دانند وچون برسید بغایت قوت خود وبرومند شد بدادیم ما اورا

حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ

حکمت ودانش وهمچنین پاداش دهیم نیکوکارانرا ودر رفت درشهر مصر

عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ

بهنگام غفلتی از اهل آن پس یافت درآنجا دو مردرا که یکدیگر را میکشتند

هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ

این یکی از گروه موسی بود وآن دیگر از دشمنان او بود پس فریاد خواست ازو انکه او از

شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ

گروه موسی بود برانکسی که از دشمنان او بود پس مشتی بزد اورا موسی پس بکشت اورا گفت

هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ۝ قَالَ رَبِّ

این کار دیو بود بدرستی که او دشمنست وگمراه کننده روشن گفت ای پروردگار من

إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

بدرستی که من ستم کردم برتن خود پس بیامرز مرا پس آمرزید اورا بدرستی که او آمرزگار مهربانست

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ۝ فَأَصْبَحَ

گفت ای پروردگار من بسبب آنچه نعمت کردی بر من پس نیستم هم پشت پس در بامداد آمد

فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ

در شهر ترسان چشم میداشت پس ناگه آنکسی که یاری خواسته بود ازو دی فریاد خواست ازو

قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ۝ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي

گفت مر او را موسی کز تو گمره کننده روشنی پس چون خواست که درنگ کند آنکسی که

هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ

او دشمن بود مر ایشانرا گفت ای موسی ان میخواهی که بکشی مرا همچنانک بکشتی

نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ

تنی را دی روز نمیخواهی مگر آنک باشی گردنکشی در زمین و نمیخواهی

أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ

که باشی از کار با صلاح آورندگان و آمد مردی از نهایت شهر می شتافت

قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ

گفت ای موسی بدرستی که اشراف مشورت میکنند در کار تو تا بکشند ترا پس برون رو که من مر ترا

مِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ

از جملهٔ نصیحت کنندگانم پس برون آمد ازآنجا ترسان چشم میداشت گفت پروردگار من برهان مرا

الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ

گروه ستمکاران و چون بر سید بنزدیک شهر مدین گفت شاید بود که پروردگار من

يَهْدِيَنِي سَوَآءَ السَّبِيلِ ۞ وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً

راه نماید مرا باراستی راست وچون برسید بآب مدین دیافت برلبجا کردی

مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ ۖ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ ۖ

از مردمان کرآب میدادند مواشی خودرا دیافت ازجز ایشان دوزن را کهایستاده بودند محجر

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا

گفت چیست حال وکار شما گفتند آب ندهیم تا باز کردند شبانان وپدر ما

شَيْخٌ كَبِيرٌ ۞ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي

شیخی بزرگست پس آب داد مواشی مرایشانرا پس برگشت سوی سایه اند پس گفت پروردگار

لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۞ فَجَآءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَآءٍ

اگر فرو فرستی بمن خیری که سخت محتاجم پس آمد بنزد یکی ازان دو دختر می آمد برشرمی

قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَآءَهُ ۞

گفت که پدرمن میخواند ترا تا پاداش دهد ترا مزد آنچه آب دادی مواشی مارا پس چون آمد پیش شعیب

وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وقصه خواند برو قصهای خودرا گفت مترس برهانم ترا از گروه ستمکاران

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ

گفت یکی ازان دو ای پدرمن بمزدوری گیر اورا بدرستی که بهترین کسی که بمزدوری گیری توانا

الْأَمِينُ ۞ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ

باامانتست گفت من میخواهم که بنکاح تو درآورم یکی ازین دو دختر را اینها برانکه

تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ

نزد وری کنی مرا هشت سال پس اگر تمام کردانی ده سال پس آن کرمی بود از نزد تو ونمیخواهم که سخت کرم

عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي

بر تو زود یابی مرا اگر خواهد خدا از نیکو کاران گفت آن عهد میان من

وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ

ومیان تو هر کدام ازین دو مدت که بگزارم آنرا پس هیچ دشمنی نبود برمن وخدا بر

مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ

آنچه میگویم کار زاینست پس چون بگزارد موسی مدت را وببرد کسان خود را

آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ

دید از جانب کوه طور آتشی را گفت مر کسان خود را درنگ کنید که من دیدم

نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ

آتشی را تا بود که من آورم شما را ازآن خبری یا پاره از آتش تا بود که شما

تَصْطَلُونَ ۝ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي

گرم شوید پس چون آمد بدانجا ندا کرده شد از کنار وادی ایمن در

الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ

بقعهٔ مبارکه از درخت عناب یا از آن کرای موسی بدرستی که من خدا

رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا

پروردگار جهانیان وانکه بیفکن عصای خود را پس چون دید آنرا برخود میجنبید گویا که آن

جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ

ماری بود بر گشت پشت بکننده وباز پس نگردید ای موسی روی فراکن وترس بدرستی که تو از ایمنانی

اسْلُكْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ

درآور دست خود را گریبان خود تا برون آید سفید از جز بدی وضم کن

إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

باخود دست خود را پس آن دو معجزه اند از پروردگار تو بر بسوی فرعون

وَمَلَائِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي

واشراف او بدرستی که ایشان بودند گروهی فاسقان گفت ای پروردگار من بدرستی

قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ وَأَخِي هَارُونُ

بکشتم از ایشان تنی را پس من می ترسم که بکشند مرا وبرادر من هارون

هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي

او فصیح تر است از من بزبان پس بفرست او را با من یاری تا راست دارد مرا بدرستی که من

أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝ قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ

ترسم که بدروغ دارند مرا گفت خدا زود سخت کردانم پشت ترا ببرادر تو

وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمَا

ویکنیم مر شما را حجتی پس نرسند بشما بسبب نشانهای ما شما

وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ

وانکه پیروی کند شما را غالبان باشند پس چون آمد ایشان را موسی بنشانهای ما روشن

قَالُوا مَا هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي آبَائِنَا

نگفت ند این مگر جادوی کرساخته است آنرا و نشنیدیم ما این را درسان پدران ما

الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ

پروردگار من داناتر بانک آمد باراه از نزد او و هر که

تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

باشد مر اورا عاقبت آن سرای بدرستی که رستگاری نیابد

يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ

ای اشراف نمیدانم مر شما را هیچ خدای جز از خود پس بنگن برای من ای هامان

عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي

بر سر گل پس بدرد گل برای من کوشکی تا بود که من مطلع شوم بسوی خدای موسی و بدرستی که

لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي

من نه گمان می برم اورا از جمله دروغ گویان و کردند

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ۝ فَأَخَذْنَاهُ

در زمین بناحق و گمان بردند که ایشان باجزا ما باز گردانده نمیشوند پس گرفتیم

وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

پس انداختیم ایشان را

الظَّالِمِينَ ۝ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

گردانیدیم ایشان را پیشوایانی که میخوانند بآتش و در روز قیامت

لَا يُنْصَرُونَ • وَاتْبَعْنَاهُمْ فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ
یاری کرده نشوند واز پی آوردیم ما ایشانرا دراین دنیا لعنتی و در روز قیامت

هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ • وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
ایشان از رانده گان باشند و بدرستی که بدادیم ما موسی را کتاب از پس آنکه

مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً
هلاک کرده بودیم گروهان پیشینه را سبب روشنایی برای مردمان و راهی و رحمتی

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ • وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا
تا بود که ایشان پند گیرند و نبودی تو از جمله مکان غربی چون بگزاردیم ما

إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ • وَلٰكِنَّا أَنْشَأْنَا
سوی موسی فرمانرا و نبودی تو از جمله حاضران و لیکن آفریدیم ما

قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
گروهانی را پس دراز شد بر ایشان مدت عمر و نبودی تو مقیم در میان اهل مدین

تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ • وَمَا كُنْتَ
تا خواندی بر ایشان نشانهای ما را و لیکن بودیم ما فرستنده گان و نبودی تو

بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
بجانب کوه طور چون بخواندیم ما را و لیکن رحمتی بود از پروردگار تو تا بیم کنی گروهی را

مَا أَتَاهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ • وَلَوْلَا أَنْ
که نیامد بر ایشان هیچ بیم کننده پیش از تو تا بود که ایشان پند گیرند و اگر نه

نصف

تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ

بس گفتند ای پروردگار ما چرا نفرستادی

برسیدی بدیشان مصیبتی بدآنچه فراپیش داشتند دستهای ایشان

إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ

بما رسولی را پس پیروی کردمانی نشانهای ترا و بودمانی از جملهٔ مؤمنان پس چون آمد بدیشان

الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى أَوَلَمْ يَكْفُرُوا

پیغمبر با کتاب از نزد ما گفتند چرا ندادهاند او را مانند آنچه بداده شد موسی را ای نه کافر شدند

بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ

بدآنچه بداده شد موسی را از پیش گفتند این دو جادو واند که ظاهر شدهاند و هم گفتند که ما بهمه

كَافِرُونَ ۝ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَى مِنْهُمَا

کافرانیم بگو پس بیاورید بکتابی از نزدیک خدا که آن راه یابنده تر بود از آن هر دو

أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا

تا پیروی کنیم آنرا اگر هستید شما راست گویان پس اگر پاسخ نکنند مرترا پس بدان که

يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى

پیروی میکنند مرادهای خودرا و کیست گمراه تر از آنکه پیروی کرد هوای نفس خودرا بی دانشی

مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ

از خدا بدرستی که خدا راه ننماید گروه ستمکاران را و بدرستی که رسانیدیم ما

لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ

تا بود که ایشان پند گیرند آنها که بدادیم ما ایشان را کتاب از

قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ

پیش آن ایشان بدان بگروند کانند وچون خوانده شود برایشان گویند بگرویدیم بدان بدرستی که آن حقست

مِن رَّبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِن قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم

از پروردگار ما بدرستی که بودیم ما پیش ازین منقادان آن گروه بدهند مزدهای ایشان را

مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

دوبار بدانچه صبر کردند ودفع کردند بنیکوئی بدی را وازانچه روزی کردیم ما ایشان را

يُنفِقُونَ ۝ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا

نفقت میکنند وچون شنوند نافرجام را برگردند ازان وگویند مارا عملهای ما

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

ولکم عملهای شما سلام بود بر شما نیجوئیم جاهلانرا مارا

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ

بدرستی که تو راه نتوانی نمود آنرا که دوست داری ولیکن خدا راه نماید مرانرا که خواهد واو

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ

داناترست براه یابندگان وگفتند اگر پیروی کنیم راه را با تو درربایند مارا

مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ

از زمین ما ای متمکن گردانیدیم ما ایشانرا حرمی ایمن از غارت که اختیار کرده شد در آن میوهای

كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَكَمْ

هر چیزی روزی از نزدیک ما ولیکن بیشترین ایشان نمی دانند وبسا

أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ

که هلاک کردیم از اهل دیهای را که فراخ عیش بودند پس آینده مسکنهای ایشان

لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ

که ساکن نشده از پس ایشان مگر اندکی و بودیم ما نیستیم ما میراث گیرندگان

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو

و نبود پروردگار تو هلاک کننده اهل دیهی را تا بفرستد در مقدم ترین آنجا رسولی را تا خواند

عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

بر ایشان نشانهای ما را و نبودیم ما هلاک کننده اهل شهرها را مگر که اهل آنجا ستمکاران بودند

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ

و آنچه داده اند شما را از چیزی پس برخورداری زندگانی دنیا و آرایش آن و آنچه نزد

اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ

خدای بهتر و باقی تر ای پس استعمال عقل نمیکنید ای پس آنکه وعده دادیم ما او را وعده نیکو پس او

لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

برخورداری در زندگانی دنیا پس او روز قیامت

مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ

از حاضر کردگان باشد در عذاب و روزی که بخواند ایشانرا پس گوید خدا که کجا شدند

تَزْعُمُونَ ۝ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا

دعوی کردید گویند آنها که واجب شد بریشان گفتار پروردگارما این گروه آنهانند که گمراه کردیم

عذاب

أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ

گمراه کردان ایشانرا همچنانک گمراه کردایشان ما را بیزار شدیم ما بسوی تو بازا بیدیم نبودند که ما را پرستند

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا

وگویند ایشانرا برخوانید انبازان خودرا پس برخوانند ایشانرا پس پاسخ نکنند مرایشانرا وچون ببینند

الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا

عذاب را آرزو کنند کایشان کاشکی راه یافتگان بودندی وروزی که برخواند ایشانرا پس گوید خدا چه چیز

أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ

پاسخ کردید شما رسولانرا پس پوشیده شد برایشان خبرها آنروز پس ایشان

لَا يَتَسَاءَلُونَ ۝ فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَى أَنْ يَكُونَ

ازهم نپرسند پس اما آنکه توبه کرد وبگروید وکارهای نیکو کرد پس شاید بود که باشد

مِنَ الْمُفْلِحِينَ ۝ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ

رستگاران وپروردگار تو می آفریند آنچه خواهد وبرگزیند نبود مرایشانرا

الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ

اختیاری پاک ومنزه است خدا وافزشته است از آنچه انباز فرا میدارند وپروردگار تو میداند

مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

آنچه پنهان میکند سینهای ایشان وآنچه آشکارا میکنند واوست خدا نیست خدائی مگر او

لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

مراوراست سپاس وستایش در دنیا ودرآخرت ومراوراست حکم وباجزاء او بازگردانیده شوید

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ

بگو ای چه بینید شما اگر بکند خدا بر شما شب را همیشه تا روز قیامت کیست

إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ

خدائی جز از خدا که آورد بشما روشنی را ای پس نمی شنوید بگو ای چه بینید شما اگر

جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ

بکند خدا بر شما روز را همیشه تا روز قیامت کیست خدائی جز

اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمِنْ

خدا که آورد بشما شب را تا آرام گیرید در آن ای پس نمی بینید و از

رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ

رحمت اوست که پدید کرد برای شما شب و روز را تا آرام گیرید در آن

لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ

و تا بجوئید از فضل او و تا بود که شما شکر کنید و روزی که برخواند ایشانرا

فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ وَنَزَعْنَا مِنْ

پس گوید خدا کجایند شریکان من آنها که بودید شما دعوی میکردید و بیرون آوریم از

كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ

هر گروهی گواهی را پس گوئیم بیاورید حجت خودرا پس بدانید که حق

لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ إِنَّ قَارُونَ كَانَ

مر خدا راست و گم شود از ایشان آنچه ایشان بر بافته باشند بدرستی که قارون بود

مِنْ قَوْمِ مُوسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ وَاٰتَيْنٰاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا اِنَّ مَفَاتِحَهُ

از قوم موسی پس ستم کرد بریشان و بدادیم ما او را از گنجها آنچ کلیدهای آن

لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ اُولِي الْقُوَّةِ اِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

خداوندان قوت را چون گفتند مر او را قوم او شاد مباش بدرستی که خدا دوست ندارد

الْفَرِحِينَ وَابْتَغِ فِيمَا اٰتٰاكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ

شادشوندگان را و بجوی در آنچ بداد ترا خدا سرای آخرت و فراموش مکن بهرهٔ خود را

مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ

از دنیا و نیکوئی کن همچنانک نیکوئی کرد خدا با تو و مجوی تباهی را

فِي الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝ قَالَ اِنَّمَا اُوتِيتُهُ عَلٰى عِلْمٍ

در زمین بدرستی که خدا دوست ندارد تباهی کنندگان را گفت که بداده اند مرا دانشی

عِنْدِي اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ

که نزد منست ای ندانست که خدا بدرستی که هلاک کرد پیش از و از گروهانی

مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَاَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ

انک او سخت تر بود از و بقوت و بیشتر بجمع کردن و نپرسند از گناهان ایشان

الْمُجْرِمُونَ ۝ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيٰوةَ

کافران پس بیرون آمد بر قوم خود در زینتی که او را بود گفتند آنها که میخواستند زندگانی

الدُّنْيَا يٰا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا اُوتِيَ قَارُونُ اِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ

دنیا را ای کاشکی ما را بود مانند آنچ بداده اند قارون را بدرستی که او را نصیب بزرگست

وَقَالَ الَّذِينَ اُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ
وگفتند آنها که داده شد ایشانرا دانش وای برشما ثواب خدا بهتر مرانرا که بگروند
وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقّٰىهَا اِلَّا الصّٰبِرُونَ ۝ فَخَسَفْنَا بِهِ
وکارهای نیکو کرد ونرسند بدان مگر صبر کنندگان پس فرو بردیم ما اورا
وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ
وسرای اورا بزمین پس نبودند مراورا هیچ گروهی که یاری کنند اورا از جز
اللّٰهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ۝ وَاَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
خدا ونبود از جمله دادستانندگان وگشتند آنها که آرزو کردند
مَكَانَهُ بِالْاَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
جایگاه اورا دی روز میگفتند ای وای برتو خدا فراخ بگستراند روزی
لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا اَنْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا
مرآنرا که خواهد از بندگان خود وتنگ بازگیرد اگر نه آن بودی که منت نهادی خدا برما مرانرا فرو بردیمی ما
وَيْكَاَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا
وای برتو گوئی آنست که رستگاری نیابند کافران آنست سرای آخرت نگنیم آنرا
لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ
برای آنها که نمیخواهند افزونی در زمین ونه تباهی وعاقبت کار
لِلْمُتَّقِينَ ۝ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ
مر پرهیزگارانرا بود - هر که آید بنیکوئی پس مراورا بود بهتر ازان وهر که آید ببدی

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ اِنَّ
پس پاداشت داده نشوند آنها که کرده باشند بدیها را مگر بدانچه ایشان کرده باشند بدرستی
الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَادُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ۝ قُلْ رَبِّي اَعْلَمُ
که آن خدائی که فرو فرستاد برتو قرآنرا مرانرا بازگردانده است ترا بامدینه بگو پروردگار من داناتر
مَنْ جَاءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلٰلٍ مُبِينٍ ۝ وَمَا كُنْتَ
بآنکه آمد باراه او وبآنکه او درگمراهی روشن ونبودی تو
تَرْجُوا اَنْ يُلْقٰى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
گرامید داری که افگنده شود بتو کتاب مگر رحمتی بود از پروردگار تو پس مباش
ظَهِيرًا لِلْكٰفِرِينَ ۝ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ
پشتیبان مرکافرانرا وبر مگردانادترا از نشانهای خدا پس از آنکه فرو فرستاده شد
اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ
بتو وبرخوان مردمانرا باراه پروردگار خود وهباش از جمله انباز قرارندگان وبخوان
مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ لَهُ
با خدا خدائی دیگر نیست خدائی مگر او هر چیزی هلاک شونده است مگر ذات پاکیزه او
الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝
حکم وبا جزاداد بازگردانیده شوید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الٓمٓ ۝ أَحَسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

منم خدای گویانم مردمان ای پندارند مردمان کی ترک کرده شوند بانگ بیکویند بگرویدیم ما وایشان را نیازمایند

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا

وبدرستی که آزمودیم آنهارا که پیش ازیشان بودند پس برآینه جدا بازکند خدا آنهارا که راست گفتند

وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ۝ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

ودرآینه جدا بازکند دروغ گویانرا یا نه که پنداشتند آنها که کردند بدیهارا

أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ

که پیشی گیرند برما بدست آنچه حکم میکنند هرکه هست امید میدارد بازدیدن

اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمَنْ جَاهَدَ

خدا پس بدرستی که وعدهٔ خدا درآینده است واوست شنوای دانا وهرکه جهاد کند

فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝ وَالَّذِينَ

پس بدرستی که سود جهاد کردن مرتن اورا بود بدرستی که خدا درآینه بی نیازست از عالمیان وآنها

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

که بگرویدند وکارهای نیکو درآینه بازپوشانیم ازیشان بدیهای ایشانرا

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا

ودرآینه پاداشت دهیم ایشانرا نیکوتر آنچه ایشان کرده باشند وفرمودیم ما

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ

آدمی را بامادر وپدر خود نیکوئی کردن واگر خصومت کنند بانو تا انباز فرادانی مرا آنچه نیست مرترا

بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

بدان پیچ دانشی پس فرمان مبرایشانرا بامنست بازگشت شما پس بیاگاهانم شمارا بدآنچه شما

تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي

کرده باشید وآنها که بگرویدند وکارهای نیکوکردند درآوریم ایشانرا درزمرهٔ

الصَّالِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ

نیکوکاران واز مردمان کسست که بیکوید بگرویدیم ما بخدا پس چون رنجانیده شود در راه خدا

جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ

آزمایش مردمانرا همچون عذاب خدا ودرآینه اگر آید نصرتی از پروردگارتو

لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ

درآینه گویند کما بودیم باشما ای نیست خدا داناتر بدانچه در سینهای

الْعَالَمِينَ ۝ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

جهانیانست ودرآینه جدا بازکند خدا آنهارا که بگرویدند ودرآینه جدا بازکند منافقانرا

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ

وگفتند آنها که کافر شدند مرآنهارا که بگرویده بودند پیروی کنید راه مارا وتا بردارایم گناهان شمارا

وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

وبنشاشند ایشان بردارندگان از بارهای گناهان ایشان هیچ چیزی بدرستی که ایشان دروغ گویانند

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْأَلُنَّ

ودرآینه بردارند بارهای گناهان خودرا وگرانیهای با گرانیهای خود ودرآینه بازپرسند

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا

روز رستخیز آنچه بودند که بر می بافتند بر خدای و نوح را

إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ

بسوی قوم او پس بگذاشت درمیان ایشان هزار سال مگر پنجاه سال پس بگرفت ایشانرا طوفان

وَهُمْ ظَالِمُونَ ۝ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً

و ایشان ستمکاران بودند پس برهانیدیم او را و اصحاب کشتی را و بگردانیدیم آنرا نشانی

لِلْعَالَمِينَ ۝ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ

مر عالمیانرا و یاد کن ابراهیم را چون گفت مر قوم خود را که پرستید خدا را و بترسید ازو آن

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا

بهتر بود مر شما را اگر هستید شما میدانید بدرستی که آنچه می پرستید از جز خدا

وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ

می بافید دروغی را بدرستی که آنها که می پرستید از جز خدای قادر نباشند

لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ

مر شما را روزی بجویید نزد خدا روزی را و بپرستید او را و شکر گویید مر او را

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ

باو باز گردانیده شوید و اگر بدروغ دارید پس بدرستی که بدروغ داشتند گروهانی که پیش از شما بودند

وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ

و نیست بر رسول مگر رسانیدنی روشن ای ندیدند که چگونه باشد ابتدا فرید خدا

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ

خلق را پس باز آفریند آنرا بدرستی کرآن بر خدا آسان

فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ

پس بنگرید که چگونه باشد باآفرید خلق را پس همان خدا باز آفریند

إِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ

بدرستی که خدا بر همه چیزی توانا است عذاب کند هرکرا خواهد ورحمت کند آنرا که خواهد

وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

وباجزاء او باز گردانیده شوید ونیستید شما عاجز کننده در زمین ونه در آسمان

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ

ونیست مرشمارا از جز خدا هیچ دوستی ونه یاری کنی وآنها که کافر شدند بنشانهای خدا

وَلِقَائِهِ أُولٰئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

وبلقاء رسیدن باو آن نومید شدند از رحمت من وآن گروه مرایشانرا بود عذابی دردناک

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ

پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بکشید اورا یا بسوزانید اورا پس برهانید اورا

اللّٰهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَقَالَ إِنَّمَا

خدا از آتش بدرستی که در آن هرآینه نشانهاست مرگروهی را که بگروند وگفت بدرستی آنچه

اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

فراگرفتید شما از جز خدا بتانرا دوستی میان شما در زندگانی دنیا

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا
پس روز قیامت کافر شوید بعضی شما ببعضی ولعنت کنید بعضی شما بعضی را
وَمَأْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نّٰصِرِينَ ۝ فَاٰمَنَ لَهُ لُوطٌ
وجایگاه شما آتش بود ونبود مر شمارا هیچ یاری کننده پس بگرویید لوط
وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلٰى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ
وگفت که من مهاجرت کننده ام با پروردگار خود بدرستی که اوست غالب محکمکار وببخشودیم ما مر اورا
إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ
اسحق واسحق را یعقوب و پدید کردیم ما درمیان فرزندان او پیغمبری وکتاب
وَاٰتَيْنٰهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِينَ ۝ وَ
وبدادیم ما اورا مزد او در دنیا وبدرستی که او در آخرت هرآینه از جمله نیکوکاران بود
لُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
ویاد کن لوط را چون گفت مرقوم خودرا ای شما هرآینه می آئید بناشایستی که پیشی نکرفت برشما
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعٰلَمِينَ ۝ أَئِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ وَ
بدان هیچ یکی از عالمیان ای شما هرآینه می آئید بمردان بشهوت
تَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَاْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ
وبمی برید راه زده وزادرا ومی آئید در میان انجمن شما بناشایست پس نبود
جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
جواب قوم او مگر آنک گفتند بیار بما عذاب خدارا اگر هستی تو ازجمله

الصّٰدِقِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ۝ وَلَمَّا جَآءَتْ

راست گویانرا گفت ای پروردگار من یاری ده مرا بر گروه تباهی کنندگان وچون آمدند

رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْٓا اِنَّا مُهْلِكُوْٓا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ

رسولان ما ابراهیم ببشارت گفتند که ما هلاک کنندگانیم اهل این دیه را

اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۝ قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا ۚ قَالُوْا نَحْنُ

بدرستی که اهل آن هستند ستمکاران گفت بدرستی که در آنجا لوط است گفتند ما

اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ

دانا تریم بدانکه در آنجاست هر آینه برهانیم اورا واهل اورا مگر زن اورا که بود از جمله

الْغٰبِرِيْنَ ۝ وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ

هالکان وچون آمدند رسولان ما بلوط بد آمد بایشان وتنگ شد

بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۫ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ

بدیشان ذرعا وگفتند مترس واندوه مخور بدرستی که رهانیم ترا واهل ترا

اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝ اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ

مگر زن تو که هست از جمله هالکان بدرستی که ما فرو فرستندگانیم بر اهل این

الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝ وَلَقَدْ

دیه خواری از آسمان بسبب آنچه ایشان بجای آوردند بدرستی

تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ

گذاشتیم ما از آنها نشانی روشن برای گروهی که در یابند وبفرستادیم ما بقوم شعیب برادر ایشان

شُعَيْبًا فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْثَوْا

شعیب پس گفت ای قوم من بپرستید خدای را وامید دارید بروز آخرت ومشتابید

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا

در زمین تباهی کنندگان پس بدروغ داشتند او را پس بگرفت ایشانرا زلزله پس گشتند

فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۝ وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ

در سرایهای خود مردگان ویاد کن هود را وصالح را ودرستی که روشن شد مر شمارا از

مَسَاكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ

مسکنهای ایشان وبیاراست مرایشانرا دیو عملهای ایشان پس بگردانید ایشانرا از

السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۝ وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

راه وبودند بینندگان ویاد کن قارون وفرعون وهامانرا

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ

ودرستی که آمد بدیشان موسی بمعجزات پس گردنکشی کردند در زمین

وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ۝ فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ

وبنودند پیشی کنندگان بخیرات پس همه را بگرفتیم ما بسبب گناهان ایشان پس ازایشان بود

مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ

آنک بفرستادیم ما برو سنگبارانی وازیشان کس بود که بگرفت اورا بانگی هایل

وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ

وازیشان بود انک فرو بردیم ما اورا بزمین وازیشان کس بود که غرق کردیم ما اورا

اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ مَثَلُ

خدا کرستم کند ایشانرا ولیکن بودند بر تنهای خود پستم میکردند مثل

الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ ۖ اتَّخَذَتْ

آنها که فراگرفتند از جز خدا دوستانی همچون مثل عنکبوتست که فراگیرد

بَيْتًا ۖ وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ ۖ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

خانه را و بدرستی که سستترین خانها خانهٔ عنکبوتست اگر ایشان بدانند

إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بدرستی که خدا میداند آنچه میخوانند از جز او از چیزی واوست غالب محکم کار

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۖ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ۝ خَلَقَ

وآنند مثلها که میزنیم آنرا برای مردمان و درنیابند آنرا مگر دانایان آفرید

اللّٰهُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ اُتْلُ

خدا آسمانها و زمینرا بحق بدرستی که در آن نشانی است مؤمنانرا بخوان

مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ ۖ إِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ

آنچه وحی کرده میشود بتو از قرآن و بپای دار نمازرا بدرستی که نماز باز دارد از

الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ أَكْبَرُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

ناشایستست و منکر و البته یاد کرد خدا بزرگتر و خدا میداند

مَا تَصْنَعُونَ ۝ وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

آنچه شما میکنید و خصومت مکنید با اهل کتاب مگر بطریقی که آن نیکوترست

الجزء ٢١

إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

مگر آنها که ستم کردند ازیشان وبگویید بگرویدیم بدآنچه فرو فرستاده شد بما و فرو فرستاده شد بشما

وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا

و خدای ما وخدای شما یکیست وما مراورا منقادایم وهمچنین فرو فرستادیم ما

إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ

بتو قرآنرا پس آنها که بدادیم ما ایشانرا کتاب بگرویدند بدان

وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

واز ین گروه کسیست که بدی گرود بدان وانکار نمیکند بنشانهای ما مگر کافران

وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ

وتبودی تو که خوانی پیش از نزول قرآن هیچ کتابی ونتوانی نوشت ازا

بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ۝ بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي

بدست راست خود که آنگه بشک شدندی باطل کاران بلک این قرآن آیاتی اند روشن

صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

سینهای آنها که بداده شد ایشانرا دانش وانکار نکنند بنشانهای ما مگر ستمکاران

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ

وگفتند چرا فرو نفرستادند بر و نشانی از پروردگار او بگو بدرستی که نشانها نزدیک خدا

وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

وبدرستی که من بیم کننده روشنم ای کفایت نیست ایشانرا که فرو فرستادیم ما بر تو

الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ

کتاب را کہ میخوانند بریشان بدرستی کہ آن البتہ رحمت و پندی مر کروہی را

يُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي

کہ بگروند بگو بس است خدا میان من و میان شما بگواہی میداند آنچہ در

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ

آسمانہاست و زمین و آنہا کہ بگرویدند بباطل و کافر شدند بخدا آن گروہ

هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۚ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى

ایشانند زیانکاران و بشتاب میخواہند از تو عذاب را و اگر نہ اجلی بودی نام نہادہ

لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ ۚ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

البتہ آمدی بدیشان عذاب و البتہ آمدی بدیشان ناگاہ و ایشان ندانستندی

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ ۖ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ

بشتاب میخواہند از تو عذاب را و بدرستی کہ دوزخ گرد در آیندہ است کافران

يَوْمَ يَغْشَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ

روزی کہ آید بپوشاند ایشانرا عذاب از بالای ایشان و از زیر پایہای ایشان و گوید

ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ

خدا بچشید وبال آنچہ بودید شما میکردید ای بندگان من آنہا کہ بگرویدید زمین من فراخست

فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ ۝ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

پس مرا پرستید ہر تنی چشندہ مرگست پس بما باز گردانیدہ شوید

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي

وآنها که بگروبند وکارهای نیکو کردند مرانرا جای دهیم ایشانرا از بهشت غرفهای که رود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ الَّذِينَ

از زیر درختهای آن جویهاروان همیشه باشند درآنجا نیکو بود مزد کارکنندگان آنها

صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ

که صبر کردند وبر پروردگار خود توکل کردند وبسا از جنبنده که طاقت ندارد

رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَلَئِنْ

روزی خودرا خدا روزی میدهد آنهارا وشمارا واوست شنوا ودانا ودرانه اگر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

پرسی تو ازیشان که آفرید آسمانها وزمین ومسخرکرد آفتاب را وماه را

لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

درانه گویند که خدا پس چگونه برگردانیده میشوید ازحق خدا فراخ بگسرانه روزی مرآنرا که خواهد

مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَلَئِنْ

از بندگان خود وتنگ باز کرد مرآنرا بدرستی که خدا بهمه چیزی داناست ودرانه اگر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ

پرسی تو ازیشان که فرو فرستاد از آسمان آبی پس زنده کرد انه بدان زمین را پس از

مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

مردن آن درانه گویند که خدا بگو سپاس مرخدا آنرا بلکه بیشترین ایشان درنمی یابند

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ

ونیست این زندگانی دنیا مگر ناوجایی وبازی وبدرستی کہ سرای آخرت آنست محل جاویدی

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ فَاِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

اگر بدانند پس چون در نشینند در کشتی برخوانند خدا را خالص کنند کان مراورا دین

فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنٰهُمْ

پس چون برهاند ایشانرا باخشکی آنگه ایشان انباز فرادارند تا کافر شوند بآنچه بدادیم ما ایشانرا

وَلِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا

وتا برخورداری کنند در دین دنیا زود بدانند ای ندیدند که بدید کردیم ما مقامی باحرمت وامین

وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ

ودزدیده میشوند مردمان از پیرامون ایشان ای پس بباطل بگروند ونبعمت خدا

يَكْفُرُونَ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ

کافر میشوند وکیست ستمکارتر ازانکه دربافت برخدا دروغ را یا بدروغ داشت قرآنرا

لَمَّا جَاءَهُ اَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكٰفِرِينَ ۝ وَالَّذِينَ جَاهَدُوا

چون آمد بدو ای نیست در دوزخ جایگاه مر کافرانرا وآنها که جهاد کردند

فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

در راه ما البته راه نمائیم ایشانرا براههای ما وبدرستی که خدا یا نیکوکارانست

سورة الروم ستون ابوعلی کیته

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۱ غلبت الروم ۱ في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم سيغلبون
نزد خدائی کرسد از هر
غلبه کرده شوند اهل روم نزدیکترین زمین عرب واهل روم از پس غلبه کردن ایشان زود غالب آیند
في بضع سنين ۱ لله الامر من قبل ومن بعد ويومئذ يفرح
در میان سه سال تا نه سال مر خدا راست فرمان و حکم از پیش آن قتال وازپس وانروز کروم غالب آیند شادشوند
المؤمنون ۱ بنصر الله ينصر من يشاء ۱ وهو العزيز الرحيم
مؤمنان بنصرت خدا یاری کند آنرا که خواهد واو غالب مهربانست
وعد الله لا يخلف الله وعده ولكن اكثر الناس لا يعلمون
وعده خدا خلاف نکند خدا وعده خودرا ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند
يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا وهم عن الاخرة هم
بیداشند ظاهری از زندگانی آن دنیا وایشان از آخرت ایشان
غافلون ۱ اولم يتفكروا في انفسهم ما خلق الله السموت
غافلانند ای اندیشه نکردند در نهای خود که بیافرید خدا آسمانها
والارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى وان كثيرا من
وزمینرا وآنچه میان ان مردوانست مگر بحق وتا اجلی نام نهاده وبدرستی که بسیاری از
الناس بلقاء ربهم لكافرون ۱ اولم يسيروا في الارض
مردمان بدیدار پروردگار خود البته کافرانند ای نرفتند در زمین

فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَانُوا

پس نگرند که چگونه بود عاقبت آنها که پیش ازیشان بودند

أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا

سخت‌تر ازیشان بقوت وکسب کردن در زمین وزندگانی یافتند بیشتر ازآنچه زندگانی یافته ایشان

وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن

وآمدند بدیشان رسولان ایشان بحجتها پس نخواست خدا که ستم کند ایشانرا ولیکن

كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَاءُوا

بودند برتنهای خود ستم کردند پس بود عاقبت آنها که بدی کردند

السُّوأَىٰ أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِئُونَ

بدی که بدروغ داشتند نشانهای خدارا وبودند آنرا استهزا میکردند

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ

خدا بپدید آرد خلق را پس بازآورد آنرا پس باجزا او بازگردانیده شوید وروزی که برخیزد

السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ۝ وَلَمْ يَكُن لَّهُم مِّن شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ

قیامت متحیر ونومید شوند گنهکاران ونبود مرایشانرا هیچ ازانها که شفاعت کنند ایشانرا

وَكَانُوا بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ

وباشند بانباز قرار دادگان ایشان کافران وروزی که برخیزد قیامت آنروز

يَتَفَرَّقُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ

جدا جدا شوند مؤمنان از کافران پس اما آنها که بگرویدند وکارهای نیکو کردند پس ایشان در وضه بهشت

يُحْبَرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ

شادان باشند وآما آنها که کافر شدند وبدروغ داشتند نشانهای ما را وبباز رسیدن

فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ

پس آن گروه در عذاب حاضر کردگان باشند پس پاکی و منزهی است خدا سنگامی که شب بنگاه میکنید

وَحِينَ تُصْبِحُونَ ۝ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا

وسنگامی که بامداد میکنید ومر اوراست ستایش در آسمانها وزمین واوراست تنزیه

وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۝ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ

وسنگامی که در نماز پیشین در آیید بیرون می آورد زنده را از مرده وبیرون می آورد مرده را از

الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ وَمِنْ

زنده وزنده میکند زمین را پس از مرگ آن وهمچنین بود بیرون آمدن از گور واز

آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

نشانهای اوست که آفرید شما را از خاک پس آنگه شما آدمیانی اید پراکنده میشوید

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا

واز نشانهای اوست که آفرید شما را از تنهای شما همجفتانی را تا آرام گیرید بآنها

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

وپدید کرد میان شما دوستی ورحمتی بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست مر گروهی را

يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ

که اندیشه کنند واز نشانهای اوست آفریدن آسمانها وزمین واختلاف

فبحان الله حين تمسون آيت كريمه بس تخرجون واربخه بدكمه بدكرده اوقه اول كون وردني قضا ايتمش اولور تفسير قاضي بو آيت كريمه نك آخرندهبويلجه يازمشدر قضاء ما فات ايتمش اولور ديو بيورمش مفهوم

اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْعَالِمِينَ

زبانهای شما و رنگهای شما بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست مر جهانیان را

وَمِنْ اٰيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ

واز نشانهای اوست خواب شما بشب و بروز و جستن شما از فضل او معاش را

اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ

بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست مر گروهی را که بشنوند واز نشانهای اوست که باز می نماید آتش

خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

ترسان وطمع داران و فرو میفرستد از آسمان آبی پس زنده میکند بدان زمین را پس از مرگ آن

اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْ تَقُومَ

بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست مر گروهی را که در یابند واز نشانهای اوست که ایستاده

السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهِ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذَا

آسمان و زمین بفرمان او پس چون بر خواند شما را خواندنی از زمین آنگه

اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ۝ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَهُ

شما بیرون آیندگان باشید از گورها و مر اوراست آنکه در آسمانهاست و زمین همه مر اورا

قَانِتُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ

فرمان بردارانند و اوست آن خدائی که بیافریند خلق را پس باز آفریند آنرا و آن کار را عادت آسانتر بود

وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و مر اوراست مثل وصف بالاتر در آسمانها و زمین و اوست غالب محکم کار

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
از آنچه قادر باشند دستهای شما ای هست مر شما را هیچ بدید کرد برای شما مثلی را از نفسهای شما
مِنْ شُرَكَاءَ فِيمَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ
از انبازانی در آنچه روزی کردیم ما شما را پس شما آنید می ترسید ازیشان
كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
ترسیدن شما مر یکدیگر را تنهای شما را همچنین مو بدا میکنیم نشانها را برای گروهی که دریابند
بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ
بلک پروی کردند آنها که ستم کردند هوادلهای خودرا نمی دانشی پس کیست که راه نماید
اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ط
خدا و نبود مر ایشانرا هیچ یاری کنندهٔ پس متوجه گردان قصد خودرا برای دین اسلام
فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ
آفرینش خدا را آن دینی که بیافرید مردمانرا بر آن تبدیل کردنی نیست مر آفرینش خدا را آنست
الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ مُنِيبِينَ
دین راست درست حالی آنکه بازگشتگان باشید
إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ مِنَ الَّذِينَ
باو بترسید ازو و بپای دارید نماز را و مباشید از جملهٔ انبازگیرندگان از آنها
فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ
که جدا کردند دین خودرا و بودند گروهان گروهان هر گروهی بآنچه نزدیک ایشانست شادمان باشند

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا اَذَاقَهُمْ

وچون برسد بآدمی زیانی برخواند پروردگار خودرا حال آنکه راجع باشند باطاعت او پس چون دریشانم ایشانرا

مِنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ ۝ لِيَكْفُرُوا بِمَا

از قبل خود رحمتی انگه گروهی ازیشان بپروردگار خود انباز فراآرند تا کافر شوند بدانچه

اٰتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا

بدادیم ما ایشانرا پس برخورداری گیرند پس زود بدانند یا فرو فرستادیم ما بریشان حجتی

فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ ۝ وَاِذَا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً

پس آن سخن میکند بدانچه ایشان بدان انباز فرامیدارند وچون دریچانیم مردمانرا رحمتی

فَرِحُوا بِهَا وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ اِذَا هُمْ

شاد شوند بدان واگر برسد بدیشان بدی بدانچه فرایش داشتند دستهای ایشان انگه ایشان

يَقْنَطُونَ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

نومیدان باشند ای ندیدند که خدا فراخ بگستراند روزی مرآنرا که خواهد وتنگ بازگیرد

اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ

بدرستی که در آن مرآینه نشانهاست مرگروهی را که بگروند پس بده خداوند خویشی را حق او وبیچارگانرا

وَابْنَ السَّبِيلِ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللّٰهِ وَاُولٰئِكَ هُمُ

وراه گذر یانرا آن بهتر مرآنهارا که بخواهند رضای خدارا پس آن گروه ایشان

الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَا اٰتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا فِي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا

رستگارانند وآنچه بدهید شما از افزونی کال تا بیفزاید در مالهای مردمان پس نیفزاید

عِندَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
نزدیک خدا وآنچه بدهید شما از حق مال بخواهید رضای خدا را پس آن گروه ایشان
الْمُضْعِفُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
دوچندگردگان معبود شما خداست که آفرید شما را پس روزی داد شما را پس میراند شما را پس زنده کند شما را
هَل مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيْءٍ ۚ سُبْحَانَهُ
ای هیچ هست از انبازان شما آنک بکند از آنچ هیچ چیزی پاکی و منزه است او
وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
وافزشته از آنچ مشرکان میکنید پیدا شد انواع بلای در خشکی و دریا بآنچه اندوختند
أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
دستهای مردمان تا در چشاند ایشانرا بعضی آنچه ایشان کرده باشند تا بود که ایشان باز گردند
قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
بگو بروید در زمین پس بنگرید که چگونه بود عاقبت آنها
مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ۝ فَأَقِمْ وَجْهَكَ
که پیش بودند بودند بیشترین ایشان انباز دارندگان پس متوجه گردان روی خود
لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ
مر آن را راست از پیش آنک آید روزی که هیچ باز گردانیدنی نبود از حکم خدا آن روز متفرق شوند بعضی
مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ
هر که کافر شود پس بر وبود زیان کفر او و هر که کند کاری نیکو پس مر نفسهای خود را آماده کردگان باشند

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
یاداشت دهد آنانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته از فضل خود بدرستی که خدا دوست ندارد کافران را
وَمِنْ آيَاتِهِ أَن يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُم مِّن رَّحْمَتِهِ
و از نشانهای اوست که میفرستد بادها را بشارت دهنده و تا بچشاند شما را از رحمت خود
وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
و میرود کشتی بفرمان او و تا بجوئید از فضل او و تا بود که شما شکر کنید
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم بِالْبَيِّنَاتِ
و بدرستی که فرستادیم ما پیش از تو رسولانرا بقوم ایشان پس آمدند بدیشان معجزات
فَانتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا ۖ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ
پس کینه باز خواستیم ما از آنها که گناه کردند و هست واجب بر ما یاری کردن
اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ
خدا آن خدائیست که میفرستد بادها را پس برمی انگیزاند ابر را پس فراخ بگستراند آنرا در آسمان چنانک
يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ ۖ فَإِذَا
خواهد و گرداند آنرا پاره پاره پس بینی تو باران را که برون آید از میان آن پس آنگه
أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَإِن كَانُوا
برساند آنرا که خواهد از بندگان خود آنگه ایشان شادی کنند و اگر چه بودند
مِن قَبْلِ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْهِم مِّن قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ۝ فَانظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ
از پیش آنکه فرو فرستاده شد بریشان از پیش آن از نومیدان پس نگر بآثار رحمت خدا

كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ

چگونه زنده میکند زمین را پس از مرگ آن بدرستی که آنچنان خداوند زنده گرداننده مردگان است و او بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ

چیزی تواناست ۝ و البته اگر بفرستادیم بادی را پس دیدندی آنرا زرد البته شدندی از پس آن

يَكْفُرُونَ ۝ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا

کافران ۝ پس بدرستی که تو نتوانی شنوانید مردگان را و نتوانی شنوانید کران را خواندن چون برگردند

مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا

پشت برکنندگان ۝ و نیستی تو راهنماینده کوران را از گمراهی ایشان نتوانی شنوانید مگر

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ

آنرا که بگرود بنشانهای ما پس ایشان منقادانند ۝ خدا آن خدایست که آفرید شما را از

ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ

پس نکرد از پس ضعیفی قوتی پس نکرد از پس قوت

ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝ وَ

ضعیفی که حال طفولیتست ۝ و پیری می آفریند آنچه خواهد و اوست دانای توانا ۝ و

يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ

روزی که برخیزد قیامت سوگند خورند گناهکاران که درنگ نکردند جز ساعتی همچنین

كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ

بودند که مصروف شدند از حق ۝ و گویند آنها که بداده شدند ایشانرا دانش و ایمان بدرستی

لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ

کردنگ کردید شما در حکم وقضای خدا تا روز برانگیختن پس اینست روز برانگیختن

لٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ

ولیکن شما بودید نمیدانستید پس آنروز سود نکند آنهارا

ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ

ستم کردند عذرخواستن ایشان ونه ایشان را پذیرش قبول کنند وبدرستی که بدیدیم کردیم برای مردمان

فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ

دراین قرآن از هر مثلی ولئنه اگر آوری بدیشان نشانی لئنه گویند

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ۝ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى

آنها که کافر شدند نیستید شما مگر باطل کاران همچنین مهر نهد خدا بر

قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ

دلهای آنها که نمیدانند پس صبر کن که وعده خدا حقست وسبک نکند ترا

الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ۝

آنها که یقین نمیشوند

سورة لقمان اربع وثلثون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

الٓمّٓ ۝ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ۝ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ۝

این نشانهای کتابی باحکمتست راهی ورحمتی نیکوکاران را

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

آنها که بپای میدارند نمازرا ومیدهند زکات را وایشان بسرای آخرت ایشان بیقین میدانند

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمِنَ

آن کروه بر راهی اند از پروردکار خود وآن کروه ایشان رستکارانند واز

النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

مردمان کسی هست که بدل میکند بقرآن الباطل سخن را تا برکرداند مردمانرا از راه خدا بناحق ودانستن

وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ

وفرا میکیرد آنرا باستهزا آن کروه مرایشانرا عذابی خوارکننده وچون خوانده برو

اٰيَاتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِٓي اُذُنَيْهِ

نشانهای ما را برکردد کردنکشنده کویا کرنشنوده است آنرا کویا که در کوشهای او

وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۝ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

کرانی است پس بشارت ده اورا بعذابی دردناک مکر آنها که بکروبند وکارهای نیکو کردند

لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيمِ ۝ خٰلِدِينَ فِيهَا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ

مرایشانرا بوستانهای پرنعمت همیشه باشند درآنجا وعدهٔ خدا حق است واوست غالب

الْحَكِيمُ ۝ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ

محکم کار آفرید آسمانها را بی ستونی کوی میبینید آنرا وافکند در زمین

رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَاَنْزَلْنَا

کوههای بلند تا در نجنبانند شمارا وپراکند در آنجا از هر جنبنده وفرو فرستادیم

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۝ هٰذَا

از آسمان آبی پس برویانیدیم ما در آنجا از هر صنفی نیکو اینست

خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ

آفرینش خدا پس باز نمایید مرا چه چیز آفریدهاند آنها که از جز او اند بلکه ستمکاران در

ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ۭ

گمراهی روشنند و بدرستی که بدادیم ما لقمانرا حکمت بآنکه شکر کن مر خدارا

وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ

و هر که شکر کند پس سود شکر کردن مر تن او را بود و هر که کافر شود پس خدا بی نیاز ستوده است

وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّ

و چون گفت لقمان مر پسر خود را و او پند میداد او را که ای پسر کن ابناز فرمان بخدا بدرستی

الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ۝ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ

که انباز دادن ستم بزرگست و فرمودیم ما آدمی را بتعهد مادر و پدر خود برداشت او را

اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰي وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ۭ

مادر او حال آنکه ضعیف شد ضعفی بر ضعیف و شیر دادن او در دو سال بود بآنکه شکر کن مرا و مادر و پدر خود

اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ۝ وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓي اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ

بازگشت بنزدیک منست و اگر جهاد کنند با تو بر انکه انباز فرادار بمن آنچه نیست ترا

بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۡ وَّاتَّبِعْ

بدان دانشی پس فرمان مبر ایشانرا و مصاحبت کن با ایشان در دنیا بنیکوئی و پیروی کن

نصف

سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

راه آنرا که باز آمد بمن پس بازگشت شما پس بیاگاهانم شمارا بدآنچ شما کرده باشید

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ

ای پسرک من اگر آن خصلت اگر باشد بوزن یک دانه از سپندان خورد پس باشد آن خصلت در جوف سنگ

أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

یا در آسمانها یا در زمین آورد آنرا خدای بدرستی که خدای باریک بین آگاهست

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَوٰةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ

ای پسرک من بپای دار نماز را و فرما بنیکوئی و باز دار از ناشایست وصبر نمای بر

مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ

آنچه برسد بتو بدرستی که آنچه کنیم از کارهای قویست ورخسار روی خودرا برای آدمان

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

و مرو در زمین بنازو نشاط بدرستی که خدا دوست ندارد هر خودستاینده فخر نماینده را

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ

ومیانه باش در رفتن تو وباز کم کن از آواز خود بدرستی که زشت ترین آوازها

لَصَوْتُ الْحَمِيرِ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا

هر آوازی خست ای پسندگان که خدا مسخر کرد مرشمارا آنچه در آسمانهاست وآنچه

فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ

در زمینست وتمام گردانید برشما نعمت ظاهری وباطنی را واز مردمان

مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ ۝ وَإِذَا

کس هست که خصومت میکند در دین خدا نه دانشی و نه برای و نه بکتابی روشن و چون

قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

گویند ایشانرا پیروی کنید آنچه فرو فرستاد خدا گویند بلکه پیروی کنیم آنچه یافتیم بران پدران خود را

أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ وَمَنْ يُسْلِمْ

ای اگر باشد دیو خوانده ایشانرا بعذاب آتش افروخته و هر که خالص گرداند

وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ

پیروی خواسته گردانرا دین خود خدایرا و او نیکوکار بود پس بدرستی که در آویخته بود باصلی استوارتر و باخدای

عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۝ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

عاقبت کارها و هر که کافر شود پس اندوهگین نکند ترا کفر او با ماست بازگشت ایشان

فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا

پس بیاگاهانیم ایشانرا بآنچه ایشان کرده باشند بدرستی که خدا داناست بسیرتها برخورداری میدهیم ایشانرا

ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

پس بناچار آریم ایشانرا بسوی عذاب درشت و اگر پرسی تو از ایشان که آفرید آسمانها

وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ لِلَّهِ

و زمینها را هر آینه گویند که خدا بگو سپاس مر خدایرا بلکه بیشترین ایشان نمیدانند مر خدایرا

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَلَوْ أَنَّ مَا فِي

آنچه در آسمانهاست و زمین بدرستی که خدا اوست بی نیاز ستوده و اگر آنکه آنچه در

الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ

زمینست درختها بودی از هر یک درخت قلمها بیستی و دریاها مداد شدی هفت دریای دیگر منتهی نشود

كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ

معلومات وسخن خدا بدرستی کرخدا غالب

وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

یک تن بدرستی کرخدا شنوا وبیناست ای ندیدی تو کرخدا درمی آورد شب را در روز

وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ

ودرمی آورد روز را در شب ومسخر کرد آفتاب وماه را همه میروند تا

أَجَلٍ مُسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ

اجلی نام نهاده وآنکه خدا بآنچه شما میکنید آگاهست آن بسبب آنست که خدا اوست حق

وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

وآنکه آنچه میخوانند از جز او باطلست وآنکه خدا اوست افرشته بزرگوار

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ

ای نگر کشتی که کشتی میرود در دریا بنعمت خدا تا باز نماید شما را از نشانهای او

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذَا غَشِيَهُمْ

بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست مر صبر کننده شکر کننده را وچون بپوشد ایشان را

مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى

اضطراب دنیا چون سایبانها برخوانند خدا را خالص کنندگان مر او را دین پس چون برهاند ایشان را

وسجده دارد ع

الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ

جانب خشکی پس از ایشان میانه نکوکار وانکار نکند بنشانهای ما مگر که بسیار ناسپاس

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ

ای مردمان بترسید از پروردگار خود وبترسید از روزی که نگزیراند هیچ پدری از فرزند خود

وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ

ونه هیچ فرزندی او گزیراننده بود از پدر خود چیزی را بدرستی که وعده خدا حقست پس نفریبد شما را

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۝ إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ

زندگانی دنیا ونفریبد شما را بخدا فریبنده بدرستی که خدا نزدیکی اوست علم

السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي

قیامت وفرو میفرستد باران را ومیداند آنچه در رحمهاست وندانا هیچ

نَفْسٌ مَاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ

تنی که چه چیز آرد فردا وندانا هیچ تنی که بکدامین زمین بمیرد

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

بدرستی که خدا دانا وآگاهست

سورة السجدة ثلاثون آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدایست که بیامرزنده مهربانست

الم ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ

فرو فرستادن این قرآن هیچ شکی نیست در آن کرا پروردگار جهانیانست یا میگویند

افتراه بل هو الحق من ربك لتنذر قوما ما اتاهم من نذير من
که برساخته است آنرا محمد بلک آن حق است از پروردگار تو تا بیم کنی گروهی را که نیامد بدیشان هیچ بیم کننده
قبلك لعلهم يهتدون ۝ الله الذي خلق السموات والأرض
پیش از تو تا بود که ایشان راه یابند خدا آن خدائیست که آفرید آسمانها و زمین را
وما بينهما في ستة أيام ثم استوى على العرش ما لكم
و آنچه میان آن هر دوست در شش روز پس غالب و مستولی شد بر عرش نیست مر شما را
من دونه من ولي ولا شفيع أفلا تتذكرون ۝ يدبر
از جز او هیچ دوستی و نه شفیعی ای پس پند نمیگیرید تدبیر می فرماید
الأمر من السماء إلى الأرض ثم يعرج إليه في يوم كان
کار ها را از آسمان بزمین پس عروج می نماید آن عمل بطریق رجوع در روزی که باشد
مقداره ألف سنة مما تعدون ۝ ذلك عالم الغيب والشهادة
مقدار آن هزار سال از آنچه بر شمرید آنست دانندهٔ ناپیدا و پیدا است
العزيز الرحيم الذي أحسن كل شيء خلقه وبدأ خلق
خدای غالب مهربان آن خدائی که نیکو کرد آنچه هر چیزی را آفرید پیش آن و بابتدا بیافرید
الإنسان من طين ۝ ثم جعل نسله من سلالة من ماء
آدمی را از گل پس گردانید نسل او را از خلاصه از آب
مهين ۝ ثم سواه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع
حقیر پس راست و تمام گردانید او را و در دمید در او از باد قدرت خود و پدید کرد مر شما را شنوائی

والأبصار والأفئدة قليلا ما تشكرون ۝ وقالوا أئذا
و بینائیها و دلهائی اندکی است آنچه شکر می کنید و گفتند مشرکان ای چون
ضللنا في الأرض أئنا لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم
غائب شویم ما در زمین و بمیریم ای ما نرانه در آفرینی نو باشیم بلکه ایشان باز رستن باز پروردگار خود
كافرون ۝ قل يتوفاكم ملك الموت الذي وكل بكم ثم
کافرانند بگو جان بستاند شما را فرشتهٔ مرگ آن فرشته که موکل کرده اند بر شما پس
إلى ربكم ترجعون ۝ ولو ترى إذ المجرمون ناكسوا رؤوسهم
باز پروردگار خود باز گردانیده شوید و اگر بینی تو گنهکاران را چون نگونسار کرده شوند سرهای ایشان
عند ربهم ربنا أبصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا إنا
نزد پروردگار ایشان گویند ای پروردگار ما بدیدیم ما و شنیدیم ما پس باز گردان ما را تا کنیم کاری نیکو بدرستی ما
موقنون ۝ ولو شئنا لآتينا كل نفس هداها ولكن
بیقین شوندگانیم و اگر خواستمانی نرفت ما دادن هر تنی را راه راست آن ولیکن
حق القول مني لأملأن جهنم من الجنة والناس أجمعين
واجب شد گفتار وعید از من که هر آینه پر کنم دوزخ را از پری و آدمیان همه
فذوقوا بما نسيتم لقاء يومكم هذا إنا نسيناكم
پس بچشید بکیفر آنچه فراموش کردید دیدار روز شما این بدانچه ما فراموش کنیم شما را
وذوقوا عذاب الخلد بما كنتم تعملون ۝ إنما يؤمن بآياتنا
و بچشید عذاب جاوید را بدانچه بودید شما میکردید بدرستی که می گروند بنشانهای ما

واجب
سجده

الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ وایشان

آنها کہ چون پند داده شوند بدان بروی درافتند سجود کنندگان وتسبیح کنند بستایش پروردگار خود

لَا يَسْتَكْبِرُونَ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

گردنکشی نکنند دوری میگزینند پهلوهای ایشان از بسترهای خواب میخوانند پروردگار خودرا

خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ

ترسان وطمع داران وازآنچه روزی کردیم ما ایشانرا نفقه میکنند پس ندانند هیچ تنی

مَا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آنچه پنهان کرده‌اند مرایشانرا از آنچه روشنی چشم فزاید پاداشتی بآنچه ایشان کرده باشند

أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ

ای پس آنکس باشد اهل ایمان همچون آنکس بود که باشد فاسق یکسان نیستند

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَى نُزُلًا

اما آنها که بگرویدند وکارهای نیکو کردند پس مرایشانرا بود بستانهای معدهیا آرامگاه

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا

بآنچه ایشان کرده باشند واما آنها که فاسق بودند پس جایگاه ایشان آتش بود هرگاه

أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ

که خواهند که برون آیند ازان بازگردانیده شوند درآنجا وگویند مرایشانرا در چشید عذاب

النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى

آتش را آنچه بود بدید شما آنرا بدروغ میداشتید ومرایشانرا درچشانیم از عذاب آنزدیکتر

دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ

جز عذاب بزرگتر تا بود کرایشان بازگردند وکیست ستمکارتر ازانک

ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ ۝ وَ

پند داده شود بنشانهای پروردگار خود پس رگردد ازان بدرستی ما از گناهکاران کینه باز خواهنده کانیم

لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ

وبدرستی که بدادیم ما موسی را توراة پس مباش در شکی از باز رسیدن با او وگردانیدیم ما اورا

هُدًى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا

راه نمونی مر بنی اسرائیل را وگردانیدیم ما ازیشان پیشوایانی که راه می برند بفرمان ما

لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ

چون صبر کردند وبودند بنشانهای ما بیقین میشناختند بدرستی که پروردگار تو او حکم کند میان ایشان

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ

در روز قیامت درآنچه ایشان درآن اختلاف میکردند ای راه ننمود مرایشانرا

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ

که چندین هلاک کردیم ما پیش ازیشان از گروهانی که میروند در مسکنهای خود

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ أَفَلَا يَسْمَعُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى

بدرستی که درآنتان مرآیتهاست ای پس نشنوند ای ندیدند که ما میرانیم آب بارانرا بزمین

الْأَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ

بی نبات پس برون می آوریم بدان کشت زرع را که میخورند ازان چهارپایان ایشان وتنهای ایشان

أَفَلَا يُبْصِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

ای پس نمی بینند ومیگویند کی خواهد بود این حکم بعذاب اگر هستید شما راست گویان

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ

بگو روز قیامت یا روز قضا سود نکند آنهارا کافر شدند ایمان ایشان ونه ایشانرا

يُنظَرُونَ ۝ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ

زمان دهند پس برگرد از ایشان وچشم دار که ایشان چشم دارند کانند

سورة الاحزاب ثلث وسبعون اية مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

ای پیغمبر بترس از خدا وفرمان مبر کافران ومنافقانرا بدرستی که خدا هست

عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

دانای محکم کار وپیروی کن آنچه وحی کرده میشود بتو از پروردگار تو بدرستی که خدا هست

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

بآنچه شما میکنید آگاه وتوکل کن بر خدا وبراست خدا بکارها

مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۖ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ

هیچ مردی را دو دل در اندرون او وگردانید زنان شمارا

اللَّآئِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ

ان زنانی که بجهت ظهار دوری میگزینید ازیشان مادران شما ونگردانیده پسرخوانگان شمارا

أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَ

پسران شما آنان گفتار شما بدهنهای شما وخدا میگوید حق را و

هُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ

او راه می نماید براه صواب برخوانید ایشانرا بپدران ایشان آن عدالتر نزد خدا

فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَ

پس اگر ندانید پدران ایشانرا پس برادران شما اند در دین ودوستان شما

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ

ونیست بر شما گناه در آنچه بخطا کرده باشید شما بآن ولیکن گناه آنست که بعمد کرده باشد

قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ

دلهای شما وهست خدا آمرزگار مهربان ۝ پیغمبر سزاوارتر بمؤمنان

مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

از نفسهای ایشان وزنان او مادران ایشانند وخداوندان رحمها بعضی ایشان

أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ

سزاوارترند بمیراث بعضی در قرآن یا لوح المحفوظ از مؤمنان ومهجرت کنان مگر آنکه

تَفْعَلُوا إِلَى أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ

نیکوئی کنید بدوستان شما نیکوئی هست آن در لوح المحفوظ

در نگاه داشت جانب او

مَسْطُورًا ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ

نبشته ویاد کن چون فراگرفتیم از پیغمبران عهد ایشان را واز تو واز نوح

وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا

وابرهیم وموسی وعیسی پسر مریم وفراگرفتیم ما ازیشان عهدی

غَلِيظًا ۝ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ

استوار تا بپرسد خدا راست گویانرا از راست ایشان وبیاراست برای کافران

عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

عذابی دردناک ای آنها که بگرویدید یاد کنید نعمت خدا را برشما

إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا

چون آمدند بشما لشکرهائی پس بفرستادیم بریشان بادی ولشکرهائی که نمیدیدید آنرا

وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ

وهست خدا بآنچه شما میکنید بینا چون آمدند بشما از بالای شما

وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ

واز فرودتر ازوادی شما وچون مایل شد از تحیر بینائیها وبرسید دلها

الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۝ هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ

بگلوگاهها وگمان بردید شما بخدا گمان بردنی مختلف آنجا بیازمودند مؤمنان

وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ۝ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

وبجنبانیده شدند اضطرابی سخت وچون گفتند منافقان وآنها که در دلهای ایشانست

مَرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اِلَّا غُرُورًا ۝ وَاِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ

بیماری نشک و نفاق بود وعده نداده است ما را خدا و رسول او مگر فریبی وچون گفتند گروهی ازیشان

يٰٓاَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيقٌ

ای اهل مدینه هیچ اقامتی نیست مرشما را درجنگاه پس بازگشتید و دستوری خواستند گروهی

مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ ۛ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۛ اِنْ يُّرِيدُونَ

ازیشان از پیغمبر میگفتند که خانهای ما در خللی اند وبنودند آن خلل نمیخواستند

اِلَّا فِرَارًا ۝ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ

مگر گریختنی واگر در رفتندی برشیان از کنارهای آن پس درمیخواستند فتنه را

لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوْا بِهَآ اِلَّا يَسِيرًا ۝ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللّٰهَ

کرآیندبدان ودرنگ نکردندی بدان مگر باسانی ودرستی کربودند عهد بستند با خدا

مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ ۭ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔوْلًا ۝ قُلْ لَّنْ

از پیش کربرنگردانند پشتها را وست عهد خدا پرسیده شد مگو هرگز

يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ

سود نکند شما را گریختن اگر بگریزید شما از مرگ یا از کارزار وآنگه برخوردار نمیگذارند

اِلَّا قَلِيْلًا ۝ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوْۗءًا

مگر اندکی بگو کیست آنکسی که نگه دارد شما را از عذاب خدا اگر خواهد بشما بدی

اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۭ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا

یا اگر خواهد بشما رحمتی ونیابند مرایشانرا از جز خدا نه دوستی ونه یاری کنی

قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ

چشتی کہ بیداند خدا تعویق کنندگان را از شما وگویندگان مر برادران خود را بیایید

إِلَيْنَا ۖ وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَآءَ

وحاضر نیایند بکارزار مگر اندکی چه بخیلانند بر شما پس چون آید

نزد ما و بغزا روند

الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي

ترس بینی ایشانرا نگرند بسوی تو بدشمنی حال انگه می گردد چشمهای ایشان همچون آنکسی

ازدشمنی تو

يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم

که بیهوش بود از سکرات مرگ پس چون برود ترس قتال زود اندازند بشما

بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ

زبانهای تیز را چه بخیلانند بر مال غنیمت آن گروه بنگروند پس باطل گردانید

اللّٰهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۝ يَحْسَبُونَ

خدا عملهای ایشان وهست آن بر خدا آسان پندارند

الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۖ وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُم

گروهان منافق که نرفتند بمدینه از تیزیت واگر آیند گروهان بعد از دهاب آرزو کنند که کاشکی ایشان

بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنبَائِكُمْ ۖ وَلَوْ كَانُوا فِيكُم

بادیه نشینان بودندی در میان اعراب می پرسند از خبرهای شما واگر بودندی در میان شما

مَّا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللّٰهِ

کارزار نکردندی مگر اندکی بدرستی که هست مر شما را در حق رسول خدا

أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيرًا

پیرویست نیکو مر آنرا کرست امید بیدارد بخدا و بروز آخرت و یاد کرد خدا را بسیار

وَلَمَّا رَاَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ

وچون بینند مؤمنان جنود مجتمع کفار را گویند اینست آنچه وعده داد ما را خدا ورسول او

وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

وراست فرمود خدا ورسول او و نیفزود ایشان را مگر یقینی و گردن نهادنی

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ

از مؤمنان مردانی هستند که راست گردانیدند آنچه عهد بستند خدا را بر آن پس از ایشان کسست

قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا لِيَجْزِيَ اللّٰهُ

که وفا کرد بعهد و نذر خود و از ایشان کسست که منتظری باشد یافتن شهادت را و

الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ

راست گویانرا براست ایشان و عذاب کند منافقانرا اگر خواهد یا بسهل کند

عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

بر ایشان بدرستی که خدا هست آمرزگار مهربان و باز گردانید خدای آنهارا که کافر شدند

بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَ

بسبب خشم ایشان که نرسیدند بخیری و کفایت کرد خدا مؤمنانرا بکارزار و

كَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

هست خدا نیرومند غالب و فرو فرستاد آنهارا که مدد کردند کفار قریش را از گروه یهودیان قریظه

که نقض عهد کردند

مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ

از حصنهای ایشان وافکند در دلهای ایشان ترس گروهی را میکشتند

وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝ وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَ

وباسیری میگرفتند گروهی را وبمیراث بداد شمارا زمین ایشان وسراهای ایشان

أَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَئُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

ومالهای ایشانرا وزمینی که نسپرده بسلوک بنموده اند آنرا وهست خدا بر همه چیزی

قَدِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ

توانا ای پیغمبر بگو مرزنان خودرا اگر میخواهید شما زندگانی

الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ

دنیارا وآرایش آنرا پس بیایید تا برخورداری دهم ورهادهم شمارا

سَرَاحًا جَمِيلًا ۝ وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ

رهادادنی نیکو واگر میخواهید شما میخواهند رضای خدارا ورسول اورا وسرای

الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا

آخرت را پس درستی که خدا بیمارده است برای نیکوکاران از شما مزدی بزرگ

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ

ای زنان پیغمبر هرکه آید از شما بناشایستی روشن

يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ

دوچندان کرده شود اورا عذاب دوچندان کردنی وهست آن

الجزو ٢٢

عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۝ وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ

بر خدا آسان و هر که فرمان برد از شما مر خدائرا و رسول او را و بکند

صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا

کاری نیکو بدهیم او را مزد او دوباره و بیچاریم ما برای او روزی نیکو

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ

ای زنان پیغمبر نیستید شما چون یکی از زنان دیگر اگر پرهیزید

فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ

پس طمع کند آنکسی که در دل او بیماری شک و نفاق و بگویند

قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ

گفتاری نیکو و بنشینید در خانهای خود و بیرون میایید چون بیرون آمدن

الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ

اهل جاهلیت اول و بپای دارید نماز را و بدهید زکات را و فرمان برید

اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ

خدا را و رسول او را جز این نیست که میخواهد خدا تا ببرد از شما پلیدی را ای اهل

الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَى فِي

خانهٔ پیغمبر و پاک گرداند شما را پاک گردانیدنی و یاد کنید آنچه خوانده میشود در

بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

خانهای خود از نشانهای خدا و حکمت بیگمان که خدا هست باریک بین آگاه

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ

بدرستی که مردان مسلمان وزنان همچنان ومردان مومن وزنان همچنان

الْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ

ومردان فرمان بردار طاعت وزنان همچنان ومردان راست گوی وزنان همچنان

وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ

ومردان صابر در بلا وزنان همچنان ومردان ترسکار وزنان همچنان

وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ

ومردان صدقه دهنده وزنان همچنان ومردان روزه دار وزنان همچنان

وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ

ومردان نگهدارنده عورتهای خودرا وزنان همچنان ومردان یادکننده خدا را

كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا

بسیار وزنان همچنان بیمارد خدا برای ایشان آمرزشی ومزدی

عَظِيمًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَ

بزرگ نیست ونباشد مردان مومن ونه زنان مومنه را چون بگزارد خدا

رَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَ

ورسول او کاری را که باشد مرایشانرا بهتر از فرمان ایشان ورکه عاصی شود خدا

رَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ۝ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ

ورسول او پس بدرستی که گمره شده بود گمراهی آشکارا ویاد کن چون گفتی مر آنکسرا که نعمت کرده بود

اللَّهُ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي

خدای بر او ونعمت کرده بودی تو بر او نگه دار بر تو زن تو وبترس از خدا وپنهان

نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ

در تن خود آنچ خدا آشکارا کننده آن بود وهمی ترسیدی از مردمان وخدا سزاوارتر که ترسیده شود

فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَى

پس چون بگزارد زید از زن خود حاجت را بزن تو کردانیدیم اورا تا نباشد بر

الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا

مومنان حرجی در خواستن زنان ایشان چون بگزارده باشند از ایشان حاجتی

وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ

وهست فرمان خدا کرده شده نبود بر پیغمبر هیچ حرجی

فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ

در آنچ فرض کرد خدای مراورا اینست طریقت خدا در آنها که گذشتند از پیش وهست

أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ۝ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَ

فرمان خدا اندازه وقت بدید کرده آنها که میرسانند رسالتهای خدایرا

يَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

وی میترسند ازو ومی ترسند از هیچ کس مگر از خدا وبس است خدا حسابگر

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ

نیست محمد پدر هیچ یکی از مردان شما ولیکن رسول خداست

وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

وخاتم پیغمبرانست ودست خدا بهمه چیزی دانا ای آنها

آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً

کہ بگرویدید یاد کنید خدارا یاد کردنی بسیار وتسبیح کنید اورا بامداد

وَأَصِيلًا ۝ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ

وشبانگاه اوست آن خدائی که رحمت میفرستد برشما وفرشتگان او دعا میکنند تا بیرون آورند شمارا

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

از تاریکیهای کفر بنور ایمان وهست خدا بمؤمنان مهربان

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا

تحیت ایشان در آنروز که بهم رسند سلام بود وبیاراست برای ایشان مزدی نیکو

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝ وَدَاعِيًا

ای پیغمبر بدرستی که بفرستادیم ما ترا گواهی دهنده وبشارت دهنده وبیم کننده وخواننده

إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۝ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ

باراه خدا بفرمان او وچراغی روشن وبشارت ده مؤمنانرا بآنک بود ایشانرا

مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ۝ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

از خدا فضلی بزرگ وفرمان مبر کافرانرا ومنافقان

وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

وبگذار رنجانیدن ایشانرا وتوکل کن برخدا وبس است خدا کارسازان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ

ای آنها که بگرویدید چون بنکاح درآورید زنان مؤمنرا پس طلاق دهید ایشانرا از

قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا

پیش آنک برسیده باشید بایشان پس نبود مرشمارا برایشان هیچ عدة که برشمرید آنرا

فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا

پس بکنید دارید ایشانرا ورها دهید ایشانرا رها دادنی نیکو ای پیغمبر بدرستی

أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ

حلال کردیم مرترا زنان تو آنانرا که بداده باشی ایشانرا مهرهای ایشان وآنچه مالک باشید

يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ

دستهای تو ازآنچه خدا برتو وبدختران عم تو

عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ

وبدختران عمه تو وبدختران خاله تو آن زنانی که هجرت کردند

مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ

با تو وزنی مؤمنه اگر ببخشد تن خود مرپیغمبرا اگر

أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

خواهد پیغمبر که بنکاح درآورد ایشانرا خالص مرترا بود از جز مؤمنان

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ

بدرستی که میدانیم آنچه واجب کردیم برایشان درحق زنان ایشان ودانه ها باشید

لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا تُرْجِي

تا نباشد بر تو بزه وست خدا آمرزگار مهربان جای دهی

مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ

آنرا که خواهی ازیشان وجای دهی با خود آنرا که خواهی

عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ

پس نبود بنود بر تو آن نزدیکتر که تا روشن بود چشمهای ایشان واندوهگن نباشند

وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ

وخشنود باشند بدانچه بداده اند ایشانرا همه آن وخدا داند آنچه در دلهای شماست

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ

وهست خدا دانای محکم کار حلال نیست مرترا زنان از پس

وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا

ونه انک بدل کنی ایشانرا بزنانی دیگر واگرچه بشگفت آورد ترا نیکوئی ایشان مگر

مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا يَا أَيُّهَا

آنچه قادر باشند دستهای تو از کنیزکان وهست خدا بر همه چیزی نگهبان ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ

آنها که بگرویدید انید در مروید در خانهای پیغمبر مگر که دستوری دهند مرشما را بسوی

طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا

خورشی نه نگرندگان بسوی آن ولیکن چون برخواند شما را پس در روید

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَٰلِكُمْ

پس چون طعام خورده باشید پس پراکنده شوید ومنشینید بسخن کردن بدرستی که آنان

كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ

ست که میرنجاند پیغمبر را پس شرم میدارد از شما وخدا شرم نمیدارد از

الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

حق کنز وچون درخواستید ازیشان کالای پس درخواستید ازیشان از پس پرده

ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ

آنتان پاکتر مردلهای شمارا ودلهای ایشانرا ونبود مر شمارا که

تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ

رنجانید رسول خدارا ونه انک بنکاح درآورند زنان اورا از پس او هرگز بدرستی

ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ

که آنتان هست نزدیک خدا گنای بزرگ اگر آشکارا کنید چیزی را یا پنهان کنید ازا

فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ

پس بدرستی که خدا هست بهمه چیزی دانا نه نبود برایشان در حق پدران ایشان

وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ

ونه پسران ایشان ونه برادران ایشان ونه پسران برادران ایشان ونه پسران

أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

خواهران ایشان ونه زنان ایشان ونه آنچه مالک باشند دستهای ایشان وبترسید از خدا بدرستی خدا

كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ

هست بر همه چیزی گواه وحاضر بپرستی کرد خدا وفرشتهای او رحمت و درود میفرستند بر پیغمبر

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ

ای آنها که بگرویده اید درود وثنا فرستید بر او وسلام کنید سلامی بپرستی کردآنها

يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ

که میرنجانید خدایرا ورسول او را بلعنت کرد ایشانرا خدا در دنیا و در آخرت وبیمارد برای ایشان

عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ

عذابی خارکننده وآنها که میرنجانید مردان مؤمن وزنان مؤمنه را بچیز

مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝

از آنچه اندوخته باشند پس بردوش گرفته باشند بهتانی وگناه روشن را

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ

ای پیغمبر بگو بزنان خود را ودختران خود را وزنان مؤمنه را

يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا

برخود از چادرهای خویش آن نزدیکتر که شناخته شوند پس

يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ

میرنجانیده نشوند وهست خدا آمرزگار مهربان مر او را اگر باز نایستند منافقان

وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ

وآنها که در دلهای ایشان بیماری شک ونفاقست واراجیف اندازند در شهر مدینه

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا

بر ایشان پس همسایگی نکنند ترا در آنجا مگر اندکی بلعنت کرده شدگان هر کجا که یابند

أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ۝ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا

بگیرید وبکشید کشتنی این طریقت خدا در حق آنها که گذشتند

مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝ يَسْأَلُكَ النَّاسُ

از پیش وهرگز نیابی مر طریقت خدایرا بدل کردنی می پرسد از تو مردمان

عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ

از حال قیامت بگو بپرستی که علم آن نزدیک خداست وچه دانی تو مگر که بود

السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ

قیامت نزدیک بپرستی که خدا بلعنت کرد کافرانرا وبیمارد برای ایشان

سَعِيرًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

آتشی افروخته جاوید باشند در آن همیشه نیابند نه دوستی نه یاری کنی

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا

روزی که گردانند رویهای ایشانرا در آتش گویند ای کاشکی فرمان میبردیم

اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَ

خدایرا وفرمان میبردیم پیغمبر را وگویند ای پروردگار ما بدرستی که فرمان بردیم ما سرآن و

كُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ۝ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ

بزرگان خودرا پس گمراه کردند ما را از راه راست ای پروردگار ما بده ایشانرا دوچندان از عذاب

وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ

ولعنت کن ایشانرا لعنتی بزرگ ای آنها که بگرویده اید مباشید همچون آنها

آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

رنجانیدند موسی را پس برکردانید او را خدا از آنچه گفتند و بود نزد یک خدا روشناس

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝ يُصْلِحْ لَكُمْ

ای آنها که بگرویده اید بترسید از خدا وبگویید گفتاری باصواب تا باصلاح آورد

أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَ

عملهای شما و بیامرزد مرشما را گناهان شما و هرکه فرمان برد خدائرا

رَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى

ورسول او را پس بدرستی که رستگاری یافت بود رستگاری بزرگ بدرستی که عرض کردیم ما امانت را بر

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ

اهل آسمانها و زمین و کوهها پس سرباز زدند که بردارند آنرا و ترسیدند

مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا لِيُعَذِّبَ

از آن و برداشت آنرا آدمی بدرستی که او بود ستمکار نادان تا عذاب کند

اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ

خدا مردان منافق و زنان منافق را و مردان بت پرست را و زنان مشرک را و بپذیرد

اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

خدا بر مردان مومن و زنان مومنه و هست خدا آمرزگار مهربان

سورة سبا اربع وخمسون اية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ابتدا میکنم بنام خدای بخشاینده روزی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ

شکر و ستایش مرخدائرا آن خدائی که مراوراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست و مراورا ستایش

فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ

در آخرت و اوست محکم کار آگاه میداند آنچه در زمین

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ

و آنچه بیرون می آید ازان و آنچه فرو میریزد از آسمان و آنچه بالا میرود در آن و اوست

الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ

مهربان آمرزگار و گفت آنها که کافر شدند نیاید بما قیامت بگو

بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ

آری و بحق پروردگار من که البته آورد بشما دانندهٔ ناپیدا هیچ غایب نشود ازو هم سنگ مورچه

فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ

نه در آسمانها و نه در زمین و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر مگر که در لوح یاد کرده آن

مُبِينٍ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ

روشنست تا پاداش دهد آنهارا که بگرویدند و کارهای نیکو کردند آن گروه مرایشانرا

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ

آمرزشی ورزوری نیکو وآنها کوشش نمایند در نشانهای ما عاجز کننده گمان

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۝ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي

آن گروه مرایشانرا بود عذابی از نوع خواری دردناک وبیند آنها که داده شده ایشانرا دانش آنچه

أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

فرو فرستاده شد بتو از پروردگارتو آن حق است وراه نماید براه خدای غالب ستوده

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا

وگفتند آنها که کافر شدند ای دلالت کنیم شمارا بر مردی که بیاگاهاند شمارا چون

مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ أَفْتَرَىٰ عَلَى

درجنبانیده شوید شما سر درجنبانیدنی بدرستی که شما لمانده در آفرینشی نو باشید ای برافترا

اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ ۗ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي

خدا دروغ را یا بدوست دیوانگی بلکه آنها که نمی گروند بسرای آخرت در

الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ۝ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

عذاب وگمراهی دور از حق اند ای پس ندیدند بآنچه در پیش ایشانست

وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ

وآنچه از پس ایشانست از آسمان وزمین اگر خواهیم فرو بریم بایشان زمین

أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ

یا از آسمانی پاره پاره بدرستی که در آن نشانی است هر

عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ

بنده بازگشته بدرگاه آمرزش ودرستی گردانیدیم ما داودرا ازما فضیلتی گفتیم ای کوهها

وَالطَّيْرَ ۖ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ۝ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ

باو وای مرغان ونرم کردیم بود یم مراورا آهن که بساز عمل زره گری را

وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا

وبکنید کاری نیکو بدرستی که من بآنچه شما میکنید بینام وتسخیر کرده بودیم سلیمانرا باد که رفتن آن

شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۖ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ

مقدار ماهی بود وشتافتن آن مقدار ماهی وبگداختیم ما مراورا چشمه مس گداخته وازدیوان آنکس

يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ

کار میکرد در پیش او بفرمان پروردگار او وهرکه برمیگشت ازایشان از فرمان ما ازچشانیدیم اورا

مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَ

از عذاب آتش افروخته کار میکردند برای او آنچه میخواست از محرابها وتندیسها

جِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ ۚ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا ۚ

وکاسهای چون حوضها وپایگاههای ثابت کنیم ما کار کنید ای آل داود وشکر کنید

وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۝ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ

اندکی اند از بندگان من شکور پس چون تقدیر کردیم ما بر او مرگ را دلالت نکرد ایشان

عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ

بر مرگ او مگر جنبنده زمین عرضه که میخورد عصای او پس چون بیفتاد او شکم دیوانرا

أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ لَقَدْ

اگر بودندی دانستندی غیب را درنگ نکردندی در عذاب خواران بداشتی

كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا

گر بود مر اهل سبا را در مسکنهای ایشان نشان دو بستان از جانب راست و جانب چپ بگفتیم ما بخورید

مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ

از روزی پروردگار شما و شکر کنید مر او را این شهری خوش است و پروردگاری آمرزگار

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ

پس روی بگردانیدند پس بفرستادیم ما بر ایشان رود عرم را و بدل کردیم ما ایشان را

بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ

بدو بستان ایشان بدو بستان خداوند شوره گزی و خاری و چیزی

مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي

از کوکنار اندکی آن پاداشت دادیم ما ایشانرا بدانچه کافر شدند و هیچ پاداشت ندهیم

إِلَّا الْكَفُورَ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا

مگر ناسپاسانرا و پدید کردیم ما میان ایشان و میان اهل دیها آن دیهای

فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ

در آنجا دیهای ظاهری را و اندازه کردیم ما در آنجا رفتنرا که بروید در آنجا شبها

وَأَيَّامًا آمِنِينَ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا

و روزها ایمنان پس گفتند ای پروردگار ما دوری افکن میان سفرهای ما و ستم کردند

أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ

بر تنهائی خود پس بگردیم ما ایشانرا سخنانی و خبرها و مرد گردیم ما ایشانرا خبرها و مرد گردنی

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَلَقَدْ صَدَّقَ

بدرستی که در آن مر آینه نشانهاست مر صبر کننده را شکر کننده و بنده پستی که راست کرد آنرا

عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ

بر ایشان ابلیس گمان خود را پس پیروی کردند او را مگر گروهی از مسلمانان

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ

و نبود او را بر ایشان هیچ حجتی مگر تا چیزی باز کنیم آنرا که بگرود

بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ

باخرت از کیست او از انجا در شکست است پیرو کار تو بر همه چیزی نگهبانست

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

بگو برخوانید آنهارا که دعوی کردید شما از جز خدا قادر نباشند هم سنگ مورچه

فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ

نه در آسمانها و نه در زمین و نبود مر ایشانرا در آنها هیچ انبازی و نبود مر او را

مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ۝ وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ

از ایشان هیچ پشتی و یاور نکند شفاعت نزد او مگر آنرا که دستوری دهد

لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا الْحَقَّ ۖ

مر او را تا چون برخود ترس از دلهای ایشان گویند چه چیز گفت خداوندگار شما گویند حق را

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوٰتِ

واوست افرشته بزرگوار بگو کیست که روزی دهد شما را از آسمانها

وَالْأَرْضِ ۝ قُلِ اللّٰهُ ۝ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى أَوْ فِي ضَلٰلٍ

وزمین بگو که خدا وبدرستی که ما وشما مر ائنه بر راهی ایم یا در گمراهی

مُبِينٍ ۝ قُلْ لَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ

روشن بگو پرسیده نشوید از آنچه ما کرده باشیم وپرسیده نشویم از آنچه شما کرده باشید

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ

بگو جمع آورد میان ما پروردگار ما پس گشاید میان ما بحق واوست حکم کننده

الْعَلِيمُ ۝ قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا ۝ بَلْ

دانا بگو بازنمایید بمن آنان را که داخل کرده بودید شما بدو انبازان حقا بلکه

هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً

اوست خدای غالب محکم کار ونفرستادیم ما ترا مگر بهمه

لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

مردمان بشارت دهنده وبیم کننده ولیکن بیشترین مردمان نمیدانند

وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ لَكُمْ

ومیگویند که کی خواهد بود این وعده اگر هستید شما راست گویان بگو مر شماراست

مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ

وعده جای روزی که باز پس نایستند از آن ساعتی ونه فرا پیش روند

نصف

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ

وگفتند آنها که کافر شدند بنگرویم بدین قرآن ونه بدانچه درپیش

يَدَيْهِ وَلَوْ تَرٰى اِذِ الظّٰلِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ

آنست واگر بدیدی که چون ستمکاران ایستنده گان باشند نزد پروردگار خود بازگردند

بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ

بعضی ایشان با بعضی بگفتار گویند آنها که ضعیفان بوده باشند مر آنها را

اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ قَالَ الَّذِينَ

که گردنکشی کرده باشند اگر نه شما می بودید مر آنرا بما مؤمنان گویند آنها

اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْنٰاكُمْ عَنِ الْهُدٰى

که گردنکشی کرده باشند مر آنها را که ضعیفان بوده باشید ای ما برگردانیدیم شما را از راه راست

بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ وَقَالَ الَّذِينَ

پس از آنچ آمد بشما بلک شما گناهکاران بودید وگویند آنها که

اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

ضعیف بوداشتگان بودند مر آنها را که گردنکشی کرده باشید بلک ساختن شما بود شب وروز

اِذْ تَاْمُرُونَنَا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا وَاَسَرُّوا

چون فرمودید ما را که کافر شویم بخدا وبدیدکنیم مر اورا همتایان وپنهان کردند

النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِي اَعْنَاقِ

پشیمانی را چون ببینند عذاب را وبنهاده ایم غلها در گردنهای

الَّذِينَ كَفَرُوا وَهَلْ نُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا

آنها که کافر شدند ای هیچ پاداشت داده نشوید مگر بآنچ ایشان کرده باشید وبفرستادیم ما

فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

در هیچ دیهی هیچ بیم کننده مگر که گفتند متنعمان آنجا بدرستی که ما بآنچه فرستاده اند شما را بدان کافرانیم

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ قُلْ

وگفتند ما بیشتریم بمال وفرزندان ونباشیم ما عذاب کردگان بگو

إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ

بدرستی که پروردگار من فراخ بگستراند روزی مر انرا که خواهد وتنگ باز گیرد ولیکن بیشترین

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي

مردمان نمیدانند ونیستند مالهای شما وفرزندان شما بآنچی

تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ

نزدیک گردانید شما را نزدیکی مگر آنکه بگروید وکاری نیکو کرد پس آن گروه

لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ

مر ایشانرا باشد پاداش دوچندان بدانچ کردند وایشان در غرفهای بهشت ایمن باشند

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ

وآنها که می شتابند در نشانهای ما عاجز کنندگان آن گروه در عذاب

مُحْضَرُونَ ۝ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ

حاضر کردگان باشند بگو بدرستی که پروردگار من فراخ بگستراند روزی مر انرا که خواهد از بندگان خود وتنگ باز

گیرد مر انرا

وَمَا أَنفَقْتُم مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ وَيَوْمَ

وآنچه نفقت کنید شما از چیزی پس او بازپس دارد آنرا واو بهترین روزی دهندگانست وروزی

نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَٰؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا

که جمع کنیم ایشانرا همه پس گوییم فرشتگانرا ای این گروهند که شما را بودند

يَعْبُدُونَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنتَ وَلِيُّنَا مِن دُونِهِم ۖ بَلْ كَانُوا

می پرستیدند گویند پاک و منزهی تو توئی خداوند ما از غیر ایشان بلکه بودند

يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ۖ أَكْثَرُهُم بِهِم مُّؤْمِنُونَ ۝ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ

می پرستیدند دیوانرا بیشترین ایشان بدانها بگروندگان بودند پس امروز قادر نباشد

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

بعضی شما مر بعضی را نفعی و نه زیانی و گوییم مر آنها را که ستم کردند

ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ

در چشید عذاب آتش را آن آتشی که بود پیش شما آنرا بدروغ میداشتید وچون خوانده شود

عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَن

بریشان نشانهای ما روشن گویند نیست این مگر مردی که میخواهد که

يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ ۚ وَقَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا

بگرداند شما را از آنچه بود پدران شما می پرستیدند وگفتند نیست این مگر

افك مفترى ۞ وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم ان هذا الا
دروغى بربافت وگفتند آنها كه كافر شدند مر حق را چون آمد بدانشان نيست اين مگر
سحر مبين ۞ وما اتيناهم من كتب يدرسونها وما ارسلنا
جادوئى روشن ونداديم ما ايشانرا هيچ كتابهائى كه درس كنند آنرا ونفرستاديم ما
اليهم قبلك من نذير ۞ وكذب الذين من قبلهم وما
بدانشان پيش از تو هيچ بيم كننده وبدروغ داشتند آنها كه پيش ازايشان بودند
بلغوا معشار ما اتيناهم فكذبوا رسلى فكيف
وبرسيدند بديكى آنچه بداديم ما ايشانرا پس بدروغ داشتيد رسولان مرا پس چگونه
كان نكير ۞ قل انما اعظكم بواحدة ان تقوموا لله مثنى
بود عقوبت من بگو پند ميدهم شمارا بيك چيز كه بپاايستيد مرخدارا دو دو
وفرادى ثم تتفكروا ما بصاحبكم من جنة ان
وتنها پس انديشه كنيد كه نيست بصاحب شما هيچ ديوانگى نيست
هو الا نذير لكم بين يدى عذاب شديد ۞ قل ما سئلتكم
او مگر بيم كننده مرشمارا از پيش عذاب سخت بگواى محمد نميخواهم ازشما
من اجر فهو لكم ان اجرى الا على الله وهو على كل شئ
هيچ مزدى پس آن مرشماراباد نيست مزد من مگر بر خدا واو بر همه چيزى
شهيد ۞ قل ان ربى يقذف بالحق علام الغيوب ۞ قل جاء
گواه است بگو كه پروردگار من بيفكند حق را اوست داننده نهانيها بگو آمد

الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۝ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا

حق و نتواند آفرید بت چیزها را و باز نتواند آورید بگو اگر گمره شده باشم پس بدرستی

أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي ۖ وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي ۚ إِنَّهُ سَمِيعٌ

که زیان گمراهی بر تن من بود و اگر راه یافته ام این سبب آنچیست که وحی کرده میشود بمن بدرستی که او

قَرِيبٌ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ

نزدیکست و اگر ببینی چون فزع نمایند پس فوت نشوند از عذاب و گرفته شوند از جایگاهی

قَرِيبٍ ۝ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ

نزدیک و گفتند بگرویدیم ما بدو و از کجا باو می یابند

بَعِيدٍ ۝ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ

دور و بدرستی که کافر شدند بدان از پیش و می اندازند بنا پیدا

مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ

از جایگاهی دور و مانع شود میان ایشان و میان آنچه آرزو کردند

كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي

همچنانکه کرده شد با گروهان ایشان از پیش در پرستی که ایشان بودند در

شَكٍّ مُرِيبٍ

شک تهمت آورنده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا

شکر و سپاس مر خدا را کرنو آفریننده آسمانها و زمینست کرداننده فرشتگان رسولان

أُولِيٓ أَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ

خداوندان بالها دو دو و سه سه و چهار چهار زیادت کند در آفرینش آنچه خواهد

إِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ مَّا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ

بدرستی که خدا بر همه چیزی توانا است آنچه بگشاید خدا برای مردمان از رحمت

فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُۥ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پس نگه دارنده نبود مر آنرا و آنچه منع کند پس فرستنده نبود مر آنرا از پس او و اوست غالب

الْحَكِيمُ ۝ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ

محکم کار ای مردمان یاد کنید نعمت خدا را بر شما ای هست

خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنّٰى

هیچ آفریدگاری جز از خدا که روزی دهد شما را از آسمان و زمین نیست خدائی مگر او پس چگونه

تُؤْفَكُونَ ۝ وَإِن يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ ۚ

برگردانیده میشوید از حق و اگر بدروغ دارند ترا پس بدروغ داشته رسولانی را پیش از تو بودند

وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۖ فَلَا

و با خدا است بازگشت کارها ای مردمان بدرستی که وعدهٔ خدا حقست پس

تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۖ وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللّٰهِ الْغَرُورُ

بفریبانا دنیا شما را زندگانی دنیا و بفریباناد شما را بخدا فریبنده

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ

بدرستی که دیو مر شمارا دشمنست پس فرا گیرید او را بدشمن بدرستی که او میخواند گروه خود را

لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ

تا باشند از اصحاب آتش افروخته آنها که کافر شدند مرایشانرا بود عذابی

شَدِيدٌ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ

سخت وآنها که بگرویدند وکردند کارهای نیک مرایشانرا بود آمرزش

وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا ۖ فَإِنَّ

ومزدی بزرگ ای پس آنک آراسته شد راورا بدی عمل او پس ببیند آنرا نیکو پس بدرستی

اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ

که خدا گمراه کند آنرا که خواهد ونماید آنرا که خواهد پس مبراد تن تو برایشان

حَسَرَاتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ

اندوهها بدرستی که خدا داناست بدانچه ایشان میسازند وخدا آن خدایست که بفرستاد بادها

فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ

پس برانگیزد ابر را پس درخورد دادیم ما آنرا بزمین مرده پس زنده کردیم ما بدان زمین را پس

مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ

از مرگ آن همچنین بود بیرون آمدن از گور مرکه میخواهد عزت پس مرخدا راست

الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۚ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ

عزت همه باو باز گردد سخن پاک و کردار

الصالح يرفعه والذين يمكرون السيئات لهم عذاب شديد
نیکو برافرازد آنرا والانها که بدسازند بدیهارا مرایشانرا بود عذابی سخت
ومكر اولئك هو يبور والله خلقكم من تراب
وبد خشن آن کرده آنت که درضایعی بود وخدا آفرید شمارا از خاک
ثم من نطفة ثم جعلكم ازواجا وما تحمل من انثى ولا تضع
پس از نطفه پس پدید کرد برای شما همجفتانی وبار برندارد هیچ مادینه وباز ننهند
الا بعلمه وما يعمر من معمر ولا ينقص من عمره الا
وباز کاهانیده نشود از عمر او مگر
في كتاب ان ذلك على الله يسير وما يستوي البحران
بمعلومی او ونزدکانی داده نشود هیچ زندکانی داده شود
هذا عذب فرات سائغ شرابه وهذا ملح اجاج ومن كل
که در لوح ثابتست برخدا آسانست ویکسان نیستند دو دریا
این خوش خوش کوارنده آشامیدن آن واین شور تلخ واز هریکی
تاكلون لحما طريا وتستخرجون حلية تلبسونها وترى
میخورید گوشتی تازه وبیرون می آورید ونوری که درمی پوشید آنرا وتوبینی
الفلك فيه مواخر لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
کشتی را دران روندگی تا بجویید از فضل او وتا بود که شما شکر کنید
يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس
درمی آورد شب را در روز ودرمی آورد روز را در شب ومسخر کرد آفتاب

والقمر كل يجري لاجل مسمى ذلكم الله ربكم له
وماه را همه میروند تا اجلی نام نهاده آنست خدای پروردکار شما مراورا
الملك والذين تدعون من دونه ما يملكون من قطمير
پادشاهی والانها که میخوانید از جز او قادر نیستند هیچ
ان تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا ما استجابوا
اگر خوانی ایشانرا نشنوند خواندن شمارا واگر بشنوند پاسخ نکنند
لكم ويوم القيمة يكفرون بشرككم ولا ينبئك
مر شمارا ودر روز قیامت کافر شوند بانباز فرادا شتن شما وننیاکاهانند ترا
مثل خبير يا ايها الناس انتم الفقراء الى الله والله
مانند خدای آگاه ای مردمان شما محتاجانید باخدا وخدا
هو الغني الحميد ان يشا يذهبكم ويات بخلق
اوست بی نیاز ستوده اگر خواهد ببرد شمارا وآورد خلقی
جديد وما ذلك على الله بعزيز ولا تزر وازرة وزر اخرى
نو ونیست آن برخدا دشوار وبرندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری
وان تدع مثقلة الى حملها لا يحمل منه شيء ولو كان ذا
واگر خواند بارمی کران بار برنتواند داشت ازان چیزی واگرچه باشد خداوند
قربى انما تنذر الذين يخشون ربهم بالغيب واقاموا الصلوة
خویشی بدرستی که تو بیم کنی آنانرا که ترسند از پروردکار خود بنهانی وبپای دارند نمازرا

وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ۝ وَمَا يَسْتَوِى الْاَعْمٰى

وهر که پاک شد پس سود پاک شدن مر نفس او را بود و با خدای است بازگشت کارها ویکسان نیستند نابینا

وَالْبَصِيْرُ وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ۝ وَمَا

وبینا ونه تاریکیها ونه روشنائی ونه سایه ونه حرارت وگرما

يَسْتَوِى الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ

ویکسان نیستند زندگان ونه مردگان بدرستی که خدا شنوا کند آنرا که خواهد ونیستی تو

بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِى الْقُبُوْرِ ۝ اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ ۝ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ

شنوانیده آنرا که در گورهاند نیستی تو مگر بیم کننده بدرستی که بفرستادیم ما ترا بحق

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۭ وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ۝ وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ

بشارت دهنده وبیم کننده ونیستند هیچ گروهی مگر گذشت در میان آنها بیم کننده واگر بدروغ دارند ترا

فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ

پس بدرستی که بدروغ داشتند آنها که پیش از ایشان بودند که آمدند بدیشان رسولان ایشان بمعجزات

وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ۝ ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۡ فَكَيْفَ

وبکتابها وبکتاب روشن پس بگرفتم آنهارا که کافر شدند پس چگونه

كَانَ نَكِيْرِ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ

بود عقوبت ای منکر پستی که خدا فرو فرستاد از آسمان آبی پس بیرون آوردیم بدان میوهای

مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ۭ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا

مختلف رنگهای آنرا واز کوهها پسنیدهای سپید وسرخ مختلف رنگهای آن

وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

وسیاهی سیاه واز مردمان وجنبندگان وچهارپایان مختلف رنگهای ان

كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ

همچنین بپرستی کرمی ترسند از خدا یعنی از بندگان او دانایان بپرستی کرخدا غالب امرزگارست

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا

بپرستی کرآنها کهمیخوانند کتاب خدارا وبپای میدارند نمازرا ونفقت میکنند ازآنچه

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ۝ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ

روزی کردیم ما ایشانرا پنهان واشکارا امید میدارند بازرگانی کرکاسد نشود تمام بدهد ایشانرا مزدهای ایشان

وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا

وبزیادت کند ایشانرا از فضل خود بپرستی کراو آمرزگار شکرپذیرنده است وآنچه وحی میکنیم ما

إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ

بتو از کتاب آن حقّ است براست دارنده مرآنچه درپیش آنست بپرستی کرخدا ببندگان

لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ

آگاه بیناست پس بمیراث بدادیم ما کتاب آنهارا کربرگزیدیم ما از

عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ

بندگان ما پس ازیشان ست ستم کننده برتن خود وازیشان ست میانه نگهدارنده وازیشان ست پیشی کرنده

بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ جَنَّاتُ

بخیرات بفرمان خدا آنست آن فضل بزرگ بهشتهای

عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا

اقامت در روند درآنجا زیور در برکنند درآنجا از دستور بخهای از طلا ومروارید

وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا

وپوشش ایشان درآنجا ابریشمینه بود وگویند بهشتیان سپاس مرخدارا آن خدای که ببرد ازما

الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ

اندوه را بدرستی که پروردگار ما آمرزگار شکرپذیرنده است آن خدائی که فرود آورد ما را در سرای اقامت از

فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ

فضل خود نرسد بما درآنجا هیچ رنجی ونرسد بما درآنجا هیچ کرانی

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَى عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا

وآنها که کافر شدند مرایشانرا بود آتش دوزخ حکم کرده نشود برایشان که بمیرند

وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ

وسبک کرده نشود ازایشان از عذاب آن همچنین پاداشت دهیم هر ناسپاس را

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي

وایشان فریاد کنند درآنجا که ای پروردگار ما بیرون کن ما را ازین تا بکنیم کاری نیکو جز

كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ

بودیم ما می کردیم گویند خدا ای نه زندگانی دادیم شما را که پند گیرد درآنجی آنکه پند گیرد وآمد شما

النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝ إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَاوَاتِ

پیم کننده کان پس درچشید پس نبود ستمکارانرا هیچ یاری کننده بدرستی که خدا دانندهٔ نهانهای آسمانها

وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ

وزمین بدرستی کو او داناست بسرارِ سینها اوست آن خدایی کو بکرد شما را کاشتگان

فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ

در زمین پس هر که کافر شود پس بر اوست زیان کفر او و نیفزاید کافران را کفر ایشان

عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا ۖ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۝

نزد پروردگار ایشان مگر خشم او و نیفزاید کافران را کفر ایشان مگر زیانکاری

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ أَرُونِي

بگو ای چه می بینید شما انبازان خود را آنها که میخوانید از جز خدای بازنمایید مرا

مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ ۗ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۖ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا

که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشان را انبازی در آسمانها یا بدادیم ما ایشان را کتابی

فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَتٍ مِنْهُ ۚ بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ۝

پس ایشان بر حجتی اند ازان بلکه وعده نمیدهند ستمکاران بعضی ایشان بعضی را مگر فریفتنی

إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا

بدرستی که خدا نگه میدارد آسمانها و زمین را که نیفتند و اگر آینه اگر زایل شوند نگه نتواند داشت

مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

هیچ یکی از پس آن بدرستی که او هست بردبار آمرزگار و سوگند خوردند بخدا سوگند

أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ

مغلظ ایشان که هرآینه اگر آمدی بدیشان بیم کننده هر آینه بودندی راه یابنده تر از یکی از دو گروه

فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ
پس چون آمد بدیشان بیم کننده نیفزود ایشانرا مگر رمیدن و دور شدن از زمین
وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ
و ساختن بدی و نرسد ساختن بدی مگر بصاحب آن پس آیا
يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا
چشم میدارند مگر بطریقت پیشینیان پس نیابی تو مر طریقت خدایرا بدل کردنی
وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا
و هرگز نیابی مر طریقت خدایرا بگردیدنی ای نرفتند در زمین پس بنگرند
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ
چگونه بود عاقبت آنها که پیش ازیشان بودند و بودند سخت تر ازیشان
قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
بقوت و نتواند خدایرا عاجز کردانید هیچ چیزی نه در آسمانها و نه در زمین
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۝ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا
بدرستی که او هست دانای توانا و اگر فراگرفتی خدا مردمانرا ببدیهای آنچه اندوختند
مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ
نگذاشتی بر روی زمین هیچ جنبنده را ولیکن تاخیر میکند ایشانرا تا اجلی
مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا
نام نهاده پس چون آید اجل ایشان پس خدا بحال بندگان خود بیناست

سورة يس مكية وهي ثلاث وثمانون آية وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خدای روزی دهنده مهربان
يس ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
بحق قرآن باحکمت و محکم که تو هرآینه از جمله پیغامبرانی بر راه راست
تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ
فرو فرستاده است این قرآن را خدای غالب مهربان تا بیم کنی گروهی را که بیم نکرده بودند پدران ایشان پس ایشان
غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
غافلانند بدرستی که واجب شد گفتار وعید بر بیشترین ایشان پس ایشان نمی گروند
إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ
بدرستی که گردانیدیم در گردنهای ایشان تیغهای پس آنها تا زنخها باشند پس ایشان برشده باشند
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
و گردانیدیم ما از پیش ایشان بندی و از پس ایشان بندی
فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ
پس بپوشانیدیم ما بدیدنها ایشانرا پس ایشان نمی بینند و یکسانست بر ایشان ای اکرم کردن ایشانرا
أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ
یا نکردن ایشانرا نخواهند گروید بدرستی که تو آنرا انذار میکنی که پیروی کرد پند و بترسید

الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي

از خدای بروزی دهنده بنابیدا پس بشارت ده او را بآمرزش ونیکو

الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ

مردگانرا وبازنویسیم آنچه درپیش داشته باشند وآنچه واپس گذاشته وهر چیزی برشمردیم ما آنرا در لوح الحفوظ

مُبِينٍ ۝ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۘ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

روشن وبدید کن برای ایشان مثل اصحاب شهر انطاکیه چون آمدند بدانجا رسولان

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ

پس بیرون فرستادیم بدیشان دو رسول را پس بیرون داشتند آن هر دو را پس تیز و مند گردانیدیم ما بسیم رسول

فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

چون بفرستادیم ما بدیشان دو رسول را پس بیرون داشتند آن هر دو را پس تیز و مند گردانیدیم ما بسیم رسول

پس گفتند که ما بشما فرستاده کانیم گفتند نیستید شما مگر آدمیانی مانند ما

وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۝ قَالُوا رَبُّنَا

وفرو نفرستاده خدای روزی دهنده هیچ چیزی نیستید شما مگر دروغ میگوئید گفتند پروردگار ما

يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝

میداند که ما بشما فرستاده کانیم ونیست بر ما مگر رسانیدن روشن

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۖ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ

گفتند که ما فال بد گرفتیم بشما مانه اگر باز نایستید سنگسار کنیم شمارا ورانه برسد شما

مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ ۚ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ۚ بَلْ أَنْتُمْ

از ما عذابی دردناک گفتند فال بد بر شما با شماست ای اگر پند دهند شمارا بلکه شما

قَوْمُ مُسْرِفُونَ ۝ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا

کردی گزاف کارانید وآمد از آخر شهر مردی می شتافت گفت ای قوم من پیروی کنید

الْمُرْسَلِينَ ۝ اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ

رسولانرا پیروی کنید آنرا که نمیخواهد از شما هیچ مزدی وایشان راه یافتگانند

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ ءَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ

وچیست مرا که نپرستم آن خدائی که بیافرید مرا ویا خداوند باز گردانیده شوید ای فرا گیرم از جز او

آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا

خدایانی را اگر خواهد بمن خدای روزی دهنده زیانی بنگزیرند از من شفاعت ایشان چیزی را ونه

يُنقِذُونِ ۝ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ إِنِّي آمَنتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ

رهانند بدرستی که من آنگه در گمراهی روشن باشم بدرستی که من بگرویدم بپروردگار خود

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۝ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَ

گفته شد در رو در بهشت گفت جیب بجار ای کاشکی قوم من بدانستندی بدانچه بیامرزید مرا پروردگار من

جَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۝ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُندٍ

وگردانید مرا از جملهٔ گرامی کردگان ونفرستادیم ما بر قوم او از پس او هیچ لشکری

مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ۝ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا

از آسمان ونبودیم ما فرود آرندگان نبود آن مگر یک بانگ زدن پس آنگه

هُمْ خَامِدُونَ ۝ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا

ایشان مردگان بودند ای اندوها بر بندگان نیامد بدیشان هیچ رسولی مگر

كانوا به يستهزءون ۝ ألم يروا كم أهلكنا قبلهم من القرون

كه بودند بدو استهزا میکردند ای ندیدند که چند هلاک کردیم ما پیش از ایشان از گروهان

أنهم إليهم لا يرجعون ۝ وإن كل لما جميع لدينا محضرون

که ایشان با ایشان باز نمی گردند و هر یکی که همه ایشان نزدیک ما حاضر کردگان باشند

وآية لهم الأرض الميتة أحييناها وأخرجنا منها حبا فمنه

و نشانی است مر ایشانرا زمین مرده که زنده میکردیم آنرا و بیرون میآوردیم ازآنجا دانه پس ازان

يأكلون ۝ وجعلنا فيها جنات من نخيل وأعناب وفجرنا

میخورند و میکردیم ما درآنجا بستانهایی از خرما و انگور و روان کردیم ما

فيها من العيون ۝ ليأكلوا من ثمره وما عملته أيديهم

درآنجا از چشمها تا میخورند از میوهای آن و آنچه میکنند آنرا دستهای ایشان

أفلا يشكرون ۝ سبحان الذي خلق الأزواج كلها

ای پس شکر نمیکنند پاک و منزه است آن خدائی که آفرید صنفها را همه آن

مما تنبت الأرض ومن أنفسهم ومما لا يعلمون ۝ وآية

از آنچه میرویاند زمین و از نفسهای ایشان و از آنچه نمیدانند و نشانی است

لهم الليل نسلخ منه النهار فإذا هم مظلمون ۝ والشمس

مر ایشانرا شب که بیرون می آوریم ازان روز را پس آنگه ایشان در تاریکی درآیند و آفتاب

تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز العليم ۝ والقمر قدرناه

میرود تا آرامگاهی کر مر اوراست آنست تقدیر خدای غالب دانا و ماه را که اندازه کردیم ما آنرا

مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ۝ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ

منزلها تا کرد چون چوب خشک دیرینه نه آفتاب را سزد

تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۚ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

دریابد ماه را و نه شب پیشی گیرنده بود بر روز و همه در فلک بشتابند

وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا

و نشانی است مر ایشانرا که در نشاندیم ما فرزندان ایشانرا در کشتی پر کرده و آفریدیم ما

لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ

مر ایشانرا از مانندان آنچه برمی نشینند یعنی کشتی و اگر خواستمانی غرق کردمانی ایشانرا پس فریادرسی نبودی

وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَإِذَا

و نه ایشانرا توانستندی رهانید مگر رحمتی ازما و برخورداری تا هنگامی و چون

قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

گویند مر ایشانرا بترسید از آنچه در پیش شماست و آنچه از پس شما خواهد بود تا بود که شما رحمت کرده شوید

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَإِذَا

و نیاید نشان هیچ نشانی از نشانهای پروردگار ایشان مگر که بودند ازان برگردندگان و چون

قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ

گویند مر ایشانرا نفقه کنید ازانچ روزی کرد شمارا خدا. گویند آنهارا که کافر شدند مر آنهارا

آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ مَا يَنظُرُونَ

روشن وميگويند كرى خواهد بود اين وعده اگر هستيد شما راست گويان چشم نميدارند

إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝ فَلَا

مگر يك بانگ زدن را كه فرا گيرد ايشانرا وايشان درحضومت باشند پس

يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَنُفِخَ

نتوانائى ندارند وصيت كردنى وزنهار باهل خويش باز گرديدنى ودر دمند

فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ۝ قَالُوا

در صور پس انكه ايشان از گورها بسوى جزاء پروردگار خود بشتابند گويند

يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ

اى واى برما كه برانگيزانند مارا از گور ما اينست آنچه وعده داد خداى روزى دهنده وراست گفت

الْمُرْسَلُونَ ۝ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ

رسولان بود آن مگر يك بانگ زدنى پس انكه ايشان

جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ

همه نزديك ما حاضر كرده شدگان پس امروز ستم كرده نشود هيچ تنى چيزى وپاداش داده نشويد

إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ

مگر بآنچه شما كرده باشيد بپرستى كه اصحاب بهشت امروز در كارهاى

فَاكِهُونَ ۝ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ

خوش ايشان وزنان ايشان در سايهاى بر تختهاى آراسته تكيه زنندگان

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدَّعُونَ ۝ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ

ایشانرا بود درآنجا میوه‌ها ومرایشانرا بود آنچه خواهند گفتار سلامی از پروردگار

رَحِيمٍ ۝ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ

مهربان وگویند جدا شوید امروز ای کافران از مومنان ای نه عهد فراگرفتم ازشما

يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

منقطوع

ای فرزندان آدم که نپرستید دیورا بدرستی که او مرشمارا دشمنی روشنست

وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَضَلَّ

وآنک بپرستید مرا که اینست راه راست وبدرستی که گمراه کرد

مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۝ هَذِهِ

ازشما گروهانی بسیارا ای پس نبودید که دریابید اینست

جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ

دوزخ آنک شمارا وعده میدادند در روید درآنجا امروز بسبب آنچه شما

تَكْفُرُونَ ۝ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ

کافر شدید امروز مهر نهیم بر دهنهای ایشان وسخن گویند با ما دستهای ایشان

وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا

وگواهی دهند پایهای ایشان بآنچه ایشان اندوخته باشند واگر خواستمانی مهر نهادمانی

عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ

برچشمهای ایشان پیش گرفتندی راه را پس چگونه بینندی واگر خواستمانی

لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُونَ

برآنینه مسخ کردمانی ایشانرا بر جاگاههای ایشان پس توانائی نداشتند رفتنی و نه بازگشتنی

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا عَلَّمْنٰهُ

وهر که زیادگانی دهیم اورا سرنگون کنیم اورا در بیان خلق ای پس استعمال عقل نمیکنید و درنیاموختیم ما او را

الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِي لَهٗ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ۝ لِّيُنْذِرَ

شعر و نیزد ولایق او نبود شعر گفتن نیست آن مگر پندی و قرآنی ظاهر الاعجاز تا بیم کند

مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا

آنرا که باشد زنده دل واجب شود گفتار وعده کافران ای نبینند که ما

خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيْنَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ

آفریدیم برایشان از آنچه کردند دستهای قدرت ما چهارپایانی پس ایشان مر آنهارا مالکان آ

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُوْنَ ۝ وَ

ورام کردانیدیم ما آنهارا برای ایشان پس بعضی آنهارا سوار میشوند و بعضی ازانهارا میخورند

لَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ۭ أَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ۝ وَاتَّخَذُوْا

و مر ایشانرا در آنها سودهائی و آشامیدنیهای ای پس شکر نمیکنند و نمیگیرند

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ

از جز خدای خدایانی تا بود کرایشانرا یاری کند توانائی ندارند یاری کردن ایشانرا

وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ۝ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ

و آن کفار مر آن اصنامرا لشکری اند حاضران پس اندوهگین کند ترا گفتار ایشان بدرستی که ما میدانیم

مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ

آنچه پنهان میکنند وآنچه آشکارا میکنید ای ندید آدمی که ما آفریدیم اورا از

نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ

نطفه پس آنگه او خصومت کننده روشن وبزد برای ما مثلی وفراموش کرد آفرینش خودرا

قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ

گفت که زنده کند استخوانها را وآن پوسیده بود بگو زنده کند آنرا آن خدائی که آفرید آنرا اول

مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ

بار واو بهمه آفریدنی داناست آن خدائی که پدید کرد برای شما از درخت

الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ

سبز آتش را پس آنگه شما ازان درخت کرد میشوید ای نیست آن خدائی که آفرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ

آسمانها وزمینرا قادر وتوانا برانک آفریند مانند ایشانرا آری قادر است واوست

الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

بسیار آفریدگار داناست بدرستی که فرمان او چون خواهد چیزی را گوید مر آنرا که باش

فَيَكُونُ ۝ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ

پس باشد پس پاک ومنزه است آن خدائی که بدست قدرت اوست پادشاهی هر چیزی وبازگردانده

تُرْجَعُونَ

شوید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ابتدا بیکنم بنام خدای روزی دهنده

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ۝ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ۝ فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا

بخش فرشتگان صف زننده پس بخش ملائکه بازدارنده ابرها پس بخش خوانندگان پند را

اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ

بدرستی که خدای شما یکیست پروردگار آسمانها وزمین است وآنچه میان آن هردو پروردگار

الْمَشَارِقِ ۝ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ ِۨالْكَوَاكِبِ ۝ وَحِفْظًا

مشرق ومغرب بدرستی که ما آسمان دنیارا بزینت ستارها وذلک داشتنی

مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ۝ لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ

از هر دیوی رانده که گوش باز نتوانند داشت بگلام فرشتگان افرشته ودانند

مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝ دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ۝ اِلَّا مَنْ خَطِفَ

از هر جهتی رانده ودرایشان زاید عذابی دایم غیر منقطع مگر آنکه ربابد

الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ

ایشانرا بودنی پس دیری او ایستد پاره آتش سخت جهنده پس بپرس از کفار قریش ای ایشان سخت تر

خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ۚ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ ۝ بَلْ

بآفرینش یا آنکه آفریدیم ما بدرستی که آفریدیم ما ایشانرا از گل دوسنده بلک

عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ ۝ وَاِذَا ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ ۝ وَاِذَا رَاَوْا

عجب بیدارنده ترا ومسخری میکنند وچون پند دهند ایشانرا پند نگیرند وچون بینند

آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۝ وَقَالُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ أَئِذَا مِتْنَا

معجزه مسابقه نمایند در سحریت وگفته نیست این مگر جادوئی روشن ای چون نمیریم ما

وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ

وباشیم خاکی واستخوانهائی ای ما آینده برانگیخته شدگان باشیم یا پدران ما اولین بگو

نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ

آری وشما خاروخوار شده باشید پس همین بس است که آن یک نفخه بود پس آنگه ایشان

يَنْظُرُونَ ۝ وَقَالُوا يَا وَيْلَنَا هَٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ

نگرنده گان باشند وگویند وای برما اینست روز جزاوحساب اینست روز حکم

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ احْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ

آنرا بودید شما آنرا بدروغ میداشتید زمع کنید ای ملائکه آنهارا که ستم کردند ومعبودان ایشانرا

وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ

وآنچه بودند می پرستیدند از غیر خدای پس راه نمایید ایشانرا بسوی

الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ

دوزخ وباز دارید ایشانرا که ازایشان سوال کنند چیست شمارا که یاری یکدیگر نمیکنند

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

بلکه ایشان امروز سرنهاده باشند یکدیگررا روی فراکنند یعنی ایشان بر بعضی ازیکدیگر پرسند

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

گویند پیشتی گه شما بودید راه میدادید ما را از جانب راست گویند بلکه نبودید شما مؤمنان

حزب

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَاغِينَ

ونبود ما را بر شما هیچ حجتی بلکه بودید شما گروهی از حد در گذرندگان

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ ۝ فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ

پس واجب شد بر ما گفتار خدای ما بعذاب بدرستی که ما چشندگانیم پس گمراه کردانیدیم ما شما را بدرستی که بودیم ما از جمله گمراهان

فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ

پس بدرستی که ایشان امروز در عذاب انبازان باشند بدرستی که ما همچنین

نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ

کنیم بگناهکاران بدرستی که ایشان بودند چون گفته شد مر ایشانرا نیست خدائی مگر خدا

يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُو آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ

گردنکشی کردند و گفتند ای ما هرآینه ترک کنندگان باشیم خدایان خودرا از برای شاعری

مَجْنُونٍ ۝ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ

دیوانه بلکه آمد محمد بحق و راست داشت رسولانرا بدرستی که شما هرآینه چشندگان عذاب دردناکید

وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

و پاداش داده نشوید مگر بآنچه شما کرده باشید مگر بندگان خدا مخلص کرداران

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ۝ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ

آن گروه مر ایشانرا بود روزی دانسته میوهائی و ایشان گرامی داشتگان

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ

در بوستانهای پرنعمت بر تختهائی آراسته روبروی یکدیگر گردانند بر ایشان جامهائی

مِنْ مَّعِينٍ ۝ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ۝ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ۝

از چشمهٔ همویدا خمری سخت بالذت مر آشامندگانرا نبینند در آنجا کژی وزیانی ازان درد سر بینند

وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ۝ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ۝

وزدیک ایشان باشند زنان تنگ چشم که بجز شوهران نگرند گویی که ایشان مرواریدی باشند پنهان داشته

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي

پس روی فراکند بعضی ایشان بر بعضی ازهم پرسند گوید گوینده از ایشان که

كَانَ لِي قَرِينٌ ۝ يَقُولُ أَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۝ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

مرا همنشینی میگفت که ای تو از جملهٔ باوردارندگانی حشررا ای چون بمیریم ما و باشیم خاکی

وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ۝ قَالَ هَلْ أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ۝ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ

واستخوانهای ای باشیم ما هرآینه بازدادگان گوید آن گوینده پس شما دیده درشوید پس دیده درشود پس ببیند

فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدتَّ لَتُرْدِينِ ۝ وَلَوْلَا نِعْمَةُ

در میان دوزخ گوید آن قایل بحق خدا که بیخوانستی تو که هلاک گردانی مرا واگرنه نعمت

رَبِّي لَكُنتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا

مرا نبودی از جملهٔ حاضرانش در عذاب ای نباشیم ما که اهل خیلیم مردگان بمردن ما اول بار و نباشیم

نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ

ما عذاب کردگان بدرستی که این نعمتی دائم مرانه آنست پیشکاری بزرگ مثل مانند این جزا پس باید که کار کند

الْعَامِلُونَ ۝ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً

کارکنندگان ای این بهتر بمهد یا درخت زقوم بدرستی که گردانیدیم ما آنرا بسبب آزمایش

لِلظَّالِمِينَ ۝ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۝ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ
برستمکارانرا بدرستی کرآن درختی بود بیرون آمده در میان دوزخ خوشه آن گویا کر
رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۝ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ مِنْهَا
سرهای دیوان باشند پس بدرستی که ایشان هرآینه خورندگان باشند ازان پس پرکنندگان باشند
الْبُطُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ۝ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ
شکمهارا پس بدرستی که ایشانرا بود برآن هرآینه آشامیدنی از آب گرم پس بدرستی که بازگشت ایشان
لَإِلَى الْجَحِيمِ ۝ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۝ فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ
سوی دوزخ بود بدرستی که ایشان یافتند پدران خودرا گمراهان پس ایشان بر اثرهای خود
يُهْرَعُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
می شتابند دوی پویند وبدرستی که گمره شدند پیش ازیشان بیشتری از اولینیان وبدرستی که فرستادیم
فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝ إِلَّا
درمیان ایشان بیم کنندگانرا پس بنگر که چگونه بود عاقبت بیم کردگان مگر
عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝ وَ
بندگان خدا خالص کاران وبدرستی که برخواند مارا نوح پس نیکو باجابت کنندگانیم
نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ
برهانیدیم ماوورا واهل اورا از اندوه بزرگ و گردانیدیم نسل اورا
هُمُ الْبَاقِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي
که ایشان بودند باقی ماندگان وبگذاشتیم ما برنوح این کلمه درمیان امم بازپسین که سلام باد بر نوح درمیان

الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
جهانیان بدرستی کرما همچنین پاداش دهیم نیکوکارانرا بدرستی کاو بود از جمله بندگان ما مومنان
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ
پس غرق کردیم ما دیگرانرا و بدرستی که از شایستگان نوح بود ابراهیم چون آمد پروردگار خود
بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝ أَئِفْكًا
بدلی باسلامت چون گفت پدر خودرا وقوم خودرا که چه چیز می پرستید ای بدروغی می خواهید
آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَنَظَرَ
خدایانرا جز از خدا پس چیست گمان شما بپروردگار جهانیان پس نظر کرد
نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ
نگرستنی در ستارگان پس گفت که من بیمارم پس برگشتند ازو پشت برگشتگان
فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ
پس نخچیر برفت بسوی بتان ایشان پس گفت ای نمیخورید نا استهزا چیست شمارا که سخن نمیگویید
فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۝ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ
پس حمله برد برایشان زدنی بدست راست پس روی فراکردند آن گمراهی او بشتاب می دویدند گفت
أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ قَالُوا ابْنُوا لَهُ
ای می پرستید آنچه می تراشید وخدا آفرید شمارا وآنچه میسازید آنرا گفتند بنا کنید برا
بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
بنای عالی پس بیاندازید اورا درمیان آتش پس خواستند بدو کیدی پس گردانیدیم ما ایشانرا

سوختگان

الْأَسْفَلِينَ ۝ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝ رَبِّ هَبْ لِي

زیر زمینیان ۝ وگفت که من ۝ روندهام سوی فرمودهٔ ۝ پروردگار خود ۝ زود راه نماید مرا ۝ ای پروردگار من ۝ ببخش مرا

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ

فرزندی از جملهٔ صالحان ۝ پس بشارت دادیم ما اورا ۝ بفرزندی بردبار ۝ پس چون ۝ برسید با او بحد بلوغ

قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۝ قَالَ

گفت ای پسرک من ۝ بدرستی که من در خواب میدیدم ۝ که میکشتم ترا ۝ پس بنگر ۝ که چه می بینی ۝ گفت

يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۖ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

ای پدر من ۝ بکن آنچه فرموده اند ترا ۝ زود یابی مرا ۝ اگر خواهد خدا ۝ از جملهٔ صابران

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝ قَدْ صَدَّقْتَ

پس چون منقاد شدند ۝ وافکند اورا ۝ بر یکسوی پیشانی ۝ وبرخواندیم ما اورا ۝ که ای ۝ ابراهیم ۝ بدرستی که راست کردی

الرُّؤْيَا ۚ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ

خواب را ۝ بدرستی که ما ۝ همچنین ۝ پاداش دهیم ۝ نیکوکاران را ۝ بدرستی که آن ۝ مر آینه آزمایشی بود

الْمُبِينُ ۝ وَفَدَيْنَاهُ بِذِبْحٍ عَظِيمٍ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

روشن ۝ وبدیه فرستادیم ما اورا ۝ گوسپندی بزرگ ۝ وبگذاشتیم ما ۝ بر ثنائی نیکو بر زبان پسینیان

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ

که سلام باد ۝ بر ابراهیم ۝ همچنین ۝ پاداش دهیم ما ۝ نیکوکاران را ۝ بدرستی که او بود از جملهٔ

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

بندگان ما ۝ مؤمنان ۝ وبشارت دادیم ما اورا ۝ باسحق ۝ پیغمبری ۝ از جملهٔ نیکوکاران

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَٰقَ ۚ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ

وبرکت کردیم ما بر او و بر اسحق و از فرزندان ایشان بودند نیکوکار و ستمکار

لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُمَا

بر تن خود روشن و بدرستی که منت نهادیم ما بر موسی و هارون و برهانیدیم ایشانرا

وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ

وقوم ایشانرا از اندوه بزرگ و یاری کردیم ما ایشانرا پس بودند ایشان

الْغَالِبِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ۝ وَهَدَيْنَاهُمَا

غالبان و بیاوردیم ما ایشانرا کتاب توراة و بیان روشن و راه نمودیم ما ایشانرا

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ

راه راست و بگذاشتیم ما بر ایشان ثنای نیکو در زبان بازپسینیان که سلام باد

عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا مِنْ

بر موسی و هارون بدرستی که ما همچنین میدادیم نیکوکارانرا بدرستی که ایشان از جمله

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ

بندگان ما بودند نومنان و بدرستی که الیاس از جمله رسولان بود چون گفت مر قوم خودرا

أَلَا تَتَّقُونَ ۝ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللَّهَ

ای نمی پرهیزید ای میخوانید بتانرا و میگذارید نیکوترین آفریدگانرا خدای

رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

پروردگار شما و پروردگار پدران شما پیشینیان پس بدروغ داشتندش پس ایشان حاضران باشند

در عذاب

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ

که سلام باد

مگر بندگان خدا خالص کاران وبگذاشتیم ما بر و ثنای نیکو در زبان بازپسینیان

عَلَىٰ إِلْ يَاسِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ

بر الیاسین وآل پیغمبر بدرستی کرما همچنین پاداشت دهیم نیکوکاران را بدرستی کراو بود از جمله

عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَ

بندگان ما مومنان وبدرستی کرلوط از جمله رسولان بود چون برهانیدیم ما اورا

أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ

واهل اورا همه مگر پیرزنی کراز جمله بازماندگان درهلاکت بود پس هلاک کردیم ما دیگران را

نصف

وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِم مُّصْبِحِينَ ۝ وَبِاللَّيْلِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

وبدرستی کرشما میگذشتید بر قوم لوط در وقت بامداد وبشب ای پس استعمال عقل نمیکنید

وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ فَسَاهَمَ

وبدرستی کریونس مرانه از جمله رسولان بود چون گریخت سوی کشتی ترکرده پس قرعه زد

فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ

پس بود از جمله مغلوبان بقرعه پس فروبرد اورا ماهی واو سزاوار ملامت بود

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝ لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ

پس اگر نه آن بودی که از جمله تسبیح کنندگان بودی مرانه درنگ کردی درشکم او تا روز

يُبْعَثُونَ ۝ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۝ وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ

که برانگیخته شوند خلائق را پس انداختیم ما اورا بمکانی عالی که ساحل بود واو بیمار بود وبرویانیدیم ما بر

شَجَرَةً مِّن يَقْطِينٍ ۝ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ۝ فَآمَنُوا

درختی از کدو بجهت سایه و بفرستادیم ما او را بسوی صد هزار تن یا زیاده پس بگرویدند

فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝ فَاسْتَفْتِهِمْ أَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ

پس برخورداری دادیم ما ایشانرا تا هنگامی پس خبر بپرس از کفار مکه ای پروردگار تراست دختران و مر ایشانرا

الْبَنُونَ ۝ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ۝ أَلَا

پسران یا آفریدیم ما فرشتگانرا مادگان و ایشان حاضران بودند بدان

إِنَّهُم مِّنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ۝ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

بدرستی که از دروغ ایشانست بآنکه میگویند فرزندی دارد خدا و ایشان دروغ زنانند

أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝ أَفَلَا

ای برگزیند دخترانرا بر پسران چیست مر شمارا چگونه حکم میکنید ای پس

تَذَكَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ۝ فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ

پند نمیگیرید یا مر شماراست حجتی روشن پس بیاورید حجت خودرا

إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ

اگر هستید شما راست گویان و پدید کردند میان او و میان فرشتگان ملائکه نسبتی و بدرستی

عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ إِلَّا

که دانستند ملائکه که ایشان حاضر کردگان باشند پاک و منزه است خدا از آنچه صفت میکنند کمر

عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ فَإِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ ۝ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ۝

بندگان خدا خالص کاران پس بدرستی که شما و آنچه می پرستید نیستید شما بر خدای گمراه کننده بندگان او را مگر

إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ
مگر آنرا که او در رونده بود در دوزخ ونیستند هیچ از ملایکه مگر که اورا مقامی معلوم است وپرستش کنانیم
الصَّافُّونَ ۝ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ۝ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا
تسبیح کنندگان وبدرستی کرایم تسبیح کنندگان وبدرستی که بودند مانه میگویند اگر بودی نزدیکیا
ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ فَكَفَرُوا
پیشی از اولیان مانه بودمانی بندگان خدا خالص کاران پس کافر شدند
بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا
بخدا پس زود بدانند وبدرستی که پیشی گرفت این کلمه ما بر بندگان ما
الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۝ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ
رسولان فرستاده بدرستی که ایشانرا ایشانند منصوران وبدرستی که لشکرهای ما ایشانند
الْغَالِبُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ
غالبان پس برگرد ازیشان تا هنگامی وچشم دار بدیشان پس زود بینند
أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ
پس زود بود بامداد ای بد بامداد عذاب ما شتاب میخواهند پس چون فرود آید بپیش سرای ایشان
الْمُنْذَرِينَ ۝ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ
بیم کردگان وبرگرد ازیشان تا هنگامی وچشم دار پس زود بینند
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
پاکست ویژه پروردگار تو پروردگار بزرگوار از آنچه صفت میکنند وسلام باد بر رسولان

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
وسپاس مر خدایرا که پروردگار جهانیانست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

مدد از الله

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ
ص قرآن خداوند شرف بلک آنها که کافر شدند در غروری وبدبختی اند
كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ
بسا که هلاک کردیم ما پیش از ایشان از گروهان پس بر خواندند ندارا ونبود آن هنگام
مَنَاصٍ ۝ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا
گریختن وعجب داشتند که آمد بیمکننده از ایشان وگفتند کافران این
سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ
ساحر دروغی است ای گردانید خدایانرا یک خدا بدرستی که این مر نیز چیزی
عُجَابٌ ۝ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ
عجب ورفتند اشراف از حضرت رسول که بروید وصبر کنید بر خدایان خود
إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَٰذَا
بدرستی که این مر چیزیست که خواستند نشنیدیم ما این را در ملت از پسینیان نیست این
إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مگر دروغی برساخته ای فرو فرستاده شد بر وی پند از میان ما بلک ایشان در شکند

مِن ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝ أَمْ عِندَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ

از یاد کردن ملک نخشیدند عذاب را یا نزد ایشانست خزینهای رحمت پروردگار تو

الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝ أَمْ لَهُم مُّلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

خدای غالب بخشاینده یا مر ایشانراست پادشاهی آسمانها وزمین وآنچه میان آن هردوست

فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝ جُندٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِّنَ الْأَحْزَابِ

پس کو بالا روند در معراج آسمانها لشکریانه کرد رستخیز عداوت سولند که سپهزم خواسته بود از گروهان

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ وَثَمُودُ

بدروغ داشتند پیش ازیشان قوم نوح نوح را وقوم هود وفرعون خداوند میخها وقوم صالح

وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝ إِن كُلٌّ

وقوم لوط واصحاب بیشه شعیب آن گروه مجتمعه بعداوت انبیا نبودند

إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۝ وَمَا يَنظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً

مگر که بدروغ داشتند رسولانرا پس واجب شد عقوبت من وچشم نمیدارند این گروه مگر یک

وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِن فَوَاقٍ ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا عَجِّل لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ

بانگ زدنی نبود درآنرا هیچ مهلتی وگفتند ای پروردگار ما تعجیل کن برای ما قصد ونصیب ما پیش از روز شمار

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

صابر باش برآنچه میگویند وباد کن بنده ما را داود خداوند قوت در دین که او بسیار بازگشت آینده بود

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۝ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً

بدرستی که مسخر کرده بودیم ما کوهها را که باو تسبیح میکردند بشبانگاه ودر بامداد ومرغانرا مسخر کرده

كُلٌّ لَهُ اَوَّابٌ ۞ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَاٰتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ

همه او را بازگشت آینده بودند وقوی گردانیده بودیم ما پادشاهی او را وبداده بودیم ما او را حکمت وفصل حکومات باقدرت

وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۞ اِذْ دَخَلُوا عَلٰى دَاوٗدَ

وبدرستی که آمد تو را خبر دو مخاصم چون برآمدند بر دیوار محراب چون در رفتند بر داود

فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ

پس ترسید از ایشان گفتند مترس ما دو مخاصیم ستم کرد بعضی از ما بر بعضی پس حکم کن

بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ۞ اِنَّ هٰذَا

میان ما بحق وجور مکن وراه نمای ما را براه راست بدرستی که این

اَخِيْ لَهُ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِيَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا

برادر من اورا نود و نه گوسپند است ومرا یک گوسپند است پس گفت ضم کردان آن را

وَعَزَّنِيْ فِي الْخِطَابِ ۞ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ

وغلبه کرد مرا در خطاب گفت داود بدرستی که ستم کرد بر تو بسوال گوسپند تو با وجود گوسپندان خود

وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ لَيَبْغِيْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

وبدرستی که بسیاری از انبازان میکنند ستم میکند بعضی ایشان بر بعضی مگر آنها که

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ۞ وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ

ایمان آوردند وکارهای نیک کردند وکمند ایشان وداشت داود که آزمودیم او را

فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا وَّاَنَابَ ۞ فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ

پس آمرزش خواست از پروردگار خود وبروی افتاد رکوع کننده وبازگشت پس آمرزیدیم ما او را آن

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ۝ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً

وبپرستی کرا در ما بود نزدیکی ما مر او را منزلتی ونیکو بازگشتن جائی ای داود بدرستی کرما کردانیدیم ترا خلیفه

فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ

در زمین پس حکم کن میان مردمان بحق وپیروی مکن هوا وخواهش نفس را پس گرداند ترا

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ

از راه خدا بدرستی کانها که گمراه شدند از راه دین خدا مرایشانرا بود عذابی

شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ

سخت بدانچه فراموش کردند روز جزا وشمار وبیافریدیم ما آسمان وزمین را

وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

وآنچه میان ایشانست بباطل آنست گمان آنها که کافر شدند پس وای مر آنهارا که کافر شدند

مِنَ النَّارِ ۝ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ

از آتش یا کنیم آنهارا که بگرویدند وکارهای نیکو کردند همچون تباهی کنندگان

فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ

در زمین یا کنیم پرهیزکارانرا همچون کافران این قرآنی است

إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

بتو خجسته تا اندیشه کنند در نشانهای او وتا پند گیرند خداوندان خردها

وَوَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ إِذْ عُرِضَ

وبخشودیم ما داودرا سلیمان نیکو بنده بدرستی کراو بازگشت بود بدرگاه آینده بود چون عرضه کردند

عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ۝ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ

برو شبانگاه اسپان نیک دورا پس گفت کہ من اختیار کردم دوستی اسپانرا

عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝ رُدُّوهَا عَلَيَّ

از یاد کرد پروردگار خود تا فروشد آفتاب پردہ حجاب باز کردانید آن خیل را بر من

فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ

پس در ایستاد می برند بریدنی بساقها و گردنهای ان اسپانرا و بدرستی کہ آزمودیم ما سلیمانرا

وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي

و انداختیم ما بر تخت او تنی را پس باز آمد بادرگاه ما گفت ای پروردگار من بیامرز مرا

وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ

و ببخش مرا پادشاهی کہ نیزد مر هیچ کسرا پس از من بدرستی کہ تو توئی

الْوَهَّابُ ۝ فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ

ببسیار بخشنده پس مسخر کردیم ما اورا باد میرفت بفرمان او نرم و خوش هرجا کہ میخواست

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ

و دیوانرا هر بنا کننده و بدریا فروشونده و دیگران باکبند بسته کرده در قیدها

هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا

این بخشش ما بود پس منت بنه یا بازدار بی حساب و بدرستی کہ مر اورا نزدیک ما

لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ

منزلتی و نیکو بازگشتن جای و یاد کن بندهٔ ما را ایوب چون بخواند پروردگار خود

أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هٰذَا

آن خود را بزن پای خود را برزمین این آب

که برسید بمن ازدیو رنجی و عذابی گفتیم

مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ

موضع غسل آورد است خنک و آشامیدنی باشد و ببخشودیم ما او را اهل او و مانند ایشان با ایشان

رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ

رحمتی از ما و پندی از خداوندان خردها را و ذاکر دست خود را یک دسته گیاه پس بزن

بِهِ وَلَا تَحْنَثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ

بدرستی که ما یافتیم او را صابر نیکو بنده بدرستی که او بازگشت آینده بود

وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي

بازآن خود را و یزه مند مشو هر آینه گوکند و یاد کن بندگان ما ابراهیم و اسحق و یعقوب خداوندان قوتها

وَالْأَبْصَارِ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ وَإِنَّهُمْ

و بینائیها بدرستی که خالص گردانیدیم ما ایشانرا تبرا از شواب ربا و یاد کردن آخرت و بدرستی که ایشان

عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ وَاذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ

نزد ما برانه از جمله برگزیدگان اخیار باشند و یاد کن اسمعیل و الیسع

وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ هٰذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ

و ذاالکفل را و همه بودند از برگزیدگان این قرآن پندیست و بدرستی که پرهیزکاران را

لَحُسْنَ مَآبٍ جَنَّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الْأَبْوَابُ مُتَّكِئِينَ فِيهَا

عرب

مرانرا نیکو بازگشتنی بستانهای اقامت برگشوده مرایشانرا در دها تکیه زنندگان در آنجا

يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ۝ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
خواسند درآنجا میوهای بسیار را واشایسته تمام ونزد ایشان بود زنان نارپستان
الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ۝ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَرِزْقُنَا
هم زادان یکدیگر کوینده اینست آنچه وعده میدادند شمارا بروز حزا وشمار بدرستی که اینست روزی ما
تنگ چشم که جز سوی خود ننگرید
مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ۝ هَٰذَا وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرَّ مَآبٍ ۝ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا
نبود مر آنرا هیچ انقطاعی کاراینست که مر کافرانرا بود بدترین بازگشتن جایی دوزخ درآنجا
فَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ هَٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۝ وَآخَرُ
بس بدست گسردن آن کوینده اینست عذاب پس درچشند آنرا آب گرم وآنچ ازین دوزخیان بود وعذابی دیگر
مِن شَكْلِهِ أَزْوَاجٌ ۝ هَٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ
از جنس آنچ گفتیم درسختی همه اصناف یکدیگر کوینداین جمعی روسا کنار بجهت اتباع انبوهیده کهدرآینده اند باشما نیست فراخی مکان مباد
إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۝ قَالُوا بَلْ أَنتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا
بدرستی که ایشان درآینده باشند درآتش کوینده اتباع بلکه شمارا فراخی مکان مباد شما فراپیش داشتید آنرا مارا
فَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝ قَالُوا رَبَّنَا مَن قَدَّمَ لَنَا هَٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا
پس بد قرارگاهیست کوینده اتباع ای پروردگار ما هرکه پیش داشت مارا این پس بیفزای اورا عذاب دوچندان
فِي النَّارِ ۝ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُم مِّنَ الْأَشْرَارِ
درآتش وکوینده دوزخیان چیست مارا که نمی بینیم مردانی را که بودیم ما می شمردیم ایشانرا از بدان
أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ ۝ إِنَّ ذَٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ
ای فراگرفتیم ما ایشانرا بناچیز یا انکه غایبند ایشان ازچشمهای ما بدرستی که آن البته حق است خصومت

اَهْلِ النَّارِ ۝ قُلْ اِنَّمَا اَنَا مُنْذِرٌ ۖ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

اهل آتش بگو بیم کننده‌ام و نیست هیچ خدائی مگر خدای یکتای قهر کننده

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۝ قُلْ هُوَ

اوست پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان ایشانست خدای غالب آمرزگار بگو آن

نَبَاٌ عَظِيْمٌ ۝ اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۝ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ

خبری بزرگست که شما از آن برگردانیده‌اید نیست مرا هیچ دانشی بفرشتگان

الْاَعْلٰى اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝ اِنْ يُّوْحٰى اِلَيَّ اِلَّا اَنَّمَا اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ اِذْ قَالَ

آشوفته چون خصومت میکردند در کار آدم وحی کرده نمیشود بمن مگر آنکه بیم کننده روشنم چون گفت

رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ۝ فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَ

پروردگار تو بفرشتگان که من آفریننده‌ام آدمی را از گل پس چون راست انعام کردم او را

نَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ

و در دمم در و از جان پس بروی در افتید او را بسجده تواضع و تکریم پس سجده کردند فرشتگان همه ایشان

اَجْمَعُوْنَ ۝ اِلَّآ اِبْلِيْسَ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝ قَالَ

بتمامی مگر ابلیس که گردنکشی کرد و بود از جمله کافران گفت خدا

يٰٓاِبْلِيْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ۭ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ

ای ابلیس چه مانع شد ترا که سجده نکردی مر آنرا که آفریدم بدو دست قدرت خود ای گردنکشی کردی تو یا

مِنَ الْعَالِيْنَ ۝ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۭ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ

بودی از جمله از گشتگان گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ

گفت خدا بیرون رو از زمین من که تو رانده ۝ و بدرستی که بر توست لعنت من تا روز قیامت

قَالَ رَبِّ فَأَنظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ۝ إِلَىٰ

گفت ای پروردگار من زمان ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند ۝ گفت خدا که تو از جملهٔ زیان داده گانی تا

يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا

روز وقت دانسته ۝ گفت ابلیس که بعزت و عظمت تو گمراه گردانیم ایشان را همه مگر

عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝ قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ لَأَمْلَأَنَّ

بندگان ترا بعضی از ایشان مخلصان ۝ گفت خدا پس حقست و حق میگویم که البته پر کنم

جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ

دوزخ را از تو و از آنکه پیروی کرده بود ترا از ایشان همه ۝ بگو نمیخواهم از شما

عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی ۝ و نیستم من از جملهٔ تکلیف نمایندگان ۝ نیست آن مگر پندی مر جهانیانرا

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ

و البته بدانید خبر آنرا پس از زمانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ

فرو فرستادن این قرآن از خدای غالب محکم کار ۝ بدرستی که فرو فرستادیم ما بتو

الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ۝ اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ ۚ

قرآن را بحق پس پرست خدا را خالص کننده او را دین بدان که مر خدا را دین خالص

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ

و آنها که فرا گرفتند از جز او دوستانی را گفتند نمی پرستیم ایشان را مگر که نزدیک گردانند ما را

اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ

بخدا نزدیکتر و بزرگتر پرستیدگی که خدا حکم کند میان ایشان در آنچه ایشان در آن اختلاف میکردند

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ۝ لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا

پرستیدگی که خدا راه ننماید آنرا که او دروغ گوی ناسپاس بود اگر خواستی خدا که فرا گیرد فرزندی را

لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۙ سُبْحٰنَهٗ ۭ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

برانشه بر گزیدی از آنچه آفرید آنچه خواستی پاک و منزه است او اوست خدای یگانه قهر کننده

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ

آفرید آسمانها و زمین را بحق درمی پوشاند شب را بر روز و درمی پوشاند

النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ

روز را بر شب و مسخر کرد آفتاب و ماه را همه میروند تا اجلی

مُّسَمًّى ۭ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۝ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ

نام نهاده بدا که او پست غالب آمرزگار آفرید شما را از یک تن که آدم است

ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ

پس پدید کرد از او زن او را و فرو فرستاد برای شما از چهارپایان هشت صنف

خَلْقُكُمْ أَيْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ أَيْ فِي ظُلُمَاتٍ

می آفریند شمارا در شکمهای مادران شما آفریدنی از پس آفریدن در تاریکیهای

ثَلٰثٍ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنّٰى تُصْرَفُونَ

سه گانه آنستان خداست پروردگار شما راورا پادشاهی نیست خدائی مگر او پس از کجا برگردانیده میشوید حق

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ

اگر کافر شوید پس بدرستی که خدا بی نیازست از شما و نپسندد مر بندگان خود را کفر و اگر

تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرٰى ثُمَّ

شکر کنید بپسندد آن مر شما را و بر ندارد هیچ بردارندهٔ بار گناه دیگری را پس

إِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ

با پروردگار شماست بازگشت شما پس بیاگاهاند شمارا بدآنچه شما کرده باشید بدرستی

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا

که او داناست بسرارِ سینها وچون برسد بآدمی زیانی برخواند پروردگار خود را

إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ

بازگشته بدو پس چون بگرداند آنرا نعمتی از قبل خود فراموش کند آنچه خوانده باشد باو از

قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ

پیش و پدید کرد مر خدا را همتایان تا براه کرداند مردمان را از راه او بگو برخورداری کن بکفر خود

قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا

اندکی بدرستی که تو از اصحاب آتشی ای آنکسی که او قیام نماینده است بساعتهای شب سجود کنده

وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا رَحْمَةَ رَبِّهٖ ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ

ترسد از عذاب آخرت وامید دارد برحمت پروردگار خود بگو ای یکسان باشند آنها

يَعْلَمُوْنَ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۭ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ

دانسته آنها که نمیدانند بدرستی که پند گیرند خداوندان خردها

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۭ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ

بگو ای بندگان من آنها که بگرویدید بترسید از پروردگار خود مر آنهارا که نیکوئی کردند در این

الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۭ وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ۭ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ

دنیا نیکوئی وزمین خدا فراخ است بدرستی که تمام میدهند صابرانرا مزدایشان

بِغَيْرِ حِسَابٍ قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ۙ

بی شمار بگو که فرمودند مرا که بپرستم خدارا خالص کننده مراورا دین

وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ

وفرمودند مرا که باشم از اول منقادان بگو که من میترسم اگر عاصی شوم

رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِيْنِيْ فَاعْبُدُوْا

از پروردگار خود عذاب روزی بزرگ بگو خدارا می پرستم خالص کننده مراورا دین خود پس بپرستید

مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ۭ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ

آنچه میخواهید جز او بگو بدرستی که زیانکاران آنهائند که زیانکار کردند بتنهای خود

وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ

واهل خود را در روز قیامت بدان که آنست زیانکاری روشن

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذٰلِكَ

مر ایشانرا بود از بالای ایشان سایه بانهائی از آتش واز زیر ایشان سایه بانهای آنت

يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ يٰعِبَادِ فَاتَّقُونِ ۝ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ

کرمی ترساند خدا بندگان خودرا ای بندگان من پس بترسید از من وآنها که دوری نمودند از بتان

اَنْ يَّعْبُدُوهَا وَاَنَابُوا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ

که نپرستید آنهارا وبازآمدند بارضای خدا مرایشانرا بشارت باد پس بشارت بده بندگان مرا آنها

يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهٗ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ هَدٰىهُمُ

کرمی شنوند گفتار شرع را پس پروی میکنند نیکوتر آنرا آن گروه آنهااند که راه نمود ایشانرا

اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ

خدا وآن گروه ایشانند خداوندان خردها ای پس آنکه واجب شد بر و سخن

الْعَذَابِ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ ۝ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا

بعذاب ای تو بتوانی رهانید آنرا که در آتش بود لیکن آنها که بپرهیزیدند

رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

مر ایشانرا بود غرفهای که از بالای آن بود غرفهائی بنا کرده از یاقوت و زمرد که رود از زیر آن

الْاَنْهٰرُ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيعَادَ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ

جویها اینست وعدهٔ خدا خلاف نکند خدا وعده را ای نبینی که خدا فرو فرستاد از

السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيعَ فِي الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا

آسمان آبی را پس در آورد آنرا در چشمهای در زمین پس بیرون می آورد بدان کشتزاری را مختلف

ادخادم پروردگار خود

الوانه ثم يهيج فتراه مصفرا ثم يجعله حطاما ان في ذلك

رنگهای آن پس بگاله پوست پس بینی ازا زرد پس بکند آنرا دردده بدرستی که در آن

لذكرى لأولي الألباب ۝ أفمن شرح الله صدره للإسلام

هر آنه پندیست مر خداوندان خردها را ای پس آنکه گشاده کرد خدا سینه اورا باسلام

فهو على نور من ربه فويل للقاسية قلوبهم من ذكر الله

پس او بر روشنی بود از پروردگار خود پس وای مر آنهارا که سخت شده اند دلهای ایشان از یاد خدا

أولئك في ضلال مبين ۝ الله نزل أحسن الحديث كتابا

آن گروه در گمراهی آشکار خدا فرو فرستاد نیکوترین سخنی را کتابی

متشابها مثاني تقشعر منه جلود الذين يخشون ربهم

بهم مانند مکررات المواعظ منتفض در تعدد میشود ازان پوستهای آنها که می ترسند از پروردگار خود

ثم تلين جلودهم وقلوبهم إلى ذكر الله ذلك هدى

پس نرم و ساکن میشود پوستهای ایشان ودلهای ایشان بسوی یاد خدا آنست راه

الله يهدي به من يشاء ومن يضلل الله فما له من هاد ۝ أفمن

خدا که راه می نماید بدان آنرا که خواهد وهر که را گمراه کند خدا پس نبود مر اورا راه نماینده ای آیا پس آنکه

يتقي بوجهه سوء العذاب يوم القيامة وقيل للظالمين

بپرهیزاند روی خودرا برای بدترین عذاب روز قیامت وگویند ستمکارانرا

ذوقوا ما كنتم تكسبون ۝ كذب الذين من قبلهم

دریابید آنچه بودید شما می اندوختید بدروغ داشتند آنها که پیش ازایشان بودند

فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ

پس آمد بدیشان عذاب از آنجا که ندانستند پس در چشانید ایشان را خدا رسوائی

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ

در زندگانی دنیا و هر آینه عذاب آخرت بزرگتر اگر ایشان بدانند

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ

و بدرستی که زدیم ما برای مردمان در این قرآن از هر مثلی تا بود که ایشان

يَتَذَكَّرُوْنَ ۝ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِىْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ

پند گیرند قرآنی بلغت عرب خم خداوند گرشی تا بود که ایشان پرهیزند

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا

بزد خدا مثل مردی را که در ملکیت او انبازان باشند مختلف و مشانع و مردی

سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

سپرده تمام مر یکی را ای باشند مثل سپاس مر خدای را بلکه بیشترین ایشان نمیدانند

اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ۝ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ

بدرستی که تو بمیری و ایشان نیز میرندگان باشند پس بدرستی که شما روز رستخیز نزد پروردگار شما

تَخْتَصِمُوْنَ ۝ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ

خصومت کنندگان باشید پس کیست ستمکارتر از آنکه دروغ بست بر خدا و بدروغ داشت

بِالصِّدْقِ اِذْ جَآءَهٗ ۭ اَلَيْسَ فِىْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝ وَ

توحید یاقران یا محمد را چون آمد بدو آنیست در دوزخ جایگاه مر کافران را و

٣٠٢

الَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ لَهُمْ

آنکسی کہ آورد توحید باقرآنرا و آنکہ تصدیق کرد قول اورا آن گروہ ایشانند پرہیزکاران مرایشانرا

مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ

آنچہ خواہند نزد پروردگار خود آنست پاداش نیکوکاران تا بازپوشاند خدا

عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي

ازیشان بدیہای آنچہ کردہ باشند و پاداش دہد ایشانرا بنیکوتر آنچہ

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ

ایشان کردہ باشند ای نیست خدا بسندہ بندگان خود را و می ترسانند ترا بدانہا کہ از

دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

جز اویند و ہرکہ گمراہ کند اورا خدا پس نبود اورا ہیچ راہنماینده و ہرکہ راہ نماید اورا خدا پس نبود مراورا

مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ

گمراہ کننده ای نیست خدا غالب خداوند کینہ کشیدن و ہرآئنہ اگر پرسی تو ازیشان کہ

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

آفرید آسمانہا و زمین را ہرآینہ گویند کہ خدا بگو ای می بینید شما آنچہ میخوانید

مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ

از جز خدا اگر خواہد بمن خدا زیانی ای ہیچ ہستند ایشان برداارندگان زیان اورا

أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

یا اگر خواہد بمن رحمتی ای ہیچ ہستند بازدارنده رحمت اورا بگو بسنده است مرا خدا

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ

برد باید کرتو توکل کند توکل کند کان بگو ای قوم من کار کنید بر خود عادت خود

إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ

بدرستی کو من کار کنندام پس زود بدانید که کیست که آید بدو عذابی که رسوا کند او را و فرود آید بر او

عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ

عذابی جاودانه بدرستی که فرو فرستادیم ما بر تو قرآنرا برای مردمان بحق پس هر که

اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

راه یافت پس نبود مزن او را بود و هر که گمره شود پس بدرستی که گمره شده بود وزیان برو بود و نیستی تو بر ایشان

بِوَكِيلٍ ۝ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي

کارگزار خدا قبض روح کند نفوس را بهنگام مرگ آن و آن نفوس که قطع تعلق نکرده در

مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ

خواب آن پس باز میگیرد آن نفوس که حکم کرده است بر او مرگ را و باز میفرستد بقیه آن دیگر تا اجلی

مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا

نام نهاده بدرستی که در آن هر آینه نشانهاست هر گروهی را که اندیشه کنند یا فرا گرفتند

مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا

از جز خدا شفیعانی را بگو ای واگرچه شفاعت کنند که فادر نباشند چیزی را و

يَعْقِلُونَ ۝ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

استعمال عقل نکنند بگو مر خدا راست شفاعت همی مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ

پس باخدای او بازگردانیده شوید وچون یادکنید خدائرا کریکانه است او ترسان شود دلهای

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا

آنها کهنمی کروند بسرای آخرت وچون یادکنند آنهارا کهازجز او اند آنگه

هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ

ایشان شادی کنند بگو ای بارخدایا ای نوآفریننده آسمانها وزمین ای داننده

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ

ناپیدا وپیدا تو حکم کنی میان بندگان خود درآنچه بودند درآن

يَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ

اختلاف میکردند واگرانک بودی مرآنهارا که ستم کردند آنچه در زمین است همه ومانند آن

مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ

باآن وخواستندی که خودرا باز خرند بدان از بدی عذاب روز قیامت وظاهر شود

مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ

از عذاب خدا آنچه ایشان پنداشته باشند وظاهر شود مرایشانرا بدیهای آنچه اندوخته باشند درپی

بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ

بدیشان وخائه آنچه بوده باشند بدان استهزا میکردند پس چون برسد بآدمی زیانی

دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ بَلْ

بخواند ما را پس چون دهیم اورا نعمتی از قبل ما گوید که داده اند آنرا برداشتهاز سر دانش بلکه

هِيَ فِتْنَةٌ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ

آن آزمایشی است ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند براستی که گفتند آنرا آنها

مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَأَصَابَهُمْ

که پیش از ایشان بودند پس بنگزیرانیدند ازیشان آنچه بودند می اندوختند پس برسید بدیشان

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هٰؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ

آنچه اندوختند وآنها کرده اند ازان کروه زود برسد بدیشان

مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ

آنچه ایشان اندوخته باشند وبانباشند ایشان فوت شونده از عذاب خدا ای ندانستند که خدا فراخ بکستراند

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

روزی مرآنرا که خواهد وتنک باز کرد براستی که دران مرانه نشانیست مرکروهی راکه بکروند

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلٰى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ

بکو ای بندکان من آنها که اسراف کردند بر تنهای خود نومید نشوند از رحمت

اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

خدا براستی که خدا بیامرزد گناهان همه را براستی که اوست آمرزکار مهربان

وَأَنِيبُوا إِلٰى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَّأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ

وبازآیید بادرکاه پروردکار خود وفرمانبرداری شوید مراورا پیش ازانک آید بشما عذاب پس

لَا تُنْصَرُونَ ۝ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ

یاری کرده نشوید وپیروی کنید بنیکوتر آنچه فروفرستاده شد بشما از پروردکار شما

مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ

از پیش آنک آید شما عذاب ناگاه و شما ندانید

اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ يّٰحَسْرَتٰى عَلٰى مَا فَرَّطْتُّ فِيْ جَنْۢبِ اللّٰهِ وَاِنْ

تا نگوید هیچ تنی ای اندوها بر آنچه تقصیر کردم در فرمان و طاعت خدا و بدستی

كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ۝ اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ

که بودم سزاینده از افسوس دارندگان تا نگوید که اگر خدا راه نمودی مرا بودمی از

الْمُتَّقِيْنَ ۝ اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً

پرهیزگاران تا نگوید هنگامی که ببیند عذاب را اگر بودی مرا باز گشتنی بدنیا

فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝ بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ فَكَذَّبْتَ بِهَا

پس بودی از جمله نیکوکاران آری بدرستی که آمد ترا نشانهای من پس بدروغ داشتی آنرا

وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

و گردنکشی کردی و بودی از جمله کافران و روز قیامت

تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِيْ

بینی آنها را که دروغ بستند بر خدا رویهای ایشان را سیاه ای نیست در

جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ

دوزخ جایگاه مر گردنکشان را و رهاند خدا آنها را که پرهیزیدند بپرستیدن جایهای کامیابی ایشان

لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

نرسد بدیشان هیچ بدی و نه ایشان اندوهگن باشند خدا آفریدگار همه چیزی است

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَٰوَاتِ وَالْأَرْضِ

واو بر همه چیزی کارسازست مراورا است کلیدهای تصرف در آسمانها وزمین

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝

وآنها که کافر شدند بنشانهای خدا آن گروه ایشان زیانکارانند

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ۝ وَلَقَدْ

بگو ای پس بجز ازخدا میفرمائید مرا که بپرستم ای جاهلان وبدرستی

أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ

که وحی کرده میشود بتو وبدانها که پیش از تو بودند که اگر انباز قرار دارید مرائنه باطل شود عمل تو

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُن مِّنَ

ومرائنه باشید ازجملهٔ زیانکاران بلکه خدارا پرست وباش ازجملهٔ

الشَّاكِرِينَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا

شکرکنندگان ونشناختند خدارا سزای شناختن او وزمین همه

قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَٰوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ

در قبض قدرت او بود روز قیامت وآسمانها مجموعات در نوردیده شوند بقدرت او پاک ومنزه است او

وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَن فِي

وافزشته از آنچه انباز قرار میدهند ودر دمند در صور پس بیهوش شود آنکه در

السَّمَٰوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ

آسمانهاست وآنکه در زمینست مگر آنچه خواسته بود خدا پس دردمند در آن بار دیگر

فَإِذَا هُم قِيَامٌ يَنظُرُونَ ۝ وَأَشرَقَتِ الأَرضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ

پس آنگه ایشان ایستاده باشند نگرند ۝ و روشنائی شود زمین بنور پروردگار خود و نهند

الكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَينَهُم بِالحَقِّ

نامه اعمالها را و آورند پیغمبران را و شاهدان را و حکم کرده شود میان ایشان بحق

وَهُم لَا يُظلَمُونَ ۝ وَوُفِّيَت كُلُّ نَفسٍ مَا عَمِلَت وَهُوَ أَعلَمُ بِمَا

و ایشان را ستم نکنند ۝ و تمام بدهند هر تنی را جزاء آنچه کرده بود و او داناتر بدانچه

يَفعَلُونَ ۝ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتَّى

ایشان بکنند ۝ و برانند آنها را که کافر شدند سوی دوزخ گروه گروه تا

إِذَا جَاءُوهَا فُتِحَت أَبوَابُهَا وَقَالَ لَهُم خَزَنَتُهَا أَلَم يَأتِكُم رُسُلٌ

چون آیند بدانجا گشوده شود درهای آن و گویند مرایشانرا خزنهٔ آن ای بیامدند شما را رسولان

مِّنكُم يَتلُونَ عَلَيكُم آيَاتِ رَبِّكُم وَيُنذِرُونَكُم

از شما تا خوانند بر شما نشانهای پروردگار خودرا و بیم کنند شما را

لِقَاءَ يَومِكُم هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِن حَقَّت كَلِمَةُ العَذَابِ

بملاقات روز شما بدین روز گویند آری ولیکن واجب شد سخن عذاب

عَلَى الكَافِرِينَ ۝ قِيلَ ادخُلُوا أَبوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

بر کافران ۝ گویند در روید از درهای دوزخ جاویدان باشندگان در آنجا

فَبِئسَ مَثوَى المُتَكَبِّرِينَ ۝ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوا رَبَّهُم

پس بد بود جایگاه گردنکشان ۝ و برانند آنها را که بپرهیزیدند از عذاب پروردگار خود

إِلَى الجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّى إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَت أَبوَابُهَا وَقَالَ لَهُم

سوی بهشت گروه گروه تا چون آیند بدانجا و گشوده شود درهای آن و گویند مرایشانرا

خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيكُم طِبتُم فَادخُلُوهَا خَالِدِينَ

خزنهٔ آنجا سلام باد بر شما خوشتان باد پس در روید درآنجا جاویدان باشید

وَقَالُوا الحَمدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعدَهُ وَأَورَثَنَا الأَرضَ

و گویند سپاس مر خدایرا آن خدائی که راست فرمود ما را وعدهٔ خود و بمیراث داد ما را زمین

نَتَبَوَّأُ مِنَ الجَنَّةِ حَيثُ نَشَاءُ فَنِعمَ أَجرُ العَامِلِينَ ۝ وَ

تا جای گیریم از بهشت هر کجا که خواهیم پس نیکو بود مزد کارکنندگان ۝

تَرَى المَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِن حَولِ العَرشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمدِ رَبِّهِم

و بینی تو فرشتگانرا حلقه زده گرد در آینده از پیرامون عرش تسبیح کنند بستایش پروردگار خود

وَقُضِيَ بَينَهُم بِالحَقِّ وَقِيلَ الحَمدُ لِلَّهِ رَبِّ العَالَمِينَ

و حکم کرده شود میان ایشان بحق و گویند بهشتیان سپاس و شکر خدایرا که پروردگار جهانیانست

الغافر

مکیة وهی خمس وثمانون آیة وتسع رکوعات

بِسمِ اللَّهِ الرَّحمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

حٰمٓ ۝ تَنزِيلُ الكِتَابِ مِنَ اللَّهِ العَزِيزِ العَلِيمِ ۝ غَافِرِ الذَّنبِ وَ

حم ۝ فرو فرستادن این قرآن از خدای غالب دانست ۝ آمرزنده گناهان

قبول توبة المؤمن خمس وثمانون آية وتسع رکوعات

قَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ
(قبول کننده توبه است سخت عقوبت خداوند عظمت و بزرگی نیست خدائی مگر او باو است)
الْمَصِيرُ ۝ مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ
(بازگشت خصومت نکند در نشانهای خدا مگر آنها که کافر شدند پس مغرور نباشد ترا)
تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ
(گردیدن ایشان در شهرها بدروغ داشتند پیش از ایشان قوم نوح نوح را و گروهان)
مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا
(از پس ایشان و قصد کردند هر گروهی برسول خود که گرفتار گیرند او را و خصومت کردند)
بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ
(بباطل تا نیست گردانند بدان سخن حق را پس بگرفتم ایشان را پس چگونه بود عقوبت من)
وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
(وهمچنین واجب شد سخن پروردگار تو برآنها که کافر شدند که ایشان)
أَصْحَابُ النَّارِ ۝ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ
(اصحاب آتش اند آنها فرشتگانی که حمله عرشند و آنهائی که پیرامون آنند تسبیح میکنند)
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا
(بستایش پروردگار خود و ایمان دارند بدو و آمرزش میخواهند مر آنهارا که بگرویدند گویای پروردگارا)
وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا
(فراخ برسیده تو بهر چیزی برحمت و دانش پس بیامرز مر آنهارا که توبه کردند و پیروی کردند)

سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ
(راه ترا و بازدار ازیشان عذاب دوزخ را ای پروردگارما در آور ایشانرا در بهشتهای)
عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
(اقامت آنکه وعده دادی ایشانرا و آنرا که کار باصلاح آورد از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان)
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ
(بدرستی که تو توئی غالب محکم کار ونگه دار ایشانرا از بدیها و هر که نگه داری تو او را از بدیها)
يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
(آنروز پس بدرستی که رحمت کرده باشی او را و آنست آن رستگاری بزرگ بدرستی که آنها)
كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ
(کافر شدند ندا کنند ایشانرا کراهت دشمن داشتن خدا بزرگتر است از دشمنی شما نهای یکدیگر را)
إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ
(چون میخواندند شمارا بسوی ایمان پس کافر شدید گفتند ای پروردگارما بمیرانیدی ما را دو بار)
وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ
(وزنده گردانیدی ما را دو بار پس معترف شدیم بگناهان خود پس ای هست هیچ بیرون آمدنی از)
سَبِيلٍ ۝ ذٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ
(آتش آنشان بسبب آنست که چون خوانده شد خدا را که یکانه است او کافر شدید شما و اگر)
يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۝ هُوَ الَّذِي
(انباز فرا داشتند بمیگرویدید پس حکم مر خدا را است افروخته بزرگوار اوست آن خدائی)

يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا

مَنْ يُنِيبُ ۝ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ

عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى

اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ الْيَوْمَ

تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

الْحِسَابِ ۝ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ

كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ يَعْلَمُ

خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ

وآنها که میخوانند از جز او حکم نتوانند کرد بچیزی بدرستی که خدا اوست شنوای

الْبَصِيرُ ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

بینا ای نرفتند در زمین پس نگرند که چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ

بود عاقبت آنها که بودند از پیش ایشان بودند ایشان سخت تر

مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَمَا كَانَ

ازیشان بقوت وباثرهای عمارات عالیه در زمین پس بگرفت ایشانرا خدا بگناهای ایشان ونبود

لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ

مرایشانرا از عذاب خدا هیچ نگه دارنده آن بسبب آنست که ایشان بودند که آمدند بدیشان رسولان ایشان

بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ ۖ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

بمعجزات پس کافر شدند پس بگرفت ایشانرا خدا بدرستی که او نیرومند است وسخت عقوبت

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَ

وبدرستی که بفرستادیم ما موسی را بنشانهای ما وبحجتی روشن سوی فرعون

هَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

وهامان وقارون پس گفتند این جادوییست دروغ گوست پس چون آمد بدیشان

بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا

بحق از نزد ما گفتند بکشید پسران آنهارا که بگرویدند باو وزنده بگذارید

لِيُدْحِضُوا بِالْبَاطِلِ لِيَأْخُذُوهُ وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ۝ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ ۝ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ ۝ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ ۝ فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۝ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝ الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاظِمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ ۝ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝ وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۝ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

زنان ایشانرا ونبود کید کافرانرا مگر در ضلالی وگفت فرعون

ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ

بگذارید مرا تا بکشم موسی را وتا بخواند پروردگار خودرا بدرستی که من میترسم که بگرداند دین شمارا

أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَ

یا آنکه ظاهر کند در زمین تباهی وگفت موسی بدرستی که من پناه گرفتم بپروردگار خود

رَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ وَقَالَ رَجُلٌ

وپروردگار شما از هر متکبر نمایندهٔ که نمی گرود بروز جزا وقیامت وگفت مردی

مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ

مؤمن از آل فرعون بازمی پوشانید ایمان خودرا ای میکشید مردی را که میگوید

رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ

که پروردگار من خداست وبدرستی که آمد بشما بمعجزات از پروردگار شما واگر باشد

كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُمْ بَعْضُ

دروغ گوی پس بر وبود زیان دروغ او واگر باشد راست گوی برساند بشما بعضی

الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

آنچه وعده میدهد شمارا بدرستی که خدا راه ننماید آنرا که او گزاف کار دروغ گوی است

يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا

ای قوم مر شمارا است پادشاهی امروز ظاهر در زمین پس کیست که یاری کند مارا

مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ

از عذاب خدا اگر آید ما گفت فرعون نمیخواهم برای شما مگر آنچه میخواهم خودرا

وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ

وراه نمی نمایم شما را مگر باراه صواب وگفت آنکسی که بگروید بود

يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۝ مِثْلَ دَأْبِ

ای قوم من بدرستی که من میترسم برشما مانند روز طوائف مجتمع بر عداوت انبیا مانند خو و عادت

قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ

قوم نوح وقوم هود وقوم صالح وآنها که از پس ایشان بودند وخدا نخواهد

ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۝ وَيَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ

ستم بر بندگان خودرا وای قوم من بدرستی که من میترسم برشما از روز ندا کردن یکدیگر

يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ

روزی که بگریزید پشت بگندگان نیست مر شمارا از عذاب خدا هیچ نگه دارنده وهرکه گمراه کند اورا

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ

خدای پس نبود مراورا هیچ راه نماینده وبدرستی که آمد بشما یوسف از پیش

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا

بمعجزات پس همیشه بودید شما در شکی از آنچه آمد بشما بدان تا چون

هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا ۚ كَذَٰلِكَ

هلاک شد گفتید شما هرگز نفرستاد خدا از پس او رسولی را همچنین

نصف

يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۝ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ

گمراه کند خدا آنرا که گزاف کار باشک شونده بود آنها که خصومت میکنند در نشانهای

اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ

خدا بی حجتی که آید بدیشان چه بزرگست بدشمنی وبزه نزد خدا ونزد آنها

آمَنُوا كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

که بگرویدند همچنین مهر نهد خدا بر دل هر تکبر نماینده گردنکش

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانُ ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ أَسْبَابَ

وگفت فرعون ای هامان بناکن برای من کوشکی تاباشد که من برسم براههها راههای

السَّمٰوٰتِ فَأَطَّلِعَ إِلٰى إِلٰهِ مُوسٰى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذٰلِكَ

آسمانها پس دیده ورشوم بخدای موسی وبدرستی کرمن گمان می برم اورا دروغ گوی وهمچنین

زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ

آراسته شد فرعون را بدی عمل او وبرگشت از راه ونبود کید

فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ أَهْدِكُمْ

فرعون مگر در نابودی وگفت آنکسی که بگرویده بود ای قوم من پروی کنید مرا تا راه نمایم شما را

سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝ يَا قَوْمِ إِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَ

براه صواب ای قوم من بدرستی که این زندگانی دنیا برخورداری است

إِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰى إِلَّا مِثْلَهَا

وبدرستی که آخرت آنست سرای آرامگاه هرکه کند بدی پس پاداشت داده نشود مگر بمانند آن

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ

هر که کند کاری نیکو از نر یا مادینه و او مومن بود پس آن گروه

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَيَا قَوْمِ مَا لِي

در روند بهشت روزی داده شوند در آنجا بی شمار وای قوم مرا چیست را

أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجَاةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ ۝ تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ

که میخوانم شما را برستگاری و میخوانید مرا با آتش میخوانید مرا تا کافر شوم

بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ

بخدا وانباز فرا دارم بدو آنچه نیست مرا بدان دانشی ومن میخوانم شما را باخدای غالب

الْغَفَّارِ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا

آمرزگار حقا که آنچه میخوانید مرا بدان نیست مر آنرا خواندنی در دنیا

وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَّ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ

ونه در آخرت وانک بازگشت ما باخداست وآنک گزافکاران ایشان اصحاب

النَّارِ ۝ فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أَمْرِي إِلَى

آتش اند پس زود پند گیرید وبیاد آورید آنچه من میگویم مر شما را وباز گذاشتم کار خود را

اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ فَوَقَاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا

خدا بدستی که خدا بینا ست بحال بندگان پس نگه داشت او را خدا از بدیهای آنچه مکر ساختند

وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۝ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا

ودر پیچید بفرعونیان بدی عذاب آتش عرض کنند بر آنها بامداد

وَعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝

وشبانگاه وروزی که برخیزد قیامت گویند ای فرعونیان درسخت ترین عذابی

إِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا

وچون خصومت کنند در آتش پس گویند ضعیفان دانشکان مرآنهارا که گردنکشی کرده باشند

كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ

که ما بودیم مرشمارا پیروان پس ای هیچ هستید شما بازدارندگان ازما بهره آتش را

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ

گویند آنها که گردنکشی کرده باشند بدرستی که ما همه در آنیم بدرستی که خدا حکم کند

بَيْنَ الْعِبَادِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ

میان بندگان وگویند آنها که در آتش باشند مرخازنان دوزخ را برخوانید پروردگار

يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۝ قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ

تا سبک گرداند ازما روزی از عذاب گویند خزنه ای نیایند بشما رسولان شما

بِالْبَيِّنَاتِ ۖ قَالُوا بَلَىٰ ۚ قَالُوا فَادْعُوا ۗ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي

بمعجزات گویند آری گویند پس برخوانید ونبود خواندن کافران مگر در

ضَلَالٍ ۝ إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

گمراهی بدرستی که ما یاری کنیم رسولان خودرا وآنهارا که بگروند در زندگانی دنیا

وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ

وروزی که برخیزد گواهان ازملائکه روزی که سود نکند ظالمانرا عذرایشان

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوٓءُ الدَّارِ ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْهُدٰى

ومرایشانرا بود لعنت ومرایشانرا بود بدی آن سرای وبدرستی که بدادیم ما موسی را راهی

وَاَوْرَثْنَا بَنِيٓ اِسْرَآءِيلَ الْكِتَابَ هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِي

وبمیراث دادیم ما بنی اسرائیل را کتاب راستمونی وپندی مرخداوندان

الْاَلْبَابِ ۝ فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ

خردها را پس صبر نمای بدرستی که وعده خدا حق است وآمرزش خواه مرترک اولای خودرا وتسبیح کن

بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ

بستایش پروردگار خود بشبانگاه وبامداد بدرستی که آنها که خصومت میکنند درنشانهای خدا

بِغَيْرِ سُلْطَانٍ اَتٰىهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ

بی حجتی که آید بدیشان نیست درسینهای ایشان مگر تکبری نیستند ایشان

بِبَالِغِيْهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ

ببالغ شونده بدان پس پناه گیر بخدا بدرستی که او شنوای بیناست هرآینه آفرینش آسمانها

وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

وزمین بزرگتست از آفریدن مردمان ولیکن بیشترین مردمان

لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

نمیدانند ویکسان نیستند نابینا وبینا واآنها که ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْٓءُ قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝ اِنَّ السَّاعَةَ

وکارهای نیکو کردند ونه بدکاران اندکی اید آنچه پند میگیرید بدرستی که قیامت

الآية لا ريب فيها ولكن اكثر الناس لا يؤمنون

مر انرا آینده است نیست هیچ شکی در آن ولیکن بیشترین مردمان نمی کروند

وقال ربكم ادعوني استجب لكم ان الذين يستكبرون عن

وگفت پروردگار شما بخوانید مرا تا پاسخ کنم مر شمارا بدرستی که آنها که گردنکشی کردند از

عبادتي سيدخلون جهنم داخرين الله الذي جعل لكم

پرستیدن من زود در روند در دوزخ خواران خدا آن خدایست که پدید کرد برای شما

الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا ان الله لذو فضل

شب را تا آرام گیرید در آن وروز را سبب بینائی بدرستی که خدا مر انرا خداوند فضلست

على الناس ولكن اكثر الناس لا يشكرون ذلكم

بر مردمان ولیکن بیشترین مردمان شکر نمیکنند آنان

الله ربكم خالق كل شيء لا اله الا هو فانى تؤفكون

خداست پروردگار شما آفریدگار همه چیزی نیست خدائی مگر او پس از کجا بدروغ داشته میشوید

كذلك يؤفك الذين كانوا بايات الله يجحدون الله

همچنین بدروغ برداشته آنها که بودند بنشانهای خدا انکار میکردند خدا

الذي جعل لكم الارض قرارا والسماء بناء وصوركم

آن خدایست که کرد مر شما زمینرا آرامگاهی و آسمانرا بنائی وصورت بنگاشت شمارا

فاحسن صوركم ورزقكم من الطيبات ذلكم الله ربكم

پس نیکو صورت بنگاشت شمارا وروزی داد شمارا از پاکیها آنان خداست پروردگار شما

فَتَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ

پس نزرگوار است خدا که پروردکار جهانیانست اوست زنده پاینده نیست خدائی مگر او پس بخوانید او را خالص کننده

لَهُ الدِّينَ ۝ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ

مر او را دین سپاس و ستایش مر خدای را که پروردکار جهانیانست بگو که نهی کرده‌اند مرا که بپرستم

الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ

آنهارا که میخوانید از جز خدای چون آمد بمن حجتها از پروردکارم و فرموده‌اند مرا

أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ

که منقاد باشم مر فرمان پروردکار جهانیانرا اوست آن خدای که آفرید شمارا از خاک پس از

نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ

نطفه پس از خونی بسته پس بیرون آورد شمارا کودکان پس تا برسید بغایت قوت خود

ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا

تا باشید پیران و از شما کس هست که مرده شد از پیش و تا برسید باجلی

مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا

نام نهاده و تا بود که شما استعمال عقل کنید اوست آن خدائی که زنده کند و بمیراند پس چون فرماید

قَضٰى أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي

کاری را پس گوید مر آنرا که باش پس باشد ای نگرستی بآنها که خصومت کردند در

آيَاتِ اللّٰهِ أَنّٰى يُصْرَفُونَ ۝ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ

نشانهای خدا چگونه برگردانیده میشوند آنها که بدروغ داشتند کتاب را و بآنچه فرستادیم پیغامبران

رُسُلَنَا

از خود

رُسُلُنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ إِذِ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ

رسولان خودرا پس زود بدانند چون بندها وغلها در گردنهای ایشان باشند وزنجیرها

يُسْحَبُونَ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ

بکشند ایشانرا در آب گرم پس در آتش تابانیده شوند پس گویند مرایشانرا

أَيْنَمَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ

کجاست آنچه شما انبازان میدانستید از جز خدای گویند گم شدند از ما بلکه نبودیم

نَدْعُو مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۝ ذَٰلِكُمْ

که میخواندیم از پیش چیزی را همچنین گمراه کند خدا کافرانرا آنستان

بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

بسبب آنست که شما شادی میکردید در زمین بناحق وبسبب آنچه شما شادی میکنید

ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ

در روید از درهای دوزخ جاوید باشید در آنجا پس بد جایگاهیست جای متکبران

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ

پس صبر کن که وعده خدا حقست پس اگر بازنمائیم ترا بعضی آنچه وعده میدهیم ایشانرا

أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ

یا جان بستانیم ترا پس باخدا باز گردانیده شوند ومیرستی که بفرستادیم ما رسولانی را که

قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ

پیش از تو بودند از ایشان هست آنکه قصه کردیم ما برتو واز ایشان هست آنکه قصه نکردیم ما برتو

وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ

ونبود مر پیچ رسولی را که آورد نشانی ومعجزه را بفرمان خدا پس چون آید فرمان خدا

قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ

حکم کرده شود بحق وزیانکار آیند آنجا باطل کاران خدا آن خدایست که پدید کرد برای شما

الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝ وَلَكُمْ فِيْهَا

چهارپایان را تا برمی نشینید بعضی از آنها را وبعضی از آنها را میخورید ومر شما راست در آنها

مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

سودها نی وتا برسید بر آنها بحاجتی که در سینهای شماست وبر آنها و بر

الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ۝ وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ۝

کشتی برمی نشینید وبازمی نماید شمارا نشانهای خود پس کدام از نشانهای خدا انکار میکنید

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ

آیا پس نرفتند در زمین پس بنگرند که چگونه بود عاقبت آنها

مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا

که پیش از ایشان بودند بیشتر از ایشان وسخت تر بقوت وبرانگیختن

فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

در زمین پس بکار نیامد از ایشان آنچه بودند می اندوختند چون آمدند بایشان رسولان ایشان

بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا

بحجتها پس شاد شدند بآنچه نزد ایشان بود از دانش وبرسید بایشان وبال آنچه بودند

بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا
بدان استهزا میکردند پس چون دیدند عذاب ما را گفتند بگرویدیم ما بخدا یگانه است او وکافر شدیم ما بآنچه
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
بودیم ما بدان انباز قرار دادگان پس سود نکند ایشانرا ایمان ایشان چون بینند عذاب ما را
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ
اینست طریقت خدا آن طریقتی که گذاشت در میان بندگان خود وزیانکار آنجا آنجا گاه کافران

سورة حم سجدة اربع وخمسون آية وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۝ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا
این سورة فرو فرستاده است از خدای بخشنده مهربان این کتابیست که هویدا کرده اند احکام آنرا قرآنی
عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ
تقدیر کرده اند بود نهاد بلغت عرب برای گروهی که بدانند بشارت دهنده وبیم کننده پس بگشتند بیشترین ایشان
فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۝ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
پس ایشان نمی شنوند وگفتند دلهای ما در پوششی اند از آنچه میخوانی ما را بدان
وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ
ودر گوشهای ما گرانی است واز میان ما ومیان تو پرده ایست پس بکن چونی که ما کار کننده کانیم

حزب

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ
بگو بدرستی که من آدمی ام مانند شما وحی کرده میشود بمن که خدای شما یک خداست
فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ ۝ الَّذِينَ
پس متوجه شوید بسوی درگاه او وامرزش خواهید از او ووای مر بت پرستان را آنها
لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
که نمی دهند زکات را وایشان بسرای آخرت ایشان کافرانند بدرستی که آنها
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ قُلْ أَئِنَّكُمْ
که بگرویدند وکارهای نیکو کردند مر ایشانرا بود مزدی بی منت نهاده بگو ای شما
لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا
بدانکه کافر میشوید بدان خدائی که آفرید زمین را در دو روز وبمیکنید او را همتایان
ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِن فَوْقِهَا وَبَارَكَ
آنست پروردگار جهانیانست وبدید کرد در آنها کوههای ثابت را از بالای آن وبرکت کرد
فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ۝ ثُمَّ
در آنها ومقسوم کرد در آنها ارزاق آنرا در چهار روز یکسانست مر پرسندگان را پس
اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ
قصد کرد بآفریدن آسمان وآن بخاب دود بود پس گفت مر آنرا ومر زمین را بیائید بما برغبت
كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ۝ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ
یا بی رغبت گفتند آمدیم ما فرمان برداران پس بیافرید ایشانرا هفت آسمانها در دو روز

وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَ

وتدبیر فرمود در هر آسمانی کار آنرا وبیاراستیم ما آسمان دنیارا بستارگان بمثابت چراغی

حِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ

آن اندازه کردن خدای غالب داناست پس اگر برگردند پس بگو

وبنگه داشتنی از سر دیوی

أَنذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ إِذْ جَاءَتْهُمُ

عذاب را عذاب وحادثه نازل مانند عذاب قوم عاد وقوم ثمود چون آمدند بدیشان

الرُّسُلُ مِن بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ

رسولان از پیش ایشان واز پس ایشان آنک پرستید مگر خدارا

قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ

گفتند اگر خواستی پروردگار ما هرآینه فرو فرستادی فرشتگانرا پس ما بدانچه بفرستاده اند شما را بدان کافرایم

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا

پس اما قوم عاد پس گردنکشی کردند در زمین بناحق وگفتند کیست سخت تر ازما

قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً

بقوت ای ندیدند که خدا آن خدائیست که آفرید ایشانرا او سخت تر ازیشان بقوت

وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا

وبودند بنشانهای ما انکار میکردند پس بفرستادیم ما بریشان بادی سخت جهنده

فِي أَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

در روزگاری شوم تا در چشانیم ایشانرا عذاب رسوائی در زندگانی دنیا

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ۝ وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ

وهرآئنه عذاب آخرت رسواتر وایشانرا یاری نکنند واما قوم صالح پس راه نمودیم ما ایشانرا

فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ

پس برگزیدند کوری را بر راه راست پس بگرفت ایشانرا بانگی از عذاب

الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ

خواری بسبب آنچه بودند می اندوختند و برهانیدیم ما آنهارا که بگرویدند وبودند می پرهیزیدند

وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ حَتّٰۤى اِذَا مَا جَآءُوْهَا

در روزی که حشر کنند دشمنان خدارا بآتش پس ایشان بدستان باشند تا چون آیند بدانجا

شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوْا

گواهی دهد بریشان شنوائیهای ایشان وبینائیهای ایشان وپوستهای ایشان بآنچه ایشان

يَعْمَلُوْنَ ۝ وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ؕ قَالُوْۤا اَنْطَقَنَا

کردند وگویند وپوستهای خودرا چرا گواهی دادید شما برما گویند بسخن آورد ما را

اللّٰهُ الَّذِيْۤ اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَّهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّاِلَيْهِ

خدا آن خدائی که ناطق گردانید هر چیزی را واو آفرید شمارا اول بار ویا جزا داد او

تُرْجَعُوْنَ ۝ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَيْكُمْ

بازگردانیده شوند وآنچه بودید شما پنهان میداشتید از آنک گواهی ندهند برشما

سَمْعُكُمْ وَلَاۤ اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ

شنوائیهای شما ونه بینائیهای شما ونه پوستهای شما ولیکن گمان بردید شما

اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ۝ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي
کمان بردن شما بود انک وآنستان که خدا نداند بسیاری را از آنچ شما میکنید
ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰىكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِينَ ۝ فَاِنْ
کمان بردید شما بپروردگار خود هلاک کرد شمارا پس گشتید شما از جملهٔ زیانکاران پس اگر
يَّصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِّنَ
صبر کردند پس آتش جایگاه مرایشانرا بود واگر طلب رضا نمایند پس نباشند ایشان از اهل
الْمُعْتَبِينَ ۝ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَّا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ
المعتبین وقرین کردانیدیم ما مرایشانرا اشالی از دیوان پس بیاراستند مرایشانرا آنچ در پیش ایشانست
وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
وآنچ از پس ایشانست واجب شد بریشان گفتار بعذاب در جملهٔ گروهانی که گذشتند
مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ اِنَّهُمْ كَانُوا خٰسِرِينَ
از پیش ایشان از پری وآدمی بدرستی که ایشان بودند زیانکاران
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ
وگفتند آنها که کافر شدند از دیوان وآدمیان
وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ۝ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
وسخن بیهوده گویید در آن تا بود که شما غالب آیید پس بر آنه در چشانیم آنهارا که کافر شدند

عذابا شديدا ولنجزينهم أسوء الذي كانوا يعملون ذلك
عذابی سخت ومزانه در چشانیم ایشانرا بدتر آنچ ایشان کرده باشند آنست
جزاء أعداء الله النار لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا بآياتنا
پاداشت دشمنان خدا آتش مرایشانرا بود درآنجا سرای جاوید پاداشتی بدانچ بودند بنشانهای ما
يجحدون وقال الذين كفروا ربنا أرنا اللذين أضلانا
انکار میکردند و گویند آنها که کافر شده باشند ای پروردگار ما بنمای ما را آن دو کس را که گمراه کردند ما را
من الجن والإنس نجعلهما تحت أقدامنا ليكونا من الأسفلين
از پری وآدمی تا بکنیم ایشانرا در زیر قدمهای ما تا باشند زیر تر از ما
إن الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم
بدرستی که آنها که گفتند پروردگار ما خدای است پس ثابت بودند بران بعلم صالح فرود آیند برایشان
الملئكة ألا تخافوا ولا تحزنوا وأبشروا بالجنة التي كنتم
فرشتگان بوقت مرگ بانگ بترسید واندوه مخورید وبشارت باد بهشت که بودید شما را
توعدون نحن أولياؤكم في الحيوة الدنيا وفي الآخرة
وعده میدادند مائیم دوستان شما در زندگانی دنیا ودر آخرت
ولكم فيها ما تشتهي أنفسكم ولكم فيها ما تدعون نزلا
ومر شما را بود درآنی آنچ آرزو کند تنهای شما ومر شما را بود درآنجا آنچ خواهید معدی
من غفور رحيم ومن أحسن قولا ممن دعا إلى الله وعمل
از خدای آمرزگار مهربان وکیست نیکوتر بگفتار ازانکه خواند بازاه خدا وکاری

صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ

نیکوکند وگوید که من ازجملهٔ منقادانم ویکسان نیست نیکوئی ونه بدی

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ

دفع کن بدی را بطریقی که آن نیکوتر است تاکهان آنک میان تو ویان دشمنی بود گویا که او

وَلِيٌّ حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو

دوستی خویشاوند بود ونرسد آن مگر بآنها که صبر کردند ونرسد آن مگر بخداوندان

حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

بهرهٔ بزرگ واگر برسد بتو از دیو وسوسه پس پناه گیر بخدا

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ

بدرستی که او شنوای داناست واز نشانهای اوست شب وروز وآفتاب

وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي

سجده واجب

وماه سجده مکنید مر آفتاب را ونه ماه را وسجده کنید مرخدائرا آن خدای

خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ

که آفرید آنهارا اگر میپرستید شما اورا پس اگر گردنکشی کنند پس آنها

عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ

کرنزد پروردگار تواند تسبیح میکنند مراورا بشب وروز وایشان مانده نمیشوند

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ

واز نشانهای اوست آنکه می بینی تو زمین را خاضع پس چون فرود فرستیم ما برآن آب درجنبش آید

وَرَبَتْ اِنَّ الَّذِیْ اَحْیَاهَا لَمُحْیِ الْمَوْتٰی اِنَّهٗ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ

در تنفع شود بدرستی کان خدائی که زنده کرد آنرا هرآنه زنده کننده مردگانست بدرستی که او بر همه چیزی تواناست

اِنَّ الَّذِیْنَ یُلْحِدُوْنَ فِیْ اٰیَاتِنَا لَا یَخْفَوْنَ عَلَیْنَا اَفَمَنْ یُّلْقٰی فِی النَّارِ

بدرستی که آنها که کژی می نمایند در نشانهای ما نهان نه اند ما پس آنک انداخته شود در آتش

خَیْرٌ اَمْ مَّنْ یَّاْتِیْ اٰمِنًا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

بهتر بود یا آنک ایمن در روز قیامت کار کنید چنانک میخواهید شما بدرستی که او بآنچه شما میکنید

بَصِیْرٌ ۝ اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِالذِّکْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ وَاِنَّهٗ لَکِتٰبٌ

بینا است بدرستی که آنها که کافر شدند بقرآن چون آمد بایشان و بدرستی که آن نامه

عَزِیْزٌ لَّا یَاْتِیْهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ تَنْزِیْلٌ مِّنْ حَکِیْمٍ

غالب که نیاید نزدیک باطل نه از پیش آن و نه از پس آن فرو فرستاده است از خدای با کار

نی بدانست

حَمِیْدٍ ۝ مَا یُقَالُ لَکَ اِلَّا مَا قَدْ قِیْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِکَ اِنَّ

ستوده نگویند در باب دعوت ترا مگر آنچه گفتند مر رسولانرا که پیش از تو بودند بدرستی

رَبَّکَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِیْمٍ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا

کپروردگار تو هرآنه خداوند آمرزش است و خداوند عقوبتی دردناک است و اگر گردانیدمانی ما آنرا قرآنی

اَعْجَمِیًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰیَاتُهٗ اَاَعْجَمِیٌّ وَّعَرَبِیٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِیْنَ

بلغت عجم هرآنه گفتندی چرا سویدا نکرده اند نشانهای آنرا ای قرآنی عجمی و پیغمبری عربی بگو آن نشانها

اٰمَنُوْا هُدًی وَّشِفَآءٌ وَالَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ فِیْ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ

که بگروبدند راه نمونی است و شفائی و آنها که نمی گروند در گوشهای ایشان گرانی ست و آن

عَلَيْهِمْ عَمِيَتْ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ

بریشان پوشیده است آن کرده خوانده شوند از جائگاهی دور وبدرستی

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ

کرمادیم ما موسی را توراة پس اختلاف کردند در آن واگر نه سخنی بودی پیشی کرفته از

رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ وَإِنَّ

پروردکار تو رانده حکم کرده شدی میان ایشان ودرستی که ایشان مراورا درشکی اند ازان بشک کننده وهرکه

عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ

کند کاری نیکو پس بسود مرتن اورا بود وهرکه بدی کند پس زیان آن برو بود ونیست پروردکار تو ستمکار

لِلْعَبِيدِ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا

ربندکان خودرا باو کردد علم قیامت وبرون نیاید هیچ میوه از غلافهای آن

وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي

وبار بر ندارد هیچ مادینه وبار ننهند مکر بمعلومی او وروزی که برخواند ایشانرا کجا شدند

قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

کویند معلوم ترا ادا میکنیم نیست مارا هیچ کواهی وکم شود از ایشان آنچه

يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ

میخواندند از پیش وبیقین دانند که نیست مرایشانرا هیچ کریزکاهی ستیر نمیشود آدمی

مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ

از خواستن مال واکر برسیده بدو بدی پس نومید بود ودرمانده اکر دریچانیدیم اورا

الجزو ٢٥

رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ

رحمتی از قبل خود از پس زیانی که رسیده بود بدو البته گوید این مرا و گمان نمی برم قیامت را

قَآئِمَةً وَلَئِنْ رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ

ایستاده و بودنی و البته اگر باز گردانیده شوم بسوی خدا نزد پروردگار خود بدرستی که مرا نزدیک او بود حالت نیکوتر پس البته خبر دهیم

الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَإِذَا

آنانرا که کافر شدند بآنچه کردند و البته بچشانیم ما ایشانرا از عذاب درشت و چون

أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو

نیکوئی کنیم ما بر آدمی برگردد و باو را فکند خود را و چون برسد بدو بدی پس خداوند

دُعَآءٍ عَرِيضٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم

خواندنی بسیار بود بگو ای چون بینید اگر باشد قرآن از نزد خدا پس کافر شدید بدان

بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي

بدان کیست گمراه تر از آنکس او در بدبختی دور از حق بود زود باز نمائیم ایشانرا در نشانهای ما

الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ

اطراف زمین و در فتوح زمین عرب تا روشن شود مر ایشانرا که قرآن حق است ای کفایت نیست

بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَآءِ

پروردگار تو که او بر همه چیزی گواه و حاضر است بدان بدرستی که ایشان در شکی اند از باز رسیدن

رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ

بپروردگار خود بدان که او بهمه چیزی داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای روزی دهنده مهربان

حٰمٓ عٓسٓقٓ كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ اللَّهُ الْعَزِيزُ

تفسیر کرده اند بوده نها را همچنین وحی کرد میشود بتو و بآنها که پیش از تو بودند خدا غالب

الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

حکم کارست مراوراست آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست واوست برتر بزرگوار

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ

نزدیک بود که آسمانها شکافته شوند از جهت فوقانی ایشان وفرشتگان تسبیح میکنند

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ

ستایش پروردگار خود وآمرزش میخواهند مرآنرا که در زمینند بدان که خدا اوست

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ

آمرزگار مهربان وآنها که فراگرفتند از جز او دوستانی را خدا نگهبانست

عَلَيْهِمْ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا

برایشان ونیستی تو برایشان کارزان وهمچنین وحی کردیم

إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ

بتو قرآنی بلغت عرب تا بیم کنی اهل مکه را وآنکس پیرامون آنند وبیم کنی بروز

الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

جمع آمدن قیامت که هیچ شکی نیست در آن گروهی در بهشت برند وگروهی در دوزخ واگر خواستی خدا

لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ

همه گردانیدی ایشانرا یک گروه بر یک دین ولیکن درآورد آنرا که خواهد در رحمت خود

وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُم مِّن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

وستمکاران نبود مرایشانرا هیچ دوستی ونه یاری کنی یا فراگرفتند از جز او دوستانی را

فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَمَا

پس خدا اوست دوست بحق واو زنده کند مردگانرا واو بر همه چیزی توانا است وآنچه

اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِن شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

اختلاف کردید شما در آن از چیزی پس حکم آن باخداست آنست خدای پروردگار من بر او توکل کردم

وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنفُسِكُمْ

وباز گشت او باد آمدم اوست نو آفریننده آسمانها وزمین پدید کرد برای شما از نفسهای شما

أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۖ يَذْرَؤُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

جفتها ومن از چهارپایان جفتها پراکنده میکند شما را در آنچه نیست مانند او هیچ چیزی

وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

واوست شنوای بینا مراوراست کلیدهای خزانهای آسمانها وزمین فراخ میگستراند روزی

لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ

مرانرا که خواهد وتنگ باز گیرد بدرستی که او بهمه چیزی داناست فرمود مرشما را از دین

مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

آنچه فرمود بدان نوح را وآنچه وحی کردیم ما بتو وآنچه فرمودیم ما بدان ابراهیم وموسی

وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ

و عیسی را که راست بایستید دین اسلام را و متفرق مشوید در آن چه بزرگ بر بت پرستان

مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ

آنچه میخوانید ایشانرا بدان خدا برگزیند بدرگاه خود آنرا که خواهد و راه نماید بخود

مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا

آنرا که بدرگاه او باز آید ﴿١٣﴾ و متفرق نشدند مگر از پس آنچ آمد بدیشان دانش ستمی

بَيْنَهُمْ ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى

میان ایشان و اگر نه سخنی بودی پیشی گرفته از پروردگار تو تا اجلی نام نهاده

لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ

البته کار میان ایشان گزارده شدی و بدرستی که آنها که بمیراث برگرفتند از پس ایشان مر آنرا در شکی

مِنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾ فَلِذَٰلِكَ فَادْعُ ۖ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ ۖ وَلَا تَتَّبِعْ

ازان بهمت آورنده ﴿١٤﴾ پس بدین دین برخوان خلایق را و ثابت باش همچنانک فرمودند ترا و پیروی مکن

أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ ۖ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ

خواهشهای ایشانرا و بگو بگرویدم بدانچ فرو فرستاد خدا از کتاب و فرمودند مرا تا عدالت کنم

بَيْنَكُمُ ۖ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۖ

میان شما خداست پروردگار ما و پروردگار شما مر ماراست عملهای ما و مر شمارا عملهای شما

لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ ۖ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

نیست حجتی میان ما و میان شما خدا جمع کند میان ما و باوست بازگشت همه

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ

وآنها که حجت میکنند در دین خدا از پس آنچه اجابت کرده باشند رسول را حجت ایشان

دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

باطلست نزد پروردگار ایشان وبر ایشان بود خشم ومر ایشانرا بود عذابی سخت

اَللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ

خدا آن خدائیست که فرو فرستاد کتاب را براستی وترازو، اعمال را وچه دانی تو که چه نزدیکست قیامت

قَرِيبٌ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ

نزدیکی بشتاب میخواهند آنرا آنها که نمی گروند بدان وآنها که بگرویده ترسیده گانند

مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ

ازان ودانند که آن حق است بدان که آنها که بشک میشوند اندر وقوع قیامت

لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ اَللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ

هرآینه در گمراهی دور از حق اند خدا مهربانست بکمال بندگان خود روزی دهد آنرا که خواهد واو

الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ

نیرومند غالبست هر که خواهد عمل کشت زار آخرت را بزیادت کنیم ما اورا در کشت زار او

وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ

وهر که خواهد کشت زار دنیارا بدهیم اورا ازان ونبود مر اورا در آخرت هیچ

نَصِيبٍ ۝ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

بهره یا مر ایشانرا انبازانی که بیان کردند برای ایشان از اصول دین که نگرسوده بدان خدا

وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ

واگر نه سخنی بودی جدا کرده سرانه حکم کرده شدی میان ایشان ومدتی که ستمکاران مر ایشانرا بود عذابی

أَلِيمٌ ۝ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ

دردناک بینی تو ستمکارانرا ترسندگان ازآنچه اندوخته باشند وآن واقع است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ ۖ لَهُمْ

وآنهائی که ایمان آوردند وکردند کارهای نیک در روضها وغرفهای بهشت مرایشانرا بود

مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ ذَٰلِكَ

آنچه خواهند نزد پروردگار ایشان آنست آن فضلی بزرگ آنست

الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ قُلْ

آنچه بشارت میدهد خدا بندگان خودرا آنانرا که ایمان آوردند وکردند کارهای نیک بگو

لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ ۗ وَمَنْ يَقْتَرِفْ

نمیخواهم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی مگر دوستداشتن خویشان نزدیک مرا ومرکه اندوزد

حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ

نیکوئی بزیادت کنیم مراورا درآنجا نیکو آمرزگار شکرپذیر است یا میگویند

افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ فَإِنْ يَشَإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ ۗ وَيَمْحُ

که ببافتست محمد بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا مهر نهد بر دل تو ومحو کند

اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

خدا باطل را ودرست گرداند حق را بسخنان خود بدرستی که او بسر اسینها داناست

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَ

واوست آن خدائی که قبول کند توبه را از بندگان خود و درگذرد از بدیها و

يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

میداند آنچه میکنید شما و پاسخ کند آنهارا که ایمان آوردند و کردند کارهای نیک

وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝

و بیفزاید ایشانرا از فضل خود و کافران مرایشانرا بود عذابی سخت

لَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ

اگر گشاده گردانیدی فراخ خدا روزی مر بندگان خودرا هرآینه بیدادگری کردندی در زمین ولیکن فرومیفرستد باندازه

مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ

آنچنان که خواهد بدرستی که او بحال بندگان خود آگاه بیناست و اوست آن خدائی که فرومیفرستد باران را از پس

مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ

آنکه نومید شده باشند و پراکند رحمت خودرا و او دوست پسندیده و از نشانهای او آفریدن

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ

آسمانها و زمین و آنچه پراکند دران مردو از جنبندها و او بر جمع آوردن ایشان هرگاه خواهد

قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ

توانا است و آنچه برسد شمارا از مصیبتی پس بسبب آنچیزیست که کردند دستهای شما

وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ

و درگذرد از بسیاری و نیستید شما فوت شونده بر زمین و نبود مر شمارا از

دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّلَا نَصِیرٍ ۝ وَمِنْ اٰیٰتِهِ الْجَوَارِ فِی الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ۝

جز خدا هیچ دوستی ونه یاری کنی کشتیها در دریا میرونده چون کوهها واز نشانهای اوست

اِنْ یَّشَاْ یُسْكِنِ الرِّیٰحَ فَیَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰی ظَهْرِهٖ اِنَّ فِیْ

اگر خواهد ساکن کند بادرا پس باشند بمانند ثابت وشمکن بر پشت آن بدرستی که در

ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۝ اَوْ یُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا

آن هرآینه نشانهاست مر هر صبر کنندهٔ شکر کنندهٔ را یا غرق وهلاک کرداند آنهارا بسبب آنچه اندوخته

وَیَعْفُ عَنْ كَثِیْرٍ ۝ وَّیَعْلَمَ الَّذِیْنَ یُجَادِلُوْنَ فِیْ اٰیٰتِنَا مَا لَهُمْ

ودر گذرد از بسیاری ومیداند آنهارا که خصومت میکنند در نشانهای ما نبود مرایشانرا

مِّنْ مَّحِیْصٍ ۝ فَمَاۤ اُوْتِیْتُمْ مِّنْ شَیْءٍ فَمَتَاعُ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَمَا

هیچ گریزگاهی پس آنچه داده اند شمارا از سر چیزی پس برخوردارکی زندگانی دنیاست وآنچه

عِنْدَ اللّٰهِ خَیْرٌ وَّاَبْقٰی لِلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰی رَبِّهِمْ یَتَوَكَّلُوْنَ

نزد خداست بهتر وباقی تر مرآنهارا که بگرویدند وبر پروردگار خود توکل کردند

وَالَّذِیْنَ یَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ

وآنها که دوری جویند از گناهان بزرگ وبزه وناشایست وچون خشم گیرند ایشان

یَغْفِرُوْنَ ۝ وَالَّذِیْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَ

درگذرند وآنها که پاسخ کردند مرفرمان پروردگار خودرا وبپای دارند نماز را

اَمْرُهُمْ شُوْرٰی بَیْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ

وکار ایشان بمشورت بود میان یکدیگر وازانچه روزی کردانیدیم مایشانرا انفاق کردند

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ

وآنها که چون برسد بایشان ستم ایشان دادبستانند وپاداش بدی بدی بود

مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَ

مانند آن پس هرکه درگذرد وکار باصلاح آورد پس مزد او برخدا بود بدرستی که او دوست ندارد ستمکارانرا

لَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ

وآنکس دادخود بستد پس از آنکه ستم کرده شد پس آن کروه بود بریشان هیچ راه عتابی بدرستی که راه نیزه

عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ

بر آنها بود که ستم کردند بر مردمان وبیدادکنند درزمین بناحق آن کروه

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

مرایشانرا بود عذابی دردناک ومرآنرا که صبرکرد وعفوکرد ازظلم بدرستی که آن ازکارهای بزرکست

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ ۝ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا

ومرکه کمراه کند اوراخدا پس نبود مراورا هیچ دوستی از پس او وبینی تو ستمکارانرا چون ببینند

الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِنْ سَبِيلٍ ۝ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ

عذاب را کویند ای هست مارا هیچ بازکشتنی بادنیا وبینی توایشانرا که عرض کرده شوند

عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ

برآن آتش خاضعان از خواری نکرند تو از کوشه چشم پنهانی وکویند آنها

آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

که کرویدند بدرستی که زیانکاران آنانند که زیانکار آمدند برتنهای خود وکسان خود درروز قیامت

الا ان الظالمين في عذاب مقيم وما كان لهم من أولياء

بدان که ستمکاران در عذاب جاودانه باشند ونبود مرایشانرا هیچ دوستانی

ينصرونهم من دون الله ومن يضلل الله فما له من سبيل استجيبوا

که یاری کند ایشانرا از جز خدای وهرکه گمراه کند اورا خدای پس نبود مراورا هیچ راه بزه پاسخ کنید

لربكم من قبل أن يأتي يوم لا مرد له من الله ما لكم من ملجإ

مر فرمان پروردگار خودرا از پیش انک آید روزی که بازنشستی نبود مرآنرا از عذاب خدا ونبود مرشمارا هیچ پناه گاهی

يومئذ وما لكم من نكير فإن أعرضوا فما أرسلناك عليهم

آنروز ونبود مرشمارا هیچ عقوبت کننده پس اگر برگردند پس نفرستادیم ما ترا برایشان

حفيظا إن عليك إلا البلاغ وإنا إذا أذقنا الإنسان منا

نگهبانی نیست برتو مگر رسانیدن وبدرستی که ما چون درچشانیم آدمی را از قبل خود

رحمة فرح بها وإن تصبهم سيئة بما قدمت أيديهم فإن

رحمتی پس شاد شود بدان واگر برسد بدیشان بدی بسبب آنچه فرا پیش داشته دستهای ایشان

الإنسان كفور لله ملك السموات والأرض يخلق ما يشاء

که آدمی ناسپاس است مرخدا راست پادشاهی آسمانها وزمین بیافریند آنچه خواهد

يهب لمن يشاء إناثا ويهب لمن يشاء الذكور أو يزوجهم

ببخشد مرانرا که خواهد مادینه وببخشد مرآنرا که خواهد پسران یا بهم جفت گرداند ایشانرا

ذكرانا وإناثا ويجعل من يشاء عقيما إنه عليم قدير

پسر و دختر ویکند آنرا که خواهد نازاینده بدرستی که او دانای توانا است

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

و نبود مر هیچ آدمی را که سخن گوید با او خدا مگر بر سبیل وحی و الهام یا از پس پردها و سواتر

أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ وَكَذَٰلِكَ

یا بفرستد رسولی را پس وحی آورد بفرمان خود آنچه خواهد بدرستی که او فرشته است و محکم کار و بیغمبر

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا

وحی کردیم بتو جبریل را از فرمان ما نبودی تو که دریابی و دانی که چیست قرآن و نه

الْإِيمَانُ وَلَٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا

شرط ایمان را ولیکن گردانیدیم ما آنرا سبب روشنائی راه نمائیم بدان آنرا که خواهیم از بندگان ما

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ

و بدرستی که تو راه می نمائی با راه راست راه خدا آن خدائی که مر او راست

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست بدان که با خدا بازگشت کارها

سورة الزخرف تسع وثمانون آیة مکیة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

مکی است و هشتاد و نه آیت است

حم وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

سوگند قرآنی یاد روشنائی دهنده که گردانیدیم ما آنرا قرآنی بلغت عرب تا بود که شما دریابید

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا

ودرستی کران در لوح المحفوظ نزدیک ما بزرگ قدرست باحکمی تمام ای مهمل گذاریشان پس دور کنیم ازشما پند را

أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ

بانک بستیدشما گروهی گزاف کاران وبار گرنمیشایدم ما ازپیغمبران درمیان امم پیشینه

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَأَهْلَكْنَا

وَنیامد بدیشان هیچ پیغمبری مگر که بود بدو استهزا میکردند پس هلاک کردیم ما

أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ

سخت تر ازیشانرا بگرفتن وگذشت مثل اولینیان وهرآینه اگر پرسی تو ازیشان که

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

که آفرید آسمانها را وزمینرا هرآینه گویند آفرید آنها را خدای غالب دانا

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

آن خدائی که گردانید برای شما زمین بمثابت گهوارهٔ وبوید کرد برای شما درآنجا راههائی

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ

تا بود که شما راه یابید وآن خدائی که فروفرستاد از آسمان آبی را باندازه

فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ

پس زنده کردیم بسبب آن زمین مرده را همچنین برون آویم مردگانرا ازگور وآن خدائی که آفرید صنفها

كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۝ لِتَسْتَوُوا عَلَى

همه آن وگردانید برای شما از کشتی وچهارپایان آنچه بر می نشینید تا قرار گیرید بر

ظُهُورِهِۦ ثُمَّ تَذْكُرُوا۟ نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا ٱسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَ

پشتهای آن پس یاد کنید نعمت پروردگار خود را چون قرار گیرید شما بر پشت آن چون نیکو

تَقُولُوا۟ سُبْحَانَ ٱلَّذِى سَخَّرَ لَنَا هَٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُۥ مُقْرِنِينَ ۝

بگویید پاک و منزه است آن خدائی که مسخر کرد ما را این و نبودیم ما مر آنرا طاعت دارندگان

وَإِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ ۝ وَجَعَلُوا۟ لَهُۥ مِنْ عِبَادِهِۦ جُزْءًا ۚ إِنَّ

و بدرستی که ما بپروردگار خود باز گردندگانیم و پدید کردند برای خدا از بندگان او بهره بدرستی

ٱلْإِنسَٰنَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝ أَمِ ٱتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَىٰكُم

که آدمی هر آینه ناسپاسی روشن است یا نه گرفت از آنچه می آفریند دختران و برگزید شما را

بِٱلْبَنِينَ ۝ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَٰنِ مَثَلًا ظَلَّ

بپسران و چون بشارت دهند یکی از ایشان را بدانچه پدید کرد برای خدا بمثل کرد

وَجْهُهُۥ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ أَوَمَن يُنَشَّؤُا۟ فِى ٱلْحِلْيَةِ وَ

روی او سیاه و او خشمناک بود آیا آنکه تربیت یابد در زینت و نام

هُوَ فِى ٱلْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝ وَجَعَلُوا۟ ٱلْمَلَٰٓئِكَةَ ٱلَّذِينَ هُمْ عِبَٰدُ

او در وقت مخاصمت نه قادر بود بر تقریر حجت و نام نهادند فرشتگان را آنها که ایشان بندگانند

ٱلرَّحْمَٰنِ إِنَٰثًا ۚ أَشَهِدُوا۟ خَلْقَهُمْ ۚ سَتُكْتَبُ شَهَٰدَتُهُمْ وَيُسْـَٔلُونَ ۝

خدایند مادگان ای حاضر بودند آگاه شدند بآفریدن ایشان زود باز نویسیم گواهی ایشان را و ازیشان

وَقَالُوا۟ لَوْ شَآءَ ٱلرَّحْمَٰنُ مَا عَبَدْنَٰهُم ۗ مَّا لَهُم بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ

و گفتند اگر خواستی خدای روزی دهنده نپرستیدیم ما ایشان اصنام را نیست مر ایشان را بدان هیچ دانشی نیستند

هُمْ الْآخِرُونَ ۝ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ

ایشان کمر دروغی بر می بافند یا بدادیم ما ایشان را کتابی پیش از قرآن پس ایشان بدان

مُسْتَمْسِكُونَ ۝ بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ

کار میکنند بلکه گفتند بدرستی که یافتیم ما پدران خودرا بر این دین وما بر

آثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي

اثرهای ایشان راه یافتگانیم وهمچنین نفرستادیم ما پیش از تو در هیچ

قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا

دیهی هیچ بیم کننده را مگر که گفتند مستعمان آنجا که ما یافتیم پدران خودرا بر این دین وما

عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ ۝ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا

بر اثرهای ایشان اقتدا نمایندگانیم بگو ای متابعت پذیران کنید واگرچه آورده ام بشما راه یابنده تر از آنچه

وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ ۖ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

یافتید شما بران پدران خودرا گفتند که ما بآنچه بفرستاده اند شما را بدان کافرایم

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

پس کینه باز خواستیم ما ازیشان پس بنگر که چگونه بود عاقبت بدرفع دارندگان

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ

وچون گفت ابرهیم مر پدر خودرا وقوم خودرا که من بیزارم از آنچه شما می پرستید

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۝ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي

الا خدائی که مرا بیافرید پس او زود راه نماید مرا وگردانید آنرا سخنی باقی مانده در

عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ بَلْ مَتَّعْتُ هٰؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى

عقب خود تا بود کہ ایشان بازگردند بلکہ برخورداری دادم این گروہ را و پدران ایشانرا تا

جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هٰذَا

آمد بدیشان کتاب ورسولی ظاہرالاعجاز وچون آمد بدیشان پیغمبر باقرآن گفتند این

سِحْرٌ وَّاِنَّا بِهٖ كٰفِرُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ

جادوست وبدرستی کہ ما بدان کافرایم وگفتند چرا فرونفرستادہ شد این قرآن مردی

مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ۝ اَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ

از میان دو دیہ بزرگ ای ایشان قسمت میکنند رحمت پروردگار ترا

قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا

قسمت میکنیم میان ایشان معیشت ایشانرا در زندگانی دنیا وبرافراشتیم

بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ط

بعضی ایشانرا بالای بعضی درجہ ومرتبہ تا فرانگیرند بعضی ایشان بعضی را باستہزا

وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَلَوْلَآ اَنْ يَّكُونَ النَّاسُ

ورحمت پروردگار تو بہتر از آنچہ جمع میکنند واگر نہ آن بودی کہ بودندی مردمان

اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ

بریک دین مرانرا کہ کافرشد بخدا مرخانہای ایشانرا آسمانہائی از نقرہ

وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ۝ وَلِبُيُوتِهِمْ اَبْوَابًا وَّسُرُرًا

ونردبانہای کہ برآن بام برآیند ومرخانہای ایشانرا درہائی وتختہائی

عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔونَ وَزُخْرُفًا ۚ وَإِن كُلُّ ذَٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

بر آن تکیه زنند از مروارید و زبرجد و بنود آن مگر برخورداری زندگانی دنیا

وَالْآخِرَةُ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ

و آخرت نزد پروردگار تو مر پرهیزکارانرا بود و هر که نابینا پسازد خودرا از یاد کرد

الرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ۝ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ

خدای روزی دهنده میگردانیم برای او دیوی پس آن دیو مر او را همرو یار بود و هر آینه ایشان

عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا

از راه خدا و پندارند که ایشان راه یافتگانند تا چون آیند با

قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ

گوید ای کاشکی میان من و میان تو دوری مشرق و مغرب پس بد مصاحب تو

وَلَن يَنفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ

هرگز سود نکند شما را امروز چون ستم کردید شما آنکه شما در عذاب انبازان باشید

أَفَأَنتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَن كَانَ فِي ضَلَالٍ

ای پس تو بتوانی شنوانید کرانرا یا راه توانی نمود کورانرا و آنک باشد در گمراهی

مُّبِينٍ ۝ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُم مُّنتَقِمُونَ ۝ أَوْ نُرِيَنَّكَ

روشن پس اگر ببریم ترا بآخرت پس هر آینه ما از ایشان کینه باز خواهندگانیم یا باز نمایم ترا

الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ۝ فَاسْتَمْسِكْ

آنچه وعده میدهیم ما ایشانرا پس هر آینه ما بر ایشان توانایانیم پس چنگ در زن

نصف

بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ

بدآنچه وحی کرده میشود بتو بدرستی که تو بر راه راستی و بدرستی که این قرآن پندیست

لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۝ وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

مر ترا و مر قوم ترا و زود باشد که پرسیده شوید از شما و بپرسید از آنکه بفرستادیم ما پیش از تو

مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ ۝ وَلَقَدْ

از رسولان ما آیا بدید کردیم ما را از جز خدای روزی دهنده خدایانی که پرستیده شوند و بدرستی

أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ

که بفرستادیم ما موسی را بنشانهای ما سوی فرعون و اشراف او پس گفت که من رسول

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ

پروردگار جهانیانم پس چون آمد بدیشان نشانهای ما آنگه ایشان ازان میخندیدند

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ

و باز نمی نمودیم ایشانرا هیچ نشانی مگر آن بزرگتر می بود از شبیه آن و بگرفتیم ما ایشانرا بعذاب

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

تا بود که ایشان بازگردند و گفتند ای جادو برخوان برای ما پروردگار خودرا بدانچه

عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ

عهد کرد نزد تو که ما راه یافتگان باشیم پس چون برداشتیم از ایشان عذاب

إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۝ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي

مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْأَنْهٰرُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ
پادشاهی مصر واین جویها رود نیل که میرود از زیر قصر من ای پس نمی بینید
أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ فَلَوْلَا أُلْقِيَ
یا نه که من بهترم از نیک او حقیر ترست و نه نزدیک که روشن گوید سخن را پس چرا نیفکندند
عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ
بر او دستورنجهائی از طلا یا چرا نیامدند با او فرشتگان از پی یکدیگر درآیندگان
فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ فَلَمَّا
پس سبک به کرد قوم خود را پس فرمان بردند او را بدرستی که ایشان بودند گروهی فاسقان پس چون
آسَفُونَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ فَجَعَلْنَاهُمْ
بخشم آوردند ما را کینه باز خواستیم ما از ایشان پس غرق کردیم ما ایشان را همه پس گردیم ما ایشان را
سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ
متقدمان در هلاک و مثلی برای متأخران و چون بزده کردیم ما پسر مریم را مثلی آنگه قوم تو
مِنْهُ يَصِدُّونَ وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا
ازان برمیگردند و گفتند ای خدایان ما بهتر یا او بزدند نگردیم ما آن مر ترا الا
جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ
برای خصومتی بلک ایشان گروهی اند خصومت کننده نه بنده که نعمت کردیم ما بر او
وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ
و گردانیدیم ما او را مثلی مر پسران یعقوب را و اگر خواستیمی ما گردانیدمی از شما

مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا
فرشتگانی در زمین که بجای شما بودندی و در آیتی که نزول عیسی مر امت را دانستن بحال قیامت پس بشک مشوید آنرا
وَاتَّبِعُونِ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ
و پیروی کنید مرا که اینست راه راست و برنگرداناد شما را دیو
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ
بدرستی که او مر شما را دشمنی دوشنست و چون آمد عیسی بمعجزات گفت بدرستی
جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ
که آوردم شما را حکمتی باشرائع و تا روشن کنم مر شما را بعضی آنچه اختلاف کردید در آن
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ
پس بپرهیزید از خدا و فرمان برید مرا بدرستی که خدا اوست پروردگار من و شما پس پرستید او را
هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ
که اینست راه راست پس اختلاف کردند گروهان از میان ایشان پس وای
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ
مر آنانرا که ستم کردند از عذاب روزی دردناک ای هیچ خشم نمیبرند مگر قیامت را
أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ الْأَخِلَّاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ
که آید بدیشان ناگاه و ایشان ندانند دوستان آنروز بعضی ایشان مر بعضی را
عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ
دشمنان باشند مگر پرهیزکاران ای بندگان من نیست هیچ ترسی بر شما امروز و نه شما اندوهگین شوید

الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَ

آنها که بگرویدند بنشانهای ما وبودند منقادان گوید ایشانرا درروید در بهشت شما

أَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ

وبمختان شما شادان کرده شده برایشان کاسهائی از طلا وکوزهای گوشه

وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ودرآنجا بود آنچه آرزو کند تنها وخوش شوند چشمها وشما درآنجا جاودانه باشید

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَكُمْ

وآنست بهشت آن بهشتی که بمیراث داده شد آن شمارا بسبب آنچه شما کردید دردنیا مرشمارا بود

فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي

درآنجا میوهای بسیار ازان میخورید بدرستی که گناهکاران در

عَذَابِ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

عذاب دوزخ همیشه باشند تخفیف کرده از ایشان وایشان درآن نومیدان باشند

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَادَوْا

وستم نکردیم ما ایشانرا ولیکن بودند ایشان ستمکاران وبرخوانند

يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ إِنَّكُمْ مَاكِثُونَ ۝ لَقَدْ جِئْنَاكُمْ

ای مالک دوزخ را باید که حکم کند برما پروردگار تو گوید مالک که ما درنگ کنندگانیم بدرستی که آمدیم ما

بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ ۝ أَمْ أَبْرَمُوا

بحق ولیکن بیشترین شما مرحق را نخواهندگان بودید یا نه که حکم کردند ما که

أَمْ أَفَلَنَا مُبْرِمُونَ • أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ
پس ما حکم کنندگانیم یا نه که پنداشتید که ما نمی شنویم پنهان ایشانرا و راز ایشانرا
کاری را در بابت کید رسولرا
بَلَى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ • قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدٌ فَأَنَا
آری و ملائکه ما نزدیک ایشان بازمی نویسند بگو اگر بودی مرخدای را فرزندی پس من
بودمی
أَوَّلُ الْعَابِدِينَ • سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
اوّل پرستندگان پاک و منزّه است پروردگار آسمانها و زمین پروردگار عرش
عَمَّا يَصِفُونَ • فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
از آنچه صفت میکنند پس بگذار ایشانرا تا شروع کنند و بازی کنند تا باز رسند بدین روز
الَّذِي يُوعَدُونَ • وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَٰهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَٰهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ
آنچه وعده میدهند ایشانرا و اوست آن خدائی که در آسمان خداست و در زمین خداست و او محکم کار
الْعَلِيمُ • وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ
دانا است و بزرگوار است آن خدائی که اوراست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان ایشانست و نزد او
عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ • وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ
علم قیامت و باجزاء او باز گردانیده شوید و قادر نباشند آنها که میخوانند از
دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ • وَلَئِنْ
جز او شفاعتی را مگر آنکه گواهی داده بود بتوحید خدا و ایشان دانند و مرانه اگر
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ • وَقِيلِهِ يَا رَبِّ
پرسی تو از ایشان که که آفریده ایشانرا مرانه گویند که خدا پس چگونه برگردانیده میشوند و گفتار او آن بود ای
پروردگار من
از حق

إِنَّ هٰؤُلَاءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُونَ ۝ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ ۚ فَسَوْفَ

بدرستی کہ این اہل مکہ گروہی اند کہ نمی گروند پس درگذر از ایشان وبگو سلام وداع باد بر شما پس زود

سورة الدخان يعلمون تسع وخمسون آية

بدانند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تفسیر کردہ اند بودنیہا را

حٰمٓ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُّبَارَكَةٍ

بحق این قرآن روشنائی بدرستی کہ فرو فرستادیم ما در شب بسیار خجستہ

إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

بدرستی کہ ہستیم ما بیم کنندگان در آن شب مفصل و مکتوب شد ہر کاری باحکمت

أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ۚ إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۚ إِنَّهُ

فرمانی از نزدیک ما بدرستی کہ ہستیم ما فرستندگان رحمتی از پروردگار تو بدرستی کہ

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ إِن

او شنوای داناست اوست پروردگار آسمانہا و زمین و آنچہ میان آن ہر دو اگر

كُنتُم مُّوقِنِينَ ۝ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

ہستید شما بیقین شوندگان نیست خدایی مگر او زندہ کند و بمیراند پروردگار شما و

آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي

پدران شما پیشینیان بلکہ ایشان در شکی اند بازی میکنند پس چشم دار روزی را کہ آید

السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۝ يَغْشَى النَّاسَ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ رَبَّنَا

آسمان بدودی ظاهر روشن بپوشاند مردمانرا که اینست عذابی دردناک ای پروردگار ما

اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى

بردار از ما عذاب ما بدرستی که ما بگرویدگانیم از کجا بود مرایشانرا پند گرفتن

وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ

و بدرستی که آمد بدیشان رسولی روشن کننده پس برگشتند ازو وگفتند این درآموخته است

مَّجْنُونٌ ۝ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُونَ ۝ يَوْمَ

دیوانه بدرستی که ما برداریندهٔ عذاب اندکیم بدرستی که شما بازگردندگانید بدان روزی

نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا مُنْتَقِمُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ

که بگیریم گرفتنی بزرگتر بدرستی که ما کینه بازخواهندگانیم و بدرستی که آزمودیم ما پیش ازیشان

قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝ اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ

قوم فرعون را و آمد بدیشان رسولی نیکو تا گرامت بانگ تسلیم کنید بمن بندگان خدا را

اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ اَمِينٌ ۝ وَاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِنِّيٓ اٰتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ

بدرستی که من مرشمارا رسولی با امانم و آنک تکبر و ترفع ننمایید بر خدا که من آمدم بشما بحجتی

مُّبِينٍ ۝ وَاِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُونِ ۝ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوا

روشن و بدرستی که من پناه گیرم بپروردگار خود و شما اگر بکشید مرا بسنگ و اگر بگروید

لِي فَاعْتَزِلُونِ ۝ فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝ فَاَسْرِ بِعِبَادِي

بمن پس دور شوید از من پس بخواند پروردگار خود را که این گروه گنهکارند پس فرمود که ببر بندگان مرا

لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ۝ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۖ إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ

شب بدرستی که شما متبوعان خواهید بود و بگذار دریا را ساکن بدرستی که ایشان لشکری اند غرقه کردگان

كَمْ تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ وَ

چه بسیار گذاشتند از بوستانها و چشمها و کشت زارها و مقامی نیکو و

نَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ۝ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا

نعمتی که بودند در آن خوش عیشان کار همچنان بود که بمیراث دادیم ما آنرا بگروهی

آخَرِينَ ۝ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ

دیگران پس نگریست بریشان آسمان و زمین و نبودند زمان داده گان

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝ مِن فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُ

و بدرستی که رهانیدیم ما بنی اسرائیل را از عذابی خوار کننده از فرعون بدرستی که او

كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَلَقَدِ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى

بود از جمله گزافکاران و بدرستی که برگزیدیم ما ایشانرا بدانستی بر

الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ۝ إِنَّ

اهل زمان خود و بدادیم ما ایشانرا از نشانها آنچه در آن بود آزمایشی روشن بدرستی

هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ

که این اهل مکه لرائه بگویند نیست این جز مرگ ما اول بار و نباشیم ما زنده کرده شدگان

فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ

پس بیاورید پدران ما را اگر هستید شما راست گویان ای ایشان بهتر یا گروه تبع

وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا

و آنها که پیش از ایشان بودند هلاک کردیم ما ایشانرا بدرستی که ایشان بودند گناهکاران و

خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ۝ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا

نیافریدیم ما آسمانها و زمین را و آنچه میان آن هر دو از بازی نیافریدیم ما آن هر دو را مگر

بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ

بحق و لیکن بیشترین ایشان نمی دانند بدرستی که روز حکم خلایق

مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَن مَّوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ

موعدگاه ایشانست همه آنروز باز ندارد هیچ دوستی از دوستی چیزی را و نه ایشانرا

يُنصَرُونَ ۝ إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ شَجَرَتَ

یاری کنند مگر آنرا که رحمت کرد خدای بدرستی که او غالب مهربان بدرستی که درخت

الزَّقُّومِ ۝ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۝ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ

زقوم خورش بزه کاران بود همچون مس گداخته جوشد در شکمها همچون جوشیدن آب گرم

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ

بگیرید او را پس بکشید او را بسوی دوزخ پس بریزید از بالای سر او از عذاب

الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِ

آب گرم گویند بچش عذاب را تو نیستی بعزت و کرامت نزد خود بدرستی که این است آنچه شما بآن

تَمْتَرُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۝ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

تردید می کردید بدرستی که پرهیزگاران در مقامهای ایمن باشند در بوستانها و چشمها

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ كَذَٰلِكَ
در پوشند از دیبای سبز و دیبای تنک روی فرا یکدیگر کنند کنندگان همچنین
وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ
و جفت کردیم ایشانرا بحور العینانی هر چه خواهند دران جنت باشند و بر بهولناکی ایمن باشند از آفات
لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ
مرگ را بگذر مرگ اول بار در دنیا و نگه بدارد ایشانرا از عذاب
الْجَحِيمِ فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ فَإِنَّمَا
دوزخ برای تفضلی از پروردگار تو آنست آن رستگاری بزرگ پس بدرستی
يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ
که آسان کردانیدیم ما قرآنرا بزبان تو تا بود که ایشان پند گیرند پس چشم دار باش ما که ایشانرا کار ایشان
مُرْتَقِبُونَ
چشم دارند کافران زوال کار ترا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تنزیل آمده از نزد خدای نگاه دارنده

حٰمٓ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ
فرو فرستادن این کتاب از خدای غالب محکم کار بدرستی که در آسمانها
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ
و زمین هر آینه نشانهاست مر خدا را و در آفرید شما و آنچه پراکند از جنبندها
آيَاتُ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
نشانهاست مر گروهی را که یقین شوند و در اختلاف شب و روز و آنچه فرو فرستاد خدا
مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ
از آسمان از روزی پس زنده کرد بدان زمین را پس از مرگ آن و در گردیدن
الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا
بادها نشانهاست مر گروهی را که استعمال عقل کنند آنست نشانهای خدا که میخوانیم آنرا
عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ
بر تو بحق پس بکدامین سخن پس از این سخن خدا و نشانهای او بگروند
وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ
وای مر هر دروغ برافنده بزه کار را که شنود نشانهای خدا را که خوانند بر او پس
يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
مقیم بایستد و مداومت نماید بر کفر گویا که نشنوده است آنرا پس بشارت ده او را بعذابی دردناک
وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ
و چون بداند از نشانهای ما چیزی را فرا گیرد آنرا بباد استهزا آن گروه مر ایشانرا
عَذَابٌ مُهِينٌ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا
عذاب خوار کننده از پس ایشان بود دوزخ بود و بنگزیاند از ایشان آنچه
كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ
اندوخته باشند چیزی و نه آنچه فرا گرفتند از جز خدای او پشتیبانی را و مر ایشانرا بود

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ هٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ
مر انشانرا
عذابی بزرگ این قرآن راستنمونی است وآنها کر کافر شدند بنشانهای پروردگار خود
عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ
بود عذابی از بدترین خواری دردناک خدا آن خدایست کر مسخر کرد مرشمارا دردریا تا بیرود
الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
کشتی در آن بفرمان او وتا بجوئید از فضل او وتا بود کر شما شکر کنید
وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ ۚ إِنَّ
وسخر کرد مرشمارا آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست همه از نزد خدا بارستی
فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا
کر در آن هرآینه نشانهاست برای کروهی کر اندیشه کنند بکو مر آنهارا کر بکرویدند درکذرند
لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ
از آنها کر امید نمیدارند بثواب روزهای موعود خدا تا پاداشت دهد کروهی را بآنچه اندوخته باشند
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ
هرکه کاری نیکو کند پس سود مرتن او رابود وهر بدی کند پس زیان برو بود پس بازجزا پروردکار شما
تُرْجَعُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
بازکردانیده شوید وهرآینه کر بدادیم ما فرزندان یعقوب را کتاب توراة وحکمت وپیغمبری
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
وروزی دادیم ما ایشانرا از پاکیها وافزونی نمادیم ما ایشانرا برعالمیان زمانه ایشان

وَاٰتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ

دادیم ما ایشانرا حجتهائی از فرمان پس اختلاف نکردند مگر از پس آنچه آمد بدیشان

بَغْيًا بَيْنَهُمْ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

از روی بیدادی میان ایشان بدرستی که پروردگار تو حکم کند میان ایشان روز قیامت در آنچه بودند در آن

يَخْتَلِفُونَ ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ

اختلاف میکردند پس گردانیدیم ما ترا بر طریقی و سیرتی از کار دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن

اَهْوَآءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ اِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَاِنَّ

خواهشهای آنهارا که نمیدانند بدرستی که ایشان باز نتوانند داشت ترا از خواست خدای چیزی و بدرستی

الظّٰلِمِينَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ هٰذَا بَصَآئِرُ

که ستمکارانند بعضی ایشان دوستان بعضی اند و خدا دوست پرهیزکارانست این قرآن سبب روشنائی

لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ

برای مردمان و راستنمونی و رحمتی مر کروهی را که یقین شوند بیاذ که پنداشتند آنها

اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

که اندوختند بدیها را که کنیم ایشانرا بمانند آنها که بگرویدند و کردند

الصّٰلِحٰتِ سَوَآءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ

کارهای نیکو که یکسان باشد زیستن ایشان و مردن ایشان بدست آنچه حکم میکنند

وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا

و آفرید خدا آسمانها و زمین را بحق و تا پاداش داده شود هر تنی بدانچه

كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ

اندوخته بود وایشانرا ستم نکنند ای پس دیدی آنرا که گرفت خدایان خودرا هوا وراد خود وگمراه کرد اورا

اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً

خدا بر دانستی ومهر نهاد بر شنوایی او ودل او وگردانید بر بینایی او پوششی

فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا

پس کیست که راه نماید اورا از پس اضلال خدا ای پس پند نمیگیرید وگفتند نیست این مگر

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُم

زندگانی ما دنیا میمیریم وزیم وهلاک نکند ما را مگر روزگار ونبود مر ایشانرا

بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

بدان هیچ دانشی نیستند ایشان مگر گمانی می برند وچون خوانند برایشان نشانهای ما

بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ

روشن نبود حجت ایشان مگر آنک گفتند بیاورید پدران خودرا اگر هستید شما

صَادِقِينَ ۝ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ

راست گویان بگو خدا زنده کند شمارا پس بمیراند شمارا پس جمع کند شمارا در روز

الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ

قیامت که هیچ شکی نیست دران ولیکن بیشترین مردمان نمی دانند ومر خدارا پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ

آسمانها وزمین وروزی که برخیزد قیامت آنروز زیانکار آیند باطل گمانان

وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا ۖ الْيَوْمَ

وبینی تو هر گروهی را بزانو در آینده گان هر گروهی خوانند نامهٔ خودرا گویند ایشان امروز

تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ هَٰذَا كِتَابُنَا يَنطِقُ عَلَيْكُم

پاداشت داده شوید شما بآنچه کرده باشید این کتاب ماست که ناطق است بر شما

بِالْحَقِّ ۚ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ

بحق ما نبشتیم که بودیم ما مینوشتن آنچه میکردید شما پس اما آنها

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ

که بگرویدند وکارهای نیکو کردند پس در آورد ایشانرا پروردگارایشان در رحمت خود آنت

هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ

آن رستگاری روشن واما آنها که کافر شدند گویند شان ای نبودند نشانهای من که میخوانده

عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ

بر شما پس گردنکشی کردید شما وبودید شما گروهی گناهکاران وچون گویند

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُم مَّا نَدْرِي

که وعدهٔ خدا حق است وقیامت هیچ شکی نیست دران گفتید شما نمیدانیم

مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ

که چیست قیامت گمان نمی بریم مگر گمان بردنی وما نباشیم ما یقین دارندگان وپدید

سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ وَقِيلَ

بدیهای آنچه کردند وبدسید بدیشان جزای آنچه ایشان بدان استهزا کرده باشند وگویند ایشانرا

الْيَوْمَ نَنْسٰكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَأْوٰكُمُ

امروز فراموش کنیم شما را از رحمت چنانک فراموش کردید شما بازرسیدن شما بدین روز وجای شما

النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ ذٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ

آتش بود ونبود مرشما را هیچ یاری کننده آنستان بسبب آنست که شما فراگرفتید

اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ

نشانهای خدا را باشیخ دنیا فریفت شمارا زندگانی دنیا پس امروز بیرون نیایند

مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ

ازان عذاب ونه ایشانرا عذر قبول کنند پس مرخدایرا است سپاس که پروردگار آسمانها

وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

وپروردگار زمینست وپروردگار جهانیان وراوراست بزرگواری در آسمانها وزمین

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

واوست غالب محکم کار

سورة الاحقاف خمس وثلاثون

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا

فرو فرستادن این قرآن از خدای غالب محکم کارست نیافریدیم ما

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُسَمًّى وَالَّذِينَ

آسمانها وزمین وآنچه میان ایشانست مگر بحق واجلی نام نهاده

كَفَرُوا عَمَّا أُنْذِرُوا مُعْرِضُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

کافرشدند از آنچه بیم کردند ایشانرا برگردندگانند بگو می بینید شما آنچه میخوانید از جز

اللّٰهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ

خدا باز نمایید مرا کرچیز آفریدند از زمین یا مرایشانرا شرکست انبازی در آسمانها

ائْتُونِي بِكِتٰبٍ مِنْ قَبْلِ هٰذَا أَوْ أَثٰرَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ

بیاورید مرا کتابی آسمانی از پیش این قرآن مرا بقیتی از علم اگر هستید شما

صٰدِقِينَ ۝ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ

راست گویان وکیست گمراه تر ازانک خواند از جز خدای آنرا که پاسخ نکند

لَهُ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غٰفِلُونَ ۝ وَإِذَا

مراورا تا روز قیامت وایشان از پرستیدن ایشان غافلانند وچون

حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ

برانگیزانند مردمانرا باشند آن اصنام دشمنان ایشان وبرزنند برپرستیدن آن گروه

كٰفِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِينَ

کافران وچون خوانده شود برایشان نشانهای ما روشن گویند آنها

كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ

که کافرشدند مر قرآن را چون آمد بدیشان این جادوییست روشنست یا میگویند بدروغ آنرا محمد

قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا

بگو اگر بدروغ بافته باشم اورا پس قادر نباشید مرا از عذاب خدا چیزی او داناترست بدانچه

تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ

شروع میکنید شما در آن بس است او گواه میان من و میان شما و اوست آمرزگار

الرَّحِيمُ ۝ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ

مهربان بگوای محمد نیستم من بدعت نهنده از میان رسولان و نمیدانم که چه کنند

بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ قُلْ

بمن و نه بشما پیروی نمیکنم مگر آنچه وحی کرده میشود بمن و نیستم من مگر بیم کننده روشن گو

أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ

ای چه بینید شما اگر باشد این قرآن از نزد خدا و کافر شدید شما بدان و گواهی دهد

شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ

گواهی دهنده از فرزندان یعقوب بر صحت آن پس ایمان آورد و گردنکشی کردید شما

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بدرستی که خدا راه نماید گروه ستمکاران را و گفتند آنها که کافر شدند

لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۚ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا

مر آنهارا که بگرویدند اگر بودندی بهتر از ما پیشی نکردندی بما بدان و چون راه نیافتند

بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ۝ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ

بدان پس زود گویند این دروغی دیرینه است و از پیش آن بود کتاب موسی

إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ وَهَٰذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا

پیشوای و مقتدائی و سبب رحمتی و این قرآن کتابیست براست دارنده بزبانی عربی

لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا

تا بیم کند ستمکارانرا و مژده نیکوکارانرا بدرستی که آنها که گفتند

رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

پروردگار ما خداست پس راست ایستادند نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا

آنها یاران بهشتند جاودانه در آن پاداش بآنچه

لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا

تا بیم کند آنهارا که ستم کردند و بشارت ده نیکوکارانرا بدرستی که آنها که گفتند

رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

پروردگار ما خداست پس بثبات نمودند بران پس هیچ ترسی نبود بر ایشان و نه ایشان اندوهگین باشند

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

آن گروه اصحاب بهشت اند جاویدان باشند درآنجا پاداشی بآنچه ایشان کردند

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا

و فرمودیم ما آدمی را بمادر و پدر خود نیکوئی کردن برداشت اورا مادر او در حالت مشقت

وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ

و بنهاد اورا بمشقت و برداشتن او و از شیر باز گرفتن او سی ماه بود تا

إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ

چون برسید بغایت قوت خود و برسید بکمال سالگی گوید ای پروردگار من الهام بخش مرا

أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ

شکر کنم نعمت ترا آن نعمتی که کردی بر من و بر مادر و پدر من و آنکه کنم

صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ

کاری نیکو که بپسندی تو آنرا و صلاح بدید آور در میان اولاد من بدرستی که من باز آمدم بتو و من از جمله

الْمُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا

منقادانم آن گروه آنها اند که قبول نمودیم از ایشان نیکوتر آنچه کردند

وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي
و درگذریم از بدیهای ایشان حال آنکه در جملهٔ اصحاب بهشت باشند این وعده راستست که
كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ
ایشانرا وعده میدهند و آنکس که گفت مر ماز و پدر خود را ای از دلتنگی و خشم
أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ
کربیرون آورند مرا از گور و بهشتی که گذشتند گروهان از پیش من و آن ماز و پدر
اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ
از خدا گروای بر تو بگرو بدرستی که وعدهٔ خدا حق است پس میگوید نیست این مگر افسانهای
الْأَوَّلِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ
پیشینیان آن گروه آنانند که واجب شد بریشان گفتار بعذاب در میان گروهانی که گذشتند
مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ
پیش از ایشان از پری و آدمی بدرستی که ایشان بودند زیانکاران
وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ
و مر همه را از نوعها مزدگانی مراتب و منزلت بود از آنچه کرده باشند و تمام بدهند ایشانرا عملهای ایشان و ایشانرا
لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ
ستم نکنند و روزی که عرض کنند آنهارا که کافر شدند بر آتش و بدیشان
طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ
لذات شما در زندگانی شما دنیا و برخوردار گرفتید شما بدان پس امروز

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

بازداشته داده شوند بعذابی خوارکننده بآنچه بودید شما گردنکشی کردید در زمین بنا

الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۝ وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ

حق و بآنچه بودید شما نافرمانی میکردید و یاد کن برادر هود را چون بیم کرد قوم خود را

بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

که اهل وادی بود و بدرستی که گذشتند بیم کنندگان از پیش او و از پس او

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

بآنکه نپرستید مگر خدا را بدرستی که من میترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ

گفتند ای آمدی بما تا بگردانی ما را از خدایان ما پس بیار ما را بآنچه وعده میدهی ما را اگر هستی تو

مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا

از جمله راست گویان گفت بدرستی که دانش آن نزد خداست و میرسانم شما را آنچه

أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝ فَلَمَّا

فرستاده شده ام بآن و لیکن من می بینم شما را گروهی نادانان پس چون

رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ قَالُوا هَٰذَا عَارِضٌ

دیدند آنرا ابری روی فرا آورنده بسوی وادیهای ایشان گفتند این ابریست

مُمْطِرُنَا ۚ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۖ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

که باران بدهنده ما را بلکه آنچه بشتاب میخواستید شما آنرا بادی که در آن بود عذابی دردناک

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۭ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰٓ إِلَّا مَسَٰكِنُهُمْ ۚ

بری کند هر چیزی را بفرمان پروردگار خود پس گشتند که نمی دیدند مگر مسکنهای خود را

كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۞ وَلَقَدْ مَكَّنَّٰهُمْ فِيمَآ

همچنین پاداش دهیم گروه گناهکاران را و بدرستی که تمکین دادیم ما ایشانرا در آنچه

إِنْ مَّكَّنَّٰكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَٰرًا وَأَفْـِٔدَةً

تمکین ندادیم ما شمارا در آن و پدید کردیم برای ایشان شنوائی و بینائی

فَمَآ أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ أَبْصَٰرُهُمْ وَلَآ أَفْـِٔدَتُهُم

ودلهای پس نگزیرانید از ایشان نه شنوائی ایشان و نه

مِّن شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِـَٔايَٰتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِم

از عذاب خدا هیچ چیزی چون بودند انکار میکردند نشانهای خدا را و پدید

مَّا كَانُوا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُونَ ۞ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُم

آنچه بودند بدان استهزا میکردند و بدرستی که هلاک کردیم ما آنچه پیرامون شما بود

مِّنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْـَٔايَٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ فَلَوْلَا

از دیها و بهر سو میگردانیم ما نشانها را تا بود که ایشان باز گردند از کفر پس چرا

نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءَالِهَةً ۖ بَلْ ضَلُّوا

یاری نکردند ایشانرا آنها که فرا گرفتند از جز خدا قربانی را بخدایان بلکه گم شدند

عَنْهُمْ ۚ وَذَٰلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞ وَإِذْ صَرَفْنَا

از ایشان و آن دروغ ایشان بود و آنچه بودند برمی بافتند وچون بگردانیدیم ما

إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ ۖ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا

بسوی تو کردیم از دیوان می شنوند قرآنرا پس چون حاضر می شوند بحضرت محمد میگویند خاموش باشید

فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ ۝ قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا

پس چون وحی گزارده میشد برمیگشتند بسوی قوم خود بیم کنندگان می گفتند ای قوم ما بدرستی ما

سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

می شنویم کتابی را که فرو فرستاده شد از پس موسی براست دارنده مر آنچه در پیش آن

يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا

راه می نماید بحق و براه راست ای قوم ما پاسخ کنید

دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم

خواننده را باخدا و بگروید بدو تا بیامرزد مر شما را گناهان شما را و برهاند شما را

مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَمَن لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ

از عذابی دردناک و هر که پاسخ نکند خواندن خواننده را باخدا پس نبود عاجز کننده در زمین

وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ أَوَلَمْ

و نبود مر او را از جز او دوستانی آن گروه در گمراهی روشن باشند ای

يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ

ندیدند که خدا آن خدائیست که آفرید آسمانها را و زمین را و درنماند بآفرینش آنها

بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۚ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَيَوْمَ

توانا است بر آنکه زنده کند مردگانرا آری بدرستی که او بر همه چیزی توانا است و روزی

يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا

کہ عرض کنند آنہا را کہ کافر شدند بر آتش گویند شان ای نیست این بحق گویند آری بحق پروردگار ما

قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ فَاصْبِرْ كَمَا

گوید خدا پس در چشید عذاب را بسبب آنچہ شما کافر شدید شما پس صبر کن چنانکہ

صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ

صبر کردند خداوندان عزیمت رسل از رسولان و بشتاب مخواہ مر ایشانرا گویا کہ ایشان

يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ

روزی کہ بینند آنچہ وعدہ داده شدند ایشانرا درنگ نکرده باشند مگر ساعتی از روز

بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ

این قرآن رسانیدنی است پس ای هیچ هلاک کرده نشوند مگر گروه فاسقان

سورة محمد عليه السلام مدنية وهي اربعون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ وَالَّذِينَ

آنہا کہ کافر شدند و برگشتند از راه خدا باطل شود عملہای ایشان و آنہا

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ

کہ ایمان آورد و کارہای نیکو کردند و بگرویدند بآنچہ فرو فرستاده شد بر محمد و آن

الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم واصلح بالهم ذلك

حقست از پروردگار ایشان بازپوشانند از ایشان بدیهای ایشانرا وباصلاح آورد کار ایشانرا آن بسبب

بان الذين كفروا اتبعوا الباطل وان الذين امنوا اتبعوا الحق

آنست که آنها که کافر شدند پیروی کردند باطل را وانکه آنها که ایمان آوردند پیروی کردند حق را

من ربهم كذلك يضرب الله للناس امثالهم فاذا لقيتم

از پروردگار خود همچنین میزند خدا برای مردمان مثلهای ایشانرا چون بیشتر شما

الذين كفروا فضرب الرقاب حتى اذا اثخنتموهم فشدوا

آنانرا که کافر شدند پس بزنید گردنهایشانرا تا چون کشته باشید ایشانرا پس سخت کنید

الوثاق فاما منا بعد واما فداء حتى تضع الحرب اوزارها

بندها را پس یا منت نهادنی بود پس ایشان را یا بازخریدنی تا بنهد کارزار

ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلو بعضكم

آن سبب فرمان واگر خواستی خدا یاری دادی بیشتر ازایشان ولیکن تا صعب گرداند بعضی شمارا

ببعض والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم

ببعضی وآنها که کشته شدند در راه خدای پس هرگز ضایع نکند عملهای ایشانرا

سيهديهم ويصلح بالهم ويدخلهم الجنة عرفها لهم

زود راه نماید ایشانرا وباصلاح آورد حال ایشانرا وداخل آورد ایشانرا در بهشتی که تعریف کرده است

يا ايها الذين امنوا ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم

ای آنانکه گرویدید اگر یاری کنید دین خدا را یاری کند شما را وثابت بدارد قدمهای شما را

بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

مجتی بود از پروردگار خود همچون آنکس بود که بیاراستند بدی عمل او و پیروی کردند خواهشهای خودرا

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ

مثل بهشت آن بهشتی که وعده داده اند پرهیزکارانرا درآنجا بود جوبهائی از آبی جز طعم و رنگ بگردانیده

وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ

و جوبهائی از شیر که متغیر نبود طعم آن و جوبهائی از خمر نیک لذتی دهد آشامندگانرا

وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

و جوبهائی بود از عسل صافی و مرایشانرا بود درآنجا از هر میوه‌ای

وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا

و آمرزشی از پروردگار خود همچون آنکس بود که او همیشه در آتش بود و دادند

مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ

از آبی گرم پس ببرد روده‌های ایشانرا و از ایشان کس هست که گوش بازمیدارد بسوی تو

حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ

تا چون بیرون آیند از نزد تو گویند آنرا که داده شد ایشانرا اکنون که چه گفت

آنِفًا أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

اکنون آن گروه آنانند که مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و پیروی کردند خواهشهای خودرا

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ فَهَلْ

و آنانکه راه یافتند بزیادت کرد ایشانرا راستی و داد ایشان پرهیزکاری ایشانرا پس

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ

وآنها که کافر شدند پس هلاکت باد مرایشانرا وباطل شود عملهای ایشان آن بسبب آنست که ایشان

كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

کاره داشتند آنچه فرو فرستاد خدا پس باطل شد عملهای ایشان ای پس نرفتند در زمین

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ

پس نگرند که چگونه بود عاقبت آنها که پیش از ایشان بودند هلاک کرد اینه خدا

عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ

ایشانرا ومر کافرانرا بود مانند آنها آن بسبب آنست که خدا دوست آنهاست

آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا

که بگرویدند وآنک کافران دوستی ندارد مرایشانرا بدرستی که خدا در آورد آنهارا که بگرویدند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ

وکارهای نیکو کردند در بوستانهای که رود از زیر آن جویها وآنها که

كَفَرُوا وَيَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ

کافر شدند برخورداری میکنند ومیخورند همچنانک میخورند چهارپایان وآتش

مَثْوًى لَهُمْ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي

جایگاه ایشان بود وبسا از اهل دیهائی که آنها سخت تر بودند بقوت از دیه تو آن دیهی

أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ

که بیرون کردند ترا هلاک کردیم ما ایشانرا پس یاری نکرد ایشانرا ای پس آنکه باشد بر

يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا

چشم نمیدارند مگر قیامت را که آید بدیشان ناگاه پس بدرستی که آمد علامات آن

فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَ

پس از کجا بود مر ایشانرا چون آید بدیشان پند گرفتن ایشان پس بدان که نیست هیچ خدای مگر خدا

اسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

و آمرزش خواه مر ترک اولای خود را و مردان مؤمن را و زنان مؤمنه را و خدا میداند

مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ

گردیدن شما را و جایگاههای شما و میگویند آنها که گرویدند چرا فرو نفرستادند سورتی

فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ

پس چون فرو فرستاده شود سورتی محکم کرده و یاد کرده شود در آنجا کارزار بینی تو

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ

آنها که در دلهای ایشان بیماری شک و نفاق است نگرند بسوی تو نگرستن پنهان از

مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ

ترس مرگ پس سزاوار است مر ایشانرا فرمان برداری و گفتاری نیکو پس چون قصد شود کار قتال پس اگر

صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ

براست داشتندی خدا را مر آنرا بودی بهتر مر ایشانرا پس ای هیچ شاید بود که شما اگر برگردید

أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

یا بتباهی کنید در زمین و ببرید رحمهای یکدیگر را آن گروه آنانند

لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ

بلعنت کرد ایشانرا خدا پس کر کرد ایشانرا و کور کرد بینایی ایشانرا ای پس اندیشه نمیکنند در این قرآن

اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ

یا بر دلهای ایشان بندهاست بدرستی که آنها که برگشتند بر پشتهای خود از پس

مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَاَمْلٰى لَهُمْ

آنچه روشن شد ایشانرا راه دیو بیاراست مر ایشانرا و مهلت داد ایشانرا

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيْعُكُمْ

آن بسبب آنست که ایشان گفتند مر آنهارا که کاره داشتند فرو فرستاد خدا چیزی زود فرمان بریم شمارا

فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ۝ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ

در بعضی کارها و خدا میداند پنهان ایشانرا پس چگونه بود حال ایشان

الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۝ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ

چون بستانند ایشانرا فرشتگان زنند بر رویهای ایشان و پشتهای ایشان آن بسبب آنست که ایشان

اتَّبَعُوْا مَا اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ

پیروی کردند آنچه بخشم آورد خدایرا و ناخوش داشتند خشنودی او را پس باطل شد عملهای ایشان

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ

یا نه که پنداشتند آنها که در دلهای ایشان بیماری شک و نفاق که بیرون نیاورد خدا کینهای ایشانرا

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۭ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ

و اگر خواستیمانی مر ترا بازنمودمانی تو ایشانرا پس شناختی تو ایشانرا بسیمای ایشان و مر ترا می شناختی تو ایشانرا

فی لحن القول والله یعلم اعمالکم ولنبلونکم حتی نعلم

در گفتار وخدا میداند عملهای شمارا ودرآنصورت آزمایش نمائیم شمارا تا جدا بازگنیم

المجاهدین منکم والصابرین ونبلوا اخبارکم ان الذین

جهاد کنندگانرا ازشما وصابرانرا وبیازمائیم خبرهای شمارا بدرستی که آنها

کفروا وصدوا عن سبیل الله وشاقوا الرسول من بعد ما

که کافر شدند وبرگشتند از راه خدا وخلاف کردند رسول را ازپس آنچه

تبین لهم الهدی لن یضروا الله شیئا وسیحبط اعمالهم

روشن شد مرایشانرا راه زیانی نتوانند کرد دین خدائرا چیزی وزود باطل کند عملهای ایشانرا

یا ایها الذین امنوا اطیعوا الله واطیعوا الرسول ولا تبطلوا

ای آنها که ایمان آورده اید فرمان برید خدائرا وفرمان برید پیغمبررا وباطل مکنید

اعمالکم ان الذین کفروا وصدوا عن سبیل الله

عملهای خود بدرستی که آنها که کافر شدند وبرگشتند از راه خدا

ثم ماتوا وهم کفار فلن یغفر الله لهم فلا تهنوا

پس بمردند وایشان کافر بودند پس هرگز نیامرزد خدا مرایشانرا پس سست مشوید

وتدعوا الی السلم وانتم الاعلون والله معکم ولن

ودرخوانید بصلح ودشمنان وفرشته باشید وخدا باشماست ودرگ

یترکم اعمالکم انما الحیوة الدنیا لعب ولهو

باطل کند شمارا عملهای شما بدرستی که زندگانی دنیا بازی ونافرجامیست

إِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

اگر بگروید و بپرهیزید بدهد شمارا مزدهای شما و باز نخواهد شمارا مالهای شما

إِنْ يَسْئَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ

اگر خواهند از شما آنرا بخیلی کنند و بیرون آورند کینهای شمارا

هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ

اینکید شما این گروه میخوانند شمارا تا انفاق کنند در راه خدا پس از شما

مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ

کسست که بخیلی میکند و هرکه بخیلی کند پس بر ایستی که زیان بخیلی تن اورا بود و خدا بی نیازست

وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ

و شما محتاجانید و اگر برگردید بدل کند شمارا بگردهی جز از شما پس

لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ

نباشند مانند شما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ

بدرستی که ما فتح کردیم برای تو فتحی روشن تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه از پیش گذشت از ترک اولای تو

وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

و آنچه از پس آید و تمام کند نعمت خود را بر تو و راه نماید ترا براه راست

وَيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيزًا ۝ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ

ياری كند ترا خدا ياری غالب وارجمند اوست آن خدای كه فرو فرستاد ارام خود در دلهای مؤمنان

لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ

تا بزیادت كنند يقين را با يقين خود ومر خدا ترا است لشكرهای آسمانها وزمين وهست

اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝ لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ

خدا دانای بحكم كار تا در آورد مردان مؤمن وزنان مومنه را در بستانهای

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ۗ

كه رود از زير آن جويها روان همیشه باشند در آنجا وبازپوشاند ازيشان بديهای ايشان

وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ۝ وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ

وهست آن نزديك خدا رستگاری بزرگ وعذاب كند مردان منافق را

وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ الظَّآنِّيْنَ بِاللّٰهِ

وزنان منافق را ومردان مشرك را وزنان مشركه را كمان برندگان بخدا

ظَنَّ السَّوْءِ ۚ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ

كمانی بد بر ايشان باد جاودانه بد وخشم خدای بر ايشان وبلعنت كرد

وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۗ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ۝ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ

ايشانرا وبيجارد برای ايشان دوزخ وبد بازگشتيست آن ومر خدا ترا است لشكرهای آسمانها

وَالْاَرْضِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۝ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا

وزمين وهست خدا غالب محكم كار بدرستيكه ما فرستاديم ترا گواهی دهنده

برخلائق

وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ

وبشارت دهنده وبیم کننده تا بگروید بخدا در رسول او وارجمند دارید او را ومحترم دارید او را وتسبیح کنید خدا را

بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ

بامداد وشبانگاه بدرستی که آنها که بیعت کردند با تو چیانست که بیعت با خدا کرده اند بدست قدرت

فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَىٰ نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِمَا

پس هر که نقض عهد کند پس بدرستی که زیان شکستن عهد بر تن او بود وهر که وفا کند بآنچه

عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهَ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ

عهد بست بر آن با خدا پس زود بدهیم او را مزدی بزرگ زود گویند مر ترا بازگذاشتگان

مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ

از اهل بادیه مشغول گردانیدند ما را مالهای ما وکسان ما پس امرزش خواه برای ما میگویند

بِأَلْسِنَتِهِم مَّا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ لَكُم مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا

بزبانهای خود آنچه نیست در دلهای ایشان بگو پس کیست که قادر باشد مر شما را از عذاب خدا چیزی

إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا

اگر خواهد بشما زیانی یا خواهد بشما سودی بلکه بود

تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ بَلْ ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَنقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ

شما بکنید آگاه بلکه گمان بردید شما که باز نگردد رسول ومومنان

إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ

با اهل خود هرگز وآراسته شد آن در دلهای شما وگمان بردید شما گمان بد

وَكُنتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝ وَمَن لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا

وبودید شما گروهی هالکان و هر که نگرود بخدا و رسول او پس بدرستی که ما بداریم

لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ

برای کافران آتشی افروخته را و مر خدا راست ملک آسمانها و زمین بیامرزد

لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا سَيَقُولُ

مر آنرا که خواهد و عذاب کند آنرا که خواهد و هست خدا امرزگار مهربان زود گویند

الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِمَ لِتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ

بازماندگان چون بروید شما بسوی غنیمتها که فرا گیرید آنرا بگذارید ما را پیروی کنیم شما

يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ ۚ قُل لَّن تَتَّبِعُونَا كَذَٰلِكُمْ

میخواهند که بدل کنند سخن خدا را بگو هرگز پیروی نکنید ما را همچنین

قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ

گفت خدا از پیش پس زود گویند بلکه حسد برید ما را بلکه بودند که در نیافتند

إِلَّا قَلِيلًا قُل لِّلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ إِلَىٰ قَوْمٍ

مگر اندکی بگو مر بازماندگان را از اعراب بادیه زود بخوانده شوید با قومی

أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ ۖ فَإِن تُطِيعُوا يُؤْتِكُمُ

خداوند ترسی سخت که کارزار میکنید با ایشان تا مسلمان شوند پس اگر فرمان برید

اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۖ وَإِن تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُم مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ

خدا مزدی نیکو و اگر برگردید همچنانک برگشتید شما از پیش عذاب کند شما را

عَذَابًا أَلِيمًا • لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى

عذابی دردناک نیست بر کور حرجی و نه بر لنگ حرجی و نه بر

الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِي

بیمار حرجی و هر که فرمان برد خدا را و پیغمبر او را درآورد او را در بستانهای که روان

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا • لَقَدْ

از زیر آن جویها و هر که برگردد عذاب کند او را عذابی دردناک هر آینه

رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ

خشنود شد خدا از مؤمنان چون بیعت میکردند با تو در زیر درخت حدیبیه پس دانست

مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

آنچه در دلهای ایشان بود پس فرو فرستاد آرام خود را بر ایشان و مزد داد ایشان را فتحی نزدیک

وَّمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَّأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

و غنیمتهای بسیار که فرا گیرند آنرا و هست خدا غالب محکم کار

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ

وعده داد شما را خدا غنیمتهای بسیار که فرا گیرید آنرا پس بشتاب برای شما این

وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ

و باز داشت دستهای مردمان را از شما و تا باشد نشانی مر مؤمنان را و راه نماید شما را

صِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا • وَّأُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا

براه راست و غنیمتی دیگر که توانائی نداشتید بر آن بدرستی که دانست خدا آنرا

وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوُا

وهست خدا بر همه چیزی توانا ۝ واگر کارزار کنند باشما آنانکه کافر شدند برگردانند

الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِي

پشتها را پس نیابند هیچ دوستی ونه یاری کنی این سنت طریقت خدا آنکه

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا ۝ وَهُوَ الَّذِي

گذشت از پیش وهرگز نیابی بر طریقت خدا را بدل کردنی واوست آن خدائی

كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ

که بازداشت دستهای ایشانرا ازشما ودستهای شمارا ازیشان در اندرون مکه

مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

از پس آنکه ظفر داد شمارا بریشان ودست خدا بآنچه میکنید

بَصِيرًا ۝ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

بینا ایشان آنانند که کافر شدند وبرگردانیدند شمارا از مسجد الحرام

وَالْهَدْيَ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ مَحِلَّهُ ۚ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ

وقربان نگذارنده که برسد بمحل خود ولکنه مردانی مؤمن

وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَئُوهُمْ فَتُصِيبَكُمْ مِنْهُمْ

وزنانی مؤمنه نبودند نشناسید ایشانرا که پایمال کنید ایشانرا پس برسد شما از ایشان

مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا

زشتی بی دانستن تا درآورد خدا در رحمت خود آنرا که خواهد اگر بجدا شدندی

لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي

هرآینه عذاب کنیم آنانرا که کافر شدند ازیشان عذابی دردناک چون کردانید آنانرا که کافر شدند در

قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلٰى رَسُولِهِ

دلهای ایشان حمیت چون حمیت اهل جاهلیت پس فرو فرستاد خدا آرام خود را بر رسول خود

وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا

وبر مؤمنان ولازم گردانید ایشانرا کلمه پرهیزکاری وبودند سزاوارتر بآن

وَأَهْلَهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ لَقَدْ صَدَقَ

واهل آن ودست خدا بهمه چیزی دانا هرآینه راست گردانید

اللّٰهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ ۖ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ

خدا رسول خود خواب بحق ودرست که درآئید مسجد حرام را اگر خواهد خدا

آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ ۖ فَعَلِمَ

ایمنان تراشندگان سرهای خودرا تقصیر کنندگان که نترسید پس دانست

مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ

آنچه ندانستید شما پس کرد اینجا از پیش آن فتحی نزدیک اوست آن خدائی که فرستاد

رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفٰى

رسول خودرا بره راست ودین بحق تا غالب گرداند آنرا بر همه دینها وبس است

بِاللّٰهِ شَهِيدًا ۝ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ

خدا گواه محمد رسول خدا است والذین با او اند سخت

عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ

بر کافران رحیم دلانند میان یکدیگر بینی تو ایشانرا رکوع کنندگان سجود کنندگان جویند

فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ

فضلی از خدا وخشنودی او سیمای ایشان در روی ایشان پیدا بود از اثر سجود

ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ

آنست مثل ایشان در توراة ومثل ایشان در انجیل چون کشت زری

أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ

که بیرون آورد جوانه خود را پس قوی گردانید آنرا پس ستبر شد پس راست ایستاد بر بیخ خود خوش آید

الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

کشندگان را تا بخشم آورد بدیشان کافرانرا وعده داد خدا آنهارا که بگرویدند وکارهای

الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

نیکو کردند از ایشان آمرزشی و مزدی بزرگ

سورة الحجرات ثمانی عشرة اٰیة مدنیة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

ای آنها که بگرویده اید در نیارید پیش فرمان خدا ورسول مایستید و بترسید از خدا

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ

بدرستی کہ خدا شنوا است ودانا ای آنہا کہ ایمان آوردہ اید برمدارید آوازہای خودرا بالای

صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ

آواز پیغمبر وبلند مگوئید مراورا بگفتار ہمچون بلند گفتن بعضی شما مربعضی را

أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

کہ باطل شود عملہای شما وشما ندانید بدرستی کہ آنہا کہ آہستہ دارند

أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ

آوازہای خود نزدیک رسول خدا آن گروہ انہانند کہ آزمود خدا دلہای ایشانرا

لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ

برہیزگاری مرایشانرا بود آمرزشی ومزدی بزرگ بدرستی کہ آنہا میخوانند ترا

مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ

از پس پردہا بیشترین ایشان استعمال عقل نمیکنند واگر آنک ایشان

صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

صبر کردندی تا برون آمدی تو بریشان مرا نہ بودی بہتر مرایشانرا وخدا آمرزگار

رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا

مہربانست ای آنہا کہ ایمان آوردہ اید اگر آید بشما فاسقی بخبری

قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ

کردی را بنادانی پس بر گردید بر آنچہ کردہ باشید شما پشیمانان وبدانید کہ درمیان شما

خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ ۖ وَلَا
بهتر از ایشان و نه زنان از زنان شاید بود که باشند بهتر از ایشان
تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ ۖ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ
عیب نهای یکدیگر مجوئید و یکدیگررا لقبهای بد منهید بد ست نام فسق
بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
پس از ایمان و هر که توبه نکند پس آن گروه ایشان ستمکارانند ای آنها
آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ۖ وَلَا تَجَسَّسُوا
که بگرویده اید دوری کنید از بسیاری از گمان بدرستی که بعضی از گمان بزه بود و جست وجوی مکنید
وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
و نباید که غیبت کند بعضی شما بعضی را ای دوست میدارد یکی از شما که خورد گوشت برادر خود را
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا
مرده پس کاره دارید آنرا و بترسید از خدا بدرستی که خدا توبه پذیرندهٔ مهربانست ای مردمان بدرستی که
خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
آفریدیم ما شمارا از نری و مادینه و بگردیدیم ما شمارا گروهها و قبیلها
لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
تا یکدیگررا بشناسند بدرستی که گرامی ترین شما نزد خدا پرهیزکارترین است بدرستی که خدا دانا و آگاه
قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا ۖ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَٰكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
گفتند اعل بادیه بگرویدیم ما بگو ایمان نیاورده اید بدل و لیکن بگوئید مسلمان شدیم و هنوز در نیامده است

رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

ولیکن خدا — از فرمان — رسول خداست — اگر فرمان به دشمارا — از بسیاری

حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَ إِلَيْكُمُ

دوست داشت شمارا — ایمان — وبیاراست آنرا در دلهای شما — ونخواست بشما

الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ أُولٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ فَضْلًا

کفر — وفاسقی وخروج از طاعت — وعاصی شدن — آن گروه ایشانند — راه صواب جویندگان فضلی

مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ

از خدا — ونعمتی — وخدا داناست — وحکم کار — واگر دو طائفه از

الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدٰىهُمَا عَلَى

مؤمنان باهم کارزار کنند — پس صلح بازدهید میان ایشان — پس اگر ستم کند یکی ازان هر دو بر

الْأُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتّٰى تَفِيءَ إِلٰى أَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا

دیگری — پس کارزار کنید با آنکه — ستم کرد — تا باز آید — بفرمان خدا — پس اگر باز آمدند — پس صلح دهید

بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

میان آن هر دو — بعدالت — وداد کنید — بدرستی که خدا دوست دارد عادلان را

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ

نیست مؤمنان — برادران — پس صلح دهید میان برادران خود — وبپرسید از خدا

تُرْحَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰى أَنْ يَكُونُوا

تا بود که شما — بخشوده شوید — ای آنها که ایمان آورده اید — باید که استهزا نکند گروهی از گروهی — شاید بود که باشند

حزب

بسم الله الرحمن الرحيم

ق ۚ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۚ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ

بخش کوه قاف و بحق قرآن باعجز و بزرگواری ملک بشکفت داشتند که آمد بدیشان بیم کننده از ایشان و گفتند کافران

هَٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۚ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۖ ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ

این چیزی عجبست ای چون بمیریم ما و باشیم خاکی آن باز گردانیدن چه دور است

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ۖ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ

بدرستی که دانایم آنچه میکاهاند زمین از ایشان و نزدیک ماست کتابی که حافظ اعمال همه است

بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ۚ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا

بلکه بدروغ داشتند محمد را چون آمد بدیشان پس ایشان در کاری اند ای پس نگرستند

إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ

بسوی آسمان که بالای ایشانست که چگونه بنا فرمودیم ما آنرا و بیاراستیم ما آنرا و نیست مر آنرا هیچ

فُرُوجٍ ۚ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا

شکافی و زمین را گسترده ایم ما آنرا و افکنده ایم در آنجا کوههای ثابت را و بروانیده ایم ما در آنجا

مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۚ تَبْصِرَةً وَذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

از هر صنف زیبا را از بهر بینش و پندی هر بنده باز گردنده را بدرگاه

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

و فرو فرستادیم ما از آسمان آبی مبارک را پس برویانیدیم ما بدان بستانهای و دانه درودنی

الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ

ایمان در دلهای شما و اگر فرمان برید خدا را و رسول او را باز نکاهاند از عملهای شما

شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

چیزی بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست آنها نه که بگروید بخدا

وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

و رسول او پس بشک نشدند و جهاد کردند بمالهای خود و تنهای خود در راه

اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۚ قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

خدا آن گروه ایشانند راست گویان بگو ای مدعی آموزانید خدا را بدین خود و خدا میداند

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۚ يَمُنُّونَ

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمینست و خدا بهمه چیزی داناست منت می نهند

عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا ۖ قُلْ لَا تَمُنُّوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ ۖ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ

بر تو که مسلمان شده اند بگو منت منهید بر من اسلام آوردن خود بلکه خدای منت می نهد بر شما که

هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

راه نمود شما را بایمان اگر هستید شما راست گویان بدرستی که خدا میداند

غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

غیب آسمانها و زمین را و خدا بینناست بدانچه ایشان کرده باشند

سورة ق وهي خمس وأربعون آية مكية

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ ۙ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَأَحْيَيْنَا بِهِ

وخرما اسقانها روزی بندگان خودرا وزنده کردانیدیم ما بدان

بَلْدَةً مَّيْتًا ۚ كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ

شهر مرده را بود بیرون آمدن از گور بدروغ داشتند پیش ازینان قوم نوح نوح را

وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ

واصحاب چاه وقوم صالح وقوم هود وفرعون وبرادران لوط واصحاب

الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۚ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ۝ أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۚ

ایکه وکروه ملک عمر همه بدروغ داشتند رسولانرا پس واجب شد وعدهٔ من ای پس عاجز کردانیدیم ما آفریدن اول بار

بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ

بلکه ایشان در پوششی اند از آفریدنی نو و بدرستی که آفریدیم ما آدمی را

وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ ۖ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ

ودانیم آنچه وسوسه میدهد بدان تن او ما نزدیکتریم بدو از رگ دل

الْوَرِيدِ ۝ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۝

او بندو چون از جانب راست واز جانب چپ

مَّا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۝ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ

نگوید هیچ لفظی مگر نزدیک او بود نگهبانی حاضر وآید سختی جان کندن

الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۖ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۚ ذَٰلِكَ

بحق آنست آنچه بودی ازان بیگانه بودی ودر دمند در صور آنست

يَوْمُ الْوَعِيدِ ۝ وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَشَهِيدٌ ۝ لَقَدْ

روز وعده گاه واید سرتنی باو بود راننده و گواهی بدرستی که

كُنتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلْيَوْمَ

بودی بو در غفلتی ازاین پس برداشتیم ما ازتو پوششرا پس بینای تو امروز

حَدِيدٌ ۝ وَقَالَ قَرِينُهُۥ هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ۝ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ

تیز بود وگوید یار وهمنشین او اینست آنچه نزد من بود دراندازند در دوزخ هر

كَفَّارٍ عَنِيدٍ ۝ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ۝ ٱلَّذِي جَعَلَ مَعَ ٱللَّهِ

ناسپاس عناد ورزنده را منع کننده خیر از حد در گذرنده شک شونده را انکه پدید کرد با خدا

إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي ٱلْعَذَابِ ٱلشَّدِيدِ ۝ قَالَ قَرِينُهُۥ رَبَّنَا

خدائی دیگر را در عذاب سخت گوید همنشین او ای پروردگار ما

مَآ أَطْغَيْتُهُۥ وَلَٰكِن كَانَ فِي ضَلَٰلٍۭ بَعِيدٍ ۝ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا۟

عاصی نشدم او را ولیکن بود او در گمراهی دور از حق گوید خدا خصومت مکنید

لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِٱلْوَعِيدِ ۝ مَا يُبَدَّلُ ٱلْقَوْلُ لَدَيَّ

نزد من وبدرستی که فرا پیش داشتم شما را وعدها بدل کرده نشود گفتار نزد من

وَمَآ أَنَا۠ بِظَلَّٰمٍ لِّلْعَبِيدِ ۝ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ ٱمْتَلَأْتِ وَتَقُولُ

ونیستم من ستم کننده مر بندگان خودرا روزی که گوئیم مر دوزخ را که ای پرشدی وگوید آن

هَلْ مِن مَّزِيدٍ ۝ وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ۝ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ

ای هیچ زیادتی هست وزدیک کرده شود بهشت برای پرهیزکاران دور نه دور گشته گویند اینست آنچه وعده میدادند شمارا

يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَ

روزی که بشنوند بانگی بحق آنست روز بیرون آمدن ازگور ما هستی کرما زنده کنیم

نُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ ۝ يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذٰلِكَ

و بمیرانیم و با ما ست بازگشت روزی که شکافته شود زمین ازایشان شتابان آن

حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۝ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۝ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

حشر کردن بما آسانست ما دانائیم بدانچه میگویند و نیستی تو برایشان

بِجَبَّارٍ ۝ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

گردنکش پس پند ده بقرآن آنرا که ترسد از وعید من

سورة الذاريات ستون است و شصت آیت و سه رکوع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

خاک پاشیدنی بارا نهاده بسهولت

وَالذّٰرِيٰاتِ ذَرْوًا ۝ فَالْحٰامِلٰاتِ وِقْرًا ۝ فَالْجٰارِيٰاتِ يُسْرًا ۝ فَالْمُقَسِّمٰاتِ

بحق بادهای خاک پاشنده پس بحق ابرهای بار برنده پس بحق کشتیهای روان برنده و

أَمْرًا ۝ إِنَّمٰا تُوعَدُونَ لَصٰادِقٌ ۝ وَإِنَّ الدِّينَ لَوٰاقِعٌ ۝ وَالسَّمٰاءِ

کارسازی را بدرستی که آنچه وعده میدهند شما را راست است و بدرستی که جزا واقع شونده است و بحق آسمان

ذَاتِ الْحُبُكِ ۝ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ۝ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ

خداوند بدرستی که شما در سخنی گوناگون اید گردانیده شود از آن هر که گردانیده شود

لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ۝ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

هر بازگشت کننده نگهبان انکه ترسید از خدا نابیدا و آمد بدلی باز گشته

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ لَهُمْ مَا يَشَآءُونَ فِيهَا

در روید در آنجا بسلامت آنست روز جاویدی مرایشانرا بود آنچه خواهند درانجا

وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ

ونزدیک ماست زیاده نیز وبسا که هلاک کردیم ما پیش ازیشان از گروهانی که ایشان

أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ إِنَّ فِي

سخت تر بودند ازیشان بگرفتن پس کشتند در شهرها ای هست هیچ گریزگاهی بدرستی که در

ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ

ان هر اینه پندیست مر انرا که باشد مر اورا دلی یا اندازد گوشی واو حاضر بود

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

وبدرستی که آفریدیم ما آسمانها را وزمین را وآنچه میان ایشانست در شش روز

وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۝ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

ونرسید بما هیچ ماندگی پس صبر کنید بر آنچه میگویند وتسبیح کنید بستایش

رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ

پروردگار خود پیش از طلوع آفتاب وپیش از فرو شدن آن وبعضی از شب تسبیح کن

وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ۝ وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ

در اعقاب سجدها وگوش بازدار انروز که خواند خواننده از جایگاهی نزدیک

قُتِلَ الْخَرّٰصُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ يَسْـَٔلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ

دروغ دارندگان آنهائی کایشان در مستی اند خوشی عیشان روز می پرسند از تو که کی خواهد بود

الدِّينِ ۝ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ ۝ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا

جزاء قیامت روزی که ایشان بر آتش تابانیده شوند گویند ایشانرا بلعنت کرده شدند درچشید آزمایش خودرا اینست

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

آنچه شما بدان شتاب میخواستید بدرستی که پرهیزکاران در بهشتها وچشمها باشند

آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِينَ

فرا گیرندگان آنچه بداد ایشانرا پروردگار ایشان بدرستی که ایشان بودند پیش ازین نیکوکاران

كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ۝ وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

بودند اندکی از شب که خواب میکردند وبسحرگاهان ایشان آمرزش میخواستند

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ

ودر مالهای ایشان حقی بود درخواسته ونخواسته را ودر زمین نشانهاست مر یقین کنندگانرا

وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا

ودر تنهای شما نیز ای پس نمی بینید ودر آسمان روزی شما ونیست شما وآنچه

تُوعَدُونَ ۝ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ

وعده میدهید پس بحق پروردگار آسمان وزمین بدرستی که آن البته مانند آنچه شما سخن میگوئید

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ

بدرستی که آمد بتو سخن مهمانان ابراهیم گرامی کردگان چون درآمدند بر او

فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ ۝ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ

پس گفتند سلام باد بر تو گفت سلام بر شما باد قومی هستید که نمی شناسیم شما را پس برفت بسوی اهل خویش پس آورد

بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ

گوسالهٔ فربه را پس نزدیک کرد ایشانرا گفت ای نمیخورید پس در تن خود گذاشت از ایشان

خِيفَةً ۚ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ۝ فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ

ترسی گفتند مترس و بشارت دادند او را بپسر زندی دانا پس روی فرا کرد زن او

فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ۝ قَالُوا كَذَٰلِكِ

در اختلافی بود سر فرا کرد روی خود را و گفت من پیرزنی نازاییده ام گفتند ملائکه همچنین است

قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا

گفت پروردگار تو گفته او حکیم کار دانا گفت پس چیست حال و کار شما ای

الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُجْرِمِينَ ۝ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً

رسولان گفتند بدرستی که فرستاده اند ما را بگروه گناهکاران تا بفرستیم بر ایشان سنگهائی

مِنْ طِينٍ ۝ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ۝ فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ

از گل نشان کرده نزد پروردگار تو برای گزافکاران پس بیرون آوردیم ما آنرا که بود

فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَ

در آنجا از گروندگان پس نیافتیم ما در آنجا جز خانه از گردنکشان

تَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ وَفِي مُوسَىٰ

واگذاشتیم ما در آنجا نشانی را کسانیرا که میترسند از عذاب دردناک و در قصهٔ موسی

الجزء ٢٦

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا

پس در گریزید با نیاه خدا بدرستی که من شمارا از وی بیم کننده روشنم و بدید کنید با خدای خدای

آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ

دیگررا بدرستی که من شمارا از وی بیم کننده روشنم همچنین نیامدند بدانها که

قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ

پیش از ایشان بودند هیچ رسولانی مگر گفتند گراد ساحرست یا دیوانه است ای فرموده شدند بدان ملک ایشان

قَوْمٌ طَاغُونَ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ وَذَكِّرْ فَإِنَّ

گروهی طاغیانند پس برگرد از ایشان پس نیستی تو ملامت زده و پند ده که

الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

پند سود دهد مومنانرا که بیافریدم پری و آدمی را مگر که مرا پرستند

مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ إِنَّ اللَّهَ

نمیخواهم از ایشان هیچ روزی و نمیخواهم که طعام دهند مرا بدرستی که خدا

هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ

او روزی دهندهٔ است خداوند قوت محکم پس بدرستی که مرآنهارا که ستم کردند گناهانند مانند گناهان

أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ

اصحاب ایشان پس نشتاب نمیخواهند آنرا پس وای مرآنهارا که کافر شدند

سورة الطور

الَّذِي يُوعَدُونَ

آنچه وعده میدادند ایشانرا

إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝ فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ

چون بفرستادیم ما اورا بسوی فرعون بحجتی روشن پس برگشت بلد عای خود وگفت این جادوی است

أَوْ مَجْنُونٌ ۝ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ

یا دیوانه پس بگرفتیم ما اورا ولشکرهای اورا پس انداختیم ایشانرا در دریا واوسزاوار ملامت بود

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ۝ مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ

ودر قصه قوم هود چون بفرستادیم ما بریشان بادی سخت نمیگذاشت هیچ چیزی که میامد

عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيمِ ۝ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا

بر آن مگر که میکرد اینده آنرا همچون پوسیده ودر قصه قوم صالح چون گفت برایشانرا برخوردار

حَتَّىٰ حِينٍ ۝ فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ وَهُمْ

تا هنگامی پس گردنکشی کردند از فرمان پروردگار خود پس بگرفت ایشانرا بانگ

يَنظُرُونَ ۝ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِن قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ

می نگریستند پس توانایی نداشتند هیچ ایستادنی ونبودند دادستانندگان

وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَالسَّمَاءَ

ودر قصه قوم نوح از پیش بدرستی که ایشان بودند گردی فاسقان وبخی آسمان

بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ

بدرستی کردیم ما آنرا بقدرتی وزمین را گستردیم ما آنرا پس نیکو

الْمَاهِدُونَ ۝ وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

گسترندگانیم واز هر چیزی آفریدیم دو صنف تا بود که شما پند گیرید

بسم الله الرحمن الرحيم

والطور ۝ وكتاب مسطور ۝ في رق منشور ۝ والبيت المعمور ۝

بحق کوه طور و بحق نامه باز کرده در ورقی باز کرده و بحق خانه کعبه که آبادام است

والسقف المرفوع ۝ والبحر المسجور ۝ إن عذاب ربك لواقع ۝ ما له من

بحق آسمان برافراشته و بحق دریای پر کرده بدرستی که عذاب پروردگار تو واقعیست نبود مر آنرا

دافع ۝ يوم تمور السماء موراً ۝ وتسير الجبال سيراً ۝ فويل يومئذ

دفع کننده روزی که روان شوند آسمانها روان شدنی و روان شوند کوهها روان شدنی پس وای آنروز

للمكذبين ۝ الذين هم في خوض يلعبون ۝ يوم يدعون إلى

مر دروغ دارندگان انبیارا آنها که ایشان در شروع میشوند بازی میکنند روزی که خوانده شوند

نار جهنم دعاً هذه النار التي كنتم بها تكذبون ۝ أفسحر

بسوی آتش دوزخ خوانده شوند گویند اینست آتشی که شما باو دروغ میداشتید ای پنداشت

هذا أم أنتم لا تبصرون ۝ اصلوها فاصبروا أو لا تصبروا سواء

این یا شما نمی بینید در روید در آنجا پس صبر کنید یا صبر نکنید یکسان

عليكم إنما تجزون ما كنتم تعملون ۝ إن المتقين في

بر شما نیست که پاداشت داده شوید مگر بآنچه شما کرده باشید بدرستی که پرهیزکاران در

جنات ونعيم ۝ فاكهين بما آتاهم ربهم ووقاهم ربهم

بستانها باشند و نعمتها باشند خوش عیشان بآنچه داده بود ایشانرا پروردگار ایشان نگه داشته بود ایشانرا پروردگار ایشان

عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ مُتَّكِئِينَ

از عذاب دوزخ گوئیم ایشانرا بخورید و بیاشامید خوش و گوارنده بدانچه شما کردید در دنیا تکیه زنندگان

عَلَىٰ سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا

بر تختهائی متناصف و هم جفت کردانیم ایشانرا بحور العین و آنهائی که ایمان آوردند

وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ

و پیروی کرد ایشانرا فرزندان ایشان بایمان درپیوندیم ایشانرا بفرزندان ایشان و باز نکاهیم ایشانرا

مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۝

از عمل ایشان هیچ چیزی هر مردی بدانچه اندوخته بود گرو کرده

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا

و مدد کنیم ایشانرا بمیوها و گوشتی از آنچه آرزو کنند در کشند درانجا

كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ

جامهائی که هیچ نافرجامی نبود درانجا و نه بزه و گرد برنده بریشان کودکانی که مر ایشانرا

كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

گویا که ایشان مرواریدی باشند پنهان داشته در صدف و روی فراکنند بعضی ایشان بر بعضی پرسند از هم

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا

گویند پیشتر که بودیم ما بمیان اهل خود ترسکاران صا ربا

وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ۝ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ۝ فَذَكِّرْ

و نگه بداشت ما را از عذاب باد گرم بدرستی که بودیم ما از پیش میخواندیم او را بدرستی که او است نیکوکار مهربان

شاعر

فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ ۝ اَمْ يَقُوْلُوْنَ

پس نیستی تو بنعمت پروردگار خود زاختر گوی نه دیوانه یا میگویند

نَتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ الْمَنُوْنِ ۝ قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ

چشم میداریم بدو حادثهای زمانه را بگو چشم دارید کزین با شما از جمله چشم دارندگانم

اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَآ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ۝ اَمْ يَقُوْلُوْنَ

یا بیفزاید ایشانرا سوگندهای ایشان بدین یا ایشان گروهی طغیانند یا میگویند

تَقَوَّلَهٗ ۚ بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ۝ فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ

از خود برساخته است بلکه نمی گروند پس باید که بیاورند سخنی مانند آن اگر راست گویانند

اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ۝ اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ

یا ایشانند آفرینندگان یا آفریدند آسمانها

وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ۝ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ

و زمین را بلکه یقین نمیکنند یا نزدیک ایشانست خزینهای پروردگار تو یا ایشان

الْمُصَيْطِرُوْنَ ۝ اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ

یا مرایشانراست نردبانهای که گوش بازدارند در آن باید که بیاورد گوشدارنده ایشان

بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝ اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ۝ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ

یا مرایشانراست دختران و مر شمارا پسران یا میخواهی تو از ایشان

اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ۝ اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ

مزدی پس ایشان از تاوان گران بارانند یا نزد ایشانست علم غیب پس ایشان

يَكْتُبُونَ ۝ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۝

باز می نویسند یا میخواهند کیدی وحیله پس آنها که کافر شدند ایشان کید میکنند

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا

یا مر ایشانرا خدائی جز از معبود بحق پاک و منزه است خدا از آنچه انباز فرا میدارید او را و اگر ببینند افتاده

مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ۝ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا

از آسمان پاره گویند این ابریست برهم نشسته پس بگذار ایشانرا تا باز رسند

يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا

بروز ایشان آنروزی که در آن بشکافند آنروز بنگردانند چیزی

وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ

و نه ایشانرا یاری کنند و بدرستی که مر انهارا که ستم کردند عذابی بود جز ازین ولیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَ

بیشترین ایشان نمی دانند پس صبر کن مر حکم پروردگار خودرا پس بدرستی که تو بنگهداشت ما

سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ

و تسبیح کن بستایش پروردگار خود هنگام که برخیزی و بعضی از شب پس تسبیح کن اورا و از پس فرو

سورة النجم اثنتان وستون اية مكية

النَّجْمِ

ستدن یستارگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ۝ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ۝

بحق ستاره — بضلالت منسوب نیست صاحب شما محمد است — و از سر خود سخن نمی‌گوید

اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوحٰى ۝ عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ۝ ذُوْ مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ۝

نیست آن مگر وحی که وحی کرده می‌شود — درآموخت او را جبرئیل سخت نیروی

وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ۝ ثُمَّ دَنٰى فَتَدَلّٰى ۝ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ۝

و او — پس نزدیک شد — پس بود

فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِهٖ مَآ اَوْحٰى ۝ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ۝ اَفَتُمٰرُوْنَهٗ

پس وحی کرد بسوی بندهٔ خود آنچه وحی کرد — دروغ نداشت دل محمد آنچه دید — ای پس شک می‌آورید او را

عَلٰى مَا يَرٰى ۝ وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ۝ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ۝

بر آنچه دید — و بدرستی که دید — نزدیک سدرة المنتهی

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ۝ اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ۝ مَا زَاغَ الْبَصَرُ

نزدیک آن است بهشت جاویدان

وَمَا طَغٰى ۝ لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ۝ اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ

بدرستی که دید او از نشانهای پروردگار خود بزرگتر — ای مشرکان

وَالْعُزّٰى ۝ وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ۝ اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ۝

و عزی را — و آن بت سیوم دیگر را — ای مشرکان نرینه و مر او راست

تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيْزٰى ۝ اِنْ هِيَ اِلَّآ اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَ

این که آن قسمتی — نیستند آنها مگر نامهائی که نام نهاده‌اند آنرا شما

آبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا

وپدران شما آنچه فرونفرستاد خدا بدان هیچ حجتی پیروی نمیکنید مگر گمانی را وآنچه

تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَى أَمْ لِلْإِنْسَانِ

آرزو کنند تنها ودرپرستی که آمد بدیشان از پروردگارایشان راه یا مر آدمی را است

مَا تَمَنَّى فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ

آنچه آرزو کرد پس مرخدای راست آخرت ودنیا وبسا از فرشتگان که در آسمانها

لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ

که نگزراند شفاعت ایشان چیزی مگر از پس آنگ دستوری دهد خدای مرانرا که خواهد

وَيَرْضَى إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ

وبپسندد درپرستی که آنها که نمیگروند بسرای آخرت مرایشانرا نام میدهند فرشتگانرا نامی

الْأُنْثَى وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ

مادینه ونبود مرایشانرا بدان هیچ دانشی پیروی نمیکنند مگر گمانی را ودرپرستی که گمان

لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا

نگزیراند از حق چیزی را پس برگرد ازآنک برگشت از یاد ما ونخواست مگر

الْحَيَوةَ الدُّنْيَا ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

زندگانی دنیا را آن است مبلغ ایشان از دانش درپرستی که پروردگار تو داناترست بانک

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

از راه او واو داناترست بانک راه یافت ومرخدای راست آنچه در

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَىٰ ۝ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

وآنکه او بمیراند وزنده گرداند آنکه او آفرید دو صنف نر ماده

مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۝ وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ

از نطفه چون در رحم ریخته شود آنکه بر وست زنده کردن دیگر بار وآنکه او تواگر گرداند

وَأَقْنَىٰ ۝ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَىٰ ۝ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ وَثَمُودَ

ودرویش کند وآنکه اوست پروردگار این ستاره وآنکه او هلاک کرد عاد پیشینرا وقوم صالح را

فَمَا أَبْقَىٰ ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝ وَ

پس باقی نگذاشت وقوم نوح را از پیش بدرستی که ایشان بودند ستمکارتر وطاغی تر

الْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ

بشک میشوید پس بکدامین نعمتهای پروردگار خودرا

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ۝ أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ۝ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ

این محمد بیم کننده ایست از بیم کنندگان پیشین ای نزدیک قیامت نیست مرانرا از جز خدا

كَاشِفَةٌ ۝ أَفَمِنْ هَٰذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝ وَتَضْحَكُونَ وَلَا

بردارنده ای پس ازین سخن عجب میدارید و میخندید

تَبْكُونَ ۝ وَأَنتُمْ سَامِدُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

نمی گریید و شما پس سجده کنید مرخدارا و بپرستید

سنت سجدة

سورة القمر خمس وخمسون آية مكية

الأرض ليجزي الذين أساؤا بما عملوا ويجزي الذين أحسنوا
گردند نیکوی کرده بدانچه زشت دهد پاداش بدانچه کرده اند
بالحسنى ۝ الذين يجتنبون كبائر الإثم والفواحش إلا اللمم ط
بنیکوئی آنانرا که دوری جویند از گناهان بزرگ و ناشایست مگر گناه خرد
إن ربك واسع المغفرة ط هو أعلم بكم إذ أنشأكم
بهشت که پروردگار تو آمرزش فراخ دانا تر است بحال شما
من الأرض وإذ أنتم أجنة في بطون أمهاتكم فلا تزكوا أنفسكم
از زمین و چون شما درشکمهای مادران خود بودید پس
هو أعلم بمن اتقى ۝ أفرأيت الذي تولى وأعطى قليلا وأكدى
او داناتر است بانکه پرهیزگاری نمود ای پس دیدی تو آنرا که برگشت وعطا داد اندکی
أعنده علم الغيب فهو يرى ۝ أم لم ينبأ بما في صحف موسى
ای نزد اوست علم غیب پس او می بیند یا آگاهانیده نشد بدانچه در صحف موسی است
وإبراهيم الذي وفى ألا تزر وازرة وزر أخرى ۝ وأن
وابراهیم آنکه وفا نمود آنکه برندارد هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و آنکه
ليس للإنسان إلا ما سعى ۝ وأن سعيه سوف يرى ثم يجزاه
نیست مر آدمی را مگر آنچه سعی نمود و آنکه سعی او زود بود که بینند پس پاداش
الجزاء الأوفى وأن إلى ربك المنتهى ۝ وأنه هو أضحك وأبكى
داده شود تمام و آنکه با پروردگار تست نهایت کار و آنکه او بخنداند و بگریاند

بسم الله الرحمن الرحيم

خدای روزی دهنده مهربان

ابتدا میکنم بنام

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا

نزدیک شد قیامت و شکافته شد ماه ۝ واگر ببینند هر نشانی برگردند و گویند

سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ

این جادوئی مستمر سخت ۝ دروغ دارند و پیروی کنند مرادهای خودرا و هر کاری آرامگیرنده بود

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ

و بدرستی که آمد بدیشان از خبرهای آنچه در آن بازدارندگی حکمتی رسنده

فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نُكُرٍ

پس چه بکند بیمها ندادن کسان ۝ پس برگرد از ایشان روزی که خواند خواننده بچیزی عجیب

خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

خاضع باشند بینائیهای ایشان بیرون آیند از گورها گویا که ایشان ملخهای پراکنده باشند

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝ كَذَّبَتْ

شتابنده بسوی خواننده گویند کافران این روزی دشوار است بدروغ داشتند

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ

پیش از ایشان قوم نوح پس دروغ داشتند بنده ما را و گفتند دیوانه است و بازدارند

فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ ۝ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ

پس بخواند پروردگار خودرا که من مغلوبم پس دادد مرا پس بگشودیم درهای آسمان را بآبی ریزنده

وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ

وروان گردانیدیم ما در زمین چشمهائی پس ملتقی شد آب بر امری که مقدر شده بود و برنشانیدیم ما او را

ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ وَلَقَدْ

بر چوبهای خداوند میخها که میرفت بنگهداشت ما پاداشی مر آنرا که کافر شده بود و بدرستی

تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ وَ

که بگذاشتیم آنرا برای نشانی پس آیا هست پند گیرنده پس چگونه بود عذاب من و بیم کردن من

لَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ كَذَّبَتْ

و بدرستی که آسان کردیم ما این قرآن را برای پند پس آیا هست پند گیرنده بدروغ داشتند

عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا

قوم هود پس چگونه بود عذاب من و بیم کردن من و بدرستی که بفرستادیم ما بر ایشان بادی سخت آهنده

فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

در روزی شوم پیاپی و مدام بر کند مردمانرا گویا که ایشان تنهای خرمابنان بودند افتاده

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ

پس چگونه بود عذاب من و بیم کردن من و بدرستی که آسان کردیم ما قرآنرا برای پند پس آیا

مِنْ مُدَّكِرٍ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا

هست پند گیرنده بدروغ داشتند قوم صالح بهمه کسه کانرا پس گفتند ای آدمی از مارا یگانه بود

نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا

پیروی کنیم او را بدرستی که ما آنگاه در گمراهی و آشفتگی آیا فرو افکنده شد یاد بر او از میان ما

بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ الْكَذَّابُ

زود بدانند فردا ایشان که کیست دروغ گوی

بلک او سخت دروغ گوی بدکار است

الْأَشِرُ ۝ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ

مرایشانرا پس چشم دارید پس آزمایشی سبب ناقه ایم فرستنده

بدکار بدرستی که ما

وَاصْطَبِرْ ۝ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

وشکیبائی نمای وبیاگاهان ایشانرا که آب قسمت میان ایشان هر کرسی را قسمی است

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

پس برخواندند صاحب خودرا پس گرفت آنرا پس چگونه بود عذاب من وبیم کردن من

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

پس شدند همچون یک بانگ زدنی بر ایشان

بدرستی که ما بفرستادیم

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ كَذَّبَتْ

وبدرستی که آسان کردانیدیم ما قرآنرا از بهر پند گرفتن پس هست هیچ پند گیرنده بازداشتند

قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ

قوم لوط بیم کنندگانرا بدرستی که بفرستادیم ما برایشان سنگ پاره

نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

گردانیدیم ما ایشانرا بسحر گاهان نعمتی از نزدیک ما همچنین پاداش دهیم آنرا که سپاس دارد

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۝ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ

وبدرستی که بیم کرد ایشانرا گرفتن ما پس شک کردند در بیم کنندگان وبدرستی که ازخواستند او را

عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ

از مهمانان او پس محو کردیم ما چشمهای ایشانرا پس بچشید عذاب مرا وبیم کردن من

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝ فَذُوقُوا عَذَابِي

وبدرستی که بگرفت ایشانرا در بامداد ان عذابی آرامگیرنده پس بچشید عذاب مرا

وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ وَلَقَدْ

وبیم کردن مرا وبدرستی که آسان کردیم ما قرآنرا از بهر پند گرفتن پس ای هست پند گیرنده وبدرستی

جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ

که آمدند بآل فرعون بیم کنندگان بدروغ داشتند نشانهای ما را همه آن پس بگرفتیم ما ایشانرا گرفتن

عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ ۝ أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

خدای غالب توانا ای کفار شما بهتر از گروه شما یا مر شماراست بیزاری در

الزُّبُرِ ۝ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ۝ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

کتابها یا میگویند ما جمعی زود بهزیمت کرده شوند همه وبرگردانند پشتها را

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ ۝ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي

بلکه قیامت وعده گاه ایشانست وقیامت سخت تر وتلخ تر بدرستی که گناهکاران در

ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ

گمراهی باشند واتشی روز که بکشند ایشانرا در آتش بر روهای ایشان گویند بچشید عذاب دوزخ را

۝ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ

بدرستی که همه چیزی آفریدیم آنرا باندازه ونیست فرمان ما مگر یکی چون یک چشم زدن

بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ۝ وَكُلُّ

و بدرستی که هلاک کردیم ما گروهان شما را پس ای هست هیچ پندگیرنده و هر

شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَّكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌ ۝ اِنَّ

چیزی کردیم ما آنرا در صحیفهٔ اعمال هریک و هر کوچک و بزرگی نوشته است بدرستی

الْمُتَّقِيْنَ فِي جَنّٰتٍ وَّنَهَرٍ ۝ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ ۝

پرهیزکاران در بوستانها و جویها باشند در جایگاهی خوب نزد پادشاه قادر توانا

سورة الرحمن وهي احدى وسبعون

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای روزی دهنده مهربان

اَلرَّحْمٰنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ۝ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝ اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

خدای روزی دهنده در آموخت خط را بقلم آفرید آدمی را در آموخت او را بیان سخن آفتاب و ماه

بِحُسْبَانٍ ۝ وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ

بحساب میروند و بوستارگان و درختان او را سجود میکنند و آسمان برافراشت آنرا و بنهاد

الْمِيْزَانَ ۝ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ۝ وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا

ترازو را تا بانگ طغیان نکنید در ترازو و بدرستی دارید ترازو را بعدالت و باز مکاهید

الْمِيْزَانَ ۝ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ۝ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ

ترازو را و زمین بگسترانید آنرا در آنجا میوها و در بوستانها خداوند

الأكمام والحب ذو العصف والريحان فبأي آلاء ربكما

خوشها دوارد خداوند پس بکدام نعمتها پروردگار خود

تكذبان خلق الانسان من صلصال كالفخار وخلق الجان من

نصف

بروغ میدارید ای جن وانس آفرید آدمی را از گل دو پسه مجون واآفرید پدر پریانرا از

مارج من نار فبأي آلاء ربكما تكذبان رب المشرقين و

زبانه از آتش پس بکدام نعمتها بروغ میدارید اوست پروردگار مشرق

رب المغربين فبأي آلاء ربكما تكذبان مرج البحرين

و پروردگار مغرب پس بکدام نعمتها بروغ میدارید برمیگشود دو دریارا

يلتقيان بينهما برزخ لا يبغيان فبأي آلاء ربكما تكذبان

که بهم رسیده میشوند میان ایشان پس بکدام نعمتها بروغ میدارید

يخرج منهما اللؤلؤ والمرجان فبأي آلاء ربكما تكذبان

بیرون آورد از آن دو دریا مروارید ومرجان وجواهررا پس بکدام نعمتها بروغ میدارید

وله الجوار المنشآت في البحر كالأعلام فبأي آلاء ربكما تكذبان

و مر اوراست کشتیها بادبانها برکشیده در دریا مجون کوهها پس بکدام نعمتها بروغ میدارید

كل من عليها فان ويبقى وجه ربك ذو الجلال والاكرام

هرکه بر روی زمینست فانی شونده ویباقی ماند ذات پاک پروردگار تو بزرگی وگرامی

فبأي آلاء ربكما تكذبان يسئله من في السموات والأرض كل

پس بکدام نعمتها بروغ میدارید درخواست میکند او را آنکه در آسمانهاست وزمین هر

يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ سَنَفْرُغُ

روزی او در شغلیست پس بگذا نیز نعمتها پروردگار خود بدروغ میدارید زود قصد حساب

لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَا مَعْشَرَ

شما کنیم ای گروه جن و انس پس بگذا نیز بدروغ میدارید ای گروه

الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

پری و آدمی اگر توانائی داشته باشید شما که از کنارهای آسمانها و زمین

فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

بیرون نتوانید رفت مگر بحجتی پس بگذا نیز نعمتهای پروردگار

تُكَذِّبَانِ ۝ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ

پس بیرون روید بدروغ میدارید شعله از آتش و مس پس یاری نکرده شوید

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً

بدروغ میدارید پس چون شکافته شود آسمان پس

كَالدِّهَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ

بدروغ میدارید پس آنروز پرسیده نشود

عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُعْرَفُ

از گناه او هیچ آدمی و نه پری پس بگذا نیز بدروغ میدارید شناسند

الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

گناهکاران بنشانهای ایشان پس فرو گرفته شوند بر پیشانی و قدمها پس بگذا نیز

تُكَذِّبَانِ ۝ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ يَطُوفُونَ

بدروغ میدارید این است دوزخ آنرا بدروغ میداشتند گناهکاران بر در گردند

بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلِمَنْ خَافَ

میان آن و میان آب گرم بغایت گرمی پس بگذا نیز بدروغ میدارید و مر آنرا که ترسید

مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ

مقام پروردگار خود دو بوستان بود پس بگذا نیز

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

پس بگذا نیز بدروغ میدارید در آن هر دو بستان دو چشمه روان باشند پس بگذا نیز

تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

بدروغ میدارید در آن هر دو بستان از همه میوها دو نوع پس بگذا نیز

تُكَذِّبَانِ ۝ مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى

بدروغ میدارید تکیه زنندگان باشند بر تختها و فرشهائی که آستریهای آن از استبرق باشد

الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ

بهر دو بستان میوه نزدیک چیده شده پس بگذا نیز بدروغ میدارید در آن زنان باشند

الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

فرو گیرنده نگاه چشم که نرسیده بود بدیشان پیش ازیشان هیچ آدمی و نه پری پس

تُكَذِّبَانِ ۝ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

بدروغ میدارید گویا ایشان یاقوت و مرجان باشند پس بگذا نیز

هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ۝ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ ۝ وَمِنْ

ای هیچ بود پاداش نیکو کمر نیکوئی پس بگذایید بدروغ میدارید دارد

دُوْنِهِمَا جَنَّتَانِ ۝ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ ۝ مُدْهَامَّتَانِ ۝ فَبِاَیِّ

جز آن بستان دیگر بود پس بگذایید بدروغ میدارید پس

اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ ۝ فِیْهِمَا عَیْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ۝ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ

بگذایید بدروغ میدارید در آن دو بستان دو چشمه باشند که از خود برجوشد پس بگذایید

رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ ۝ فِیْهِمَا فَاکِهَةٌ وَّنَخْلٌ وَّرُمَّانٌ ۝ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ

بدروغ میدارید در آن هر دو میوها باشند خرما و انار پستانها پس بگذایید

رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ ۝ فِیْهِنَّ خَیْرَاتٌ حِسَانٌ ۝ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا

در آن بستانها زنان نیکو و خوبروی باشند پس بگذایید

تُکَذِّبَانِ ۝ حُوْرٌ مَّقْصُوْرَاتٌ فِی الْخِیَامِ ۝ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ

بدروغ میدارید حور العینی تنگ چشمان ستورات در خیمها پس بگذایید بدروغ میدارید

لَمْ یَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ۝ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبَانِ

بدروغ میدارید کرنیده باشد بدیشان پیچ آدمی پیش ازیشان و نه پیچ پری پس بگذایید بدروغ میدارید

مُتَّکِئِیْنَ عَلٰی رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِیٍّ حِسَانٍ ۝ فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا

تکیه زنندگان بر فراشهای سبز و نیکو بغایت نیکو پس بگذایید

تُکَذِّبَانِ ۝ تَبٰرَکَ اسْمُ رَبِّکَ ذِی الْجَلٰلِ وَالْاِکْرَامِ

بدروغ میدارید نام پروردگار تو خداوند بزرگواری و کرامت

سورة الواقعة مكية وتسعون آية وثلاث ركعات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ابتدا میکنم بنام خدای روزی دهنده مهربان

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ

چون واقع شود واقعه قیامت نیست مر وقوع آنرا هیچ دروغی

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ۝ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنْۢبَثًّا

چون درجنبانیده شود زمین جنبانیدنی و ریزان کرده شوند کوهها ریزانیدنی پس باشند

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

و باشید شما سه گانه پس اصحاب دست راست چه نیکبخت باشند اصحاب دست راست

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ

و اصحاب دست چپ چه بدبخت باشند اصحاب دست چپ و پیشی گیرندگان پیشی گیرندگان

أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝ ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَقَلِيلٌ

آنان باشند نزدیک کرده شدگان در بهشتهای پرنعمت گروهی از اولین و اندکی

مِّنَ الْآخِرِينَ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝ مُّتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ

از آخرین بر تختهای نهاده شده تکیه زنندگان بر آنها روی در روی یکدیگر

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۝ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ

گردانند بر ایشان کودکانی باقی گذاشته شده بر حالت کودکی با کوزها و آبریقها و جامهائی

مِنْ مَعِينٍ ۙ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ۙ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا

از چشمهای بهشت در دسر نگیرند ازان میوه‌ها نیز بسیار آنچه

يَتَخَيَّرُونَ ۙ وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۙ وَحُورٌ عِينٌ ۙ كَأَمْثَالِ

اختیار کنند و گوشتهای مرغان از آنچه آرزو کنند و حورهای چشمان همچون

اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۙ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ لَا يَسْمَعُونَ

مرواریدهای پنهان داشته در صدف پاداشت بدانچه ایشان کردند نشنوند

فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۙ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۙ وَأَصْحَابُ

در آنجا بیهوده ناخوشایند و نه نسبت بزه مگر گفتار سلامی بر سلام و اصحاب

الْيَمِينِ ۙ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۙ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ۙ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ۙ

دست راست چه نیکبختانند اصحاب دست راست در

وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ۙ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ۙ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۙ لَا مَقْطُوعَةٍ

وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۙ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ۙ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ۙ فَجَعَلْنَاهُنَّ

و نه منع کرده شده از تناول آن و فرشتها برافراشته به بهشتی که ما آفریدیم آنها را آفرینشی پس گردانیدیم آنها را

أَبْكَارًا عُرُبًا أَتْرَابًا ۙ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۙ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۙ وَ

بکران دوستان مر اصحاب دست راست گروهی از اولینیان

ثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۙ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۙ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۙ فِي

گروهی از آخرینیان و اصحاب زشت پی چه بدبخت باشند اصحاب دست چپ در

سَمُومٍ وَحَمِيمٍ وَظِلٍّ مِّن يَحْمُومٍ لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ إِنَّهُمْ كَانُوا

بادی گرم و آبی گرم باشند وسیاه از دود نه خنک و نه گرم بدرستی که ایشان بودند

قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ

پیش ازین در دنیا شادمان بودند مصری شدند بر گناه بزرگ

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ

و بودند میگفتند ای چون بمیریم و باشیم ما خاکی و استخوانهای ای ما برانگیخته گان باشیم

أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ

یا پدران ما اولینان بگو بدرستی که اولین و آخرین هرآینه جمع کرده گان باشید

مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ

بمیقات روز دانسته را پس هرآینه شما ای گمراهان بدروغ دارنده گان

لَآكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ فَشَارِبُونَ

هرآینه خورنده گان باشید از درخت زقوم پس پر کننده گان باشید از آن شکمها را پس آشامیده گان باشید

عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ هَٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ

بر آن از آب گرم پس آشامنده گان باشید آشامیدنی هرناخوش گویند این است مهمانی ایشان را

الدِّينِ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ

روز جزا ما آفریدیم شما را پس چرا براست نمیدارید ای کسی ببینید شما آنچه

ءَأَنتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ

ای شما آفریدید آنرا یا ما ایم آفریننده گان ما تقدیر کردیم میان شما مرگ را

وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِيمَا

وآفریدیم شما را در آنچه — مانند شما را — بر آنک بدل کنیم — وپیشی کرفتکان — ونباشیم ما

لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

ندانستید شما — وبدرستی که دانستید شما — آفریدن — اول را — پس چرا — پند نمیکیرید

أَفَرَأَيْتُم مَّا تَحْرُثُونَ ۝ ءَأَنتُمْ تَزْرَعُونَهُۥٓ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۝ لَوْ نَشَآءُ

اکر خواستیمانی — کشت کنندکان — یا ما ایم — ای شما کشت زرع میکنید آنرا

لَجَعَلْنَٰهُ حُطَٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ۝ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ۝ بَلْ نَحْنُ

ای ما پس دیدید شما — ای پس دیدید شما آنرا — شکر نمیکنید — آن آتشی که برهم میشوند — ای شما آفریدید

مَحْرُومُونَ ۝ أَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِى تَشْرَبُونَ ۝ ءَأَنتُمْ أَنزَلْتُمُوهُ مِنَ

برانند کردکان ما آنرا — در دهید — آن آبی که می آشامید — ای شما فرو میفرستید آنرا از

الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ۝ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنَٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا

ابر — یا ما ایم فرو فرستندکان — اکر خواستیمانی — کردانیدن آنرا — تلخ — پس چرا

تَشْكُرُونَ ۝ أَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِى تُورُونَ ۝ ءَأَنتُمْ أَنشَأْتُمْ

شکر نمیکنید — ای پس دیدید شما آتش را — آن آتشی که برهم میشوند — ای شما آفریدید

شَجَرَتَهَآ أَمْ نَحْنُ الْمُنشِـُٔونَ ۝ نَحْنُ جَعَلْنَٰهَا تَذْكِرَةً وَمَتَٰعًا

درخت آنرا — یا ما ایم — آفریدکان — ما — کردانیدیم آنرا — پندی — وبرخورداری

لِّلْمُقْوِينَ ۝ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ ٱلْعَظِيمِ ۝ فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَٰقِعِ ٱلنُّجُومِ

مسافران را — پس تسبیح کن — بنام — پروردکار خود — بزرکوار — پس سوکند میخورم — بفرو شدن جایهای — ستارکان

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۝ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۝

و بدرستی کہ آن مر آنہ سوگندیست اگر میدانید شما بزرگ بدرستی کہ آن مر آنہ قرآنیست باکرامت در کتابی مکنون

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ

مگر پاکان و باطہارت از فرو فرستادہ ایست از پروردگار جہانیان ای پس بدین سخن

أَنتُم مُّدْهِنُونَ ۝ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ۝ فَلَوْلَا

شما مداہنہ میکنید و میگردانید روزی خود را کہ شما مدروغ میدارید پس اگر نہ چرا

إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ۝ وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ۝ وَنَحْنُ أَقْرَبُ

چون برسد جان بگلوگاہ و شما آن هنگام می نگرید و ما نزدیکتریم

إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ۝ فَلَوْلَا إِن كُنتُمْ غَيْرَ

بدان نمی بینید شما پس چرا اگر نہ هستید شما

مَدِينِينَ ۝ تَرْجِعُونَهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَأَمَّا إِن كَانَ مِنَ

باز گردانید آنرا اگر هستید شما راست گویان پس اما اگر باشد از جملہ

الْمُقَرَّبِينَ ۝ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ۝ وَأَمَّا إِن كَانَ مِنْ

نزدیکان پس آسایش و خوشی و بهشت پر نعمت و اما اگر باشد از

أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ وَأَمَّا إِن كَانَ

اصحاب دست راست پس سلام باد ترا از اصحاب دست راست و اما اگر باشد

مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ۝ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ۝ وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ۝ إِنَّ

از دروغ دارندگان گمراہان پس مهمانی او آب گرم و درشتی دوزخ

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ط وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي

راست پادشاهی آسمانها وزمین وباخدا است بازگشت کارها ۝ درمی آورد شب را در

النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

روز ودرمی آورد روز را در شب واو داناست بسرائر سینها

اٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ ط

بگروید بخدا ورسول او وانفاق کنید از آنچه بکرد شما را کانشتگان در آن

فَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ وَمَا لَكُمْ

پس کسانکه بگروید از شما وانفاق کردند مرایشانرا بود مزدی بزرگ وچیست مر شما را

لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ

که نمی گروید بخدا ورسول میخواند شما را تا بگروید بپروردگار خود وبدرستی

أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى

گرفت عهد را از شما اگر هستید شما مؤمنان اوست آنکه خدائی که فرو میفرستد بر

عَبْدِهِ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ط وَإِنَّ اللّٰهَ

بندهٔ خود نشانهای روشن را تا بیرون آورد شما را از تاریکیهای کفر بنور ایمان وبدرستی که خدا

بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ

بشما هرآینه مهربانست درحمت کننده وچیست مر شما را که انفاق نمیکنید در راه خدا ودرحقیقت

مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ط لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ

میراث آسمانها وزمین یکسان نیستند از شما آنکه انفاق کرد پیش از فتح

هٰذَا هُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

کراین سرانسه حقست ویقین پس تسبیح کن بنام پروردگار خود بزرگوار

سورة الحديد تسع وعشرون اية مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای روزی دهنده مهربان

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَهُ مُلْكُ

پاکی یاد کرد مرخدائرا آنک درآسمانها وآنک درزمینست واوست غالب محکم کار مراورا ست پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ

درآسمانها وزمین زنده کند وبمیراند واو بر هر چیزی تواناست اوست

الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ هُوَ

اول ابنها وآخر بی انتها وظاهر وپنهان واو بهمه چیزها داناست اوست

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ

آن خدائی که آفرید آسمانها وزمین را در شش روز پس غالب شد برعرش

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ

میداند آنچه درمی آید درزمین وآنچه برآن می آید ازان وآنچه فرومیفرستند از آسمان وآنچه بالا میرود

فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَمَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

درآن واو باشماست هرکجا که باشید شما وخدا بآنچه شما میکنید بیناست

وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنفَقُوا مِن بَعْدُ وَقَاتَلُوا

وکارزار کرد آن بزرگتر ند بمرتبه وبیرلث از آنها که نفقه کرد ازپس فتح وکارزار کرد

وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ مَّن ذَا

وهمه را وعده داد خدا بهشت وخدا بآنچه شما میکنید آگاهست کیست

الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ

آنکه قرض دهد خدائرا قرضی نیکو پس دوچندان گرداند آنرا برای او ومراورا بود مزدی

كَرِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

نیکو روزی که بینی مردان مومن وزنان را شتابه نورایشان ازپیش ایشان

وَبِأَيْمَانِهِم بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

وازجانب راست ایشان گویند ایشانرا بشارت باد شمارا امروز بهشتهائی که رود از زیر آن جویها همیشه باشید

فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ

درآنها آنست آن رستگاری بزرگ روزی که گویند مردان منافق وزنان منافقه

لِلَّذِينَ آمَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِن نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ

مرآنهارا که بگرویده باشند بنگرید ما تا فاید گیریم از نور شما گویند ایشانرا بازگردید وبنگرید واپس خود

فَالْتَمِسُوا نُورًا ۚ فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ ۖ بَاطِنُهُ فِيهِ

پس التماس کنید نوری را پس بدید کرده شود میان ایشان حائلی که مرآن رابود دری که باطن آن درآن بود

الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِن قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۚ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُن

رحمت وظاهر آن از پیش آن عذاب بود بخوانند ایشانرا ای بودیم ما

مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنتُمْ أَنفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ

باشما گویند آری ولیکن شما بودید که آزمودید تنهای یکدیگر را ودر کشتید

وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُم بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۝ فَالْيَوْمَ

وبفریفت شمارا آرزوها تا آمد فرمان خدا وبفریفت شمارا بخدا فریبنده پس امروز

لَا يُؤْخَذُ مِنكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ

فرا نگیرند از شما بدلی ونه از آنها که کافر شدند وجایگاه شما آتش بود آنست

مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَن تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ

جایگاه شما وبد بازگشتیست دوزخ ای وقت آید وآنهارا که بگرویدند که خاضع شوند دلهای ایشان

لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

بیاد کرد خدا وآنچه فرو فرستاد از حق وبنباشند همچون آنها که بداده شد ایشانرا

مِن قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ

از پیش پس دراز شد بریشان امید پس سخت شد دلهای ایشان وبسیاری ازیشان

فَاسِقُونَ ۝ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ

فاپستانند بدانید که خدا زنده کند زمینرا پس از مرگ آن بدرستی که روشن میکنیم برای شما

الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَ

نشانها را تا بود که شما استعمال عقل کنید بدرستی که مردان راست گو وصدقه دهنده وزنان همچنان

أَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

وقرض دهند خدایرا قرضی نیکو دوچندان کرده شود مرایشانرا ومرایشانرا بود مزدی نیکو

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِندَ

وآنها که بگرویدند بخدا ورسولهاو آن گروه ایشانند راست گویان وگواهان نزد

رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

پروردگارخود مرایشانرا بود مزدایشان وروشنائی ایشان وآنها که کافرشدند وبدروغ داشتند نشانهای ما را

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ

آن گروه اصحاب دوزخ اند بدانید که زندگانی دنیا بازی ونافرجامیست

وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ ۖ كَمَثَلِ

وآرایش وفخر آوردن میان یکدیگر وبسیارکردن در مالها وفرزندان همچون مثل

غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا

بارانی که بشگفت آورد بزیگرانرا رستنگاه آن پس بخشکی آزاید زرد پس باشد ریزه

وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ ۚ وَمَا الْحَيَاةُ

ودر آخرت عذابی سخت بود وآمرزشی از خدا وخشنودی او ونیست زندگانی

الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ

دنیا مگر برخورداری فریفت پیش گیرید بآمرزشی از پروردگارخود

وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا

وبهشتی که پهنای آن همچون پهنای آسمانها وزمین بود معد شده مرآنانرا که بگرویدند

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

بخدا ورسولهاو آنست فضل خدا بدهد آن آنرا که خواهد وخدا خداوند فضل بزرگ

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ

نرسد هیچ رسندهٔ در زمین ونه در تنهای شما مگر که در لوح المحفوظ از پیش آن

أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا

ثبت کرده ایم آنرا بدرستی که آن بر خدا آسانست تا اندوه نخورند بر آنچه فوت شد از شما

تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ الَّذِينَ

وشاد نشوید بآنچه آمد بشما وخدا دوست ندارد هر خرامندهٔ نازنده را آنها

يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ

که بخیلی میکنند وبفرمایند مردمانرا ببخل وهر که برگردد پس خدا اوست بی نیاز

الْحَمِيدُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ

ستوده پرستش کنید فرستادیم ما رسولان خودرا بحجتها وفرو فرستادیم با ایشان کتاب را

وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ

وترازو را تا راست بایستند مردمان بعدالت وفرو فرستادیم ما آهن در آن هست

شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ

سخت وسودهائی مردمانرا وتا پیدا باز کند خدا آنرا که یاری کند دین او را ورسولان او را بنادیده

إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا

بدرستی که خدا نیرومند غالبست وبدرستی که فرستادیم ما نوح را وابراهیم را وبکردیم ما در میان فرزندان

النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

پیغمبری وکتاب پس از ایشان بود راه یابنده وبسیاری از ایشان فاسقان

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ

پس درپی داشتیم ما بر اثرهای ایشان رسولان خود را و درپی داشتیم عیسی را پسر مریم و بدادیم ما او را انجیل

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا

و بکردیم ما در دلهای آنها که پیروی کردند او را مهربانی و درستی

مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ

ننوشتیم ما آنرا بر ایشان مگر از بهر جستن خشنودی از خدا پس رعایت نکردند آنرا سزای

رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ

رعایت آن پس بدادیم ما آنهارا که بگرویدند از ایشان مزد ایشانرا و بسیاری از ایشان

فَاسِقُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ

فاسقان بودند ای آنها که بگرویده اید بترسید از خدا و بگروید برسول او تا بدهد شمارا

كِفْلَيْنِ مِن رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَل لَّكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ

دو بهره از رحمت خود و پدید کند مرشمارا نوری که بروند بدان و بیامرزد

لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ لِّئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا

مرشمارا و خدا آمرزگار مهربانست تا بدانند اهل کتاب که

يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ

توانا نیستند بر چیزی از فضل خدا و آنکه فضل در دست خداست بدهد

مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

آنرا که خواهد و خدا خداوند فضل بزرگست

سورة المجادلة

بسم الله الرحمن الرحيم

الجزء ٢٨

قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي إلى الله والله

بدرستی که شنید خدا گفتار آن زن که مجادله میکرد با تو در باب شوهر خود و شکایت می نمود سوی حکم خدا و خدا

يسمع تحاوركما إن الله سميع بصير ۝ الذين يظاهرون منكم

می شنود سخن گفتن شما یکدیگر را بدرستی که خدا شنوای بیناست آنها که لفظ ظهار یاد میکنند از شما

من نسائهم ما هن أمهاتهم إن أمهاتهم إلا اللائي ولدنهم

از زنان ایشان نیستند ایشان مادران ایشان نیستند مادران ایشان مگر آن زنانی که زاییده اند ایشانرا

وإنهم ليقولون منكرا من القول وزورا وإن الله لعفو

و بدرستی که ایشان هر آینه میگویند منکری از گفتار و دروغی و بدرستی که خدا جرم فروگذارنده

غفور ۝ والذين يظاهرون من نسائهم ثم يعودون لما قالوا

و آمرزگار است و آنان که لفظ ظهار یاد میکنند از زنان ایشان پس بازمیگردانند مر آنچه گفتند

فتحرير رقبة من قبل أن يتماسا ذلكم توعظون به والله

پس بر ایشان بود آزاد کردن بنده از پیش آنکه بهم رسند آنست حکم که پند داده میشوید بدان و خدا

بما تعملون خبير ۝ فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من

بآنچه میکنید آگاه است پس هر که نیابد پس روزه بدارد دو ماه پیاپی از

قبل أن يتماسا فمن لم يستطع فإطعام ستين مسكينا ذلك

پیش آنکه بهم رسند پس هر که نتواند پس بر اوست طعام دادن شصت بینوا آن

ول دشوم

لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

تا بگروید بخدا ورسول او وآنند حدهای خدا ومر کافرانرا بود عذابی

أَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ

دردناک بدرستی کرآنها که مخالفت می نمایند باخدا ورسول او خوار باشند همچنانک خوار شدند

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ

آنها که پیش ازیشان بودند وبدرستی که فرو فرستادیم ما نشانهای روشن را ومر کافرانرا بود عذابی

مُهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا ۚ أَحْصَاهُ

خوار کننده یاد کن آنروز را که برانگیزاند خدا همه را پس بیاگاهاند ایشانرا بآنچه کرده باشند آنرا

اللّٰهُ وَنَسُوهُ ۚ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ

خدای وفراموش کرده باشند آنرا وخدا بر همه چیزی گواه وحاضر ودانا است ای نگریستی تو ای محمد

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوٰى ثَلٰثَةٍ

میداند آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست نباشد هیچ راز گفتن پس

إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذٰلِكَ

مگر او چهارم ایشان بود ونه پنج مگر او ششم ایشان بود ونه کمتر ازان

وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ۖ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا

ونه بیشتر مگر او با ایشان بود هرجا که باشند پس بیاگاهاند ایشانرا بآنچه کرده باشند

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

روز قیامت بدرستی که خدا بهمه چیزی داناست ای نگریستی تو بسوی آنها

نُهُوا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَ

کہ نہی کردہ شدند از راز گفتن پس باز میکردید سوی آنچہ نہی کردہ شدید ازان و راز میگویند بوجب بزہ

الْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ ۖ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ

و دشمنی و نافرمانی در رسول وچون آیند بتو رشک نمایند ترا بآنچہ پرستش نمود

بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ ۚ حَسْبُهُمْ

بدان خدا و بگویند در تنہای خود چرا عذاب نکند ما را خدا بآنچہ میگوئیم بسندہ است ایشانرا

جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ

دوزخ درآیند در آنجا پس بد بازگشتیست ای آنہا کہ بگرویدہ اید چون راز گوئید شما

فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا

پس راز مگوئید بزہ و دشمنی و نافرمانی در رسول و راز گوئید

بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ إِنَّمَا

بنیکوئی و پرہیزکاری و بترسید از خدا آن خدائی کہ با جزا داد او حشر کردہ شوید بدرستی

النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ

کہ راز گفتن از کار دیوست تا اندوہگین کردد آنرا کہ بگرویدند و نیست گزند رساندن ایشان

شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

چیزی را مگر بفرمان خدا و بر خدا باید کہ توکل کنند مومنان ای آنہا کہ

آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ ۖ

بگرویدہ اید گویند مر شما را فراخ بنشینید در مجلسہا پس فراخ بنشینید تا فراخ کند خدا مر شما را

وَإِذَا قِيلَ انشُزُوا فَانشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَالَّذِينَ

وچون گویند برخیزید پس برخیزید تا برافرازد خدا آنهارا که بگروید از شما وآنها که

أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

بداده شد ایشانرا دانش مرتبها و نزدیکتابود وخدا بدانچه میکنید آگاهست ای آنها که

آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ

بگرویدید چون راز گوئید رسول پس فراپیش دارید در پیش راز گفتن شما

صَدَقَةً ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فَإِنَّ

صدقه را آن بهتر بود مرشمارا وپاکیزه تر پس اگر نیابید پس بدرستی

اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ أَأَشْفَقْتُمْ أَن تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ

که خدا آمرزگار مهربانست ای ترسیدید شما که فراپیش دارید در پیش دمیان راز گفتن شما

صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

صدقها را پس چون نکنید وتوبه بپذیرفت خدا بر شما پس بپای دارید نماز را

وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

وبدهید زکوة را وفرمان برید خدارا ورسول اورا وخدا آگاهست بدانچه شما میکنید

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِم مَّا هُم مِّنكُمْ

ای نگریستی تو بدانها که دوستی کردند باکروهی که خشم گرفت خدای بریشان نیستند ایشان از شما

وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أَعَدَّ

ونه از ایشان وسوگند میخورند بر خدا بدروغ وایشان میدانند ۝ بیمارده است

اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۙ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

خدا برای ایشان عذابی سخت بدرستی که بدست آنچه ایشان میکنند

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ

فراگرفتند سوگندان خودرا بمثابت سپری پس برگشتند از راه خدا پس ایشانرا عذابی

مُهِينٌ ۝ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۖ

خوارکننده هرگز بنگزیراند از ایشان مالهای ایشان ونه فرزندان ایشان از عذاب خدا چیزی را

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ

آن کروه اصحاب آتش اند ایشان درآنجا همیشه باشند روزی که برانگیزاند ایشانرا خدا

جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

همه پس سوگند خورند مراورا همچنانک سوگند خوردند مرشمارا وپندارند که ایشان

عَلَىٰ شَيْءٍ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

برچیزی اند بدان که ایشان دروغ کویانند مستولی وغالب شد برایشان دیو

فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ۚ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۚ أَلَا إِنَّ

پس از یاد ایشان ببرد یاد خدارا آن کروه کروه دیوند بدان بدرستی

حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ

کروه دیو ایشانند زیانکاران بدرستی کسانیکه مخالفت میکنند خدا

وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ۝ كَتَبَ اللّٰهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي ۚ

ورسول او آن کروه در زمرهٔ خواران باشند نوشت خدا کهبرآنه غالب شوم من ورسولان من

إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بدرستی کہ خدا بیرونست غالبست نیابی تو گروہی را کہ بگروند بخدا و بروز آخرت

يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ

کہ دوستی نمایند باکسی کہ خلاف کرد باخدا و رسول او واگرچہ باشند پدران ایشان یا پسران ایشان

أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ

یا برادران ایشان یا اہل قبیلہ ایشان آن گروہ ثابت کرد ایشان خدا در دلہای ایشان ایمانرا

وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

و نیرومند کرد ایشانرا بآنچہ دل مردہ را زندہ کرداند و در آورد ایشانرا در بوستانہائی کہ رود از زیر آن

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

جویہا ہمیشہ باشند در آنجا خشنود بود خدای از ایشان و خشنود باشند ازو

أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

آن گروہ گروہ خدا اند بدان کہ گروہ خدا ایشانند رستگاران

سورة الحشر مدنية وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بپاکی یاد کرد خدارا آنچہ در آسمانہاست و آنچہ در زمینست واو غالب محکم کار

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ

اوست آن خدائی کہ بیرون کرد آنہارا کہ کافر شدند از اہل کتاب از خانہای ایشان

لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ

در اول بار جمع آمدن گمان نبردید شما که بیرون آیند و گمان بردند ایشان که منع ایشان کند

حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۖ وَقَذَفَ

باروهای ایشان از عذاب خدا پس آمد بدیشان عذاب خدا از آنجا که نپنداشتند و افکند

فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ

در دلهای ایشان ترس که خراب میکردند خانهاء خود بدستهای خود و بدستهای مومنان

فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي الْأَبْصَارِ ۝ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ

پس عبرت گیرید ای خداوندان بینایها و اگر نه آن بودی که نوشته بودی خدا بریشان خروج از دیار خود

لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝ ذَٰلِكَ

هرآینه عذاب کردی ایشانرا در دنیا و مر ایشانرا بود در آخرت عذاب آتش آن

بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِّ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

بسبب آنست که مخالفت کردند با خدا و رسول او و هر که مخالفت کند با خدا پس بدرستی که خدا سخت

الْعِقَابِ ۝ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً

عقوبتست آنچه بریدید شما از خرمابنان یا باقی گذاشتید آنرا ایستاده

عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ ۝ وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ

بر تنهای آن پس بدستوری خدا است و تا رسوا کند فاسقان را و آنچه باز گردانید خدای

عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ

بر رسول خود از اموال آن یهود پس نتاختید شما بر طلب آن هیچ اسبی و نه شتری

وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

ولیکن خدا مسلط گرداند رسولان خودرا برآنکس خواهد وخدا بر همه چیزی

قَدِيْرٌ ۝ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَ

توانا است آنچه غنیمت کرد خدا بر رسول خود از اهل دیهای مکه پس مرخدا اورا ومر رسول را

لِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ كَيْ لَا

وخداوندان خویشی را ویتیمان را ومر بیچارگان را ودرماندگان را

يَكُوْنَ دُوْلَةً ۢ بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ۭ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ

بناشد احتیاجی میان توانگران از شما وآنچه بداد شمارا رسول پس فراگیرید اورا

وَمَا نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ

وآنچه نهی کرد شمارا ازآن پس بازایستید ازان وبترسید ازخدا بدرستی که خدا سخت

الْعِقَابِ ۝ لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ

عقوبت است آن غنیمتها مر درویشانرا بود هجرت کنندگانرا آنها که بیرون آمدند از سرایهای خود

وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَ

ومالهای خود درنثار کردند میجویند فضلی ازخدا وخشنودی ویاری میکنند دین خدارا

رَسُوْلَهٗ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ

ورسول اورا اینانند راست گویان وآنها که جای کردند سرای وایمان

مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ

پیش ازایشان دوست میدارند آنرا که هجرت کرد باایشان ویابند درسینهای خود

حاجة مما اوتوا ويؤثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة ۚ
تنگی از آنچه داده شدند و برگزیدند ایشانرا بر تنهای ایشان اگرچه بود بایشان درویشی
ومن يوق شح نفسه فاولئك هم المفلحون والذين جاءوا
و هر که نگه دارد از بخل تن خودرا پس آن گروه ایشانند رستگاران و آنها که آمدند
من بعدهم يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين
از پس ایشان میگفتند ای پروردگار ما بیامرز ما را و برادران ما را آنها که
سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين امنوا ربنا
پیشی گرفتند ما را بایمان و مکردان در دلهای ما بندوکینه مر آنهارا که بگرویدند ای پروردگار ما
انك رؤف رحيم ۝ الم تر الى الذين نافقوا يقولون لاخوانهم
بدرستی که تو مهربان رحمت کننده ای نگریستی بدانها که نفاق ورزیدند میگفتند مر برادران خودرا
الذين كفروا من اهل الكتاب لئن اخرجتم لنخرجن معكم
آنها که کافر شدند از اهل کتاب مر انه اگر بیرون کنند شما را از مدینه مر انه بیرون آییم باشما
ولا نطيع فيكم احدا ابدا وان قوتلتم لننصرنكم والله
و فرمان نبریم در میان شما هیچ یکی را هرگز و اگر کارزار کنید شما مر انه یاری کنیم شما را و خدا
يشهد انهم لكاذبون لئن اخرجوا لا يخرجون معهم
گواهی میدهد که ایشان دروغ گویند مر انه اگر بیرون روند بیرون نیایند با ایشان
ولئن قوتلوا لا ينصرونهم ولئن نصروهم ليولن الادبار ثم
و مر انه اگر کارزار کنند یاری نکنند ایشانرا و مر انه اگر یاری کنند ایشانرا مر انه بگردانند پشتهارا پس

لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِم مِّنَ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ
یاری کرده نشوند بدرستی که شما مؤمنان سخت ترید بدلهای جواز منافقان از سینهای ایشان ترسی بود از خدا آن به
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى
بسبب آنست که ایشان گروهی اند که درنمی یابند کارزار نتوانند کرد باشما همه مگر در دیههای
مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ ۚ بَأْسُهُم بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ ۚ
اسپتوار یا از پس دیوارها وحجابها حرب ایشان میان یکدیگر سخت بود
تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ
پنداری تو ایشانرا که مجتمعند ودلهای ایشان پراکنده بود آن بسبب آنست که ایشان گروهی اند که درنمی یابند
كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ
همچون مثل آنهاست که پیش ازیشان بودند بدین نزدیکی که درچشیدند عاقبت کار خودرا ومرایشانرا بود
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا
عذابی دردناک وهمچون مثل دیوست چون گفت مرآدمی را که کافر شو پس چون
كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ
کافر شد گوید که من بیزارم ازتو بدرستی که من میترسم ازخدا که پروردگار جهانیانست پس بود
عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ
عاقبت ضلال ومضلل آنکه ایشان هردو در آتش باشند همیشه باشند در آنجا وآنست پاداشت ستمکاران
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۖ وَاتَّقُوا
ای آنها که بگرویدید وایمان آوردید بترسید از خدا وباید که بنگرد هرکسی از شما که چه پیش فرستاده است برای فردا و

اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
ازخدا بترسید که خدا آگاهست بآنچه شما میکنید ومباشید همچون آنها که فراموش کردند خدارا
فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَا يَسْتَوِي
پس فراموش کرد ایشانرا ازخودشان آن گروه ایشانند فاسقان یکسان نیستند
أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ
اصحاب آتش واصحاب بهشت اصحاب بهشت ایشان رستگارانند
لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا
اگر فرو فرستادیمانی این قرآنرا بر کوهی هرآینه دیدی آنرا خاضع شکافته دیده
مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
از ترس خدا وآینه مثلها که میزنیم آنرا برای مردمان تا بود که ایشان اندیشه کنند
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۖ هُوَ الرَّحْمَٰنُ
اوست خدا آن خدای که نیست خدائی مگر او دانندهٔ ناپیدا وپیدا اوست
الرَّحِيمُ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ
دوزخی رحمت کننده
المُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
ایمن کننده نگهبان هرچیزی غالب کردنکش بغایت بزرگ پاک ومنزه است بآنچه انباز زاید ایشان
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۚ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي
اوست خدا آفریننده آفریدکار صورت نگارنده مراوراست نامهای نیکو تسبیح میکند مراورا آنچه در

السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آسمانهاست وزمین واوست غالب محکم کار

سورة الامتحان ثلث عشرة اية مدنية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ

ای آنها که بگرویدید فرا گیرید دشمنان مرا ودشمنان خودرا بدوستان می اندازید

إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ

بسوی ایشان دوستی وبدرستی که کافر شدند بآنچه آمد بشما از سخن حق برون میکنند

الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ

پیغمبر را وشمارا از وطنهاتان بانک بگروید بخدا که پروردگار شماست اگر برون آمده اید شما

جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ

بجهاد کردن در راه من واز بهر جستن خشنودی من پنهان میفرستید بدیشان دوستی

وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ

ومن دانا ترم بدانچه پنهان میکنید شما وآنچه آشکارا میکنید شما وهر که کند آنرا از شما پس بدرستی

ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ إِنْ يَثْقَفُوكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً

گمراه شده باشد از راستی راه اگر یابند شمارا باشند مرشمارا دشمنان

وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ

وفراخ بگسترانند بشما دستهای خود را وزبانهای خود را ببدی وآرزو کردند که

تَكْفُرُونَ ۝ لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ

کافر شوید شما هرگز سود نکند شمارا خویشان شما که کافرند وفرزندان شما روز

الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ قَدْ

قیامت جدا کند وجدائی بدید آورد میان شما وخدا بآنچه میکنید بیناست بدرستی

كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا

که هست مرشما را پیروی نیکو در حق ابرهیم وآنها که با او بودند چون گفتند

لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا

مرقوم خودرا که ما بیزاریم ازشما وازآنچه می پرستید از جز خدا کافریم

بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى

بشما وظاهر شد میان ما وبیان شما دشمنی وخشم همیشه تا

تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ

بگروید بخدا بگانه مگر گفتار ابرهیم مرپدر خودرا که هرآینه آمرزش خواهم

لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا

ترا وقادر نیستم وترا از عذاب خدا هیچ چیزی ای پروردگار ما برتست توکل ما

وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ

وبسوی تست بازگشت ما وباتست بازگشت همه ای

کردان ما را آزمایشی مر آنها را

كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ لَقَدْ كَانَ

کافر شوند و ببار بر ما را ای پروردگار ما بدرستی که تو توئی غالب محکم کار بدرستی که تو ست

لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ

شما را در حق ایشان پیروی نیکو مر آنرا که هست امید میدارد بخدا و بروز

الْآخِرَ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ عَسَى اللَّهُ أَنْ

آخرت و هر که تولی کند پس بدرستی که خدا اوست بی نیاز ستوده است شاید که خدا

يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ

بکند میان شما و میان آنها که دشمنی می نمایند با شما از ایشان دوستی و خدا

قَدِيرٌ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ

توانا ست و خدا آمرزگار مهربانست نهی نمیکند شما را خدا از دوستی آنها

لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ

که کارزار نکردند با شما در دین و بیرون نکردند شما را از سراهای شما که نیکوئی

تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا

کنید با ایشان و نصیب دهید ایشانرا از مالهای شما بدرستی که خدا دوست دارد عادلانرا بدرستی

يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ

که نهی کرد شما را خدا از دوستی آنها که کارزار کردند با شما در دین و بیرون کردند شما را

مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ

از سراهای شما و پشت شدند بر بیرون کردن شما که دوستی کنید با ایشان و هر که

يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ

دوستی نماید با ایشان پس آن گروه ایشان ستمکاران باشند ای آنها که گرویده اید چون آیند بشما

الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ ۖ

زنان مؤمنه هجرت کنند پس بیازمایید ایشانرا بسوگند خدا داناتر است بایمان ایشان

فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ ۖ لَا هُنَّ

پس اگر دانید ایشانرا مؤمنه پس باز مگردانید ایشانرا بسوی کفار نه زنان زنان

حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ ۖ وَآتُوهُمْ مَا أَنْفَقُوا ۚ وَلَا

حلالند مران کفار را و نه آن کفار حلالند مر ایشانرا و بدهید ایشانرا عوض آنچه نفقت کردند و نیست

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ وَلَا

بر شما که بزنی کنید ایشانرا چون بداده باشید ایشانرا مهرهای ایشان و

تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ۚ

نگاه مدارید بعقود زنان کافرات و بخواهید عوض آنچه خرج کرده باشید شما و بخواهند کفار نیز آنچه خرج کرده باشند

ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَإِنْ

آنست حکم خداست حکم میکند میان شما و خدا داناست محکم کار و اگر

فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ

فوت شود از شما چیزی از زنان شما بسوی کفار پس نوبتی آن ایستید شما پس بدهید آنانرا

ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ

که برده باشند زنان خودرا مانند آنچه خرج کرده باشید و بترسید از خدائی که شما

مؤمنون ۞ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ

بزو بگروند گانید ای پیغمبر چون آیند پیش زنان مؤمنه که بیعت کنند با تو

عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ

بر آنک انباز فرا ندارند بخدا چیزی دزدی نکنند وزنا نکنند وبکشند

أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَ

فرزندان خودرا ونیایند بهتانی که برباقته باشند آنرا از پیش دستهای خود

أَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ

وپایهای خود ونافرمانی ننمایند ترا درهیچ کاری نیکو پس بیعت بستان ازیشان وامرزش خواه

لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا

مرایشانرا ازخدا بدرستی که خدا آمرزگار مهربانست ای آنها که ایمان آورده اید دوستی مکنید باگروهی

غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ

که خشم گرفت خدای بریشان بدرستی که نومید شده اند ایشان از آخرت همچنانک نومید شدند

الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

کافران از حشر اهل گورها

سورة الصف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

تسبیح کرد خدارا آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینند واوست غالب محکم کار

نصف

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ

ای آنها که گرویده اید چرا میگویید آنچه نمی کنید چه بزرگست بدشمنی تمام نزد

اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۞ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ

خدا که گویید آنچه نکنید بدرستی که خدا دوست دارد آنانرا که کارزار میکنند

فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ۞ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ

در راه او صف صف گویا که ایشان بنائی اند استوار شده کشادگی وچون گفت موسی

لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

مر قوم خودرا کای قوم من چرا میرنجانید مرا وبدرستی که میدانید که من رسول خدایم بشما

فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

پس چون میل کردند زیادة کردند خدا میل دلهای ایشانرا وخدا راه ننماید گروه فاسقانرا

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ

وچون گفت عیسی پسر مریم ای بنی اسرائیل بدرستی که من رسول خدایم بشما

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي

راست دارنده مرآنچه در پیش من بوده از توراة وبشارت دهنده ام برسولی که می آید پس از من

اسْمُهُ أَحْمَدُ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

که نام او احمد ومحمد بود پس چون آمد بنزدیشان بمعجزات گفتند این جادوئی روشنست

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ ۚ

وکیست ستمکار تر از آنکه ببافد بر خدا دروغی واو میخوانده شود بسوی اسلام

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۝ يُرِيدُونَ لِيُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ

وخدا راه نماید گروه ستمکاران را میخواهند کہ بنشانند نور خدارا

بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

بدہنہای خود وخدا تمام کنندۂ نور خودست واگرچہ کارہ دارند کافران

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى

اوست آن خدائی کہ بفرستاد رسول خودرا براہ راست ودین حق تا غالب گرداند دین اسلام را

الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ

همہ دینہا واگرچہ کارہ دارند بت پرستان ای آنہا کہ ایمان آوردہ اید

أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ تُؤْمِنُونَ

دلالت کنم شمارا بر بازرگانی کہ رہاند شمارا از عذابی دردناک بگروید

بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِكُمْ

بخدا ورسول او وجہاد کنید شما در راہ خدا بمالہای خود

وَأَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَغْفِرْ

وتنہای خود آن بہتر بود مرشمارا اگر ہستید میدانید تا بیامرزد

لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

مرشمارا گناہان شما ودرآورد شمارا در بہشتہائی کہ رود از زیر آن جویہا

وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ۚ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وجایہای پاکیزہ در بہشتہای جاودان آنست رستگاری بزرگ

وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

وغنیمتی دیگر که دوست دارید آنرا نصرتی بود از خدا وفتحی نزدیک وبشارت ده مؤمنانرا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

ای آنها که بگرویده اید باشید یاران دین خدا همچنانک گفت عیسی پسر مریم

لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ ۖ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ

مر یاران خودرا که کیست یاران من با دین خدا گفتند کازران یاریم یاران دین خدا

فَآمَنَت طَّائِفَةٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ ۖ فَأَيَّدْنَا

پس بگرویدند گروهی از بنی اسرائیل وکافر شدند گروهی پس نیرو دادیم ما

الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ

آنهارا که بگرویدند بر دشمنان ایشان پس گشتند غالبان

سورة الجمعة احدى عشرة آية وهى مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ

پاکی یاد میکند خدایرا آنچه در آسمانهاست وآنچه در زمینست پادشاه پاک ومنزه از هر نقصانی

الْحَكِيمِ ۝ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ

که کارست اوست آن خدائی که فرستاد در میان جماعتی از عرب رسولی را از جنس ایشان تا خواند بر ایشان

اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ

نشانهای خودرا و پاک گرداند ایشانرا و درآموزاند ایشانرا کتاب وحکمت واگرچه بودند پیش ازین

لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۙ وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ

البته در گمراهی روشن ودیگران ازایشان که هنوز نرسیده اند بصحابه واوست غالب

الْحَكِيْمُ ۝ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ

محکم کار آن از فضل خداست بدهد آن آنرا که خواهد وخداوند فضل

الْعَظِيْمِ ۝ مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ

بزرگست مثل آنها که تکلیف کردند عمل باحکام تورات پس کار نکردند بدان همچون مثل

الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ؕ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ

خر است که بردارد کتابهارا بدست مثل کرده آنها که بدروغ داشتند نشانهای

اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْۤا

خدارا وخدا راه ننماید گروه ستمکارانرا بگو ای آنها که جهود شدید

اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ

اگر دعوی میکنید شما که شما دوستانید مرخدارا از جز مردمان پس آرزو کنید مرگ را

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗۤ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ

اگر هستید شما راست گویان وآرزو نکنند آنرا هرگز بسبب آنچه فرا پیش داشتند دستهای ایشان وخدا

عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝ قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ

داناست بحال ستمکاران بگو بدرستی که مرگ آن مرگی که میگریزید ازان پس بدرستی که آن

مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا

رسیدنی است بشما پس باز گردانیده شمارا سوی جزا دهنده ناپیدا وپیدا پس بیاگاهاند شمارا بآنچه

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ

شما کرده باشید ای آنها که بگرویدید چون بانگ کرده شود نماز را نهشمارا نماز روز آدینه

فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

پس بشتابید بیاد کرد خدا وبگذارید خرید وفروخت را آنتان بهتر بود مشمارا اگر شما

تَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ

بیدانید پس چون بگزارده باشید نماز را پس پراکنده شوید در زمین وبجوئید از

فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَإِذَا رَأَوْا

فضل خدا ویاد کنید خدا را بسیاری تا بود کشما رستگاری یابید وچون بینند

تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا ۚ قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ

بازرگانی یا بعضی از ملاهی متفرق شوید بسوی آن وبگذارند ترا ایستاده درخطبه بگو آنچه نزد خداست

خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۚ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

بهتر از بازی وازان بتجارت وخدا بهترین روزی دهندگانست

سورة المنافقون احدى عشرة آية مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا

ای اکر آمرزش خواهی مر ایشانرا یا آمرزش نخواهی ایشانرا هرکز نخواهد آمرزید خدا مر ایشانرا بدرستی که خدا

يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا

راه نماید کروه نافرمانرا ایشان آنانند که میکویند نفقت مکنید

عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُّوا ۗ وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ

بر آنکه نزد رسول خدااند تا متفرق شوند از کرد او و مر خدارا است خزینهای آسمانها

وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝ يَقُولُونَ لَئِنْ

و زمین ولیکن منافقان درنمی یابند میکویند هرآینه اکر

رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَ

باز کردیم ما بسوی مدینه هرآینه بیرون کند آنکه عزیزتر است ازانجا آنکه ذلیل وخوارتر است و مر خدارا است عزت

لِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و مر رسول او را و مر مومنانرا ولیکن منافقان نمی دانند ای آنها که

آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ

بکرویدید باید که مشغول نکرداند شمارا مالهای شما و نه فرزندان شما از یاد کرد خدا

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ

و هرکه کند آن پس آن کروه ایشانند زیانکاران و نفقت کنید از آنچه روزی کردیم ما شمارا

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ

از پیش انکه آید یکی از شما اسباب مرک پس کوید ای پروردکار من چرا تاخیر نکردی مرا تا

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ ۘ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

چون آیند بتو مردان منافق میگویند گواهی میدهیم که تو هرآینه رسول خدائی وخدا میداند

إِنَّكَ لَرَسُولُهُ ۗ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ ۝ اتَّخَذُوا

که تو هرآینه رسول اوئی وخدا گواهی میدهد که منافقان هرآینه دروغ گویانند فراگرفتند

أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا

سوگندان خودرا بمثابت سپری پس بازگشتند از راه خدا بدرستی که ایشان بد است آنچه ایشان

يَعْمَلُونَ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

میکنند آن بسبب آنست که ایشان بگرویدند پس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر دلهای ایشان پس ایشان

لَا يَفْقَهُونَ ۝ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ

درنمی یابند وچون ببینی ایشانرا بشگفت آورد ترا تنهای ایشان واگر گویند مستمع باشید

لِقَوْلِهِمْ ۖ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ ۖ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ

گفتار ایشانرا گویا که ایشان چوبهائی اند بدیوار باز نهاده پندارند هر آوازی را

عَلَيْهِمْ ۚ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۚ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ۖ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝

واقع بر ایشان ایشان دشمنانند پس بپرهیز از ایشان بلعنت کرد ایشانرا خدا از کجا بدروغ داشته میشوند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّوْا رُءُوسَهُمْ

وچون گویند مرایشانرا بیائید تا آمرزش خواهد مرشمارا رسول خدا بیچانند سرهای خودرا

وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ

وبینی تو ایشانرا برمیگردند از راه حق وایشان گردنکشانند یکسانست برایشان

أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ

اجلی نزدیک پس صدقه کردمی و بودمی از جمله نیکوکاران و هرگز مهلت نمیدهد خدا

نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

هیچ تنی را چون آید وقت وفات آن و خدا آگاهست بدانچه میکنید

سورة التغابن ثمان عشرة اية مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ

داود

بپاکی یاد میکند خدایرا آنچه در آسمانهاست و آنک در زمینست مر اورا است پادشاهی و مر اورا ست ستایش

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ

بر همه چیزی توانا است اوست آن خدائی که آفرید شما را پس از شما هست کافر و از شما

مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ

هست بگرونده و خدا بدانچه شما میکنید بینا است آفرید آسمانها و زمین را بناحق

وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَعْلَمُ

و صورت بنگاشت شما را پس نیکو صورت بنگاشت شما را و باو است بازگشت همه بیداند

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ

آنچه در آسمانهاست و زمین و میداند آنچه پنهان میکنید و آنچه آشکارا میکنید و خدا

عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

دانا است بسیار پسینها ای نیامد شمارا خبر آنها که کافر شدند از پیش

فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ

پس در چشیدند وخامت عاقبت کار خود را ومرایشانرا بود عذابی دردناک آن بسبب آنست که آمدند

تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا

بایشان رسولان ایشان بحجتها پس گفتند آدمی راه نماید ما را پس کافر شدند

وَتَوَلَّوا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا

وبر گشتند وخود بی نیازست خدا وخدا بی نیاز ستوده است دعوی کردند آنها که کافر شدند

أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا ۚ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۚ وَذَٰلِكَ

که هرگز برنینگیزانند ایشانرا بگو آری وبحق پروردگار من برانگیخته شوید پس آگاهانیده شوید بآنچه کرده باشید وآن

عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا ۚ وَاللَّهُ

بر خدا آسانست پس بگروید بخدا ورسول او ونور قرآن که فرو فرستادیم ما وخدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمُ

بآنچه میکنید آگاهست روزی که جمع کند شمارا برای وقت جمع شدن خلایق را آن روز

حزب

التَّغَابُنِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ

زیانکاریست آشکارا وهر که گرود بخدا وبکند کاری نیکو باز پوشانیم از و بدیهای اورا

وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۗ

وداخل کند اورا بهشتها که میرود از زیر آن جویها جاوید باشند درآنجا همیشه

ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولٰئِكَ

آنست رستگاری بزرگ و آنها که کافر شدند و بدروغ داشتند نشانهای ما را آن گروه

أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ مَا أَصَابَ مِنْ

اصحاب آتش اند همیشه باشند در آنجا و بد بازگشتیست نرسد هیچ

مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

رسندهٔ مگر بفرمان خدا و هر که بگرود بخدا راه نماید دل او را و خدا بهمه چیزی

عَلِيمٌ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا

داناست و فرمان برید خدا را و فرمان برید رسول را پس اگر برگردید شما پس بر

عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ اللَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

بر رسول ما رسانیدنی روشنست خدائی نیست خدائی مگر او و بر خدا باید که توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا

مومنان ای آنها که بگرویده اید بدرستی که بعضی از زنان شما و فرزندان شما دشمنانند

لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ

مر شما را پس بپرهیزید از ایشان و اگر عفو کنید و جرم فرو گذارید و امرزش خواهید پس بدرستی

اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللَّهُ

که خدا آمرزگار مهربانست بدرستی که مالهای شما و فرزندان شما سبب آزمایشی اند و خدا

عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا

نزد اوست مزدی بزرگ پس بپرهیزید از خدا آن مقدار که توانید شما و بشنوید و فرمان برید او را

وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ ۗ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

وآنچه نفقت کنید از نیکی بود مر نفسهای شما را بود و هر که نگه دارد از بخل تن خود را پس آن گروه ایشانند رستگاران

إِن تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ

اگر قرض دهید خدا را قرض نیکو دوچندان کرداند مر شما را و بیامرزد مر شما را و خدا

شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

شکر پذیرنده بردبار است اوست داننده ناپیدا و پیدا خدای غالب محکم کار است

سورة الطلاق اثنتا عشرة ايته مكيه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا

ای پیغمبر چون طلاق دهید شما زنان را پس طلاق دهید ایشان را برای زمان عدهٔ ایشان و بر شمرید

الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ۖ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِن بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ

زمان عده را و بترسید از خدا که پروردگار شماست بیرون مکنید ایشان را از خانهای ایشان و در زمان عده

إِلَّا أَن يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ

مگر که آیند بدشایستی روشن و آنست حدهای خدا و هر که بگذرد از حدهای

اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا

خدا پس ستم کرده بود بر تن خود نه چه دانی شاید که پدید آورد خدا پس از آن تطلیق کاری

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ

پس چون برسیدند بهلت خود پس نگاه دارید ایشانرا نیکوئی یا مفارقت کنید ازیشان بنیکوئی

وَأَشْهِدُوا ذَوَيْ عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ

وگواه برگیرید دو خداوند عدالت را از شما وبپای دارید گوای دادن مرخدایرا آنست

يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ

که پند میدهد بدان آنرا که باشد ایمان دارد بخدا وبروز آخرت وهرکه بترسد از خدا بکند مرادرا

مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ

بیرون شدنی وروزی دهد اورا از آنجا که نداند وهرکه توکل کند برخدا پس

حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

او شدا وند بس است او را بهشتی که خدا رسانیدنی است فرمان خودرا بدرستی که پدید کرد خدا مر هر چیزی را اندازه

وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ

وآن زنانی که نومید شده اند از خانص شدن از زنان شما اگر بشک باشید شما پس عدهٔ ایشان

ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ

سه ماه بود وآن زنانی که نحیض نرسیده اند وخداوندان فرزندان در شکم عدهٔ ایشان آنست

يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ذَٰلِكَ

که بنهند بار خودرا وهرکه بپرهیزد از محارم خدا بدید کند برای او از کار او آسانی آنست

أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ

فرمان خدا که فرو فرستادیم ما آنرا بسما وهرکه بترسد از خدا بپوشاند او بدیهای او وبزرگ گرداند

كه اجرا • اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ

اورا مزد دادن — پساکن گردانید زنان مطلقه را — آنان جا که ساکن شده اند به — از وسع طاقتشان

وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ ۚ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتِ حَمْلٍ

در زمان عدّه

وضرّت مرسانید ایشانرا — تا تنگ گردانید بریشان کار را — واگر باشند خداوندان فرزندان در شکم

فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ

پس نفقت کنید بریشان — تا آن مدت که نهند — بارهاء خودرا — پس اگر شیر دهند طفل را از بهر شما

فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۖ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ ۖ وَإِنْ تَعَاسَرْتُمْ

میان شما

پس بدهید ایشانرا — مزدهای ایشانرا — وباید که فرمان بر داری بود — بنیکوئی — واگر سختی نمائید شما

در باب ارضاع

فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ ۝ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ ۖ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ

پس زود شیر دهید مراورا دیگری — وباید که نفقت کند از توانگری — خود — وهر که تنگ گیرند بر او

رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا

روزی اورا — پس کو نفقت کند — از آنچه — داد او را خدای — تکلیف نفرماید خدا هیچ تنی را مگر بآنچه بداده است او را

سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ

زود بکند خدا — پس از دشواری آسانی — وبسا — از اهل شهری که تکبر نمودند

عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا

از فرمان — پروردگار خود ورسولان خود پس حساب فرمودیم ما آنهارا حسابی سخت — وعذاب کردیم ما آنهارا

عَذَابًا نُكْرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا

عذابی منکر — پس در چشیدند — عاقبت وبال کار خودرا — وبود — عاقبت کار آن قریه زیانکاری

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ

بیچارد خدای برای ایشان عذابی سخت پس بترسید از خدا ای خداوندان خردها آنها

آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ

که بگرویدند بدستی که فرو فرستاد خدا بشما قرآنی برای پند گرفتنی ورسولی تاخواند برشما

آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

نشانهای خدارا روشن تابیرون آورد آنهارا که ایمان آوردند وکردند کارهای نیک

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ

از تاریکیهای کفر بنور ایمان وهرکه بگرود بخدا وبکند کاری نیکو درآورد آورا

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ

درباغهای بهشتی که رود از زیر آن جویهای روان همیشه باشند درآنها همیشه بدرستی

أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ

که نیکو کرد خدا مراورا روزی خدا آن خدائیست که آفرید هفت آسمانهارا واز

الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۖ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ

زمین مانند آن فرو میفرستد فرمان خودرا میان آسمان وزمین تا بدانید که خدا بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

همه چیزی توانا است وآنکه خدا بحقیقت که داناست بهمه چیزی بدانش

سورة التحريم اثنتان وعشرة ايه مكيه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ١

يٰاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۖ تَبْتَغِيْ مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ۚ

ای پیغمبر چرا حرام میکردانی آنچه حلال کرد خدا مرترا میجوئی خشنودی زنان خودرا

وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ

و خدا آمرزگار مهربانست بدرستی که خدا مشروع گردانید برشما تحلیل سوگندهای شما و خدا

مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝ وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ

متولی باموركار شماست واوست دانای محکم کار وچون پنهان کرد پیغمبر با بعضی

اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ

از زنان خود سخنی را پس چون آگاه گردانید حفصه عایشه را بدان و مطلع گردانید پیغمبر را خدای بر آن افشای نمود بعضی حفصه

وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ۖ قَالَ

و برگشت از بعضی از غایت کرم پس چون آگاه گردانید حفصه را بآن افشا گفت حفصه کرا آگاه گردانید ترا باین گفت

نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝ اِنْ تَتُوْبَآ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ

آگاه گردانید مرا خدای دانای اگر توبه کنید وبازآئید ای حفصه وعایشه پس بتحقیق کج شد دلهای شما

وَاِنْ تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَجِبْرِيْلُ وَصَالِحُ

و اگر معاونت نمائید بر او پس بدرستی که خدا اوست متولی کار رسول او وجبرئیل و نیکوکاران

الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ ۝ عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ

از اهل ایمان و فرشتگان پس از آنکه ذکر رفت معاونند شاید بود که پروردگار او اگر طلاق دهد

أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ

که عوض دهد او را زنانی بهتر از شما از اهل انقیاد اهل اخلاص فرمان بردار

تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

توبه کنندگان پرستندگان خدا را روزه داران مشوی دوستان دیگران ای آنها

آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

که بگرویدید نگه بدارید تنهای خود را و کسان خود را از آتشی که هیزم آن مردمان باشند و سنگ گوهرت

عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ

که موکل باشند بر آن آتش فرشتگانی درشت خوی سخت دل نافرمانی نمایند خدا را آنچه فرمود ایشان را

وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا

بکنند آنچه فرمودند ایشان را ای آنها که کافر شدید عذر مخواهید

الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

امروز جزا نیستی که پاداش داده شوید شما بدآنچه کرده باشید شما ای آنها که بگرویدید

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ

بازآیید بدرگاه خدا بازگشتنی خالص شاید بود که پروردگار شما بازپوشاند از شما

سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

بدیهای شما را و درآورد شما را در بستانهای که رود از زیر آن جویها

يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى

آن روز رسوا نکند خدا پیغمبر را و آنها را که بگرویدند با او نور ایشان شتابد

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا

از پیش ایشان واز پس ایشان گویند ای پروردگار ما برحالت کمال دار مارا نور ما

وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ

وبیامرز ما را بدرستی کرتو بر همه چیزی توانائستی ای پیغمبر جهاد کن

الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ

باکافران ومنافقان ودرشت خوی باش برایشان وجای ایشان دوزخ بود وبد

الْمَصِيرُ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ

بازگشتیست بزد خدا مثلی مرآنهارا که کافر شدند چون زن نوح وزن

لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا

لوط بودند در زیر دو بنده از بندگان ما نیکوکاران پس نخالفت نمودند با آن دو پیغمبر

فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ

پس نتوانستند که باز دارند ازیشان از عذاب خدای هیچ چیزی وگفته شد در دوزخ با درروندگان

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي

وبدید کرد خدا مثلی مرآنهارا که بگرویدند چون زن فرعون چون گفت ای پروردگار من بنا کن مر

عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي

نزد خود خانه در بهشت ورهان مرا از فرعون وعمل او ورهان مرا

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا

از گروه ستمکاران ومریم را دختر عمران آنک نگاه داشت عورت خود را

وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ

و بیحا ردیم ما برای ایشان عذاب آتش افروخترا و مر آنهارا که کافر شدند بپروردگار خود عذاب

جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ

دوزخ بود و بد بازگشتیست چون انداخته شوند درآنجا بشنوند مران دوزخ را آوازی چون آواز خر و آن

تَفُورُ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ

بجوشد نزدیک بود که جدا شود از غایت خشم هرگاه که انداخته شوند درآنجا گروهی پرسد ایشانرا

خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا

خزنه آن ای نیامد بشما ترسانیدن کننده گویند آری بدرستی که آمد ما بیم کننده پس بدروغ داشتیم

وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝

و گفتیم ما فرو نفرستاد خدا هیچ چیزی نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

و گفتند اگر بودمانی که بشنودمانی یا در یافتمانی نبودمانی در میان اصحاب آتش افروخته

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ

پس اعتراف کنند بگناه خود پس دوری باد از رحمت مر اصحاب آتش سوزنده

رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ

از بر ورد گار خود بناپیدا مر ایشانرا بود آمرزش و مزدی بزرگ و اگر پنهان کنید گفتار خود

أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ

یا آشکارا کنید آنرا بدرستی که او دانا است بسیرائر سینها آیا نداند کسی که آفرید

ایشانرا

فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتُبِهِ

بر اندمیدیم ما از روح جبریل ما و باور داشت شرایع و احکام پروردگار خود را و کتابهای او را

وَكَانَتْ مِنَ الْقَانِتِينَ

و بود از جمله فرمان برداران

سورة الملك ثلثون اية

الجزو ٢٩

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ

بزرگوار است آن خدایی که به قدرت اوست پادشاهی و او بر همه چیزی توانا است آن خدایی که آفرید

الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ

مرگ و زیست را تا صورت آزمایش نماید شما را که کدامین از شما نیکوتر است بعمل و اوست غالب

الْغَفُورُ ۝ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ۖ مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ

آمرزگار آن خدایی که بیافرید هفت آسمانها مطبق بالای یکدیگر نبینی تو در آفرید

الرَّحْمَٰنِ مِنْ تَفَاوُتٍ ۖ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ۝ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ

خدای هیچ عدم تناسب پس باز گردان چشم را آیا می بینی هیچ شکافی

كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ زَيَّنَّا

باز گردان دوباره تا باز گردد سوی تو بینائی طلل آنکه کند بود و آن نظر باطل بود و بدرستی که بیاراستیم ما

السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

آسمان دنیا را بچراغهای بسیار کان و گردانیدیم ما آنها را رانندگان آثار آن دیوان را

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا

او باریک بین است آن خدائی است که رام کرد برای شما زمین را پس بروید

فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝ ءَأَمِنْتُمْ

در جوانب و راههای آن و بخورید از روزی او و باحکم اوست برانگیختن همه

مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝ أَمْ أَمِنْتُمْ

ازانکی در آسمانند از ملائکه موکل بعذاب که فرو برد شما را زمین پس انگه آن زمین متحرک مضطرب بود

مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ

ازانکی در آسمانند از ملائکه موکل بعذاب که بفرستند بر شما بادی با سنگریزه پس زود بدانید که چگونه بود

نَذِيرِ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ

نذیر کردن مر دیدپستی که بدروغ داشتند آنهارا که پیش ازیشان بودند پس چگونه بود

نَكِيرِ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ

عقوبت من ای انکرپستید سوی مرغان که بالای ایشانند صف زننده بال باز کشاده و باهم می آرند

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَٰنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ۝ أَمَّنْ هَٰذَا

آن مرغانرا نگه ندارد مگر خدا دیدپستی که او بهمه چیزی بیناست یا نه کیست این

الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمَٰنِ إِنِ

آنکه او لشکری است مر شمارا که یاری نماینده شمارا از جز خدای روزی دهنده

الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ۝ أَمَّنْ هَٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ

کافران نیست مگر در فریب دیو یا نه کیست آنک روزی دهد شما را اگر باز گیرد

رِزْقَهُ ۚ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ

روزی خود را بلکه دور شدند از تکبر و از حد در گذشتن و رسیدند از حق ای پس آنکه رود بر روی خود راه یابنده تر

أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ

آنکه رود یکسان و راست بر راه راست بگو اوست آن خدائی که پدید آورد شما را

وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

و پدید کرد برای شما شنوائی و بینائیها و دلهائی اندکی آنچه شکر میکنید

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ

بگو اوست آن خدائی که پراکند شما را در زمین و باو جز او حشر کرده شوید و میگویند

مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ

کی خواهد بود این وعده اگر هستید شما راست گویان بگو بدرستی که علم آن نزد خداست

وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ

و بدرستی که منم بیم کننده روشن پس چون بینند آنرا نزدیک کرده شود روهای آنها

كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

که کافر شدند و گویند این است آنچه بودید که شما را بدان میخواندید بگو ای چه بینید شما

إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ

اگر هلاک کند مرا خدا و آنرا که با منست یا رحمت کند ما را پس کیست که پناه دهد کافران را از عذاب

أَلِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ الرَّحْمَٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ

دردناک بگو اوست خدای رحمان گرویدیم باو و بر او توکل کردیم ما پس زود باشد که

ذٰلِكَ زَنِيمٍ ۝ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا

ازین اوصاف بی صحت نسب را بی آنکه هست خداوند مال و پسران چون خواندند بر و نشانهای ما

قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ۝ إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا

گفت این افسانهای پیشینیانست زود بود که داغ نهیم بر بینی او بدرستی که ما آزمودیم ایشانرا همچنانکه

بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ۝ وَلَا يَسْتَثْنُونَ

آزمودیم اصحاب بهشت را چون سوگند خوردند که بر آنند آنرا در وقت بامداد ان نگفتند

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ

پس گرد برآمد بر آن بستان کردنده از پروردگار تو وایشان خفتگان بودند پس گشت همچون چیزی که میوه‌اش بریده باشند

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ۝ أَنِ اغْدُوا عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَارِمِينَ

پس آواز دادند یکدیگر را در بامداد ان که روی آرید بر کشت زرع خود اگر هستید بُرندگان

فَانطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَافَتُونَ ۝ أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُم

پس برفتند وایشان نهان میکنند بایدکه در نیاید درآنجا امروز بر شما

مِّسْكِينٌ ۝ وَغَدَوْا عَلَىٰ حَرْدٍ قَادِرِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا

هیچ بیچاره وگشتند بر منع خیر توانایان پس چون دیدند آنرا گفتند که ما

لَضَالُّونَ ۝ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ۝ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا

راه نه گرفته‌ایم بلکه ما بی نصیب شده‌ایم گفت نیکوتر ایشان نه گفتم مر شما را چرا

تُسَبِّحُونَ ۝ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَأَقْبَلَ

پاکی یاد نمی‌آرید خدای را گفتند پاک و منزه است پروردگار ما بدرستی که بودیم ما ستمکاران پس روی را کردند

مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ

کیست گراه در گمراهی روشن ۝ بگو ای چه بینید شما اگر گردد آب شما بزمین فرو شده پس کیست

يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ۝

که آرد بشما آبی از چشمه

سورة القلم اثنان وخمسون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

بحق قلم ۝ و بحق آنچه می نویسند نیستی تو بنعمت پروردگار تو دیوانه

بحق دوات و سطر یا بحق آنچه بدان نوشته شد

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ فَسَتُبْصِرُ

و هر آینه ترا است مزدی نه منت نهاده ۝ و هر آینه تو بر خلق بزرگی پس زود بود که ببینی تو

وَيُبْصِرُونَ ۝ بِأَيِّكُمُ الْمَفْتُونُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ

و ببینند ایشان که کدام یک از شما بجنونست ۝ هر آینه پروردگار تو اوست داناتر بآنکه گمراه شد

عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

از راه او و او داناترست براه یابندگان پس فرمان مبر دروغ دارندگان را

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ ۝ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ

دوست دارند که مسامحه کنی با ایشان کار دین پس ایشان نیز مسامحه نمایند ۝ و فرمان مبر هر سوگند خورنده خیره خوار را

هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ۝ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝ عُتُلٍّ بَعْدَ

عیب جوی رونده میان مردم بسخن چینی ۝ منع کننده مال از صدقه گزارنده بزه گار غلیظ جافی پس

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا طٰغِيْنَ

بعضی ایشان بر بعضی ملامت میکردند یکدیگر را گفتند ای وای بر ما بدرستی که بودیم ما طاغیان

عَسٰى رَبُّنَآ اَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُوْنَ كَذٰلِكَ

شاید پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر ازان ما با رضای پروردگار خود رغبت کنندگانیم همچنین است

الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ

عذاب دنیا و هرآینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر ایشان بدانند

اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ

بدرستی که مر پرهیزکارانرا نزد پروردگار خود بوستانهای پرنعمت ای پس نکنیم مسلمانرا همچون کافران

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ

مر شمارا چگونه حکم میکنید یا مر شمارا کتابی که در آن میخوانید

اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخَيَّرُوْنَ اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ

بدرستی که مر شمارا در آن کتاب آنچه اختیار میکنید یا مر شمارا سوگندانی بر ما رسیده

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُوْنَ سَلْهُمْ اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ

تا روز قیامت بدرستی که مر شمارا آنرا که حکم میکنید پرسی ازیشان که کدامین ازیشان بدان حکم

زَعِيْمٌ اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ كَانُوْا

کفیلست یا مر ایشانرا انبازانی پس باید که آورند انبازان خودرا اگر هستند

صٰدِقِيْنَ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ

راست گویان روزی که برداشته شود از ساق و خوانند ایشانرا با سجود پس توانائی نداشته باشند

کنایتست از کشف
شوق مخدرات

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ

حال انکه ذلیل باشند بینایهای ایشان گرفته بدیشان خواری درحقیقت که میخواندند ایشانرا در دنیا بسجود

وَهُمْ سَالِمُونَ ۝ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ

وایشان سالم الاعضا بودند پس بگذار مرا وآنک بدروغ دارد این سخن را زود بگیریم ایشانرا

مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ

از آنجا که ندانند ومهلت دادم مرایشانرا بدرستی که کید من محکمست یا میخواهی تو ازیشان

أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

مزدی پس ایشان ازان تاوان خود گران بارانند یا نزد ایشانست علم غیب پس ایشان بازمی نویسند

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۘ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ

پس صبر کن مرحکم پروردگار خودرا ومباش همچون یونس درشکم ماهی چون آواز داد او

مَكْظُومٌ ۝ لَّوْلَا أَن تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ

خشم زده بود اگر نه آن بودی که دریافتی اورا نعمتی از پروردگار او برانداختمانی اورا بکنار دادو

مَذْمُومٌ ۝ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ

سزاوار ملامت بود پس برگزید اورا پروردگارش پس گردانید اورا از جمله نیکوکاران ودرستی که نزدیک بود که آنها که

كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ

کافر شدند که زایل کردانند ترا بینایهای ایشان چون بشنوند قرآنرا ومیگویند

إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۝

که او دیوانه است ونیست آنکه یاد میکند مگر پندی مر جهانیانرا

سورة الحاقة اثنتان وخمسون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحاقة ما الحاقة وما ادرك ما الحاقة كذبت ثمود

قیامت چه بود قیامت وچه دانی تو که چه بود قیامت بدروغ داشتند قوم صالح

وعاد بالقارعة فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية وامّا عاد

وقوم عاد قیامت را پس اما قوم صالح پس هلاک شدند بحادثه صعب واما قوم عاد

فاهلكوا بريح صرصر عاتية سخرها عليهم سبع

پس هلاک کرده شدند بادی سخت جهنده از هیچ پرهیزکنند مسخر کرده بود ایشان را

ليال وثمانية ايام حسوما فترى القوم فيها صرعى كانهم

شب وهشت روز متوالی و پیاپی پس میبینی گروه عاد را درآن افتادگان گویا ایشان

اعجاز نخل خاوية فهل ترى لهم من باقية وجاء فرعون

تنهای درخت خرما بودند پس می بینی هیچ را ایشان را بقیتی وآمد بفرعون

ومن قبله والمؤتفكات بالخاطئة فعصوا رسول ربهم

واهل بدین قوم لوط فعل خطا وبد پس نافرمانی کردند رسول پروردگار خود

واهل آنکه پیش از وبودند

فاخذهم اخذة رابية انا لما طغى الماء حملناكم في الجارية

پس بگرفت ایشانرا گرفتنی سخت زیاده بپیچی چون طغیان کرد آب طوفان درنشانیدیم شما را در کشتی

لنجعلها لكم تذكرة وتعيها اذن واعية فاذا نفخ في الصور

تا کرده ایم آنرا برای شما پندی و بیرتی و یاد نگاه دارد آنرا گوش نگاه دارنده پس چون دمیده شود در صور

نفخة واحدة وحملت الارض والجبال فدكتا دكة واحدة

یک دمیدنی و برداشته شود زمین وکوهها پس خورد وهموار کرده شوند یک خورد وهموار کردنی

فيومئذ وقعت الواقعة وانشقت السماء فهي يومئذ

پس آنروز واقع شود واقعه قیامت وشکافته شود آسمان پس آن در آنروز

واهية والملك على ارجائها ويحمل عرش ربك فوقهم

سست و بی قوت بود وفرشتگان برجوانب آن باشند وبردارند عرش پروردگار ترا بالای ایشان

يومئذ ثمانية يومئذ تعرضون لا تخفى منكم خافية

آنروز هشت فرشته آنروز عرضه دهند شمارا برحالتی که نهان نماند از احوال شما هیچ پوشیده

فاما من اوتي كتابه بيمينه فيقول هاؤم اقرؤا كتابيه

پس امّا هر که بدهند نامه اورا بدست راست او پس گوید فرا گیرید وبخوانید نامه مرا

اني ظننت اني ملاق حسابيه فهو في عيشة راضية في جنة

که من بهتین بودم که مرا رسنده ام بحساب خود پس او در عیشی بود پسندیده در بهشت

عالية قطوفها دانية كلوا واشربوا هنيئا بما اسلفتم

بلند مرتبه میوه آن نزدیک بود قائم وقاعد را بخورید و بیاشامید خوش و گوارنده بجهة آنچه فرا پیش داشتید

في الايام الخالية واما من اوتي كتابه بشماله فيقول يا ليتني

در روزهای گذشته واما هر که بدهند نامه اورا بدست چپ او پس گوید ای کاشکی

لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ يَا لَيْتَهَا كَانَتِ

سے دادہ نہ بمن نامہ مرا ونہ دانستے کہ چیست حساب مرا ای کاشکی بودی موت

الْقَاضِيَةَ مَا أَغْنَى عَنِّي مَالِيَهْ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ

کہ قاطع حیات بہ باز نداشت از من مال من ضائع شد از من تسلط من از دست من

خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا

کہ بدید خدا بگیرید اورا پس غل بر کردن نہید اورا پس در دوزخ در بدید اورا پس در زنجیری کشید کہ درازی آن

سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ

ہفتاد ارش بود پس در آویزید اورا بدرستیکہ او بود کہ نمی گروید بخدای بزرگوار

وَلَا يَحُضُّ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا

وحریص نمیکرد دانت خودرا بر طعام دادن بیچارگان پس نبود مراورا امروز اینجانگاه

حَمِيمٌ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

خویشی مشفق ونہ خوردنی مگر از خون دوزخیان نخورند آنرا مگر گنہ کاران

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

پس سوگند میخورم بچیزہا کہ می بینند وبچیزہا کہ نمی بینند بدرستی کہ آن سخن رسول باکرامت است

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ

ونیست آن بگفتار شاعری اندکی ایمان میاورید ونہ بگفتار خبر گوی هیچ

قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَوْ تَقَوَّلَ

اندکی اید آنچہ پند می گیرید آن قرآن فرستادہ ایست از پروردگار عالمیان واگر افترا کردی

عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

برما بعضی از گفتارہا کراگر فراگرفتمی اورا بقوت راست او پس مراورا بریدمی از رگ دل اورا

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

پس نبودی از شما هیچ یکی از آن قبیله منع کنندگان ودرستی کہ این قرآن پندیست پرہیزکارانرا

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

ودرستی کہ ما میدانیم کہ از شما هستند تکذیب نمایندگان ودرستی کہ آن البتہ سبب اندوہی بود بر کافران

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

ودرستی کہ آن حقست وہتیز پس پاکی یاد کن نام پروردگار خودرا بزرگوار

سورة المعارج اربع وار بعون اية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِنَ اللَّهِ

درخواست خواستہ از مستعجل بعذابی عذابی واقع مرکافرانرا نبود مرآنرا دفع کنندہ از خدا

ذِي الْمَعَارِجِ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

خداوند نردبانہا عروج میکنند فرشتگان وجبرئیل سوی او در روزی کہ باشد

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ

مقدار آن پنجاہ هزار سال پس صبر کن صبری نیکو بدرستی کہ ایشان می بینند

بَعِيدًا ۝ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝ وَتَكُونُ

دور وی ببینم آنرا نزدیک روزی که باشد آسمان همچون گداخته و باشد

الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ يُبَصَّرُونَهُمْ ۚ يَوَدُّ

کوهها همچون پشم رنگین دارده و نپرسد هیچ خویشی از حال خویش نمودہ شوند ایشان

الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ وَ

کند کار گرفتار دید از عذاب آن روز پسران خود را وزن خود را

اَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ ۝ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

و برادر خود را و اهل قبیله خود را آنجای که جای دادند او را و آنکه در زمین است همه پس

يُنْجِيهِ ۝ كَلَّا ۚ إِنَّهَا لَظَىٰ ۝ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ ۝ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَ

رهاینده او را حقا که آن آتش بود زبانه زننده کشنده اعضاست بخواند آن را

تَوَلَّىٰ ۝ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝ إِذَا مَسَّهُ

پشت کرد و روی گردانید و جمع کرد پس کنج نهاد بدرستیکه آدمی آفریده شده است بی صبر آنگاه که بدو

الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ

بدی رسد جزع کننده باشد و چون بدو نیکی رسد منع کننده باشد مگر نمازگزاران آنها

هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ

که بر نمازهای خود همیشه اند و آنها که در مالهای خود حقی دانسته است

لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ

سائل را و درویش نخواهنده را و آنها که براست میدارند روز قیامت را و آنها که ایشان

مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝
از عذاب پروردگار خود ترسانند کانند بدرستی که عذاب پروردگارایشان نیست نمادوانی
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا
وآنها که ایشان مرفرجهای خودرا نگه دارندگانند مگر بر همسرانشان یا آنچه
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ
قادر باشند دستهای ایشان پس بدرستی که ایشان نه نکوهیدگانند پس هرکه جوید پس ازان جز آن
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
پس آن گروه ایشانند ازحد درگذرندگان وآنها که ایشان مرامانتهای خودرا وعهد خودرا
رَاعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ
رعایت کنندگانند وآنها که ایشان بگواهی دادن ایستادگانند وآنها که ایشان بر
صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَمُونَ ۝ فَمَالِ الَّذِينَ
بنمازهای خود مداومت نمایندگانند آن گروه در بستانها باشند گرامی گردگان پس چیست آنرا
كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ ۝ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ أَيَطْمَعُ
که کافر شدند پیوی تو تیز نگرندگانند از جانب راست واز جانب چپ حال آنکه سیر گشته ای طمع دارد
كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ
هر نوری از ایشان که درآورده شود در بستانها نعمت نه چنانست که ما آفریدیم آنرا
مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ
از انچه میدانند پس سوگند میخورم بپروردگار مشرق و مغرب که ما البته توانایانیم

عَلَىٰٓ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا

بر آنکه بدل کنیم بهتر ازیشان را ونباشیم ما پیشی کردگان پس بگذار ایشان را تا شروع کنند

وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَخْرُجُونَ

وبازی کنند تا بازرسند بروز ایشان آنروزی که وعده دادند ایشانرا روزی که بیرون آیند

مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝ خَاشِعَةً

از گورها شتابان گویا که ایشان بسوی نشانه می شتابند خاضع باشند

أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۚ ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ

بینایهای ایشان رسد بذلیشان خواری آنست امروز آنچه ایشانرا وعده میدادند

سورة نوح عليه السلام ثمان عشرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای روزی دهنده مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنذِرْ قَوْمَكَ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ

بدرستی که بفرستادیم ما نوح را سوی قوم او که بترسان قوم خود را پیش ازانکه بیاید بدیشان عذابی

أَلِيمٌ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ

دردناک گفت نوح ای قوم من بدرستی که من مرشمارا بیم کننده روشن آنکه بپرستید خدای را وبترسید ازو

وَأَطِيعُونِ ۝ يَغْفِرْ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ

وفرمان برید مرا تا بیامرزد مرشمارا گناهان شما وباز گزارد شمارا تا اجلی

مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ قَالَ

نام نهاده بپرستی که وعده خدا چون آید تأخیر کرده نشود اگر شما بدانید گفت نوح

رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا

ای پروردگار من بپرستی که برخواندم قوم خودرا بشب و روز پس نزیادت نکرد ایشانرا خواندن من مگر رمیدنی

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ

و بپرستی که من هرگاه که برخواندم ایشانرا تا بیامرزی تو مر ایشانرا کردانیدند انگشتهای خودرا در گوشهای خود

وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا

و بسر در کشیدند جامهای خودرا و اصرار کردند و گردنکشی کردند گردنکشی کردن

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا

پس بپرستی که من برخواندم ایشانرا آشکارا پس علانیه کردم دعوت را بایشان و پنهان کردم مر ایشانرا در پنهانی

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ

پس گفتم آمرزش خواهید از پروردگار خود بپرستی که او هست آمرزنده تا بفرستد

السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ

از ابرانی پیاپی فرود کند شمارا بمالها و فرزندان

وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا مَا لَكُمْ

و بوستانها مر شمارا و بجویها

لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ

که امید نمیدارید مر خدای را بزرگی و بپرستی که آفریدشما را بمرحله مرحله چگونه

خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۝ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا

آفرید خدا هفت آسمانها را مطبق برزیر یکدیگر و پدید کرد ماه را در آنجا چون نوری

وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ۝ وَاللّٰهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

و پدید کرد آفتاب را بمثابت چراغی و خدا بر و بانید شما را از زمین رویانیدنی

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ

پس باز گرداند شما را در آن و بیرون آورد شما را بیرون آوردنی و خدا گردانید برای شما

الْأَرْضَ بِسَاطًا لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوحٌ

زمین را مانند گسترده تا بسپرید از راههای فراخ را گفت نوح

رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدُهُ إِلَّا خَسَارًا ۝

ای پروردگار من بدرستی که ایشان عاصی شدند مرا و پیروی کردند آنرا که نیفزود او را مال او و فرزند او مگر زیانکاری

وَمَكَرُوا مَكْرًا كُبَّارًا ۝ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا

و مکر کردند مکری بزرگ و گفتند مگذارید خدایان خود را و

تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝ وَقَدْ أَضَلُّوا

مگذارید یاران را نرود و نه سواع و نه یغوث و نه یعوق و نه نسر را و بدستی که گمراه کردند

كَثِيرًا ۝ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝ مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا

بسیاری را و نیفزاید ستمکاران را مگر گمراهی از آنچه گناه کردند ایشان غرق کرده شدند

فَأُدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ أَنْصَارًا ۝ وَقَالَ

پس در آورده شدند در آتش پس نیابند مر ایشان را بجز خدا یاری کننده و گفت

نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ۝ إِنَّكَ إِنْ

نوح ای پروردگار من مگذار بر روی زمین از کافران هیچکس را بدرستی که تو اگر

تَذَرْهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ

بگذاری ایشانرا گمراه گردانند بندگان ترا و نزایند مگر کافری ناسپاس را ای پروردگار من

لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ

مرا و مادر و پدر مرا و هر که در آید در خانه من گرویده و مردان مؤمن و زنان مؤمنه را

لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۝

و نیفزاید ستمکاران را مگر هلاکی

سورة نوح عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشاینده مهربان

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝

بگو وحی کرده میشود بمن که گروهی از جنیان پس گفتند که ما شنودیم قرآنی عجب

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ

که راه می نماید براه صواب پس گرویدیم بدان و باز نخواهیم داشت پروردگار خود هیچ کس را و آنکه برتر

جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا

بزرگی پروردگار ما نگرفت همسر و نه فرزندی را و آنکه بود بیگفت بیخردی ما

عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۝ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝

بر خدا دروغ را و آنکه گمان بردیم ما که نگوید هیچ آدمی و پری بر خدا دروغ را

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ
وانک بودند مردانی از آدمی پناه می برند بمردانی از پری پس بزیادت کردند ایشانرا
رَهَقًا ۝ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝
کفر و تکبری وانک ایشان گمان بردند همچنانک گمان بردید شما که هرگز برنمیانگیزاند خدا هیچ یکی را
وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝
وآنک ما طلب کردیم رسیدن بآسمان پس یافتیم ما آنرا که پرست از نگهبانان سخت و پاسبانان
وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ
وآنک بودیم ما می نشستیم از آنجا قعود برای شنیدن غیب را پس هر که شنود اکنون یابد
لَهُ
شِهَابًا رَّصَدًا ۝ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
شهابی نگاهبان وآنک ما نمیدانیم ای بد خواسته شد بآنانک در زمینند یا خواست
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝ وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَٰلِكَ
برای ایشان پروردگارشان صواب وآنک از ما هستند نیکوکاران و از ما هستند جز آن
كُنَّا طَرَائِقَ قِدَدًا ۝ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن نُّعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن
هستیم ما مذاهب متفرق وآنک گمان بردیم ما که هرگز فوت نشویم از خدای در زمین و هرگز
نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ۝ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِن بِرَبِّهِ فَلَا
فوت نشویم او را بگریختن وآنک چون شنیدیم ما راه را بگرویدیم ما بدان پس هر که بگرود بپروردگار خود
يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝ وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ ۖ
پس نترسد ابوجهل نقص نیز و نه از جور ظلم کسی وآنک از ما هستند منقادان و از ما هستند جورکنندگان

فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا
پس هر که منقاد شود پس آنان که جستند راه صواب را و اما جورکنندگان پس باشند
لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝ وَأَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُم مَّاءً
مر دوزخ را هیزمی وآنکه وحی کرده اند بمن که اگر ثابت باشند جن بانکار رسد بر طریق اسلام هر آینه آب دهیم ایشانرا
غَدَقًا ۝ لِّنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ
فراخ بسیار تا بیازمائیم ایشانرا در آن و هر که برگردد از یاد کرد پروردگار خود درآوریم اورا
عَذَابًا صَعَدًا ۝ وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ
بعذابی سخت باشد وآنک مسجدها مر خدا را پس مخوانید با خدا هیچ یکی را آنگه چون برخواست
عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو
بندهٔ خدا یعنی محمد حال آنکه میخواند او را نزدیک بود که باشند بر وی تنها بپرستی که من میخوانم
رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝
پروردگار خود را و انباز نمیدانم بدو هیچ یکی را بگو که من مالک نیستم مر شما را نه زیانی نه صواب
قُلْ إِنِّي لَن يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا
بگو که هرگز نتواند رهانید مرا از عذاب خدا هیچ یکی و هرگز نیابم از جز او پناهگاهی مگر
بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ ۚ وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
ابلاغی از خدا و رسالات او و هر که عاصی شود خدا را و رسول او پس آنرا آتش دوزخ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ
جاوید بود در آنجا همیشه تا چون بینند آنچه وعده داده میشوند پس زود دانند که کیست

أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ۝ قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ

آنچه وعده میدهند شما را یا بکند
ضعیف ترست بیاری کردن وکمتر بعدد بگو نمیدانم ای نزدیکست

لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنِ ارْتَضَى

بر غیب خود هیچ کسی را مگر آنرا که اختیار کرده بود
مر آنرا پروردگار من غایتی دور است داننده غیب پس مطلع نگرداند

مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝ لِيَعْلَمَ

تا طاهر شود
از جمله رسول آن پس پرستنی کاو درمی آورد از پیش او واز پس او نگهبانی

أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ

که رسانیدند رسالتهای پروردگار خود را او داناست بآنچه نزدیک ایشانست وبر شمرد هر

شَيْءٍ عَدَدًا ۝

چیزی بعدد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝ قُمِ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ نِصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝

ای جامه خود در پیچیده برخیز در شب مگر اندکی از نیمه آن یا بازکم کن از نصف اندکی

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا

یا زیاد کن بر آن نصف وبخوانید قرآنرا بخواندنی بدرستی که زود بود که گرانبار کنیم ما بر تو گفتاری

ثَقِيلًا ۝ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝ إِنَّ لَكَ

فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝

در روز تردد واشتغال دراز ویادکن نام پروردگار خودرا ومتوجه شو بسوی او منقطع شدن

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۝ وَاصْبِرْ عَلَىٰ

دست پس فرا گیر او را بکار راست وصبر کن بر

مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۝ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ

آنچه میگویند ودوری کن ازیشان دوری نیکو وبگذار مرا باجزاء دروغ دارندگان خداوندان نعمت

وَمَهِّلْهُمْ قَلِيلًا ۝ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا وَطَعَامًا ذَا

ومهلت ده ایشانرا اندکی بدرستی که نزدیک ماست بندهای گران وآتش بزرگ وطعامی خداوند

غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ

گلو گرفتنی وعذابی دردناک روزی که بلرزد زمین وکوهها وباشند کوهها

كَثِيبًا مَهِيلًا ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا

همچون پشته ریگ بریزیده بهم پیوسته گواهی دهنده

أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا

بفرستادیم ما بسوی فرعون رسولی پس عاصی شد فرعون رسول را پس بگرفتیم ما او را گرفتنی

وَبِيلًا ۝ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا

سخت گران پس چگونه خواهید توانست اگر کافر شوید روزی که گرداند کودکان پیر

السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ

وآسمان شکافته شود بدان هست وعده خدا کرده شده بدرستی که این پندیست

فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ

پس هر که خواهد فراگیرد با پروردگار خود راهی ﴿۱۹﴾ بدرستی که پروردگار تو میداند که تو برمیخیزی کمتر از

مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ

سه یک شب و نیمه آن و دو دانگ آن و گروهی

يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا

از خدا چهار دانگ شب تقدیر میکند و روز دانست که هرگز ضبط اوقات شب نتوانید کرد پس بخشید بر شما پس بخوانید

مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ

آنچه دست دهد از قرآن دانست که زود باشند از شما بیماران و دیگران

يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي

که روند برای تجارت در زمین می جویند از فضل خدا و دیگران که کارزار میکنند در

سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

راه خدا پس بخوانید آنچه دست دهد از نماز شب

وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

و قرض دهید خدا را قرضی نیکو و آنچه فرا پیش دارید برای تنهای خود از نیکی

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ

بیابید آنرا نزد خدا آن بهتر و بزرگتر بمزد و ثواب و امرزش خواهید از خدا

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بدرستی که خدا آمرزگار مهربان است

سورة المدثر خمسون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ قُمْ فَأَنْذِرْ ۝ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

ای در خود پیچیده بلباس خود قومی برخیز پس بیم کن و پروردگار خودرا پس بزرگی یاد کن وجامهٔ خودرا پاک دار

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۝ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۝ فَإِذَا نُقِرَ فِي

واز نجاسات دوری کن وعطا مده که طلب زیادتی کنی و پروردگار خودرا پس شکیبائی نمای پس چون دمیده شود در

النَّاقُورِ ۝ فَذَٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ۝ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ

صور اول پس آفت است امروز که روزی دشوار بود بر کافران نه

يَسِيرٍ ۝ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۝ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَّمْدُودًا ۝

آسان بود بگذار مرا و آنرا که آفریدم حال انکه تنها بود از مال ومنال (بگردم) برای او مالی تمام

وَبَنِينَ شُهُودًا ۝ وَمَهَّدتُّ لَهُ تَمْهِيدًا ۝ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ كَلَّا ۝

وپسرانی حاضر در محافل وبیاردم برای گسترانیدنی از اسباب ریاست پس طمع دارد که زیادت کنم

إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۝ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ۝ إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ

نه او ست مر نشانهای ما را معاند زود بود که اندازم او را در مشقت عذابی تمام بدرستی که او فکر کرد وتدبیر کرد

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝ ثُمَّ عَبَسَ

پس لعنت برو باد چگونه تقدیر کرد پس لعنت برو باد چگونه تقدیر کرد پس نظر کرد در کار خود پس روی ترش کرد

وَبَسَرَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ۝ إِنْ

وزیاده کرد عبوس را پس برگشت وکبر کرد پس گفت نیست این قرآن مگر جادوئی منقول از گذشتگان

هَلْ هٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ۝ لَا تُبْقِي

نیست این مگر گفتار آدمی ۝ زود درافکنیم اورا در سقر ۝ وچه دانی تو که چه بود ۝ آن سقر ۝ هیچ نماند که نسوزاند

وَلَا تَذَرُ ۝ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ۝ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ

وباقی نگذارد ۝ بسوزنده است ۝ مر اعضای آدمی را ۝ بر آن سقر ۝ نوزده فرشته موکل باشند ۝ ونکردیم ما اصحاب

النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا

آتش را ۝ مگر فرشتگان ۝ ونکردیم ما شمار ایشانرا ۝ مگر سبب آزمایش ۝ مر آنهارا که کافر شدند

لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا

تا بیقین دانند ۝ آنها که بداده شد ایشانرا ۝ کتاب ۝ وبزیادت شود ۝ آنهارا که بگرویدند ۝ یقینی

وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ

وبشک نشوند ۝ آنها که بداده شد ایشانرا ۝ کتاب ۝ ومؤمنان نیز ۝ وتا نگویند آنها که

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۚ كَذٰلِكَ

در دلهای ایشان ۝ بیماری شک ونفاق ۝ وکافران ۝ که چه خواست خدا ۝ بدین مثل زدن ۝ همچنین

يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ

گمراه کند خدا ۝ آنرا که خواهد ۝ وراه نماید ۝ آنرا که خواهد ۝ ونداند ۝ عدد لشکر وخلائق ۝ پروردگار ترا

إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ۚ كَلَّا وَالْقَمَرِ ۝ وَاللَّيْلِ

مگر او ۝ ونیست این سقر ۝ مگر پندی ۝ مر آدمی را ۝ حقا وبحق ماه ۝ وبحق شب

إِذْ أَدْبَرَ ۝ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۝ إِنَّهَا لَإِحْدَى الْكُبَرِ ۝ نَذِيرًا لِلْبَشَرِ

چون تاریک شود ۝ وبحق صبح ۝ چون روشن شود ۝ که این سقر ۝ یکی از دانهای عظامست ۝ بیم کننده مر خلائق را

أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ
که فرا پیش یا باز پس ایستد — مر آنرا که خواهد از شما پیش ایستد در طاعت — هر تنی بدانچه اندوخته بود گروگان بود

إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ۝ فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ عَنِ الْمُجْرِمِينَ مَا
مگر اصحاب دست راست — در بهشتها باشند پرسند ایشان از حال گناهکاران که چه چیز

سَلَكَكُمْ فِي سَقَرَ ۝ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ
در آورد شما را در دوزخ — گویند نبودیم از جمله نماز گزارندگان — و نبودیم که طعام دهیم

الْمِسْكِينَ ۝ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ ۝ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ
بیچارگانرا — و بودیم ما با اهل خوض شروع میکردیم در باطل — و بودیم ما دروغ میداشتیم روز

الدِّينِ ۝ حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ ۝ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ
قیامت را تا آمد ما اسباب مرگ — پس سود نکند ایشانرا شفاعت شفاعت کنندگان

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ۝ كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ
پس چیست مر ایشانرا که از قرآن برگردانده اند گویا که ایشان خرانی اند وحشی رمنده

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنَشَّرَةً
که گریزند از شیران — بلکه میخواهد هر مردی از ایشان که دهند اورا کتابهای باز کرده

كَلَّا ۖ بَل لَّا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ
حقا که نچنانست که میگویند — بلکه نمی ترسند از عذاب آخرت — حقا که قرآن پندیست — پس هر که خواهد پند گیرد آنرا

وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۖ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ
و پند نگیرند مگر آنکه خواهد خدا اوست سزاوار آنکه از وی ترسند و اهل

سورة القيمة ان المغفرة بعون اية مكية

آمرزش از وی امید میدارند

بسم الله الرحمن الرحيم

نه خانست که کافران میکوینند

لا أقسم بيوم القيمة ولا أقسم بالنفس اللوامة أيحسب

ای پندارد

سوگند میخورم بروز قیامت و سوگند میخورم بنفس کو آنرا که ملامت صاحبش بود بر خیرات

الإنسان ان لن نجمع عظامه بلى قادرين على ان نسوي بنانه

بر آنکه استخوانهای اورا آری توانا یابیم سر انگشتان اورا

بل يريد الإنسان ليفجر امامه يسئل ايان يوم القيمة فاذا

آدمی که با هم نیاوریم روز قیامت پس آنکه

برق البصر وخسف القمر وجمع الشمس والقمر يقول

که تحیر شود چشم بیتا و گرفته شود و بی نور گردد ماه و گرد کرده شود آفتاب و ماه گوید

الإنسان يومئذ اين المفر كلا لا وزر الى ربك يومئذ

آدمی از روز گریزگاه حقا که هیچ گریزگاهی نبود سوی پروردگار تو بود

المستقر ينبأ الإنسان يومئذ بما قدم واخر بل الإنسان

قرارگاه خلایق آگاهانیده شود آدمی بآنچه کرده بود از خیر و شر بلکه آدمی

على نفسه بصيرة ولو القى معاذيره لا تحرك به لسانك لتعجل به ان

بر تن خود بیناست و اگر چه پیش آرد عذر خود را حرکت مده بتلاوت قرآن زبان خود را تا شتاب نمائی بدرستی

خواندن آن

عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُ فَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهُ ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ

کہ برماست جمع کردن آن واثبات آن پس چون خوانیم آنرا پس پیروی کن خواندن آنرا پس بدرستی کہ برماست بیان آن

كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ وَتَذَرُوْنَ الْاٰخِرَةَ وُجُوْهٌ يَوْمَئِذٍ

حقا بلکہ دوست میدارید این زودرا وبگذارید آخرت را رویہا باشند آنروز

نَاضِرَةٌ اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ وَوُجُوْهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ تَظُنُّ

تازہ سوی پروردگار خود نگران ورویہا باشند آنروز باعبوس تمام گمان برد

اَنْ يُّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ كَلَّآ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ وَقِيْلَ مَنْ

کہ کردہ اند بدان داہیۂ عظیم حقا کہ چون برسد جان بجنبر گردن وگفتہ شود کیست

رَاقٍ وَظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ اِلٰى

فسون کننده وداند کہ آن حال موجب فراقست از دنیا وپیچیده شود ساق آن شخص بدیگر ساق با

رَبِّكَ يَوْمَئِذِ نِ الْمَسَاقُ فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى وَلٰكِنْ كَذَّبَ

پروردگار تو بود آنروز راندن آن شخص پس براست نداشت ورسول را نماز نگزارد

وَتَوَلّٰى ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰى اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ثُمَّ اَوْلٰى

وبرگشت پس برفت سوی کسان خود میخرامید از کبر وای بر تو ای شخص پس وای پس وای

لَكَ فَاَوْلٰى اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً

بر تو پس ولی ای سزاوار آدمی کہ بگذارند اورا مہمل ومعطل ای نبود نطفه

مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰى ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى فَجَعَلَ مِنْهُ

از آب منی کہ ریخته شود در رحم پس بود خونی بسته پس آفرید بدیع صنع زوج در پس راست اندام گردانید اورا پس بدید آورد از او

الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثٰى ۝ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِيَ

دوصنف را نر ینه و ما دینه ای نیست آن خدا قادر و توانا بر آنک زنده کند

سورة الدهر احدى وثلثون اية مكية

الْمَوْتٰى ۝

مردگانرا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا

بدرستی که آمد بر آدمی هنگامی از روزگار که نبود چیزی یاد کرده شده

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا

بدرستی که آفریدیم ما آدمی را از آب مرد آمیخته با آب زن که خواسته بودیم امتحان او را پس گردانیدیم ما او را شنوا

بَصِيْرًا ۝ اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا

بدرستی که راه نمودیم ما او را راه راست و ضلال یا شکرگوینده بود و یا ناسپاس نعم

اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا۠ وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ۝ اِنَّ

بدرستی که بیچاردیم ما برای کافران زنجیرها و بندها و آتشی افروخته بدرستی

الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ۝ عَيْنًا

نیکوکاران آشامند از خمری که باشد آمیزش آن کافور چشمه

يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا ۝ يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ

کآشامند بندگان خدای روان کنند آن چشمها را روان کردنی وفا کنندگان بنذر و ترسند

يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا

از هول روزی که باشد شر آن روز منتشر

يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۝ وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ

از آندان روزی که باشد بکروه آن عام و منتشر و خورش دادند خویشی بر دوستی خدا

مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ۝ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ

بیچاره و بیتیم و اسیر را گویندگان که ما طعام میدهیم شمارا برای رضای خدا نمیخواهیم ازشما

جَزَاءً وَلَا شُكُورًا ۝ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا ۝ فَوَقَاهُمُ

پاداشتی و نه شکر پذیرفتنی بدرستی که ما میترسیم از پروردگار ما از روزگار ترش سخت بلختی تمام پس نگهداشت ایشانرا

اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ۝ وَجَزَاهُمْ بِمَا

خدا از بدی آن روز و برسانید بایشان تازه روئی و شادی و پاداشت داد ایشانرا

صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ

صبر کردند بهشتی و لباسهای ابریشمینه تکیه زنندگان باشند در آنجا بر تختها نبینند

فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ

در آنجا هیچ گرمائی و نه سرمائی و نزدیک کردانند بریشان سایهاء آنها و آسان کردانیده

قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا ۝ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ

چیدن آنها را آسان کردانیده و گردانند بریشان کوزهائی از نقره کوزهائی که

كَانَتْ قَوَارِيرَا قَوَارِيرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝ وَيُسْقَوْنَ

باشند از صفا قارورها قارورها از نقره که تقدیر کرده برای اهل بهشت بتقدیر کردنی و خورد داده شوند

فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ

در بهشت باناهائی از خمر که باشد آمیزش آن چون زنجبیل چشمه بود در آنجا نام نهاده

سَلْسَبِيلًا ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ ۚ إِذَا رَأَيْتَهُمْ

سلسبیل دگر در آید بریشان کودکانی باقی گذاشته بر حالت کودکی چون یعنی تو ایشانرا

حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنْثُورًا ۝ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمُلْكًا

پنداری ایشانرا مروارید اند پراکنده شده وچون بینی تو آنجا پس بینی تو نعمتی وپادشاهی

كَبِيرًا ۝ عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ ۖ وَحُلُّوا

بزرگ بر بالای ایشان بود جامهائی از سندس سبز واستبرق ازیور در بر کنند

أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝ إِنَّ هَٰذَا

از دستورنها از نقره وهر خورد دهد ایشانرا پروردگار ایشان شرابی پاک پاکیزه کند ایشانرا این

كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا ۝ إِنَّا نَحْنُ

هست مرشمارا پاداشی وهست سعی شما پذیرفته بداشتی که ما

نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

فرو فرستادیم برتو قرآنرا فرو فرستادنی پس صبر نمای مرحکم پروردگار خودرا

تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ۝ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً

وفرمان مبر ازیشان بر بزه کاری یا ناسپاسی را ویاد کن نام پروردگار خودرا ببامداد

وَأَصِيلًا ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝ إِنَّ

وشبانگاه وبعضی از شب پس سجود کن اورا وتسبیح کن اورا بشب دراز بدرستی

هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا

که این گروه دوست میدارند این دنیارا وبگذارند واپس پشت خود روزی گرانرا

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا

ما آفریدیم ایشانرا ومحکم گردانیدیم ترکیب وخلقت ایشانرا وچون خواهیم ما بدل کنیم

أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ۝ إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ

مانند ایشانرا بدل کردنی بدرستی که این سورة پندیست پس هر که خواهد فرا گیرد با پروردگار خود

سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

بطلعت والیاد را بی ونخواهید شما مگر آنچه خواسته بود خدا بدرستی که خدایست دانای محکم کار

يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

در آورد آنرا که خواهد در رحمت خود وستمکارانرا بیچارد برای ایشان عذابی دردناک

عشر

سورة المرسلات خمسون آية وهي مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

فواصلها
عبرتم لنا

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝ وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ۝

بحق بادها فرستاده بتبلیغ اوامر پس بحق بادهای سخت بهنده سخت جنبنی بحق بادهای پراکنده گرداننده

فَالْفَارِقَاتِ فَرْقًا ۝ فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا ۝ عُذْرًا أَوْ نُذْرًا ۝ إِنَّمَا تُوعَدُونَ

پس بحق ملائکه فارق میان حق وباطل پیدا کردنی پس بحق رسانندگان وحی را بسوی پیغمبران بیم کردن یا عذر کردن بدرستی که آنچه وعده میدهند شما را

لَوَاقِعٌ ۝ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ

هر آینه واقعیست پس چون ستارگان تاریک شوند وچون آسمان شکافته شود وچون کوهها

عشر

خمس عشر

لُسِفَتْ ۝ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِّتَتْ ۝ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ ۝ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝ وَمَا

شوند لاجرا وچون رسولان وقت شهادت برای کدام روز مهلت داده اند مر روز حکم را وچه

أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ نُهْلِكِ

دانی تو که چه بود روز حکم وای آنروز بدروغ دارندگان انبیارا ای نه هلاک کردیم ما

الْأَوَّلِينَ ۝ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ۝ كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

اولینیانرا پس در پی ایشان داشتیم آخرینیانرا همچنین کنیم بکافران

خمس عشر

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ

وای آنروز بدروغ دارندگانرا ای نه آفریدیم شمارا از آب خیره خوار

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۝ إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ ۝ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ

پس کردانیدیم ما آنرا در آرامگاهی استوار تا مقداری دانسته پس اندازه کردیم ما پس نیکو

خمس

الْقَادِرُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝

اندازه کنندگانیم وای آن روز بدروغ دارندگان ای نه بکردیم ما زمین را جمع آدمیان

أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً

زندگان و مردگانرا و بدید کردیم ما در آنجا کوهای بلندرا و در خورد دادیم ما شمارا آبی

عشر

فُرَاتًا ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ انْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

خوش وای آن روز بدروغ دارندگان برویدبسوی آنچه شما آنرا بدروغ دارندگانید

انْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ۝ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ۝

برویدسوی سایه دوزخ که سه شعبه است نه سایه دارد و نه باز دارد از زبانه آتش

إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ۝ كَأَنَّهُ جِمَالَتٌ صُفْرٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

بدرستی که آن آتش اندازها دیرزها همچون کوشکها گویا که آن شتران زرد موی‌اند وای آنروز

لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۝ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

مر دروغ دارندگانرا این آنروزست که سخن نگویند از دهشت و حیرت و دستوری نه‌دهند مر ایشانرا که عذر خواهند

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

وای آنروز مر دروغ دارندگانرا این روز فصل حکومتست جمع کنیم شما را و اولینیانرا

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ إِنَّ

پس اگر هست مر شما را کیدی پس کید سازید بمن وای آن روز مر دروغ دارندگانرا و بدرستی که

الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ۝ وَفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝

پرهیزکاران در سایهائی باراحت باشند و چشمهائی و میوه‌هائی از آنچه آرزو کنند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

بخورید و بیاشامید خوش و گوارنده بسبب آنچه کردید در دنیا بدرستی که ما همچنین پاداشت دهیم نیکوکارانرا

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ

وای آن روز مر دروغ دارندگانرا بخورید و برخوردار گیرید اندکی بدرستی که شما

مُجْرِمُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا

گناهکارانید وای آن روز مر دروغ دارندگانرا چون گویند مر ایشانرا رکوع کنند

لَا يَرْكَعُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ

رکوع نکنند وای آن روز مر دروغ دارندگانرا پس بگذام سخن پس ازین قرآن

خمس

عشر

سورة النبأ يؤمنون المكية وآياتها

بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون عن النبإ العظيم الذي هم فيه مختلفون

كلا سيعلمون ثم كلا سيعلمون ألم نجعل الأرض

مهادا والجبال أوتادا وخلقناكم أزواجا وجعلنا

نومكم سباتا وجعلنا الليل لباسا وجعلنا النهار

معاشا وبنينا فوقكم سبعا شدادا وجعلنا سراجا

وهاجا وأنزلنا من المعصرات ماء ثجاجا لنخرج به حبا

ونباتا وجنات ألفافا إن يوم الفصل كان ميقاتا

الجزء ٣٠

خمس

عشر

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۝ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ

روزی که در دمند در صور پس آیید شما گروه گروه و گشوده شود آسمان پس باشد

أَبْوَابًا ۝ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ

خداوند درها و روان شوند کوهها پس باشد مانند آبی بدرستی که دوزخ هست

مِرْصَادًا ۝ لِلطَّاغِينَ مَآبًا ۝ لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ۝ لَا يَذُوقُونَ

طریق و گمرهی فرشتگان را طاغیان را جای بازگشت درنگ کنندگان در آنجا سالهای بسیار نچشند

فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝ جَزَاءً وِفَاقًا ۝ إِنَّهُمْ

در آنجا نه نسیم سرد و نه شراب آشامیدنی مگر آبی بغایت گرم و زردابی گندیده از چرک دوزخیان پاداشی موافق اعمال

كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ

بودند که امید حساب نداشتند و بدروغ داشتند نشانهای ما را دروغ داشتنی و همه چیز

أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

برشمردیم ما آنرا در لوح محفوظ پس بچشید پس بزیادت نکنیم شما را مگر عذابی

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ۝ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ۝

بدرستی که پرهیزکاران را زیبودند رستگاری باغستانهای و انگور بستانهای و دوشیزگان همسالان یکدیگر

وَكَأْسًا دِهَاقًا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ۝

و ساغرهای پر کرده پیاپی نشنوند در آنجا هیچ ناسزایی و نه دروغی

جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

پاداشی از پروردگار تو بخششی بحساب پروردگار آسمانها و زمین و آنچه میان آنهاست

الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

خدای روزی دهنده قادر بنا شنید نزد خدا سخنی را روزی که برخیزد جبریل و فرشتگان

صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝

صف صف سخن نخواند کرد مگر آنرا که دستوری دهد او را خدای و گوید صواب است

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۝ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّآ أَنْذَرْنٰكُمْ

آنست روز بحق پس هر که خواهد که فرا گیرد با پروردگار خود بازگشتن جایی بدرستی که ما بیم کردیم شما را

عَذَابًا قَرِيبًا ۝ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

عذابی نزدیک آنروز بیند مرد آنچه فرا پیش داشته باشند دستهاء و گوید کافر

يٰلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

ای کاشکی که من خاکی بودمی

سورة النازعات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سوگند یاد کرده بیرون کشندگی بیرون آورده

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ۝ وَالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ۝ وَالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ۝

سخن ملائکه بیرون کشنده ارواح کافران را بسختی سخن ملائکه بیرون آورنده ارواح انبیاء را بآسانی سخن ملائکه روندگان

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ۝ فَالْمُدَبِّرٰتِ أَمْرًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ

پس سخن پیشی گیرندگان کار پیشی کردنی پس سخن تدبیر کنندگان کار کاری را روزی که بلرزد زمین

الرَّاجِفَةُ ۝ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝

بلرزیدنی در پی آن آید رجفه دوم دلها آن روز ترسان و لرزان

أَبْصٰرُهَا خٰشِعَةٌ ۝ يَقُولُونَ أَئِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝

بینائیهای آن خاضع و کند گویند ای وای بر ما آیا ما را باز گردانند بحالت نخستین

أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ۝ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ

ای چون باشیم ما استخوانهای پوسیده و ریزیده گفتند آن رجعت را بطریق استهزا آنکه گرچنان بود رجعت بود باسعادت منکرانرا پس آن حالت

زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۝ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝ هَلْ أَتٰىكَ حَدِيثُ

یک نفخه بود پس آنگه ایشان در خلائق منکشف باشند بر بستی که آمد بتو قصه

مُوسٰى ۝ إِذْ نَادٰىهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝ اذْهَبْ إِلٰى فِرْعَوْنَ

موسی چون بر خواند پروردگار خود او را بوادی مقدس و پاک که نام آن طوی است گفت برو بسوی فرعون

إِنَّهُ طَغٰى ۝ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلٰى أَنْ تَزَكّٰى ۝ وَأَهْدِيَكَ إِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ۝

که او طاغیست پس بگو ای هیچ میل هست ترا بآنک پاک شوی و راه نمایم ترا بسوی پروردگار تو پس بترسی

فَأَرٰىهُ الْآيَةَ الْكُبْرٰى ۝ فَكَذَّبَ وَعَصٰى ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعٰى ۝

پس باز نمود او را نشان بزرگ تر پس بدروغ داشت و عاصی شد پس پشت بر کرد میکوشید

فَحَشَرَ فَنَادٰى ۝ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلٰى ۝ فَأَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ

پس جمع کرد اعوان را پس بخواند آنها پس گفت که من پروردگار شما پس بگرفت او را خدا بعقوبت

الْآخِرَةِ وَالْأُولٰى ۝ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشٰى ۝ ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ

آخرت و دنیا بدرستی که در آن عبرتی هست مر آنرا که بترسد ای شما سخت تر بید

خَلْقًا أَمِ السَّمَآءُ بَنٰىهَا ۝ رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ۝ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا

بآفرینش یا آسمان که بنا کرد آنرا برافراشت ارتفاع آنرا پس راست آنرا و تاریک کرد بنیه شب آنرا

وَأَخْرَجَ ضُحٰهَا ۝ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰهَا ۝ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا

وبیرون آورد چاشت آنرا وزمین را پس ازان بگسترانید آنرا بیرون آورد ازان آب آنرا

وَمَرْعٰهَا ۝ وَالْجِبَالَ أَرْسٰهَا ۝ مَتٰعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعٰمِكُمْ

وچراگاه آنرا وکوهها ثابت کرد اینده آنرا برخورداری مر شمارا ومر چهارپایان شمارا

فَإِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ۝ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ مَا سَعٰى ۝

پس چون آید داهیه بزرگتر آنروز بیاد آورد آدمی آنچ سعی نموده باشد

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَن يَرٰى ۝ فَأَمَّا مَن طَغٰى ۝ وَآثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝ فَإِنَّ

وتابانیده شود دوزخ برای آنکس بیند پس اما آنکس از حد تجاوز نمود واختیار کرد زندگانی دنیارا پس

الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ

دوزخ آنست جایگاه او واما آنکس ترسید از ایستادن باوعده پروردگار خود وباز داشت نفس اماره را

الْهَوٰى ۝ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ

آرزوها پس بدرستی که بهشت آنست جایگاه او می پرسند از تو از حال قیامت کی خواهد بود

مُرْسٰهَا ۝ فِيمَ أَنتَ مِن ذِكْرٰهَا ۝ إِلٰى رَبِّكَ مُنتَهٰهَا ۝ إِنَّمَا

اثبات آن در چه کاری تو از یاد کردن آن باپروردگار تست نهایت علم آن بدرستی

أَنتَ مُنذِرُ مَن يَخْشٰهَا ۝ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوٓا إِلَّا

که تو بیم کننده آنرا که ترسد ازآن

عَشِيَّةً أَوْ ضُحٰهَا ۝

شبانگاهی یا چاشت آن

سورة عبس اثنتان وأربعون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

عَبَسَ وَتَوَلّٰى ۝ أَن جَآءَهُ الْأَعْمٰى ۝ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكّٰى ۝ أَوْ يَذَّكَّرُ

روی ترش کرد و برگشت پیغمبر چون آمد بنزد نابینا وچه دانی تو شاید بود که او پاک شود از گناه یا پند گیرد

فَتَنفَعَهُ الذِّكْرٰى ۝ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۝ فَأَنتَ لَهُ تَصَدّٰى ۝

پس سود کند او را پند دادن اما آنکس بی نیازی نمود پس تو مر او را متعرض میشوی

وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكّٰى ۝ وَأَمَّا مَن جَآءَكَ يَسْعٰى ۝ وَهُوَ يَخْشٰى ۝ فَأَنتَ

ونیست بر تو اگر پاک نشود از کفر واما آنکس آمد بتو می شتافت بخیر واو می ترسید ازخدا پس تو

عَنْهُ تَلَهّٰى ۝ كَلَّآ إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝ فَمَن شَآءَ ذَكَرَهُ ۝ فِي صُحُفٍ

از او اشتغال می نمائی حقا که این سوره پندیست پس هر که خواهد پند گیرد آنرا در نامهائیست

مُّكَرَّمَةٍ ۝ مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۝ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝ قُتِلَ

گرامی مرفوعه پاکیزه بدستهای نویسندگان بزرگوار نیکان لعنت

الْإِنسَانُ مَآ أَكْفَرَهُ ۝ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۝ مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ

برآد میان چه ناسپاس است او از چه چیز آفریده شده است از نطفه آفرید او را

فَقَدَّرَهُ ۝ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ۝ ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُ ۝

پس مستعد فرمانی گردانید او را پس راه صلاح آسان کرد پس میراند او را پس قبر داد او را پس چون خواهد زنده گرداند او را

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ أَمَرَهُ ۝ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلٰى طَعَامِهِ ۝ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ

حقا که نگذارد آدمی آنچ فرمود او را پس باید که بنگرد آدمی سوی طعام خود که ما بریزانیدیم آب را

وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَاِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ۝ وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝

وچون شتران ده ماهه آبستن را مهمل گذارند وچون حیوانات برانگیخته شوند وچون دریاها خشک شوند

وَاِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ۝ وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ۝ بِاَیِّ ذَنْۢبٍ قُتِلَتْ ۝

وچون ارواح قرین شوند باجساد وچون از حال دختران زنده گرد در گور کرده سوال کنند که بکدام گناه کشته شده

وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝ وَاِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ۝ وَاِذَا

وچون نامه اعمال باز کرده شود وچون آسمان برپیده شود از روی بهشت وچون

الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ ۝ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ اَحْضَرَتْ ۝

دوزخ تابانیده وگرم شود وچون بهشت نزدیک گردانیده شود داند هر تنی آنچه کرده بود از نیک و بد

فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ۝ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝ وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ۝

پس سوگند میخورم بستارگان که رجوع میکنند روان نهان شونده و بحق چون در آید تاریک شب

وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ۝ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ ۝ ذِيْ قُوَّةٍ عِنْدَ

و بحق صبح چون دم زند در شعاع آفتاب که این قرآن پیام گزاریست باکرامت خداوند توانائی نزدیک

ذِي الْعَرْشِ مَكِيْنٍ ۝ مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِيْنٍ ۝ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ۝ وَلَقَدْ

خداوند عرش بامکانت مقبول سخن آنجا استوار در اطاعت وی و نیست صاحب شما محمد بهیچ دیوانگی و هر آینه که

رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِيْنِ ۝ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ

دید رسول جبرئیل را بکناره آسمان روشن و نبود او بر علم غیب متهم و نیست او بگفتار

شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ ۝ فَاَيْنَ تَذْهَبُوْنَ ۝ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ لِمَنْ شَآءَ

دیو رانده پس بکجا میروید شما کنار نیست آن مگر پندی مر جهانیان را مر آنرا که خواهد

صَبًّا ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا وَعِنَبًا وَقَضْبًا

بارانیدیم پس بشکافتیم ما زمین را بشکافتن پس برویانیدیم ما در آنجا دانه و انگور و گیاهان و اسپست

وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا وَحَدَائِقَ غُلْبًا وَفَاكِهَةً وَأَبًّا مَتَاعًا

و درخت زیتون و خرماستانها و باغهای با انبوهی درختها و میوه ها و چراگاه را

لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ

مر شما را و مر چهارپایان شما را پس چون آید قیامت آن روز گریزد آدمی

مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ

از برادر خود و از مادر و از پدر خود و از زن خود و از پسران خود مر مردی را بود

مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ

از ایشان آن روز کاری که باز دارد او را از غیر او رویها باشند آن روز تازه خندان

مُسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا

شادان و رویها باشند آن روز که بران بود غباری برسیدیان

قَتَرَةٌ أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

کردی آن گروه ایشانند کافران فاجران

سورة التكوير مكية وهي تسع وعشرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

چون آفتاب بی نور گردانیده شود و چون ستارگان فرو ریخته شوند و چون کوهها روان شوند

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِينَ ۝ وَمَآ أَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ ثُمَّ مَآ أَدْرٰىكَ

وَنباشند ایشان از آنجا غائبان وچه دانی تو که چه بود روز جزا پس چه دانی تو که چه بود

مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ

روز جزا روزی بود که قادر نباشد هیچ تنی مر هیچ تنی را چیزی و فرمان آنروز مر خدای را

سورة المطففين ست وثلثون آية ومكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ

وای مر کم پیمانه کاران را آنهائی که بر کشند کیل فرا ستانند بر مردمان تمام قبض کنند

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولٰٓئِكَ

وچون کیل ایشان بود برای دادن بمردم یا بر کشند ایشان باز کاهانند ای گمان نی برند آن گروه

أَنَّهُمْ مَّبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ

که ایشان برانگیختگان باشند مر روزی بزرگ را روزی که بر خیزند مردمان مر فرمان بردار کار خود را

الْعٰلَمِينَ ۝ كَلَّآ إِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ ۝ وَمَآ أَدْرٰىكَ

وعالمیان را نخعا براستی که نامهٔ کاران مر انه در سجین بود وچه دانی تو

مَا سِجِّينٌ ۝ كِتٰبٌ مَّرْقُومٌ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝

که چه بود سجین موضع نامه ایست نوشته کردای آنروز مر دروغ دارندگان انبیا را

مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

از شما که ثابت بود بر راه راست ۝ و نخواهید شما مگر آنچه خواسته بود خدا که پروردگار

سورة الانفطار الْعَالَمِينَ ۝ تسع وعشرون آية

جهانیانست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۝

چون آسمان شکافته شود ۝ و چون ستارگان پراکنده شوند ۝ و چون دریاها روان شوند

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ

و چون اهل گورها برزن آورده شوند از گورها ۝ بداند هر تنی آنچه فرا پیش داشته بود و واپس گذاشته از طلعت و معصیت ای آدمی

مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝

چه چیز فریفت ترا بپروردگار تو ۝ آن خدائی که آفرید ترا پس راست اندام کرد ترا پس معتدل گردانید ترا

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالدِّينِ ۝ وَإِنَّ

در هر صورتی که خواست ترکیب کرد ترا ۝ حقّا بلکه گرامی نمیدارید ۝ و بدرستی

عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

که بر شما هستند نگاهبانان ۝ بزرگوار نویسندگان ۝ میدانند آنچه میکنید

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

بدرستی که نیکوکاران هر آینه در ناز و نعمت باشند ۝ و بدرستی که کافران هر آینه در آتش دوزخ باشند ۝ در روند در آنجا در روز جزا

الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

آنها که بدروغ میدارند قیامت را و بدروغ نمی دارد آنرا مگر از حد درگذرندهٔ بزه کار

إِذَا تُتْلَى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ كَلَّا بَلْ رَانَ

چون خوانده شود بر و نشانهای ما گوید این افسانهٔ اولینیانست حقا که غالب شود

عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ

بر دلهای ایشان ظلمت و کدورت آنچه ایشان اندوخته باشند حقا بدرستی که ایشان از ثواب پروردگار خود

يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا

آنروز پوشیده باشند پس بدرستی که ایشان در رونده اند در دوزخ پس گویند ایشانرا اینست

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ

آنچه شما آنرا بدروغ میداشتید حقا بدرستی که نامهٔ نیکوکاران همانا در علیین بود

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ كِتَابٌ مَرْقُومٌ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

وچه دانی تو که چه بود علیین موضع نامهٔ ایست نوشته که حاضر آیند بدان نزدیکان

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ

بدرستی که نیکوکاران در ناز و نعمت باشند بر تختهای آراسته نگرند شناسید در روهای ایشان

نَضْرَةَ النَّعِيمِ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي

نازکی نازونعمت درخورده میم ایشانرا از خمر صافی مهر کرده که طعم آن چون مشک بود و در

ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ عَيْنًا

شکل آن جنان پس باید که رغبت کنید رغبت کنندگان و آمیزش آن از تسنیم بود چشمه

يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

کرآشامند آن نزدیکان بدرستی که آنها کافر شدند بودند ازآنها که بگرویدند بودند

يَضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝ وَإِذَا انْقَلَبُوا

میخندیدند وچون بیکدیگر شدند بریشان چشمک بهم میزدند وچون بازگشتند

إِلَىٰ أَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ

بسوی کسان خود بازمیگشتند خوش عیشان وچون بدیدندی ایشانرا میگفتند که این گروه

لَضَالُّونَ ۝ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا

گمراهان اند وحال آنکه نفرستادند ایشانرا برایشان نگهبانی پس امروز آنها که بگرویدند

مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ۝ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ ثُوِّبَ

باشند بکافران خندند بر تختهای آراسته نگرند ای بیم یاداشته زاده شود

الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

کافران بدبآنچه ایشان کرده باشند

سورة الانشقاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

چون آسمان شکافته شود وفرمان برد پروردگار خودرا وسزاوار بود که فرمان برد وچون زمین کشیده شود

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۝ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ

وبیرون اندازد آنچه در آن بود وخالی ماند وفرمان برد فرمان پروردگار خودرا وسزاوار بود ای آدمی

إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۝ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ

ہر آئینہ کہ تو جہد نمایندہ سوی پروردگار خود جہد نمودنی پس فرا رسندہ بجزاء آن عمل پس اما ہر کہ بدہند نامۂ اورا

بِيَمِينِهِ ۝ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۝ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ

بدست راست او پس زود حساب کردہ شود حسابے آسان وباز گردد سوی کسان خود

مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُو

شادان وامّا ہر کہ بدہند نامہ اورا وآں پس پشت او پس زود بر خواند

ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ

وہلاکگاہ در رود بآتش افروختہ بدرستی کہ او بود در میان اہل خود شادان بدرستی کہ او

ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ

گمان برد کہ ہرگز باز نگردد او را عالم جزا آری چرا نہ چنین است کہ پروردگار او ہست بحال او بینا پس سوگند میخورم بحمرتی کہ در افق

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ

وبخفتن شب آنچہ بپوشاند وبحق ماہ چون نور او تمام شود ہر آینہ برنشینید حالی را پس از حالی

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ

پس چیست مر ایشانرا کہ بحق نمی آرند وچون خواندہ شود بر ایشان قرآن سجدہ نمیکنند بلکہ

الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ

آنہا کہ کافر شدند بدروغ می دارند ترا وخدا دانا تر ست بآنچہ باز می پوشانند پس بشارت دہ ایشانرا بعذابے

أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ

دردناک مگر آنہا کہ بگرویدند وکردند کارہای نیک مر ایشانرا بود مزدی نہ منت نہادہ شدہ

سورة البروج اثنتان وعشرون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

والسماء ذات البروج ۝ واليوم الموعود ۝ وشاهد ومشهود ۝ قتل

بحق آسمان خداوند برجها وبحق روز موعود كه قيامتست وبحق گواهى دهنده ودرآ روزه لعنت

اصحاب الاخدود ۝ النار ذات الوقود ۝ اذ هم عليها قعود ۝

برا صحاب اخدود باد كه شكافت ميكردند درزمين بآتشى خداوند نيرمى چون ايشان برآتش نشسته بودند

وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود ۝ وما نقموا منهم الا

وايشان بر آنچه ميكردند بمؤمنان گواهان بودند وعيب نديدند ايشان مگر

ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد ۝ الذي له ملك السموات والارض

كه بگرويده بودند بخداى غالب ستوده آن خدائى كه مر وراست ملك آسمانها وزمين

والله على كل شيء شهيد ۝ ان الذين فتنوا المؤمنين والمؤمنات

وخدا بر همه چيزى گواه وحاضر بدرستى كه آنها كه دنجانيدند مردان مؤمن وزنان مؤمنه را

ثم لم يتوبوا فلهم عذاب جهنم ولهم عذاب الحريق ۝ ان الذين

پس توبه نكردند پس مرايشانرا بود عذاب دوزخ ومرايشانرا بود عذاب سوزنده بدرستى كه آنها

امنوا وعملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها الانهار ذلك

كه بگرويدند وكردند كارهاى نيك مرايشانرا بود بهشتها كه رود از زير آن جويها آنست

الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۝ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۝ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ۝ وَهُوَ

بزرگی . بزرگ بدرستی که گرفتن پروردگار تو سخت بود بدرستی که او باشد که بیافریند و باز آفریند آن را دادست

الْغَفُورُ الْوَدُودُ ۝ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ ۝ هَلْ أَتَاكَ

آمرزگار دوست دارِ مطیعان خداوند عرش بلند رتبت کننده آنچه خواهد بدرستی که آمد تو

حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

سخن و قصه لشکرهای فرعون و قوم صالح بلکه آنها که کافر شدند در دروغ داشتن

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

و خدا از پس تکذیب داشتن ایشان دانایست بحالشان بلکه آن قرآنی است بلند رتبت مکتوب در لوح المحفوظ

سورة الطارق سبع عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝ النَّجْمُ الثَّاقِبُ

بحق آسمان بحق ستاره که شب آید و چه دانی تو که چه بود آن ستاره ستاره بود درخشنده

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خُلِقَ

نیست هر تنی که بر آن بود نگهدارنده پس باید که بنگرد آدمی که از چه چیز آفریده شد آفریده شد

مِنْ مَاءٍ دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝ إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

از آبی جهنده که بیرون می آید از میان صلب پشت مرد و استخوانهای سینه زن بدرستی که خدا بر باز گردانیدن او توانا ست

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ۝ وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

روزی که آشکارا شود نهانها پس نبود مر او را هیچ قوتی و یاری کنی و بحق آسمان خداوند باران

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝ اِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝ اِنَّهُمْ

و بحق زمین خداوند نبات و گیاه که این قرآن گفار لیست جداکننده میان حق و باطل و آن نیست بمسخرگی و هزل بدرستی که ایشان

يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَّاَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ

کید و حیله میسازند و جلت میسازند و من میسازم مجازات کید ایشان را پس مهلت ده کافران را

اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝

مهلت دادنی اندک

سورة الطارق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ فَسَوّٰى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدٰى ۝

تسبیح کن بنام پروردگار خود آفریننده آن خدائی که آفرید کارش پس راست انام کرد آدمی را و آن خدائی که تقدیر فرمود پس راه نمود

وَالَّذِي اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَآءً اَحْوٰى ۝ سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰى ۝

و آن خدائی که بیرون آورد از عدم کشت زرع را پس گردانید او را کیاه خشک زرد قرآن خوان بر تو ما زا پس فراموش نکنی

اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۝ اِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۝ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۝ فَذَكِّرْ

آنچه خواسته بود خدا بدرستی که او میداند آشکارا را و آنچه نهانست و آسان گردانیدیم ما ترا طریقت آسانی پس پند ده

اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ۝ سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ۝ الَّذِي

اگر سود کند پند دادن زود پند گیرد آنکه ترسد و دور شود ازان بدبخت ترین آنکسی

يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ

که در رود در آتش بزرگتر پس نمیرد در آن و نه زید که خلاص یابد بدرستی که رستگاری یافته آید

تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا

تزکیه خود نفس خود را و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گزارد بلکه برمیگزینید زندگانی دنیا

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝ صُحُفِ

و آخرت بهتر و باقی تر بدرستی که این قرآن مرانه در کتابهای پیشینیان است نامهای

إِبْرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝

ابریم و موسی

سورة الغاشية عشرونية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَىٰكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝ عَامِلَةٌ

بدرستی که آمد بتو سخن و خبر دانیده آینده بخلائق رویها باشند آن روز ترسان خاضع کارکننده کان

نَّاصِبَةٌ ۝ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ۝ لَيْسَ لَهُمْ

با تعب از کشیدن زنجیرها درآیند در آتش گرم درخورد داده شوند از چشمه بغایت گرم نبود مرایشانرا

طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

خورشی مگر از خار خشک نه فربه کند و نه بازدارد از گرسنگی رویها باشند آنروز

نَّاعِمَةٌ ۝ لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا تَسْمَعُ فِيهَا

با نعم مر سعی خود را راضی باشند در بهشتی عالی بلند مرتبه نشنوند در آنجا

لَاغِيَةٌ ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝ وَأَكْوَابٌ

کرشی ۝ درآنجا باشد چشمهٔ روان ۝ درآنجا تختهائی برافراشته ۝ وکوزهائی

مَوْضُوعَةٌ ۝ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ ۝ أَفَلَا يَنْظُرُونَ

بنهاده ۝ وبالشهای برهم نشسته ۝ وبساطهای فاخر گسترده ۝ ای پس نمی نگرد

إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

بسوی شتر ۝ که چگونه آفریده شده است ۝ وبسوی آسمان که چگانه برافراشته شد

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ

وبسوی کوهها ۝ که چگونه برپای کرده شده ۝ وبسوی زمین که چگونه

سُطِحَتْ ۝ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَسْتَ عَلَيْهِمْ

گسترده شد ۝ پس پند ده پیغامبر که تو پند دهنده ای نیستی تو برایشان

بِمُصَيْطِرٍ ۝ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ

مسلط ۝ مگر آنکه برگشت وکافر شد ۝ پس عذاب کند اورا خدا بعذابی

الْأَكْبَرَ ۝ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

بزرگتر ۝ بدرستی که بسوی ما بازگشت ایشان ۝ پس بدرستی که برماست حساب ایشان

سورة الغاشية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نصف

وَالْفَجْرِ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۙ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۙ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۙ

بخش بامداد و بخش شبهای دهگانی آنچه زوج است و بخش آنچه فرد است و بخش شب چون بپایان رسید

هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۗ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ

ای پیچ هست در آن پسوگندی مر خداوند خرد را ای نگر نیستی که چه کرد پروردگار تو

بِعَادٍ إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۙ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۚ وَثَمُودَ

خداوند ستونهای بلند آنک آفریده نشد مانند آن در شهرها و بقوم صالح

الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۙ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۙ الَّذِينَ طَغَوْا

آنها کردی بریدند سنگها را برای ساختن بوادیها و بر فرعون خداوند میخها و قوتها آنها که طغیانی شدند

فِي الْبِلَادِ ۖ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۙ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ

در شهرها پس بسیار کردند در آنجا بتابی را پس بخت بریشان پروردگار تو

سَوْطَ عَذَابٍ ۖ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۖ فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ

زیانه د عذاب بدرستی که پروردگار تو بر گزرگاهست پس اما آدمی چون صورت آزمایش اورا بیازماید

رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۖ وَأَمَّا

پروردگار او پس گرامی کند اورا و نعمت دهد اورا پس گوید پروردگارم گرامی کردم مرا و اما

إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ۚ

چون صورت آزمایش عمله اورا پس تنگ کرد بر روزی اورا پس گوید پروردگارم خوار کردانید مرا

كَلَّا ۖ بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۖ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۖ

حقا بلکه گرامی نمیدارید یتیم را و برنمی انگیزید خودرا بر طعام مسکین

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ۝ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۝

و میخورید میراث را میان یکدیگر بی استحقاق و دوست میدارید مال را دوست داشتنی بغایت

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا

خاکریزه خاکریزه کرده شود زمین خورد کردنی خورد کردنی دوباره و آید فرمان پروردگار تو و فرشتگان صف

صَفًّا ۝ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنسَانُ

صف و آورند دوزخ را در آن روز از آن روز پند گیرد آدمی

وَأَنَّىٰ لَهُ الذِّكْرَىٰ ۝ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝ فَيَوْمَئِذٍ

و از کجا بود مر او را پند گرفتن گوید ای کاشکی من فرا پیش فرستادم از بهر زندگانی خود یکی پس آن روز

لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ

عذاب نکند چون عذاب او هیچ یکی و بند نکند چون بند کردن او هیچ یکی را ای نفس

الْمُطْمَئِنَّةُ ۝ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۝ فَادْخُلِي

مطمئنه آرام گیرنده باز گرد سوی ثواب پروردگار خود خشنود و پسندیده پس در رو

فِي عِبَادِي ۝ وَادْخُلِي جَنَّتِي

در میان بندگان من و در رو در بهشت من

سورة البلد عشرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

به خانت کافران میگویند

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَأَنتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

سوگند میخورم بحق این شهر مکه و حال انک تو فرود آمده بدین شهر بحق آدم و آنچه از وزاد

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝ أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ

بدرستی که آفریدیم ما انسان را در رنج گشیدن بجهت اسباب معاش ای پندارد که قادر نشود بر

أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۝ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ

هیچ میگوید نیست کردانیدم مالی بسیار در عداوت محمد ای پندارد که نبیند اورا

أَحَدٌ ۝ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝ وَ

هیچ یکی ای نه بدید کردیم ما مر اورا دو چشم و زبانی و دو لب

هَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ

و راه نمودیم ما اورا طریق خیر و شر پس نکذشته است آدمی از عقبه و چه دانی تو ای محمد

مَا الْعَقَبَةُ ۝ فَكُّ رَقَبَةٍ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

که چه بود عقبه آزاد کردن بنده بود یا طعام دادن در روزی خداوند گرسنگی

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝ ثُمَّ كَانَ

بیتیمی را خداوند نزدیکی یا بیچاره را خداوند فقر و حاجت پس باشد

مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

از آنها که بگرویدند و فرمودند بدیگر را بصبر کردن و فرمودند بدیگر مهربانی با خلق

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ

آن گروه اصحاب دست راستند و اما آنها که کافر شدند بنشانهای ما ایشان

أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ

اصحاب دست چپ باشند بریشان آتش فرو بسته

سورة الشمس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰىهَا ۝ وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰىهَا ۝ وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰىهَا

بحق آفتاب و چاشت آن ۝ و بحق ماه چون از پی آن درآید ۝ و بحق روز چون روشن شود

وَاللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰىهَا ۝ وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰىهَا ۝ وَالْاَرْضِ وَمَا

و بحق شب چون تاریک شود ۝ و بحق آسمان و آن چنانی که بنا فرمود آنرا ۝ و بحق زمین و آنکه

طَحٰىهَا ۝ وَنَفْسٍ وَمَا سَوّٰىهَا ۝ فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا

گسترانید آنرا ۝ و بحق نفس و آن حکیمی که کامل کرد آنرا ۝ پس فرا دل داد او را طریق بی سامانی آن و پرهیز آنرا

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰىهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ۝ كَذَّبَتْ

بدرستی که رستگار شد آنکه پاک گردانید آنرا ۝ و بدرستی که نومید شد آنکه پنهان گردانید آنرا ۝ دروغ داشتند

ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَا ۝ اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ

قوم صالح بسبب طغیان خود ۝ چون عزم کرد سوی عقر ناقه بدبخت ترین آن قبیله ۝ پس گفت ایشانرا صالح رسول خدا

نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ۝ فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۝ فَدَمْدَمَ

که این ناقه خدای است ۝ حذر کنید از آب خوردن آن ۝ پس دروغ داشتند او را ۝ پس بکشتند آن ناقه را ۝ پس هلاک کرد

عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عُقْبٰىهَا

ایشانرا پروردگار ایشان بسبب گناهان ایشان ۝ پس مساوی گردانید ۝ و نمی ترسد از عاقبت آن

سورة الشمس خمس عشر آیة مدنیة

ابن مکتب

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَاللَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۝

بحق شب چون تاریک شود ۝ وبحق روز چون روشن شود ۝ وبحق آنچه آفرید خدا از نر وماده ۝

اِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتّٰى ۝ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰى وَاتَّقٰى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰى ۝

بدرستی که سعی شما متفرق ومختلف پس اما آنکه عطا داد ۝ وبپرهیزید ۝ وباور داشت بهشت را ۝

فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْيُسْرٰى ۝ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰى ۝ وَكَذَّبَ

پس زود آسان گردانیم اورا طریقت آسانی ۝ واما آنکه بخیلی کرد ۝ وبی نیازی نمود ۝ وبدروغ داشت

بِالْحُسْنٰى ۝ فَسَنُيَسِّرُهٗ لِلْعُسْرٰى ۝ وَمَا يُغْنِىْ عَنْهُ مَالُهٗ

بهشت را ۝ پس زود آسان گردانیم اورا طریقت دشواری ۝ وچه بکند اورا ۝ از او مال او

اِذَا تَرَدّٰى ۝ اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى ۝ وَاِنَّ لَنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُوْلٰى ۝

چون برگشت ۝ بدرستی که برماست ۝ راه نمودن ۝ وبدرستی که ماراست ۝ آخرت ۝ ودنیا

فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰى ۝ لَا يَصْلٰهَآ اِلَّا الْاَشْقَى ۝ الَّذِىْ كَذَّبَ

پس بیم کردم شما را ۝ بآتشی ۝ زبانه زننده ۝ در نرود در آنجا مگر ۝ بدبخترین ۝ آنکه بدروغ داشت

وَتَوَلّٰى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقَى ۝ الَّذِىْ يُؤْتِىْ مَالَهٗ يَتَزَكّٰى ۝ وَمَا

وبرگشت ۝ ودور بود که دور کرده شود ۝ پرهیزکارترین ۝ آنکه بداد ۝ مال خود را ۝ که تا پاک شود تن او ۝ ونبود

لِاَحَدٍ عِنْدَهٗ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزٰى ۝ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰى ۝

هیچ یکرا نزدیک او ۝ هیچ نعمتی که پاداش داده شود ۝ مگر ۝ از بهر جستن رضای پروردگار خود ۝ افزشته تر

سورة الضحى احدى عشرة

وَلَسَوْفَ يَرْضٰى

وبزودی راضی شود او

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالضُّحٰى وَاللَّيْلِ اِذَا سَجٰى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ۝ وَلَلْاٰخِرَةُ

بحق چاشتگاه وبحق شب چون درآید ترک نکرد ترا پروردگار تو ودشمن نداشت وبرانه آخرت

خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ۝ اَلَمْ يَجِدْكَ

بهتر مرترا از دنیا وبرانه زود عطا دهد ترا پروردگار تو پس راضی شوی ای نیافت ترا

يَتِيْمًا فَاٰوٰى ۝ وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ۝ وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى

بی پدر پس جای داد ویافت ترا بی معرفت شریعت پس راه نمود ویافت ترا درویش پس بی نیاز کرد بمال خدیجه

فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَاَمَّا بِنِعْمَةِ

پس اما بنیو را پس قهر مکن و اما خواهنده را پس باز مزن واما بنعمت

سورة الانشراح اثنتان ثمانون

رَبِّكَ فَحَدِّثْ

پروردگار خود پس سخن کو

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِيْٓ اَنْقَضَ

ای نه برگشودیم ترا سینه تو بنور معرفت وبنهادیم ما از تو بار گران ترا آن باری که گران بار میکرد پشت

در شمار ترتیب و عدد آن

ظَهْرَكَ ۝٣ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝٤ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝٥ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ

پشت ترا وبرافراشتیم مرترا یاد کردتو پس بدرستی که با دشواری آسانی ست بدرستی که با دشواری

يُسْرًا ۝٦ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝٧ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝٨

آسانی ست پس چون فارغ شوی از عبادت پس رنج شو بعبادتی دیگر وبسوی پروردگار خود پس رغبت کن

سورة التين ثمان آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝١ وَطُورِ سِينِينَ ۝٢ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝٣ لَقَدْ

بخ انجیر ودرخت زیتون وبخ کوه طور سینا وبخ این شهر مکه ایمن گردانیده

خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝٤ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝٥

که بیافریدیم انسانرا در نیکوترین صورتی وخلقتی پس باز گردانیدیم اورا بحالت پیری فروترین فرومایان

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝٦

مگر آنها که ایمان آوردند وکردند کارهای نیک پس ایشانرا بود مزدی نه منت نهاده

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝٧ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝٨

پس چه بدروغ میدارند ترا پس ازین دین ای نیست خدا حکم کننده ترین حکم کنندگانست

سورة العلق ثمان آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ اِقْرَأْ وَرَبُّكَ

برخوان بنام پروردگار خود آن خدائی که آفرید چیزی را آفرید آدمی را از خونی بسته برخوان بحق پروردگار تو

الْاَكْرَمُ الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ كَلَّا

کرامی تر آنکه درآموخت خط را بقلم درآموخت آدمی را آنچه ندانست حقا

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰى اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى

که آدمی تر آنه طاغی میشود چون دید خودرا مستغنی و توانگر بدرستی که با پروردگار تست بازگشت

اَرَاَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى عَبْدًا اِذَا صَلّٰى اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰى

ای دیدی تو آنرا که نهی میکند بنده مارا چون نماز میگزارد ای چه بینی تو ای ابوجهل اگر باشد محمد بر راه راست

اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى

یا فرمود بپرهیزکاری ای چه بینی تو اگر بدروغ داشت و برگشت ای نمیداند که خدای می بیند

كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

حقا که ما نه اگر باز نایستد از کژ ما نه بتهدید بگیریم ما او را بموی پیشانی او موی پیشانی دروغ گوی گنه کار

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ

پس باید که برخواند اهل انجمن خودرا زود برخوانیم زبانیه را حقا که فرمان مبر او را و سجود کن

وَاقْتَرِبْ

و نزدیک شو

سجده

بسم الله الرحمن الرحيم

إنا أنزلناه في ليلة القدر وما أدراك ما ليلة القدر ليلة
بدرستی که فرو فرستادیم ما این قرآن را در شب قدر وچه دانی تو که چه بود شب قدر شب
القدر خير من ألف شهر تنزل الملئكة والروح فيها بإذن
قدر بهتر از هزار ماه بود فرود آیند فرشتگان وجبرئیل در آن شب بفرمان
ربهم من كل أمر سلام هي حتى مطلع الفجر
پروردگار خود از هر کاری بسلامت بود آن شب تا برآمدن بامداد

سورة البينة احدى عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم

لم يكن الذين كفروا من أهل الكتاب والمشركين منفكين
نبودند آنها که کافر شدند از اهل کتاب وانباز فرا آرندگان جدا شوندگان
حتى تأتيهم البينة رسول من الله يتلو صحفا مطهرة
تا آمد بدیشان معجزه رسول از پیش خدا تا میخواند نامها و اوراقی پاک از باطل
فيها كتب قيمة وما تفرق الذين أوتوا الكتاب إلا من بعد
در آن ست نامهای راست ومتفرق الکلمه نشدند آنها که داده شد ایشان را کتاب مگر از پس

ما جاءتهم البينة وما أمروا إلا ليعبدوا الله مخلصين له الدين
آنچه آمد بدیشان حجتی روشن وفرمودند مگر که بپرستند خدا را خالص کنندگان او را دین
حنفاء ويقيموا الصلوة ويؤتوا الزكوة وذلك دين القيمة
نادانان از باطل بحق وبپای داشتند نماز را وبدادند زکوة را وآنست دین راست
إن الذين كفروا من أهل الكتاب والمشركين في نار
بدرستی که آنها که کافر شدند از اهل کتاب وبت پرستان در آتش
جهنم خالدين فيها أولئك هم شر البرية إن الذين آمنوا
دوزخ باشند همیشه باشند در آنجا آن گروه ایشانند بدترین آفریدگان بدرستی که آنها که بگرویدند
وعملوا الصلحات أولئك هم خير البرية جزاؤهم عند
وکردند کارهای نیک آن گروه ایشان بهترین آفریدگان پاداشت ایشان نزد
ربهم جنات عدن تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها
پروردگار ایشان بستانهای اقامت بود که رود از زیر آن جویها و روان جاوید باشند در آنجا
أبدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه
همیشه خشنود بود خدا از ایشان وخشنود باشند ازو آن مر آنرا ست که ترسد از پروردگار خود

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا وَقَالَ الْإِنْسَانُ

چون در جنبانیده شود زمین در جنبانیدنی شدنی و بیرون اندازد زمین بارهای گرانرا و گوید آدمی

مَالَهَا يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا يَوْمَئِذٍ

چیست این را آنروز سخن گوید زمین باخلایق خبرهای خودرا بآن که پروردگار تو الهام کرده بود مرانرا آنروز

يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

باز گردند مردمان از قبور سوی موقف پراکنده تا بینند عملهای خودرا پس هر که کند هم سنگ مورچه

خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

هر که کند هم سنگ مورچه بدی بیند آنرا

سورة العاديات احدى عشرة مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

دویدنی شب برون آوردنی

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا فَأَثَرْنَ

بحق اسبان دونده در جهاد پس بحق آتش برون آرندگان بخواز پس بحق اسبان غارت کننده در بامداد پس برانگیزند

بِهِ نَقْعًا فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ وَإِنَّهُ

بدان وقت گردی بهمدر آیند در آن وقت همه در میان جمع اعدا مرانرا بدرستی که آدمی مر پروردگار خودرا ناسپاس و بدرستی که او

عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا

بر آن مرانرا گواست و بدرستی که او مر دوست داشتن مال را سخت بخیل است ای پس نمیداند که چون

بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ

برانگیخته شوند آنچه در گورهاست و تمیز کرده شود آنچه در سینهاست بدرستی که پروردگار ایشان بدیشان آنروز

سورة القارعة مكية وهي إحدى عشرة آية

خبیر ۝ احدی عشرة آیة مکیة

برانه آگاه بود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ يَكُونُ

قیامت وچه بود قیامت وچه دانی تو که چیست قیامت روزی بود که باشند

النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝

مردمان همچون پرندگان پراگنده و باشند کوهها همچون پشم رنگین زده

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ

پس هر که گران آید ترازوی او بقیامت پس او در عیشی بود پسندیده واما هر که

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ۝ نَارٌ

سبک آید ترازوی او بقیامت پس جای او هاویه بود وچه داند تو که چه بود هاویه آتشی بود

حَامِيَةٌ ۝

بغایت گرمی رسیده

سورة التكاثر مكية وهي ثمان آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ

شغول گردانید شمارا تفاخر بکثرت اموال و رجال تا زیارت کردید شما گورستانها حقا که زود بدانید

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝٥

پس حقا که زود بدانید حقا که اگر بدانید دانستن بیقین احوال عقبی را

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ

البته ببینید دوزخ را پس البته ببینید آنرا دیدنی بی گمان پس البته باز پرسند از شما

بر نیاز استعمال نمودید

يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۝٨

آن روز از حال نعمتها

سورة العصر ثلث آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعَصْرِ ۝١ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ۝٢ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

بحق نماز دیگر بدرستی که آدمی البته در زیانکاری است مگر آنهای که بگرویدند و کردند

الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝٣

کارهای نیکو و وصیت درسودند یکدیگر را بکار کردن بتوحید و درسودند یکدیگر را بصبر کردن

سورة الفلق ست آية مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

471

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ۝ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۝ يَحْسَبُ

وای مر هر بدگوی عیب جوی را انکه گرد کرد مال را و شمرد آنرا از حرص شدت

أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۝ كَلَّا لَيُنۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ

که مال او جاویدش خواهد بود حقا که افکنده شود در حطمه چه دانی تو ای محمد

مَا الْحُطَمَةُ ۝ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۝ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْـِٔدَةِ ۝ إِنَّهَا عَلَيْهِم

که چه بود حطمه آتش خداست برافروخته شده آن آتشی که برسد از آن بدلها بدرستی که آن آتش بر ایشان

مُّؤْصَدَةٌ ۝ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝

مغلقة الابواب بود در ستونهای باز کشیده

سورة الفيل خمس اياتها مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ

قصد خرابی کعبه داشتند

ای نگر چه کرد پروردگار تو با صحاب فیل ای نه بکرد کیدایشان را

فِي تَضْلِيلٍ ۝ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝ تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ

در ضلالی و بفرستاد بر ایشان مرغانی بسیار که می انداختند بر ایشان سنگهای

مِّن سِجِّيلٍ ۝ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

از سنگ گل پس کرد ایشانرا همچون کاهی که ستوران آنرا خورند

سورة قريش اربع اياتها وهي مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

لِإِيلٰفِ قُرَيْشٍ إِيلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ فَلْيَعْبُدُوا

از الفت دادن قریش بود الفت دادن ایشان سفر کردن ایشان زمستان سوی یمن و تابستان پس باید که پرستند

رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ الَّذِيْٓ أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ وَّآمَنَهُمْ

پروردگار این خانه کعبه را آن خدائی که طعام داد ایشانرا از گرسنگی وایمن گردانید ایشانرا

مِّنْ خَوْفٍ

از ترس نا امنی و غارت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

أَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ فَذٰلِكَ الَّذِيْ يَدُعُّ الْيَتِيْمَ وَلَا

ای دیدی آنکسی را که بدروغ داشت قیامت را پس آن مکذب آنست که منع میکند یتیم را

يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِيْنِ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّيْنَ الَّذِيْنَ هُمْ

و بر نمی انگیزد خودرا بر طعام مسکین پس وای نمازگزارید گانرا آنهائی که ایشان

عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ

از نمازهای خود کاهلان و غافلانند آنهائی که ایشان بروی وریا میکنند و منع میکنند از هم قماش خانه را

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ إِنَّ شَانِئَكَ

ما ترا چشمهٔ کوثر دادیم پس نماز بجای گانه گزار و شتر قربان کن ما دشمن تو

هُوَ الْأَبْتَرُ

اوست دنبال بریده

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ

بگو ای کافران نمی پرستم آنچه می پرستید شما و نه شما پرستنده اید

مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

آنچه من می پرستم و نه من پرستنده ام آنچه شما می پرستید و نه شما پرستنده اید آنچه من می پرستم

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

شما را است دین شما و مرا است دین من

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللّٰهِ

چون آید نصرت خدا و فتح مکه و ببینی تو مردمان را که درآیند در اسلام در دین خدا

أَفْوَاجًا ۙ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

گروه گروه پس تسبیح کن بستایش پروردگار خود و آمرزش خواه ازو که او پیست توبه پذیرنده

سورة اللهب مکیة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

نسخه ا

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ سَيَصْلَىٰ

زیان باد دست ابی لهب و زیان کرد چه بکار آید ازو مال او و آنچه اندوخت زود در رود

نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ

در آتشی خداوند زبانه زدنی و زن او کشنده هیزم بود در گردن او بود ریسمانی از لیف

مِّن مَّسَدٍ

خرما تا قیامت

سورة الاخلاص مکیة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

نسخه د

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُن

بگو او را دشمنان آنست که خدا یکیست خدا پناه نیازمندان نزاید و زاینده نشد و نباشد

لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ

او را همتا و مانند هیچ یکی

473

دبق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا

بگو پناه میگیرم بپروردگار شکافنده از بدی آنچه آفرید واز بدی شب چون درآید

وَقَبَ ۙ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِی الْعُقَدِ ۙ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا

واز بدی زنان دمنده در گرهها واز بدی حسد برنده چون

حَسَدَ

حسد برد ۵

سورة الناس ست آیة کلها

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۙ مَلِكِ النَّاسِ ۙ اِلٰهِ النَّاسِ ۙ مِنْ

بگو پناه میگیرم بپروردگار مردمان پادشاه مردمان خدای مردمان از

شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۙ الَّذِیْ یُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۙ

بدی دیو وسوسه دهنده آن دیوی که وسوسه دهد در سینهای مردمان

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۵

از پریان وآدمیان

قال يا عبس يا ويل والهيكم
جوقطع تينه تبت دولا تنا ولكم

اللهم إني أسألك إخبات المخبتين وإخلاص الموقنين ومرافقة
الأبرار واستحقاق حقايق الإيمان والغنيمة من كل بر و
السلامة من كل إثم وعزايم مغفرتك و وجوب رحمتك
والفوز بالجنة والخلاص من النار

هر که از قرآن کند یه فال خویش ◦ بی شکی واقف شود بر حال خویش ◦ با پیش کردن طهارت از نخست ◦ مصحفی پیش دل آنرا درست ◦

فاتحه برخوان تو از اوّل سه بار ◦ سورهٔ اخلاص و نیت پیش آر ◦ چون نیت کردی بدل ای نیک رای ◦ این دعا برخوان ز مصحف برگشای ◦

اللّهم انّی تفاءلت بکتابک ◦ و توکّلت علیک ◦ فارزقنی ما هو المکتوم فی سرّک المکنون فی غیبک ◦ اللّهم انت الحقّ ◦ انزلت الحقّ علی محمّد الحقّ ◦ برحمتک یا ارحم الراحمین ◦

سطر اوّل تا بهفتم بر شمر ◦ کت نماید حرف اوّل خیر و شر ◦ همچنین بودست فال انبیا ◦ هم برین رفتست جمله اولیا ◦
یک بچون تو فال را می نگری ◦ زانچه گوید حرف باید نگذری ◦

ا چون آید فال اندر کتاب ◦ ابتدای کارش خیر و صواب **ب** به نیکویی بیابی راحتی ◦ منفعت یابی ز صاحب دولتی ◦
پ توبه باز کردی از خطا ◦ کودکی صدقه بود دفع بلا **ت** اگر آید بفال اندر کلام ◦ کردی اندر دین و دنیا نیک نام ◦
ج جهد و جد یکن در کار خویش ◦ کت در آید یاریی از بخت پیش **ح** زخویشان قوتی یابی قوی ◦ از بلا و از عنا ایمن شوی ◦
خ بنائی خالی از خوف و خطر ◦ با خدا باش و ز هر بدکن حذر **د** دولت باشدت با غرّه ناز ◦ دست تو بر سر غرض باشد دراز ◦
ذ دشمن قهر یابد شاد باش ◦ از غم دانوده و ترس آزاد باش **ر** بفال اندر زشان بهتری ◦ هم ز غرّه هم ز دولت برخوری ◦
ز بکار خویش درمانی بجان ◦ عاقبت یابی از ان بختی امان **س** سعادت باشدت در دو سرای ◦ هم بیابی هرچه خواهی از خدای ◦
ش ز دشمن می نماید ترس و بیم ◦ باید از دشمن حذر کردن مقیم **ص** صبری کرد باید بر مراد ◦ چونک کردی صبر کارت برگشاد ◦
ض روزی چند غمخواری شوی ◦ بی شک اندر عهدت کاری شوی **ط** اگر آید بفال ای خوب کار ◦ در ره خالق شوی پرهیزگار ◦
ظ برآید دار هی از درد و رنج ◦ حق دهد بیحد ترا انعام و گنج **ع** اگر آید بفال اندر زمان ◦ انشکارا گردد راز نهان ◦
غ چیزی داد باید خواسته ◦ چون بدادی کار شد آراسته **ف** اگر آید بفال ای هوشیار ◦ جمع گردد مال و گردی کامگار ◦
ق اگر آید شوی معقول قول ◦ بی شکی ایمن شوی از بیم و هول **ک** بیم آن بود کز ناگهان ◦ در حضومت افتی با دشمنان ◦
ل چون آید بفال ای مرد خاص ◦ از غم وا رهی دل یابی خلاص **م** از کاری ملامت یابد او ◦ یا بد شمن باز گردد یا بود ◦
ن وز ان کاری که رنجی برده ◦ خیر یابی از انک پس آزرده ◦ **و** از خلقان تو گردی بی نیاز ◦ سازدت کار دو عالم کارساز ◦
ه هلاک دشمنان آید بفال ◦ بازرست از گفت و گوی و قیل و قال **ی** اگر آید بفال آن یکی ◦ کارا دشوار یه گردد انه کی ◦

ز غایب آیدش اخبار خوش
تا بگیری در کنارش شاد و خوش

در اتیاز حروف از نیک و بد و میانه که کدام‌اند

آن حروفی که آید اندر فال ٭ بنود حکم آن برون ز سه حال ٭ یا میانه است یا نکو یا بد ٭ غیر ازین نیست ذاتی راحد ٭

بود آنها که باشد از وی بیم ٭ ت و خ عین و شین و کاف و میم ٭ و انکه باشد میان خوف و رجا ٭ ضاد و غین است و زد حطا د دلا ٭

٭ دیگر که مانده است جز این ٭ جمله نیکوست لاعلی التعیین ٭

حاجات و بیرون آمدن از غم و اندوه و مقهور شدن دشمنان و طلبی که داری خیلی زود برآید و آسمان بهتر از این نماید

ولیکن تو شخصی که طبیعت ملول داری و بهر دم از فکری و لیکن از امروز تا هفت روز دیگر از این اندیشه که در دل گرفته ای شاد

و شاد و خندان شوی دل خوش دار که فال که بطالع تو برآمده است دلالت میکند بر مقهور شدن دشمنان و حاصل شدت مراد و بیرون

آمدن از غم و در میان تو می نیک نام معروف شوی و آنچه در دل داری بیابی ان شاء الله تع حرف ثانی چون در فال تو نیست

آمدن بآن نیست ولیکن هیچ سودی در میان نیست همیکو هم کزین نیت حذر کن ولیکن تعجیل کردن همچنان نیست بصبر

خصایری حاصل شود کار ازین نیکو نرم شرح 2 و بیان نیست ممکن تعجیل زنهار تا در این کار نشتابی پند را گر کوشت گران نیست

ای خداوند فال این فالیست میانه است که بطالع تو برآمده است زبان خود بکار دار و متحمل باش تا از دست و زبان خود پشیمان نشوی

و طلب چیزی که بدست تو ولیکن تعجیل ممکن تا کار خود بزبان نیاوری از شخصی شمع زنک چشم بلند احتراز نمایی تا آنچه

در دل داری بیابی و از خود باکسی مگو و متحمل باش تا مرادی که داری بصبر و صول یابد و از اندوه و غم فارغ شوی و بکام

دل برسی و خوابی که بینی یا هیچ اندیشه مکوی که بهتر بود و در بین نیت صلوات بر رسول فرست تا بکام دل برسی بگوان شاء

الله تع حرف سین چون سین امد سعادت یار گردد غنوده بخت تو بیدار گردد چون سین امد یکن یک خصلت بد کزان خصلت

خرد بیمار گردد مگو با هیچ کس راز دل خویش که تا درد تو را تیمار گردد چون سین امد سفر کردن بود سود اگر خواهی

که زر بسیار گردد ای خداوند فال بشارت باد ترا بحری و ظفر یافتن بر دشمنان و بیرون امدن از غم و شفا یافتن

از رنج و امیدی که بکسی بسته، بزودی زود وصول یابد و اگر جنانچه نیت سفر داری برو که بغایت نیکوست و از سفر مال

بدست آوری و از هیچ رو بشمانی ندارد ولی اندیشه بسیار بخاطر خود راه مده که از امروز تا ده روز دیگر عظیم خرم و

شاد و خندان شوی ولی بر تو باد که از شخصی شرخ و سفید میانه بالا احتراز نمایی تا با تو مکری بکار نکند صلوات بر رسول فرست

تا آنچه دل داری بیابی ان شاء الله تع حرف شین چو شین امد نظارت می نماید شراب و شور و شر کردن نشاید

چو شین امد برو شوری مینگیز که از شر هیچ شیرینی نیاید چو دال فال شین امد در دشمن حذر کن ورنه اندوهت

فزاید در بین نیت ممکن تعجیل ای دوست صبوری کن که ناکامت برآید ای خداوند فال در بین نیت که کرده صبر کن ناکامت

برآید و بزبان خبری بدان واگاه باش که این فال که بطالع برآمده است دلالت میکند که از امروز تا سه روز دیگر زبان خود را نگاه

دار تا از گفتار خود پشیمان نشوی و تغرفه و دغدغه بخود راه مده چنانکه می بینم که از چیزی می ترسی که ترا از آن هیچ بیمی نیست

و دشمنان تو از رفیقان تو اند و را ز خود از خلق پوشیده دار تا کار بر تو بموجب دلخواه شود و آنچه در دل داری وصول یابد

بنین خود را درست دار تا مراد برسی بگوی ان شاء الله تع حرف صاد چو صاد امد صبوری کن صبوری کزان صبرت زیان نیست

چو نسود بهر کاری که گاهی گشت مشغول بصبر ان کار بهتر کرد آن زود در بین نیت اگر صبری نمائی مراد تو ندهد

شادم معبود ای خداوند فال این فال که بطالع تو برآمده است فالیست صاحب دولتانه است و فال عجیبی پیغمبر است مرتبه ات بلند

شود و کارها مجمع بر یکدات رنده شود و روی بهر کاری که بیاری از پیش ببری و مال از راه بدست آوری که ترا گمان نباشد

و از امروز تا شش روز دیگر عظیم خرم شوی اما چنان می بینم که کسی نسبت خوبی با تو نکرده و ترا نصیحت میکند و قطعا سخن

و رای نمی شنوی و بر خود شفقت نداری از سخن و صواب دید او بیرون مرو که تو بهتر باشد ان شاء الله تع حرف ضاد چو ضاد

امد بفالت ای برادر عجایب فال باشد نیک نیکو چو ضاد امد بدان خود نگه دار دل خود در غم و اندوه مبر هر کار خواهی میکن

نزا خاطر جمع دار زیرا که فال تو بد آمد قبول خلق کردی این نیت فتوحی ای شمارنده چون فال آمد تو در نیت

در این کار بکوش سعی و تندرو فت انتظارت در تو مائل شد ای جان که او از جان ترا هم دوست دارست

ای خداوند فال مژده باد ترا که این فال که بطالع تو برآمده است دلالت میکند که آنچه دلخواه تست بدست

و شادی بسیار روی بتو آورده دل خوش دار که در این نیت که کرده ء دلالت میکند بر قطعهٔ تن و نیض حال و فرزند

و شادی بسیار روی بتو آورده دل خوش دار که در این نیت که کرده ء دلالت میکند بر قطعهٔ تن و نیض حال و فرزند

سالها که نگشته می نماید مشکلات بر تو سهل خواهد شد آنچه در دل داری بیابی انشاء الله تعالی حرف کاف چون کاف آمد

کدورت می نماید بخصومت خصومت می نماید چون کاف آمد اگر سعی نمایی باخر هم عبودت می نماید مکن شک کن

وعده قرض کردن اینجا سود در تجارت می نماید مکن سعی اندرین کار ای برادر دریغ می دار

خداوند فال اندیشه این کار در نیت کرده و تعجیل مکن تا از عمل و کردار خود پشیمان نشوی

اندیشه در نیت که کرده ء شروع کنی ملالت بخاطر برسد تا تمام می باید که کارها نیمه و

حالی که باشی با دو خطر زیرا عاقل مشورت کنی تا پشیمان نشوی و از شخصی که صاحب تجربه

هرچنان خاطر نشوی و ناهشته رو دیگر روی بهر کار که بیاوری از پیش ببری بتدریج عبور در بیت دوم کار

نیکو نشود ان شاء الله حرف لام چو لام آمد ملالت برخنده کرده بنده کار بایت زنده کردد از این نیت که لام آمد نشان

بتبین این طالعت نرخنده کرده بنده کار بایت زنده کردد از این نیت که لام آمد نشان

باشد که این فال که بطالع تو برآمده است بدنامی صاحب دولتانه است دلیل میکند بر آنکه از امروز تا شش روز دیگر از سر غضب

خود واقف کردی و مرادی که داری حاصل شود و از غم و اندوه خلاص شوی زنهار که دست از این نیت باز نداری که عظیم

نیکوست و مراد خود را کف کبریا و بتبین خود را درست دار که مدتها در طلب بودی و دست نمیداد بعد از این مراد تو

حاصل شود بکرا الشناء الله تعالی حرف میم چو میم آمد بلا است بکنتم شرح فالت را تمامت از این نیت حذر کن ورنه

بی شک ملامت یا ندامت یا خسارت است مکن دعوی که نیست چون مدعی کنان از این دعوی نه نیکو

چو میم آمد نمی بینم سلامت ای خداوند فال بدان واگاه باش که این فال که بطالع تو برآمده است دلالت میکند که مدت سه

ماه باشد که در کار خود نگشته و بر بنای دلخوش داری که بعد از این کار راست بیرون خواهد شد ولیکن این فال بیانگر

بصبر بیفکن اما در این نیت که کرده صبر کن تا کار خود تو باز نبری و بر تو بار که از شخصی زرد رنگ ترش روی حذر کن ولی از خود

باکس مکوی آنچه در دل داری بیابی بکوان شاء الله تعالی حرف نون در این نیت چون در آید نوشت بیزدان عالمیان کریم که چون سعد

نزول آمد نماز را مکن فوت که دولت را ره نمودست چون زوال آمد فال ای نیک بخت تا دشمن زبون دولت تو بر است

بر تو بر نیک بخت ای خداوند فال بشارت باد ترا بنای دولت و خرمی و عیش و ذوق و راحت چشم روشن